19TH

UTSAK

INTERNATIONAL MEDICINE AND HEALTH SCIENCES RESEARCHES CONGRESS

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

12-13 JULY 2025

www.utsakcongress.com

19th International Medicine and Heath Sciences Researches Congress

19. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

12 - 13 July 2025

Ankara

Medicine and Health Sciences

Tıp ve Sağlık Bilimleri

Abstracts Book

Özet Kitabı

ISBN: 978-625-5909-29-9

Editor

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Ankara 2025

Publishing Director / Yayın Yönetmeni
Muhammet ÖZCAN

Editor / Editör
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı
Bülent POLAT

Interior Design / İç Tasarım
Mahmut Sami TEMİZ

ISBN
978-625-5909-29-9

Asos Yayınevi
1st Edition / 1. Baskı : 15 July 2025
Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/Merkez/Elazığ
E-Mail: asos@asosyayinlari.com
Web: www. asosyayinlari.com
İnstagram: https://www. instagram.com/asosyayinevi/
Facebook: https://www. facebook.com/asosyayinevi/
Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

B O A R D S / K U R U L L A R

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar
Kastamonu Üniversitesi

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu
Dr. Nikola BRZANOV, University Clinic for Traumatology, Skopje
Prof.Dr. Marija Jovanovski SRCEVA, University Clinic for Traumatology, Skopje
Dr. Sabina İSARFİLOVA, Azerbaycan Devlet Tip Universitesi
Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr., Vazirova Sevda RAUF, Azerbaijan Pedagogical University
Doç. Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Neslihan Külahlıoğlu, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Gizem KURADA, Kastamonu Üniversitesi

Science and Referee Board / Bilim ve Hakem Kurulu
Doç. Dr. Mehmet Akif AKÇAL, Antalya Atatürk Devlet Hastanesi
Dr. Mertcan AKÇAY, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa
Dr. Firas Shawqi ALGBURI, Tikrit Üniversitesi, Tıp Fakültesi
Doç. Dr. Mehmet AYKUR, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Prof. Dr. Ghassan AZİZ, Uniersity of Damascus, Damascus, Syria
Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Dr. Öğretim Üyesi Furkan BİLEK, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi
Dr. Aleksandra Gavrilovska BRZANOV, University Clinic for Traumatology
Dr. Öğretim Üyesi Tuğcan DEMİR, Giresun Üniversitesi
Doç.Dr. Mensure ÇAKIRGÖZ, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Assoc. Prof. Dr. Kristian Dreij, Karolinska Institutet, Stockholm, Sweden.
Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University
Assoc. Prof. Dr. Daniela GEORGİEVA, University Clinic for Orthopedic Surgery,Skopje,
Doç. Dr. Şener GEZER, Kocaeli Üniversitesi
Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hatice GÜLER, Erciyes Üniversitesi
Asst. Prof.Dr., Waseem Hassan, Comsats University Islamabad, Lahore Campus, Pakistan
Asst. Prof.Dr., Hammad Ahmad, Imran Idrees College of Pharmacy, Sialkot, Pakistan
Doç. Dr. Sinem İnce BİNGÖL, Başkent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Onur İNAM, Columbia University Irving Medical Center, New York
Dr Janchulev JOSİF, Uniersity Clinic for Urology,
Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Prof.Dr. Dvoryakovski İgor, National Medical Research Center for Children
Prof. Dr. Hossein Janmohammadi, University of Tbariz
Prof. Dr. Fatih Mehmet KANDEMİR, Aksaray Üniversitesi
Dr. Yegane QASIMOVA, Pediatri Enstitütüsü, Bakü, Azerbaycan
Assoc. Prof. Dr. Ruhollah KİANFAR, University of Tbariz
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut KURAL, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Dr Jovanovski Srceva MARİJA, University Clinic for Traumatology, R. Macedonia
Prof. Dr. Snežana MARKOVİĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Kosova

Dr. Olena MATSENİUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç.Dr. Tülay Elal MUŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Uzman Dr. Mahir NASİROV, Caspian International Hospital
Assoc. Prof. Dr.Tijana Nastasovic, Clinical Center of Serbia - Belgrade
Dr Brzanov NİKOLA, University Clinic for Traumatology, Skopje R. Macedonia
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Prof. Dr. Oğuz OMAY, Kocaeli Üniversitesi
Assoc. Prof. Dr. Majid OLYAEE, University of Tbariz
Doç. Dr. Hatice ÖZDEMİR, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülşah ÖZTÜRK ÖZLÜK, Memorial Sisli Hastanes
Prof. Dr. Ibrahim Ilker OZYIGIT, Kyrgyz-Turkish Manas University, Bishkek, Kyrgyzstan
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Svetlana Radeva, Medical Uniiversiyu of Varna, Bulgaria
Dr. Öğretim Üyesi Şahin PAŞALI, Kastamonu Üniversitesi
Prof.Dr. Minoo RASSOULZADEGAN, Erciyes Üniversitesi
Prof.Dr. Artamonov Rudolf, Faculty of Pediatrics, Russian State Medical University
Prof.Dr. Skender SAİDİ, University Clinic for Urology, Skopje
Doç. Dr. Hasan SALKIN, Beykent Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen SARIYILDIZ, Ankara Medicana International Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl SAVAŞ, İstanbul Üniversitesi
Prof.Dr. Marija Jovanovski SRCEVA, University Clinic for Traumatology
Prof.Dr. Eteri.T.Surguladze Uniiversity of Kutaisi. , Kutaisi , Georgia
Prof. Dr. Ġryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç.Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu,bosna i Herecgovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Doç. Dr. Tuna ŞAHİN, Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuba ŞAHİNOĞLU, Selçuk Üniversitesi
Dr. Makbule Tambas, University Medical Center Groningen, University of Groningen,
Doç. Dr. Murat TOPAL, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgeryi, Skopje
Doç.Dr. Kamil Gökçe TULACI, Balıkesir Üniversitesi
Dr. Stankov VİKTOR, Uniersity Clinic for Urology, Macedonia
Doç. Dr. Metin YADİGAROĞLU, Samsun Üniversitesi
Prof. Dr. Tülin Yıldız, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan

SEKRETER
Zuhal KOÇ

ÖZETLER

ABSTRACTS

İçindekiler

Anterior Polidiastemaların Direkt Kompozit Rezin Tekniği İle Estetik ve Minimal İnvaziv Restorasyonu: Olgu Sunumu 18

Dental Travmalarda Chatbot Yanıtlarının Değerlendirilmesi 20

Eksternal Enflamatuvar Kök Rezorpsiyonlu Dişin Tedavisi: Vaka Sunumu 21

Etodolak ve Parasetamol Kaynaklı Bir Oral İlaç Erüpsiyonu Vaka Raporu 22

Fotosensitif Boyaların Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisinin Görüntü İşleme Yöntemiyle Değerlendirilmesi 24

Gömülü 20'lik Diş Cerrahisi: Klinik Yaklaşım ve Komplikasyon Yönetimi 26

Lazerlerin Peri-İmplantitis Tedavisindeki Etkisi 28

Periapikal Lezyonlu Radix Entomolarise Sahip Dişin Kök Kanal Tedavisi 29

Periapikal Lezyonu Olan Kanal Tedavili Dişin Yeniden Tedavisi: Vaka Sunumu 30

Polidiastema, Kama Lateral ve Lateral Agenezis Olgusuna Minimal İnvaziv Yaklaşım: Vaka Sunumu 31

Temporomandibular Disfonksiyon: Klinik Bulgular, Tedavi Yöntemleri ve Hasta Yaşam Kalitesi Üzerine Etkileri 33

Transmigre Mandibular Kaninde Saptanan Gubernakular Kanal Varyasyonu: Bir Olgu Sunumu 35

Uzman Tıp Hekimlerinin Periodontal Hastalıklar Bakımından Farkındalıklarının ve Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi 37

Tam Dişsiz Üst Çenede Dijital İş Akışı ile Hastaya Özel Abutment ve Zirkonya Altyapılı İmplant Destekli Sabit Restorasyon: Vaka Sunumu 39

Mommy Makeover: Kadın Sağlığına Etkisi ve Ebenin Rolü 40

(-)-Epigallokateşin-3-Gallat'ın Aml12 Hücre Hattında Metotreksat İle İndüklenen Sitotoksisite ve Apoptoz Üzerindeki Azaltıcı Etkisi 41

Çok Hedefli Tirozin Kinaz İnhibitörü Sunitinib, Sıçanlarda Lps ile Oluşturulan Septik Şok Modelinde Oksidatif/nitrozatif Stres ve Akut Enflamasyon Aracılıklı Hemodinamik Bozuklukları Önlemektedir. 44

Datura Innoxıa miller Türünün Etanol Ekstraktının Antioksidan Özellikleri 46

Ferroptozis Yolağını Hedefleme: Bitki Kaynaklı Slc7a11 İnhibitörlerinin Yeni Antikanser Terapötikler Olarak in Silico Keşfi 48

Hepatit E Virüsü Sıklığı: Türkiye'den Bölgesel Bir Değerlendirme 50

Hidrojen Sülfür'ün Nörodejeneratif Hastalıklarda Rolü 52

Karbapenem Dirençli Escherichia Coli ve Klebsiella Pneumoniae'den Ndm Varyantlarının (Blandm-1, Blandm-2, Blandm-3) Tespiti 53

Meme Kanserinde Pı3k/akt Yolağı ve Mutasyonları ve Tedavi Yaklaşımları 54

Metforminin Diyabet Dışı Terapötik Potansiyeli 56

Overektomili Sıçanlarda Metforminin Kronik Öngörülemeyen Hafif Stresteki Etkisi 57

Posttravmatik Stres Bozukluğu Modelinde Puer Çayı'nın Dişi Farelerde Beyin Oksidatif Stres ve Davranışlar Üzerindeki Etkisinin Araştırılması 59

Sıçanlarda Oluşturulan Arka Bacak İskemi/reperfüzyon Zedelenmesi Modelinde Rıpk1 İnhibisyonu Ikka/β/g/ıkb-A/nf-Kb ile İlişkili Pro-Enflamatuvar Yolların Aracılık Ettiği Hipotansiyon ve Taşikardiyi Önlemektedir 61

Tip 2 Diyabet Tedavisinde Çok Hedefli Doğal Bileşiklerin in Silico Değerlendirilmesi: Moleküler Bağlanma Afinitesi ve Farmakokinetik Profillerin İncelenmesi 63

Ürotensin-Iı Reseptör Antagonisti Sb-710411 Sıçanlarda Lps ile Oluşturulan Septik Şok ve Arka Bacak İ/r Zedelenmesi Modellerinde Nitrozatif/oksidatif Stres Aracılıklı Bozulmuş Kardiyovasküler Yanıt ile Enflamatuvar Doku Zedelenmesini Önleyebilmektedir 65

Çok Hedefli Tirozin Kinaz İnhibitörü Sunitinib, Sıçanlarda Lps ile Oluşturulan Septik Şok Modelinde Oksidatif/nitrozatif Stres ve Akut Enflamasyon Aracılıklı Hemodinamik Bozuklukları Önlemektedir. 67

Türkiye'de Yetişen Kekik Türleri ve Sağlık Alanında Kullanımları 69

UCP-2'nin Diyabetteki Çift Yönlü Rolü: Metabolik Koruma ve Disfonksiyon 70

80 Yaş Üstü Yaşlılarda Günlük Yaşam Aktiviteleri, Malnütrisyon, Kognitif Durum ve Düşme Riski Arasındaki İlişki 71

Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü Öğrencilerinin Klinik Uygulamalarda Mobbinge Maruz Kalma Durumlarının İncelenmesi 73

Giyilebilir Biyosensörlerin Parkinson Hastalığında Tanı, İzlem ve Rehabilitasyondaki Rolü: Bir Derleme 75

İdiyopatik Skolyozlu Adolesanlarda Ekspiratuar Kas Eğitiminin Etkileri: Ön Çalışma Sonuçları 77

Multipl Sklerozlu Bireylerde Pilates Eğitimi İle Kombine Tüm Vücut Vibrasyon Uygulamasının Denge ve Mobiliteye Etkilerinin İncelenmesi: Tek Kör Randomize Kontrollü Çalışma 78

Parkinson Hastalığında Kanıta Dayalı Değerlendirme 79

Spinal Kord Yaralanmalarında Kanıta Dayalı Değerlendirme 81

Yaşlı Başlangıçlı Romatoid Artritte Güncel Egzersiz Yaklaşımları 83

Yaşlı Bireylerde Donuk Omuz: Genç Hastalarla Klinik ve Artroskopik Bulgular Açısından Karşılaştırma 84

Akran Eğitimi Yöntemiyle Uygulanan Sigara Bıraktırma Eğitiminin Hemşirelik Öğrencilerinin Sigara Bağımlılığına Olan Etkisinin İncelenmesi 86

Alışveriş Bağımlılığı Olan Bireylerin Varoluşsal Boşluk ve Çelişkili Niyet Deneyimlerinin İncelenmesi: Fenomenolojik Bir Yaklaşım 88

Anne ve Bebek Sağlığının İyileştirilmesi İçin Antenatal Dönemde Yakın Partner Şiddetinin Ele Alınması: Uluslararası Klinik Kılavuzlardan Öneriler 90

Cerrahi Hemşirelerinin Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumları İle E-Sağlıklı Beslenme Okuryazarlığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 92

Doğum Sonu Dönemdeki Kadınların Destek Gereksinimlerini Etkileyen Faktörler 93

Gebelik, Aleksitimi, Prenatal Emzirme Öz Yeterliliği ve Bağlanma 95

Gebelikte Uyum ve Etkileyen Faktörler 96

Hemşirelerde Öz Aşkınlık ve Bilişsel Esnekliğin Depresyon Düzeyi Üzerine Etkisi.....98

Hemşirelerin İş Bölünmesi Düzeyleri İle İş Stresi ve İş Doyumu Arasındaki İlişki: Analitik Kesitsel Bir Çalışma.....100

Hemşirelik Lisansüstü Tezlerinde Hasta Güvenliği Uygulamalarının Ele Alınışı.....102

Hemşirelik Öğrencilerinin Algıladıkları İş Sağlığı ve Güvenliği Yeterliliği.....104

Hemşirelikte Organ Nakline Bilimsel Bir Bakış.....106

Kanser Hastalarına Bakım Verenlerin Bakım Yükünün Psikolojik Sağlamlık Üzerine Etkisi.108

Kanserli Çocukların Ebeveynlerinin Tükenmişlik ve Spiritüel İyi Oluş Düzeylerinin Bakım Verici Yükü Üzerine Etkisi.....110

Kronik Obstruktif Akciğer Hastalığı Tanılı Hastaların Psikiyatrik Durumları ve Psikiyatri Hemşireliği Yaklaşımlarının Literatür Doğrultusunda İncelenmesi.....112

Motivasyonel Görüşmenin Kontraseptif Sonuçlar Üzerindeki Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışmaların Literatür Derlemesi.....114

Öğrenci Hemşirelerin Kesici-Delici Tıbbi Aletlerin Güvenli Kullanımına Yönelik Tutumlarını Etkileyen Faktörler.....116

Prevention of Posttraumatic Symptoms in Children After Hospital Experience.....118

Probiyotiklerin Kadın Sağlığına Etkisi.....120

Üreme Çağındaki Kadınların Prekonsepsiyonel Dönem Sağlık Davranışlarının Belirlenmesi..122

Sirkadiyen Kan Basıncı Paterni ve Aortik Sertlik Parametreleri Arasındaki İlişki.....123

7. Sınıf Öğrencilerinde Beslenme Eğitiminin Sağlıklı Beslenme Davranışı, Hedonik Açlık Düzeyleri ve Beden Algısı Üzerine Etkilerinin İncelenmesi.....125

Adölesan Voleybol Sporcularının Yeme Tutumu, Beden İmajı ve Sporda Zihinsel Dayanıklılıklarının Değerlendirilmesi.....127

Akut Avf Trombozunda Erken Trombolitik Tedavi: Geç Başvuru Endovasküler Müdahaleyi Artırıyor Mu'.....128

Ankilozan Spondilitli Hastalarda Nöropatik Ağrı; Hastalık Aktivitesi, Yorgunluk, Yaşam ve Uyku Kalitesi İle İlişkisi.....130

Brakiterapi Uygulamalarında Aplikatör Rekonstrüksiyonu.....132

Cerrahi Sonrası Erken Mobilizasyon: Multidisipliner Bir Yaklaşımın Hasta Sonuçlarına Etkisi.....134

Chatgpt'nin Mamografi ve Meme Ultrasonografi Raporlarını Kullanarak Kılavuzlara Uygun Meme Kanseri Tarama Önerileri Üretebilme Yetisi.....136

Çocukluk Çağı Kanser Geçmişi Olan Yetişkin Bireylerin Akdeniz Diyetine Uyum ve Beslenme Durumunun Kardiyovasküler Sistem Hastalıkları Üzerine Etkisi.....138

Din Görevlilerinde Sesin Algısal ve Akustik Ses Değerlendirmesi.....140

Doğum Sonrası Perineal Şişlik Nedeniyle Sevk Edilen Olguda Cerrahi Yaklaşım: Olgu Sunumu.....142

Gastroenterit Semptomu Olan Hastaların Dışkılarında Koronavirüslerin Belirlenmesi ve Moleküler Karakterizasyonu.....143

Genç Kadın Hentbolcularda Atış Hızı İle Antropometrik Özellikler, Kas Kuvveti ve Sıçrama Performansı Arasındaki İlişki 145

Görünmeyen Tehlike: Çocukluk Çağında Mikroplastik Maruziyeti 146

Karaciğerde Kronik Stres Kaynaklı Morfolojik Değişikliklere Karşı Nobiletinin Potansiyel Koruyucu Rolü 148

Koklear İmplant Kullanıcılarında Filtrelenmiş Konuşma ve Müzik Uyaranlarına Yönelik Ses Kalitesi Algısı 150

Koroner Arter Anomalisi Olan Bir Hastada Perkutan Koroner Girişim 152

Koroner Arter Hastalığı Olan Bireylerde Egzersiz Uyumu ile Öz Yeterlilik ve Sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişki: Tanımlayıcı Korelasyonel Çalışma 154

Koroner Yoğun Bakım Ünitesinde Miksödem Koması 156

Kranyal Radyoterapide Kullanılan Sabitleme Araçlarının Dozimetrik Etkisi 158

Kronik Hepatit B Hastalarında, Hepatit B Virüsü (Hbv) S Gen Bölgesi Mutasyonlarının Karakterizasyonu 159

Kronik Süperior Mezenter Arter Stenozuna Süperpoze Akut Trombotik Oklüzyon Olgusu 160

Normal İşiten Bireylerin Konuşma, Uzaysal Algı ve İşitme Kalitesi Düzeylerinin Demografik Değişkenlere Göre İncelenmesi 163

Nöroloji Hekimlerinin Kayropraktik Tedavi Farkındalığı ve Bakış Açısının Araştırılması 165

Öğrenci Hemşirelerde Maneviyat ve Manevi Bakım Algısı: Kesitsel Bir Çalışma 167

Öğrencilerin Yapay Zeka Kullanımının, Yalnızlık Durumunun ve Sosyal Medya Bağımlılığının Değerlendirilmesi 169

Orta Kulak Enfeksiyonu Geçirmiş Çocuklarda İşitsel Girdi Yoksunluğunun Hiperakuziye Etkisi: Pilot Çalışma 171

Palyatif Bakımda Tüplü Enteral Beslenen Hastaların Beslenme Durumlarının Değerlendirilmesi 173

Postop Öksürüğün Nadir Bir Nedeni : Stile Fragmanı 175

Sağlık Çalışanlarında Vardiyalı Çalışmanın Kronotip ve Beslenme Alışkanlıkları Üzerindeki Etkileri 177

Sağlık Teknikeri Öğrencilerinde Problem Çözme Becerisi İle Bireysel Afet Direnci Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi 178

Sağlıklı Yetişkinlerde İntestinal Mikrobiyota Üzerinde Probiyotik, Prebiyotik ve Simbiyotiklerin Etkisi: Güncel Bir Derleme 179

Siberkondri, Vücut Kütle İndeksi (Vki) ve Ortoreksia İlişkili mi ? 180

Sıçanlarda Asetaminofen İle İndüklenmiş Böbrek Toksititesine Karşı Apigenin'in Koruyucu Etkisinin Histopatolojik Değerlendirilmesi 182

Siyatik Sinir Varyasyonlarının Asetabulum Kırığı Cerrahisinde Klinik Önemi: Olgu Bazlı Bir Değerlendirme 183

Spor Merkezine Giden Yetişkinlerde Sosyal Medyanın Diyet Davranışlarına Etkisi 184

Toplu Beslenme Sistemlerinde Yapay Zeka Uygulamaları: Menü Planlama Üzerine Bir Değerlendirme 186

Üriner İnkontinans İle Başvuran Kraniyal Dermoid Kist Olgusu 188

Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması İle Başvuran Hastalarda Acil Endoskopinin Tekrar Kanama ve Prognoz Üzerine Etkisi 189

Yüksekokul Öğrencilerinde Yeme Davranışı, Kafein Tüketimi ve Anksiyete Durumunun Değerlendirilmesi 191

Çocuk ve Adölesanlarda Metabolik Sendrom Bileşenleri ile D Vitamini Düzeyi Arasındaki İlişki 193

Çölyak Hastalığı ve Beslenme: Glutensiz Diyetin Önemi ve Sık Yapılan Hatalar 195

Zosteriform Cutaneous Metastasis Mimicking Herpes Zoster: An Unusual Initial Manifestation of Breast Carcinoma 196

Crossfit Yapan Bireylerde Egzersiz Bağımlılığının, Postür ve Kas İskelet Sistemi Yaralanmalarıyla İlişkisi 197

Sacred Duty, Emotional Toll: Understanding the Occupational Identity of Organ Procurement Coordinators 198

Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Tanıtıcı Özellikleri ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin İncelenmesi 199

Yalın Yönetim Felsefesinin Sağlık Yöneticilerinin Karar Verme Süreçlerine Etkisi 200

Spinal Anestezinin İndüklediği Maternal Hipotansiyonu Önlemede Atropin ve Efedrin Proflaksisinin Etkinliklerinin Karşılaştırılması 202

Ateroskleroz Hastalarında P2x7 Gen Polimorfizmlerinin İncelenmesi 204

Divertiküliti ve Sigmoid Kolon Kanserini Taklit Eden Yutulmuş Kürdan Perforasyonu: Olgu Sunumu 206

Entübasyon Sonrası Gelişen Trakeal Rüptür: Olgu Sunumu 208

Merkezimizdeki Periferik Arter Yaralanma Sonuçlarımız 209

Primer Pedikülü Bilinmeyen Sekonder Meme Küçültme Cerrahisi Öncesi Bt Anjiyografi ile Pedikülün Belirlenmesi: Olgu Sunumu 211

Yapay Zeka Modellerinin Tıbbi Fizyoloji Sorularındaki Performansının Kapsamlı Değerlendirilmesi ve Analizi 213

Yoğun Bakım Ünitelerinde Uzamış Yatış: Son Bir Yılın Retrospektif Analizi 215

4-Nonilfenol İle Oluşturulan Böbrek Hasarına Karşı Krosin'in Koruyucu Etkisi 216

Acil Servis Ortamında Abdomenopelvik Bt Raporlarının Yapılandırılmış Hale Getirilmesinde Gpt-4'ün Değerlendirilmesi: Kelime Sayısının Azaltılması ve Bulguların Vurgulanması 218

Acil Servise Başvuran Jinekolojik Maligniteli Olguların Radyolojik İncelemesi 220

Adrenokortikal Karsinom: Moleküler Düzeyde Hedeflenebilecek Yolaklar ve Fitoterapötik Ajanlar 222

Akut İnme Benzeri Klinik (Hemiparezi) İle Başvuran Nadir Bir Olgu: Spontan Servikal Spinal Epidural Kanama 223

Akut Miyeloid Lösemi Hastalarında Flt3 ve Npm1 Gen Mutasyonlarının Sıklığı ve Klinik Özelliklerle İlişkisi 225

Anormal Uterin Kanama ile Prezente Olan Jüvenil Tip Granüloza Hücreli Over Tümör Olgusunun Görüntüleme Bulguları 227

Antioksidan Apigeninin Sudan Kaçınma Stresi Uygulanmış Yetişkin Dişi Sıçanlarda Serum Total Antioksidant Kapasite ve 8-Hidroksi-2'-Deoksiguanozin Seviyeleri Üzerindeki Etkileri 228

Apelin–elabela Sisteminin Kardiyovasküler Hastalıklardaki Terapötik Potansiyeli 230

Asprosin ile Gdf-15 Arasındaki İlişkinin Metabolik İnflamasyon Bağlamında Değerlendirilmesi 231

Asprosin ile Nlrp3 İnflammasomu Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi 232

Ayak Kemeri Bozukluğu Olan Pediatrik Hastalarda Ucbl Ortezlerinden Sonra Statik ve Dinamik Pedobarografik Değerlendirme 234

Ayın Sinodik Evreleri ile Psikiyatrik Acil Başvurular Arasındaki İlişki: Sekiz Yıllık Retrospektif Bir Analiz 236

Beyin Tümörlü Hastalarda; Cep Telefonu Kullanımı, Sigara İçimi ve Kranial Görüntülemelerin Sağlıklı Kontrol Grubu İle Karşılaştırmalı İncelenmesi. 238

Bilinçli Sedasyon İle Fiberoptik Bronkoskopi Yapılan Hastalarda Deksmedetomidin ve Midazolamın Arter Kan Gazına Etkisi 240

Biyoinformatik Analizler Kullanılarak Baş ve Boyun Squamöz Hücreli Karsinomunda Potansiyel Bir Biyobelirteç Olarak Glutatyon Peroksidaz 8 242

Brentuximab Vedotin İnfüzyonuna Bağlı Anafilaktik Reaksiyon: 17 Yaşında Bir Olgu ve Başarılı Desensitizasyon Protokolü 243

Bronkoskopi ve Endobronşiyal Ultrason (Ebus) Raporlamasının Otomasyonu: Chatgpt-4o'nun Rolü ve Performans Değerlendirmesi 244

CA125 Düzeyleri, Periferik Konjesyonu Olmayan Düşük Ejeksiyon Fraksiyonlu Kalp Yetersizliği Hastalarında Sağ Ventrikül Disfonksiyonunu Öngörebilir Mi ? 246

Candida Sp. Referans Kökenlerinde Biyofilm Tabaka Kalınlıklarının Çeşitli 248

Yöntemler İle Ölçülmesi 248

Cizre Devlet Hastanesi'nde 3 Yıllık Bruselloz Seroprevalansı 250

Çocuk ve Ergenlerde Bipolar Bozukluk Belirtilerinin Dürtüsellik ve Dikkat Eksikliği İle İlişkileri 252

Çocuklarda Antibiyotik Kullanımına İlişkin Ebeveyn Bilgisi: Kesitsel Anket Çalışması 254

Çocukluk Çağında Dev Abdominopelvik Kistik Kitleler: İpuçlarından Tanıya 256

Çocukluk Çağında Geç Tanı Alan Yabancı Cisim Aspirasyonları 257

Çok Seviyeli Spontan Epidural Hematom İçin Laminoplasti Kullanımı 258

Covıd-19 Pandemisinin Türkiye'de Mutsuzluk, Umutsuzluk ve İntihar Oranları Üzerine Etkisi: Tüik Verilerine Dayalı Bir Karşılaştırmalı Analiz (2017–2022) 260

Dikkatin Elektroensefalogram ile Ölçülmesi 262

Distal Radius Kırığı Alçı Tedavisinde Hastaların Sıkça Sorduğu Sorulara Chatgpt-4o'nun Yanıtlarının Doğruluk ve Tutarlılığının Değerlendirilmesi 264

Doğum Sonrası Erken Dönemden Ergenliğe Kadar Beynin Farklı Bölgelerinde Fractalkine Profili 266

Elektif Kolesistektomilerde Antibiyotik Gereklilik mi Alışkanlık mi' 268

Elektrik Çarpması Sonucu Posterior Omuz Çıkığına Eşlik Eden Eklem İçi Kırık: İhmal Edilmiş Nadir Bir Vaka 270

Endoskopik Mide Botoksu Yapılan Hastalarda 6 Aylık Kilo Değişimlerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi: Tek Merkez Deneyimi 272

Erken Ergenliğe Neden Olan Yumurtalık Kitlesinin Yönetimi....273

Erken Evre Larinks Kanserlerinde Transoral Lazer Cerrahisi ve Açık Parsiyel Cerrahinin Karşılaştırılması....275

Factors Affecting the Approach of Pregnant Women to Antenatal Tests in Konya 277

Ferroptozisle İlişkili Genlerin Gliomdaki Rolü: Kapsamlı Biyoinformatik Analiz 278

Friedewald Formülü İle Hesaplanan Ldl-C Sonuçlarının Direkt Ölçüm Yöntemi İle Karşılaştırılması....280

Gebelerde Renal Yan Ağrının Yönetiminde Double J Stent Uygulamasının Obstetrik Sonuçlara Etkisi 282

Gebelikte Şiddetli Pankreatit: Bir Maternal-Fetal Acil Durum Vakası....283

Granüler Hücreli Tümör: 33 Olgunun Demografik ve Histopatolojik Özellikleri 285

Hba1c ile Mpv Arasındaki İlişki ve Glisemik Kontrolün Önemi 287

Hepatosteatoz İle Obezite Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 288

IgG4 Sklerozan Kolanjit ve Pankreatit : Malignite Şüphesiyle Başvurup Diyabetle Ortaya Çıkan Olgu....290

İliak Ven Tutulumu Olan Akut Derin Ven Trombozlu Hastalarda Farmakomekanik Tedavi Sonrası Damar Açıklık Oranlarının Değerlendirilmesi....292

İmpakte Üreter Taşlarında Tedavi Sonrasında Hidronefrozun Gerilemesi İle Üreteral Duvar Kalınlığı Arasındaki İlişki: Tek Merkezli Retrospektif Bir Değerlendirme 294

İnguinal Herni Ameliyatı Sırasında Radial Sinir Lezyonu ve Tedavi Algoritması....295

İnkarsere Fıtıklarda Strangülasyon ve Klinik Sonuçların Ameliyat Öncesi İnflamatuar ve Beslenme Biyomarkerları İle İlişkisi: Retrospektif Gözlemsel Çalışma 297

İnsan Kanserlerinin Önlenmesi ve Hedefe Yönelik Tedavisinde Biyokimyasal Apoptoz Yollarının Rolü 299

İntrahepatik Splenozis: Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları 300

Iron Deficiency Anaemia in the Postpartum Period in Patients Admitted to a State Hospital. .301

Jinekolojik Kanamalarda Acil Embolizasyon Uygulamalarının Klinik Sonuçları: Beş Yıllık Tek Merkez Deneyimi 302

Karbapenem Dirençli *Klebsıella Pneumonıae* İzolatlarında Seftazidim-Avibaktam Direncinin Yıllar İçinde Değişiminin İzlenmesi 304

Kardiyopulmoner Bypass Devrelerinde Kaplama Teknolojilerinin Biyokimyasal ve Klinik Etkileri 306

Kardiyopulmoner Bypass Sonrası Endotel Disfonksiyonunun Glikokaliks Yapısı Üzerindeki Etkileri 307

Kardiyoversiyon Başarısının Öngörülmesinde Sol Atriyal Apendiks Boşalma Hızı: Tek Merkez Deneyimi 309

Kliniğimizde Son Bir Yıl İçinde Yapılan Elektif ve Acil Kolorektal Kanser Cerrahilerinin Karşılaştırılması....311

Koah Patogenezinde Origanum Türleri ve Balın İnflamasyon ve Proteaz-Antiproteaz Dengesine Etkisi 312

Kolorektal Kanser Şüphesi Olan Hastalarda Yanlış Negatifliği Azaltmak İçin Optimal Biyopsi Sayısının Belirlenmesi....314

Kolşisinin Kardiyovasküler Hastalıklarda Kullanımı: Moleküler Temellerden Klinik Uygulamaya 315

Komplike Olgu: Cx Osteal Lezyona Provizyonel Yaklaşım Sonrası Kurtarıcı Dk-Crush Tekniği İle Revaskularizasyon 317

Kronik Lyme Hastalığı ile Tetiklenen Brugada Sendromu: Genç Bir Erişkinde Ani Kardiyak Arrest Olgu Sunumu....318

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanserinde Tgf-B Yolağı Disregülasyonu: Mir-494-3p, Mir-10a-3p, Mir-455-5p ve Mir-1246....320

Kurkumin ve Cis-Platin Kompleksinin Yeni Mezogözenekli Fe3o4 Manyetik Destek Üzerine Tutturulması, Biyobozunur Kapsülasyonu ve A549 Hücre Hattında Ölüm Yolakları Üzerine Etkisinin Western Blot ile Belirlenmesi....322

Kusma Yakınması Olan Pediatrik Hastalarda Endoskopik Bulgular 324

Lateral Servikal Disk Hernisinde Posterior Foraminotomi ve Anterior Diskektomi + Cage Uygulamalarının Karşılaştırması: Tek Merkezli Retrospektif Çalışma 325

Lomber Disk Hernisi Cerrahisinde Fleksiyon-Ekstansiyon Grafilerinin İnstabiliteyi Belirlemedeki Değeri: Tek Merkezli 256 Olguluk Retrospektif Çalışma....327

Lomber Disk Hernisi İle Karışan Osteotis Kondensas İlii Olgusu....329

Malignite Şüpheli Nodül Olarak Ortaya Çıkan Pulmoner Antrakozis: Bir Olgu Sunumu....330

Meme Kanseri Hastalarında Deri Koruyucu veya Nipple Areola Koruyucu Mastektomi ile Aynı Seans Yapılan Meme Rekonstrüksiyonunun Sonuçları....332

Meme Kanseri Olan Bir Hastada Everolimus'a Bağlı Trombotik Mikroanjiyopati: Olgu Sunumu 334

Meme Kanserinde Biyobelirteç Potansiyeli Olarak Circrna'lar 335

Meme Karsinomunun Gastrointestinal Yola Metastazı: 3 Olguluk Vaka Takdimi 336

Meme Koruyucu Cerrahi Sonrasında Radyoterapiye Bağlı Gelişen Anjiosarkom ve Eşlik Eden İnvaziv Karsinom Nüksü: Olgu Sunumu 337

Memede Nadir Görülen Kist Hidatik: Olgu Sunumu....338

Mesleki Maruziyet Sonucu Elektriksel Travmaya Bağlı Periferik Sinir Yaralanması: Otobiyografik Bir Olgu Sunumu....339

Mevsimsel Alerjik Rinit Tanılı Çocukların Klinik ve Demografik Özelliklerinin Değerlendirilmesi....341

Mikrorna ve Akciğer Kanseri İlişkisi....342

Moleküler Patoloji Çağında Beyin Cerrahi Materyallerinin Histopatolojik Değerlendirilmesi 344

Mr Görüntülemede Kitle İzlenimi Veren Sekestre Disk Hernisi.....345

Multipl Skleroz Hastalığında Serebellum Hacim Değişikliklerinin Üç Boyutlu Mr ile İncelenmesi 347

Nadir Bir Akut Batın Nedeni:Perforasyon Olmadan Pnömoperitoneum 349

Nadir Bir Kist Hidatik Lokalizasyonu: Gluteal Kist Hidatik.....351

Nadir Bir Kombine İmmün Yetmezlik Olgusu: Pürin Nükleozid Fosforilaz Eksikliği 353

Nadir Bir Perforasyon Alanı: Duodenojejunal Perforasyon 354

Nadir Görülen Bir Boyun Patolojisi: Dev Boyun Lipomu.....356

Nadir Median Arkuat Lıgament Sendromunda Laparoskopik Cerrahi Tedavi Olgu Sunumu Laparoscopic Surgical Treatment in Rare Median Arcuate Ligament Syndrome: A Case Report 358

Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Yoğun Bakım Ünitesinde Entübe Halde Takip Edilen Pnömonili Hastalarda Bronkoalveolar Lavaj ve Trakeal Aspirat Materyallerinin Kültürlerinin ve Gram Boyamalarının Kıyaslanması 360

Nöroendokrin Tümörlerle(Net) İlgili Üçüncü Basamak Merkez Deneyimimiz.....361

Olgu Sunumu: Strangüle İntermezosigmoid Herni 362

Optik Nöritten Kortikal Tutuluma: Çocukluk Çağı Mogad Olgusu.....364

Osteokondroma Bağlı Gelişen Halluks Valgus Deformitesinin Cerrahi Tedavisi 366

Over Kistlerine Rağmen Sorunsuz Gebelik: Olgu Sunumu 367

Paratubal Kiste Sekonder Gelişen İzole Tubal Torsiyon.....368

Pediatrik Ön Kol Kırığı Hakkında Ebeveynlerin Sık Sorduğu Sorulara Verilen Yapay Zekâ Yanıtlarının Kalite ve Okunabilirlik Açısından Değerlendirilmesi.....369

Peptik Ülser Perforasyonlarında Laparoskopik ve Açık Cerrahinin Karşılaştırılması 371

Perkutan Koroner Girişimde Femoral Yaklaşımın Nadir Bir Komplikasyonu Olarak Skrotal Hematom.....372

Prion Hastalıklarında Nlrp3 İnflammasomunun Rolü.....373

Rektumda Yabancı Cisim: İki Olgu Sunumu 374

Risperidonun Deneysel Epileptik Nöbet Modelinde Nöbetler, Anksiyete ve Bilişsel İşlev Üzerine Etkilerinin İncelenmesi.....377

Sars-Cov-2 Transmembran Serin Proteinaz 2 Enzimi İçin Yeni Bir İnhibitör Ajanın Sentezi .379

Senkron Mide ve Kolon Kanseri: İki Olgu Sunumu.....381

Skar Endometriozis ve Radyolojik Bulguları: 67 Kişilik Vaka Serisi.....383

Solid Tümörlü Hastalarda Trombositopeniye Bağlı Kemoterapi Kür Gecikmesi ve Doz Azaltımının Klinik Etkileri.....385

Sulcus İntertubercularis'in Morfometrisi ve Humerusun Açısal Özellikleriyle İlişkisinin Değerlendirilmesi.....387

Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Anatomi Eğitiminde Chatgpt Kullanımına Yönelik Görüşleri: Anket Çalışması 389

Trıptofan Hidroksilaz 2 ve Solute Carrıer Famıly 6 Member 4 Genleri Arasındaki İlişkinin Çocuk Suçluluğu Bağlamında İncelenmesi 391

Tükrük Bezi Sitolojisinde Milan Raporlama Sistemi "malignite Olasılığı Belirsiz Tümöral Lezyon-Sump" Kategorisindeki Olguların Sitomorfolojik Alt Tipleri ve Malignite Risklerinin Saptanması 392

Türkiye'de 1980–2019 Yılları Arasında Trakea, Bronş ve Akciğer Kanseri Ölümlerinin Yaş-Dönem-Kohort Analizi 394

Turner Sendromu Tanısı Almış Hastaların Klinik ve Sitogenetik Özellikleri: Kesitsel Retrospektif Çalışma 395

Üçüncü Basamak Merkezde Fibroscan Deneyimimiz 397

Ucuz ve Etkili Bir Yöntem Olarak R-Fsh İle Ovulasyon İndüksiyonu Uygulanan İnfertil Olgularda; Geç Foliküler Fazda Düşük Doz Hcg Kullanımı 398

Unilateral Pseudoeksfoliasyon Olgularında Oküler Yüzey Sağlığı ve Göz Yaşı Fonksiyon Testlerinin Değerlendirilmesi 399

Ürtikerin Unutulmaması Gereken Bir Nedeni Helikobakter Pilori: 3. Basamak Tek Merkez Deneyimimiz 400

When Not to Cut: Case Reflections On Conservative and Surgical Management of Pediatric Blunt Abdominal Trauma 401

Yeni Sentetik Kannabinoidlerin Kan Örneklerinde Farklı Saklama Koşullarına Bağlı Stabilitelerinin Değerlendirilmesi 402

Yenidoğan Sağlığı İçin Türkçe Youtube Emzirme Videolarının Kapsamlı İçerik ve Kalite Analizi 403

Yüksek Gradeli Dev Fibrosarkom Nedeniyle Opere Edilen Yaşlı Hastada Perioperatif Anestezi Yönetimi 405

Yumuşak Doku Sarkomu İle Karışan Yumuşak Doku Psödotümörü, Elastofibroma Dorsi : Olgu Sunumu 406

Zor Hava Yolu: Tanımı, Risk Faktörleri ve Klinik Yönetim Yol Haritası 407

Bir Hemşirelik Yüksekokulu'nda Öğrencilerin Aıds Bilgi Düzeylerinin Araştırılması 409

Dahiliye Polikliniğine Başvuran Tip 2 Diyabet Hastalarında Başvuru Anındaki Klinik ve Laboratuvar Verilerinin Retrospektif İncelenmesi 411

Gecikmiş Basınç Ürtikeri: Az Tanınan Bir Ürtiker Çeşiti 412

İleum Perforasyonunun Nadir Nedeni: Tuberkülöz Peritonit 413

İleusun Nadir Nedeni: Mide Bezoarı 415

Management in Polytrauma: Diagnostic Timing and Clinical Outcomes 417

Kedi ve Köpeklerde Retina Ayrılmaları ve Güncel İnvaziv Yaklaşımlar 419

Küçük Ruminantlarda Kalıtsal Hastalıkların Teşhisine Dair Güncel Moleküler Yaklaşımlar 421

Osteoartrit Hastalarında Ultrasonografi Kılavuzluğunda Yapılan İntraartiküler Enjeksiyonların Hastalık Yönetimindeki Başarısı 423

Makale id= 50

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-0768-092X, 0000-0002-4680-6283

Anterior Polidiastemaların Direkt Kompozit Rezin Tekniği İle Estetik ve Minimal İnvaziv Restorasyonu: Olgu Sunumu

Arş.Gör. Kemal Furkan Güdül[1] , Dr. Öğretim Üyesi Gülşah Tonga[1]
[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Kemal Furkan Güdül

Özet: Amaç: Diastema, dişler arasındaki boşluklardan ya da diş boyutları arasındaki farklılıktan kaynaklanan estetik bir problemdir. Diastemaların direkt kompozit rezin restorasyonlar ile kapatılması diğer uygulamalara göre daha konservatif, düşük maliyetli ve tek seansta uygulanabilir bir tedavi seçeneğidir. Bu olgu sunumda; anterior bölgedeki diastemaların kapatılması ve estetiğin sağlanması amaçlanmaktadır. Olgu Sunumu: Sistemik rahatsızlığı bulunmayan 32 yaşında kadın hasta maksiller anterior dişlerinde yer alan boşluklar nedeniyle estetik kaygılarla kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirme sonucunda diastemaların 11, 12, 21 ve 22 numaralı dişler arasında yer aldığı belirlendi. Tedavi alternatifi olarak sunulan seçenekler hasta ile detaylı şekilde değerlendirildikten sonra, direkt kompozit rezin restorasyon yöntemiyle tedaviye karar verildi. İşlem öncesinde diş yüzeylerindeki eklentiler uzaklaştırıldı, renk seçimi yapıldı ve çalışma alanı rubber dam ile izole edildi. Diş yüzeylerine %37 fosforik asit uygulandı, ardından universal adeziv (Clearfil S3 Bond Universal) uygulandı. Daha sonra diastemalar şeffaf bant desteğiyle direkt kompozit rezin (A1, OA2) (Estelite Sigma, Tokuyama Dental, Japonya) kullanılarak kapatıldı. Restorasyonların tamamlanmasının ardından sarı kuşak elmas frezler ve polisaj diskleri yardımıyla bitim-polisaj işlemleri gerçekleştirildi. Sonuç: Kısa sürede uygulanabilmesi, hastanın estetik beklentilerini karşılayabilmesi ve daha düşük maliyetli olması sayesinde, direkt kompozit rezin restorasyonlar diastema tedavisinde etkili ve hasta memnuniyetini artıran bir seçenek olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anterior Polidiastema, Kompozit Rezin, Estetik

Aesthetic and Minimally Invasive Restoration of Anterior Polydiastemas With Direct Composite Resin Technique: Case Report

Abstract: Objective: Diastema is an aesthetic problem caused by gaps between the teeth or the difference between tooth sizes. Direct diastema closure with composite resin restorations is a more conservative, low-cost, single-session treatment option than other applications. This case report aims to close the diastemas in the anterior region and provide aesthetics. Case Report: A 32-year-old female patient with no systemic disease presented to our clinic with aesthetic concerns due to gaps in her maxillary anterior teeth. Clinical and radiologic evaluation revealed that the diastemas were located between teeth 11, 12, 21, and 22. After a detailed evaluation of the treatment alternatives with the patient, a direct composite resin restoration method was decided. Before the procedure, the attachments on the tooth surfaces were removed, color selection was made and the working area was isolated with a rubber dam. The tooth surfaces were treated with 37% phosphoric acid followed by a universal adhesive (Clearfil S3 Bond Universal). The diastemas were then sealed with direct composite resin (A1, OA2) (Estelite Sigma, Tokuyama Dental, Japan) with transparent tape support. After the restorations were completed, finishing-polishing procedures were performed with the help of yellow belt diamond burs

and polishing disks. Conclusion: Direct composite resin restorations stand out as an effective and patient-satisfying option in the treatment of diastema, thanks to their ability to be applied in a short time, to meet the patient's aesthetic expectations, and to be less costly.

Keywords: Anterior Polydiastema, Composite Resin, Aesthetic

Makale id= 202

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7508-6046

Dental Travmalarda Chatbot Yanıtlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Saraç[1]
[1]Atatürk Üniversitesi

Özet: Giriş: Chatbotlar, sağlık alanında hızlı bilgi erişimi sunar. Bu çalışma, farklı chatbotların dental travma yönetimine yönelik yanıtlarının doğruluğunu ve tutarlılığını değerlendirmeyi amaçlamıştır. Metod: Futbol ve salıncak travması senaryoları içeren 7 soru, ChatGPT, Gemini ve Monica AI'ya yöneltilmiştir. Yanıtlar literatürle karşılaştırılmıştır. Bulgular: Tüm chatbotlar kırık diş parçalarının bulunması, uygun saklama ortamı ve replante süresi gibi temel konularda genel olarak doğru yanıt vermiştir. Süt dişlerinin replante edilmemesi gerektiği de tutarlı şekilde belirtilmiştir. Tüm chatbotlar tetanoz aşısının önemini vurgulamıştır. Ancak saklama ortamı önerileri arasında farklılıklar gözlenmiştir: ChatGPT ve Gemini genelde HBSS önerirken Monica AI pastörize süt kullanmayı tavsiye etmiştir. Sonuç: Chatbotlar dental travmada temel bilgilendirme için kullanılabilir; ancak klinik kararlar mutlaka uzman kontrolünde olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dental Travma, Chatbot, Yapay Zeka, Replantasyon

Evaluatıon of Chatbot Responses in Dental Trauma Management

Abstract: Introduction: Chatbots offer quick access to health information. This study aimed to assess the accuracy and consistency of different chatbots' answers on dental trauma management. Methods: Seven scenario-based questions on football/swing accidents were asked to ChatGPT, Gemini, and Monica AI. Responses were compared with the literature. Results: All chatbots correctly addressed the importance of finding fractured tooth fragments, proper storage, and replanting within the ideal time frame. Non-replantation of avulsed primary teeth was also consistently stated. All three chatbots highlighted the need for tetanus vaccination. However, there were differences in their recommendations for storage media: ChatGPT and Gemini generally suggested HBSS while Monica AI recommended storing the tooth in pasteurized milk. Conclusion: Chatbots can be supportive for basic guidance in dental trauma but clinical decisions should always be made under professional supervision.

Keywords: Dental Trauma, Chatbot, Artificial İntelligence, Replantation

Makale id= 9

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-3335-302X

Eksternal Enflamatuvar Kök Rezorpsiyonlu Dişin Tedavisi: Vaka Sunumu

Arş.Gör. Ebru Yıldız Dal[1] , Dr. Öğretim Üyesi Feyza Özdemir Kısacık[1]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ebru Yıldız Dal

Özet: Konu: Patolojik kök rezorpsiyonları; mekanik travma, enflamasyon, ortodontik diş hareketleri, periodontal problemler, gömülü dişler, kist ve tümör gibi neoplazik oluşumlar ve sistemik rahatsızlıklar gibi nedenlere bağlı olarak meydana gelebildiği gibi idiyopatik kökenli olarak da meydana gelebilir. Periapikal enfeksiyon kaynaklı eksternal kök rezorpsiyonları pulpa dokusunun enflamasyon ve nekrozunun ardından, kök kanalındaki bakterilerin apikal foramen yoluyla periapikal dokulara ulaşması sonucunda çevre dokularda bulunan enflamatuar hücrelerden salgılanan, osteoklast aktive edici faktör, makrofaj kemotaktik faktör ve prostoglandinler gibi mediatörlerin sert doku rezorpsiyonuna neden olması sonucunda gerçekleşir. Amaç: Bu vakada periapikal lezyon ve eksternal kök rezorpsiyonu bulunan 15 nolu dişin kanal tedavisi yapılarak dişin fonksiyonunda kalması amaçlanmıştır. Yöntem: Sistemik sağlıklı 42 yaşında erkek hasta sağ üst bölgesinde ağrı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. 15 nolu dişte perküsyon pozitif, palpasyona negatif yanıt alındı. Radyolojik inceleme sonucunda 15 nolu dişte periapikal lezyon ve eksternal kök rezorpsiyonu izlendi. Rubber dam izolasyonu altında giriş kavitesi açılıp kemomekanik preperasyon yapıldı. Ultasonik (Woodpecker Endo 3 Ultrasonik Endo Aktivatör) E70 ve E71 uçları kullanılarak 3. kademe hız sınırında 20sn x3 olacak şekilde ve her 20 sn de %2.5'luk NaOCl kullanılarak irrigasyon aktivasyon yapıldı ve kalsiyum hidroksit içerikli medikament (Calcigel) kanallara yerleştilildi. İki hafta sonrasına randevu verildi.2 hafta sonra gerçekleştirilen seansta kalsiyum hidroksit içerikli medikamentin(Calcigel) kanallardan uzaklaştırılmasından sonra final irrigasyon prosedürü olan %2.5'luk NaOCl ,%17'lik EDTA, serum ile gerçekleştirilip kanallar doluma uygun hale getirildi. Lateral kondensasyon guta perka tekniğiyle kanal tedavisi tamalandı. Bulgular: Hastanın 6 aylık klinik ve radyografik muayenelerinde ilgili dişin asemptomatik olduğu ve periapikal lezyonda iyileşme olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Eksternal enflamatuvar kök rezorpsiyonu, radyografik olarak diş dokularının (sement, dentin ve periodontal ligament) kaybı ve kemikte radyolüsent alan ile karakterizedir. Yeterli kök kanal tedavisini takiben enflamatvar rezorpsiyonun durdurulabilmektedir ve daha sonraki radyografik takip muayenesi genellikle normal periodontal ligament aralığının izlenmesi ile rezorptif kusurların onarımını gösterir.

Anahtar Kelimeler: Eksternal Enflamatuvar Kök Rezorpsiyonu, Periapkal Lezyon

Makale id= 116

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009000312863452

Etodolak ve Parasetamol Kaynaklı Bir Oral İlaç Erüpsiyonu Vaka Raporu

Arş.Gör. Hande Barın[1] , Prof.Dr. Fatma Çağlayan[1]
[1]Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Hande Barın

Özet: Giriş Sabit ilaç erüpsiyonu (SİE), suçlu ilaca tekrar maruz kalma sonrasında gelişen, gecikmiş tip aşırı duyarlılık reaksiyonlarıdır. Oral mukoza, cilt ve genital bölge ile birlikte etkilense de izole olarak yalnızca oral mukozanın tutulumu oldukça nadir görülür. Dünya Sağlık Örgütü, istenmeyen ilaç reaksiyonunu "hastalığın korunması, tanısı veya tedavisi ya da fizyolojik işlevlerin düzenlenmesi amacıyla insanda normal dozlarda kullanılan veya test edilen ilaçlara karşı gelişen, zararlı ve istenmeyen bir yanıt" olarak tanımlamaktadır. Sabit ilaç erüpsiyonları nadir görülen alışılmadık bir advers ilaç reaksiyonudur. Bu reaksiyon tipi, aslında suçlu ilacın tekrarlayan alımı sonrası aynı deri bölgesinde tekrar eden lezyonlar şeklinde ortaya çıkan gecikmiş tip aşırı duyarlılık reaksiyonu olarak tanımlanır. İlaç erüpsiyonu, ciltte veya mukozada kaşıntı ve yanma hissi ile birlikte, yuvarlak/oval, eritemli, belirgin sınırlı makül ve ülsere lezyonların ortaya çıkması ile karakterizedir. İlaç erüpsiyonuna neden olan kesin mekanizma bilinmemekle birlikte, çalışmalar bağışıklık sisteminin rolü olduğunu güçlü bir şekilde desteklemektedir. Etodolak, bir piranokarboksilik asit türevi olup, COX-2 selektif inhibitörü olarak bilinen, yaygın kullanılan bir analjezik-antipiretik ajandır. Kutanöz yan etkileri nadirdir; döküntüye, nadiren de ölümcül toksik epidermal nekrolizise (TEN) kadar değişkenlik gösterebilir. Olgu sunumu Kliniğimize başvuran 41 yaşındaki sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hastanın şikayetleri dikkate alınarak yapılan ağız içi muayenesinde maxilla yumuşak damak üzerinde ağrılı yaygın ülsere lezyon olduğu gözlenmiştir. Hastanın birkaç gün önce kol ağrısı şikayeti için etodolak ve parasetamol etken maddeli ilaçları kullanmaya başladığı öğrenilmiştir. Sistemik rahatsızlığı bulunmayan ve ilaç kullanımı sonrası kısa sürede gelişen ülsere lezyonun ilaç erüpsiyonu olduğu anlaşılmıştır. Kullandığı ilaçlar bıraktırılarak yerine topikal ve sistemik steroid tedavisine başlanmıştır. Ağız içi lezyonların 3-4 gün içinde gerilediği ve düzenli takiplerde lezyonun ortadan kalktığı ve tekrarlamadığı görülmüştür. Sonuç Etodolak kaynaklı sabit ilaç erüpsiyonu (SİE) ile ilgili bugüne kadar çok fazla yayın bulunmamakta olup, bu yayınlarda pigment bırakan veya bırakmayan sınırlı kutanöz lezyonlar bildirilmiştir. Parasetamolün ilaç erüpsiyonu oluşturduğu vaka raporları mevcuttur, fakat etodolakla birlikte kullanıldığı ve reaksiyonun parasetamol kaynaklı olduğunu gösteren veriye rastlanmamıştır. Kliniğimize başvuran hastanın öyküsü dikkate alındığında etodolak ve parasetamolün birlikte kullanılması sonucu gelişen reaksiyonun literatür çalışmalarında benzerlerinin kısıtlı olması ile ayırt edici bir vaka raporudur. Anahtar kelime: Sabit ilaç erüpsiyonu, etodolak, parasetamol ,oral mukoza

Anahtar Kelimeler: Sabit İlaç Erüpsiyonu, Etodolak, Parasetamol ,oral Mukoza

A Case Report of Oral Fixed Drug Eruption Induced by Etodolac and Paracetamol

Abstract: Introduction Fixed drug eruption (FDE) is a delayed-type hypersensitivity reaction that develops upon re-exposure to the offending drug. Although the oral mucosa, skin, and genital area can be affected, isolated involvement of the oral mucosa alone is extremely rare. The World Health Organization defines an adverse drug reaction (ADR) as "a response to a drug which is noxious and

unintended, and which occurs at doses normally used in humans for the prophylaxis, diagnosis, or therapy of disease, or for the modification of physiological functions." FDE is an uncommon and unusual type of adverse drug reaction. This type of reaction is described as a delayed-type hypersensitivity reaction that manifests as lesions recurring at the same skin site following repeated intake of the offending drug.FDE is characterized by the appearance of well-defined, round or oval, erythematous macules and ulcerative lesions on the skin or mucosa, accompanied by itching and burning sensations. Although the exact mechanism underlying FDE is unknown, studies strongly support the role of the immune system in its pathogenesis.Etodolac is a pyranocarboxylic acid derivative, known as a COX-2 selective inhibitor, and is a widely used analgesic-antipyretic agent. Its cutaneous side effects are rare and may range from rashes to, rarely, fatal toxic epidermal necrolysis (TEN). Case Presentation A 41-year-old female patient with no systemic disease presented to our clinic with a painful, widespread ulcerative lesion on the soft palate of the maxilla, as observed during intraoral examination considering the patient's complaints. It was learned that the patient had started using medications containing etodolac and paracetamol a few days prior for arm pain. As the patient had no systemic disease and the ulcerative lesion developed shortly after drug use, it was considered to be FDE. The medications were discontinued, and topical and systemic steroid therapy was initiated. The intraoral lesions regressed within 3-4 days and were observed to have completely resolved without recurrence during regular follow-ups. Conclusion There are very few reports in the literature regarding etodolac-induced FDE, and these reports describe limited cutaneous lesions with or without pigmentation. Although case reports of paracetamol-induced FDE exist, no data have been found indicating the occurrence of reactions specifically due to the combined use of etodolac and paracetamol.Considering the patient's history in our clinic, the development of this reaction following the combined use of etodolac and paracetamol represents a distinctive case report, given the limited number of similar cases in the literature.

Keywords: Fixed Drug Eruption, Etodolac, Paracetamol, Oral Mucosa

Makale id= 217

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6371-5420

Fotosensitif Boyaların Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisinin Görüntü İşleme Yöntemiyle Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Begüm Büşra Cevval Özkoçak[1] , Doç.Dr. İsmail Özkoçak[1] , Doç.Dr. Kemal Adem[2]

[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Sivas Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Bilgisayar Mühendisliği Bölümü

*Corresponding author: Begüm Büşra Cevval Özkoçak

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, fotodinamik tedavide (FDT) kullanılan fotosensitif boyaların rezin esaslı kompozitlerin renk stabilitesi üzerindeki etkisini, görüntü işleme yöntemi kullanarak incelemektir. Yöntem: 120 adet disk şeklinde örnek, mikrohibrit, nanohibrit ve nanoseramik kompozit rezin kullanılarak hazırlanmıştır. Örnekler, kullanılan fotosensitif boyalara göre dört deney grubuna ayrılmıştır: MB (metilen mavisi), TB (toluidin mavisi), ICG (indosiyanin yeşili) ve boya içermeyen kontrol grubu. Işınlama işlemi (940 nm diyot lazer) sonrası, fotosensitizerler distile su (ΔE00-1) ve sodyum hipoklorit (NaOCl, ΔE00-2) ile uzaklaştırılmıştır. Başlangıç ve FDT sonrası görüntüler stereomikroskopla alınmış, renk değişimleri MATLAB görüntü işleme yazılımı ve CIEDE2000 renk sistemi ile değerlendirilmiştir. Gruplar arasındaki farklar üç yönlü ANOVA ve Bonferroni testleri ile analiz edilmiştir ($p<0.05$). Bulgular: MB grubundaki kompozitlerin renk değişimi, klinik olarak kabul edilebilir eşiğin üzerine çıkmıştır ($\Delta E00 > 1.8$). En yüksek renk değişimi seramik+MB grubunda gözlemlenmiştir ($\Delta E00=2.43\pm0.39$), en düşük değişim ise seramik+ICG grubunda saptanmıştır ($\Delta E00=1.23\pm0.07$). NaOCl irrigasyonu sonrasında tüm gruplarda ΔE00 değeri klinik sınırın altına düşmüştür ($\Delta E00<1.8$). Tüm kompozit gruplarında en fazla renk değişimi MB ile gözlenirken, en az değişim ICG grubunda görülmüştür. Sonuç: NaOCl uygulaması renk değişimini etkin biçimde azaltmıştır. Ayrıca, CIEDE2000 renk sistemini kullanan görüntü işleme yazılımlarının, kompozit rezinlerin renk stabilitesini değerlendirmede geleneksel ölçüm yöntemlerine alternatif bir yaklaşım olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fotosensitif Boya, Görüntü İşleme Yöntemi, Kompozit Rezin, Renk Değişimi, Sodyum Hipoklorit

Analyzing the Impact of Photosensitizer Dyes On Composite Resins Color Stability Using Image Processing Method

Abstract: Objective: This study investigated the effects of photosensitizer dyes used in photodynamic therapy (PDT) on the color stability of resin based composites (RBCs) using image processing method. Methods: A total of one hundred and twenty specimens were produced using microhybrid, nanohybrid, and nanoceramic RBCs. The specimens were categorized into four experimental groups based on the photosensitizer dyes used: MB (methylene blue), TB (toluidine blue), ICG (indocyanine green), and a control group with no dye. Following the irradiation (940-nm diode laser), the photosensitizers were eliminated using distilled water (ΔE00-1) and sodium hypochlorite (ΔE00-2).The initial images and images after PDT were taken by using stereomicroscopy, color changes were assessed using MATLAB

image-processing software and CIEDE2000.Analysis among the groups were conducted using three-way ANOVA and Bonferroni tests ($p < .05$). Results: Color change in the RBCs exceeded the clinically acceptable threshold ($\Delta E00 > 1.8$) within the MB groups. The highest change occurred in the ceramic+MB group ($\Delta E00 = 2.43 \pm 0.39$), while the lowest change was in the ceramic+ICG group ($\Delta E00 = 1.23 \pm 0.07$). Following NaOCl irrigation, $\Delta E00$ values reduced to clinically acceptable levels ($\Delta E00 < 1.8$) across all RBCs groups. The MB groups in all RBCs displayed the highest degree of color change, whereas the ICG groups exhibited the lowest color alteration. Conclusion: The application of NaOCl effectively mitigated the color change. Additionally, employing image processing software that incorporates the CIEDE2000 color system could provide an alternative method for assessing the color stability of RBCs, potentially replacing traditional color measurement techniques.

Keywords: Color Change, Composite Resin, İmage Processing Method, Photosensitizing Agents, Sodium Hypochlorite

Makale id= 60

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7512-7183

Gömülü 20'lik Diş Cerrahisi: Klinik Yaklaşım ve Komplikasyon Yönetimi

Dr. Tolga Bayar[1]
[1]Özel Klinik

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, gömülü üçüncü molar dişlerin cerrahi eksizyonunda kullanılan farklı yaklaşımları, işlem sırasında ve sonrasında ortaya çıkabilecek komplikasyonları ve bunların yönetimini gözden geçirmek ve en iyi uygulama protokollerini tartışmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, son 2 yılda cerrahi olarak çıkarılmış 120 gömülü üçüncü molar vakası dahil edildi. Hastalar retromolar pozisyonlarına göre mesial, dikey, horizontal ve distal impaksiyon tiplerine ayrıldı. İntraoperatif zorluk ve işlem süresi, postoperatif ağrı (VAS skorları), şişlik ve parestezi varlığı kaydedildi. Lokal anestezi, flap dizaynı, kemik alımı ve diş bölme teknikleri standartlaştırıldı. Komplikasyon yönetiminde antiinflamatuar protokoller, soğuk uygulama ve nörolojik takip kullanıldı. Bulgular: En sık karşılaşılan impaksiyon tipi %45 ile dikey impaksiyon oldu. Ortalama cerrahi süre 28±6 dakika olarak ölçüldü. İlk 48 saatte postoperatif ağrı ve şişlik maksimum düzeye ulaştı; VAS ortalaması 4.2±1.1 idi. Geçici inferior alveolar sinir parestezisi %3, geçici dudak/kulak altı mukozada his kaybı %2 oranında görüldü; tüm vakalar 3 aylık takip sonunda tamamen düzeldi. Sistematik protokoller komplikasyon oranlarını literatür ortalamasının (%5–10) altında tutmayı başardı. Sonuç: Gömülü 20'lik diş cerrahisinde doğru vaka seçimi, özenli cerrahi planlama ve standartlaştırılmış cerrahi protokoller; postoperatif konforu artırır, komplikasyon riskini azaltır ve iyileşme sürecini hızlandırır. Sinir hasarı ve şişlik gibi sık rastlanan komplikasyonlar, erken tanı ve müdahale ile etkin biçimde yönetilebilir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü 20'lik Diş, Komplikasyon Yönetimi, Cerrahi Protokol

Impacted Third Molar Surgery: Clinical Protocols and Complication Management

Abstract: Objective: The aim of this study is to review different surgical approaches for impacted third molar extraction, to analyze intra- and postoperative complications, and to discuss best practice protocols for their prevention and management. Materials and Methods: A total of 120 impacted third molar cases surgically removed over the past two years were included. Patients were classified by impaction angulation: mesial, vertical, horizontal, and distal. Intraoperative difficulty, operation time, postoperative pain (VAS scores), swelling, and occurrence of paresthesia were recorded. Standardized techniques for local anesthesia, flap design, bone removal, and tooth sectioning were applied. Complication management protocols included anti-inflammatory medications, cold pack application, and neurological follow-up. Results: The most common impaction type was vertical (45%). Mean surgical duration was 28 ± 6 minutes. Postoperative pain and swelling peaked at 48 hours, with a mean VAS score of 4.2 ± 1.1. Temporary inferior alveolar nerve paresthesia occurred in 3% of cases, and temporary sensory loss in the lower lip/mandibular mucosa in 2%; all resolved completely by the 3-month follow-up. Our standardized protocols maintained complication rates below the literature average (5–10%). Conclusion: In impacted third molar surgery, appropriate case selection, meticulous surgical planning, and standardized protocols enhance postoperative comfort, minimize complication risks, and

expedite healing. Common complications such as nerve injury and swelling can be effectively managed through early recognition and intervention.

Keywords: Impacted Third Molar, Complication Management, Surgical Protocol

Makale id= 258

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4950-8783

Lazerlerin Peri-İmplantitis Tedavisindeki Etkisi

Ph.d.cand. Enes Aksoy[1] , Dr. Öğretim Üyesi Merve Can[2]
[1]İstanbul Medipol Üniversitesi
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Enes Aksoy

Özet: Peri-implantitis, dental implant çevresindeki yumuşak ve sert dokularda inflamasyon ve kemik kaybı ile seyreden, tedavisi zor kronik bir enfeksiyondur. Fark edilmediğinde implant kaybına yol açabilir. Hastalığın temelinde, implant yüzeyinde biriken ve uzaklaştırılması güç olan bakteri biyofilmi yer alır. Konvansiyonel tedavi yöntemleri; mekanik debridman, antiseptikler ve antibiyotiklerden oluşsa da, bu yaklaşımlar genellikle biyofilmi tamamen temizleyemez ve uzun dönem başarıları sınırlı kalır. Bu nedenle daha etkili ve biyouyumlu tedavi seçeneklerine ihtiyaç duyulmaktadır. Son yıllarda lazer teknolojileri, bu ihtiyaca yönelik alternatif bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Lazer uygulamaları, geleneksel tedavi yöntemlerinin yetersiz kaldığı durumlarda etkili bir tamamlayıcı olarak öne çıkmaktadır. Diode, Er:YAG ve Nd:YAG gibi farklı dalga boylarındaki lazerler; implant yüzeyinde bakteri dekontaminasyonu sağlamak, kanamayı kontrol altına almak, doku iyileşmesini hızlandırmak ve cerrahi alanlarda hassasiyet artırmak gibi çok yönlü etkilere sahiptir. Özellikle Er:YAG lazer, yüzey yapısını bozmadan etkili temizlik sağlayabilmesiyle öne çıkar. Literatürde, lazerin mekanik debridman ve antiseptiklerle kombine kullanımında tedavi başarısının arttığı ve bazı olgularda kemik kazanımının gözlendiği bildirilmektedir. Lazerler, peri-implantitis tedavisinde konvansiyonel yöntemleri destekleyici etkiler sunmakta; dekontaminasyon, biyostimülasyon ve cerrahi hassasiyet açısından avantaj sağlamaktadır. Ancak mevcut veriler, lazerlerin tek başına yeterli olmadığını ve multidisipliner protokollerin başarı için gerekli olduğunu göstermektedir. Lazer uygulamalarının etkinliğini netleştirmek adına daha fazla uzun dönemli ve kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Peri-Implantitis, Lazer Tedavisi, Dental İmplant, Er:Yag, Diode Lazer, Biyofilm

Makale id= 10

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-3335-302X

Periapikal Lezyonlu Radix Entomolarise Sahip Dişin Kök Kanal Tedavisi

Arş.Gör. Ebru Yıldız Dal[1] , Dr. Öğretim Üyesi Feyza Özdemir Kısacık[1]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ebru Yıldız Dal

Özet: Konu: Alt büyükazı dişlerinin distolingualinde konumlanan ilave kök "radix entomolaris" olarak adlandırılmaktadır. Bu sıra dışı kökün ve kök kanal morfolojisinin farkında olmak ve anlamak, kök kanal tedavisinin başarılı bir şekilde sonuçlanmasına katkıda bulunabilir. Amaç:Bu vakada radix entomolaris bulunduran sağ alt 6 numaralı dişin kök kanal tedavisinin yapılması ve fonksiyonda kalması amaçlanmıştır. Yöntem:Sistemik olarak sağlıklı 55 yaşında kadın hasta sağ alt 6 numaralı dişinde ağrı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik inceleme sonucunda perküsyona pozitif yanıt alındı. Giriş kavitesi mikroskop altında ve rubber dam izolasyonu ile açıldı, kanallar şekillendirildi. Utrasonik (Woodpecker Endo 3 Ultrasonik Endo Aktivatör) E70 ve E71 uçları kullanılarak 3. kademe hız sınırında 20sn x3 olacak şekilde ve her 20 sn de %2,5'luk NaOCl kullanılarak irrigasyon aktivasyon yapıldı ve kalsiyum hidroksit içerikli kanal içi medikament (Calcigel) kök kanallarına yerleştirildi. İki hafta sonra ikinci seansta kalsiyum hidroksit içerikli medikamentin(Calcigel) kanallardan uzaklaştırılmasından sonra final irrigasyonu %2,5'luk NaOCl, %17'lik EDTA ve serum ile gerçekleştirildi. Kök kanal tedavisi rezin içerikli kök kanal patı (T-endo sealart) ve tek kon tekniğiyle kök kanal tedavisi tamamlanıp kompozit (Dynamic Plus; President Dental, Germany) ile direkt restorasyonu yapıldı. Bulgular: Altıncı ay kontrolü yapılan diş asemptomatik ve fonksiyoneldi. Sonuç: Radix entomolaris, klinik ve radyolojik olarak doğru bir şekilde teşhis edildiğinde, gözden kaçan kanal olasılığı azaltılarak kök kanal tedavisinin başarı oranı artırılabilir. Üçüncü bir kökün varlığı, endodontik tedavi sürecini karmaşıklaştırmakta ve kanalın tespit edilememesi durumunda tedavi başarısızlıkla sonuçlanabilmektedir. Bu nedenle, mandibular birinci molar dişlere kök kanal tedavisi uygulanırken klinisyenlerin bu morfolojik varyasyonun farkında olmaları ve tedavi planlamasını buna göre yapmaları büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Radix Entomolaris, Mikroskop, Morfoloji, Anotomik Varyasyon,

Makale id= 8

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-3335-302X

Periapikal Lezyonu Olan Kanal Tedavili Dişin Yeniden Tedavisi: Vaka Sunumu

Arş.Gör. Ebru Yıldız Dal[1] , Dr. Öğretim Üyesi Feyza Özdemir Kısacık[1]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ebru Yıldız Dal

Özet: Konu: Kök kanal tedavisinde, kök kanallarının yeterli olmayan preparasyonu ve obturasyonu kanal tedavisinde başarısızlığa neden olmaktadır. Amaç: Bu vakada yetersiz kök kanal tedavisi olan 36 nolu dişin kanal tedavisi yenilenerek dişin fonksiyonunun sağlanması amaçlanmıştır. Yöntem: Sistemik sağlıklı 36 yaşında erkek hasta şiddetli ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayene sonucunda palpasyon ve perküsyona pozitif yanıt alınmıştır. 36 nolu dişin radyografik incelemesinde kök kanal tedavisinin yetersiz olduğu, periapikal lezyon geliştiği gözlenmiştir ve kanal tedavisinin yenilenmesine karar verilmiştir. İlk seansta rubber dam izolasyonu altında retreatment eğeleri ile kök kanal dolgusu uzaklaştırılarak kemomekanik preperasyon yapıldı. Utrasonik (Woodpecker Endo 3 Ultrasonik Endo Aktivatör) E70 ve E71 uçları kullanılarak 3. kademe hız sınırında 20sn x3 olacak şekilde ve her 20 sn de %%2,5'luk NaOCl kullanılarak irrigasyon aktivasyon yapıldı ve kalsiyum hidroksit içerikli kanal içi medikament (Calcigel) kök kanallarına yerleştirildi. İki hafta sonra ikinci seansta kalsiyum hidroksit içerikli medikamentin(Calcigel) kanallardan uzaklaştırılmasından sonra final irrigasyonu %2,5'luk NaOCl, %17'lik EDTA, serum gerçekleştirildi. Kök kanal tedavisi rezin içerikli kök kanal patı (T-endo sealart) ve lateral kondensasyon guta perka tekniği kullanılarak kök kanal tedavisi tamamlanıp kompozit (Dynamic Plus; President Dental, Germany) ile direkt restorasyonu yapıldı. Bulgular: Hastanın 6 aylık klinik ve radyografik muayenelerinde ilgili dişin asemptomatik olduğu ve periapikal lezyonda iyileşme olduğu tespit edilmiştir. Sonuç; Apikal periodontitis gözlenen kanal tedavisi görmüş dişlerde öncelikle cerrahi düşünülmeden kanal tedavisinin yenilenmesi önemlidir. Periapikal lezyonlar için invaziv olmayan cerrahi olmayan tedaviyi ilk yaklaşım olarak kullanmanın avantajları, cerrahi müdahale ile ilişkili anatomik hayati yapılara zarar verme riskini ve işlemden sonra ağrı ve rahatsızlığı önlemenin yanı sıra, azaltılmış psikolojik stres, daha fazla hasta kabulü ve öngörülebilir mükemmel sonuç gibi büyük bir değere sahiptir. Herhangi bir cerrahi müdahaleye gerek kalmadan periapikal dokular sağlıklı hale gelebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Periapkal Lezyon, Retreatment, Ultrasonik, İrrigasyon -Aktivasyon

Makale id= 51

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-0768-092X, 0000-0002-4680-6283

Polidiastema, Kama Lateral ve Lateral Agenezis Olgusuna Minimal İnvaziv Yaklaşım: Vaka Sunumu

Arş.Gör. Kemal Furkan Güdül[1] , Dr. Öğretim Üyesi Gülşah Tonga[1]
[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Kemal Furkan Güdül

Özet: Amaç: Konik diş anomalisi, sıkça görülen bir hipodonti formudur. Maksiller lateral kesici diş agenezisi de önemli bir konjenital anomalidir. Diastema ise, dişler arasındaki boşluklardan ya da diş boyutları arasındaki farklılıktan kaynaklanan estetik bir problemdir. Bu vaka sunumu, diastema, kama lateral ve lateral diş eksikliği bulunan bir hastanın estetik kompozit rezinler ile tedavisini amaçlamaktadır. Olgu Sunumu: 38 yaşındaki kadın hasta, maksiller lateral dişindeki boyut uyumsuzluğu ve polidiastemaların neden olduğu estetik rahatsızlık şikayetiyle Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda, hastanın 12 numaralı dişinde kama lateral, 22 numaralı dişinde konjenital eksiklik ve polidiastemalar olduğu tespit edildi. Hastaya sunulan tedavi alternatifleri arasından, hasta onayıyla direkt kompozit rezin tekniği uygulanmasına karar verildi. Tedaviye başlamadan önce restore edilecek diş yüzeylerindeki eklentiler temizlendi, renk seçimi yapıldı ve çalışma alanı rubber dam ile izole edildi. 23 numaralı dişe lateral form vermek amacıyla bukkal yüzeyi elmas fissür frez ile prepare edildi. Restorasyon öncesi diş yüzeylerine %37 fosforik asit jel ve ardından universal adeziv rezin adeziv (Clearfil S3 Bond Universal) uygulandı. Nanohibrit doldurucu içerikli estetik kompozit materyal (Estelite Sigma, Tokuyama Dental, Japonya), uygun renk sırasıyla tabakalama tekniği kullanılarak yerleştirildi ve ışıkla polimerize edildi. Polimerizasyon sonrası rubber dam çıkarıldı, oklüzyon kontrolü ve gerekli düzenlemeler yapıldı. Bitim ve polisaj işlemleri elmas frezler, polisaj diskleri ve lastikleri kullanılarak tamamlandı. Sonuç: Günümüzdeki gelişmiş kompozit rezin materyalleri, kısalan çalışma süreleri, artan mekanik dirençleri, renk stabiliteleri ve yüksek renk uyumu sayesinde estetik restorasyonlarda önemli avantajlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anterior Polidiastema, Kama Lateral, Lateral Agenezis, Estetik

Mınımally Invasıve Approach to a Case of Polydıastema, Peg Shaped Lateral and Lateral Agenesıs: Case Report

Abstract: Objective: Conical tooth anomaly is a common form of hypodontia. Maxillary lateral incisor agenesis is also an important congenital anomaly. Diastema is an aesthetic problem caused by gaps between the teeth or a difference in tooth size. This case report aims to present the treatment of a patient with diastema, wedge lateral, and lateral tooth deficiency with aesthetic composite resins. Case Report: A 38-year-old female patient was admitted to Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment Clinic with the complaint of size discrepancy in her maxillary lateral teeth and aesthetic discomfort caused by polydiastemas. As a result of clinical and radiologic examinations, it was determined that the patient had a wedge lateral on tooth number 12 and congenital deficiency and poly diastema on tooth number 22. Among the treatment alternatives offered to the patient, it was decided to apply direct composite resin technique with the patient's consent. Before

starting the treatment, the attachments on the tooth surfaces to be restored were cleaned, color selection was made and the working area was isolated with a rubber dam. The buccal surface of tooth 23 was prepared with a diamond fissure bur to give it a lateral form. Before restoration, 37% phosphoric acid gel was applied to the tooth surfaces followed by universal adhesive resin adhesive (Clearfil S3 Bond Universal). Aesthetic composite material containing nanohybrid filler (Estelite Sigma, Tokuyama Dental, Japan) was placed using the layering technique in the appropriate color order and light polymerized. After polymerization, the rubber dam was removed, occlusion control and necessary adjustments were made. Finishing and polishing operations were completed using diamond burs, polishing discs, and tires. Conclusion: Today's advanced composite resin materials offer significant advantages in aesthetic restorations thanks to their shortened working times, increased mechanical resistance, color stability and high color matching.

Keywords: Anterior Polydiastema, Wedge Lateral, Lateral Agenesis, Aesthetic

Makale id= 61

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7512-7183

Temporomandibular Disfonksiyon: Klinik Bulgular, Tedavi Yöntemleri ve Hasta Yaşam Kalitesi Üzerine Etkileri

Dr. Tolga Bayar[1]
[1]Özel Klinik

Özet: Amaç: Temporomandibular disfonksiyon (TMD), çene eklemindeki ve ilgili kas dokusundaki ağrı, fonksiyon kısıtlılığı ve seslerle karakterize multifaktöryel bir sendromdur. Prevalansı nüfusa göre %5–12 arasında değişir. Etiyolojide stres, maladaptif çiğneme alışkanlıkları ve eklem dejenerasyonu rol oynar.Bu çalışma, TMD olan hastalarda klinik bulguları tanımlamayı, farklı tedavi yaklaşımlarının etkinliğini değerlendirmeyi ve TMD'nin yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: 50 TMD hastası ve 25 sağlıklı kontrol grubu dahil edildi. Klinik muayenede eklem sesleri, ağrı şiddeti (VAS), maksimal ağız açıklığı ölçüldü. Hastalara 8 haftalık konservatif tedavi (splint, fizyoterapi, NSAİİ) uygulandı. Öncesi ve sonrası ölçümler karşılaştırıldı. Ayrıca Oral Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesi Anketi (OHIP-14) kullanıldı. Ölçümler, tedavi öncesi ve 8. haftada tekrarlandı; istatistiksel analiz için paired t-test kullanıldı. Bulgular: Tedavi öncesi ortalama VAS ağrı skoru 6,2 iken tedavi sonrasında 2,9'a düştü ($p<0.001$). Maksimal ağız açıklığı 32±5 mm'den 40±4 mm'ye yükseldi ($p<0.01$). OHIP-14 puanları 28'den 14'e geriledi ($p<0.01$). Kontrol grubunda anlamlı değişim gözlenmedi. Sonuç: Konservatif protokoller, TMD semptomlarını azaltmada ve fonksiyonel iyileşme sağlamada etkilidir. Splint mekanik yükü dengelerken, fizyoterapi kas tonusunu düzenler. Yaşam kalitesi ölçümlerindeki belirgin düşüş, tedavi yaklaşımlarının hasta merkezli yararlarını göstermektedir.Erken tanı ve kombine konservatif tedavi, TMD yönetiminde altın standart olarak önerilmektedir. İleride, uzun dönem izlem ve minimal invaziv cerrahi yaklaşımların karşılaştırıldığı randomize kontrollü çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Disfonksiyon, Konservatif Tedavi, Yaşam Kalitesi

Temporomandibular Dysfunction: Clinical Findings, Treatment Modalities, and Impact On Quality of Life

Abstract: Objective: Temporomandibular dysfunction (TMD) is a multifactorial syndrome marked by pain, functional limitation, and articular noises in the temporomandibular joint (TMJ) and related masticatory muscles. Prevalence ranges from 5% to 12%. Etiological factors include stress, parafunctional habits, and joint degeneration.To characterize clinical signs in patients with TMD, evaluate the efficacy of different conservative treatment protocols, and assess their impact on patient quality of life. Materials and Methods: Fifty TMD patients and twenty-five healthy controls were enrolled. Clinical examination recorded joint sounds, pain intensity (VAS), and maximum mouth opening. An 8-week conservative regimen (occlusal splint, physiotherapy, NSAIDs) was administered. Pre- and post-treatment measures were compared. Oral Health Impact Profile (OHIP-14) assessed quality of life. Measurements were taken at baseline and at week 8; paired t-tests were used for analysis. Results: Mean pain VAS decreased from 6.2 to 2.9 ($p<0.001$); maximal opening increased from 32±5 mm to 40±4 mm ($p<0.01$). OHIP-14 scores improved from 28 to 14 ($p<0.01$). Controls showed no

significant changes. Conclusion: Conservative protocols effectively alleviate TMD symptoms and restore function. Splints redistribute occlusal forces, while physiotherapy normalizes muscle tone. The marked improvement in OHIP-14 scores underscores patient-centered benefits. Early detection and combined conservative management represent the gold standard for TMD. Future randomized controlled trials comparing long-term outcomes and minimally invasive surgical approaches are warranted.

Keywords: Temporomandibular Dysfunction, Conservative Treatment, Quality of Life

Makale id= 123

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3162-6236

Transmigre Mandibular Kaninde Saptanan Gubernakular Kanal Varyasyonu: Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Ramazan Berkay Peker[1]
[1]Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Gubernakular kanal (GK), daimi diş folikülünü alveolar mukozaya bağlayan ve osteoklastik rezorpsiyon yoluyla kemikte kanal oluşturarak diş sürmesine katkıda bulunan bir anatomik yapıdır. GK, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) görüntülerinde kortikal sınırlı, hipodens bir bant şeklinde izlenmekte olup, gömülü dişlerin lokalizasyonu ve cerrahi planlamasında önemli bilgiler sunmaktadır. Bu çalışmada, KIBT ile gömülü transmigre mandibular kaninle ilişkili GK bulguları sunulmuştur. Olgu Sunumu: GK, KIBT'de kortikal sınırlarla çevrili hipodens bir yol şeklinde tanımlanmakta olup, gömülü dişlerin değerlendirilmesinde önemli bir anatomik belirteç olarak bildirilmektedir. 11 yaşında erkek çocuk hasta, dişlerindeki çapraşıklık şikayetiyle Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Kliniği'nde muayene edilmiştir. Hastadan alınan medikal anamnezde herhangi bir sistemik hastalık öyküsüne rastlanmamıştır. Hastadan alınan panoramik radyografide, 43 numaralı dişin horizontal olarak gömülü olduğu ve kuronunun, 33 numaralı dişin kökünün mezialinde konumlandığı belirlenmiştir. Ortodontik ve cerrahi tedavi planlaması amacıyla gerçekleştirilen KIBT incelemesinde, gömülü 43 numaralı dişin foliküler bölgesinden başlayarak, 42 numaralı dişin bukkal bölgesine oblik olarak uzanan, kortikal sınırlı hipodens bir bant gözlenmiş ve bu yapı GK olarak değerlendirilmiştir. Sonuç: GK, KIBT görüntülemede önemli bir anatomik yapıdır ve gömülü dişlerin teşhisi ile cerrahi planlamasında değerli bilgiler sunar. Sunulan olgu, gömülü mandibular kaninle ilişkili GK varlığını göstermekte ve literatürde bildirilen bulgularla uyumlu özellikler taşımaktadır. GK'nın varlığı, cerrahi yaklaşımın planlanmasında ve gömülü dişin çevre anatomik yapılarla ilişkilerinin değerlendirilmesinde önemli katkılar sağlamaktadır. Bu bulgu, mandibular kanin bölgesinde GK'nın dikkatle değerlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gubernakular Kanal, Kıbt, Gömülü Diş, Mandibular Kanin

Gubernacular Canal Variation Detected in a Transmigrated Mandibular Canine: A Case Report

Abstract: Objective: The gubernacular canal (GC) is an anatomical structure that connects the follicle of a permanent tooth to the alveolar mucosa and contributes to tooth eruption by forming a canal through bone via osteoclastic resorption. GC appears as a cortically bordered, hypodense band on Cone Beam Computed Tomography (CBCT) images and provides significant information for the localization of impacted teeth and surgical planning. This study presents CBCT findings of a GC associated with an impacted, transmigrated mandibular canine. Case Report: GC is defined on CBCT as a cortically bordered hypodense pathway and is recognized as an important anatomical landmark in the evaluation of impacted teeth. An 11-year-old male patient presented to the Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Trakya University, with a complaint of dental crowding. Medical history revealed no systemic diseases. A panoramic radiograph obtained from the patient showed that

tooth 43 was horizontally impacted, with its crown positioned mesially to the root of tooth 33. CBCT scans performed for orthodontic and surgical treatment planning revealed a cortically bordered, hypodense band extending obliquely from the follicular region of the impacted tooth 43 towards the buccal aspect of tooth 42, which was interpreted as a GC. Conclusion: GC is an important anatomical structure visible on CBCT, offering valuable information for the diagnosis of impacted teeth and surgical planning. The presented case demonstrates the presence of a GC associated with an impacted mandibular canine, consistent with findings reported in the literature. The presence of GC contributes significantly to surgical planning and the assessment of the relationship between impacted teeth and adjacent anatomical structures. This finding emphasizes the importance of carefully evaluating the GC in the mandibular canine region.

Keywords: Gubernacular Canal, Cbct, İmpacted Tooth, Mandibular Canine

Makale id= 130

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0139-5708

Uzman Tıp Hekimlerinin Periodontal Hastalıklar Bakımından Farkındalıklarının ve Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör. Yunus Emre Güner[1] , Uzman Sena Balkız[2] , Prof.Dr. Varol Çanakçı[1]
[1]Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Motto Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği

*Corresponding author: Yunus Emre Güner

Özet: Amaç: Periodontal hastalıklar etiyolojisinde mikrobiyal dental plak, genetik, çevresel faktörler ve konak cevabının rol oynadığı enfeksiyöz hastalıktır. Periodontal hastalıkların; kardiovasküler hastalıklar, hamilelik, diyabet, obezite, kronik obstrüktif akciğer hastalığı gibi pek çok sistemik hastalıkla ilişkili risk faktörü olduğu bilinmektedir. Bu sebeple uzman hekimlerinin, diş hekimleriyle/periodontologlarla multidisipliner çalışılması gerekmektedir. Tez çalışmamız uzman tıp hekimlerinin periodontal hastalıklar ile sistemik hastalıklarının ilişkisini, bilgi düzeylerini, farkındalıklarını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: İç Hastalıkları, Kadın Hastalıkları ve Doğum, Kalp ve Damar Cerrahisi, Kulak-Burun ve Boğaz Hastalıkları uzmanlarına internet üzerinden 28'i aynı 4'ü farklı 32 sorudan oluşan bir anket gönderilmiştir. Katılımcılara dental/periodontal hastalıklar ve bu durumlar karşısındaki davranışları hakkında sorular sorulmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel metotların yanında tek yönlü varyans analizi, Shapiro – Wilk normallik, Tukey çoklu karşılaştırma ve ki-kare testi kullanılmıştır. Sonuçlar, anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde değerlendirilmiştir. Bulgular: Anketimize 330 uzman hekimin katılmış, katılımcıların %42,12'si uzmanlık öğrencisi, %40'nın üniversite hastanesinde çalıştıkları görülmüştür. Katılımcıların %71,52'si periodontitisi doğru tanımlamaktadır. Hekimlerin %68.18'i periodontal hastalığın ilk bulgusunun kanama olduğunu cevaplamıştır. K.H.D.U. %53.01 oranında, K.B.B.H.U. ise %50 oranında hastalarını diş hekimine yönlendirmektedir. K.D.C.U.'nın %78,82'si periodontal hastalığın KVH için risk faktörü olduğunu cevaplamıştır. K.H.D.U.'nın periodontal hastalığın hamile kadınlarda en sık %81,93'ü dişeti büyümelerine, %72,29'nun ise erken doğuma neden olduğunu belirtmiştir. Periodontal hastalıklarla diyabetin ilişkili olduğunu İ.H.U.'nın %71,6'sı belirtmiştir. Sonuç: Uzman hekimlerin karşılaştıkları dental problemler konusunda bilgi düzeylerinin ve farkındalıklarının yüksek olduğu ama K.D.C.U.'nın ağız sağlığının önemini hastalarına daha az anlattıkları, İ.H.U.'nın ve K.B.B.H.U.'nın daha fazla oral muayene yaptıkları, K.H.D.U. ve K.B.B.H.U.'nın daha fazla diş hekimine sevk ettiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Periodontal Hastalık, Sistemik Hastalık, Uzman Tıp Hekimleri

Evaluatıon of the Awareness and Knowledge Level of Professıonal Medıcal Doctors in Term of Perıodontal Dıseases

Abstract: Aim: Periodontal diseases are infectious diseases in which dental plaque, genetics, environmental factors and host response play a role in its etiology. Periodontal diseases; It is known that there are risk factors associated with many systemic diseases such as cardiovascular diseases, pregnancy, diabetes, obesity, chronic obstructive pulmonary disease. For this reason, it is necessary to work with specialist physicians, dentists / periodontologists in a multidisciplinary manner. Our thesis study aims

to reveal the relationship, knowledge level and awareness of periodontal diseases and systemic diseases of specialist medical doctors. Materials and Methods: A questionnaire consisting of 32 questions, 28 of which are the same and 4 of which are different, was sent to the specialists of Internal Diseases, Obstetrics and Gynecology, Cardiovascular Surgery, Ear, Nose and Throat Diseases. Participants were asked questions about dental/periodontal diseases and their behavior in the face of these conditions. In addition to descriptive statistical methods, one-way analysis of variance, Shapiro – Wilk normality, Tukey multiple comparison and chi-square test were used to evaluate the data. The results were evaluated at the significance level of $p<0.05$. Results: 330 specialist physicians participated in our survey, and it was seen that 42.12% of the participants were residency students and 40% worked in a university hospital. 71.52% of the participants correctly define periodontitis. 68.18% of the physicians answered that the first sign of periodontal disease is bleeding. O.G.S. 53.01%, E.N.T.D.S. 50% of the patients refer their patients to the dentist. 78.82% of C.S.S. answered that periodontal disease is a risk factor for CVD. O.G.S. stated that periodontal disease most commonly causes gingival enlargement in 81.93% of pregnant women and preterm birth by 72.29%. 71.6% of I.D.S. stated that periodontal diseases and diabetes were associated. Conclusion: Specialist physicians have a high level of knowledge and awareness about the dental problems they encounter, but C.D.S. explains the importance of oral health less to their patients, I.D.S. and E.N.T.D.S. do more oral examinations, O.G.S. and E.N.T.D.S. referred to more dentists.

Keywords: Periodontal Disease, Systemic Disease, Specialist Medical Practitioners

Makale id= 110

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0006-0689-836X

Tam Dişsiz Üst Çenede Dijital İş Akışı ile Hastaya Özel Abutment ve Zirkonya Altyapılı İmplant Destekli Sabit Restorasyon: Vaka Sunumu

Ph.D Zeynep Sude Cülha[1] , Prof.Dr. Gökhan Akgüngör[1]
[1]İstanbul üniversitesi

*Corresponding author: Zeynep Sude Cülha

Özet: Bu vaka sunumunun amacı, tam dişsiz bir üst çenede estetik beklentisi yüksek bir hastada, tamamen dijital iş akışıyla planlanan ve zirkonya altyapılı porselen restorasyon ile tamamlanan implant destekli sabit protez uygulamasının protetik sürecini ve klinik sonuçlarını değerlendirmektir. Bu vaka sunumunda, 66 yaşında kadın, estetik beklentisi yüksek tam dişsiz üst çene hastasına, Straumann implantlar yerleştirilerek tamamen dijital iş akışıyla implantüstü protez uygulaması yapılmıştır. Hastaya özel CAD/CAM teknolojisiyle tasarlanmış abutmentler kullanılmış, zirkonya altyapı üzerine porselen layering yapılmıştır. Geçici restorasyonlar ile desteklenen süreçte, nihai restorasyonlar polikarboksilat siman ile simante edilmiştir. Dijital protetik yaklaşımla elde edilen bu restorasyon, fonksiyonel dayanıklılık ve estetik açıdan yüksek hasta memnuniyeti sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Zirkonya Altyapı, Dijital İş Akışı, İmplant Üstü Restorasyon, Tam Dişsizlik, Sabit Protez, Straumann, Estetik Diş Hekimliği

Makale id= 188

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8677-9198

Mommy Makeover: Kadın Sağlığına Etkisi ve Ebenin Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Betül Uzun Özer[1]
[1]Amasya Üniversitesi

Özet: Amaç: Bu derlemenin amacı, "Mommy Makeover" olarak bilinen anne estetiğinin kadın sağlığına etkilerini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Derleme için "Anne Estetiği/Momy Makeover", "Doğum Sonu Estetik/Postpartum Aesthetics" anahtar kelimeleri Google Scholar, Clinical Key, PubMed, Cohcrane Library, Science Direct veri tabanlarında taranmıştır. Erişim sağlanan makaleler değerlendirilmiştir. Bulgular: Karın germe ve meme şekillendirme ameliyatının birleştirilmesi ticari olarak "anne estetiği-mommy makeover" olarak bilinir. Mommy Makeover, kadınların gebelik ve doğum nedeniyle değişen vücutlarını yeniden şekillendirmelerine ve böylece beden imajı algılarını artırmaya yardımcı olmak için popüler hale gelen bir cerrahi yaklaşımdır. İçeriğini; karın germe , meme cerrahisi ve liposuction ile yağların alınması oluşturmaktadır. Mommy Makeover, maliyeti azaltabilir, daha hızlı iyileşme süreci sağlayarak memnuniyeti artırabilir. Kadının beden imajı algısını olumlu yönde etkileyebilir. Ancak ilgili literatürde kombine cerrahide tromboembolizm ve kanama riskinin arttığı da vurgulanmıştır. Bu nedenle bu operasyonların doğum sonu ilk 1 yılda yapılmaması gerekitiği bildirilmiştir. Sonuç: Anne estetiği kadın sağlığını olumsuz etkileyebilir. Kadın sağlığının primer sorumlusu olan ebelerin konuya ilişkin farkındalıkları artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anne Estetiği, Ebe, Estetik, Kadın Sağlığı

Mommy Makeover: Impact On Women's Health and the Role of the Midwifery

Abstract: Aim: The purpose of this review is to evaluate the effects of mommy makeover, known as "Mommy Makeover", on women's health. Materials and Methods: The keywords "Mommy Makeover", "Postpartum Aesthetics" were searched in Google Scholar, Clinical Key, PubMed, Cohcrane Library, and Science Direct databases for the review. The accessed articles were evaluated. Results: The combination of abdominoplasty and breast shaping surgery is commercially known as "mommy makeover". Mommy Makeover is a surgical approach that has become popular to help women reshape their bodies that have changed due to pregnancy and childbirth and thus increase their perception of body image. Its content consists of abdominoplasty, breast surgery, and liposuction to remove fat. Mommy Makeover can reduce costs, provide a faster recovery process, and increase satisfaction. It can positively affect women's perception of body image. However, it has also been emphasized in the relevant literature that the risk of thromboembolism and bleeding increases in combined surgery. For this reason, it has been reported that these operations should not be performed in the first year after birth. Conclusion: Mommy makeovers can negatively affect women's health. The awareness of midwives, who are primarily responsible for women's health, should be increased.

Keywords: Mommy Makeover, Midwife, Aesthetics, Women's Health

Makale id= 55

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3879-4232

(-)-Epigallokateşin-3-Gallat'ın Aml12 Hücre Hattında Metotreksat İle İndüklenen Sitotoksisite ve Apoptoz Üzerindeki Azaltıcı Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Melek Akıncı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Çağatay Oltulu[1] , Prof.Dr. Elvan Bakar[1]
[1]Trakya Üniversitesi

*Corresponding author: Melek Akıncı

Özet: Bu çalışmanın amacı, (−)-epigallokateşin-3-gallatın (EGCG), metotreksatın (MTX) AML12 hücre hattında oluşturduğu sitotoksisiteyi ve apoptozu azaltıp azaltmadığını araştırmaktır. Hücreler kontrol, MTX, EGCG ve MTX+EGCG gruplarına ayrılmış; hücre canlılığı 24 saatlik MTT testiyle, antioksidan ve DNA-stres yanıtları ise RT-qPCR ile değerlendirilmiştir. RT-qPCR verileri, MTX'in SOD, CAT, GSH ile TOP1, TOP2 ve p53 transkript düzeylerini anlamlı biçimde yükselttiğini gösterdi. EGCG monoterapisi CAT ve GSH'yi bazal sınırlar içinde tutarken SOD ve p53'ü ılımlı düzeyde artırdı ve TOP1/2 ekspresyonunu belirgin biçimde down-regüle etti. MTX+EGCG kombine uygulaması CAT artışını yaklaşık %25 oranında düşürdü, GSH indüksiyonunu büyük ölçüde baskıladı, TOP1/2'yi bazal düzeylere geri getirdi; buna karşın p53 yükselişini belirgin biçimde potansiyelize etti ve SOD ekspresyonunu kontrol değerlerinin de üzerine çıkararak kompansatuar bir artışa yol açtı. Bulgular, EGCG'nin MTX kaynaklı oksidatif dengesizliği kısmen hafifletip hücre canlılığını iyileştirse de, SOD'deki kompansatuar artış ile kaspaz-3/9 ve BAX/BCL-2 oranlarındaki artışlara bakıldığında geç evre apoptozu tamamen engelleyemediğini göstermektedir. Tam koruma sağlanabilmesi için ek stratejilere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Metotreksat, (−)-Epigallokateşin-3-Gallat, Aml12 Hücre Hattı, Oksidatif Stres, Sitotoksisite, Apoptoz

Mitigating Effect of (−)-Epigallocatechin-3-Gallate On Methotrexate-Induced Cytotoxicity and Apoptosis in Aml12 Cell Line

Abstract: The aim of this study was to investigate whether (−)-epigallocatechin-3-gallate (EGCG) mitigates methotrexate- (MTX) induced cytotoxicity and apoptosis in the AML12 cell line. Cells were allocated to control, MTX, EGCG, and MTX+EGCG groups. Cell viability was quantified after 24 h using the MTT assay, while antioxidant and DNA-stress responses were analysed by RT-qPCR. MTX significantly up-regulated SOD, CAT, GSH, TOP1, TOP2 and p53 transcript levels. EGCG monotherapy maintained CAT and GSH at basal levels, produced moderate increases in SOD and p53, and markedly down-regulated TOP1/2 expression. Co-treatment with MTX+EGCG reduced the MTX-driven CAT elevation by approximately 25 %, strongly suppressed GSH induction and restored TOP1/2 to baseline; however, it further potentiated p53 expression and elicited a compensatory rise in SOD above control values. Although EGCG partially alleviated MTX-induced oxidative imbalance and improved cell viability, the compensatory SOD increase, together with elevated caspase-3/9 activity and BAX/BCL-2 ratios, indicates that late-stage apoptosis was not fully prevented. Additional therapeutic strategies therefore appear necessary to achieve comprehensive cytoprotection.

Keywords: Methotrexate, Epigallocatechin-3-Gallate, Aml12 Cell Line, Oxidative Stress, Cytotoxicity, Apoptosis

Makale id= 166

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8965-3267

Amidin ve Amidoksim Grubu Taşıyan Pirolo [2,3-d] pirimidin Türevlerinin Tasarımı ve Fizikokimyasal Özelİklerinin Değerlendirilmesi

Dr. Cemre Acar Halıcı[1]
[1]Ankara Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Kimya Anabilim Dalı

Özet: Çağımızın en büyük sağlık problemlerinden biri olan kanserin tedavisinde kullanılan yöntemlerden bir tanesi EGFR tirozin kinazı hedef alan küçük moleküllü inhibitörlerdir. Avitinib (Abivertinib), AEE788 ve PF-06459988 başta olmak üzere pirolo[2,3-d]pirimidin yapısına sahip çok sayıda molekülün EGFR inhibitörü olduğu kanıtlanmış ve kanser tedavisindeki etkinlikleri gösterilmiştir. Bu çalışmada pirolo[2,3-d]pirimidin ana yapısı taşıyan amidin ve amidoksim ikameli bileşikler tasarlanmıştır. Önceki çalışmalarımız amidin ve amidoksim yapısı taşıyan kinazolin halka yapısına sahip bileşiklerin kanser üzerine etkili olabildiğini göstermiştir. Etkili oldukları gözlenen mevcut bileşiklerin ana yapısını oluşturan kinazolin halkası, biyoizosteri olan pirolo[2,3-d]pirimidin halkası ile değiştirilerek bileşiklerin kinaz etki yöresi ile olası hidrojen bağı potansiyelini arttırmak hedeflenmektedir. Bu doğrultuda tasarlanan orijinal bileşiklerin biyolojik etkinlik potansiyelini ve farmasötik gelişim süreçlerine katkı sağlama potansiyelini değerlendirmek amaçlı SwissADME veritabanı yardımıyla in silico ADME hesaplamaları yapılmıştır. Lipinski ve Veber Kuralları aracılığıyla bileşiklerin emilim, dağılım, metabolizma ve atılımla ilgili fizikokimyasal özellikleri değerlendirilerek oral biyoyararlanımlarının tahmini gerçekleştirilmiştir. Tasarlanan tüm bileşiklerin hem Lipinski hem de Veber kurallarına uyduğu ve ADME profili açısından uygun fizikokimyasal ve farmakokinetik özellikler gösterdikleri belirlenmiştir. Ayrıca tasarlanan bileşiklerin SwissADME Biyoyararlanım Radarı yazılımı ile lipofilisite, boyut, polarite, çözünürlük, esneklik ve doygunluk gibi kritik fizikokimyasal özellikleri belirlenmiş ve erlotinib, avitinib ve AEE788 molekülleriyle karşılaştırılarak ilaç molekülü olabilme özellikleri değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Pirolo [2,3-d] pirimidin, Kanser, Amidin, Amidoksim, Adme

Design of Pyrolo [2,3-d] pyrimidine Derivatives Carrying Amidine and Amidoxime Group and Evaluation of Their Physicochemical Properties

Abstract: One of the methods used in the treatment of cancer, one of the most significant health problems of our age, is small molecule inhibitors targeting EGFR tyrosine kinase. Many molecules with pyrrolo[2,3-d]pyrimidine structure, especially Avitinib (Abivertinib), AEE788, and PF-06459988, have been proven to be EGFR inhibitors and their efficacy in cancer treatment has been demonstrated. In this study, amidine and amidoxime substituted compounds bearing the pyrrolo[2,3-d]pyrimidine main structure were designed. Our previous studies have shown that amidine and amidoxime substituted compounds with quinazoline ring structure can be effective against cancer. By replacing the quinazoline ring, which constitutes the main structure of the existing compounds observed to be effective, with the pyrrolo[2,3-d]pyrimidine ring, which is a bioisostere, it is aimed to increase the possible hydrogen bonding potential of the compounds with the kinase action site. In silico ADME calculations were performed with the help of SwissADME database to evaluate the biological activity potential of the

original compounds designed in this direction and their potential to contribute to pharmaceutical development processes. Using Lipinski and Veber Rules, the physicochemical properties of the compounds related to absorption, distribution, metabolism, and excretion were evaluated and their oral bioavailability was estimated. All the designed compounds were found to comply with Lipinski and Veber rules and showed appropriate physicochemical and pharmacokinetic properties regarding ADME profile. Furthermore, critical physicochemical properties of the designed compounds, such as lipophilicity, size, polarity, solubility, flexibility, and saturation, were determined by SwissADME Bioavailability Radar software, and their ability to be drug molecules was evaluated by comparing them with erlotinib, avitinib, and AEE788 molecules.

Keywords: Pyrrolo [2,3-d] pyrimidine, Cancer, Amidine, Amidoxime, Adme

Makale id= 162

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-3019-9589

Çok Hedefli Tirozin Kinaz İnhibitörü Sunitinib, Sıçanlarda Lps ile Oluşturulan Septik Şok Modelinde Oksidatif/nitrozatif Stres ve Akut Enflamasyon Aracılıklı Hemodinamik Bozuklukları Önlemektedir.

Dr. Öğretim Üyesi Şefika Pınar Şenol[1] , Ph.d.cand. Muhammed Ahmed-Reda Elosman[2] , Ma.St. Elif İkiz[2] , Prof.Dr. Bahar Tunçtan[2]
[1]Tarsus Üniversitesi
[2]Mersin Üniversitesi

*Corresponding author: Şefika Pınar Şenol

Özet: Lipopolisakkarit (LPS), kardiyak işlev bozukluğu ve değişmiş vasküler tonusun neden olduğu, vazopresöre dirençli hipotansiyon ve taşikardi ile kendini gösteren septik şokun başlıca mikrobiyal tetikleyicisidir. Sunitinib gibi tirozin kinaz reseptörü (TKR) inhibitörleri, büyüme faktörü reseptörlerini bloke eden hedefli antikanser ajanlar olup, inflamasyonla ilişkili hastalık modellerinde immünomodülatör etkileriyle dikkat çekmektedir. Bu çalışmada, sunitinibin LPS'nin neden olduğu sıçan sepsis modelinde nitrozatif stresle ilişkili akut enflamasyon ve hipotansiyon üzerindeki etkileri araştırılmıştır. Septik şok modeli, intraperitoneal (i.p.) olarak uygulanan LPS (10 mg/kg) ile oluşturulmuştur. Sunitinib (3, 10 veya 15 mg/kg, i.p. %3.75 dimetil sülfoksit içinde) serum fizyolojik (SF) ya da LPS enjeksiyonundan bir saat sonra uygulanmıştır. Ortalama arter basıncı (OAB) ve kalp hızı (KH) değerleri, SF ya da LPS enjeksiyondan önce ve 1, 2, 3 ve 4 saat sonra ölçülmüştür. SF ya da LPS enjeksiyonundan 4 saat sonra, sıçanlardan kan, torasik aort, renal arter, kalp ve böbrek alınmıştır. Doku homojenatı süperantantlarında interlökin (interleukin; IL) 1β, indüklenebilir nitrik oksit (NO) sentaz (iNOS), nitrotirozin, gp91phox ve p47phox protein ekspresyonları immunoblotting, serum ve dokulardaki nitrit düzeyleri Griess diazotizasyon yöntemi ile ölçülmüştür. LPS uygulaması 4. saatte OAB'de 38 mmHg azalmaya ve KH'de 120 atım/dakika artışa yol açmıştır. LPS uygulanan sıçanlarda serum nitrit düzeylerindeki artışa ek olarak, kardiyovasküler ve renal dokularda IL-1β, iNOS, nitrotirozin, gp91phox, p47phox protein ekspresyonları artmıştır. Sunitinib (15 mg/kg), LPS'nin neden olduğu bu değişiklikleri önlemiştir. Bulgularımız, sunitinib ile TKR inhibisyonunun, LPS ile sıçanlarda oluşturulan septik şok modelinde NO üretimini, oksidatif/nitrozatif stresi ve akut enflamatuvar yanıtı düzenleyerek hemodinamik bozuklukları önleyebileceğini düşündürmüştür (Bu çalışma Tarsus Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimince SHMYO.24.001 Proje Numarası ve Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) tarafından SBAG-424S146 Proje Numarası ile desteklenmiştir).

Anahtar Kelimeler: Lipopolisakkarit; Septik Şok; Hipotansiyon; Tirozin Kinaz Reseptörleri; Sunitinib; Sıçan.

The Multitarget Tyrosine Kinase Inhibitor Sunitinib Prevents Oxidative/nitrosative Stress and Acute Inflammation-Mediated Hemodynamic Disturbances in a Rat Model of Lps-Induced Septic Shock.

Abstract: Lipopolysaccharide (LPS) is the main microbial trigger of septic shock, marked by vasopressor-resistant hypotension and tachycardia from cardiac dysfunction and altered vascular tone.

Tyrosine kinase receptor (TKR) inhibitors, such as sunitinib, are targeted anticancer agents that block growth factor receptors and have gained attention for their immunomodulatory effects in inflammation-related disease models. In this study, the effects of sunitinib on nitrosative stress-related acute inflammation and hypotension were investigated in an LPS-induced rat model of sepsis. The septic shock model was established by intraperitoneal (i.p.) administration of LPS (10 mg/kg). Sunitinib (3, 10, or 15 mg/kg, i.p. in 3.75% dimethyl sulfoxide) was administered 1 hour after saline (SF) or LPS injection. Mean arterial pressure (MAP) and heart rate (HR) were measured before and at 1, 2, 3, and 4 hours after SF or LPS injection. 4 hours after SF or LPS administration, blood and tissue samples including thoracic aorta, renal artery, heart, and kidney were collected from rats. Protein expressions of interleukin (IL)-1β, inducible nitric oxide synthase (iNOS), nitrotyrosine, gp91phox, and p47phox in tissue homogenate supernatants were measured by immunoblotting, while nitrite levels in serum and tissues were quantified using the Griess diazotization method. LPS administration led to a 38 mmHg decrease in MAP and a 120 beats/min increase in HR at 4 hours. In addition to elevated serum nitrite levels in LPS-treated rats, protein expressions of IL-1β, iNOS, nitrotyrosine, gp91phox, and p47phox were increased in cardiovascular and renal tissues. Sunitinib (15 mg/kg) prevented these LPS-induced changes. Our findings suggest that TKR inhibition with sunitinib may prevent hemodynamic disturbances by modulating NO production, oxidative/nitrosative stress, and the acute inflammatory response in the LPS-induced rat model of septic shock. (This study was supported by the Tarsus University Scientific Research Projects Unit under Project Number SHMYO.24.001 and by the Scientific and Technological Research Council of Türkiye under Grant Number SBAG-424S146).

Keywords: Keywords: Lipopolysaccharide; Septic Shock; Hypotension; Tyrosine Kinase Receptors; Sunitinib; Rat.

Makale id= 76

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8511-2316

Datura Innoxıa miller Türünün Etanol Ekstraktının Antioksidan Özellikleri

Dr. Öğretim Üyesi Hayrani Eren Bostancı[1]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Özet: Datura innoxia Miller (sacred datura), geleneksel tıpta analjezik, antispazmodik ve antiinflamatuvar etkileriyle bilinen, tropan alkaloitleri bakımından zengin bir tıbbi bitkidir. Bu çalışma, D. innoxia Miller'ın antioksidan kapasitesini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bitkinin antioksidan özellikleri, FRAP (Ferrik Redüktan Antioksidan Gücü) ve TEAC (ABTS radikali bazlı Troloks Eşdeğeri Antioksidan Kapasitesi) yöntemleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Maserasyon ile hazırlanan bitki özütlerinde, her iki yöntemle de anlamlı düzeyde antioksidan aktivite saptanmıştır. Elde edilen bulgular, bitkide bulunan flavonoidler, tanenler ve özellikle tropan alkaloitleri gibi fitokimyasalların bu aktiviteye katkıda bulunduğunu göstermektedir. Literatürde, D. innoxia Miller'ın yalnızca farmasötik etkileri değil, aynı zamanda halk hekimliğindeki kullanımı da dikkat çekicidir. Yerli kültürlerde ruhsal törenlerde kullanımı, göz ve solunum hastalıklarına karşı geleneksel uygulamaları bu bitkinin etnobotanik önemini ortaya koymaktadır. Günümüzde ise, potansiyel antioksidan ve antikanserojen etkileri nedeniyle modern farmasötik araştırmaların odağında yer almaktadır. Bu çalışma kapsamında elde edilen veriler, D. innoxia Miller'ın oksidatif stresle ilişkili hastalıklarda tamamlayıcı tedavi potansiyeline sahip olabileceğini desteklemektedir. Sonuç olarak, bu bitki türü hem farmakolojik açıdan hem de geleneksel tıptaki yeriyle dikkat çeken, çok yönlü biyoaktif bir kaynak olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Datura İnnoxia Miller, Antioksidan Aktivite, Frap, Teac, Tropan Alkaloitleri, Fitokimyasallar, Etnobotanik.

Antıoxıdant Propertıes of Ethanol Extract of Datura Innoxıa miller Specıes

Abstract: Datura innoxia Miller (sacred datura) is a medicinal plant rich in tropane alkaloids, known for its analgesic, antispasmodic and anti-inflammatory effects in traditional medicine. This study was conducted to determine the antioxidant capacity of D. innoxia Miller. The antioxidant properties of the plant were evaluated using FRAP (Ferric Reductant Antioxidant Power) and TEAC (ABTS radical-based Trolox Equivalent Antioxidant Capacity) methods. In plant extracts prepared by maceration, significant antioxidant activity was detected by both methods. The findings show that phytochemicals such as flavonoids, tannins and especially tropane alkaloids found in the plant contribute to this activity. In the literature, D. innoxia Miller is not only noted for its pharmaceutical effects but also for its use in folk medicine. Its use in spiritual ceremonies in indigenous cultures and its traditional applications against eye and respiratory diseases reveal the ethnobotanical importance of this plant. Today, it is at the center of modern pharmaceutical research due to its potential antioxidant and anticarcinogenic effects. The data obtained within the scope of this study support that D. innoxia Miller may have complementary treatment potential in diseases related to oxidative stress. As a result, this plant species

can be evaluated as a versatile bioactive source that draws attention both in terms of pharmacology and its place in traditional medicine.

Keywords: Datura İnnoxia Miller, Antioxidant Activity, Frap, Teac, Tropane Alkaloids, Phytochemicals, Ethnobotany.

Makale id= 222

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9073-5611

Ferroptozis Yolağını Hedefleme: Bitki Kaynaklı Slc7a11 İnhibitörlerinin Yeni Antikanser Terapötikler Olarak in Silico Keşfi

Dr. Hasan Öz[1] , Dr. Öğretim Üyesi Cem Yalaza[2]
[1]Mersin Halk Sağlığı Laboratuvarı
[2]Başkent Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi

*Corresponding author: Cem Yalaza

Özet: In vivo ferroptozis modülasyonu için transmembran sistin/glutamat taşıyıcı protein SLC7A11 kritik öneme sahiptir. Bu özellik, onu kanser tedavisi için cazip bir hedef haline getirmektedir. Ancak mevcut sentetik inhibitörlerin biyoyararlanım ve güvenlik profillerinde kısıtlamalar mevcuttur. Bu da doğal alternatif arayışını gerektirmektedir. Bu çalışma ferroptozis bazlı kanser tedavisi için ideal ilaç benzerliği özelliklerine ve uygun farmakokinetik profillere sahip bileşiklere odaklanarak, kapsamlı bir hesaplamalı tarama yoluyla olası SLC7A11 inhibitör aktivitesine sahip bitki kaynaklı bileşikleri tanımlamayı ve karakterize etmeyi amaçlamaktadır. Kapsamlı bir literatür taraması sonucunda PubChem veritabanından üç yüz bitki kaynaklı biyoaktif kimyasaldan oluşan bir kütüphane oluşturulmuştur. Bu kütüphanedeki bileşiklerin SLC7A11'i (PDB ID: 7EPZ) inhibisyonunu tespit etmek için AutoDock Vina kullanılarak moleküler docking simülasyonları gerçekleştirilmiştir. İlaç benzerliği özellikleri ve ADMET özelliklerini değerlendirmek için ADMETLAB 2.0 kullanılmıştır. CABS Flex 2.0 kullanılarak protein-ligand komplekslerinin yapısal kararlılığı araştırılmıştır. Moleküler etkileşimler Discovery Studio aracılığıyla görselleştirmiş ve incelenmiştir. Yedi bileşik, referans ligand erastinden daha yüksek bağlanma afinitesi göstermiştir: Robustaflavone, raddeanine A, albiziabisid A, diosmine, neohesperdine, protopine ve quercetin. Kapsamlı ilaç benzerliği çalışmalarına göre protopine ve quercetin, Lipinski kurallarına tam uyumu ile daha iyi farmakokinetik özellikler göstermektedir. Bu nedenle bu aşamadan sonraki analizlerde protopine ve quercetin molekülleri kullanılmıştır. Tüm komplekslerin fizyolojik koşullar altında yapısal kararlılığı CABS-flex 2.0 analizi ile doğrulanmıştır. ADMET analizi ile protopine ve quercetin'in uygun ilaç adayları olabileceği bulunmuştur. SLC7A11 inhibisyonunun kanser tedavilerinde terapötik bir değeri vardır. Bulgularımız, daha iyi güvenlik profillerine ve ilaç benzeri özelliklere sahip sentetik inhibitörler için doğal alternatifler sunmakta ve ferroptozis üzerinden kanser tedavisi için öncü moleküller olarak protopine ve quercetin'i vurgulamaktadır. Bu bulgular, olası klinik geliştirme ve deneysel doğrulama için güçlü bir temel oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ferroptozis, Slc7a11, Moleküler Docking, Fitokimyasallar, Kanser Tedavisi, Admet Analizi, İlaç Keşfi.

Targeting the Ferroptosis Pathway: in Silico Discovery of Plant-Sourced Slc7a11 Inhibitors As Novel Anticancer Therapeutics

Abstract: The transmembrane cystine/glutamate transporter protein SLC7A11 is critical for in vivo ferroptosis modulation. This feature makes it an attractive target for cancer treatment. However, existing synthetic inhibitors have limitations in terms of bioavailability and safety profiles. This requires the search for natural alternatives. This study aims to identify and characterise plant-derived compounds

with potential SLC7A11 inhibitory activity through a comprehensive computational screening, focusing on compounds with ideal drug-like properties and suitable pharmacokinetic profiles for ferroptosis-based cancer therapy. Following a comprehensive literature review, a library of three hundred plant-derived bioactive chemicals was created from the PubChem database. Molecular docking simulations were performed using AutoDock Vina to identify compounds in this library that inhibit SLC7A11 (PDB ID: 7EPZ). ADMETLAB 2.0 was used to evaluate drug similarity properties and ADMET properties. The structural stability of protein-ligand complexes was investigated using CABS Flex 2.0. Molecular interactions were visualised and analysed using Discovery Studio. Seven compounds exhibited higher binding affinity than the reference ligand erastin: Robustaflavone, raddeanine A, albiziabisid A, diosmine, neohesperdine, protopine, and quercetin. According to comprehensive drug similarity studies, protopine and quercetin exhibit better pharmacokinetic properties with full compliance with Lipinski's rules. Therefore, protopine and quercetin molecules were used in subsequent analyses. The structural stability of all complexes under physiological conditions was confirmed by CABS-flex 2.0 analysis. ADMET analysis revealed that protopine and quercetin could be suitable drug candidates. SLC7A11 inhibition has therapeutic value in cancer treatments. Our findings offer natural alternatives to synthetic inhibitors with better safety profiles and drug-like properties, highlighting protopine and quercetin as lead molecules for cancer treatment via ferroptosis. These findings provide a strong starting point for potential clinical development and experimental validation.

Keywords: Ferroptosis, Slc7a11, Molecular Docking, Phytochemicals, Cancer Therapy, Admet Analysis, Drug Discovery.

Makale id= 169

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-8497-3462

Hepatit E Virüsü Sıklığı: Türkiye'den Bölgesel Bir Değerlendirme

Ma.St. Hale Kallab[1] , Doç.Dr. Serpil Gonca[1] , Doç.Dr. Efdal Oktay Gültekin[2] , Prof.Dr. Tacettin İnandı[3] , Uzman Dr. Onur Gültekin[4]
[1]Mersin Üniversitesi
[2]Toros Üniversitesi
[3]Mustafa Kemal Üniversitesi Araştırma Ve Uygulama Hastanesi
[4]Tarsus Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Hale Kallab

Özet: Akut hepatitin dünya genelinde en sık görülen nedenlerinden biri olan Hepeviridae ailesine ait Hepatit E virüsü, ilk kez 1983 yılında Afganistan'da Sovyet askerleri arasında görülen bir hepatit salgınında tanımlanmıştır. Daha önce Hepatit E virüsünün yalnızca az gelişmiş ülkelerde yaygın olduğu düşünülüyordu, ancak son yıllarda gelişmiş ülkelerde de tespit edilmiştir. Hepatit E virüsün enfeksiyonu genellikle kronikleşmez, ancak organ nakli yapılan kişiler, immünsüpresif tedavi gören hastalar ve özellikle gebeliğin ikinci ve üçüncü trimesterinde olan kadınlar için fulminant hepatit ve diğer ciddi komplikasyonlar riski yüksektir. Türkiye'de HEV seroprevalansının ile ilgili yapılan araştırmalar gayet sınırlıdır, en yüksek seropozitiflik oranı Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde tespit edilmiştir. Çalışmada, Mersin bölgesinde yaşayan erişkin popülasyonunu temsilen Tarsus Devlet Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji polikliniğine başvuran bireylerde bu virüsün yaygınlığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmaya, Ekim 2024–Haziran 2025 tarihleri arasında 2. basamak Devlet Hastanesi olan Tarsus Devlet Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji polikliniğine başvuran 89 gönüllüden elde edilen plazma örnekleri dahil edildi. Hepatit E virüsüne özgül IgG antikorlarının tespiti için, ticari ELISA kitleri kullanıldı. Çalışma, üretici firmanın önerdiği prosedürler doğrultusunda gerçekleştirildi. Hepatit E virüsüne özgül antikorların optik dansitesi spektrofotometrede 450/650 nm'de ölçülerek, sonuçlar kit prosedürüne göre değerlendirildi. Çalışmaya alınan toplam 89 serumun 11'inde (%12,36) pozitif, 2'unda (%2,25) sınırda pozitif ve 76'sinde (%85,39) negatif olarak bulunmuştur. Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri birimi tarafından desteklenmiştir. Proje No: 2024-TP2-5153

Anahtar Kelimeler: Hepatit E Virüsü; Seroprevalans; Elısa; Türkiye

Prevalence of Hepatitis E Virus: A Regional Evaluation From Türkiye

Abstract: Hepatitis E virus, a member of the Hepeviridae family and one of the most common causes of acute hepatitis worldwide, was first identified during a hepatitis outbreak among Soviet soldiers in Afghanistan in 1983. It was previously believed that Hepatitis E virus was prevalent only in underdeveloped countries; however, in recent years, it has also been detected in developed countries. Hepatitis E virus infection typically does not become chronic, but individuals who have undergone organ transplantation, patients receiving immunosuppressive therapy, and particularly women in the second and third trimesters of pregnancy are at increased risk for fulminant hepatitis and other serious complications. In Türkiye, studies on the seroprevalence of Hepatitis E virus are quite limited, with the highest seropositivity rate reported in the Southeastern Anatolia Region. This study aimed to determine

the prevalence of this virus among individuals representing the adult population of the Mersin region who applied to the Infectious Diseases and Clinical Microbiology outpatient clinic of Tarsus State Hospital. Plasma samples were collected from 89 volunteers who visited the Infectious Diseases and Clinical Microbiology outpatient clinic of Tarsus State Hospital, a secondary-level state hospital, between October 2024 and June 2025. Commercial ELISA kits were used to detect Hepatitis E virus-specific IgG antibodies. The study was conducted according to the procedures recommended by the manufacturer. The optical density of the specific antibodies against Hepatitis E virus was measured at 450/650 nm using a spectrophotometer, and the results were interpreted according to the kit instructions. Among the total 89 serum samples included in the study, 11 (12.36%) were found to be positive, 2 (2.25%) borderline positive, and 76 (85.39%) negative for anti-HEV IgG antibodies. This study was supported by the Scientific Research Projects Unit of Mersin University. Project No: 2024-TP2-5153

Keywords: Hepatitis E Virus; Seroprevalence; Elısa; Turkey

Makale id= 242

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-2197-753X

Hidrojen Sülfür'ün Nörodejeneratif Hastalıklarda Rolü

Doç.Dr. Fatma Aydinoglu[1] , Araştırmacı Anıl Can Çalık[1] , Prof.Dr. Nuran Öğülener[2]
[1]Çukurova Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
[2]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Anıl Can Çalık

Özet: Hidrojen sülfür (H2S) çürük yumurta kokusuna sahip bir toksik gaz molekülü olarak bilinmektedir. Memeli dokularında endojen olarak sentezlenen H2S'in nitrik oksit (NO) ve karbon monoksit (CO) gibi bir gaz nörotransmitter olduğu ortaya çıkarılmıştır. Endojen H2S, L-sistein ve homosisteinden sistatiyon beta sentaz (CBS), sistatiyon gama liyaz (CSE) ve 3-merkaptopürivat sülfür transferaz (3-MST) tarafından, sentezlenmektedir. Bu gaz nörotranmitterin santral sinir sisteminde de sentezlendiği ve hipokampal uzun süreli potansiyalizasyonu indüklediği ve nöroprotektif role sahip olduğu gösterilmiştir. Nörodejeneratif hastalıklarda oksidatif stress önemli rol oynamaktadır. H2S antioksidan etkileri nedeniyle nörodejenaratif hastalıklar açısından bir terapötik rolü olabileceği ileri sürülmüştür. Nitekim, çeşitli nörodejeneratif hastalıklarda H2S seviyelerinin azaldığı tespit edilmiştir. H2S ve H2S donörlerinin, Alzheimer ve Parkinson gibi çeşitli nörodejeneratif hastalıklarda gözlemlenen motor ve bilişsel semptomların hafiflettiği, ve nöroprotektif sinyal yolaklarının düzenlendiği yapılan çalışmalarla gösterilmiştir. Sonuç olarak, H2S ve H2S donörlerinin, nörodejeneratif hastalıklar açısından terapötik bir potansiyele sahip oldukları düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hidrojen Sülfür, Gaz Nörotransmitter, Parkinson Hastalığı, Alzheimer, Nörodejeneratif Hastalıklar

The Role of Hydrogen Sulfide in Neurodegenerative Diseases

Abstract: Hydrogen sulfide (H_2S) is known as a toxic gas molecule with a characteristic rotten egg odor. It has been identified as a gaseous neurotransmitter, similar to nitric oxide (NO) and carbon monoxide (CO), and is endogenously synthesized in mammalian tissues. Endogenous H_2S is produced from L-cysteine and homocysteine through the enzymatic activity of cystathionine β-synthase (CBS), cystathionine γ-lyase (CSE), and 3-mercaptopyruvate sulfurtransferase (3-MST). This gaseous neurotransmitter is also synthesized in the central nervous system and has been shown to induce hippocampal long-term potentiation, as well as exert neuroprotective effects. Oxidative stress plays a crucial role in neurodegenerative diseases, and due to its antioxidant properties, H_2S has been proposed to have a therapeutic role in such conditions. Indeed, reduced H_2S levels have been reported in various neurodegenerative disorders. Studies have demonstrated that H_2S and its donors alleviate motor and cognitive symptoms observed in diseases like Alzheimer's and Parkinson's, and modulate neuroprotective signaling pathways. In conclusion, both hydrogen sulfide (H_2S) and its donors are recognized as promising therapeutic agents in the management of neurodegenerative disorders.

Keywords: Gaseous Neurotransmitter, Hydrogen Sulfide, Parkinson Disease, Alzheimer, Neurodegenerative Diseases

Makale id= 96

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8757-2970

Karbapenem Dirençli Escherichia Coli ve Klebsiella Pneumoniae'den Ndm Varyantlarının (Blandm-1, Blandm-2, Blandm-3) Tespiti

Doç.Dr. Ömer Akgül[1]
[1]Department of Pharmaceutical Microbiology, Faculty of Pharmacy, Van Yüzüncü Yıl University, VAN, Turkey

Özet: Enterobacterales'te karbapenem direncinin artan yükü, metallo-beta-laktamaz (MBL), Klebsiella pneumoniae karbapenemaz (KPC) ve OXA tipi gibi karbapenemaz enzimleri üretme yeteneklerine atfedilebilir. Bu çalışma, E. coli ve K. pneumoniae izolatları arasında karbapenemazların ve MBL genlerinin ((blaNDM-1, blaNDM-1 ve blaNDM-3) yaygınlığını belirlemeyi amaçlamıştır. Çalışma döneminde (Temmuz-Aralık 2023) toplanan toplam 2474 idrar örneği Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi mikrobiyoloji laboratuvarında hazırlandı. E. coli ve K. pneumoniae izolatları disk difüzyon yöntemi ile antimikrobiyal duyarlılık testi (AST) için toplandı. Karbapenem dirençli izolatlar fenotipik doğrulama için Modifiye Hodge Testi'ne (MHT) ve karbapenemazın (MBL ve KPC) farklılaştırılması için inhibitör bazlı kombine disk testlerine tabi tutuldu. MBL üreten izolatlar polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) ile NDM genleri açısından tarandı. İşlenen toplam idrar örneklerinin %19,5'inde (483/2474) bakteriyel büyüme görüldü. E. coli (%72,6; 351/483) baskın izolat olup bunu K. pneumoniae (%12,6; 61/483) takip etti. AST'de E. coli (15/351) ve K. pneumoniae'nin (3/61) %4,4'ü (18/412) izolatları karbapenemlere karşı direnç gösterirken izolatların %1,7'si (7/412) MHT'de karbapenem dirençli olarak doğrulandı. Bu çalışmada, K. pneumoniae izolatlarının tamamı (3/3) KPC üreticisi iken, E. coli izolatlarının %66,7'si (10/15), %20'si (3/15) ve %13,3'ü (2/15) sırasıyla MBL, KPC ve MBL/KPC (her ikisi) üreticisiydi. PCR deneyinde, izolatların %80'i (8/10), %90'ı (9/10) ve %100'ü (10/10) sırasıyla blaNDM-1, blaNDM-2 ve blaNDM-3 açısından pozitifti. Karbapenemaz üreten izolatlar arasında NDM genlerinin varlığı, ilaca dirençli varyantların potansiyel yayılımının göstergesidir. Bu çalışma, tedavi terapilerini optimize edebilecek ve ilaca dirençli patojenlerin ortaya çıkmasını ve yayılmasını önleyebilecek uygun enfeksiyon kontrolü için klinik ortamlarda moleküler tanı olanaklarının uygulanmasını önermektedir.

Anahtar Kelimeler: E. Coli, K. Pneumoniae, Mbl, Kpc, Ndm Varyantları

Makale id= 56

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6397-1291

Meme Kanserinde Pı3k/akt Yolağı ve Mutasyonları ve Tedavi Yaklaşımları

Doç.Dr. Ceylan Hepokur[1]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Özet: Kanser, vücudun diğer bölgelerine yayılma potansiyeli olan, epigenetik/genetik değişikliğe uğramış, kontrolsüz bölünebilme potansiyeli olan bir hastalıktır. Meme kanseri, dünya çapında kadınlar arasında en yaygın görülen meme bezlerinde oluşan bir dizi kötü huylu kanser türüdür. Meme kanserinde PI3K/AKT/mTOR (PAM) sinyal yolu, hücre metabolizması, büyüme, proliferasyon, apoptoz ve anjiyogenez gibi temel süreçleri düzenleyerek tümör progresyonunda merkezi bir rol oynar ve tedavi direncinde kritik rol oynar. PAM sinyal yolunu aktive etmekte temel rol oynayan PI3K yolu, plazma zarına (membranına) bağlı bir lipid kinaz kompleksidir ve üç alt birimden oluşur: düzenleyici alt birim p85, düzenleyici alt birim p55 ve katalitik alt birim p110. Meme kanserinde PI3K yolak aktivasyonu; katalitik alt birimler PIK3CA (p110α) ve PIK3CB (p110β)'deki aktivasyonel mutasyonlar, düzenleyici p85 alt birimindeki fonksiyonel bozukluklar ve özellikle negatif düzenleyici tümör baskılayıcı PTEN'in hemizigot veya homozigot kaybı gibi genetik anormalliklerle belirgin şekilde artar. Bu aktivasyon, hücre döngüsü kontrolsüzlüğü, tedavi direnci ve tümör ilerlemesine neden olur. PI3K sinyal yolunun negatif düzenleyicisi olan PTEN, çeşitli sporadik tümör tiplerinde sıkça kaybedilir; bu kayıp ya genin tek bir kopyasının etkilenmesiyle hemizigot silinme şeklinde ya da her iki kopyanın işlevini yitirmesiyle homozigot silinme şeklinde gerçekleşir. PTEN kaybı, endokrin tedaviye direnç ve olumsuz klinik sonuçlarla ilişkilidir. PIK3R1/2, RICTOR ve mTOR gibi genlerde mutasyonlar çeşitli sıklıklarda gözlemlenir. Klinik Tedavide kullanılan başlıca ajanlar şöyledir; Alpesilib PIK3CA-alfa spesifik inhibitörüdür. Inavolisib, PIK3CA spesifik yeni nesil ilaç; hem enzimatik bloklama hem de mutant p110α proteinini doğrudan hedefleyerek degradasyonu teşvik eder. Everolimus, mTOR inhibitorü; özellikle alpelisib ile birlikte HR+ olgularda etkindir. Ayrıca çeşitli AKT inhibitörleri ve PAN-PI3K inhibitörleri de çeşitli klinik çalışmalarda denenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Pı3k/akt/mtor (Pam) Sinyal Yolu, Pten, Alpesilib, Inavolisib, Everolimus

Pı3k/akt Pathway, Mutations in Breast Cancer, and Treatment Approaches

Abstract: Cancer is an epigenetically and genetically altered disease characterized by the potential for uncontrolled cell division and the ability to metastasize to other parts of the body. Breast cancer encompasses a range of malignant tumors that develop in the mammary glands and is the most prevalent cancer among women worldwide. In breast cancer, the PI3K/AKT/mTOR signaling pathway plays a central role in tumor progression by regulating critical processes such as cell metabolism, growth, proliferation, apoptosis, and angiogenesis, and it is also a significant factor in treatment resistance. The PI3K pathway, which plays a crucial role in activating the PAM signaling pathway, is a plasma membrane-bound lipid kinase complex composed of three subunits: the regulatory subunits p85 and p55, and the catalytic subunit p110. Activation of the PI3K pathway in breast cancer is significantly enhanced by genetic abnormalities, including activating mutations in the catalytic subunits PIK3CA

(p110α) and PIK3CB (p110β), functional defects in the regulatory p85 subunit, and particularly the hemizygous or homozygous loss of the negative regulatory tumor suppressor PTEN. This activation results in cell cycle instability, treatment resistance, and tumor progression. PTEN, a negative regulator of the PI3K signaling pathway, is frequently lost in various types of sporadic tumors, either through hemizygous deletion affecting a single copy of the gene or through homozygous deletion resulting in the loss of function of both copies. Loss of PTEN is associated with resistance to endocrine therapy and adverse clinical outcomes. Mutations in genes such as PIK3R1/2, RICTOR, and mTOR are observed at varying frequencies. The primary agents used in clinical treatment include the following: Alpelisib, a specific inhibitor of PIK3CA-alpha; Inavolisib, a next-generation PIK3CA-specific drug that promotes degradation through both enzymatic blockade and direct targeting of the mutant p110α protein; and Everolimus, an mTOR inhibitor that is particularly effective in HR+ cases when combined with alpelisib. Various AKT inhibitors and pan-PI3K inhibitors are currently being evaluated in multiple clinical trials.

Keywords: Breast Cancer, Pı3k/akt/mtor (Pam) Signaling Pathway, Pten, Alpesilib, Inavolisib, Everolimus

Makale id= 243

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-9200-5185

Metforminin Diyabet Dışı Terapötik Potansiyeli

Araştırmacı Esma Nur Cehri[1] , Doç.Dr. Fatma Aydinoglu[1] , Prof.Dr. Nuran Öğülener[2]
[1]Çukurova Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
[2]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Esma Nur Cehri

Özet: Metformin, günümüzde Tip 2 diyabetin tedavisinde yaygın olarak kullanılan, biguanid türevi oral bir antidiyabetik ilaçtır. Bu ilaç diğer oral antidiyabetik ilaçlara göre, insülin direncini düşürmesi, kilo artışı yapmadan hiperglisemiyi kontrol altında tutması ve hipoglisemi yapma riski olmaması sebebiyle üstünlük göstermektedir. İlacın hipoglisemik etkisinin büyük ölçüde karaciğerde glukoneogenezisi inhibe ederek gerçekleştirdiği düşünülmektedir. Metforminin insülin direncinin eşlik ettiği polikistik over sendromu (PKOS)'nda endikasyon dışı kullanıma sahiptir. Bu ilacın prediyabetlilerde diyabetin önlenmesi ve geciktirilmesinde etkili bulunmuştur. Metforminin diyabet dışı çeşitli hastalıklarda tedavisinde potansiyel ilaç olabileceği bildirilmiştir. Yapılan çalışmalarla diyabet dışında metforminin obezite, akne vulgaris, yaşlanma, otoimmün hastalıklar, kanser ve nörodejeneratif hastalıkların tedavisinde kullanılabileceği ileri sürülmüştür. tedavisinde önemli role sahip olabileceği ileri sürülmüştür. Mevcut kanıtlar, metforminin çeşitli hastalıkların tedavisinde umut vaat edici olduğu yönünde olmasına rağmen, farklı popülasyonlarda daha fazla araştırma ve büyük klinik çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Metformin, Polikistik Over Sendromu, Kanser, Otoimmün Hastalıklar, Akne Vulgaris, Yaşlanma, Nörodejeneratif Hastalıklar

The Therapeutic Potential of Metformin Beyond Diabetes

Abstract: Metformin is an oral antidiabetic drug of the biguanide class, widely used today in the treatment of type 2 diabetes mellitus. Compared to other oral antidiabetic agents, it has advantages due to its ability to reduce insulin resistance, control hyperglycemia without causing weight gain, and its low risk of hypoglycemia. Its hypoglycemic effect is extensively attributed to the inhibition of hepatic gluconeogenesis. Metformin is also used off-label in the treatment of polycystic ovary syndrome (PCOS), with associated with insulin resistance. Additionally, it is effective in preventing or delaying the progression to diabetes in individuals with prediabetes. Beyond its role in diabetes, metformin has been reported to have potential therapeutic effects in various non-diabetic conditions. Studies suggest that metformin may be beneficial in the treatment of obesity, acne vulgaris, aging, autoimmune diseases, cancer, and neurodegenerative disorders. Although current evidence supports the promising therapeutic potential of metformin across different disease areas, further research and large-scale clinical trials in diverse populations are needed to validate these findings.

Keywords: Metformin, Polycystic Ovary Syndrome, Cancer, Autoimmune Diseases, Acne Vulgaris, Aging, Neurodegenerative Diseases

Makale id= 101

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-7255-2375

Overektomili Sıçanlarda Metforminin Kronik Öngörülemeyen Hafif Stresteki Etkisi

Araştırmacı Mehmet Haktan Özsağır[1] , Doç.Dr. Dilek Özbeyli[1] , Arş.Gör. Elif Beyzanur Polat[1] , Prof. Dr. Aslı Aykaç[2]
[1]Marmara Üniversitesi
[2]Yakın Doğu Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Haktan Özsağır

Özet: Amaç: Kronik öngörülemeyen hafif stresin (KÖHS) menopoz döneminde anksiyete, depresyon ve bilişsel bozukluk riskini artırdığı bilinmektedir. Bu çalışma, overektomi (OVE) + KÖHS modelinde metforminin (MF) anksiyete benzeri davranışlar, tanıma belleği, sinaptik plastisite ve apoptoz üzerindeki etkilerini araştırmayı hedeflemiştir. Yöntem: OVE'den dört hafta sonra Sprague-Dawley dişileri sırasıyla: Kontrol, OVE, OVE+KÖHS, OVE+MF (200 mg kg^{-1} $gün^{-1}$, p.o., 14 gün) ve OVE+KÖHS+MF(200 mg kg^{-1} $gün^{-1}$, p.o., 14 gün) gruplarına ayrıldı (n = 6). KÖHS protokolü ve MF tedavisi eş zamanlı olacak şekilde iki hafta sürdü. Davranışlar, Açık Alan Testi (OFT), Yükseltilmiş Artı Labirent (EPM) ve Yeni Nesne Tanıma Testi (NORT) ile değerlendirildi. Hipokampus, prefrontal korteks (PFC) ve amigdalada beyin kaynaklı nörotrofik faktör (BDNF), SIRT1, sinaptofizin ve kaspaz-9 düzeyleri ELISA ile ölçüldü. Bulgular: OVE+KÖHS grubunda merkezde kalma süresi, şahlanma ve süslenme sayıları azaldı; EPM'de anksiyete indeksi ve donma süresi arttı; NORT'ta tanıma belleği zayıfladı ($p < 0.01–0.001$). Aynı grupta BDNF ve sinaptofizin düzeyleri düştü, kaspaz-9 aktivitesi belirgin yükseldi ve yaygın nöronal dejenerasyon gözlendi. MF tedavisi davranış bozukluklarını tersine çevirdi, plastisite belirteçlerini yükseltti, kaspaz-9'u baskıladı. Böylece MF, KÖHS'ye bağlı anksiyete ve bilişsel bozuklukları anlamlı biçimde iyileştirdi ($p < 0.05–0.001$). Sonuç: Metformin, OVE+KÖHS modelinde sinaptik plastisiteyi güçlendirip apoptozu azaltarak tanıma belleği ve anksiyete benzeri davranışları iyileştirmiştir. Bu bulgular, MF'nin menopoz sonrası döneme eşlik eden nöropsikiyatrik bozuklukların tedavisinde yeniden konumlandırılabilecek, güvenli ve etkili bir farmakolojik aday olduğunu desteklemektedir.

Not: Bu tez Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma projeleri Koordinasyon Birimi (BABKO) tarafından ID: 11465, Proje Kodu: TYL-2024-11465 ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Öngörülemeyen Hafif Stres, Metformin, İnflamasyon, Apoptoz, Overektomi

Effect of Metformın On Chronıc Unpredıctable mild Stress in Ovarıectomızed Rats

Abstract: Objective: Chronic unpredictable mild stress (CUMS) during menopause is known to increase the risk of anxiety, depression, and cognitive impairment. This study aimed to investigate the effects of metformin (MF) on anxiety-like behaviours, recognition memory, synaptic plasticity, and apoptosis in an ovariectomy (OVX) + CUMS rat model. Methods: Four weeks after OVX, female Sprague-Dawley rats were allocated to five groups (n = 6): Control, OVX, OVX + CUMS, OVX + MF (200 mg kg^{-1} day^{-1}, orally, 14 days), and OVX + CUMS + MF (200 mg kg^{-1} day^{-1}, orally, 14 days). The CUMS protocol and MF treatment were applied concurrently for two weeks. Behaviour was assessed

with the Open-Field Test (OFT), Elevated Plus Maze (EPM), and Novel Object Recognition Test (NORT). Brain-derived neurotrophic factor (BDNF), SIRT1, synaptophysin, and caspase-9 levels were measured by ELISA in the hippocampus, prefrontal cortex (PFC), and amygdala. Results: In the OVX + CUMS group, centre time, rearing, and grooming counts in the OFT decreased; the anxiety index and freezing time in the EPM increased; and recognition memory in the NORT deteriorated ($p < 0.01–0.001$). BDNF and synaptophysin levels were reduced, caspase-9 activity was markedly elevated, and widespread neuronal degeneration was observed. MF treatment reversed these behavioural deficits, elevated plasticity markers, suppressed caspase-9, and significantly ameliorated CUMS-induced anxiety and cognitive impairment ($p < 0.05–0.001$). Conclusion: Metformin strengthens synaptic plasticity and reduces apoptosis, improving recognition memory and anxiety-like behaviours in the OVX + CUMS model. These findings support MF as a safe and effective pharmacological candidate for repositioning in the treatment of post-menopausal neuropsychiatric disorders.

Keywords: Chronic Unpredictable Mild Stress, Metformin, İnflammation, Apoptosis, Ovariectomy

Makale id= 25

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-4141-6913

Posttravmatik Stres Bozukluğu Modelinde Puer Çayı'nın Dişi Farelerde Beyin Oksidatif Stres ve Davranışlar Üzerindeki Etkisinin Araştırılması

Doç.Dr. Dilek Özbeyli[1]
[1]Marmara Üniversitesi

Özet: Travma sonrası stres bozukluğunda (TSSB) artan fizyolojik uyarılma, bilişsel bozukluk, artan oksidatif stres ve inflamasyon seviyeleriyle ilişkilidir. Mevcut çalışmanın amacı, Puer çayının fare beynindeki oksidatif ve inflamatuar değişiklikler üzerindeki olası hafifletici etkilerini araştırmaktır. Çalışma dişi farelerde yapıldı (Etik numarası: 06.2023.mar). Hayvan grupları; kontrol, TSSB ve TSSB +Puer çayı olarak tasarlandı. Her grupta 8 hayvan vardı. TSSB grupları kirli kedi kumuna maruz bırakılırken, kontrol grubu temiz kedi kumuna maruz bırakıldı. 7 gün boyunca, günde bir kez Puer çayı (0,45 g/kg/ml/oral) veya tuzlu su (1 ml/kg/oral) tedavisi uygulandı. Son ilaç uygulamasından sonraki (yedinci) günde, tüm deney grupları stres hatırlatıcısı olarak aynı temiz kedi kumuna maruz bırakıldı. Bundan sonra, tanıma hafızası, kaygı düzeyi ve lokomotor aktivite; yeni nesne tanıma (NOR) testi, yükseltilmiş artı labirent (EPM) testi, açık alan testleri, ile ölçüldü. Luminol, lüsigenin, glutatyon, malondialdehit ve miyeloperoksidaz aktiviteleri, disseke edilmiş fare beyinlerinde oksidatif stres düzeyi ve inflamasyonu belirlemek için ölçüldü. Parametrelerin istatistiksel analizi, Tukey'in çoklu karşılaştırma testleri ile desteklenen tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile gerçekleştirildi; $p<0,05$ anlamlı kabul edildi. TSSB grubunun luminol, lüsigenin, malondialdehit ve miyeloperoksidaz aktiviteleri kontrol gruplarından anlamlı şekilde yüksekti ($p<0,01$- $p<0,001$), Puer çayı tedavisi ise bu seviyeleri azalttı. Glutatyon seviyeleri TSSB grubunda anlamlı şekilde azaldı ($p<0,001$), oysa TSSB + Puer çayı grubunda kontrolden farklı değildi. TSSB + Puer çayının geçilen kare sayısı, kontrol ve PTSD grubundan anlamlı şekilde yüksekti ($p<0,01$). EPM'deki anksiyete indeksi, kontrol grubuna göre TSSB grubunda yüksekti ($p<0,05$), Puer çayı tedavisi ise bu seviyeleri azalttı ($p<0,05$). NOR testinde fark skoru PTSD grubunda kontrol grubuna göre azalırken ($p<0,001$), Puer çayı tedavisi bu seviyeleri arttırdı ($p<0,001$). Sonuç olarak, Puer çayı tedavisi, PTSD dişi fare modelinde bilişsel işlevi ve lokomotor aktiviteyi artırırken beyin oksidatif stresini, nötrofil infiltrasyonunu ve anksiyeteyi azalttı.

Anahtar Kelimeler: Puer Çayı, Beyin, Oksidatif Stres, Tanıma Hafızası, Anksiyete

Investıgatıon of the Effect of Pu-Erh Tea On Braın Oxıdatıve Stress and Behavıors in the Posttraumatıc Stress Dısorder Female mice Model

Abstract: In post-traumatic stress disorder (PTSD), increased physiological arousal is associated with cognitive impairment and increased levels of oxidative stress and inflammation. The present study aims to investigate the possible mitigating effects of Pu-erh tea (PET) in brain changes in mice. The groups of female mice were designed as control, PTSD, and PTSD + PET (Ethics number: 06.2023.mar). PTSD groups were exposed to dirty cats, while the control group was exposed to clean cat litter. For 7 days, PET (0.45g/kg/orally) or saline (1ml/kg/orally) were applied once a day. On the seventh day, all experimental groups were exposed to the same clean cat litter as a stress reminder. Afterwards, anxiety and locomotor activity was measured by an open field, novel object recognition (NOR), and elevated

plus maze (EPM) tests. Luminol, lucigenin, glutathione, malondialdehyde, and myeloperoxidase activities were measured to determine oxidative stress and inflammation in dissected mouse brains. One-way analysis of variance (ANOVA) supported by Tukey's multiple comparison tests was performed ($p<0.05$ was considered significant). Luminol, lucigenin, malondialdehyde, and myeloperoxidase activities of the PTSD group were significantly higher than control ones ($p<0.01$- $p<0.001$), while PET treatment decreased these levels. Glutathione levels were significantly decreased in the PTSD group ($p<0.001$), whereas they were no different from the control in the PTSD + PET group. The number of crossed squares of the PTSD + PET was significantly higher than the control and PTSD group ($p<0.01$). The anxiety index of EPM was elevated in the PTSD group when compared to the control ($p<0.05$), while PET decreased these levels ($p<0.05$). The difference score in the NOR test was decreased in the PTSD group compared to the control ($p<0.001$), while PET increased these levels ($p<0.001$). In conclusion, PET decreases brain oxidative stress, neutrophil infiltration, and anxiety while increasing cognitive function and locomotor activity in the PTSD mice model.

Keywords: Pu-Erh Tea, Brain, Oxidative Stress, Recognition Memory, Anxiety

Makale id= 4

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3439-7803

Sıçanlarda Oluşturulan Arka Bacak İşkemi/reperfüzyon Zedelenmesi Modelinde Rıpk1 İnhibisyonu Ikka/β/g/ıkb-A/nf-Kb ile İlişkili Pro-Enflamatuvar Yolların Aracılık Ettiği Hipotansiyon ve Taşikardiyi Önlemektedir

Ma.St. Elif İkiz[1] , Ph.d.cand. Muhammed Ahmed-Reda Elosman[1] , Dr. Öğretim Üyesi Şefika Pınar Şenol[2] , Prof.Dr. Tuba Kara[3] , Prof.Dr. Bahar Tunçtan[1]
[1]Mersin Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmakoloji Ana Bilim Dalı
[2]Tarsus Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Eczane Hizmetleri Bölümü
[3]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Bahar Tunçtan

Özet: Bu çalışmada, sıçanlarda oluşturulan arka bacak iskemi/reperfüzyon (İ/R) zedelenmesi modelinde reseptör ile etkileşen serin/treonin protein kinaz (receptor-interacting serine/threonine-protein kinase; RIPK) 1 aracılıklı nekroptotik yol inhibisyonunun, ortalama arter basıncı (OAB), kalp hızı (KH) ve mortalitenin yanı sıra, kardiyak, renal, pulmoner, hepatik ve serebral dokulardaki enflamatuvar değişiklikler üzerindeki etkisinin seçici bir RIPK1 inhibitörü olan nekrostatin (necrostatin; Nec)-1s kullanılarak araştırılması amaçlanmıştır. Anestezi edilen sıçanların her iki arka bacağına 3 saat süreyle turnike uygulanarak iskemi oluşturulmasının ardından, turnikeler açılarak reperfüzyonun sağlanması için 24 saat beklenmiştir. SFT veya Nec-1s (1, 2, veya 3 mg/kg) sıçanlara reperfüzyondan 1 saat önce intraperitoneal yoldan uygulanmıştır. Reperfüzyondan 24 saat sonra anestezi edilen sıçanlardan kan alınmasının ardından, kalp, böbrek, akciğer, karaciğer ve beyin izole edilmiştir. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, iskemiden 3 ve reperfüzyondan 24 saat sonra OAB sırasıyla 24 ve 22 mmHg azalmış, KH sırasıyla 113 ve 61 atım/dakika artmıştır. Reperfüzyondan 24 saat sonra serumlarda nitrit ve prostaglandin I2 düzeyleri ile dokularda fosforile olmamış ve/veya fosforile RIPK1, RIPK3, mixed lineage kinase-domain like pseudokinase, high-mobility-group-box 1, κB kinaz inhibitörü (inhibitor of κB kinase; IKK) a/β/g, κB inhibitörü (inhibitor of κB; IkB) a, nükleer faktör (NF)-kB p65, indüklenebilir nitrik oksit sentaz, siklooksijenaz-2 ve interlökin-1β proteinlerinin ekspresyonu ve histopatolojik değişikliklere ilişkin puanlar artarken, fosforile olmamış IkB-a protein ekspresyonu azalmıştır. Sıçanlara 3 mg/kg dozda uygulanan Nec-1s, İ/R'nin neden olduğu değişiklikleri mortaliteye neden olmaksızın önlemiş olmasına karşın, histopatolojik değişikliklere ilişkin puanlardaki yükselmeyi yalnızca kalp dokusunda azaltmıştır. Bulgularımız, alt ekstremite İ/R zedelenmesinin neden olduğu IKKa/β/g/IkB-a/NF-kB ile ilişkili pro-enflamatuvar yollarının etkinliğindeki artışa bağlı olarak gelişen hemodinamik parametrelerdeki değişikliklerin RIPK1 inhibisyonu ile önlenebileceğini göstermiştir. (Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimince 2024-TP2-5154 Proje Numarası ile desteklenmiştir).

Anahtar Kelimeler: İskemi-Reperfüzyon Zedelenmesi; Kan Basıncı; Kalp Hızı; Nekroenflamasyon; Nekrostatin-1s.

Rıpk1 Inhibition Prevents Hypotension and Tachycardia Mediated by the Ikka/β/g/ıkb-A/nf-Kb-Related Pro-Inflammatory Pathways in a Hind Limb Ischemia/reperfusion Injury Model in Rats

Abstract: In this study, it was aimed to investigate the effects and possible mechanism of actions of inhibition of receptor-interacting serine/threonine-protein kinase (RIPK) 1-mediated necroptotic pathway on mean arterial pressure (MAP), heart rate (HR), and mortality in addition to inflammatory changes in cardiac, renal, pulmonary, hepatic, and cerebral tissues in hind limb ischemia/reperfusion (I/R) injury model in rats using necrostatin (Nec)-1s, a selective RIPK1 inhibitor. Ischemia was induced by applying tourniquets to both hind legs of anesthetized rats for 3 hours, then the tourniquets were opened and 24 hours were waited to ensure reperfusion. PBS or Nec-1s (1, 2, or 3 mg/kg) was injected intraperitoneally into the rats 1 hour before reperfusion. After 24 hours of reperfusion, blood was collected from the anesthetized rats, and the heart, kidney, lung, liver, and brain were isolated. Compared with the control group, MAP decreased by 24 and 22 mmHg, and HR increased by 113 and 61 beats/min, 3 hours after ischemia and 24 hours after reperfusion, respectively. 24 hours after reperfusion, serum nitrite and prostaglandin I2 levels, expression of unphosphorylated and/or phosphorylated RIPK1, RIPK3, mixed lineage kinase-domain like pseudokinase, high-mobility-group-box, inhibitor of κB kinase (IKK) a/β/g, inhibitor of κB (IkB)-a, nuclear factor (NF)-kB p65, inducible nitric oxide synthase, cyclooxygenase, and interleukin-1β proteins, and scores relating to histopathological changes in the tissues were increased, while unphosphorylated IkB-a protein expression decreased. Although Nec-1s administered to rats at a dose of 3 mg/kg prevented the changes induced by I/R, it reduced the increased histopathological scores only in the heart tissue. Our findings showed that the deterioration of hemodynamic parameters due to increased activity of IKKa/β/g/IkB-a/NF-kB-related pro-inflammatory pathways induced by lower extremity I/R injury can be prevented by RIPK1 inhibition. (This study was supported by the Research Fund of Mersin University in Turkey with Project Number 2024-TP2-5154).

Keywords: Ischemia-Reperfusion İnjury; Blood Pressure; Heart Rate; Necroinflammation; Necrostatin-1s.

Makale id= 3

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-8176-4883

Tip 2 Diyabet Tedavisinde Çok Hedefli Doğal Bileşiklerin in Silico Değerlendirilmesi: Moleküler Bağlanma Afinitesi ve Farmakokinetik Profillerin İncelenmesi

Ma.St. Nil Sazlı[1] , Asst.Prof.Dr. Deniz Karataş[1]
[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi

*Corresponding author: Deniz Karataş

Özet: Giriş: Dünya genelinde önemli bir metabolik hastalık olan Tip 2 Diabetes Mellitus (T2DM) pankreatik β-hücre işlev bozukluğu ve insülin direnci ile karakterize edilmektedir. Akarboz gibi yaygın kullanılan sentetik antidiyabetik ajanlar organlar üzerinde birçok yan etkiye sahiptir. Bu sebepten ötürü toksisite profili az ve kaynağı doğal olan biyoaktif bileşiklerin alternatif ilaç olma potansiyellerini araştırmak oldukça önemlidir. Çalışma kapsamında insülin reseptörü kinaz bölgesi (3ETA), GLP-1 reseptörü (7LCJ) ve glukokortikoid reseptörü (4LSJ) ile doğal ligandların moleküler bağlanabilirlik ve farmakokinetik uygunluğunu sentetik ve bu reseptörle bağlı ko-kristalize ligandlar ile kıyaslanarak analiz edilmiştir. Metodoloji: Söz konusu reseptör yapıları RCSB Protein Data Bank'ten temin edildi. Ardından doğal, sentetik kökenli ve ko-kristalize ligandlar PubChem'den alındı. Tüm yapılar analiz için belirli protokollere tabi tutulduktan sonra AutoDock Vina programı ile moleküler docking işlemi gerçekleştirildi. Protein-ligand komplekslerine ait en uygun konformasyanlor belirlendikten sözkonusu komplekslerin ligandlarına ait ADMETlab 2.0 platformu ile absorpsiyon, dağılım, metabolizma, ekskresyon (ADME) profilleri incelendi. Sonuç: Moleküler docking analizine ait bağlanma afinitelerine göre herbir doğal ligand oldukça iyi sonuçlar göstermiştir. Ancak hesperidin ve naringeninin sırasıyla GLP-1R ve glukokortikoid reseptörü ile -10.7 ila -8.6 kcal/mol bağlanma enerjisi göstermesi oldukça önemlidir. Akarboza kıyasla bu bağlanma skorlarının daha düşük olması doğal ligandların ilgili reseptörler ile çok daha güçlü bağlandığını göstermektedir. ADME analizlerinde ise sözkonusu ligandların düşük toksisite yüksek gastrointestinal absorbsiyon profilleri ve Lipinski kurallarına uyum sağlamaları ilaç benzeri farmakokinetik özellikler taşıdıklarına dair bir göstergedir. Bulgularımız doğal kökenli bileşiklerin antidiyabetik ilaç olma potansiyellerini ve akarboza alternatif olabileceklerine dair ilk temel çalışmayı oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: T2dm, Moleküler Docking, İlaç, Doğal Ligand.

In Silico Evaluation of Multi-Target Natural Compounds for Type 2 Diabetes Treatment: Molecular Docking and Pharmacokinetic Profiling

Abstract: Background: Type 2 Diabetes Mellitus (T2DM), a major metabolic disorder worldwide, is characterized by pancreatic β-cell dysfunction and insulin resistance. Commonly used synthetic antidiabetic agents, such as acarbose, have numerous side effects on various organs. Therefore, it is crucial to investigate the potential of bioactive compounds derived from natural sources with low toxicity profiles as alternative therapeutic agents. In this study, the molecular binding interaction and pharmacokinetic compatibility of natural ligands with the insulin receptor kinase domain (3ETA), GLP-1 receptor (7LCJ), and glucocorticoid receptor (4LSJ) were analyzed and compared to those of synthetic and co-crystallized ligands bound to these receptors. Methodology: The receptor structures under investigation were retrieved from the RCSB Protein Data Bank. Subsequently, natural, synthetic, and

co-crystallized ligands were obtained from the PubChem database. After applying standard preparation protocols to all structures, molecular docking was conducted using the AutoDock Vina program. Following the identification of the most favorable conformations of the protein–ligand complexes, the absorption, distribution, metabolism, and excretion (ADME) profiles of the ligands were evaluated using the ADMETlab 2.0 platform. Conclusion: According to the binding affinities obtained from molecular docking analysis, each natural ligand demonstrated favorable interactions. Notably, hesperidin and naringenin exhibited binding energies of −10.7 and −8.6 kcal/mol with the GLP-1 receptor and the glucocorticoid receptor, respectively. The lower binding energies compared to acarbose suggest that these natural ligands form stronger interactions with the relevant receptors. In ADME analyses, the low toxicity, high gastrointestinal absorption profiles, and compliance with Lipinski's rule of five indicate that the ligands possess drug-like pharmacokinetic properties. These findings represent a foundational study on the potential use of natural compounds as antidiabetic agents and as alternatives to acarbose.

Keywords: T2dm, Natural, Molecular Docking, Drug, Natural Ligand.

Makale id= 134

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3439-7803

Ürotensin-Iı Reseptör Antagonisti Sb-710411 Sıçanlarda Lps ile Oluşturulan Septik Şok ve Arka Bacak İ/r Zedelenmesi Modellerinde Nitrozatif/oksidatif Stres Aracılıklı Bozulmuş Kardiyovasküler Yanıt ile Enflamatuvar Doku Zedelenmesini Önleyebilmektedir

Ma.St. Parinaz Amini Didani[1] , Ph.d.cand. Muhammed Ahmed-Reda Elosman[1] , Dr. Öğretim Üyesi Şefika Pınar Şenol[2] , Prof.Dr. Tuba Kara[3] , Ma.St. Lütfiye Kara[1] , Prof. Dr. Prof. Dr. Bahar Tunçtan[4]

[1]Mersin Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Ana Bilim Dalı
[2]Tarsus Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Eczane Hizmetleri Bölümü
[3]Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Ana Bilim Dalı
[4]Mersin Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Ana Bilim Dalı, Mersin, Türkiye

*Corresponding author: Parinaz Amini Didani

Özet: Bu çalışmada, lipopolisakkarit (LPS) ile sıçanlarda oluşturulan septik şok modelinde uzaktan iskemik ön koşullandırmanın, artan nitrozatif/oksidatif strese bağlı olarak gelişen kardiyovasküler yanıt ve enflamatuvar doku zedelenmesine karşı koruyucu etkisine ürotensin-II/ürotensin-II reseptörü (UT; G proteini reseptörü [GPR] 14) yolunun katkısı, sıçana seçici bir UT antagonisti olan SB-710411 kullanılarak araştırılmıştır. Septik şok modeli sıçanlara LPS (10 mg/kg) uygulanarak oluşturulmuştur. Bilateral arka bacak iskemi/reperfüzyon (İ/R) modelinin oluşturulması için, anestezi altında sıçanların her iki arka bacağına 1 kez kauçuk turnike uygulanarak iskemi oluşturulmasının ardından 10 dakika süreyle turnike çıkarılarak reperfüzyon sağlanmış ve bu işlem 3 kez yinelenmiştir. Ayrıca, deneyler sırasında sıçanların ortalama arter basıncı ve kalp hızı değerleri ölçülmüştür. SB-710411 (0.01 mg/kg), SF veya LPS enjeksiyonundan 1 saat sonra uygulanmıştır. Deneyler sonunda anestezi edilen sıçanlardan kan alınmasının ardından, torasik aort, renal arter, pulmoner arter, orta serebral arter, kalp, böbrek, akciğer ve beyin izole edilmiştir. Sıçanlara İ/R protokolünün uygulanması, LPS'nin neden olduğu hipotansiyonu önlemesine karşın, taşikardiyi önlememekle birlikte, %33 oranında mortaliteye neden olmuştur. SB-710411, LPS veya İ/R'nin neden olduğu hipotansiyon ve taşikardi ile GPR14, nükleer faktör-kB p65, indüklenebilir nitrik oksit sentaz, vazodilatör ile uyarılan fosfoprotein, gp91phox, p47phox, nitrotirozin ve interlökin-1β ekspresyonunun/etkinliğinin yanı sıra, İ/R'nin nitrit düzeylerinde neden olduğu artmayı önlemiş olup, kalpte LPS, İ/R ve LPS+İ/R ile akciğer ve beyinde LPS'nin neden olduğu histopatolojik değişikliklere ilişkin puanlardaki yükselmeyi azaltmıştır. Bulgularımıza göre, LPS'nin neden olduğu septik şokta uzaktan iskemik ön koşullandırmanın koruyucu etkisi bulunmamaktadır. Öte yandan, sıçanlarda LPS ile oluşturulan septik şok ve arka bacak İ/R zedelenmesi modellerinde nitrozatif/oksidatif stres aracılıklı bozulmuş kardiyovasküler yanıt ile enflamatuvar doku zedelenmesini SB-710411 önleyebilmektedir. (Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimince 2025-TP2-5210 Proje Numarası ile desteklenmiştir).

Anahtar Kelimeler: Lipopolisakkarit; Septik Şok; İskemik-Ön Koşullandırma; Nitrozatif/oksidatif Stres; U-Iı/ut Yolu

Urotensin-Iı Receptor Antagonist Sb-710411 Can Prevent Nitrosative/oxidative Stress-Mediated Impaired Cardiovascular Response and Inflammatory Tissue Injury in Lps-Induced Septic Shock and Hind Limb I/r Injury Models in Rats

Abstract: In this study, the contribution of urotensin-II/urotensin-II receptor (UT; G protein receptor [GPR] 14) pathway to the protective effect of remote ischemic preconditioning against cardiovascular response and inflammatory tissue injury due to increased nitrosative/oxidative stress in a septic shock model induced by lipopolysaccharide (LPS) in rats was investigated using SB-710411, a rat-selective UT antagonist. The septic shock model was induced by administering LPS (10 mg/kg) to rats. To induce a bilateral hind limb ischemia/reperfusion (I/R) model, ischemia was induced by applying rubber tourniquets to both hind limbs of rats under anesthesia, and then reperfusion was achieved by removing the tourniquets for 10 minutes, and this procedure was repeated 3 times. The mean arterial pressure and heart rate values of the rats were also measured during the experiments. SB-710411 (0.01 mg/kg) was administered 1 hour after the injection of saline or LPS. After blood was taken from the anesthetized rats at the end of the experiments, the thoracic aorta, renal artery, pulmonary artery, middle cerebral artery, heart, kidney, lung, and brain were isolated. Although the application of the I/R protocol to rats prevented the hypotension caused by LPS, it didn't prevent tachycardia and caused a mortality rate of 33%. SB-710411 prevented LPS- or I/R-induced hypotension and tachycardia, increase in the expression/activity of GPR14, nuclear factor-kB p65, inducible nitric oxide synthase, vasodilator-stimulated phosphoprotein, gp91phox, p47phox, nitrotyrosine, and interleukin-1β, I/R-induced increase in nitrite levels, and reduced the increase in scores for histopathological changes caused by LPS, I/R, and LPS+I/R in heart and LPS in lung and brain. According to our findings, remote ischemic preconditioning has no protective effect in LPS-induced septic shock. However, SB-710411 can prevent impaired cardiovascular response and inflammatory tissue injury mediated by nitrosative/oxidative stress in LPS-induced septic shock and hind limb I/R injury models in rats. (This study was supported by the Research Fund of Mersin University in Turkey with Project Number 2025-TP2-5210).

Keywords: Lipopolysaccharide; Septic Shock; Ischemic Preconditioning; Nitrosative/oxidative Stress; U-Iı/ut Pathway

Makale id= 160

Poster Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-3019-9589

Çok Hedefli Tirozin Kinaz İnhibitörü Sunitinib, Sıçanlarda Lps ile Oluşturulan Septik Şok Modelinde Oksidatif/nitrozatif Stres ve Akut Enflamasyon Aracılıklı Hemodinamik Bozuklukları Önlemektedir.

Dr. Öğretim Üyesi Şefika Pınar Şenol[1] , Ph.d.cand. Muhammed Ahmed-Reda Elosman[2] , Ma.St. Elif İkiz[2] , Prof.Dr. Bahar Tunçtan[2]
[1]Tarsus Üniversitesi
[2]Mersin Üniversitesi

*Corresponding author: Şefika Pınar Şenol

Özet: Lipopolisakkarit (LPS), kardiyak işlev bozukluğu ve değişmiş vasküler tonusun neden olduğu, vazopresöre dirençli hipotansiyon ve taşikardi ile kendini gösteren septik şokun başlıca mikrobiyal tetikleyicisidir. Sunitinib gibi tirozin kinaz reseptörü (TKR) inhibitörleri, büyüme faktörü reseptörlerini bloke eden hedefli antikanser ajanlar olup, inflamasyonla ilişkili hastalık modellerinde immünomodülatör etkileriyle dikkat çekmektedir. Bu çalışmada, sunitinibin LPS'nin neden olduğu sıçan sepsis modelinde nitrozatif stresle ilişkili akut enflamasyon ve hipotansiyon üzerindeki etkileri araştırılmıştır. Septik şok modeli, intraperitoneal (i.p.) olarak uygulanan LPS (10 mg/kg) ile oluşturulmuştur. Sunitinib (3, 10 veya 15 mg/kg, i.p. %3.75 dimetil sülfoksit içinde) serum fizyolojik (SF) ya da LPS enjeksiyonundan bir saat sonra uygulanmıştır. Ortalama arter basıncı (OAB) ve kalp hızı (KH) değerleri, SF ya da LPS enjeksiyondan önce ve 1, 2, 3 ve 4 saat sonra ölçülmüştür. SF ya da LPS enjeksiyonundan 4 saat sonra, sıçanlardan kan, torasik aort, renal arter, kalp ve böbrek alınmıştır. Doku homojenatı süperantantlarında interlökin (interleukin; IL) 1β, indüklenebilir nitrik oksit (NO) sentaz (iNOS), nitrotirozin, gp91phox ve p47phox protein ekspresyonları immunoblotting, serum ve dokulardaki nitrit düzeyleri Griess diazotizasyon yöntemi ile ölçülmüştür. LPS uygulaması 4. saatte OAB'de 38 mmHg azalmaya ve KH'de 120 atım/dakika artışa yol açmıştır. LPS uygulanan sıçanlarda serum nitrit düzeylerindeki artışa ek olarak, kardiyovasküler ve renal dokularda IL-1β, iNOS, nitrotirozin, gp91phox, p47phox protein ekspresyonları artmıştır. Sunitinib (15 mg/kg), LPS'nin neden olduğu bu değişiklikleri önlemiştir. Bulgularımız, sunitinib ile TKR inhibisyonunun, LPS ile sıçanlarda oluşturulan septik şok modelinde NO üretimini, oksidatif/nitrozatif stresi ve akut enflamatuvar yanıtı düzenleyerek hemodinamik bozuklukları önleyebileceğini düşündürmüştür (Bu çalışma Tarsus Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimince SHMYO.24.001 Proje Numarası ve Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) tarafından SBAG-424S146 Proje Numarası ile desteklenmiştir).

Anahtar Kelimeler: Lipopolisakkarit; Septik Şok; Hipotansiyon; Tirozin Kinaz Reseptörleri; Sunitinib; Sıçan.

The Multitarget Tyrosine Kinase Inhibitor Sunitinib Prevents Oxidative/nitrosative Stress and Acute Inflammation-Mediated Hemodynamic Disturbances in a Rat Model of Lps-Induced Septic Shock.

Abstract: Lipopolysaccharide (LPS) is the main microbial trigger of septic shock, marked by vasopressor-resistant hypotension and tachycardia from cardiac dysfunction and altered vascular tone.

Tyrosine kinase receptor (TKR) inhibitors, such as sunitinib, are targeted anticancer agents that block growth factor receptors and have gained attention for their immunomodulatory effects in inflammation-related disease models. In this study, the effects of sunitinib on nitrosative stress-related acute inflammation and hypotension were investigated in an LPS-induced rat model of sepsis. The septic shock model was established by intraperitoneal (i.p.) administration of LPS (10 mg/kg). Sunitinib (3, 10, or 15 mg/kg, i.p. in 3.75% dimethyl sulfoxide) was administered 1 hour after saline (SF) or LPS injection. Mean arterial pressure (MAP) and heart rate (HR) were measured before and at 1, 2, 3, and 4 hours after SF or LPS injection. 4 hours after SF or LPS administration, blood and tissue samples including thoracic aorta, renal artery, heart, and kidney were collected from rats. Protein expressions of interleukin (IL)-1β, inducible nitric oxide synthase (iNOS), nitrotyrosine, gp91phox, and p47phox in tissue homogenate supernatants were measured by immunoblotting, while nitrite levels in serum and tissues were quantified using the Griess diazotization method. LPS administration led to a 38 mmHg decrease in MAP and a 120 beats/min increase in HR at 4 hours. In addition to elevated serum nitrite levels in LPS-treated rats, protein expressions of IL-1β, iNOS, nitrotyrosine, gp91phox, and p47phox were increased in cardiovascular and renal tissues. Sunitinib (15 mg/kg) prevented these LPS-induced changes. Our findings suggest that TKR inhibition with sunitinib may prevent hemodynamic disturbances by modulating NO production, oxidative/nitrosative stress, and the acute inflammatory response in the LPS-induced rat model of septic shock. (This study was supported by the Tarsus University Scientific Research Projects Unit under Project Number SHMYO.24.001 and by the Scientific and Technological Research Council of Türkiye under Grant Number SBAG-424S146).

Keywords: Keywords: Lipopolysaccharide; Septic Shock; Hypotension; Tyrosine Kinase Receptors; Sunitinib; Rat.

Makale id= 121

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0002-3073-7946 , 0000-0001-5979-2629

Türkiye'de Yetişen Kekik Türleri ve Sağlık Alanında Kullanımları

Araştırmacı Büşra Sözen[1] , Doç.Dr. Çağla Kızılarslan Hançer[1]
[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi

*Corresponding author: Büşra Sözen

Özet: Türkiye, sahip olduğu zengin biyoçeşitliliği, farklı iklim tiplerinin bir arada görülebildiği coğrafi yapısı ve endemik bitki varlığıyla Akdeniz Havzası'nın en önemli floristik merkezlerinden biri konumundadır. Bu zenginlik içerisinde Lamiaceae (ballıbabagiller) familyasına ait kekik türleri önemli bir yer tutmaktadır. Bu türler, hem geleneksel kullanımlar hem de modern tıbbi araştırmalar açısından yüksek potansiyele sahiptir. Bu çalışmada, Türkiye florasında doğal olarak yetişen başlıca kekik türleri olan Origanum, Thymus, Satureja ve Thymbra cinsleri ele alınmış; bu türlerin etnobotanik özellikleri, kimyasal bileşimleri ve sağlık alanındaki kullanımları incelenmiştir. Kekik türlerinin uçucu yağ bileşenleri arasında yer alan karvakrol, timol, linalool ve borneol gibi maddeler, antimikrobiyal, antioksidan ve antienflamatuvar etkileriyle dikkat çekmektedir. Ayrıca Türkiye'nin dünya kekik üretimindeki lider konumu, bu bitkilerin ekonomik değerini artırmakta ve daha fazla bilimsel çalışma gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kekik, Origanum, Thymbra, Thymus, Satureja

Thyme Species Growing in Turkey and Their Uses in the Field of Health

Abstract: Turkey is one of the most important floristic centres of the Mediterranean Basin with its rich biodiversity, geographical structure where different climate types can be seen together and the presence of endemic plants. Thyme species belonging to the Lamiaceae family have an important place in this richness. These species have high potential for both traditional uses and modern medicinal research. In this study, Origanum, Thymus, Satureja and Thymbra genera, which are the main thyme species growing naturally in the flora of Turkey, were analysed and their ethnobotanical characteristics, chemical compositions and health uses were investigated. Substances such as carvacrol, thymol, linalool and borneol, which are among the essential oil components of thyme species, attract attention with their antimicrobial, antioxidant and anti-inflammatory effects. In addition, Turkey's leading position in the world thyme production increases the economic value of these plants and reveals the need for further scientific studies.

Keywords: Thyme, Origanum, Thymbra, Thymus, Satureja

Makale id= 227

Poster Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-0151-8990

UCP-2'nin Diyabetteki Çift Yönlü Rolü: Metabolik Koruma ve Disfonksiyon

Arş.Gör.Dr. Merve Tunçyürekli[1]
[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet: Uncoupling Proteinler (UCP'ler), mitokondriyal membran potansiyelinin düzenlenmesi, hücresel redoks dengesi, oksidatif stresi azatmak ve termoregülasyon gibi temel süreçlerde görev alırlar. Uncoupling Protein-2 (UCP-2) pankreas, böbrek ve beyin gibi çeşitli dokularda bulunur ve bulunduğu dokuya özgü işlevler üstlenir. UCP-2, enerji metabolizması, oksidatif stres yanıtı ve hücresel savunma mekanizmalarında önemli rol oynar. Normal fizyolojik koşullarda hücreyi oksidatif hasardan korurken, diyabet gibi kronik stres durumlarında patolojik etkiler ortaya çıkabilir. Özellikle pankreas beta hücrelerinde UCP-2 ekspresyonunun artması, ATP üretimini düşürerek insülin salgısını baskılar; bu durum tip 2 diyabetin ilerlemesine katkıda bulunabilir. Uzun süreli UCP-2 aktivasyonu, hücre içi enerji dengesini bozarak oksidatif stres yanıtını olumsuz etkileyebilir. UCP-2 düzeyleri yalnızca hücre içi metabolik sinyallerle değil, aynı zamanda çevresel ve kimyasal faktörlerle de değişebilir. Son yıllarda UCP-2 diyabet ve çeşitli diğer hastalıklar için önemli bir terapötik ve moleküler hedef olarak araştırılmaktadır. UCP-2'nin hem koruyucu hem de zararlı etkileri olabileceğinden, bu proteini hedefleyen farmakolojik yaklaşımlarda dikkatli olunmalı; toksisite araştırmaları olası çift yönlü etkileri göz önünde bulundurmalıdır.

Anahtar Kelimeler: UCP-2, Diyabet, Metabolizma, Disfonksiyon

Makale id= 167

Sözlü Sunum

ORCID ID: Ulku Kezban Sahin-0000-0001-8972-4774

80 Yaş Üstü Yaşlılarda Günlük Yaşam Aktiviteleri, Malnütrisyon, Kognitif Durum ve Düşme Riski Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Ülkü Kezban Şahin[1] , Dr. Öğretim Üyesi Taşkın Özkan[1] , Doç.Dr. Arzu Ayraler[2] , Araştırmacı Sümeyye Şahin Demircan[3]
[1]Giresun Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[2]Giresun Üniversitesi, Tıp Fakültesi
[3]Giresun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ülkü Kezban Şahin

Özet: Bu çalışmanın amacı, 80 yaş ve üzeri yaşlı bireylerde günlük yaşam aktivitelerinde bağımlılık düzeyi ile malnütrisyon, kognitif durum ve düşme riski arasındaki ilişkileri belirlemektir. Tanımlayıcı nitelikteki bu araştırmaya, 80 yaş üstü 89 birey dâhil edilmiştir. Bağımlılık düzeyi KATZ Günlük Yaşam Aktiviteleri İndeksi ve Lawton ve Brody Enstrümental Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği; düşme riski Timed Up and Go Test; beslenme durumu Mini Nutrisyonel Değerlendirme Testi-Kısa Form (MNA-SF); bilişsel durum ise Mini Mental Durum Testi (MMDT) ile değerlendirilmiştir. Katılımcıların %55,1'i kadın olup, yaş ortalaması 85,38 ± 3,76 yıl olarak saptanmıştır. Yaşlı bireylerin %67,41'inin malnütrisyon ya da malnütrisyon riski altında olduğu, %28'inin ise yarı ya da tam bağımlı olduğu belirlenmiştir. Günlük yaşam aktiviteleri ile malnütrisyon durumu (r=0,465; p<0,001) ve bilişsel durum (r=0,427; p<0,001) arasında orta düzeyde pozitif ilişki; düşme riski ile ise zayıf düzeyde negatif ilişki (r=-0,215; p=0,043) tespit edilmiştir. Enstrümental günlük yaşam aktiviteleri ile düşme riski arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken (r=-0,176; p=0,099), malnütrisyon (r=0,484; p<0,001) ve bilişsel durum (r=0,524; p<0,001) ile orta düzeyde pozitif ilişki saptanmıştır. Elde edilen bulgular doğrultusunda, 80 yaş üstü bireylerde günlük yaşam aktivitelerinde bağımlılık düzeyinin azaltılmasına yönelik olarak bireye özgü sağlıklı beslenme programlarının uygulanması önerilmektedir. Ayrıca, düşme riskinin azaltılması amacıyla yaşlı bireylerin aktif yaşam tarzına teşvik edilmesi ve egzersiz programlarının uygulanması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Günlük Yaşam Aktiviteleri, Bilişsel Bozukluk, Beslenme Sorunları, Yaşlı Yetişkinler

The Relationship Between Activities of Daily Living, Malnutrition, Cognitive Status, and Fall Risk in Older Adults Over 80 Years of Age

Abstract: The aim of this study is to determine the relationship between dependency level in activities of daily living, malnutrition, cognitive status, and fall risk in older adults over 80 years of age. In this descriptive study, 89 older adults over the age of 80 were examined. The dependency level with the KATZ index and the Lawton and Brody Instrumental Activities of Daily Living Scale, the fall risk with the Timed Up and Go Test, the malnutrition status with the Mini Nutritional Assessment-Short Form, and the cognitive status with the Mini Mental State Examination were assessed, respectively. 55.1% of older adults were female, and the mean age was 85.38 ± 3.76 years. While 67.41% of older adults were found to be malnourished or at risk of malnutrition, 28% were semi- or fully dependent. A positive moderate correlation was found between basic activities of daily living, malnutrition status (r=0.465;

p<0.001) and cognitive status (r=0.427; p<0.001), while a negative weak correlation was found between the risk of falling (r=-0.215; p=0.043). While instrumental activities of daily living were not correlated with the risk of falling (r=-0.176; p=0.099), they were found to be moderately associated with malnutrition (r=0.484; p<0.001) and (r=0.524; p<0.001). To increase the dependency level in activities of daily living of older adults over 80 years of age, the inclusion of healthy nutrition programs specific to the individual may be among the necessary targets. In addition, it is important to encourage older adults to have an active lifestyle and to implement exercise programs in order to reduce the risk of falling.

Keywords: Activities of Daily Living, Cognitive Impairment, Nutritional Problems, Older Adults

Makale id= 241

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2247-8123

Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü Öğrencilerinin Klinik Uygulamalarda Mobbinge Maruz Kalma Durumlarının İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ramazan Cihad Yılmaz[1] , Dr. Öğretim Üyesi Alper Perçin[2] , Dr. Öğretim Üyesi Büşra Candiri[3] , Dr. Öğretim Üyesi Dilan Demirtaş Karaoba[1]
[1]Iğdır Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Avrasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü
[3]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Ramazan Cihad Yılmaz

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon bölümü öğrencilerinin klinik uygulamalar esnasında mobbinge maruz kalma durumlarının araştırılması olarak belirlendi. Yöntem: Çalışma, tanımlayıcı ve kesitsel tipte gerçekleştirildi. Araştırmaya, bir devlet üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon bölümünde öğrenim gören ve klinik uygulamalara katılan 126 öğrenci dâhil edildi. Araştırma soruları, literatürde yer alan benzer çalışmalar doğrultusunda araştırmacılar tarafından hazırlandı. Veriler SPSS 25.0 programı kullanılarak analiz edildi ve sonuçlar yüzde (%) ve sayı (n) olarak belirtildi. Bulgular: 2024-2025 Eğitim-Öğretim yılı bahar dönemi sonunda 2. sınıf yaz stajlarını tamamlayan 3. sınıf öğrencileri (n=55) ile hem yaz stajlarını hem de dönem içi stajlarını tamamlayan 4. sınıf öğrencileri (n=71) değerlendirildi. 2. ve 3. sınıf yaz stajları ile 4. sınıf güz ve bahar dönemi stajlarını tamamlayan öğrencilerin %31'inin mobbinge maruz kaldığı bulundu. Öğrencilerin %59,6'sının devlet hastanelerinde mobbinge maruz kaldığı belirlendi. Mobbing uygulayanların %37,7'sinin fizyoterapist, %22,7'sinin diğer stajyerler, %18,9'unun hasta veya hasta yakınlarından oluştuğu görüldü. Mobbinge maruz kalan öğrencilerin %32,7'si bu durumun stajyer olmalarından kaynaklandığını düşünürken, %21,2'si belirli bir neden olmadığını, %11,5'i ise mobbingin uygulayıcının kişilik özelliklerinden kaynaklandığını belirtti. Mobbinge uğrayan öğrencilerin %21,2'si uygulama alanındaki öğretim elemanıyla durumu paylaştığını, %21,2'si mobbing uygulayan kişiye bu davranışın yanlış olduğunu ilettiğini, %21,2'si ise bu duruma sessiz kaldığını bildirdi. Mobbinge maruz kalan öğrencilerin çoğu bu durumun klinik uygulama sürecini olumsuz etkilediğini belirtti. Katılımcıların %43,6'sı yaşadıkları deneyimin mesleğe bakış açılarını değiştirdiğini, %54,7'si motivasyon düşüklüğü yaşadığını ve %15,1'i ise ruh halinde değişiklik (ani öfkelenme, çabuk sinirlenme vb.) gözlemlediğini ifade etti. Sonuç: Araştırmanın sonucu, sahada uygulama yapan öğrencilerin farklı neden veya kişilerden kaynaklı mobbinge uğradığını göstermektedir. Bu doğrultuda, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon bölümü öğrencilerinin yaşamış olduğu mobbinge yönelik önleyici ve destekleyici yaklaşımların geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, öğrencilerin staj yaptığı kurumların bu konuda bilgilendirilmesi ve farkındalıklarının artırılması da önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fizyoterapi, Klinik Uygulama, Mobbing, Öğrenci

Investigation of Physiotherapy and Rehabilitation Department Students' Exposure to Mobbing in Clinical Practice

Abstract: Purpose: The aim of this study was to investigate the exposure of Physiotherapy and Rehabilitation Department students to mobbing during clinical practice. Methods: The study was

conducted in a descriptive and cross-sectional manner. 126 students studying in the Physiotherapy and Rehabilitation Department of the Faculty of Health Sciences of a state university and participating in clinical practices were included in the study. The research questions were prepared by the researchers in line with similar studies in the literature. The data were analyzed using the SPSS 25.0 program and the results were expressed as percentage (%) and number (n). Results: At the end of the spring semester of the 2024-2025 Academic Year, 3rd-year students (n=55) who completed their 2nd-year summer internships and 4th-year students (n=71) who completed both their summer internships and in-term internships were evaluated. It was found that 31% of students who completed their 2nd and 3rd year summer internships and 4th year fall and spring term internships were exposed to mobbing. It was determined that 59.6% of the students were exposed to mobbing in state hospitals. It was seen that 37.7% of those who used mobbing were physiotherapists, 22.7% were other interns, and 18.9% were patients or patient relatives. While 32.7% of students who were exposed to mobbing thought that this situation was due to being an intern, 21.2% stated that there was no specific reason, and 11.5% stated that mobbing was due to the personality traits of the person who applied it. 21.2% of students who were exposed to mobbing reported that they shared the situation with the instructor in the field of practice, 21.2% reported that they told the person who applied mobbing that this behavior was wrong, and 21.2% remained silent about the situation. Most of the students who were exposed to mobbing stated that this situation negatively affected their clinical practice process. 43.6% of the participants stated that the experience changed their perspective on the profession, 54.7% experienced a decrease in motivation, and 15.1% observed changes in mood (sudden anger, irritability, etc.). Conclusion: The results of the research show that students who practice in the field are subjected to mobbing due to different reasons or people. In this direction, preventive and supportive approaches should be developed for mobbing experienced by Physiotherapy and Rehabilitation students. In addition, it is important to inform the institutions where students do their internships and increase their awareness on this issue.

Keywords: Physiotherapy, Clinical Practice, Mobbing, Student

Makale id= 35

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-2145-1520, 0000-0003-1330-2051

Giyilebilir Biyosensörlerin Parkinson Hastalığında Tanı, İzlem ve Rehabilitasyondaki Rolü: Bir Derleme

Arş.Gör. Adennur Tayboğa[1] , Prof.Dr. Ela Tarakcı[2]
[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi
[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

*Corresponding author: Adennur Tayboğa

Özet: Parkinson hastalığı, motor ve non-motor semptomlarla seyreden, ilerleyici bir nörodejeneratif bozukluktur. Semptomların değişken seyri ve bireysel tedavi yanıtları, sürekli ve duyarlı izleme sistemlerine olan gereksinimi artırmaktadır. Giyilebilir biyosensörler; motor performans, postüral denge ve yürüme gibi parametreleri objektif ve gerçek zamanlı olarak izleyerek bu ihtiyaca yanıt vermektedir. Bu derlemenin amacı, Parkinson hastalığında giyilebilir biyosensörlerin tanı, izlem ve rehabilitasyon süreçlerindeki rolünü değerlendirmektir. Bu kapsamda, 2020–2025 yılları arasında Scopus, PubMed, Web of Science ve PEDro veri tabanlarında yayımlanan ve kriterlere uyan 9 çalışma incelenmiştir. Bulgular, sensör teknolojilerinin yürüme bozuklukları, postüral denge, düşme riski, motor performans ve uyku düzeni gibi çok boyutlu parametreleri objektif biçimde değerlendirme kapasitesine sahip olduğunu ve bu teknolojilerin semptom takibi ve bireyselleştirilmiş müdahale yaklaşımlarında klinik katkı sunduğunu göstermektedir. Ayrıca bu teknolojilerin, uzaktan izleme ve telerehabilitasyon uygulamaları gibi yenilikçi müdahale yaklaşımlarına da olanak sunduğu görülmektedir. Ancak, klinik protokollerin standardizasyonu ve uzun dönem etkilerin değerlendirilmesi için daha fazla randomize kontrollü çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Sonuç olarak giyilebilir biyosensörlerin, Parkinson hastalığında umut vadeden, kişiselleştirilmiş ve bütüncül yaklaşımları destekleyen güçlü araçlar olarak gelecekte dijital sağlık temelli yaklaşımların yapı taşlarından biri olma potansiyelini taşıyacağı vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Giyilebilir Sensörler, Parkinson Hastalığı, Biyosensör, Rehabilitasyon, Nörodejeneratif Hastalıklar

The Role of Wearable Biosensors in the Diagnosis, Monitoring, and Rehabilitation of Parkinson's Disease: A Review

Abstract: Parkinson's disease is a progressive neurodegenerative disorder characterized by motor and non-motor symptoms. The variable course of symptoms and individualized treatment responses highlight the growing need for continuous and sensitive monitoring systems. Wearable biosensors address this need by objectively and in real time tracking parameters such as motor performance, postural balance, and gait. This review aims to evaluate the role of wearable biosensors in the diagnosis, monitoring, and rehabilitation of Parkinson's disease. In this context, nine eligible studies published between 2020 and 2025 were analyzed from databases including Scopus, PubMed, Web of Science, and PEDro. Findings indicate that sensor technologies have the capacity to objectively assess multidimensional parameters such as gait disturbances, postural balance, fall risk, motor function, and sleep patterns. These technologies contribute clinically to symptom tracking and individualized intervention strategies. Moreover, wearable systems facilitate innovative approaches such as remote

monitoring and telerehabilitation. However, further randomized controlled trials are needed to standardize clinical protocols and evaluate long-term outcomes. In conclusion, wearable biosensors are emerging as promising tools that support personalized and holistic approaches in Parkinson's disease management and are expected to become foundational components of future digital health strategies.

Keywords: Wearable Sensors, Parkinson's Disease, Biosensor, Rehabilitation, Neurodegenerative Diseases

Makale id= 187

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8274-8212

İdiyopatik Skolyozlu Adolesanlarda Ekspiratuar Kas Eğitiminin Etkileri: Ön Çalışma Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Müşerrefe Nur Keleş[1] , Arş.Gör. Naciye Sevim[1] , Doç.Dr. Alim Can Baymurat[2]
[1]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Müşerrefe Nur Keleş

Özet: Adolesan idiyopatik skolyozda omurga eğriliği arttıkça postüral bozukluklar da artmaktadır. Ekspiratuar kaslar, gövde stabilitesinde rol alan temel kor kasları arasında yer alır ve bu yönüyle omurga hizalanmasını biyomekanik olarak etkileyebilir. Bu ön çalışmada, ekspiratuar kas eğitiminin cobb açısı, solunum kas kuvveti ve üst ekstremite fonksiyonel egzersiz kapasitesi üzerindeki etkileri araştırılmıştır. On iki hasta, eğitim ve sham gruplarına randomize edilmiştir. Her iki grup, 8 hafta boyunca günde bir kez, haftada 7 gün, toplam 25 nefeslik EMT protokolü ile çalışmıştır. Eğitim grubu, maksimal ekspiratuar basıncın (MEP) %30'u ile çalışırken, sham grubunda direnç 5 cmH_2O olarak sabitlenmiştir. Cobb açısı radyografik olarak, solunum kas kuvveti ağız içi basınç cihazı ile, üst ekstremite fonksiyonel kapasitesi ise 6 Dakika Pegboard ve Halka Testi (6PBHT) ile değerlendirilmiştir. Tedavi grubunda torakal ve lomber cobb açısında ($p<.001$), solunum kas kuvveti değerlerinde ($p<.001$) ve 6PBRT skorlarında ($p<.001$) anlamlı gelişme saptanmıştır. Bu bulgular, ekspiratuar kas eğitiminin idiyopatik skolyozlu adolesanlarda omurga hizalanması, solunum fonksiyonu ve üst ekstremite egzersiz kapasitesini artırmaya yönelik yeni ve invaziv olmayan bir yaklaşım olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Skolyoz, Ekspiratuar Kas Eğitimi, Solunum Kas Kuvveti, Cobb Açısı, Egzersiz Kapasitesi, Adolesan

Effects of Expıratory Muscle Traınıng in Adolescents Idıopathıc Scolıosıs: A Prelımınary Report

Abstract: In adolescents with idiopathic scoliosis increased spinal curvature is associated with postural dysfunction. Expiratory muscles, as core stabilizers, may biomechanically influence spinal alignment. This preliminary study aimed to investigate the effects of expiratory muscle training (EMT) on Cobb angle, respiratory muscle strength, and upper extremity functional exercise capacity. Twelve patients were randomized into training and sham groups. Both groups performed 25 breaths of EMT daily, seven days a week, for eight weeks. The training group used 30% of maximal expiratory pressure (MEP), while the sham group used a constant 5 cmH_2O. Cobb angle was assessed radiographically, respiratory strength via mouth pressure device, and upper extremity capacity by the 6-Minute Pegboard and Ring Test (6PBRT). The training group showed significant improvements in thoracic and lumbar Cobb angles ($p<.001$), respiratory muscle strengths ($p<.001$), and 6PBRT scores ($p<.001$). These findings suggest that expiratory muscle training may represent a novel, non-invasive approach to enhancing spinal alignment, respiratory function, and upper extremity exercise capacity in adolescents with idiopathic scoliosis.

Keywords: Scoliosis, Expiratory Muscle Training, Cobb Angle, Respiratory Muscle Strength, Exercise Capacity, Adolescents

Makale id= 29

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8416-1896

Multipl Sklerozlu Bireylerde Pilates Eğitimi İle Kombine Tüm Vücut Vibrasyon Uygulamasının Denge ve Mobiliteye Etkilerinin İncelenmesi: Tek Kör Randomize Kontrollü Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Tansu Kuş[1] , Prof.Dr. Arzu Güçlü Gündüz[2] , Arş.Gör. Mustafacan Salamci[2] , Doç.Dr. Çağla Özkul[2] , Prof.Dr. Canan Yücesan[3]

[1]Kapadokya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[3]Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Nöroloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Tansu Kuş

Özet: GİRİŞ: Multipl Skleroz (MS)'lu bireylerde postüral instabilite ve mobilite problemleri yaygın görülmektedir. Azalmış postüral instabilite düşme riskini artırmakta ve bireylerin günlük yaşam aktivitelerini olumsuz etkilemektedir. AMAÇ: Bu çalışmada MS'li bireylerde Pilates eğitimi ile kombine uygulanan tüm vücut vibrasyon (TVV) uygulamasının denge ve mobilite üzerine etkilerinin incelenmesi amaçlandı. YÖNTEM: Çalışmaya EDSS (Genişletilmiş Özürlülük Durum Ölçeği) skoru 0-5 arasında olan 28 MS'li birey dahil edildi. Bireyler randomize olarak, Pilates eğitimine ek TVV'nin uygulandığı Pilates-TVV grubu (n=14, EDSS: 1.78) ve sadece Pilates eğitiminin verildiği Pilates grubu (n=14, EDSS: 2.17) olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Pilates-TVV ve Pilates gruplarına 6 hafta boyunca haftada 2 kez uygulama yapıldı. Denge; Biodex-BioSwayTM Portatif Denge Sistemi ile, denge ile ilişkili günlük yaşam aktivitelerindeki güven hissi; Aktiviteye Spesifik Denge Güvenlik Ölçeği (ABC) ile, core kas enduransı; lateral köprü testi, modifiye Biering-Sorensen testi, gövde fleksiyon testi ve prone bridge testi ile, core kas gücü; sit-ups ve modifiye push-ups testleri ile, alt ekstremite fonksiyonel kas gücü; Beş Kez Otur Kalk Testi ile, fonksiyonel mobilite; Zamanlı Kalk Yürü Testi (ZKYT) ile, yürüme ve fonksiyonel egzersiz kapasitesi; Altı Dakika Yürüme Testi (6-DYT) ile, üst ekstremite performansı; Dokuz Delikli Peg Testi (9-HPT) ile, yorgunluk; Yorgunluk Şiddet Ölçeği (YŞÖ) ve Yorgunluk Etki Ölçeği (YEÖ) ile değerlendirildi. BULGULAR: Çalışma sonunda, her iki grupta da denge, denge güvenlik hissi, core kas gücü ve enduransı, alt ekstremite fonksiyonel kas gücü, fonksiyonel mobilite ve üst ekstremite performansının geliştiği, yorgunluk şiddetinin ve yorgunluğun günlük yaşam aktivitelerine etkisinin azaldığı görüldü ($p<0.05$). Yürüme mesafesinin sadece Pilates-TVV grubunda geliştiği görüldü ($p<0.05$). Pilates-TVV grubunda gövde fleksör kaslarının enduransındaki artışın ise Pilates grubuna göre daha fazla olduğu görüldü ($p<0.05$). SONUÇ: Bu çalışma, Pilates eğitimi ile kombine uygulanan TVV'nin core stabiliteyi ve yürüme enduransını geliştirmede ek katkılarının olabileceğine işaret etmekte ve MS'de egzersiz eğitimi ile birlikte kullanılabilecek bir yöntem olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Denge, Multipl Skleroz, Mobilite, Pilates, Vibrasyon

Makale id= 201

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-7683-5044

Parkinson Hastalığında Kanıta Dayalı Değerlendirme

Fzt Celal Batuhan Güneysu[1] , Arş.Gör. Ayşe Nihal Yurttaş[2] , Öğr. Gör. Şeref Duhan Altuğ[1] , Doç.Dr. Ayşe Ünal[2]
[1]Pamukkale Üniversitesi
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi

*Corresponding author: Celal Batuhan Güneysu

Özet: Parkinson hastalığı (PH), hareket sisteminin dejenerasyonuna bağlı olarak gelişen; sadece motor değil, çok sayıda motor dışı belirtinin de eşlik ettiği karmaşık bir klinik tablodur. Klinik yelpazenin genişliği nedeniyle, hastalığın fizyoterapi yönetimi öncesinde kapsamlı, bütüncül ve kanıta dayalı bir değerlendirme sürecinin uygulanması esastır. Bu çalışmada, Parkinson hastalığında fizyoterapistlerce yaygın olarak kullanılan ve geçerliliği uluslararası düzeyde kabul görmüş değerlendirme araçları, fonksiyonel alanlara göre gruplandırılarak sunulmaktadır. Motor performans, Unified Parkinson's Disease Rating Scale (UPDRS) ve Motor Aspects of Experiences of Daily Living (M-EDL) gibi ölçeklerle izlenirken; hastalık evresi Hoehn & Yahr skalasıyla tanımlanır. Denge kapasitesini belirlemek amacıyla Mini-BESTest, Tinetti ölçeği ve Functional Reach Test tercih edilirken; yürüme ve fonksiyonel mobilite için 6-Dakika Yürüme Testi, Timed Up and Go (TUG) ve Five Times Sit to Stand Test (FTSTS) gibi testler kullanılır. Donma epizodları, Freezing of Gait Questionnaire (FOG-Q) ile nicel hale getirilmektedir. Fonksiyonellik ve yaşam kalitesi Parkinson's Disease Questionnaire-39 (PDQ-39) ile değerlendirilirken, bilişsel durum MoCA ve MMSE testleriyle ölçülmektedir. Depresyon ve anksiyete gibi duygudurum bozuklukları için Beck Depresyon Ölçeği (BDI) ve HADS sık tercih edilen ölçeklerdir. Fatigue Severity Scale (FSS), hastalığa özgü yorgunluğu belirlemede etkilidir. Ağrı için Görsel Analog Skala (VAS) ve McGill Pain Questionnaire; otonomik semptomlar için SCOPA-AUT ve COMPASS 31; konuşma ve yutma bozuklukları için ise klinik gözleme dayalı değerlendirme araçları kullanılmaktadır. Uyku kalitesi değerlendirmesinde Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) ön plana çıkmaktadır. Bu multidisipliner değerlendirme yaklaşımı, Parkinson hastalığının bireye özgü etkilerini sistematik biçimde ortaya koymayı sağlayarak; klinisyenlerin hedefe yönelik ve etkili bir tedavi planı oluşturmasına katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Değerlendirme Araçları, Fizyoterapi, Motor Dışı Belirtiler, Sonuç Ölçütleri

Evidence-Based Assessment in Parkinson's Disease

Abstract: Parkinson's disease (PD) presents as a multifaceted neurodegenerative disorder, marked not only by classical motor signs but also a wide range of non-motor symptoms that significantly impair daily life. Given this complexity, a thorough and structured evaluation process is essential before initiating physiotherapy-based interventions. This study summarizes the core evidence-based assessment tools used to evaluate individuals with PD, categorized by clinical domains and guided by current international recommendations. Motor function is commonly assessed using the Unified Parkinson's Disease Rating Scale (UPDRS) and M-EDL, while disease progression is staged using the Hoehn & Yahr scale. To evaluate balance, tools such as the Mini-BESTest, Tinetti Scale, and Functional

Reach Test are employed. Functional mobility and gait are examined using the 6-Minute Walk Test, Timed Up and Go (TUG), and Five Times Sit to Stand Test (FTSTS). Episodes of freezing are evaluated using the Freezing of Gait Questionnaire (FOG-Q). Daily living and health-related quality of life are measured via the PDQ-39. Cognitive assessment includes the Montreal Cognitive Assessment (MoCA) and MMSE. Emotional well-being is monitored using the Beck Depression Inventory (BDI) and HADS. The Fatigue Severity Scale (FSS) is applied to measure PD-specific fatigue. Pain assessment involves the Visual Analog Scale (VAS) and McGill Pain Questionnaire. Autonomic disturbances are evaluated with SCOPA-AUT and COMPASS 31, while speech and swallowing are monitored through observational tools. The Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) is used for sleep-related symptoms. This comprehensive and patient-centered approach enhances clinical decision-making, supports personalized rehabilitation goals, and enables objective monitoring throughout the disease course.

Keywords: Parkinson's Disease, Physiotherapy, Multidimensional Assessment, Evidence-Based Tools, Clinical Evaluation

Makale id= 189

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0069-6525

Spinal Kord Yaralanmalarında Kanıta Dayalı Değerlendirme

Arş.Gör. Ayşe Nihal Yurttaş[1] , Fzt Celal Batuhan Güneysu[2] , Öğr. Gör. Şeref Duhan Altuğ[2] , Doç.Dr. Ayşe Ünal[1]
[1]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
[2]Pamukkale Üniversitesi

*Corresponding author: Ayşe Nihal Yurttaş

Özet: Spinal kord yaralanmaları (SKY), travmatik ya da non-travmatik nedenlerle ortaya çıkabilen, motor, duyu ve otonom fonksiyonlarda kayıplara yol açarak ciddi işlevsel bozukluklara ve yaşam kalitesinde azalmaya neden olan klinik durumlar arasında yer alır. SKY'ye sahip bireylerde, fiziksel kayıplara ek olarak ağrı, spastisite, yorgunluk, düşme riski, bası yaraları ve psikososyal sorunlar da sıkça görülmektedir. Bu nedenle değerlendirme sürecinin kapsamlı ve sistematik şekilde yürütülmesi büyük önem taşır. Kanıta Dayalı Değerlendirme (KDD), en güncel bilimsel kanıtlarla klinik uzmanlığı ve hasta tercihlerini birleştiren bir yaklaşım sunar. Bu derlemede, SKY'li bireylerde kullanılan KDD yöntemleri incelenmiştir. ASIA skalası, motor ve duyu düzeylerinin belirlenmesinde standart bir araç olarak öne çıkarken; Omurilik Yaralanması Bağımsızlık Ölçeği, yürüme testleri (10-Metre Yürüme Testi, 6-Dakika Yürüme Testi, Zamanlı Kalk Yürü Testi), Berg Denge Ölçeğıı ve WISCI-II gibi ölçekler işlevsellik ve mobiliteyi değerlendirmede kullanılır. Ağrı (McGill, Sayısal Derecelendirme Ölçeği), spastisite (Modifiye Ashworth Skalası, SCATS), yorgunluk (Yorgunluk Şiddet Ölçeği, SKY-Modifiye Yorgunluk Etki Ölçeği), yaşam kalitesi (SF-36, Hastalık Algısı Ölçeği), bası yarası riski (SCIPUS, Braden, Fonkisyonel Bağımsızlık Ölçeği) ve tekerlekli sandalye becerileri (Tekerlekli Sandalye Beceri Testi, Tekerlekli Sandalye Devir Testi) için farklı ve geçerli ölçüm araçları mevcuttur. KDD hem rehabilitasyon sürecinin etkinliğini artırmakta hem de bireye özgü hedeflerin belirlenmesini kolaylaştırmaktadır. Sonuç olarak, SKY'ye yönelik kapsamlı ve kanıta dayalı değerlendirme uygulamaları, bireylerin fonksiyonel kazanımlarını desteklemekte ve kaliteli yaşam hedeflerine ulaşmalarını sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kanıta Dayalı Değerlendirme, Spinal Kord Yaralanması, Sonuç Ölçütleri.

Evidence-Based Assessment in Spinal Cord Injuries

Abstract: Spinal cord injuries (SCI), caused by traumatic or non-traumatic factors, result in motor, sensory, and autonomic dysfunctions, leading to significant impairments and reduced quality of life. Individuals with SCI often face a wide range of complications, including pain, spasticity, fatigue, fall risk, pressure ulcers, and psychosocial issues. Therefore, a comprehensive and systematic assessment process is essential. Evidence-Based Assessment (EBA) integrates the best available scientific evidence with clinical expertise and patient preferences. This review explores commonly used EBA methods in individuals with SCI. The ASIA scale stands out as a standardized tool for determining motor and sensory levels. Functional and mobility assessments include the Spinal Cord Independence Measure, timed walking tests (10-Minute Walk Test, 6-Minute Walk Test, Time Up and Go), the Berg Balance Scale, and the WISCI-II. For pain assessment, tools like the McGill Pain Questionnaire and Numerical Rating Scale are commonly used. Spasticity is evaluated with the Modified Ashworth Scale and SCATS,

while fatigue is assessed using the Fatigue Severity Scale and the Modified Fatigue Impact Scale for SCI. Quality of life is measured by instruments such as the SF-36 and the Illness Perception Questionnaire. Pressure ulcer risk is evaluated using the SCIPUS, Braden Scale, and Functional Independence Measure, and wheelchair skills are assessed with the Wheelchair Skills Test and Wheelchair Circuit Test. EBA enhances the effectiveness of rehabilitation and facilitates the setting of individualized goals. In conclusion, comprehensive and evidence-based assessment methods for SCI contribute significantly to improving functional outcomes and supporting individuals in achieving a higher quality of life.

Keywords: Evidence-Based Assessment, Spinal Cord Injury, Outcome Measures.

Makale id= 248

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2316-2566

Yaşlı Başlangıçlı Romatoid Artritte Güncel Egzersiz Yaklaşımları

Öğr. Gör. Dr Kutay Kaşlı[1]
[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi

Özet: Giriş: Yaşlı başlangıçlı romatoid artrit (YBRA), klasik romatoid artritten (RA) farklı olarak genç yaş grubuna göre epidemiyolojik özellikleri, genetik faktörleri, laboratuvar bulguları ve klinik tablosundaki farklılıklar nedeniyle tedavi süreçlerinde değişiklik gerektiren bir sağlık sorunudur. Farmakolojik tedavilerde elde edilen o3lumlu sonuçlara ek olarak, fonksiyonel kayıplar, yaşam kalitesinde ortaya çıkan değişiklikler ve işgücü kaybının devam ettiği durumlar yaşlı bireylerin yaşamlarını olumsuz hale getirebilmektedir. Egzersiz, çoklu komorbiditesi olan ve olmayan yaşlılar için güvenli ve etkili bir yöntemdir. Amaç: Bu derlemede YBRA'lı bireylerde uygulanan güncel egzersiz yaklaşımlarının incelenmesi hedeflenmektedir. Yöntem: 1995-2024 yılları arasında romatoid artriti olan yaşlı hastalara yönelik bildirilmiş egzersizle ilişkili tedavilere yer veren makaleler taranmış ve derleme oluşturulmuştur. Tartışma ve Sonuç: Aerobik egzersiz programları başta olmak üzere farklı egzersiz türlerinin tedavi programlarında yer alması pek çok parametrede olumlu sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Farklı egzersiz yöntemlerinin YBRA'da etkisinin gösterilmesi YBRA hastalarını takip eden klinisyenler için de yararlı olabilecektir. Mevcut çalışmaların yanında farklı egzersiz modalitelerinin güvenle uygulanabilmesine yönelik çalışmalara ve YBRA için hastalık aktivitesi, eklem harabiyeti, radyolojik progresyonu önleyebilecek egzersiz programlarına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Romatoid Artrit, Yaşlı Birey, Yaşlı Başlangıçlı Romatoid Artrit

Current Exercise Approaches for Elderly-Onset Rheumatoid Arthritis

Abstract: Introduction: Elderly-onset rheumatoid arthritis (EORA) differs from rheumatoid arthritis (RA) in younger patients in terms of its epidemiology, genetic factors, laboratory findings and clinical presentation. These differences lead to variations in treatment approaches. In addition to positive results from pharmacological treatments, functional impairment, changes in quality of life, and ongoing loss of daily performance can have a negative impact on the lives of EORA patients. Exercise is a safe and effective method for older adults with and without multiple comorbidities. Objective: This review aims to examine current exercise approaches for individuals with EORA. Methods: Articles on exercise-related treatments for older adults with rheumatoid arthritis published between 1995 and 2024 were reviewed. Results and conclusion: Including different types of exercise, particularly aerobic programmes, in treatment programmes has produced positive results in many areas. Demonstrating the effect of different exercise modalities on the treatment of patients with ICSR may also be useful for clinicians treating patients with ICSR. In addition to current studies, further research is needed on the safe application of different exercise modalities and programmes to prevent disease activity, joint destruction and radiological progression in patients with EORA.

Keywords: Exercise, Rheumatoid Arthritis, Older Adults, Elderly-Onset Rheumatoid Arthritis

Makale id= 131

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1928-2146

Yaşlı Bireylerde Donuk Omuz: Genç Hastalarla Klinik ve Artroskopik Bulgular Açısından Karşılaştırma

Arş.Gör.Dr. İnci Hazal Ayas[1] , Prof.Dr. Ulunay Kanatlı[2]
[1]Düzce Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: İnci Hazal Ayas

Özet: Bu çalışmanın amacı, donuk omuz tanısı almış yaşlı (≥65 yaş) ve genç (<60 yaş) bireyleri klinik skorlar, ağrı düzeyleri ve artroskopik bulgular açısından karşılaştırarak yaşın hastalığın seyri ve tedavi planlaması üzerindeki olası etkisini incelemektir. Bu retrospektif çalışmada, 2015-2020 yılları arasında Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'ne donuk omuz tanısıyla başvuran ve konservatif tedaviye yanıt alınamaması üzerine cerrahi tedavi uygulanan hastaların verileri incelendi. Hastalara ait preoperatif ağrı düzeyleri 0–10 arası görsel analog skala (VAS) ile, fonksiyonel durum ise UCLA omuz skoru (0–35 puan) ile arşiv kayıtlarından elde edildi. Artroskopik kayıtlar üzerinden ise donuk omuza eşlik eden diğer omuz patolojilerinden rotator manşet yırtıkları, subscapularis yırtığı, biseps tendon patolojisi ve labrum lezyonları değerlendirildi. Çalışmaya 31 yaşlı (68.1 ± 3.8 yıl; 17 kadın) ve 43 genç (42.8 ± 4.8 yıl; 30 kadın) hasta dahil edildi. Yaşlı grupta, rotator manşet yırtığına ($p=0.01$), subscapularis yırtığına ($p=0.04$) ve bisep tendon patolojisine ($p<0.01$) daha sık rastlanırken, labrum lezyonu açısından gruplar arasında fark yoktu ($p>0.05$). Buna rağmen grupların VAS ağrı skoru (5.6 ± 2.0 ve 5.2 ± 2.4) ve UCLA omuz skoru (18.1 ± 4.5 ve 18.6 ± 4.4) benzerdi ($p>0.05$). Çalışmamız, donuk omuz tanısı alan yaşlı bireylerde rotator manşet, subscapularis ve biseps tendon patolojilerinin genç bireylere kıyasla daha sık görüldüğünü ortaya koymuştur. Bu bulgu, yaşla birlikte gelişen dejeneratif süreçlerin donuk omuza eşlik eden yapısal hasar riskini artırabileceğini düşündürmektedir. Bu durum, hem rehabilitasyon stratejilerini hem de cerrahi teknik seçimini doğrudan etkileyebilir. Öte yandan, yaşlı ve genç grupların ağrı düzeyleri ve fonksiyonel skorlarının benzer olması, donuk omuzun doğal seyrinde görülen yaygın ağrı ve hareket kısıtlılığının bu farkları klinik olarak dengelediğini düşündürmektedir. Yaşlı hastalarda ek patolojileri de göz önüne alan bireyselleştirilmiş ve kapsamlı konservatif ve/veya postoperatif rehabilitasyon yaklaşımları gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Donuk Omuz; Yaşlı Birey; Rotator Manşet; Artroskopi

Frozen Shoulder in Elderly Individuals: A Comparison With Younger Patients in Terms of Clinical and Arthroscopic Findings

Abstract: The aim of this study was to compare elderly (≥65 years) and young (<60 years) patients with frozen shoulder in terms of clinical scores, pain levels, and arthroscopic findings. In this retrospective study, data were analyzed from patients who presented to the Department of Orthopaedics and Traumatology, Faculty of Medicine, Gazi University, with a diagnosis of frozen shoulder between 2015 and 2020, and who underwent surgical treatment due to lack of improvement with conservative therapy. Preoperative pain levels (0–10) were obtained from archival records using VAS, and functional status was evaluated using UCLA score (0–35 points). Arthroscopic records were used to assess accompanying shoulder pathologies such as rotator cuff tears, subscapularis tears, biceps tendon pathologies, and labral

lesions. The study included 31 elderly patients (68.1±3.8 years; 17 women) and 43 younger patients (42.8±4.8 years; 30 women). Rotator cuff tears (p=0.01), subscapularis tears (p=0.04), and biceps tendon pathologies (p<0.01) were significantly more common in the elderly group, while there was no significant difference in the frequency of labral lesions (p>0.05). Despite these differences, VAS pain scores (5.6±2.0 vs 5.2±2.4) and UCLA shoulder scores (18.1±4.5 vs 18.6±4.4) were similar between the two groups (p>0.05). Our study revealed that rotator cuff, subscapularis, and biceps tendon pathologies were more frequently observed in elderly patients with frozen shoulder compared to younger individuals. This finding suggests that degenerative processes associated with aging may increase the risk of structural damage accompanying frozen shoulder. This situation may directly influence both surgical technique selection and rehabilitation strategies. On the other hand, the similarity in pain and functional scores between the age groups suggests that the global pain and motion restriction inherent to frozen shoulder may clinically offset these differences. Individualized and comprehensive conservative and/or postoperative rehabilitation approaches that consider accompanying pathologies are necessary in elderly patients.

Keywords: Frozen Shoulder; Elderly; Rotator Cuff; Arthroscopy

Makale id= 2

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3368-4288; 0009-0007-5535-0971; 0009-0007-9889-1161; 0009-0007-4762-9315

Akran Eğitimi Yöntemiyle Uygulanan Sigara Bıraktırma Eğitiminin Hemşirelik Öğrencilerinin Sigara Bağımlılığına Olan Etkisinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Öztürk[1] , Araştırmacı Kübra Ardahanlı[2] , Araştırmacı Mukaddes Sarıca[2], Araştırmacı Hacire Turan[2]

[1]Erzurum Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı

[2]Erzurum Teknik Üniversitesi , Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Zeynep Öztürk

Özet: Bu çalışma akran eğitimi yöntemiyle uygulanan sigara bıraktırma eğitiminin hemşirelik öğrencilerinin sigara bağımlılığına olan etkisinin incelenmesi amacıyla yürütüldü. Araştırma deneysel tasarımda yürütüldü. Araştırma bir devlet üniversitesinin hemşirelik bölümünde Nisan 2024-Mart 2025 tarihleri arasında yapıldı. Araştırma 54 (27 deney, 27 kontrol) hemşirelik öğrencisi ile yürütüldü. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Fagerström Nikotin Bağımlılık Ölçeği (FNBÖ) ve Öz-yeterlilik Anketi (ÖA) kullanılarak toplandı. Sigara bıraktırma eğitimi haftada iki defa, 4 hafta boyunca 8 oturumdan oluşan grup eğitimi şeklinde uygulandı. Verilerin kodlanması ve değerlendirilmesi bilgisayar ortamında SPSS 29 paket programında yapıldı. Verilerin değerlendirilmesinde; ortalama, sayı, yüzdelik dağılımlar, bağımsız gruplarda t testi, Ki-Kare testi ve Tekrarlı Ölçümler İçin Varyans Analizi kullanıldı. Deney ve Kontrol grupları arasında FNBÖ ve ÖA son test ve izlem testleri toplam ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak önemli olduğu bulundu ($p<0.05$). Deney grubu grup içi karşılaştırmasında FNBÖ ve ÖA puanları arasında anlamlı fark bulundu ($p<0.05$); kontrol grubunda ise anlamlı bir değişim görülmedi ($p>0.05$). Akran eğitimi yöntemiyle uygulanan sigara bıraktırma eğitiminin, hemşirelik öğrencilerinin sigara bağımlılığı düzeylerini azaltmada etkili olduğu belirlendi.

Not: Finansal destek: Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında 1919B012328638 proje numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akran Eğitimi, Hemşirelik Öğrencileri, Sigara Bağımlılığı, Sigara Bırakma

Investıgatıon of the Effect of Smokıng Cessatıon Educatıon Implemented Through the Peer Educatıon Method On Nursıng Students' Smokıng Addıctıon

Abstract: This study aimed to examine the effect of peer education-based smoking cessation training on nursing students' nicotine dependence. It was conducted using an experimental design between April 2024 and March 2025 in the nursing department of a public university. A total of 54 students (27 experimental, 27 control) participated. Data were collected using a Personal Information Form, the Fagerström Test for Nicotine Dependence (FTND), and the Self-Efficacy Questionnaire (SEQ). The training consisted of 8 peer-led group sessions over 4 weeks, conducted twice a week. Data were analyzed with SPSS 29 using descriptive statistics, independent samples t-test, Chi-square test, and Repeated Measures ANOVA. A statistically significant difference was found between the experimental and control groups in post-test and follow-up FTND and SEQ mean scores ($p<0.05$). Intra-group comparisons showed significant improvements in the experimental group ($p<0.05$), while no significant

change was observed in the control group (p>0.05). It was determined that smoking cessation education delivered through the peer education method was effective in reducing the levels of nicotine dependence among nursing students.

Keywords: Peer Education, Nursing Students, Nicotine Dependence, Smoking Cessation

Makale id= 14

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4450-3737; 0000-0003-3368-4288

Alışveriş Bağımlılığı Olan Bireylerin Varoluşsal Boşluk ve Çelişkili Niyet Deneyimlerinin İncelenmesi: Fenomenolojik Bir Yaklaşım

Arş. Gör. Dr. Kübra Gülırmak Güler [1] , Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Öztürk[2]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Zeynep Öztürk

Özet: Alışveriş bağımlılığı, bireyin alışveriş yapma davranışı üzerindeki kontrolünü kaybetmesi ve bu davranışın sonucunda maddi, sosyal ve psikolojik sorunlar yaşamasıyla karakterize edilen bir davranışsal bağımlılık türüdür. Bu bağımlılık, yalnızca dışsal bir tüketim eğilimi değil; aynı zamanda bireyin içsel boşluk, kimlik karmaşası ve yaşamda anlam arayışı gibi derin psikolojik ihtiyaçlarının bir yansımasıdır. Varoluşsal psikoloji perspektifinden bakıldığında ise alışveriş bağımlılığı, bireyin varoluşsal boşluk ve çelişik niyetlerle başa çıkma biçimlerinden biri olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışmanın amacı, alışveriş bağımlılığı yaşayan bireylerin varoluşsal boşluk ve çelişik niyet deneyimlerini anlamak; alışveriş davranışının ardında yatan öznel, duygusal ve varoluşsal dinamikleri ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desen kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Alışveriş bağımlılığı belirtileri gösteren 16 katılımcıya kartopu örnekleme yöntemiyle ulaşılmış; veriler, yarı yapılandırılmış derinlemesine bireysel görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Elde edilen veriler, Colaizzi'nin yedi aşamalı analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Çalışma bouunca COREQ esas alınmıştır. Analiz sonucunda beş ana kategori, her biri üçer temadan oluşan toplam on beş tema ve ilgili alt temalar belirlenmiştir. Bu kategoriler sırasıyla: "Varoluşsal Boşluk ve Anlamsızlıkla Yüzleşme, Çelişik Niyet ve İrade Mücadelesi, Kendilik İnşası ve Kimlik Arayışı, Farkındalık Gelişimi ve Anlamlı Yaşam Arayışı ile Özgürlük, Sorumluluk ve Kaçış" şeklinde gruplandırılmıştır. Alışveriş bağımlılığı, bireyin yaşamla kurduğu anlam ilişkisini, kimlik inşa sürecini ve içsel denge arayışını yansıtan çok katmanlı bir olgudur. Bu nedenle, yalnızca davranış düzeyine odaklanan müdahaleler yetersiz kalmakta; varoluşsal ihtiyaçları da kapsayan bütüncül terapötik yaklaşımların geliştirilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alışveriş Bağımlılığı, Çelişik Niyet, Psikiyatri Hemşireliği, Varoluşçu Yaklaşım

Explorıng the Experıences of Exıstentıal Emptıness and Ambıvalent Intentıon in Indıvıduals Wıth Shoppıng Addıctıon: A Phenomenologıcal Approach

Abstract: Shopping addiction is a type of behavioral addiction characterized by a loss of control over shopping behavior, often leading to financial, social, and psychological problems. It is not merely an external consumption tendency, but also reflects deeper psychological needs such as inner emptiness, identity confusion, and the search for meaning in life. From the perspective of existential psychology, shopping addiction can be seen as a coping mechanism for existential void and ambivalent intentions. This study aims to understand the experiences of individuals with shopping addiction in terms of existential emptiness and ambivalent intentions, and to reveal the subjective, emotional, and existential dynamics underlying their shopping behaviors. The research was conducted using a phenomenological

design, one of the qualitative research methods. Sixteen participants showing signs of shopping addiction were reached through snowball sampling. Data were collected through semi-structured, in-depth individual interviews and analyzed using Colaizzi's seven-step method. The study was carried out in accordance with the COREQ checklist. The analysis yielded five main categories, each consisting of three themes, resulting in a total of fifteen themes with associated sub-themes. These categories are: "Confronting Existential Emptiness and Meaninglessness," "Ambivalent Intentions and Struggles of Will," "Self-Construction and Identity Search," "Awareness Development and the Search for a Meaningful Life," and "Freedom, Responsibility, and Escape." Shopping addiction is a multi-layered phenomenon reflecting an individual's relationship with meaning in life, identity formation, and search for inner balance. Therefore, interventions focusing solely on behavioral aspects are insufficient; it is essential to develop holistic therapeutic approaches that also address existential needs.

Keywords: Ambivalent İntention, Existential Approach, Psychiatric Nursing, Shopping Addiction

Makale id= 143

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7467-6455; 0000-0002-0841-2099

Anne ve Bebek Sağlığının İyileştirilmesi İçin Antenatal Dönemde Yakın Partner Şiddetinin Ele Alınması: Uluslararası Klinik Kılavuzlardan Öneriler

Arş.Gör.Dr. Aliye Doğan Gangal[1] , Prof.Dr. Ayten Şentürk Erenel[2]
[1]Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya, Türkiye
[2]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara, Türkiye

*Corresponding author: Aliye Doğan Gangal

Özet: Gebelikte şiddet, erken doğum, düşük doğum ağırlıklı bebek riski, erken membran rüptürü, ciddi neonatal morbidite, obstetrik ünitelere acil başvuru, maternal ve neonatal mortalite gibi olumsuz sağlık sonucu ile ilişkilidir. Bazı kadınlar için ilk yakın partner şiddeti deneyimi gebelikte ortaya çıkabilmekte ya da mevcut şiddet zamanla kötüleşebilmektedir. Bununla birlikte damgalama, gizlilik endişesi ve güvenlik sorunları, yakın partner şiddetini tanılamayı zorlaştırmaktadır. Tekrarlayan düşükler ve istenmeyen gebelikler, doğum öncesi bakımın gecikmesi, planlanmış randevulara gitmeme ve sık sağlık bakım ziyaretleri, yakın partner şiddetinin sessiz göstergeleri olabilir. Antenatal dönem, gebe kadınlar ve sağlık hizmeti sağlayıcıları arasındaki temasın artması nedeniyle yakın partner şiddetini tespit etmek ve ele almak için kritik bir dönemdir. Bu nedenle bu çalışma antenatal yakın partner şiddetine yönelik uluslararası kılavuzların önerilerinin özetlemeyi amaçlamaktadır. Uluslararası kılavuzlar incelendiğinde antenatal dönemde rutin taramaya yönelik bir fikir birliği bulunmadığı görülmektedir. Dünya Sağlık Örgütü sağlık hizmeti için başvuran kadınlarda şiddetin evrensel /rutin taramasını önermemektedir. Benzer şekilde Birleşik Krallık ve Kanada'nın ulusal kılavuzları rutin antenatal taramayı desteklememektedir. Ancak ABD Kılavuzları (ACOG ve USPSTF) yakın partner şiddet taramasının rutin olarak yapılmasını önermektedir. Rutin taramaya ilişkin farklı öneriler olmakla birlikte kılavuzlar antenatal dönemdeki yakın partner şiddetine yönelik değerlendirmenin yüz yüze, özel ve güvenli bir ortamda, eş katılımı olmadan ve eğitimli bir sağlık profesyoneli tarafından yapılması gerektiği vurgulamaktadır. Yakın partner şiddetinin yönetimi çok boyutlu, karmaşık ve kültüre özgü müdahaleleri içermektedir. Bu nedenle yakın partner şiddetini etkili şekilde önlemek, tespit etmek ve yönetmek için kapsamlı stratejilerin geliştirilmesi esastır. Mevcut öneriler doğrultusunda antenatal dönemde kadın ile temas halinde olan sağlık profesyonellerinin eğitimine öncelik vermek, mevcut kaynakları geliştirmek ve sevk mekanizmalarını güçlendirmek, yakın partner şiddetini etkili bir şekilde müdahale etmenin temel bileşenleridir.

Anahtar Kelimeler: Yakın Partner Şiddeti, Antenatal Bakım, Kadın Sağlığı

Addressing Intimate Partner Violence During the Antenatal Period to Improve Maternal and Infant Health: Recommendations From Clinical Guidelines

Abstract: Violence during pregnancy is associated with several adverse health outcomes, including preterm birth, low birth weight, premature rupture of membranes, severe neonatal morbidity, emergency admissions to obstetric units, and increased maternal and neonatal mortality. For some women, the first experience of intimate partner violence (IPV) may occur during pregnancy, or existing abuse may worsen over time. However, stigma, confidentiality concerns, and safety issues complicate the

identification of IPV. Recurrent miscarriages, unintended pregnancies, delayed initiation of prenatal care, failure to attend scheduled appointments, and frequent healthcare visits may serve as silent indicators of IPV. The antenatal period represents a critical period for identifying and addressing IPV due to increased contact between pregnant women and healthcare providers. Accordingly, this study aims to summarize the recommendations of international guidelines regarding antenatal IPV. A review of international guidelines reveals no consensus on routine IPV screening during the antenatal period. The World Health Organization does not recommend universal or routine screening for violence among women seeking healthcare services. Similarly, national guidelines from the United Kingdom and Canada do not support routine IPV screening during pregnancy. However, U.S. guidelines (ACOG and USPSTF) recommend that routine screening for intimate partner violence be conducted. Despite differing recommendations on routine screening, the guidelines emphasize that IPV assessment during the antenatal period should be conducted face-to-face, in a private and safe environment, without the presence of the partner, and by a trained healthcare professional. The management of IPV is multifaceted, complex, and requires culturally sensitive interventions. Therefore, to prevent, identify, and manage IPV effectively, the development of comprehensive strategies is essential. In line with current recommendations, prioritizing the training of healthcare professionals in contact with women during the perinatal period, enhancing available resources, and strengthening referral mechanisms are key components of an effective response to IPV.

Keywords: Intimate Partner Violence, Antenatal Care, Women Health

Makale id= 59

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-1145-8884

Cerrahi Hemşirelerinin Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumları İle E-Sağlıklı Beslenme Okuryazarlığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Hemş Büşra Koca[1] , Dr. Öğretim Üyesi Cahide Çevik[2]
[1]Isparta Şehir Hastanesi
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Büşra Koca

Özet: Giriş ve Amaç: Hemşirelik mesleği, uzun ve düzensiz çalışma saatleri, yoğun iş yükü ve fiziksel-emosyonel stres gibi birçok sağlık riskiyle karşı karşıyadır. Özellikle akut klinik durumların sık yaşandığı cerrahi birimlerde görev yapan hemşireler, düzensiz çalışma saatleri ve artan iş yükü nedeniyle bu risklere daha fazla maruz kalmaktadır. Bu mesleki koşullar, sağlıklı yaşam biçimlerinin temel unsurlarından biri olan beslenme alışkanlıklarını da olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Çalışma koşullarının beslenme davranışları üzerindeki bu olumsuz etkisini azaltmada hemşirenin sağlıklı beslenmeye yönelik tutumu önemli bir belirleyici olarak öne çıkmaktadır. Öte yandan, dijital bilgi çağında bireylerin beslenmeye ilişkin tutum ve davranışları, internet ve sosyal medya gibi dijital kaynaklardan edinilen bilgilerden etkilenebilmektedir. Bu bağlamda, hemşirelerin sağlıklı beslenme tutumlarını şekillendiren faktörler arasında dijital bilgiye dayalı sağlıklı beslenme okuryazarlığı da giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Bu araştırmanın amacı, cerrahi hemşirelerinin sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumları ile e-sağlıklı beslenme okuryazarlığı düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışma 15 Şubat 2024- 15 Mayıs 2024 tarihleri arasında Afyonkarahisar Devlet Hastanesi ve Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi cerrahi kliniklerinde çalışan 376 hemşire ile yürütüldü. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Sağlıklı Beslenme Tutum Ölçeği ve E-Sağlıklı Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği ile elde edildi. Veri analizi IBM SPSS Version 25.0 programı ile yapıldı. Bulgular: Cerrahi hemşirelerinin yaş ortalaması 32,32 ±6,20, ortalama çalışma yılları ise 9,62±6,83'tü. Hemşirelerin %58,5'i (n=220) kadın, %41,5'i (n=156) erkekti. Hemşirelerin e-sağlıklı beslenme okuryazarlığı puan ortalaması 39,00±8,33 iken, sağlıklı beslenme tutumu puan ortalaması ise 71,34±12,01'di. Hemşirelerin e-sağlıklı beslenme okuryazarlığı ile sağlıklı beslenme tutumu arasında pozitif ilişki (r=0,469, p<0,001) belirlendi. Ayrıca e-sağlık okuryazarlığı sağlıklı beslenme tutumun pozitif yordayıcısı olduğu belirlendi (β=0,676, p=0.000). Sonuç: Sonuç olarak cerrahi hemşirelerin olumlu sağlıklı beslenme tutumuna sahip olduğu ve e-sağlıklı beslenme okuryazarlığı düzeylerinin orta düzeyin altında olduğu söylenebilir. Ayrıca e-sağlık okuryazarlığı düzeyleri arttıkça sağlıklı beslenme tutumlarının daha olumlu olacağı sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Hemşireliği, E-Sağlıklı Beslenme Okuryazarlığı, Sağlıklı Beslenme Tutumu.

Makale id= 152

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8651-6670

Doğum Sonu Dönemdeki Kadınların Destek Gereksinimlerini Etkileyen Faktörler

Ph.d.cand. Nergis Karaman[1] , Prof.Dr. Kamile Altuntuğ[2] , Prof.Dr. Emel Ege[2]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

*Corresponding author: Nergis Karaman

Özet: Amaç: Çalışmanın amacı, doğum sonu dönemdeki kadınların destek gereksinimlerini etkileyen faktörlerin belirlenmesidir. Yöntem: Tanımlayıcı türde tasarlanan çalışma, Konya ili Akşehir ilçesindeki bir Aile Sağlığı Merkezi (ASM)'nde, 15.05.2022-15.11.2022 tarihleri arasında yürütülmüştür. Çalışmanın evrenini doğum sonu en erken 4., en geç 8. haftasında olan 224 lohusa oluşturmuştur. Çalışma verilerinin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu ve Doğum Sonrası Destek Ölçeği kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan annelerin yaş ortalaması 27.17±4.5'tir. Annelerin %45.1'i lise mezunu ve %47.8'i primipardır. Annelerin Doğum Sonrası Destek Ölçeği toplam puan ortalamaları ihtiyacın önemi bölümünde 179.56±26.27, alınan destek bölümünde 151.73±31.71 olarak bulunmuştur. Ölçeğin ihtiyacın önemi bölümü ile alınan destek bölümü arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır (r:0.55, p:0.00). Çalışmada primipar, sezaryen doğum yapmış, gebeliği planlı olan ve doğum sonu döneme yönelik bilgi alan annelerin ihtiyacın önemi ve/veya alınan destek toplam puan ortalamaları daha yüksek bulunmuş ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p<0.05$). Sonuç: Çalışma sonucunda annelerin ihtiyacın önemi puan ortalamalarının alınan destek puan ortalamalarından daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu bulgu, doğum sonu dönemdeki annelerin ihtiyaç duydukları desteği yeterli düzeyde alamadıklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Sonu Destek, Gereksinim, Kadın, Lohusa, Postpartum

Factors Affecting the Support Needs of Women in the Postpartum Period

Abstract: Objective: The aim of the study was to determine the factors affecting the support needs of women in the postpartum period. Method: The descriptive study was conducted in a Family Health Center (FHC) in Akşehir district of Konya province between 15.05.2022-15.11.2022. The universe of the study consisted of 224 puerperal women who were at the earliest 4th and at the latest 8th week after birth. Personal Information Form and Postpartum Support Scale were used to collect the study data. Results: The mean age of the mothers who participated in the study was 27.17±4.5 years. 45.1% of the mothers were high school graduates and 47.8% were primiparous. The mean total scores of the mothers in the Postpartum Support Scale were 179.56±26.27 in the importance of need section and 151.73±31.71 in the support received section. A moderately positive and significant relationship was found between the importance of need section of the scale and the support received section (r: 0.55, p: 0.00).There was a statistically significant moderate negative correlation between the mean age of the mothers and their mean scores in the importance of need section (r:-0.31, p:0.00). In the study, the mean total scores of the importance of the need and/or the support received by the mothers who were primiparous, had cesarean delivery, had a planned pregnancy and received information about the postpartum period were found to be higher and a statistically significant difference was found between them ($p<0.05$).

Conclusion: As a result of the study, it was determined that the mean scores of the importance of the need were higher than the mean scores of the support received. This finding indicates that mothers in the postpartum period do not receive the support they need at an adequate level.

Keywords: Postpartum Support, Need, Woman, Puerperium, Postpartum

Makale id= 36

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-0930-1888

Gebelik, Aleksitimi, Prenatal Emzirme Öz Yeterliliği ve Bağlanma

Hemş Amine Aruk Nas[1] , Dr. Öğretim Üyesi Mehtap Uzun Aksoy[2]
[1]Gazi Üniversitesi Sağlık BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Gazi Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

*Corresponding author: Amine Aruk Nas

Özet: Kadın hayatının en özel dönemlerinden biri olan gebelik, kadının annelik kimliğine hazırlandığı, fizyolojik, psikolojik ve sosyal değişimlerin yaşandığı bir süreçtir. Kadınlar gebeliğin her trimesterinde farklı duygular deneyimlemekte ve farklı duygusal tepkiler geliştirebilmektedir. Kadınların gebeliğe duygusal tepkileri ambivalan duygular, içe dönüklük, duygusal dalgalanma, kabul etme ve beden imajında değişiklik gibi şekillerde ortaya çıkabilmektedir. Gebelikte anksiyete, depresyon, travma öyküsü gibi olumsuz ruhsal durumların bulunması bu sürecin daha olumsuz deneyimlenmesine neden olmaktadır. Gebe ile bebek arasındaki bağın kurulmaya başlandığı, kadının rol değişiminin yaşandığı gebelik sürecinde hem kadın hem de aile üyeleri birtakım değişikliklerle karşı karşıya kalmaktadır. Kadın hem kendi fiziksel ve psikolojik değişimlerini hem de aile üyelerinin yaşadığı psikolojik değişimleri eş zamanlı yaşamaktadır. Bu nedenlerle gebelik sürecinde kadınların ruhsal durumlarının daha dikkatli değerlendirilmesi gerekmektedir. Gebelerin olumlu ya da olumsuz duygular hissetmesi; duygularının farkında olması ve bunları tanımlayabilmesinin ruhsal durumlarını, gebeliğe ilişkin emosyonel cevaplarının anlaşılabilmesi bakımından önemli rol oynayacağı düşünülmektedir. Buna karşın, literatürde duygularını tanımlama ve açıklama konusunda yetersizlik yaşamanın gebeliğe ve gebeliğe ilişkin değişkenlere etkisinin değerlendirilmesinin sınırlı kaldığı düşünülmektedir. Bireyin kendi duygularını tam olarak tanımlayamaması ve ifade edememesi aleksitimi olarak tanımlanmaktadır. Aleksitimi anne-bebek arasındaki iletişimde negatif bir etkiye sahiptir ve çocukların psikososyal gelişimlerini olumsuz etkileyebilmektedir. Emzirme anne-bebek arasında bir iletişim ve etkileşimi sağlayan en önemli uygulamalardan birisidir. Kadınların emzirmeye ilişkin düşünceleri ve tutumları yalnızca doğum sonunda değil gebelik sürecinde başlayabilmektedir. Gebelerin prenatal emzirme öz-yeterlilik düzeyleri doğum sonu emzirme üzerinde önemli rol oynamaktadır. Emzirme, anne ile bebeğin ten tene temasta kalmasını sağlamakta ve anne bebek bağının güçlenmesini sağlamaktadır. Bağlanma da emzirme gibi gebelik döneminde başlayabilmektedir. Literatürde doğum öncesi bağlanma kadının olumlu sağlık davranışlarını motive ettiği, ebeveynlik rolüne uyum sağlamayı kolaylaştırdığı ve perinetal depresyona karşı koruma görevi gördüğü belirtilen önemli bir kavram olarak belirtilmektedir. Ancak, literatürde gebelerin aleksitimi düzeylerinin prenatal emzirme öz-yeterliliği ve prenatal bağlanma düzeylerine etkisini araştıran bir çalışmaya rastlanamamıştır. Bu nedenle bu konuya ilişkin bir çalışmaya ihtiyaç olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Gebelik ,prenatal Bağlanma ,prenatal Emzirme ,aleksitimi

Pregnancy, Alexıthymıa, Prenatal Breastfeedıng Self-Efficacy and Attachment

Abstract: Keywords: Pregnancy, Prenatal Attachment, Prenatal Breastfeeding, Alexithymia

Makale id= 249

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4290-7693

Gebelikte Uyum ve Etkileyen Faktörler

Araştırmacı Merve Üzüm[1] , Dr. Öğretim Üyesi Mehtap Uzun Aksoy[2]
[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2]Gazi Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

*Corresponding author: Merve Üzüm

Özet: Uyum, sosyal ve psikolojik ortamda yaşanılan değişikliklere karşı bireysel dengeyi kurmak için gösterilen davranışsal ve fiziksel tepkiler olarak tanımlanmaktadır (Amanak, 2020). Gebeliğe uyum ise anne adayının vücudunda gerçekleşen anatomik ve fizyolojik değişikliklere uyum sağladığı süreç olarak adlandırılmaktadır (Beji, 2022). Gebelikte yaşanan değişimlere ve doğum öncesi gebeliğe uyumun iyi olması, doğum sonrası anneliğe uyumun artırması ve bebekle sağlıklı bağlanmayı kolaylaştırması açısından önemlidir. Literatürde eğitim durumu, çalışma durumu, aile tipi, çift uyumu, gebeliği planlama durumu,obstetrik özellikler, gebelikle ilgili bilgi alma durumu (Güner ve ark., 2021; Demirbaş & Kadıoğlu, 2014), reflü yaşama durumunun (Amanak, 2020) gebeliğe uyumu etkilediğine ilişkin çalışma bulguları mevcuttur. Mercer annenin bebeğini algılaması ve anne-bebek ilişkisinin gelişmesinin neonatal dönemde değil prenatal dönemde başladığını öne sürmektedir. Doğum öncesi bakımda en önemli nokta annenin gebeliğe fiziksel ve psikolojik uyum değerlendirilmesinin yapılmasıdır. Kendi ve bebeğinin sağlığı ile düşünceleri, gebeliğin kabulü,annelik rolünün tanımlanması,doğuma hazır oluş,doğum korkusu- kendi annesi ile ilişkisinin durumu, eşi ile ilişkisinin durumu değerlendirilmesi yapılmalıdır.(Beydağ,2008). Gebelik hakkında bilgi alma prenatal dönemde gebelerin bedenlerindeki değişiklikleri daha iyi tanımaları, doğum ve annelik sürecine ilişkin doğru bilgiye ulaşmaları gebeliğe uyumu etkileyen bir faktör olduğu saptanmıştır. Bu nedenle gebelere bakım veren tüm sağlık çalışanları özellikle ebe ve hemşireler, gebelere gebelik, doğum ve doğum sonrası döneme ilişkin kadınların bilgi düzeylerini artıracak danışmanlık ve eğitim vermelidir .(Demirbaş,2014). Gebelikte uyumu araştıran deneysel çalışmalar incelendiğinde doğuma hazırlık eğitiminin (Uzun Aksoy & Erenel, 2022; Serçekuş & Mete, 2010; Aba & Kömürcü, 2017) gebeliğe uyumu artırdığı bulunmuştur. Sonuç olarak, gebeliğe uyum çok boyutlu bir süreç olup; biyolojik, psikolojik ve sosyal faktörlerden etkilenmektedir. Bu süreçte gebelere yönelik uygun destekleyici uygulamaların sunulması, gebelik döneminin sağlıklı geçirilmesi ve doğum sonrası annelik rolüne adaptasyon açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Prenatal Uyum, Prenatal Uyumu Etkileyen Faktörler

Adaptation During Pregnancy and Influencing Factors

Abstract: Adaptation refers to behavioral and physical responses individuals show to maintain balance in the face of social and psychological changes (Amanak, 2020). Adaptation to pregnancy is the process in which a woman adjusts to anatomical and physiological changes in her body (Beji, 2022). Proper adaptation during pregnancy is crucial for maternal adjustment after birth and supports healthy mother-infant bonding. Research shows that various factors influence adaptation to pregnancy, including education level, employment status, family structure, marital harmony, whether the pregnancy was planned, obstetric history, and access to pregnancy-related information (Güner et al., 2021; Demirbaş & Kadıoğlu, 2014). Additionally, experiencing physical discomforts such as reflux has also been linked to

reduced adaptation (Amanak, 2020). Mercer emphasizes that the mother's perception of her baby and the mother-infant relationship begins in the prenatal period, not postnatal. Therefore, prenatal care should include assessments of both physical and psychological adaptation. This includes the woman's thoughts about her and her baby's health, acceptance of pregnancy, readiness for childbirth, fear of labor, her relationship with her own mother, and with her partner (Beydağ, 2008). Access to accurate information during the prenatal period helps pregnant women better understand bodily changes and prepare for birth and motherhood. For this reason, healthcare professionals—especially midwives and nurses—should provide education and counseling to improve maternal knowledge (Demirbaş, 2014). Studies show that childbirth education programs positively impact adaptation during pregnancy (Uzun Aksoy & Erenel, 2022; Serçekuş & Mete, 2010; Aba & Kömürcü, 2017). In conclusion, adaptation to pregnancy is a complex process influenced by biological, psychological, and social factors. Supportive interventions are vital to promote maternal well-being and healthy transition into motherhood

Keywords: Pregnancy, Prenatal Adaptation, Factors Affecting Prenatal Adaptation

Makale id= 84

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-2221-1991

Hemşirelerde Öz Aşkınlık ve Bilişsel Esnekliğin Depresyon Düzeyi Üzerine Etkisi

Arş.Gör. Şevval Yeyit[1] , Dr. Öğretim Üyesi Merve Kızılırmak Tatu[2]
[1]Kastamonu Üniversitesi
[2]Gazi Üniversitesi

*Corresponding author: Şevval Yeyit

Özet: Giriş: Hemşirelik, incinebilir bir meslek grubudur. Hemşire, zorlayıcı durumları deneyimlememiş olsa da bireye primer bakım veren kişidir. Bireylerin deneyimlediği zorlayıcı durumlara sekonder olarak maruz kalmaktadır (1). Hemşirelerin kaliteli ve etkin hemşirelik bakımı sağlayabilmeleri için de ruhsal olarak sağlıklı olmaları oldukça önemlidir. (2). Bu anlamda, hemşirelerin öz aşkınlık ve bilişsel esneklik geliştirmeleri depresyon belirti düzeyi için önemli olabilir. Amaç: Bu araştırmada hemşirelerde öz aşkınlık ve bilişsel esnekliğin depresyon belirti düzeyi üzerine etkisini incelemek amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmanın örneklemini Türkiye'de Batı Karadeniz bölgesinde bulunan iki eğitim araştırma hastanesi' nde görev yapan 354 hemşire oluşturmuştur. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Öz Aşkınlık Ölçeği (3), Bilişsel Esneklik Envanteri (4) ve Beck Depresyon Envanteri (5) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, t testi, tek yönlü varyans analizi, welch testi, post hoc çoklu karşılaştırma testleri, pearson korelasyon, spearman korelasyon ve hiyerarşik regresyon analizi kullanılmıştır. Bulgular: Bu çalışmada, hemşirelerin Öz Aşkınlık Ölçeği puanı 46,86±6,38, Bilişsel Esneklik Envanteri puanı 74,89±9,39 ve Beck Depresyon Envanteri puanı 9,14±6,72 olarak belirlenmiştir. Tanıtıcı özellikler (düşük ekonomik durum, hemşirelik mesleğini isteyerek seçmeme, acil serviste çalışma, dâhili klinikte çalışma, cerrahi klinikte çalışma, hemşire olarak çalışırken sorunlarla baş edememe ve sorunlarla baş etmede sosyal destek almama) ile öz aşkınlık ve bilişsel esneklik puanları, hemşirelerin depresyon belirti düzeyine ilişkin toplam varyansın %27,8'ini açıklamaktadır. Sonuç: Sonuç olarak, hemşirelerin öz aşkınlık ve bilişsel esneklik düzeyinin artması depresyon belirti düzeyini azaltmaktadır. Hemşireler için öz aşkınlık ve bilişsel esneklik özellikleri geliştirmeye yönelik müdahale çalışmalarının planlanması ve uygulanması, bu müdahalelerin depresyon belirti düzeyi üzerindeki etkisinin incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öz Aşkınlık, Bilişsel Esneklik, Depresyon, Hemşireler

The Effect of Self-Transcendence and Cognıtive Flexibility On Depression Level in Nurses

Abstract: İntruduction: Nursing is a vulnerable profession. Nurses are the primary caregivers for individuals, even if they have not experienced stressful situations themselves. They are secondarily exposed to the stressful situations experienced by individuals (1). It is crucial for nurses to be mentally healthy in order to provide quality and effective nursing care (2). In this sense, it may be important for nurses to develop self-transcendence and cognitive flexibility for depression symptom levels. Aim: This study aimed to examine the effects of self-transcendence and cognitive flexibility on depression symptoms levels of nurses. Method: The sample of the study consisted of 354 nurses working at two educational research hospitals in the Western Black Sea region of Turkey. The data were collected by using the Personal Information Form, SelfTranscendence scale, Cognitive flexibility inventory, and Beck depression inventory. Numbers, percentages, mean values, standard deviations, t-test, one-way

analysis of variance, welch test, post-hoc multiple comparison tests, pearson correlation, spearman correlation, and hierarchical regression analysis were used in the analysis of the data. Findings: In the present study, the Self-Transcendence scale score (3)of nurses was found to be 46.86±6.38, Cognitive Flexibility İnventory (4) score was 74.89±9.39 and Beck Depression İnventory (5) score was 9.14±6.72. Descriptive Characteristics (i.e., low economic status, not choosing the nursing profession willingly, working in the emergency department, working in the internal medicine unit, working in the surgical unit, not being able to cope with problems while working as a nurse, and not receiving social support in coping with problems) and selftranscendence and cognitive flexibility scores explained 27.8% of the total variance regarding depressive symptoms of the nurses. Conclusion: In conclusion, increasing the level of selftranscendence and cognitive flexibility of nurses reduces the severity of depression symptoms level. It is recommended that intervention studies aimed at developing selftranscendence and cognitive flexibility features of nurses be planned and implemented and the effects of these interventions on depression be investigated

Keywords: Self Transcendence, Cognitive Flexibility, Depression, Nurses

Makale id= 65

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3955-2980

Hemşirelerin İş Bölünmesi Düzeyleri İle İş Stresi ve İş Doyumu Arasındaki İlişki: Analitik Kesitsel Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Gülşen [1] , Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Karadaş [1] , Öğr. Gör. Nurşah Tatoğlu[1]
[1]Balıkesir Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Gülşen

Özet: Amaç: Hemşirelerin algıladıkları iş bölünmesi düzeyleri ile iş stresi ve iş doyumu düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi ve iş bölünmesinin bu değişkenleri yordayıcı gücünün incelenmesidir. Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tasarımda olan çalışma Mayıs-Haziran 2025 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinde görev yapan 225 hemşire ile yürütülmüştür. Araştırma verileri tanıtıcı bilgi formu, Hemşirelikte İşin Bölünmesi Ölçeği (HİBÖ), Genel İş Stresi Ölçeği ve İş doyumu için Görsel Analog Skala (GAS) ile yüz yüze veri toplama yöntemi ile toplanmıştır. Araştırmanın yürütülmesi için ölçek yazarından kullanım izni, ilgili kurumdan kurum izni ve etik kurul izni alınmıştır. Verilerin analizinde IBM SPSS Statistics v.30 programı kullanılmıştır. Analizler %95 güven aralığında ve $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Hemşirelerin HİBÖ puan ortalaması 3.57(1.08), Genel İş Stresi ölçeği puan ortalaması 2.86(0.90), iş doyumu ortalaması 5.25(2.36) olarak belirlenmiştir. Regresyon analizi sonuçlarına göre iş bölünmesindeki bir birim artış iş stresinde 0.195 birimlik bir artışla ilişkilidir ($B=0.195$, $p<0.05$). Model, iş stresindeki değişimin %5.6'sını açıklamaktadır. İş bölünmesinin iş doyumu ile ilişkisi incelendiğinde iş bölünmesindeki bir birim artış, iş doyumunda 0.397 birimlik bir azalma ile ilişkilidir ($B=-0.397$, $p<0.05$). Model, iş tatminindeki değişimin %3.3'ünü açıklamaktadır ($R^2=0.033$). Sonuç: Araştırma bulguları, hemşirelikte iş bölünmesinin iş stresini artıran ve iş doyumunu azaltan ve anlamlı bir değişken olduğunu göstermektedir. Yönetici hemşirelerin iş yükü planlamasında iş bölünmesinin olası stres artırıcı etkilerini göz önünde bulundurmaları ve iş bölünmesinin olumsuz etkilerinin azaltılması için hemşirelerin ihtiyaçlarına duyarlı organizasyonel müdahaleler geliştirmeleri önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, İş Bölünmesi, İş Doyumu, İş Stresi,

The Relatıonshıp Between Nurses' Levels of Work Interruptıon, Job Stress, and Job Satısfactıon: A Cross-Sectıonal Analytıcal Study

Abstract: Aim: The study aims to determine the relationship between the levels of work interruption perceived by nurses and their levels of job stress and job satisfaction, as well as to examine the predictive power of work interruption on these variables. Methods: The descriptive and correlational study was conducted with 225 nurses working at a university hospital between May and June 2025. Research data were collected through a face-to-face data collection method using a demographic information form, the Nursing Work Interruption Scale (NWIS), the General Job Stress Scale, and the Visual Analog Scale (VAS) for job satisfaction. Permission for scale usage, institutional approval from the relevant institution, and ethics committee approval were obtained for the conduct of the research. The data were analyzed using IBM SPSS Statistics v.30. The analyses were performed at a 95% confidence interval and a significance level of $p<0.05$. Results: The average score of nurses on the NWIS was determined

to be 3.57(1.08), the average score on the General Job Stress Scale was 2.86(0.90), and the average job satisfaction score was 5.25(2.36). According to the results of regression analysis, a one-unit increase in work interruption is associated with a 0.195 unit increase in job stress (B=0.195, $p<0.05$). The model explains 5.6% of the variation in job stress. When examining the relationship between work interruption and job satisfaction, a one-unit increase in work interruption is associated with a 0.397 unit decrease in job satisfaction (B=-0.397, $p<0.05$). The model explains 3.3% of the variation in job satisfaction ($R^2=0.033$). Conclusion: The research findings indicate that work interruption in nursing is a significant variable that increases job stress and decreases job satisfaction. It is recommended that nurse managers consider the potential stress-increasing effects of work interruption in workload planning and develop organizational interventions that are sensitive to the needs of nurses to mitigate the negative impacts of work interruption.

Keywords: Job Satisfaction, Job Stress, Nurse, Work İnterruption

Makale id= 178

Sözlü Sunum

ORCID ID: (#1) 0009-0006-8001-864X , (#2) +90 00260061353

Hemşirelik Lisansüstü Tezlerinde Hasta Güvenliği Uygulamalarının Ele Alınışı

Hemş Kadir Emre Tonbuloğlu[1] , Arş.Gör. Ferzan Kalaycı Emek[2]
[1]ütahya sağlık bilimleri üniversitesi
[2]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Hemşirelik Esasları AD, Kütahya, Türkiye,

*Corresponding author: Kadir Emre Tonbuloğlu

Özet: Giriş: Hasta güvenliği, sağlık hizmetlerinde hata ve zararların önlenmesini amaçlayan temel bir kalite göstergesidir. Hemşireler, güvenli bakımın sağlanmasında kritik rol üstlenir. Bu bağlamda, hemşirelik alanında yapılan lisansüstü tezler, hasta güvenliğine yönelik akademik ve uygulamalı eğilimleri anlamak açısından önemlidir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, 2021–2024 yılları arasında hemşirelik alanında hasta güvenliği konusunu ele alan lisansüstü tezleri; yayın yılı, tez türü, danışman unvanı, anabilim dalı, araştırma deseni, örneklem büyüklüğü ve üniversite türü gibi değişkenlere göre analiz etmektir. Yöntem: Veriler, YÖK Ulusal Tez Merkezi'nde "hasta güvenliği" anahtar kelimesiyle 30 Haziran–2 Temmuz 2025 tarihleri arasında yapılan taramayla elde edilmiştir. Tezler betimsel analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular: Toplam 30 teze ulaşılmıştır. Bu tezlerin çoğu 2024 yılında (%76,67) yayımlanmış, yüksek lisans düzeyinde (%86,67) ve tanımlayıcı/kesitsel (%36,67) desenle hazırlanmıştır. Tezlerin %36,67'si Hemşirelik Anabilim Dalı'nda, %76,67'si ise devlet üniversitelerinde yürütülmüştür. Danışmanların %46,67'si doçent unvanına sahiptir. Örneklem büyüklükleri çoğunlukla 0–100 ve 201–300 aralığındadır. Sonuç: 2021–2024 arasında hasta güvenliği konulu tezlerde belirgin bir artış gözlenmiştir. Çalışmalar genellikle yüksek lisans düzeyinde, Hemşirelik Anabilim Dalı'nda ve devlet üniversitelerinde yapılmıştır. Gelecekte, doktora düzeyinde ve deneysel desenli araştırmaların artırılması önerilmektedir. Anahtar Kelimeler: Hasta Güvenliği, Hemşirelik, Lisansüstü Tez.

Anahtar Kelimeler: Hasta Güvenliği, Hemşirelik, Lisansüstü Tez.

Addressıng Patıent Safety Practıces in Nursıng Graduate Theses

Abstract: Introduction: Patient safety is a fundamental quality indicator aimed at preventing errors and harm in healthcare services. Nurses play a critical role in ensuring safe care. In this context, postgraduate theses in the field of nursing are important for understanding academic and practical trends related to patient safety. Purpose: The aim of this study is to analyze postgraduate theses focusing on patient safety in the field of nursing between the years 2021 and 2024 in terms of variables such as publication year, type of thesis, advisor's academic title, department, research design, sample size, and type of university. Method: Data were obtained through a systematic search conducted in the National Thesis Center of the Council of Higher Education of Türkiye using the keyword "patient safety" between June 30 and July 2, 2025. The theses were evaluated using descriptive analysis. Results: A total of 30 theses were reviewed. The majority were published in 2024 (76.67%), were at the master's level (86.67%), and used a descriptive/cross-sectional design (36.67%). Of these, 36.67% were conducted within the Department of Nursing, and 76.67% were carried out at public universities. Additionally, 46.67% of the advisors held the title of associate professor. Most sample sizes ranged between 0–100 and 201–300 participants. Conclusion: There has been a noticeable increase in postgraduate theses on patient safety between 2021

and 2024. These studies were mainly conducted at the master's level, within the Department of Nursing, and at public universities. It is recommended that future research includes more doctoral-level studies and experimental designs. Keywords: Patient Safety, Nursing, Postgraduate Thesis.

Keywords: Patient Safety, Nursing, Postgraduate Thesis.

Makale id= 232

Sözlü Sunum

ORCID ID: Habibe ÖZÇELİK 0000-0003-2573-7925; Hasan Hüseyin AVCI 0000-0003-2185-8842

Hemşirelik Öğrencilerinin Algıladıkları İş Sağlığı ve Güvenliği Yeterliliği

Öğr. Gör. Dr Habibe Özçelik[1] , Dr. Öğretim Üyesi Hasan Hüseyin Avcı[2]
[1]Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği
[2]Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği

*Corresponding author: Habibe Özçelik

Özet: Hemşirelik öğrencilerinin algıladıkları iş sağlığı ve güvenliği (İSG) yeterliliğini değerlendirmek amacıyla yapılan kesitsel tipte bir çalışmadır. Daha önce hemşirelik eğitimi gereği klinik uygulamaya çıkmamış ve araştırmaya katılmayı kabul eden 107 birinci sınıf öğrencisine yüz yüze anketler 2025 yılı mart ayında uygulanmıştır. Araştırmacılar tarafından oluşturulan sosyodemografik ve İSG hakkında sorular içeren veri toplama formu ve Kocaay ve Ocaktan tarafından 2021 yılında geliştirilen iş sağlığı ve güvenliği yeterlilik algısı ölçeği (İSGYAÖ) kullanılmıştır. Ölçekten en az 29, en çok 145 puan alınabilmektedir. Alınan puan arttıkça İSG konusunda algılanan yeterlilik de artmaktadır. Katılımcıların 90'ı (%84.1) kadın, yaş ortalaması 20,1±4,4'dür. 24'ü (%22.4) daha önce sigortalı bir işte çalışmış, 22'si (%20.6) daha önce sigortasız bir işte çalışmış, 18'i (%16.8) daha önce iş İSG eğitimini ortalama 15,0±12,6 saat almış, 67'si (62.6) daha önce İSG dersini ortalama 27,2±4,1 saat almış, 14'ü (%13.1) İSG farkındalığını yetersiz olarak tanımlamıştır. 91'i (85.0) tetanoza, 75'i (%70.1) Hepatit B'ye, 66'sı (%61.7) Hepatit A'ya, 84'ü (%78.5) Kızamık Kızamıkçık Kabakulak'a, 88'i (%82.2) su çiçeğine, 60'ı (%56.1) influenzaya, 76'sı (%71.0) Covid-19'a karşı bağışıklığının olduğunu ifade etmiştir. İSGYAÖ ortama puanı ise 85,3±17,8 (minimum 39, maximum 140) olmakla birlikte İSG farkındalığının yetersiz olduğunu ifade edenlerin ortama puanı 70,7±22,9 (minimum 39, maximum 107), orta düzeyde olduğunu ifade edenlerin ortalama puanı 85,2±15,9 (minimum 45, maximum 140) ve yeterli olduğunu ifade edenlerin ortalama puanı 94,5±13,7 (minimum 62, maximum 126) olup istenilen düzeyin altındadır. Ayrıca tek yönlü ANOVA sonrası yapılan posthoc analizlerde İSG farkındalığını yetersiz olarak ifaden edenlerin yeterli olarak ifade edenlere göre ölçekten aldıkları puan anlamlı olarak daha düşüktür ($F=8988$, $p<0.000$). Hemşirelik öğrencilerinin İSG farkındalığının artırılması ve bağışıklama oranlarının %100'e ulaştırılması için çalışmalar yapılmalı, bu konudaki araştırmalar artırılarak farkındalıkları geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İş Sağlığı ve Güvenliği, Hemşirelik, Bağışıklama, Farkındalık

Nursing Students' Perceptions of Occupational Health and Safety Competence

Abstract: This cross-sectional study aimed to assess nursing students' perceived competence in occupational health and safety (OHS). In March 2025, face-to-face surveys were administered to 107 first-year students who had not yet participated in clinical practice as part of their nursing education and had voluntarily agreed to take part in the study. The data collection tools included a sociodemographic questionnaire and OHS-related questions developed by the researchers, along with the Occupational Health and Safety Perceived Competency Scale (OHSPCS) developed by Kocaay and Ocaktan in 2021. The scale ranges from 29 to 145 points, with higher scores indicating higher perceived competence in OHS. Among the participants, 90 (84.1%) were female, and the mean age was 20.1±4.4 years. Twenty-four (22.4%) had previously worked in insured jobs, and 22 (20.6%) had worked in uninsured jobs.

Eighteen students (16.8%) had received an average of 15.0±12.6 hours of OHS training, and 67 (62.6%) had taken an average of 27.2±4.1 hours of OHS coursework. Fourteen participants (13.1%) described their OHS awareness as insufficient. Regarding immunization, 91 (85.0%) reported immunity to tetanus, 75 (70.1%) to Hepatitis B, 66 (61.7%) to Hepatitis A, 84 (78.5%) to Measles-Mumps-Rubella, 88 (82.2%) to chickenpox, 60 (56.1%) to influenza, and 76 (71.0%) to COVID-19. The mean OHSPCS score was 85.3±17.8 (range: 39–140). Those who described their OHS awareness as insufficient had a mean score of 70.7±22.9, while those reporting moderate and sufficient awareness had scores of 85.2±15.9 and 94.5±13.7, respectively—all below the desired level. Post hoc analysis after one-way ANOVA revealed that those with insufficient awareness had significantly lower scores than those with sufficient awareness ($F=8.988$, $p<0.000$). Efforts should be made to enhance nursing students' OHS awareness and achieve full immunization. Further research is recommended to support awareness development.

Keywords: Occupational Health and Safety, Nursing, İmmunization, Awareness

Makale id= 179

Sözlü Sunum

ORCID ID: (#1) 0009-0006-8001-864X , (#2) +90 00260061353

Hemşirelikte Organ Nakline Bilimsel Bir Bakış

Hemş Kadir Emre Tonbuloğlu[1] , Arş.Gör. Ferzan Kalaycı Emek[2]
[1]Kütahya sağlık bilimleri üniversitesi
[2]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kütahya, Türkiye.

*Corresponding author: Kadir Emre Tonbuloğlu

Özet: Giriş: Organ nakli, yaşamı tehdit eden organ yetmezliklerinde etkili bir tedavi yöntemidir. Bu süreçte hemşireler, alıcı ve donöre yönelik fiziksel, psikososyal ve etik temelli bütüncül bakım sunar. Ameliyat öncesi ve sonrası hemşirelik uygulamaları; enfeksiyon kontrolü, ağrı yönetimi, hasta eğitimi ve izlem gibi temel sorumlulukları kapsar. Bu kapsamda, hemşirelik alanında organ nakline ilişkin yapılan lisansüstü tezler, bakım uygulamalarını geliştirmeye katkı sağlar. Amaç: Bu çalışmanın amacı, 2021–2024 yılları arasında Türkiye'de hemşirelik alanında organ nakli konusunu ele alan lisansüstü tezleri; yayın yılı, tez türü, danışman unvanı, anabilim dalı, araştırma yöntemi, örneklem büyüklüğü ve üniversite türüne göre analiz etmektir. Yöntem: Veriler, YÖK Ulusal Tez Merkezi'nde "organ nakli" anahtar kelimesiyle 3–4 Temmuz 2025 tarihleri arasında yapılan taramayla elde edilmiştir. Tezler belirlenen değişkenlere göre sınıflandırılarak Microsoft Excel programında frekans ve yüzde dağılımlarıyla analiz edilmiştir. Bulgular: Toplam 30 tez incelenmiştir. Çalışmaların çoğu 2022 ve 2024 yıllarında (%33,33) yayımlanmış, %86,66'sı yüksek lisans düzeyindedir. Danışmanların %43,33'ü profesör unvanına sahiptir. En sık kullanılan yöntem tanımlayıcı/kesitsel araştırmalardır (%53,3). Tezlerin %36,66'sı Hemşirelik, %30'u Cerrahi Hastalıklar Hemşireliği Anabilim Dalı'nda yürütülmüştür. Örneklemler genellikle 0–100 ve 101–200 aralığındadır. %73,33'ü devlet üniversitelerinde yapılmıştır. Sonuç: Organ nakli konulu tezler, genellikle yüksek lisans düzeyinde ve tanımlayıcı tasarımla hazırlanmıştır. Gelecekte, farklı anabilim dallarında ve deneysel yöntemlerle yapılan araştırmaların teşvik edilmesi önerilmektedir. Anahtar Kelimeler: Organ Nakli, Hemşirelik, Lisansüstü Tez.

Anahtar Kelimeler: Organ Nakli, Hemşirelik, Lisansüstü Tez.

A Scıentıfic Perspectıve On Organ Transplantatıon in Nursıng Analysıs of Graduate Theses Prepared Between 2021–2024

Abstract: Introduction: Organ transplantation is an effective treatment option for life-threatening organ failure. In this process, nurses provide holistic care to both recipients and donors, addressing physical, psychosocial, and ethical aspects. Pre- and post-operative nursing practices include key responsibilities such as infection control, pain management, patient education, and follow-up. In this context, postgraduate theses on organ transplantation in the field of nursing contribute to improving care practices through scientific data. Objective: This study aims to analyze postgraduate theses focusing on organ transplantation in the field of nursing in Turkey between 2021 and 2024 in terms of publication year, thesis type, advisor's academic title, department, research method, sample size, and university type. Method: Data were obtained through a search conducted in the National Thesis Center of the Turkish Council of Higher Education using the keyword "organ transplantation" between July 3–4,

2025. The theses were classified according to specified variables and analyzed using Microsoft Excel with frequency and percentage distributions. Results: A total of 30 theses were reviewed. Most were published in 2022 and 2024 (33.33%), and 86.66% were at the master's level. Advisors held the title of professor in 43.33% of cases. The most frequently used research design was descriptive/cross-sectional (53.3%). Theses were mainly conducted in the Departments of Nursing (36.66%) and Surgical Nursing (30%). Sample sizes typically ranged between 0–100 and 101–200. Additionally, 73.33% of the theses were conducted at public universities. Conclusion: Postgraduate theses on organ transplantation were predominantly master's-level and used descriptive designs. It is recommended to encourage research using experimental methods and involving various subfields of nursing. Keywords: Organ Transplantation, Nursing, Postgraduate Thesis.

Keywords: Organ Transplantation, Nursing, Postgraduate Thesis.

Makale id= 255

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2511-478X 0000-0002-9722-3491

Kanser Hastalarına Bakım Verenlerin Bakım Yükünün Psikolojik Sağlamlık Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Aslı Yıldırım[1] , Dr. Öğretim Üyesi Vesile Adıgüzel[2]
[1]Yalova üniversitesi
[2]Yalova Üniversitesi

*Corresponding author: Aslı Yıldırım

Özet: Amaç: Kanser hastalarına bakım verenlerin bakım yükünü psikolojik sağlamlık üzerine etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır. Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan bu araştırmaya Yalova ilinde bir devlet hastanesi onkoloji polikliniğine gelen hasta yakınlarından oluşmaktadır. Araştırma verileri çalışmaya katılmaya gönüllü olan 50 hasta yakını ile tamamlandı. Araştırma 15 Temmuz - 15 Eylül 2024 tarihleri arasında toplandı. Araştırmada Kişisel Bilgi Formu, Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği ve Psikolojik Sağlamlık Ölçeği kullanıldı. Çalışmaya başlamadan önce Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurulu'ndan (sayı: 2024/57 tarih: 08.05.2024) etik onay alındı. Yalova İl Sağlık Müdürlüğü'nden (Karar no: E-59566904-770-247868315) kurum izni alındı. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde SPSS 22.0 (Statistical Package for Social Sciences) paket programı kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alındı. Bulgular: Katılımcıların %60'ı kadın ve yaş ortalaması 53,10±12,52 (min:25,00-max:76,00) yıldı. %82'si evli, %38'i üniversite mezunu, %34'ü ev hanımı olup %48'inin geliri giderden azdı. Kanser hastasına bakım verenlerin %50'si eşi, %28'i yetişkin çocuğu ve %22'si ise diğer akraba ve arkadaşlarıydı. Bakım verenlerin %78'i hasta ile birlikte yaşamaktaydı ve %26'sının kronik hastalığı vardı. Kanser hastalarına bakım verenlerin ölçeklerden aldıkları toplam puan ortalamaları incelendiğinde; Bakım Yükü Ölçeği (BYÖ) ortalamasının 31,60 ± 14,42 ve Psikolojik Sağlamlık Ölçeği (PSÖ) ortalamasının 18,68±3,79 olduğu saptandı. BYÖ ile PSÖ arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu belirlendi ($p=0,031$; $r=-0,306$). Sonuç: Bulgular sonucuna göre BYÖ ile PSÖ arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu ve buna göre bakım yükü arttıkça psikolojik sağlamlığın azaldığını söyleyebiliriz. Psikiyatri hemşirelerinin bütüncül yaklaşımla kanser hastalarının bakımı ile sorumlu olan bakım vericilerin de iyilik halini sürdürmeleri ve gereksinimlerinin karşılanması doğrultusunda psikolojik sağlamlıklarını arttırma konusunda eğitim ve danışmanlık yapmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Hasta Yakını, Bakım Yükü, Psikolojik Sağlamlık

The Impact of Caregivers' Care Burden On Psychological Resilience in Cancer Patients

Abstract: Aim: This study aims to determine the effect of the care burden experienced by caregivers of cancer patients on their psychological resilience. Materials and Methods: This descriptive study was conducted with relatives of patients who visited the oncology outpatient clinic of a state hospital in Yalova, Türkiye. Data were collected from 50 caregivers who volunteered to participate between 15 July and 15 September 2024. The Personal Information Form, Zarit Caregiver Burden Scale (ZCBS), and Psychological Resilience Scale (PRS) were used as data-collection instruments. Ethical approval was obtained from the Non-Interventional Research Ethics Committee of Yalova University, Faculty of Health Sciences (No. 2024/57, dated 08 May 2024), and institutional permission was granted by the

Yalova Provincial Health Directorate (Decision No. E-59566904-770-247868315). Data were analyzed using SPSS 22.0, and statistical significance was set at $p < 0.05$. Results: Of the participants, 60 % were female, with a mean age of 53.10 ± 12.52 years (range 25–76). Most were married (82 %), 38 % had a university degree, 34 % were homemakers, and 48 % reported income lower than expenses. Half of the caregivers were spouses of the patient, 28 % were adult children, and 22 % were other relatives or friends. Seventy-eight percent lived with the patient, and 26 % had a chronic illness themselves. The mean total scores were 31.60 ± 14.42 for the ZCBS and 18.68 ± 3.79 for the PRS. A significant negative correlation was found between care burden and psychological resilience ($p = 0.031$; $r = -0.306$). Conclusion: The findings indicate that as caregivers' burden increases, their psychological resilience decreases. It is recommended that psychiatric nurses adopt a holistic approach by providing education and counseling to enhance the psychological resilience of caregivers responsible for cancer patients, thereby supporting their well-being and meeting their needs.

Keywords: Cancer, Caregiver, Care Burden, Psychological Resilience

Makale id= 28

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2943-537X

Kanserli Çocukların Ebeveynlerinin Tükenmişlik ve Spiritüel İyi Oluş Düzeylerinin Bakım Verici Yükü Üzerine Etkisi

Arş.Gör. Ayça İrem Akbulut Uğur[1] , Dr. Öğretim Üyesi Merve Kızılırmak Tatu[2]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi
[2]Gazi Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

*Corresponding author: Ayça İrem Akbulut Uğur

Özet: Bu araştırmada kanser tanılı çocuğu olan ebeveynlerde tükenmişlik ve spiritüel iyi oluşun bakım veren yüküne etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini Ankara ilinde bulunan bir üniversite hastanesinin çocuk onkoloji-hematoloji kliniği, çocuk onkoloji polikliniği, çocuk hematoloji polikliniği ile ayaktan kemoterapi ünitesinde çocuğu kanser nedeniyle takip edilen 151 ebeveyn oluşturmuştur. Veriler Katılımcı Bilgi Formu, Maslach Tükenmişlik Ölçeği, Spiritüel İyi Oluş Ölçeği ve Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği kullanılarak yüz yüze toplanmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, t testi, tek yönlü varyans analizi, welch testi, post hoc çoklu karşılaştırma testleri, korelasyon analizleri ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Bu çalışmada ebeveynlerin Maslach Tükenmişlik Ölçeği Duygusal Tükenme puanı 8,50±5,88, Duyarsızlaşma puanı 2,65±2,79, Kişisel Başarı Eksikliği puanı 24,70±5,20, Spiritüel İyi Oluş Ölçeği toplam puanı 126,80±13,13 ve Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği puanı 30,20±13,45 olarak belirlenmiştir. Duygusal tükenme (β=0,357, p<0,001), duyarsızlaşma (β=0,260, p<0,001), spiritüel iyi oluş (β=-0,285, p<0,001) ile çocuğun tanısının lösemi olması (β=0,134, p=0,010) ebeveynlerin bakım veren yükünün yordayıcısı olup, toplam varyansın %63,9'unu açıklamaktadır (Düzeltilmiş R2=0,639). Sonuç olarak ebeveynlerin duygusal tükenme ve duyarsızlaşma düzeyi arttıkça bakım veren yükü artmakta, spiritüel iyi oluş düzeyi arttıkça bakım veren yükü azalmaktadır. Kanser tanılı çocukların ebeveynlerinin psikososyal değerlendirmelerinin yapılarak gerekli müdahalelerin planlanması ve uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bakım Veren Yükü, Tükenmişlik, Spiritüel İyi Oluş, Kanser Tanılı Çocuk, Ebeveyn, Hemşirelik

The Effect of Burnout and Spırıtual Well-Beıng Levels of Parents of Chıldren Wıth Cancer On Caregıver Burden

Abstract: This study aimed to examine the effect of burnout and spiritual well-being on caregiver burden in parents of children diagnosed with cancer. The study sample consisted of 151 parents whose children were being followed for cancer treatment at the pediatric oncology and pediatric hematology clinics and polyclinics, and outpatient chemotherapy unit of a university hospital in Ankara. The data were collected by using the Participant Information Form, Maslach Burnout Inventory, Spiritual Well-Being Inventory and Zarit Caregiver Burden Inventory. Numbers, percentages, mean values, standard deviations, t-test, one-way analysis of variance, welch test, post-hoc multiple comparison tests, pearson correlation, spearman correlation, and hierarchical regression analysis were used in the analysis of the data. In the present study, the scores of the subscalas of Maslach Burnout Inventory was found as following: Emotional Exhaustion was (8,50±5,88), Depersonalization was 2,65±2,79, and Lack of Personal Accomplishment was 24,70±5,20. The total score of Spiritual Well-Being Inventory was found

to be 126,80±13,13, and Zarit Caregiver Burden Inventory score was found to be 30,20±13,45. Emotional exhaustion (β=0.357, p<0.001), depersonalization (β=0.260, p<0.001), spiritual well-being (β=-0.285, p<0.001), and having a child diagnosed with leukemia (β=0.134, p=0.010) predict caregiver burden in parents, explaining 63.9% of the total variance. (Adjusted R^2=0.639). In conclusion, the emotional exhaustion and depersonalization increases the caregiver burden, and the spiritual well being decreases the caregiver burden. It is recommended to conduct psychosocial evaluations of parents of children diagnosed with cancer, followed by the planning and implementation of necessary interventions.

Keywords: Caregiver Burden, Burnout, Spiritual Well-Being, Children With Cancer, Parents, Nursing

Makale id= 86

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-2221-1991

Kronik Obstruktif Akciğer Hastalığı Tanılı Hastaların Psikiyatrik Durumları ve Psikiyatri Hemşireliği Yaklaşımlarının Literatür Doğrultusunda İncelenmesi

Arş.Gör. Şevval Yeyit[1] , Doç.Dr. Havva Kaçan[1]
[1]Kastamonu Üniversitesi

*Corresponding author: Şevval Yeyit

Özet: Giriş ve Amaç: Kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH), solunum sorunlarına neden olan, dünya çapında morbidite ve mortalitenin başlıca nedenlerinden biri olan yaygın bir akciğer hastalığıdır (1,2). KOAH, fiziksel morbidite ve psikiyatrik komorbiditelerle sıklıkla ilişkilidir (3). Çalışmada, KOAH tanılı bireylerde yaygın görülen psikiyatrik durumları literatür ışığında incelemek ve psikiyatri hemşireliğinin bu hastalara yönelik kanıta dayalı yaklaşımları tartışmak amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışmada, PubMed, ScienceDirect ve Google Schoolar veri tabanlarında "KOAH", "psikiyatrik komorbiditeler", "hemşirelik bakımı" ve "psikososyal müdahaleler" anahtar kelimeleri ile tarama yapılarak sistematik derlemeler, randomize kontrollü çalışmalar incelenmiştir. Bulgular: KOAH, fiziksel belirtilerine ek olarak sıklıkla depresyon, anksiyete belirtileri ayrıca alkol kullanımı ve uyku problemleri ile birlikte görülebilen bir hastalık olup, eşlik eden ruhsal sorunlar hastane yatış riskini arttırmaktadır (4,5, 6,7). Yapılan çalışmalarda, KOAH tanılı hastalarda depresyon yaygınlığının %24,6 iken anksiyete yaygınlığı %50-75 arasında olduğu bildirilmiştir (8). Psikiyatrik semptomların görülmesinin nedenleri arasında uzun süreli oksijen tedavileri, eforla desatürasyon, istirahat zorunluluğu yer almakla birlikte hemşirelik müdahaleleri ile bu nedenlerin psikolojik etkileri en aza indirilebilir (9). KOAH ile komplike Tip II Solunum Yetmezliği olan hastalarda yapılan bir çalışmada non-invaziv ventilatör tedavisi sırasında uygulanan psikososyal hemşirelik bakımın anksiyete ve depresyonu azalttığını, tedavi uyumunu ve komplikasyon oranlarını düşürdüğü belirlenmiştir (10). Benzer olarak, depresyon ve anksiyeteyi azaltmada psikoeğitimin pulmoner rehabilitasyon sürecinde etkili olduğu, çalışmalarda görülmüştür (11). KOAH'lı kadın hastalarla yapılan cinsel işlev ve psikolojik yaşam kalitesine odaklı bir hemşirelik müdahale çalışmasında, yaşam kalitesinde ve cinsel işlevlerde önemli iyileşme sağlandığı bildirilmiştir (12). KOAH'lı hastalarda pulmoner rehabilitasyon sonrası uygulanan pozitif psikoloji kaynakları geliştirme müdahalesinin öğrenilmiş çaresizliği azalttığı ve yaşam doyumunu arttırdığı,(13) farklı bir çalışmaya göre de psikolojik semptom ve solunum problemlerinin birbiriyle ilişkili olduğu saptanmıştır (14). Bu bireylerde deneyimlenen düşük öz yeterlilik algısı için uygulanan motivasyonel görüşmede öz yeterlilik geliştirmede etkilidir (15). Sonuç: Literatürde yapılan çalışmaların sonuçları, KOAH yönetiminde psikiyatrik hemşirelik yaklaşımlarının önemini vurgulamakta, hemşirelik bakımında yalnızca fiziksel bakım ve tıbbi tedavi değil aynı zamanda psikososyal hemşirelik bakımının da gerekli olduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Obstruktif Akciğer Hastalığı, Psikiyatri Hemşireliği, Hemşirelik Bakımı

Examination of Psychiatric Conditions in Copd Patients and Psychiatric Nursing Approaches Within the Framework of Literature

Abstract: İntroduction and aim: Chronic obstructive pulmonary disease (COPD) is a common lung disease that causes breathing problems and is one of the leading causes of morbidity and mortality

worldwide (1,2). COPD is frequently associated with physical morbidity and psychiatric comorbidities (3). The aim of this study was to review the psychiatric conditions commonly seen in individuals diagnosed with COPD in light of the literature and to discuss evidence-based approaches to nursing care for these patients. Method: In this study, systematic reviews and randomized controlled trials were examined by searching the PubMed, ScienceDirect, and Google Scholar databases using the keywords "COPD," "psychiatric comorbidities," "nursing care," and "psychosocial interventions." Findings: COPD is a disease that can be seen together with depression, anxiety symptoms, alcohol use and sleep problems in addition to physical symptoms, and accompanying mental problems increase the risk of hospitalization (4,5, 6,7). Studies have reported that the prevalence of depression in patients with COPD is 24.6%, while the prevalence of anxiety is between 50-75% (8). The reasons for the occurrence of psychiatric symptoms include long-term oxygen treatments, desaturation with exertion, and the need to rest, and the psychological effects of these reasons can be minimized with nursing interventions (9). In a study conducted on patients with Type II Respiratory Failure complicated with COPD, it was determined that psychosocial nursing care applied during non-invasive ventilator treatment reduced anxiety and depression, treatment compliance and complication rates (10). Similarly, studies have shown that psychoeducation is effective in reducing depression and anxiety in the pulmonary rehabilitation process (11). In a nursing intervention study focused on sexual function and psychological quality of life conducted with female patients with COPD, it was reported that significant improvements were achieved in quality of life and sexual functions (12). It was determined that the positive psychology resource development intervention applied after pulmonary rehabilitation in COPD patients reduced learned helplessness and increased life satisfaction (13), and according to a different study, psychological symptoms and respiratory problems were related to each other (14). Motivational interviewing applied for the low self-efficacy perception experienced by these individuals is effective in developing self-efficacy (15). Conclusion: The results of studies in the literature emphasize the importance of psychiatric nursing approaches in COPD management, supporting the fact that not only physical care and medical treatment but also psychosocial nursing care is necessary in nursing care.

Keywords: Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Psychiatric Nursing, Nursing Care

Makale id= 113

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7467-6455; 0000-0002-0841-2099

Motivasyonel Görüşmenin Kontraseptif Sonuçlar Üzerindeki Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışmaların Literatür Derlemesi

Arş.Gör.Dr. Aliye Doğan Gangal[1] , Prof.Dr. Ayten Şentürk Erenel [2]
[1]Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya, Türkiye
[2]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara, Türkiye

*Corresponding author: Aliye Doğan Gangal

Özet: Motivasyonel görüşme, bireylerde sağlıklı davranışları teşvik eden, yaygın olarak kullanılan, kanıta dayalı bir danışmanlık tekniğidir. Klinik temeli olması ve sağlık hizmetlerine kolay entegrasyonu nedeniyle, madde kullanımı, kronik hastalık yönetimi ve tedaviye uyum gibi alanlarda yaygın olarak uygulanmaktadır. Bu derleme, motivasyonel görüşmenin kontrasepsiyon üzerindeki etkilerini inceleyen deneysel çalışmaları kapsamlı bir şekilde özetlemeyi amaçlamaktadır. 2014-2024 yılları arasında Web of Science, PubMed, MEDLINE ve Scopus veri tabanlarında kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. Çalışmalar, Popülasyon, Müdahale, Karşılaştırma, Sonuçlar kriterlerine göre seçilmiştir. Motivasyonel görüşme müdahalelerini içeren ve kontraseptif kullanım, öz yeterlilik, bilgi, tutum ve memnuniyet gibi sonuçları değerlendiren randomize kontrollü çalışmalar dahil edilmiştir. Literatür taraması sonucunda toplam 193 çalışma bulunmuştur. Bunlardan 104'ü duplikasyon nedeniyle, 79'u ise uygunluk kriterlerini karşılamadığı için hariç tutulmuştur. Sonuçların nihai sentezine 10 çalışma dahil edilmiştir. Dahil edilen çalışmalar, yüksek riskli cinsel davranış sergileyen popülasyonları kapsamaktadır. Motivasyonel görüşme oturumların sayısı ve süresi çalışmalarda değişmekte olup, oturumların süresi 20 ila 90 dakika arasında farklılık göstermektedir. Motivasyonel görüşme, bağımsız bir müdahale olarak veya diğer müdahalelerle birlikte, bireysel veya grup formatında gerçekleştirilmiştir. Bulgular, motivasyonel görüşmenin korunmasız cinsel ilişki sıklığını azalttığını, uzun etkili kontraseptif yöntemlerin kullanımını artırdığını ve bireylerin kontrasepsiyonla ilgili bilgi ve tutumlarını iyileştirdiğini göstermiştir. Sonuç olarak, motivasyonel görüşmeyi kontraseptif danışmanlığa entegre etmek, istenmeyen gebelik riski taşıyan ve yüksek riskli cinsel davranışlarda bulunan bireyler için etkili bir yaklaşım gibi görünmektedir. Bu bulgular, üreme sağlığı hizmetlerinde kişi merkezli ve davranış odaklı danışmanlık yaklaşımlarının önemini vurgulamaktadır. Sağlık profesyonellerine yönelik motivasyonel görüşme eğitimi, kontraseptif bakımın niteliğini ve etkinliğini artırmada önemli bir katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Kontrasepsiyon, Aile Planlaması, Motivasyonel Görüşme

The Effect of Motivational Interviewing On Contraceptive Outcomes: A Literature Review of Randomized Controlled Trials

Abstract: Motivational interviewing is a widely used evidence-based counseling technique that promotes healthy behaviors in individuals. Due to its clinical foundation and easy integration into healthcare services, it is commonly applied in areas such as substance use, chronic disease management, and treatment adherence. This review aims to comprehensively summarize experimental studies examining the effects of motivational interviewing on contraception. A comprehensive literature search was conducted in the Web of Science, PubMed, MEDLINE, and Scopus databases from 2014 to 2024.

Studies were selected based on the Population, Intervention, Comparison, Outcomes (PICO) criteria. Randomized controlled trials that included motivational interviewing interventions and evaluated outcomes such as contraceptive use, self-efficacy, knowledge, attitudes, and satisfaction were included. The literature review yielded a total of 193 studies. Of these, 104 were excluded due to duplication, and 79 were excluded for not meeting the eligibility criteria. In total, 10 studies were included in the final synthesis of findings. The included studies involved populations with high-risk sexual behavior. The number and duration of motivational interviewing sessions varied across studies, with session lengths ranging from 20 to 90 minutes. Motivational interviewing was conducted as an independent intervention or in combination with other interventions, in individual or group formats. The findings indicated that motivational interviewing reduced the frequency of unprotected sexual intercourse, increased the use of long-acting contraceptive methods, and improved individuals' knowledge and attitudes regarding contraception. In conclusion, integrating motivational interviewing into contraceptive counseling appears to be an effective approach for individuals at risk of unintended pregnancy and those engaging in high-risk sexual behaviors. These findings highlight the importance of person-centered and behavior-focused counseling approaches in reproductive health services. Providing motivational interviewing training to healthcare professionals may significantly enhance the quality and effectiveness of contraceptive care.

Keywords: Contraception, Family Planning, Motivational İnerviewing

Makale id= 99

Sözlü Sunum

ORCID ID: Havva KARA: 0000-0001-8772-5191 Nurcan BİLGİN: 0000-0001-8455-7380

Öğrenci Hemşirelerin Kesici-Delici Tıbbi Aletlerin Güvenli Kullanımına Yönelik Tutumlarını Etkileyen Faktörler

Arş.Gör.Dr. Havva Kara[1] , Dr. Öğretim Üyesi Nurcan Bilgin[1]
[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi

*Corresponding author: Havva Kara

Özet: Amaç: Bu çalışma öğrenci hemşirelerin kesici-delici tıbbi aletlerin güvenli kullanımına yönelik tutumlarını incelemek amacıyla yapıldı. Gereç ve Yöntem: Araştırma, analitik-kesitsel tiptedir. Araştırmanın evrenini 680 öğrenci hemşire, örneklemini ise Ekim-Kasım 2024 tarihleri arasında bir üniversitede öğrenim gören 415 öğrenci hemşire oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Bilgi Formu, Sağlık Çalışanlarının Kesici-Delici Tıbbi Aletleri Güvenli Kullanımına Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Tanıtıcı özelliklerin sayı, yüzde dağılımları ve tanımlayıcı istatistikleri hesaplandı. Verilerin analizinde Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis testi, Spearman korelasyon analizi kullanıldı. Bulgular: Bu çalışmada, öğrenci hemşirelerin büyük çoğunluğunun kesici-delici alet ile yaralanma konusunda endişe duyduğu, %23,6'sının kesici-delici alet ile yaralanmaya maruz kaldığı, yaralanmaya maruz kalan öğrencilerin %50'sinin yaralanma sonrası bildirim yaptığı bulundu. Öğrenci hemşirelerin sağlık çalışanlarının kesici-delici tıbbi aletleri güvenli kullanımına yönelik tutum ölçeği ortalama puanı 114,57±10,96 idi. Öğrenci hemşirelerin cinsiyetleri ve GANO sınıflaması ile sağlık çalışanlarının kesici-delici tıbbi aletleri güvenli kullanımına yönelik tutum ölçeği ortalama puanı arasında anlamlı fark olduğu ($p<0,05$), kadın olan ve GANO sınıflaması "iyi/pekiyi" olan öğrencilerin ortalamalarının erkek olan ve GANO sınıflaması "orta" olan öğrencilerin ortalama puanlarına göre daha yüksek olduğu bulundu. Sonuçlar: Öğrenci hemşirelerin kesici-delici tıbbi aletleri güvenli bir şekilde kullandıkları belirlendi. Ayrıca, kadın olan ve GANO sınıflaması "iyi/pekiyi" olan öğrenci hemşirelerin kesici-delici tıbbi aletleri daha güvenli bir şekilde kullanmaları çalışmanın bir diğer önemli sonucuydu. Bu sonuçlar doğrultusunda, öğrenci hemşirelere klinik uygulamaya başlamadan önce ve uygulama sürecinde düzenli aralıklarla kesici delici alet yaralanmaları hakkındaki bilgi ve farkındalıklarının artırılması için eğitim verilmelidir. Kesici delici alet yaralanmaları konusunda kurumsal anlamda prosedürlerin literatür doğrultusunda güncellenmesi ve öğrenci hemşirelerin de bu prosedürlere uygun davrandığının rehber hemşireler ya da eğitmenler tarafından kontrol edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci Hemşire, Mesleki Yaralanmalar, Kesici-Delici Alet Yaralanmaları, Akademik Performans, İş Kazaları

Factors Affecting Student Nurses' Attitudes Towards the Safe Use of Sharps

Abstract: Objective: This study examined the student nurses' attitudes toward the safe use of sharps. Material and Methods: This analytical cross-sectional study was conducted with a population of 680 student nurses, of whom 415 participated as the study sample. Data were collected at a university between October and November 2024 using the Descriptive Information Form and the Attitude Scale for the Safe Use of Sharps by Healthcare Workers. The descriptive statistics, frequency, and percentage distributions of descriptive characteristics were calculated. The Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis test, and Spearman correlation analysis were used for data analysis. Results: Most student nurses

expressed concerns regarding sharps injuries. 23.6% reported experiencing sharps-related injuries, and among those, only 50% reported the incident. The mean attitude score towards the safe use of sharps was 114.57±10.96. A statistically significant difference ($p<0.05$) was observed between gender and GPA regarding attitudes toward sharps safety, with female students and those with a “good/excellent” GPA demonstrating higher attitude scores than male students and those with an “average” GPA. Conclusions: The findings revealed that student nurses generally demonstrated safe sharps-handling practices. Additionally, female students and those with a “good/excellent” GPA exhibited significantly safer sharps usage. Based on these results, it is essential to provide structured training programs to enhance student nurses’ knowledge and awareness of sharps injuries before their clinical placements and at regular intervals during practice. Furthermore, institutional guidelines on sharps injury prevention should be updated following the latest evidence-based literature, and compliance with these protocols should be monitored by mentor nurses or clinical instructors.

Keywords: Student Nurse, Occupational İnjuries, Sharps İnjuries, Academic Performance, Occupational Accidents

Makale id= 211

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9008-900X

Hastane Deneyimi Sonrası Çocuklarda Posttravmatik Belirtilerin Önlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Musa Özsavran[1]
[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet: Bu derleme çalışmanın amacı, hastane deneyimi yaşayan çocuklarda ortaya çıkabilen posttravmatik stres belirtilerinin nedenlerini, risk etmenlerini ve etkili önleme yaklaşımlarını kapsamlı biçimde incelemektir. Çocukluk çağında hastaneye yatış, tıbbi işlemler ve ayrılık deneyimleri; travmatik stres tepkileri, korku, regresyon ve davranışsal sorunlar gibi çok boyutlu etkiler yaratabilmektedir. Literatür taraması sonucunda, posttravmatik belirtilerin gelişiminde çocuğun yaşı, önceki hastane deneyimleri, işlem ağrısı, aile içi destek düzeyi ve sağlık profesyonellerinin iletişim biçimi önemli rol oynamaktadır. Çalışmada önleyici yaklaşımlar dört temel boyutta ele alınmıştır: hazırlayıcı müdahaleler, aile merkezli uygulamalar, çocuğa yönelik psikososyal destek, bakım ortamının düzenlenmesi. Hazırlayıcı müdahaleler kapsamında, çocuklara gelişim düzeylerine uygun görsel materyaller ve hikâye anlatımıyla bilgi verilmesi; korku ve belirsizlik duygularını azaltmada etkili bulunmuştur. Aile merkezli yaklaşımlar, ebeveynlerin bakım süreçlerine aktif katılımını ve duygusal destek sağlamasını içerir. Çocuğa yönelik psikososyal destek uygulamaları ise oyun terapisi, rahatlatıcı nefes egzersizleri, yaratıcı sanat etkinlikleri ve gevşeme tekniklerini kapsamaktadır. Hastane ortamının çocuk dostu şekilde düzenlenmesi, tıbbi cihazların görünürlüğünün azaltılması ve renkli, güven verici alanlar oluşturulması da stres düzeyini azaltan unsurlar arasında yer almaktadır. Sonuç olarak, çocuklarda posttravmatik belirtilerin önlenmesi multidisipliner bir yaklaşım gerektirmektedir. Hemşirelerin, çocuk gelişimi uzmanlarının, psikologların ve ailelerin işbirliği içinde yürüttüğü bütüncül uygulamalar; hastane deneyiminin olumsuz etkilerini önemli ölçüde hafifletebilmektedir. Bu bağlamda, sağlık kuruluşlarında travma duyarlı bakım yaklaşımlarının yaygınlaştırılması ve sağlık çalışanlarının bu konuda eğitim alması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hastane Deneyimi, Çocuk, Posttravmatik Stres, Önleyici Yaklaşımlar, Psikososyal Destek, Hemşirelik Yaklaşımı

Prevention of Posttraumatic Symptoms in Children After Hospital Experience

Abstract: The aim of this review study is to comprehensively examine the causes, risk factors, and effective preventive approaches related to post-traumatic stress symptoms that may arise in children following hospital experiences. Hospitalization, medical procedures, and separation experiences during childhood can lead to multidimensional impacts such as traumatic stress responses, fear, regression, and behavioral problems. According to the literature review, factors including the child's age, prior hospital experiences, procedural pain, the level of family support, and the communication style of healthcare professionals play a significant role in the development of post-traumatic symptoms. In this study, preventive approaches are addressed within four main dimensions: preparatory interventions, family-centered practices, psychosocial support for the child, and the arrangement of the care environment. Preparatory interventions involve providing children with developmentally appropriate visual materials

and storytelling, which have been found effective in reducing feelings of fear and uncertainty. Family-centered practices include the active participation of parents in care processes and the provision of emotional support. Psychosocial support practices for the child encompass play therapy, relaxing breathing exercises, creative art activities, and relaxation techniques. Organizing the hospital environment to be child-friendly, reducing the visibility of medical equipment, and creating colorful, reassuring spaces are also among the factors that decrease stress levels. In conclusion, preventing post-traumatic symptoms in children requires a multidisciplinary approach. Holistic practices conducted in collaboration with nurses, child development specialists, psychologists, and families can significantly alleviate the negative effects of hospital experiences. In this context, it is recommended to expand trauma-informed care approaches within healthcare institutions and to provide training for healthcare professionals on this topic.

Keywords: Hospital Experience, Child, Post-Traumatic Stress, Preventive Approaches, Psychosocial Support, Nursing Approach

Makale id= 5

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8706-3685

Probiyotiklerin Kadın Sağlığına Etkisi

Asst.Prof.Dr. Çiler Çokan Dönmez[1]
[1]Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi

Özet: Probiyotikler, bağırsak mikrobiyatasının düzenlenmesini sağlayan, patojen mikroorganizmalarla savaşarak immün sistemi destekleyen ve konakçı sağlığına fayda sağlayan canlı mikroorganizmalardır. Bu canlı mikroorganizmalar kardiyovasküler hastalıklar ve diyabet gibi bazı kronik hastalıklar, antibiyotikle ilişkili diyare, konstipasyon, idrar ve üst solunum yolu enfeksiyonlarının yanı sıra vajina, endometrium, plasenta dahil olmak üzere kadın üreme sistemini etkileyen hastalıkların tedavisinde ve önlenmesinde de olumlu etkilere sahiptir. Kadın sağlığını etkileyen faktörler arasında kadın üreme sistemi mikrobiyotası da yer almaktadır. Vajina, uterus, fallop tüpleri ve overler de dahil olmak üzere kadın üreme sisteminin yararlı ve patojen mikroorganizmaları bulundurduğu bilinmektedir. Kadın üreme sisteminde mikrobiyata çeşitliliğinin en fazla olduğu organ vajinadır. Vajinal ortamda bulunan faydalı mikroorganizmaların sayısının azalması ile patojen mikroorganizmaların sayısı artarak vajinal mikrobiyata dengesi bozulmaktadır. Vajinal mikrobiyata dengesinin bozulması sonucunda bakteriyel vajinoz, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar ve vulvovajinal kandidiyazis gibi hastalıklar ortaya çıkmaktadır. Sağlıklı vajinal mikrobiyatada Lactobacillus (L) türlerinin hakim olduğu ve bu bakteri topluluğunun kadın üreme sistemini koruduğu bilinmektedir. Doğurganlık çağındaki kadınların vajinal mikrobiyotasında; başlıca L. crispatus, L. gasseri, L. iners ve L. jensenii türlerinin öne çıktığı belirlenmiştir.Bu bakteri topluluğunun, vajinal ekosistemi dengede tutarak patojen mikroorganizmaların sayısının artmasını önlediği ve vajinal sağlığın sürdürülmesinde olumlu etkilerinin olduğuna ilişkin kanıtlar bulunmaktadır. Literatürde, obstetrik ve jinekolojik alanda hem oral hem de vajinal probiyotik kullanımının; vajinal enfeksiyonları önlediği, tedavi ettiği ve preterm doğumları engellediği belirtilmektedir. Yapılan çalışmalarda kullanılan probiyotik çeşidi, uygulanan doz ve tedavi süresinin farklılık göstermesiyle birlikte polikistik over sendromu, vajinit, postpartum depresyon, gestasyonel diyabet, serviks kanseri, endometrium kanseri, meme kanseri, postmenopozal osteoporoz gibi kadınlara özgü hastalıklarda olumlu etkiler gösterdiği vurgulanmaktadır. Bu doğrultuda bu çalışmada, probiyotiklerin kadın sağlığına etkisi ve kadınlara özgü hastalıkların tedavisindeki etkilerine ilişkin bilimsel kanıtların derlenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Probiyotikler, Kadın, Sağlık.

Effect of Probıotıcs On Women's Health

Abstract: Probiotics are living microorganisms that regulate the intestinal microbiota, support the immune system by fighting pathogenic microorganisms and benefit host health. These live microorganisms have positive effects in the treatment and prevention of some chronic diseases such as cardiovascular diseases and diabetes, antibiotic-associated diarrhoea, constipation, urinary and upper respiratory tract infections, as well as diseases affecting the female reproductive system, including the vagina, endometrium and placenta. Among the factors affecting women's health is the microbiota of the female reproductive system. The female reproductive system, including the vagina, uterus, fallopian

tubes and ovaries, is known to contain beneficial and pathogenic microorganisms. The organ with the highest microbiota diversity in the female reproductive system is the vagina. With the decrease in the number of beneficial microorganisms in the vaginal environment, the number of pathogenic microorganisms increases and the vaginal microbiota balance is disrupted. As a result of the disruption of the vaginal microbiota balance, diseases such as bacterial vaginosis, sexually transmitted infections and vulvovaginal candidiasis occur. It is known that Lactobacillus (L) species dominate in healthy vaginal microbiota and this bacterial community protects the female reproductive system. In the vaginal microbiota of women of childbearing age, L. crispatus, L. gasseri, L. iners and L. jensenii species were found to be prominent. There is evidence that this bacterial community prevents the increase in the number of pathogenic microorganisms by keeping the vaginal ecosystem in balance and has positive effects on the maintenance of vaginal health. In the literature, both oral and vaginal probiotic use in the obstetric and gynaecological field is reported to prevent and treat vaginal infections and prevent preterm births. Although the type of probiotic used in the studies, the dose and duration of treatment varies, it is emphasised that it shows positive effects in diseases specific to women such as polycystic ovary syndrome, vaginitis, postpartum depression, gestational diabetes, cervical cancer, endometrial cancer, breast cancer, postmenopausal osteoporosis. Accordingly, in this study, it was aimed to review the scientific evidence on the effects of probiotics on women's health and their effects on the treatment of women-specific diseases.

Keywords: Probiotics, Women, Health.

Makale id= 109

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-3613-720X ; 0000-0003-1123-5684 ; 0000-0002-8070-2840

Üreme Çağındaki Kadınların Prekonsepsiyonel Dönem Sağlık Davranışlarının Belirlenmesi

Hemş Elif Karaman[2] , Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Duygu Özmet[2] , Doç.Dr. Pınar Irmak Vural[3]
[1]esenler Kadın Doğum Ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi
[3]AIP ADESSA-BaWü GmbH Mannheim, Deutschland

*Corresponding author: Elif Karaman

Özet: Çalışmanın Konusu ve Amacı: Prekonsepsiyonel bakım, gebelik öncesi dönemde çiftlere yönelik bütüncül bir sağlık yaklaşımı sunarak anne ve bebek sağlığının korunmasında önemli rol oynamaktadır. Gebelik planlayan kadınların sağlık davranışları, doğrudan gebelik sürecini etkilemekte olup, bu dönemde olumlu sağlık davranışları geliştirmeleri beklenmektedir. Bu araştırmanın amacı, üreme çağındaki ve gebelik planlayan kadınların prekonsepsiyonel dönem sağlık davranışlarını incelemektir. Tanımlayıcı türdeki çalışma, Şubat–Haziran 2024 tarihleri arasında İstanbul'da bir Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nin Kadın Doğum Polikliniği'ne başvuran, 18–45 yaş arası gönüllü 400 kadın ile gerçekleştirilmiştir. Herhangi bir örnekleme yöntemi kullanılmamış; katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Yöntem: Veriler, Tanıtıcı Bilgi Formu ve Prekonsepsiyonel Dönem Sağlık Davranışları Ölçeği (PDSDÖ) aracılığıyla yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin analizi IBM SPSS Statistics 22.0 programı ile gerçekleştirilmiş; tanımlayıcı istatistiklerde frekans ve yüzde, ölçek puanlarında ise ortalama, standart sapma, çarpıklık ve basıklık değerleri kullanılmıştır. Gruplar arası karşılaştırmalarda Student's t-testi, ANOVA ve Tukey post-hoc testi; değişkenler arası ilişkilerde ise Pearson korelasyon katsayısı uygulanmıştır. Bulgular: PDSDÖ toplam puanı 25,30±6,11 olarak belirlenmiş olup, kadınların genel olarak olumlu sağlık davranışları sergilediği görülmüştür. Alt boyutlardan "hazırlık" (11,64±3,29) ve "beslenme-uyku" (5,47±2,21) puanlarının yüksek; "baş etme becerileri" (3,85±1,72) ve "riskli davranışlardan kaçınma" (4,33±1,63) puanlarının ise orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Kadınların sağlık davranışları ile beden kitle indeksi, eşin yaşı, eğitim durumu, kronik hastalık varlığı, sigara kullanımı, diyet yapma, yeterli ve dengeli beslenme ile fiziksel aktivite arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Sonuç: Kadınların prekonsepsiyonel döneme ilişkin sağlık davranışlarının genel olarak olumlu olduğu saptanmıştır. Bu davranışların daha da geliştirilmesi için eğitici programlar, toplum temelli farkındalık çalışmaları ve birinci basamakta prekonsepsiyonel danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi önerilmektedir. Ayrıca sağlık çalışanlarına yönelik özel eğitimlerin sunulması ve dijital sağlık teknolojilerinin bu süreçte etkin kullanımı önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kadınlar, Prekonsepsiyonel Dönem, Sağlık Davranışları.

Makale id= 137

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7519-5197

Sirkadiyen Kan Basıncı Paterni ve Aortik Sertlik Parametreleri Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Ramazan Astan[1]
[1]Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi.

Özet: Arka plan-Amaç: 24 saat boyunca kan basıncının uyku ve uyanıklık durumuna gore değişiklik göstermesine sirkadiyen kan basıncı paterni denir. Sağlıklı bireylerde uyku sırasında kan basıncında fizyolojik bir düşme meydana gelir. Sirkadien kan basıncı ritminin bozulması kardiyovasküler hastalık ve kronik böbrek hastalığı ile ilişkilidir. Ancak mevcut tanı ve tedavi yaklaşımları kan basıncının sirkadiyen ritimine yeterli dikkat göstermemektedir. Aortik sertlik aort duvarının mekaniksel gerilimini ve elastikiyetini yansıtır. Aort sertliği kardiyovasküler mortalite ve morbidite, stroke, demans ve kronik böbrek hastalığı için önemli bir risk faktörüdür. Çalışmamızda aortun mekanik özelliklerini non invaziv yöntemlerle değerlendirip sirkadiyen kan basıncı değişiklikleri ile ilişkisini araştırdık.Yöntemler: Hipertansiyon tanı ve tedavi takibi amaçlı, 24 saatlik ambulatuar kan basıncı ölçümü (AKBÖ) yapılan 101 hasta (ortalama yaş: 58,0 ± 9,6), dipper ve non-dipper gruplara ayrılarak transtorasik ekokardiyografi ile non invaziv olarak aortik sertlik parametreleri (aortik distensibilite,aortik strain ve aortik stıffness indeksi) hesaplandı. Bulgular: Hastalar kan basıncı durumlarına bakılmaksızın dipper (n=48) ve non dipper (n=53) olarak iki gruba ayrıldığında; gruplar arasında yaş, cinsiyet dağılımı, BKİ, GFR, ALT, hematolojik bulgular ve lipid profili açısından fark yoktu. Tansiyon paternine göre hastalar aortik stifness göstergeleri açısından karşılaştırılmıştır. Dipper ve non-dipper grupları arasında aortic strain (median [IQR]: 8.2 [7.0-9.8] vs 6.3 [3.2-7.9], p<0.001), aortic distensibility (median [IQR]:3.9 [3.5-5.9] vs 2.5 [1.4-3.9], p<0.001) ve stiffness index (β) (median [IQR]:4.8 [3.9-5.9] vs 7.3 [5.2-12.0], p<0.001) sonuçları açısından anlamlı fark izlenmiştir Sonuç: Non dipper hastalarda aortik sertlik parametrelerinden aortik distendibilite ve aortik strain azalırken, aortik stiffness indeksi (Beta indeksi) azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sirkadiyen Kan Basıncı,non Dipper, Aortik Distensibilite,aortik Strain

Relationship Between Circadien Blood Pressure Pattern and Aortic Stiffness Parameters

Abstract: Background-Purpose: The circadian blood pressure pattern is the change in blood pressure during sleep and wakefullness over a 24-hour period. In healthy individuals, a physiological decrease in blood pressure occurs during sleep. Dsiturbance of the circadian blood pressure rhythm is associated with cardiovascular disease and chronic kidney disease. However, current diagnostic and therapeutic approaches do not pay sufficient attention to the circadian rhythm of blood pressure. Aortic stiffness reflects the mechanical tension and elasticity of the aortic wall. Aortic stiffness is an important risk factor for cardiovascular mortality and morbidity, stroke, dementia and chronic kidney disease. In our study, we evaluated the mechanical properties of the aorta by non-invasive methods and investigated their relationship with circadian blood pressure changes. Methods: 101 patients (mean age: 58.0 ± 9.6) who underwent 24-hour ambulatory blood pressure measurement (ABPM) for the diagnosis and treatment follow-up of hypertension were divided into dipper and aortic stiffness parameters (aortic distensibility, aortic strain and aortic stiffness index) were calculated non-invasively by transthoracic

echocardiography (TTE). Results: When patients were divided into two groups as dipper (n:48) and non-dipper (n:53) regardless of their blood pressure status, there was no difference between the groups in terms of age,gender distribution, hematological findings and lipid profile. Patients were compared in terms of aortic stiffness indicators according to blood pressure pattern. There was a significant difference between the dipper and non-dipper groups in terms of aortic strain (median [IQR]: 8.2 [7.0-9.8] vs 6.3 [3.2-7.9], p<0.001), aortic distensibility (median [IQR]:3.9 [3.5-5.9] vs 2.5 [1.4-3.9], p<0.001) and stiffness index (β) (median [IQR]:4.8 [3.9-5.9] vs 7.3 [5.2-12.0], p<0.001) results. Conclusion: While aortic stiffness parameters such as aortic distensibility and aortic strain decrease in non-dipper patients, aortic stiffness index (Beta index) decreases.

Keywords: Circadian Blood Pressure, Non-Dipper, Aortic Distensibility, Aortic Strain.

Makale id= 228

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6578-8172

7. Sınıf Öğrencilerinde Beslenme Eğitiminin Sağlıklı Beslenme Davranışı, Hedonik Açlık Düzeyleri ve Beden Algısı Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Araştırmacı Yaren Öztemel[1] , Prof.Dr. Birol Topçu[2] , Dr. Öğretim Üyesi Çağlar Doğuer[3]
[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Ana Bilim Dalı
[3]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

*Corresponding author: Yaren Öztemel

Özet: Beslenme eğitimi, toplumun beslenme konusunda bilinçlenmesini ve sağlıklı beslenme davranışları geliştirmesini amaçlayan bir eğitim çeşididir. Ergenlik döneminde birey, ebeveyn kontrolünden uzaklaşarak çevresel etkilere daha açık hala gelir. Bu dönem, hedonik açlık ve beden algısında bozulma ile daha fazla ilişkilidir. Beslenme eğitimi sayesinde bireylere sağlıklı yeme davranışlarının kazandırılması, bireyin hedonik açlık düzeylerini ve beden memnuniyetlerini olumlu yönde etkileyebileceği düşünülmektedir. Araştırma, yarı deneysel kontrol gruplu ön test ve son test modeli uygulanarak gerçekleştirilen prospektif nitelikte bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Çalışmada Tekirdağ ilinde bulunan bir ortaokulun iki farklı 7. sınıf şubesindeki öğrencilerin (n=53) beslenme eğitiminin sağlıklı beslenme davranışı, hedonik açlık ve beden algısı üzerine etkileri incelenmiştir. Beslenme eğitiminin içeriği Milli Eğitim Fen Bilgisi müfredatı çerçevesinde belirlenmiştir. Sağlıklı beslenme, hedonik açlık ve beden algısı kavramlarına yer verilerek birbirini takip eden 4 hafta boyunca, haftada bir kez, 40 dk, beslenme eğitimi uygulanmıştır. Katılımcıların beslenme davranışları "Beslenme Öz Yeterlilik Ölçeği", hedonik açlık düzeyleri "Çocukların Besin Gücü Ölçeği", beden algıları ise "Resimli Beden Algısı Ölçeği" kullanılarak eğitim öncesi, sonrası ve eğitimden bir ay sonra olmak üzere üç zaman diliminde değerlendirilmiştir. Beslenme eğitimi sonrasında öz yeterlilik puanlarında artış görülmüş, ancak bu artış istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Buna karşılık, hedonik açlık ve beden memnuniyetine ilişkin ölçeklerde anlamlı farklılıklar saptanmıştır ($p<0,05$). Elde edilen sonuçlarda eğitimin kısa vadede olumlu yönde katkı sağladığı, ancak uzun vadede etkinin azaldığı belirlenmiştir. Gelecekte yapılacak çalışmalarda, daha geniş örneklem ve uzun süreli eğitim programları önerilmektedir. ** Bu çalışma ‘‘7. Sınıf Öğrencilerinde Beslenme Eğitiminin Sağlıklı Beslenme Davranışı, Hedonik Açlık Düzeyleri ve Beden Algısı Üzerine Etkilerinin İncelenmesi’’ başlıklı tezden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Beslenme Davranışı, Beden Memnuniyeti, Eğitim

Investıgatıon of the Effects of Nutrıtıon Educatıon On Healthy Eatıng Behavıors, Hedonıc Hunger Levels and Body Perceptıon of 7th Grade Students

Abstract: Nutrition education is an educational approach designed to raise public awareness about nutrition and promoting the adoption of healthy eating behaviors. During adolescence, the individuals tends to move away from parental control and become more receptive to environmental influences. This period, is associated with greater hedonic hunger and disturbances in body image. It is believed that promoting healthy eating behaviors to individuals through nutrition education may positively affect individuals’ hedonic hunger levels and body satisfaction. Thus, this research was designed as a

prospective study conducted by applying a quasi-experimental model with a control group, using pre-test and post-test measurements. In this study, the effects of nutrition education on healthy eating behavior, hedonic hunger and body perception among students(n=53)from two different 7th grade classes a secondary school in Tekirdağ, Türkiye. The nutrition education content was developed based on the framework of the National Education Science Curriculum. The concepts of healthy eating, hedonic hunger, and body perception were addressed and nutrition education was implemented once a week for 40 min. for four consecutive weeks. Participants' nutritional behaviors were assessed using the "Nutrition Self-Efficacy Scale", hedonic hunger levels with the "Children's Food Power Scale", and body perception through the "Pictorial Body Perception Scale" at three time points: before the training, immediately after the training, and one month following the training.The findings revealed that self-efficacy scores increased after the nutrition education; however, this increase did not reach statistically significance ($p>0.05$).Conversely, significant changes were found in the scales related to hedonic hunger and body satisfaction ($p<0.05$). In conclusion, the results indicated that the nutrition education contributed positively in the short term;however, its effect diminished over thelong term. Future studies are recommended to include larger samples and implement long-term training programs.

Keywords: Keywords: Nutrition Behavior, Body Satisfaction, Education.

Makale id= 226

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-2690-1848 , 0000-0001-8788-2242

Adölesan Voleybol Sporcularının Yeme Tutumu, Beden İmajı ve Sporda Zihinsel Dayanıklılıklarının Değerlendirilmesi

Araştırmacı Hilal Gökmen[1] , Dr. Öğretim Üyesi İlknur Gökçe Yıldırım[1]
[1]Ankara Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Hilal Gökmen

Özet: Amaç: Adölesan dönem, bireylerin hızlı biyolojik, psikolojik ve sosyal değişimler yaşadığı kritik bir gelişim evresidir. Adölesan sporcularda yeme tutumlarının değerlendirilmesi, yalnızca beslenme durumlarını değil aynı zamanda psikolojik sağlığını da anlamaya olanak tanır. Adölesan dönemde beden imajı algısı genellikle daha hassas hâle gelir ve bu algı sosyal karşılaştırmalar, medya etkisi, akran ilişkileri ve sporun doğasından gelen baskılarla şekillenir. Bu çalışmanın amacı adölesan voleybolcuların yeme tutumu, beden imajı ve sporda zihinsel dayanıklılıklarının değerlendirilmesidir. Materyal ve Metot: Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Araştırmacılara Yeme Tutum Testi-26 (YTT-26), Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri (SZDE) ve Beden İmajı Ölçeği (BİÖ) uygulanmıştır. Veriler SPSS Statistic 26 programı ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Çalışmaya 60 kız, 60 erkek adölesan voleybolcu katılmıştır. Voleybolcuların yaş ortalaması 14,27± 2,43'tür. Kız voleybolcuların %15'inde (n=9), erkek voleybolcuların %11,7'sinde (n=7) yeme tutum bozukluğu olduğu saptanmıştır. Yeme tutumları açısından iki cinsiyet arasında anlamlı fark yoktur. Erkek voleybolcuların sporda zihinsel dayanıklıkları kız voleybolculara göre anlamlı olarak yüksektir ($p<0,05$). Kız voleybolcular erkek voleybolculara göre anlamlı olarak daha yüksek olumsuz beden imajına sahiptir ($p<0,05$). YTT-26 toplam puanı ile BİÖ toplam puanları arasında pozitif korelasyon olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). YTT-26 puanı arttıkça BİÖ puanınında arttığı saptanmıştır. YTT-26 toplam puanı ve SZDE toplam puanı arasında korelasyon olmadığı belirlenmiştir ($p>0,05$). SZDE toplam puanı ve BİÖ arasında negatif korelasyon olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). SZDE puanı arttıkça BİÖ puanın azaldığı saptanmıştır. Sonuç: Bu çalışma, adölesan sporcularda yeme tutumu ile beden imajı arasında pozitif bir ilişki olduğunu; beden imajının olumsuzlaştıkça yeme tutumlarının da bozulduğunu göstermektedir. Ayrıca, zihinsel olarak daha dayanıklı voleybolcuların beden imajlarını daha olumlu değerlendirdikleri saptanmıştır. Özellikle kız voleybolcularda hem olumsuz beden imajı hem de düşük zihinsel dayanıklılık daha belirgin olup, bu durum yeme davranışlarını da etkileyebilmektedir. Bu bulgular, sporcu adölesanlara yönelik planlanacak destekleyici yaklaşımlarda beden algısı, yeme tutumu ve zihinsel dayanıklılığın birlikte ele alınması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adölesan, Yeme Tutumu, Sporcu, Beden İmajı, Zihinsel Dayanıklılık

Makale id= 244

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6278-7863

Akut Avf Trombozunda Erken Trombolitik Tedavi: Geç Başvuru Endovasküler Müdahaleyi Artırıyor Mu'

Dr. Öğretim Üyesi Ismail Taskent[1]
[1] Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji

Özet: Arteriovenöz fistül (AVF) trombozu, hemodiyaliz hastalarında tedavi gecikmelerine neden olan ve acil müdahale gerektiren önemli bir sorundur. Endovasküler tedavi (EVT) sık kullanılan bir yöntem olmakla birlikte, daha az invaziv bir yaklaşım olan perkütan trombolitik tedavi son yıllarda dikkat çekmektedir. Bu çalışma, akut AVF trombozunda perkütan trombolitik tedavinin etkinliğini değerlendirmeyi ve hangi hastaların ek EVT'ye ihtiyaç duyduğunu öngörmeyi amaçlamaktadır. Çalışmaya, ultrason eşliğinde düşük doz alteplaz (3–5 mg) ile perkütan trombolitik tedavi uygulanan 42 hasta dâhil edilmiştir. Teknik ve klinik başarı oranları ile komplikasyonlar ve ek müdahale ihtiyacı değerlendirilmiştir. Klinik başarı oranı %97,6 olarak bulunmuş ve hastaların %69'unda EVT gereksinimi olmadan AVF açıklığı sağlanmıştır. Semptom süresi, EVT gereksiniminin en güçlü belirleyicisi olarak öne çıkmıştır. Özellikle semptom süresi 2,5 günü aşan hastalarda EVT ihtiyacı anlamlı düzeyde artmış, her geçen gün EVT ihtimalini %88,5 oranında artırmıştır. Ayrıca kadın hastalarda EVT gereksinimi erkeklere göre daha yüksek bulunmuştur. Yaş, vücut kitle indeksi ve fistül özellikleri ile anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Sonuç olarak, perkütan trombolitik tedavi akut AVF trombozunda etkili ve güvenli bir yöntemdir. Semptom süresinin 2,5 günü aşması, daha ileri tedavi gereksinimi için önemli bir öngöstergedir. Bu bulgular, erken müdahalenin önemini vurgulamakta ve klinik karar süreçlerinde yol gösterici olabilecek niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Arteriovenöz Fistül, Tromboz, Hemodiyaliz, Perkütan Trombolitik Tedavi, Endovasküler Müdahale

Early Percutaneous Thrombolysis for Avf Thrombosis: Symptom Duration As a Predictor of Endovascular Salvage

Abstract: Arteriovenous fistula (AVF) thrombosis is a significant complication in hemodialysis patients, often causing treatment delays and requiring urgent intervention. While endovascular treatment (EVT) is commonly used, percutaneous thrombolytic therapy has recently gained attention as a less invasive alternative. This study aimed to evaluate the effectiveness of percutaneous thrombolytic therapy in acute AVF thrombosis and to identify factors predicting the need for additional EVT. A total of 42 patients who underwent ultrasound-guided percutaneous thrombolysis with low-dose alteplase (3–5 mg) were retrospectively analyzed. Technical and clinical success rates, complications, and the need for subsequent EVT were assessed. The clinical success rate was 97.6%, and 69% of patients achieved AVF patency without requiring EVT. Symptom duration was the strongest predictor for additional EVT. Specifically, patients with symptoms lasting more than 2.5 days had a significantly higher likelihood of needing EVT, with each additional day increasing the odds by 88.5%. Female patients were also more likely to require EVT compared to males. No significant associations were found between EVT requirement and patient age, BMI, or fistula characteristics. In conclusion, percutaneous thrombolytic

therapy is a highly effective and minimally invasive option for managing acute AVF thrombosis. A symptom duration longer than 2.5 days appears to be a critical threshold for predicting the need for further intervention. These findings highlight the importance of early treatment and may help guide clinical decision-making to optimize vascular access salvage in dialysis patients.

Keywords: Arteriovenous Fistula, Thrombosis, Hemodialysis, Percutaneous Thrombolytic Therapy, Endovascular İntervention

Makale id= 117

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0009-0004-2022-0665

Ankilozan Spondilitli Hastalarda Nöropatik Ağrı; Hastalık Aktivitesi, Yorgunluk, Yaşam ve Uyku Kalitesi İle İlişkisi

Uzman Dr. İbrahim Uludoğan[1]
[1] Eskişehir Şehir Hastanesi

Özet: Giriş ve Amaç: Ankilozan spondilit (AS) yetişkin yaş grubu kronik bel ağrısının en önemli nedenlerinden biri olup, istirahat ile agreve olan, hareketle azalan enflamatuar nitelikte nosiseptif bel ağrısı ile karakterize romatolojik bir hastalıktır. Nöropatik ağrı (NA), nosiseptif ağrıdan farklı olarak ağrıyı ileten yolaklarda meydana gelen patolojik değişiklikler sonucu oluşur. Bunun sonucunda gelişen hassasiyete bağlı olarak oluşan yanıcı, batıcı, zonklayıcı ve karıncalanma-uyuşma hissi şeklinde özellikleri taşır. Son zamanlarda nosiseptif ağrıda nöropatik bir bileşeninin de rol aldığı ortaya konmuştur. Kronik bel ağrısının sebeplerinden birisi olan AS tanılı hastalarda nöropatik ağrı varlığını, nöropatik ağrının hastalık aktivitesi, fonksiyonel kapasite, yorgunluk, uyku kalitesi ve yaşam kalitesi ile ilişkisinin araştırılması amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Hastanemiz Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon polikliniğine başvuran, AS tanılı olup kronik bel ağrısı mevcut olan, 18-64 yaş arası 58 hasta çalışmaya dahil edildi. PainDETECT skoruna göre hastalar nöropatik ağrısı olan ve nöropatik ağrısı olmayan grup olarak ikiye ayrıldı. Sonrasında iki grup arasında sosyo-demografik özellikler, hastalık süresi ve aktivitesi, uyku kalitesi, yorgunluk ve yaşam kalitesi açısından kıyaslama yapıldı. Bulgular: 58 kişilik hasta grubundan 18 hastanın painDETECT skoru 13 ve üzeri idi. Nöropatik ağrısı olan grup ile olmayan grubun BASDAİ, ASDASCRP, BASFİ, MAF, PUKİ puanları karşılaştırmasında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. Yaş ve hastalık süresi iki grup arasında anlamlı farklı idi. Tüm hasta grubu incelendiğinde hastalık aktivitesi,yaşam kalitesi, yorgunluk, uyku kalitesinin birbirleri ile korele olduğu görüldü. Sonuç: AS' de kronik ağrıda enflamatuar nitelikte nosiseptif ağrı yanında nöropatik ağrı da olduğu literatür ile uyumlu bulundu. Nöropatik ağrının hastalık aktivitesi, yaşam kalitesi, uyku kalitesi, yorgunluk ve hastanın fonksiyonel duruma olan etkisi kanıtlanamadı. Çalışmamızın daha detaylı olarak planlanmış ve daha fazla hasta sayısı ile ele alınacak çalışmalara ışık tutacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, Nöropatik Ağrı, Yaşam Kalitesi, Yorgunluk, Uyku Kalitesi.

Neuropathic Pain in Patients With Ankylosing Spondylitis; the Relationship Between Disease Activity, Fatigue, Quality of Life and Sleep Quality

Abstract: Introduction and Purpose: Ankylosing spondylitis (AS) is a chronic inflammatory rheumatic disease and a leading cause of persistent low back pain in young adults. While AS-related pain is mainly nociceptive and inflammatory, recent evidence indicates a potential neuropathic pain component. Neuropathic pain, characterized by sensations like burning and tingling, may worsen patient outcomes. This study aimed to investigate the presence of neuropathic pain in AS patients and its relationship with disease activity, fatigue, functional capacity, sleep quality, and quality of life. Materials and Methods: Fifty-eight patients aged 18–64 years with AS and chronic low back pain were included. Based on the painDETECT score, participants were divided into two groups: with and without neuropathic pain. Disease duration, BASDAI, ASDAS-CRP, BASFI, MAF, PSQI, and quality of life scores were

compared between the groups. Results: Neuropathic pain was identified in 18 of 58 patients. No significant differences were found between the two groups in terms of disease activity, fatigue, functional status, sleep quality, or quality of life. However, age and disease duration were significantly higher in the neuropathic pain group. Across the entire sample, disease activity, fatigue, sleep quality, and quality of life were correlated. Conclusion: A neuropathic pain component may accompany inflammatory pain in AS, though its influence on clinical outcomes remains unclear. Further research with larger cohorts is needed to explore these associations in greater depth.

Keywords: Losing Spondylitis, Neuropathic Pain, Quality of Life, Fatigue, Sleep Quality

Makale id= 236

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9422-853X

Brakiterapi Uygulamalarında Aplikatör Rekonstrüksiyonu

Dr. Öğretim Üyesi Şule Parlar[1] , Dr. Öğretim Üyesi Dilek Nurlu[1] , Öğr. Gör. Dr Yıldıray Özgüven[1]
[1]Trakya Üniversitesi

*Corresponding author: Şule Parlar

Özet: Hastaya brakiterapi yüksek doz hızlı (HDR-BRT) uygulaması yapılmadan önce, tedavi planlama sisteminde radyoaktif kaynak yolunun lokalize edilmesi önemli bir adımdır. Belirlenecek kaynak durma noktaları (dwell position) ve süreleri (dwell time) hastaya verilecek dozu doğrudan etkiler. Bu nedenle kullanılan aplikatörün görüntüler üzerinde doğru bir şekilde rekonstrükte edilmesi gerekir. Aplikatör rekonstrüksiyonu için tedavi planlama sistemlerinde manuel ve otomatik olmak üzere iki teknik kullanılmaktadır. Her iki tekniğin de geometrik ve dozimetrik doğruluğu hastada doz dağılımını doğrudan etkiler. Manuel uygulamada hastada bulunan aplikatörün içine yerleştirilen X-ışınına duyarlı markır, kaynağın hareket noktalarını gösterir. Tomografik görüntüler üzerindeki bu markır noktalarına göre kaynağın hareket yolları belirlenir. Bunun sonucunda da aplikatör manule olarak sisteme tanımlanmış olur. Otomatik rekonstrüksiyon yönteminde ise genellikle yazılımın içerisinde bulunan aplikatör kütüphanesi aplikatör modelllenmesi için kullanılmaktadır. Bu yöntemde planlama yazılımının içinde bulunan aplikatör kütüphanesinden o hastada kullanılan aplikatör modeli alınarak hastanın tomografik görüntüleri ile üç boyutlu olarak çakıştırılır. Otomatik rekonstrüksiyon uygulamalarına eklenebilecek diğer yöntemler ise son yıllarda geliştirilmiş elektromagnetik izleme teknolojisi ile yapay zeka uygulamalarıdır. Gelişmekte olan bu tekniklerdeki en önemli amaç hem hastada gerçek doz dağılımının modellenebilmesi hem de her tedavide kolaylıkla ve doğru bir şekilde uygulanabilmesidir. Bu nedenle hangi tekniğin kullanılabilir olduğunun ve hastadaki gerçek doz dağılımının simülasyonunu yapabilirliği sıkı kalite kontrol programları ile belirlenmeli ve uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yüksek Doz Hızlı Brakiterapi, Tedavi Planlama, Doz Dağılımı, Aplikatör Rekonstrüksiyonu

Applıcator Reconstructıon in Brachytherapy Applıcatıons

Abstract: Before applying brachytherapy (BRT) to the patient, localization of the radioactive source path is an important step in the treatment planning system. The source dwell positions and dwell times to be determined on this path directly affect the dose to be given to the patient.Therefore, the applicator used must be reconstructed accurately on the images. Two techniques, manual and automatic, are used in treatment planning systems for applicator reconstruction. The geometric and dosimetric accuracy of both techniques directly affects the dose distribution in the patient. In manual application, the X-ray marker placed in the applicator on the patient shows the movement points of the source. The movement paths of the radioactive source are determined according to these marker points on the tomographic images. In the automatic reconstruction method, the applicator library in the software is generally used for applicator modeling. In this method, the applicator model used in that patient is taken from the applicator library in the planning software and superimposed with the patient's tomographic images in three dimensions. Other examples of automatic reconstruction applications are the electromagnetic

tracking technology and artificial intelligence applications developed in recent years. The most important goal of these developing techniques is to be able to model the real dose distribution in the patient and to be easily and accurately applied in every treatment. Therefore, which technique is applicable and can simulate the real dose distribution in the patient should be determined with strict quality control programs.

Keywords: High Dose Rate Brachytherapy, Treatment Planning, Dose Distribution, Applicator Reconstruction

Makale id= 225

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2247-8123

Cerrahi Sonrası Erken Mobilizasyon: Multidisipliner Bir Yaklaşımın Hasta Sonuçlarına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ramazan Cihad Yılmaz[1] , Dr. Öğretim Üyesi Dilan Demirtaş Karaoba[1] , Arş.Gör. Züleyha Sönmez[2]
[1]Iğdır Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Siirt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

*Corresponding author: Ramazan Cihad Yılmaz

Özet: Postoperatif dönemde hastaların erken mobilizasyonunun sağlanması, iyileşme sürecine önemli katkılar sağlamaktadır. Postoperatif dönemde erken mobilizasyon uygulamaları, morbidite ve mortaliteyi azaltmada anahtar rol oynamaktadır. Erken mobilizasyon kriterlerinin uygulanmasıyla hastalar daha az komplikasyon yaşamakta ve genel iyilik halleri daha hızlı iyileştirilebilmektedir. Multidisipliner ekip üyeleri, hastaları titizlikle değerlendirerek ihtiyaçlarına uygun mobilizasyon planları oluşturmalıdır. Erken mobilizasyon döneminde, pasif ve aktif mobilizasyon programları, hastaların durumuna göre progresif olarak uygulanmalıdır. Çünkü bazı hastalarda erken mobilizasyonun advers olaylarla karşılaşma riskini artırabileceği vurgulanmaktadır. Ayrıca, bu sürece ailelerin ve bakım verenlerin de katılımı sağlanmalı ve gün boyunca mobilizasyonda sürdürülebilirlik kazandırılmalıdır. Erken mobilizasyonun, hastanede kalış süresini ve sağlık maliyetlerini azalttığı bildirilmektedir. Erken mobilizasyon programlarının uygulanmasında, tedavi ekibi ve aile bireylerine eğitim verilmelidir. Erken mobilizasyon sürecinin etkinliği için hastaların beslenmesine özen gösterilmeli ve gerekirse mobilizasyona yardımcı cihazlardan faydalanılmalıdır. Erken mobilizasyon uygulamalarının başarısı, multidisipliner ekibin etkili iş birliğiyle yakından ilişkilidir. Bu nedenle, ekip üyeleri arasındaki koordinasyonu güçlendiren yaklaşımlara öncelik verilmelidir. Bu sayede hastaların iyileşme süreci kısalacak ve bakım kalitesi artacaktır. Sonuç olarak, cerrahi sonrası erken mobilizasyon, hastaların biyolojik, psikolojik ve sosyal iyilik hallerini bütüncül olarak destekleyen etkili bir müdahaledir. Literatürde, standart erken mobilizasyon protokollerinin bulunmadığı göze çarpmaktadır. Ayrıca, erken mobilizasyonun optimal zamanlamasına ilişkin net verilerin eksikliği nedeniyle, mobilizasyona başlamadan önce hastaya özgü endikasyon ve kontrendikasyonlar değerlendirilerek süreç bireysel olarak planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Erken Mobilizasyon, Postoperatif İyileşme, Rehabilitasyon, Multidisipliner Yaklaşım

Early Postsurgical Mobilization: Impact of a Multidisciplinary Approach On Patient Outcomes

Abstract: Ensuring early mobilization of patients in the postoperative period provides significant contributions to the recovery process. Early mobilization practices in the postoperative period play a key role in reducing morbidity and mortality. By implementing early mobilization criteria, patients experience fewer complications and their general well-being can improve more quickly. Multidisciplinary team members should carefully evaluate patients and create mobilization plans that are appropriate for their needs. During the early mobilization period, passive and active mobilization programs should be applied progressively according to the patient's condition. Because it is emphasized

that early mobilization may increase the risk of adverse events in some patients. In addition, families and caregivers should be involved in this process and sustainability should be achieved in mobilization throughout the day. It has been reported that early mobilization reduces the length of hospital stay and healthcare costs. The treatment team and family members should be trained in the implementation of early mobilization programs. For the effectiveness of the early mobilization process, attention should be paid to the nutrition of patients and, if necessary, devices that assist in mobilization should be used. The success of early mobilization practices is closely related to the effective cooperation of the multidisciplinary team. Therefore, approaches that strengthen coordination among team members should be prioritized. In this way, the recovery process of patients will be shortened and the quality of care will be increased. In conclusion, early mobilization after surgery is an effective intervention that supports the biological, psychological and social well-being of patients in a holistic manner. It is noteworthy that there are no standard early mobilization protocols in the literature. In addition, due to the lack of clear data on the optimal timing of early mobilization, the process should be planned individually by evaluating patient-specific indications and contraindications before starting mobilization.

Keywords: Early Ambulation, Postoperative Recovery, Rehabilitation, Multidisciplinary Approach

Makale id= 180

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4822-9755

Chatgpt'nin Mamografi ve Meme Ultrasonografi Raporlarını Kullanarak Kılavuzlara Uygun Meme Kanseri Tarama Önerileri Üretebilme Yetisi

Dr. Öğretim Üyesi Medine Böge[1]
[1]Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Yapay zeka (YZ) araçları, özellikle ChatGPT gibi büyük dil modelleri, klinik karar destek sistemlerinde giderek daha fazla araştırılmaktadır. Radyoloji raporları, meme kanseri taramasını yönlendirmede kritik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı, ChatGPT'nin mamografi ve meme ultrason raporlarına dayanarak uygun takip veya tarama önerisi üretip üretemeyeceğini değerlendirmektir. Yöntem: Retrospektif ve gözlemsel bu çalışmada, 2025 yılının ilk 6 ayında mamografi ve meme US ile değerlendirilmiş, 40 yaş ve üzeri 100 kadının radyoloji raporlarından yapılandırılmış veriler toplandı. Her olguda görüntüleme bulguları, BI-RADS kategorisi, hasta yaşı ve mevcut risk faktörleri yer aldı. Bu veriler, ChatGPT'ye standart promptlarla girilerek, kılavuzlara uygun öneri üretmesi istendi. Yapay zekanın oluşturduğu öneriler; 12 yıl tecrübesi bulunan meme radyoloğunun önerileri ve ACR kılavuzları ile karşılaştırıldı. Öneriler "uygun", "kısmen uygun" ve "uygun değil" olarak sınıflandırıldı. Bulgular: Çalışma analizinde ChatGPT %100 olguda öneri sundu. Bu önerilerin %93'ü ACR kılavuz önerilerine göre tamamen uygun bulundu. ChatGPT ile radyolog önerileri arasındaki genel uyum 0.646 Cohen's kappa katsayı ile iyi/önemli düzeyde uyum olarak bulundu. En yüksek uyum BI-RADS 1 ve 2 olgularında gözlendi. Uyumsuzluk daha çok BI-RADS 3 lezyonlar ve karmaşık risk profiline sahip hastalarda görüldü. Sonuç: ChatGPT, meme görüntüleme raporlarından yola çıkarak kılavuzlarla uyumlu tarama önerileri üretmede yüksek performans göstermiştir. Uzman denetimi hâlâ gerekli olsa da, bu tür dil modelleri karar destek süreçlerini güçlendirme ve tutarlılığını artırmada yüksek potansiyele sahiptir. Klinik uygulamaya entegrasyonu için ileriye dönük çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Chatgpt, Radyoloji, Meme Kanseri Taraması

Chatgpt's Ability to Generate Guideline-Based Appropriate Breast Cancer Screening Recommendations Using Mammography and Breast Ultrasound Reports

Abstract: Background: Artificial intelligence (AI) tools, particularly large language models such as ChatGPT, are increasingly being explored in clinical decision support. Radiology reports are critical in breast cancer screening. This study aims to assess whether ChatGPT can generate appropriate follow-up or screening recommendations based on mammography and breast ultrasound reports. Method: In this retrospective observational study, structured data were extracted from 100 radiology reports of women aged ≥40 who underwent mammography and breast ultrasound in the first 6 months of 2025. Each case included imaging findings, BI-RADS category, patient age, and known risk factors. These data were input into ChatGPT using standardized prompts to request ACR guideline-based screening or follow-up recommendations. The AI-generated recommendations were compared with a 12-year-experienced board-certified breast radiologist's recommendations and with a consensus decision from an expert panel based on ACR guidelines. Recommendations were classified as appropriate, partially appropriate, or inappropriate. Results: Preliminary analysis showed that ChatGPT provided screening

recommendations in 100% of cases. Among these, 93% were considered fully appropriate according to expert evaluation. The overall agreement between ChatGPT and radiologist recommendations was good/significant, with a Cohen's kappa coefficient of 0.646. The highest agreement was observed in BI-RADS 1 and 2 cases. Most discordant cases occurred in BI-RADS 3 lesions and patients with complex risk profiles. Conclusion: ChatGPT demonstrated promising performance in generating guideline-compliant breast cancer screening recommendations based on imaging reports. Although expert supervision remains essential, language models may support decision-making and improve consistency in radiology reporting. Further prospective studies are warranted to validate integration into clinical practice.

Keywords: Chatgpt, Radiology, Breast Cancer Screening

Makale id= 73

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0659-3586; 0009-0000-6504-9831; 0009-0004-3821-3017; 0000-0003-0585-5123; 0000-0003-4344-8174; 0000-0002-6726-0478

Çocukluk Çağı Kanser Geçmişi Olan Yetişkin Bireylerin Akdeniz Diyetine Uyum ve Beslenme Durumunun Kardiyovasküler Sistem Hastalıkları Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Hande Seven Avuk[1] , Araştırmacı Berra Türk[1] , Araştırmacı Ayça Küçük[1] , Öğr. Gör. Dr Ülkü Miray Yıldırım[2] , Prof.Dr. Rejin Kebudi[3] , Prof.Dr. Cafer Sadık Zorkun[4]

[1]İstanbul Bilgi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İstanbul, Türkiye.

[2]İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Teşhis Tedavi ve Bakım Hizmetleri, Klinik Onkoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

[3]İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Teşhis Tedavi ve Bakım Hizmetleri, Prevantif Onkoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

[4]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Kardiyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

*Corresponding author: Hande Seven Avuk

Özet: Çocukluk çağı kanseri sağkalımları yetişkinlikte artmış kardiyovasküler hastalık (KVH) riski taşımaktadır. Bu çalışma, kanser öyküsü olan yetişkinlerin Akdeniz diyetine uyum ve beslenme durumlarının KVH risk faktörleri üzerindeki etkilerini sağlıklı bir kontrol grubuyla karşılaştırmalı olarak incelemiştir. Kesitsel çalışmaya, 43 çocukluk çağı kanseri geçirmiş (yaş 28,05±7,44 yıl) ve 43 sağlıklı kontrol (yaş 27,63±7,97 yıl) olmak üzere 18-65 yaş arası toplam 86 birey (%46,5 kadın) dahil edilmiştir. Veriler anket, Akdeniz Diyeti Bağlılık Ölçeği (MEDAS), Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ), antropometrik ölçümler, biyokimyasal parametreler ve Framingham Risk Skoru (FRS) ile toplanmıştır. Gruplar arasında antropometrik ölçümler açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). Kanser tanısı almış grubun MEDAS puanları (7,93±2,48), kontrol grubuna (6,26±2,66) göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur (p=0,003). Akdeniz diyetine düşük uyum oranı, tanı almış grupta (%23,3) kontrol grubuna (%51,2) kıyasla daha azdır (p=0,024). Tanı almış grupta çoklu doymamış yağ asidi (PUFA) tüketim yüzdesi anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur (p=0,021). Kontrol grubunun total kolesterol (p=0,043), LDL-kolesterol (p=0,018), AST (p<0,001) ve ALT (p=0,040) düzeyleri, kanser tanısı almış gruptan anlamlı derecede daha yüksek saptanmıştır. Gruplar arasında Framingham risk yüzdeleri açısından anlamlı bir fark gözlenmemiştir (p>0,05). Sonuç olarak bulgular, çocukluk çağı kanserinden sağ kalan bireylerin, artan sağlık bilinciyle daha sağlıklı diyet ve yaşam tarzı alışkanlıkları benimsediğini göstermektedir. Bu doğrultuda, Akdeniz diyeti gibi koruyucu beslenme modellerinin teşvik edilmesi ve yaşam boyu multidisipliner takibin sağlanması, bu popülasyonun uzun dönem kardiyovasküler risklerini azaltmak ve yaşam kalitelerini artırmak için temel stratejiler olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz Diyeti; Beslenme Durumu; Çocukluk Çağı Kanseri; Kardiyovasküler Hastalık.

The Effect of Mediterranean Diet Adherence and Nutritional Status On Cardiovascular System Diseases in Adult Survivors of Childhood Cancer

Abstract: Childhood cancer survivors face an increased risk of cardiovascular disease (CVD) in adulthood. This study comparatively evaluated the effects of Mediterranean diet adherence and nutritional status on CVD risk factors in adult cancer survivors versus a healthy control group. This cross-sectional study included 86 individuals (18-65 years, 46.5% female): 43 childhood cancer survivors (mean age 28.05±7.44) and 43 healthy controls (mean age 27.63±7.97). Data were collected via questionnaires, the Mediterranean Diet Adherence Screener (MEDAS), International Physical Activity Questionnaire (IPAQ), anthropometric measurements, biochemical parameters, and Framingham Risk Score (FRS). No significant difference was found between the groups in terms of anthropometric measurements ($p>0.05$). The MEDAS scores of cancer survivors (7.93±2.48) were significantly higher than the control group (6.26±2.66) ($p=0.003$). The rate of low adherence to the Mediterranean diet was lower in the survivor group (23.3%) compared to the control group (51.2%) ($p=0.024$). The percentage of polyunsaturated fatty acid (PUFA) intake was also significantly higher in the survivor group ($p=0.021$). Conversely, the control group had significantly higher levels of total cholesterol ($p=0.043$), LDL-cholesterol ($p=0.018$), AST ($p<0.001$), and ALT ($p=0.040$) than the survivor group. No significant difference was observed in Framingham risk percentages between the groups ($p>0.05$).Findings suggest that childhood cancer survivors adopt healthier diet and lifestyle habits, likely due to increased health consciousness. Promoting protective dietary patterns like the Mediterranean diet and ensuring lifelong multidisciplinary follow-up are key strategies to reduce long-term cardiovascular risks and improve quality of life in this population.

Keywords: Cardiovascular Disease; Childhood Cancer; Mediterranean Diet; Nutritional Status.

Makale id= 175

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-1711-7585

Din Görevlilerinde Sesin Algısal ve Akustik Ses Değerlendirmesi

Dr. Öğretim Üyesi Emel Arslan Sarımehmetoğlu[1] , Araştırmacı Ayşegül Kıran[1]
[1] Ankara Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Ayşegül Kıran

Özet: Din görevlileri profesyonel kullanıcıları arasında yer almaktadır. Mesleklerinde seslerini yoğun bir şekilde kullanan din görevlilerinin, seslerini bilinçsiz veya hatalı kullanmaları sonucunda geçici ya da kalıcı ses problemleri oluşması mümkündür. Bu projede amaçladığım profesyonel ses kullanıcıları din görevlilerinde, seslerini bilinçsiz ve/veya hatalı kullanmaları sonucunda geçici ya da kalıcı oluşabilecek, ses problemlerini önlemek açısından seslerinin algısal ve akustik değerlendirilmesidir. Bu araştırma 1919B012324550 numaralı TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı tarafından desteklenmiştir. Yöntem-Gereçler: Araştırmaya, çalışma grubunu oluşturan 13 din görevlisi ile kontrol grubunu oluşturan 10 profesyonel ses kullanıcısı olmayan birey olmak üzere toplam 23 erkek katılımcı dahil edilmiştir. Çalışma grubunun yaş ortalaması 42,77 ±8,83, kontrol grubunun yaş ortalaması 40,70 ±8,82 olarak belirlenmiştir. Çalışma grubu dahil edilme kriterleri; din görevlisi olarak en az 6 ay süreyle çalışıyor olmak, sesle ilgili herhangi bir cerrahi öyküsünün olmaması, değerlendirme günü üst solunum yolu hastalığının olmaması, nörolojik bir hastalık öyküsü olmaması, araştırmaya gönüllü katılıyor olması, erkek olması olarak belirlenmiştir. Kontrol grubunun dahil edilme kriterleri; sesle ilgili cerrahi bir öyküsünün olmaması, değerlendirme günü üst solunum yolu hastalığı olmaması, nörolojik öyküsünün bulunmaması, araştırmaya gönüllü katılıyor olması, erkek olması olarak belirlenmiştir. Ses analizi için Praat programı kullanılmış, katılımcılardan yaklaşık 3 saniye süren uzatılmış /a/ fonasyonu alınmıştır. Ayrıca tüm katılımcılara Ses Handicap İndeksi (SHE-10) anketi uygulanmıştır. Bulgular: Kontrol ve çalışma gruplarının ses analizi programından elde edilen parametreleri (AF0, Shimmer Local ve AHNR) ile SHE-10 anket puanları arasındaki fark Mann-Whitney U testi ile değerlendirilmiştir. AF0 değişkeni açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (U = 26,000, p = 0,015). A Shimmer Local değişkeninde (U= 57,000, p = 0,648), AHNR değişkeninde (U = 46,000, p = 0,257) gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Çalışma grubunun SHE-10 puanları kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur (U = 32.00, p = 0,023). Sonuçlar: Din görevlilerinin sesiyle ilgili hem objektif olarak (AF0) hem de öznel olarak (SHE-10) daha fazla sorun yaşadığını gösterir. Araştırma sonuçları, profesyonel ses kullanıcısı olan din görevlilerinde sesin algısal ve akustik performansının incelenmesine dair önemli bulgular ortaya koymaktadır. Profesyonel ses kullanıcılarının seslerini kullanma şekilleri larengeal vokal fonksiyonlarını da etkilemekte olup, seslerini yoğun bir şekilde kullanan bu insanların hatalı ses kullanımları fonksiyonel ve/veya organik ses patolojilerine yol açmaktadır. Gelecek çalışmalarda, daha geniş örneklem gruplarıyla sesin objektif ve subjektif tüm parametrelerinin kapsamlı bir biçimde değerlendirildiği araştırmaların gerçekleştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Din Görevlileri, Ses, Ses Analizi

Perceptual and Acoustic Voice Evaluation in Religious Officials

Abstract: Religious officials are considered among professional voice users. Due to the intensive use of their voices in their profession, unconscious or incorrect voice use by religious officials may lead to temporary or permanent voice problems. The aim of this project was to conduct perceptual and acoustic evaluations of the voices of religious officials, who are professional voice users, in order to prevent potential temporary or permanent voice problems caused by unconscious and/or incorrect voice use. This research was supported by the TÜBİTAK 2209-A University Students Research Projects Support Program under project number 1919B012324550. Methods: A total of 23 male participants were included in the study: 13 religious officials forming the study group and 10 non-professional voice users forming the control group. The mean age of the study group was 42.77 ± 8.83 years, while the mean age of the control group was 40.70 ± 8.82 years. Inclusion criteria for the study group were: having worked as a religious official for at least six months, no history of voice-related surgery, no upper respiratory tract infection on the day of evaluation, no history of neurological disease, voluntary participation in the study, and being male. The inclusion criteria for the control group were: no history of voice-related surgery, no upper respiratory tract infection on the day of evaluation, no history of neurological disease, voluntary participation in the study, and being male. Voice analysis was conducted using the Praat software, and participants were asked to produce a sustained /a/ phonation lasting approximately 3 seconds. Additionally, the Voice Handicap Index (SHE-10) questionnaire was administered to all participants. Results: The differences in the voice parameters (AF0, Shimmer Local, and AHNR) obtained from the voice analysis software, along with SHE-10 questionnaire scores between the control and study groups, were analyzed using the Mann-Whitney U test. A statistically significant difference was found between the groups in the AF0 variable (U = 26.000, p = 0.015). No statistically significant differences were observed between the groups for the Shimmer Local (U = 57.000, p = 0.648) and AHNR (U = 46.000, p = 0.257) variables. The SHE-10 scores of the study group were significantly higher than those of the control group (U = 32.000, p = 0.023). Conclusion: These findings indicate that religious officials experience more voice-related issues both objectively (AF0) and subjectively (SHE-10). The results of the study provide significant insights into the perceptual and acoustic performance of the voice in professional voice users such as religious officials. The way professional voice users use their voices also affects their laryngeal vocal function, and incorrect voice use by individuals who use their voices intensively can lead to functional and/or organic voice pathologies. Future studies are recommended to include larger sample sizes and to comprehensively assess all objective and subjective parameters of the voice.

Keywords: Religious Officials, Voice, Voice Analysis

Makale id= 203

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-5257-5803

Doğum Sonrası Perineal Şişlik Nedeniyle Sevk Edilen Olguda Cerrahi Yaklaşım: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Erkan Yergin[1]
[1]Gaziantep Şehir Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet: Doğum sonrası perineal hematomlar nadir görülse de ciddi morbiditeye yol açabilen komplikasyonlardır. Özellikle zor doğumlarda epizyotomi hattında gelişen şişlikler, altta yatan kanamaya bağlı olabilir. Bu bildiride, doğum sonrası epizyotomi hattında gelişen ve sevk gerektiren bir hematom olgusu sunulmaktadır. İlk gebeliğini dış merkezde vajinal doğumla gerçekleştiren kadın hastada doğum sonrası epizyotomi hattında giderek artan şişlik gelişmiştir. Epizyo hattında belirgin ödem, morarma ve hassasiyet nedeniyle hasta üçüncü basamak merkezimize sevk edilmiştir. Yapılan değerlendirme sonrası hasta operasyona alınmış, epizyo hattı açılarak aktif kanama alanları kontrol altına alınmış ve bölgeye dren yerleştirilmiştir. Ayrıca idrar sondası takılarak postop takip sağlanmıştır. Hasta sorunsuz bir postoperatif sürecin ardından şifa ile taburcu edilmiştir. Bu olgu, doğum sonrası perineal hematomların zamanında ve uygun şekilde tedavi edilmediğinde ne denli ciddi boyutlara ulaşabileceğini ve cerrahi müdahale gerekebileceğini vurgulamaktadır. Sevk edilen postpartum hastalarda görsel muayene ve dikkatli değerlendirme, komplikasyonların erken fark edilmesinde kritik önemdedir.

Anahtar Kelimeler: Perineal Hematom, Doğum, Epizyotomi, Postpartum, Cerrahi Drenaj, Olgu Sunumu

Surgical Management of a Postpartum Perineal Swelling: A Case Report

Abstract: Postpartum perineal hematomas are rare but potentially serious complications that may require surgical intervention. Swelling along the episiotomy line after a difficult delivery should raise suspicion for underlying hemorrhage. In this report, we present a case of a patient referred to our tertiary center with progressive perineal swelling after vaginal delivery. The patient, who had her first birth at an external center, developed a growing painful mass at the episiotomy site. Upon referral, physical examination revealed significant edema, ecchymosis, and tenderness. The patient was taken to the operating room, where the episiotomy site was opened, bleeding points were controlled, and a drain was placed in the perineal region. A urinary catheter was inserted for postoperative care. The patient had an uneventful recovery and was discharged in good condition. This case highlights how postpartum perineal hematomas can progress to serious conditions if not recognized and managed in a timely and appropriate manner. In referred postpartum patients, visual inspection and careful clinical evaluation are crucial for the early detection of complications.

Keywords: Perineal Hematoma, Delivery, Episiotomy, Postpartum, Surgical Drainage, Case Report

Makale id= 174

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-0650-0423

Gastroenterit Semptomu Olan Hastaların Dışkılarında Koronavirüslerin Belirlenmesi ve Moleküler Karakterizasyonu

Araştırmacı Şeyma Akbulut[1] , Prof.Dr. Seda Tezcan Ülger[2,3] , Prof.Dr. Nuran Delialioğlu[2] , Prof.Dr. Gönül Aslan[2]

[1]Mersin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, 33343 Mersin-Türkiye

[2]Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, 33343 Mersin-Türkiye

[3] Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Veterinerlik Virolojisi Anabilim Dalı, 06070 Ankara-Türkiye

*Corresponding author: Şeyma Akbulut

Özet: Koronavirüsler (CoV'ler), enfekte ettikleri canlılarda solunum, gastrointestinal, nörolojik ve sistemik enfeksiyonlara neden olabilen önemli patojenlerdir. Başlıca solunum kanalı etkeni olan endemik insan CoV'leri (OC43, HKU1, 229E ve NL63) ile SARS-CoV, SARS-CoV-2 ve MERS-CoV'un gastrointestinal örneklerde de tespit edilebildiği gösterilmiştir. CoV'lerin yüksek bulaşıcılığı nedeniyle salgınların önlenmesi ve kontrolünde yeni vakaların sürveyansı önemlidir. Bu çalışmada, gastrointestinal semptomlu hastalardan alınan dışkı örneklerinde, tüm CoV'leri hedefleyen pan-CoV primerleriyle RT-PCR temelli analiz yapılarak viral saçılım ve sirkülasyonun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya Kasım 2021-Ekim 2022 tarihleri arasında Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Laboratuvarı'na gelen ishalli hastalara ait 152 sulu dışkı örneği dahil edildi. Örneklerden nükleik asit izolasyonu innuPREP Virus DNA/RNA Kit (IST Innuscreen GmbH, Almanya) kullanılarak gerçekleştirildi. Orthocoronavirinae ailesinde ortak olan korunmuş RNA'ya bağımlı RNA polimeraz (RdRp) genom bölgesini hedefleyen semi-nested RT-PCR tekniği uygulandı. RT-PCR sonucunda toplam 152 örneğin 18'inde (%11,8) pozitif kontrol hizasında bant elde edildi. PCR ürünlerine, işaretli dideoksinükleotid içeren BigDye Terminator v3.1 Cycle Sequencing kiti (Applied Biosystems, ABD) ile sense ve antisense zincirine "Cycle Sequence" PCR'ı yapıldı. Reaksiyon ürünleri, ABI PRISM 3130XL Genetic Analyzer cihazında (Applied Biosystems, ABD) analiz edildi. Elde edilen diziler, NCBI-BLAST (National Center for Biotechnology Information – Basic Local Alignment Search Tool) kullanılarak GenBank veri tabanı ile karşılaştırıldı ve olası CoV tiplendirmesi yapıldı. Karşılaştırılma sonucunda 4 örneğin (%2,6, 4/152) SARS-CoV-2 olduğu belirlendi. Çalışmada, gaitada lökosit varlığı, gastrointestinal ve diğer semptomlar, altta yatan hastalıklar, kemoterapi ve immünsüpresif tedavi öyküsü ile RT-PCR pozitifliği arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$). Çalışmamızdan elde edilen veriler ile gastrointestinal semptomu olan hastaların dışkı örneklerinde SARS-CoV-2 sirkülasyonu gösterildi. Bu bağlamda, enterik kanalda da hastalık yapabilen CoV'lerin araştırılması; tanı süreçlerinin iyileştirilmesi ve toplum ile hastane ortamlarındaki virüs dolaşımına ilişkin epidemiyolojik verilerin sağlanması açısından büyük önem taşımaktadır. Teşekkür: Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri birimi (Proje No: 2022-1-TP2-4551) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, Dışkı, Rdrp, Rt-Pcr, Dizi Analizi

Detection and Molecular Characterization of Coronaviruses in the Stools of Patients Wıth Gastroenteritis Symptom

Abstract: Coronaviruses (CoVs) are significant pathogens capable of causing respiratory, gastrointestinal, neurological, and systemic infections in infected hosts. Although primarily respiratory viruses, endemic human CoVs (OC43, HKU1, 229E, and NL63) as well as SARS-CoV, SARS-CoV-2, and MERS-CoV have also been detected in gastrointestinal samples. Due to their high transmissibility, the surveillance of new cases is essential for outbreak prevention and control. This study aimed to investigate CoV shedding and circulation using an RT-PCR-based method with pan-CoV primers in stool samples from patients with gastrointestinal symptoms. A total of 152 watery stool samples from diarrheic patients who visited the Department of Medical Microbiology Laboratory at Mersin University Faculty of Medicine Hospital between November 2021 and October 2022 were analyzed. Nucleic acid extraction was performed using the innuPREP Virus DNA/RNA Kit (IST Innuscreen GmbH, Germany). A semi-nested RT-PCR targeting the conserved RNA-dependent RNA polymerase (RdRp) gene region, common to Orthocoronavirinae, was applied. Bands aligned with the positive control were observed in 18 samples (11.8%). Cycle sequencing was performed on PCR products using the BigDye Terminator v3.1 Cycle Sequencing Kit (Applied Biosystems, USA) for both strands. Products were analyzed with the ABI PRISM 3130XL Genetic Analyzer (Applied Biosystems, USA). Sequences were compared using NCBI-BLAST against GenBank reference sequences for CoV typing. Four samples (2.6%, 4/152) were identified as SARS-CoV-2. Statistical analysis revealed no significant relationship between RT-PCR positivity and stool leukocytes, symptoms, underlying diseases, chemotherapy, or immunosuppressive treatment history ($p > 0.05$). These results demonstrate the presence of SARS-CoV-2 in stool samples from patients with gastrointestinal symptoms. Investigating enteric CoV infections is crucial for enhancing diagnostic strategies and providing epidemiological data on viral circulation in communities and healthcare settings. Acknowledgment: This study was supported by the Mersin University Scientific Research Projects Unit (Project No: 2022-1-TP2-4551).

Keywords: Coronaviruses, Feces, Rdrp, Rt-Pcr, Sequence Analysis

Makale id= 114

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0009-0000-6528-3126

Genç Kadın Hentbolcularda Atış Hızı İle Antropometrik Özellikler, Kas Kuvveti ve Sıçrama Performansı Arasındaki İlişki

Fzt Zümre Hediye Taşçı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Sertaç Yakal[1] , Öğr. Gör. Türker Şahinkaya[1]
[1]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Spor Hekimliği Anabilim Dalı

*Corresponding author: Zümre Hediye Taşçı

Özet: Bu çalışma, 16-18 yaş aralığında yer alan 27 genç kadın hentbolcunun atış hızı ile sıçrama performansı, el kavrama kuvveti ve antropometrik özellikleri arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamaktadır. Katılımcıların atış hızı, üç adım sıçrayarak atış tekniğiyle ve Bushnell Speedster III Doppler radar tabancası kullanılarak ölçülmüştür. El kavrama kuvveti, Jamar hidrolik el dinamometresi ile değerlendirilmiş; sıçrama performansı ise modifiye Counter Movement Jump (mCMJ), Single Leg Vertical Jump (SLVJ) ve Single Leg Horizontal Jump (SLHJ) testleriyle ölçülmüştür. Antropometrik değerlendirmeler ISAK standartlarına uygun olarak dominant taraftan alınmıştır. Bulgulara göre, atış hızı ile el kavrama kuvveti ($p<0,001$), omuz çevresi ($p<0,05$), kulaç uzunluğu ($p<0,05$) ve bacak boyu ($p<0,05$) arasında anlamlı pozitif korelasyonlar saptanmıştır. Ayrıca, atış hızı ile SLVJ ve SLHJ değerleri arasında anlamlı ilişkiler bulunurken ($p<0,05$), mCMJ ile anlamlı ilişki saptanmamıştır ($p>0,05$). Hentbol tecrübesi ile atış hızı arasında anlamlı ilişki görülmüş, ancak tecrübe ile sıçrama performansı arasında ilişki bulunmamıştır. Sonuç olarak, atış performansının belirlenmesinde hem üst hem alt ekstremite kuvvetinin ve bazı antropometrik özelliklerin önemli rol oynadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Atış Hızı, Hentbol, El Kavrama Kuvveti, Antropometri, Sıçrama Performansı

Relationship Between Throwing Speed and Anthropometric Characteristics, Muscle Strength and Jump Performance in Young Female Handball Players

Abstract: This study aimed to investigate the relationships between throwing speed, jump performance, grip strength, and anthropometric characteristics in 27 young female handball players aged 16–18. Throwing speed was measured using a three-step jump shot technique and the Bushnell Speedster III Doppler radar gun. Grip strength was assessed with a Jamar hydraulic hand dynamometer. Jump performance was evaluated using Modified Counter Movement Jump (mCMJ), Single Leg Vertical Jump (SLVJ), and Single Leg Horizontal Jump (SLHJ) tests. Anthropometric measurements were taken from the dominant side according to ISAK standards. The findings revealed significant positive correlations between throwing speed and grip strength ($p<0.001$), shoulder circumference ($p<0.05$), arm span ($p<0.05$), and leg length ($p<0.05$). Throwing speed was significantly associated with SLVJ and SLHJ scores ($p<0.05$), but not with mCMJ ($p>0.05$). While handball experience correlated with throwing speed, it showed no relation to jump performance. In conclusion, upper and lower extremity strength and certain anthropometric features appear to play a key role in throwing performance.

Keywords: Throwing Speed, Handball, Grip Strength, Anthropometry, Jump Performance

Makale id= 251

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-2680-7147

Görünmeyen Tehlike: Çocukluk Çağında Mikroplastik Maruziyeti

Dr. Öğretim Üyesi Özge Yeşildemir[1]
[1]Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik

Özet: Mikroplastikler, çevresel ortamlarda giderek yaygınlaşan ve çapları 5 milimetreden daha küçük olan plastik parçacıklardır. Atmosfer, su kaynakları, toprak ve gıda zincirine yayılan bu partiküller, özellikle ambalaj malzemeleri, oyuncaklar, kozmetikler ve gıda ürünleri gibi günlük yaşamda sıkça kullanılan materyaller yoluyla insan vücuduna giriş yapabilmektedir. Çocuklar, hızlı büyüme ve gelişim süreçleri nedeniyle toksik maddelere karşı yetişkinlere kıyasla daha yüksek duyarlılığa sahiptir. Bu dönemde organ sistemlerinin tam olarak olgunlaşmamış olması, toksik maruziyetin etkilerini artırmaktadır. Çocuklarda mikroplastik maruziyeti başlıca besin tüketimi, inhalasyon, dermal temas ve prenatal dönemde plasenta aracılığıyla olmaktadır. Son yıllarda yapılan deneysel çalışmalarda, mikroplastiklerin bağırsak bariyer bütünlüğünü bozarak intestinal geçirgenliği artırdığı, bağırsak mikrobiyota kompozisyonunda disbiyozise yol açtığı ve sistemik inflamasyon mekanizmalarını tetiklediği gösterilmiştir. Ayrıca, mikroplastiklerin yüzeyinde biriken fenoller, ftalatlar ve ağır metaller gibi çevresel kimyasalların endokrin bozucu etkiler yaratarak hormonal dengeyi bozduğu ve nörogelişimsel, üreme ile metabolik fonksiyonlarda bozulmalara neden olabileceği belirtilmektedir. Epidemiyolojik veriler sınırlı olmakla birlikte, bazı gözlemsel çalışmalar çocuklarda mikroplastik maruziyeti ile immün fonksiyon bozuklukları, alerjik hastalıklar ve nörolojik gelişim sorunları arasında olası ilişkilere işaret etmektedir. Uzun vadede, erken yaşta başlayan mikroplastik maruziyetinin kronik inflamasyon yoluyla kardiyovasküler hastalıklar, metabolik sendrom ve nörodejeneratif hastalıkların riskini artırabileceği varsayılmaktadır. Bu nedenle, çocuk sağlığını korumaya yönelik halk sağlığı stratejilerinin geliştirilmesi ve maruziyetin önlenmesi kritik öneme sahiptir. Bu bildiri, çocukluk çağında mikroplastik maruziyetinin potansiyel sağlık etkilerini güncel bilimsel bulgular ışığında değerlendirmekte ve önleyici tedbirlerin acilen ele alınması gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mikroplastikler, Çocuk Sağlığı, Toksik Maruziyet, Endokrin Bozucular

Invisible Threat: Microplastic Exposure in Childhood

Abstract: Microplastics are plastic particles smaller than 5 millimeters that are increasingly widespread in environmental matrices. These particles, which have dispersed throughout the atmosphere, water sources, soil, and food chains, can enter the human body through various daily-use materials such as packaging, toys, cosmetics, and food products. Children are more vulnerable to toxic substances than adults due to their rapid growth and developmental processes. During this period, the incomplete maturation of organ systems increases the impact of toxic exposures. In children, microplastic exposure primarily occurs via ingestion through food consumption, inhalation, dermal contact, and prenatal transfer via the placenta. Recent experimental studies have demonstrated that microplastics can disrupt intestinal barrier integrity, increase gut permeability, induce dysbiosis of the gut microbiota, and trigger systemic inflammatory responses. Moreover, environmental chemicals such as phenols, phthalates, and heavy metals that accumulate on the surface of microplastics have been shown to exert endocrine-

disrupting effects, leading to hormonal imbalances and impairments in neurodevelopmental, reproductive, and metabolic functions. Although epidemiological data remain limited, some observational studies suggest possible associations between microplastic exposure in children and immune dysfunctions, allergic diseases, and neurological developmental disorders. Long-term exposure beginning in early life is hypothesized to increase the risk of cardiovascular diseases, metabolic syndrome, and neurodegenerative disorders via chronic inflammation pathways. Therefore, it is critical to develop public health strategies aimed at protecting children's health and preventing microplastic exposure. This review evaluates the potential health effects of microplastic exposure during childhood based on current scientific evidence and emphasizes the urgent need for preventive measures.

Keywords: Microplastics, Child Health, Toxic Exposure, Endocrine Disruptors

Makale id= 184

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-8712-2440

Karaciğerde Kronik Stres Kaynaklı Morfolojik Değişikliklere Karşı Nobiletinin Potansiyel Koruyucu Rolü

Arş.Gör.Dr. Betül Zehra Karip[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: Amaç: Stres, organizmanın iç ve dış çevresine verdiği fizyolojik ve psikolojik yanıtların bütünüdür. Kronikleşmiş stres, hipotalamus-hipofiz-adrenal (HPA) ekseninin aktivasyon süresinin uzamasına neden olur. Vücut içi homeostatik dengenin bozulmasına yol açar. Bu süreç; inflamasyon, hücresel hasar ve reaktif oksijen türlerinin (ROS) artışı ile karakterizedir. Karaciğer ise, metabolik fonksiyonları nedeniyle sistemik stres koşullarına karşı oldukça duyarlıdır. Bu çalışmada, doğal bir flavonoid olan nobiletinin antiinflamatuvar ve antioksidatif özellikleri değerlendirilmiştir. Kronik sudan kaçınma stresinin sıçan karaciğer dokusunda oluşturduğu histopatolojik hasara karşı koruyucu etkisi morfolojik düzeyde araştırılmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışma kapsamında 200–250 g ağırlığında Sprague-Dawley cinsi erkek sıçanlar rastgele beş gruba ayrılmıştır (n=7). Kronik sudan kaçınma stresi protokolü 10 gün boyunca her gün 1 saat uygulandı. Nobiletin tedavisi 25 mg/kg dozda oral gavaj yoluyla verildi. Karaciğer dokuları, formalinle fikse edildi. Hematoksilen-eozin (H&E) ile boyandı. Histopatolojik değerlendirmede hepatosit dejenerasyonu, portal alanda inflamasyon, sinüzoidal konjesyon, hepatositlerde apoptoz varlığı skorlandı. Bulgular: KS ve KS+DMSO gruplarında; portal alanlarda belirgin inflamasyon, sinüzoidal konjesyon ve hepatositlerde yaygın vakuoler dejenerasyon izlendi. KS+NOB grubunda hepatosit morfolojisinin daha düzenli olduğu, inflamasyonun ve sinüzoidal konjesyonun azaldığı gözlendi. Histolojik skorlamalar gruplar arasında anlamlı fark olduğunu gösterdi ($p<0,05$). Sonuç: Çalışmamız sudan kaçınma stresi ile karaciğer dokusunda morfolojik hasar olduğunu ortaya koymuştur. Nobiletinin, meydana gelen hepatoselüler hasara karşı koruyucu bir ajan olarak değerlendirilebileceğini göstermiştir. Gelecek çalışmalarda, doz-optimizasyon çalışmalarıyla karaciğer stres hasarında nobiletinin terapötik potansiyeli daha ayrıntılı olarak ortaya konabilir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Stres, Nobiletin, Karaciğer

The Potentıal Protectıve Role of Nobıletın Agaınst Chronıc Stress-Induced Morphologıcal Changes in the Lıver

Abstract: Aim: Stress is defined as the sum of physiological and psychological responses of the organism to its internal and external environment. It is well-documented that chronic stress instigates prolonged activation of the hypothalamic-pituitary-adrenal (HPA) axis. This results in a disruption of the body's internal homeostatic equilibrium. The process is characterised by the presence of inflammation, cellular damage, and an increase in reactive oxygen species (ROS). The liver, on the other hand, is highly sensitive to systemic stress conditions due to its metabolic functions. In this study, the anti-inflammatory and antioxidant properties of nobiletin, a natural flavonoid, were evaluated. The protective effect of chronic water avoidance stress against histopathological damage to rat liver tissue was investigated at a morphological level. Method: In this study, male Sprague-Dawley rats weighing 200–250 g were randomly divided into four groups (n=7). The chronic water avoidance stress protocol

was administered for one hour each day for ten days. Nobiletin treatment was given at a dose of 25 mg/kg by oral gavage. The liver tissues were fixed in formalin. These sections were then stained with haematoxylin and eosin (H&E). Histopathological evaluation revealed hepatocyte degeneration, portal area inflammation, sinusoidal congestion and hepatocyte apoptosis. Results: Marked inflammation, sinusoidal congestion and widespread vacuolar degeneration of hepatocytes were observed in the portal areas of the KS and KS+DMSO groups. In the KS+NOB group, hepatocyte morphology was found to be more regular, and inflammation and sinusoidal congestion were reduced. The histological scoring revealed a significant difference between the groups ($p<0.05$). Conclusion: The present study has demonstrated that water avoidance stress is a causative factor for morphological damage to liver tissue. Nobiletin has been shown to act as a protective agent against hepatocellular damage. Further studies may reveal its potential in more detail with dose optimisation.

Keywords: Chronic Stress, Nobiletin, Liver

Makale id= 153

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-0993-9698

Koklear İmplant Kullanıcılarında Filtrelenmiş Konuşma ve Müzik Uyaranlarına Yönelik Ses Kalitesi Algısı

Ma.St. Arife Pirol[1] , Ma.St. Rojda Alat[1] , Öğr. Gör. Dr Erva Değirmenci Uzun[1]
[1]İzmir Bakırçay Üniversitesi

*Corresponding author: Arife Pirol

Özet: Giriş: Koklear implant (Kİ) sistemleri, ileri ve çok ileri derecede sensörinöral işitme kayıplı bireylere ses ve konuşma algısını yeniden kazandıran, cerrahi olarak implante edilen cihazlardır. Ancak, Kİ kullanıcılarında özellikle alçak frekanslarda spektral çözünürlük ve frekans-elektrot uyumu gibi nedenlerle müzik ve ses kalitesi algısında bazı sınırlılıklar olabilmektedir. Bu çalışma, çeşitli frekans bantlarında filtrelenmiş konuşma ve müzik uyaranları kullanarak Kİ kullanıcılarının işitsel deneyimlerini ve buna bağlı olarak algılanan ses kalitesini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışmaya 12-25 yaş aralığındaki çalışma ve kontrol grubu olmak üzere toplam 49 katılımcı dahil edilmiştir. Çalışma grubu; konjenital işitme kaybına sahip ve en az 6 aydır Kİ kullanan 25 Kİ kullanıcısından (ortalama yaş: 18,67 ± 3,24) kontrol grubuysa 24 normal sınırlarda işiten katılımcıdan (ortalama yaş: 19,00 ± 3,49) oluşmaktadır. Tüm katılımcılara, alçak, orta ve yüksek olmak üzere üç frekans bandında filtrelenmiş konuşma ve müzik uyaranları sunulmuş; ardından ses ve müzik kalitesi, görsel analog skala (VAS) derecelendirme ölçeğine dayanan "Konuşma ve Müzik Sesleri Kalitesi Değerlendirme Anketleri" ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Konuşma sesi kalitesi skorları incelendiğinde, orta ($p < 0,001$) ve yüksek frekans ($p = 0,007$) bantlarında kontrol grubunun, çalışma grubuna göre anlamlı düzeyde yüksek skorlar aldığı tespit edilmiştir. Alçak frekans ses ($p > 0,05$) ve müzik skorlarında ($p > 0,05$) gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır. Müzik için algılanan ses kalitesine ilişkin skorlarda ise yalnızca yüksek frekans bandında kontrol grubu skorlarının anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p = 0,016$). Sonuç: Mevcut araştırmanın sonuçları, normal işiten bireylerin orta ve yüksek frekanslarda konuşma ve müzik seslerini Kİ kullanıcılarına göre daha kaliteli algıladığını, düşük frekanslarda ise benzer olduklarını göstermektedir. Kİ kullanıcılarının özellikle orta ve yüksek frekanslarda yaşadıkları konuşma sesi ve müzik kalitesi algısındaki sınırlılıkların cihaz ayarlarının optimize edilmesinde ve işitsel rehabilitasyon stratejilerinde dikkate alınması gerekmektedir. Böylece genel işitsel deneyim ve performansta iyileşme sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Koklear İmplant, Fitrelenmiş Uyaran, Ses Kalitesi, Müzik Kalitesi, İşitme Kaybı

Perceived Sound Quality of Filtered Speech and Music Stimuli in Cochlear Implant Users

Abstract: Introduction: Cochlear implant (CI) systems are surgically implanted devices designed to restore sound and speech perception in individuals with severe to profound sensorineural hearing loss. However, CI users may experience limitations in perceiving sound and music quality, particularly in the low-frequency range, due to reduced spectral resolution and frequency-to-electrode mismatch. This study aims to evaluate the auditory experiences and perceived sound quality of CI users using speech and music stimuli filtered into different frequency bands. Methods: Forty-nine participants aged 12 to 25 were included in the study and divided into a study group and a control group. The study group comprised 25 CI users with congenital hearing loss who had been using their devices for at least six

months (mean age: 18.67 ± 3.24), while the control group consisted of 24 normal-hearing individuals (mean age: 19.00 ± 3.49). All participants were presented with speech and music stimuli filtered into low-, mid-, and high-frequency bands. Perceived sound quality was rated using Speech and Music Sound Quality Assessment Questionnaires based on a visual analog scale (VAS). Results: Analysis of speech quality scores revealed that the control group rated mid-frequency ($p < 0.001$) and high-frequency ($p = 0.007$) speech stimuli significantly higher than the CI group. No significant differences were observed in low-frequency speech scores ($p > 0.05$) or overall music scores ($p > 0.05$). However, in the high-frequency music condition, the control group rated sound quality significantly higher ($p = 0.016$). Conclusion: Normal-hearing individuals perceived better speech and music quality than CI users in the mid- and high-frequency bands, while both groups showed similar ratings for low-frequency sounds. These perceptual limitations in CI users should be taken into account during device programming and auditory rehabilitation to improve overall listening experiences and outcomes.

Keywords: Cochlear İmplant, Filtered Stimulus, Sound Quality, Music Quality, Hearing Loss

Makale id= 43

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7519-5197

Koroner Arter Anomalisi Olan Bir Hastada Perkutan Koroner Girişim

Exp.Dr. Ramazan Astan[1]
[1] Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Elektif koroner anjiyografi uygulanan hastalarda koroner arter anomalisi görülme sıklığı %1,3 olarak bildirilmiş olmasına rağmen primer perkütan koroner anjiyoplasti uygulanan hastalarda oldukça nadirdir. Bu olguda akut inferoposterior ST yükselmeli miyokard enfarktüsü nedeniyle primer anjiyoplasti uygulanan bir hastada karşılaşılan bir koroner anomaliyi sunduk. 56 yaşında erkek hasta bir saat süren göğüs ağrısıyla acil servisimize başvurdu. Hastanın elektrokardiyogramı sinüs ritminde inferoposterior duvar miyokard enfarktüsü ile uyumluydu. Uygun ilk tıbbi tedaviden sonra, primer perkütan koroner girişim için kateterizasyon laboratuvarına alındı. Sağ koroner sinüsten sol ana koroner arterin çıktığı izlendi. RCA ve sol ön inen (LAD) koroner arterler açıktı; ancak, sol sirkumfleks koroner arter (LCX) ikinci obtus marginalis seviyesinde tıkalıydı. Anormal sol koroner arterin ostiumuna standart sağ kılavuz kateter ile tam oturulamadı. Tam destekli oturma amacıyla multipurpose 2 kateter seçildi. Tıkalı segment 0,014 inçlik floppy kılavuz tel ile geçildi. Ön dilatasyon için 2,0 x 20 mm'lik bir balon kullanıldı. Ardından hastalıklı segmente 3,5 x 18 mm'lik ilaç kaplı stent yerleştirildi. Son anjiyografik sonuç mükemmeldi. Hastanın göğüs ağrısı ve EKG'deki yükselmiş ST segmentleri düzeldi. Koroner anomalilerin tam olarak sıklığı bilinmemekle birlite koroner anjiyografi yapılan hastaların yaklaşık %1,3'ünde ve tüm otopsi vakalarının %0,3'ünde koroner anomaliler gözlendiği bildirilmiştir. Bu anomalilerin yaklaşık %95,2'si orijin ve dallanma anomalileri, %4,8'i ise koroner fistül anomalileridir. Koroner anomalilerin prognozu genellikle iyi olsa da bazı durumlarda angina, senkop, kalp yetmezliği, miyokard enfarktüsü ve ani kardiyak ölüm gözlendiği bildirilmiştir. Bu anomalilerin oluşturduğu risk faktörleri arasında ani ölümler en üst sırada yer almaktadır. Standart kateterler anormal koronerlerin ostiyumuna tam oturamayabilir. Bu nedenle, bizim vakamızda olduğu gibi multipurpose kateterler gibi çeşitli kateterler tam oturma ve destek için kullanılmalıdır. Koroner çıkış anomalisi olan bu vakaya yapılan primer koroner anjiyoplasti sonrası hastanın göğüs ağrısı geçti ve EKG'deki yükselmiş ST segment yüksekliği düzeldi.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Anomalisi, Perkutan Koroner Girişim

Percutaneous Coronary Intervention in a Patient With Coronary Artery Anomaly

Abstract: The incidence of coronary artery anomaly in patients undergoing elective coronary angiography has been reported to be 1.3% even though it is extremely rare among patients undergoing primary percutaneous coronary angioplasty. In this case, we presented an anomaly which was encountered in a patient undergoing primary angioplasty due to acute inferoposterior ST-elevation myocardial infarction. A 56-year-old male was admitted to our emergency unit with chest pain lasting for an hour. Electrocardiogram of patient demonstrated inferoposterior wall myocardial infarction with sinus rhythm. Both the right and the left coronary systems were visualized simultaneously in the right coronary sinus. The left circumflex coronary artery (LCX) was occluded at the level of second obtus marginalis. A 3.5 x 18 mm balloon expandable stent was deployed to diseased segment. The final

angiographic result was perfect. Chest pain of the patient and the elevated ST-segments in the ECG were resolved. In nearly 1.3% of the patients undergoing coronary angiography and 0.3% of all autopsy cases, coronary anomalies were reported to be observed, even if the exact incidence of coronary anomalies is not known. Around 95.2% of these anomalies are origination and branching anomalies and 4.8% are coronary fistula anomalies. Even if the prognosis of coronary anomalies is generally good, angina, syncope, heart failure, myocardial infarction and sudden cardiac death are reported to be observed in some instances. Sudden deaths hold topmost malignant position among the risk factors created by theses anomalies. Standard catheters might not engage the ostium of the anomalous coronaries. Therefore, various catheters such as multipurpose catheters as in our case should be used for full-engagement and back-up force. This case with coronary origination anomaly has undergone primary coronary angioplasty, chest pain of the patient and the elevated ST-segments in the ECG were resolved.

Keywords: Coronary Artery Anomaly, Percutaneous Coronary İntervention

Makale id= 37

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-4112-9161

Koroner Arter Hastalığı Olan Bireylerde Egzersiz Uyumu ile Öz Yeterlilik ve Sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişki: Tanımlayıcı Korelasyonel Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Şeyma Demir Erbaş[1] , Hemş Seyedeh Sarah Ashrafiyoun[2] , Dr. Öğretim Üyesi Songül Çağlar[1]
[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

*Corresponding author: Şeyma Demir Erbaş

Özet: Koroner arter hastalığı olan bireylerde egzersiz uyumu, hastalığın yönetimi ve ikincil önlenmesi açısından kritik bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, koroner arter hastalığı olan bireylerde egzersiz uyumu ile öz yeterlilik ve sağlık okuryazarlığı düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu tanımlayıcı korelasyonel araştırma, 01 Nisan 2024 – 01 Nisan 2025 tarihleri arasında Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi İzzet Baysal Eğitim ve Araştırma Hastanesi kardiyoloji kliniklerine başvuran koroner arter hastalığı tanılı bireyler ile yürütülmüştür. Veriler, yüz yüze görüşme yöntemiyle Hasta Bilgi Formu, Egzersize Uyumu Derecelendirme Ölçeği, Egzersiz Öz Yeterlilik Ölçeği ve Avrupa Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği Kısa Formu aracılığıyla toplanmıştır. Egzersiz uyumu ile öz yeterlilik ve sağlık okuryazarlığı arasındaki ilişki Pearson korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir. Ayrıca, sağlık okuryazarlığının egzersiz uyumu ve egzersiz özyeterliliği arasında aracı rolü için aracılık analizi yürütülmüştür. Çalışmada, egzersiz öz yeterliliği ile egzersiz uyumu arasında negatif yönde ve zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Ayrıca, sağlık okuryazarlığı düzeyi arttıkça egzersiz uyumunun azalma eğiliminde olduğu görülmüştür. Bu sonuç, literatürde genellikle beklenenin aksine bir durum olmakla birlikte, çalışmada katılımcıların sağlık okuryazarlığı düzeylerinin halihazırda düşük olmasının bir sonucu olarak yansımış olabilir. Diğer yandan, yüksek sağlık okuryazarlığı ve öz yeterlilik sergileyen hastaların, önerilen egzersiz programlarını sorgulama, bireysel sağlık durumlarını değerlendirme ve önerilen egzersizlerin kendi yaşam tarzlarıyla uyumunu tartma eğilimleri olmuş olabilir. Çalışmanın diğer bir bulgusu, basit aracılık analizi sonuçlarına göre, sağlık okuryazarlığının egzersiz öz yeterliliği ile egzersiz uyumu arasındaki ilişkide kısmi aracılık rolü üstlenmiş olmasıdır. Bu durum, bireylerin egzersiz konusunda kendilerine güvenmeleri kadar, sağlıkla ilgili bilgileri anlama ve uygulama becerilerinin de egzersiz davranışını şekillendirdiğini göstermektedir. Dolayısıyla, yalnızca bireyin öz yeterliliğini artırmaya yönelik müdahaleler değil, aynı zamanda sağlık okuryazarlığını geliştiren bireyselleştirilmiş eğitim stratejileri de egzersiz uyumunu desteklemek adına önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Egzersiz Uyumu, Sağlık Okuryazarlığı, Öz Yeterlilik

The Relationship Between Exercise Adherence, Self-Efficacy, and Health Literacy in Individuals With Coronary Artery Disease: A Descriptive Correlational Study

Abstract: Exercise adherence plays a critical role in the management and secondary prevention of coronary artery disease (CAD). This study aims to determine the relationship between exercise adherence, self-efficacy, and health literacy in individuals diagnosed with CAD. This descriptive correlational study was conducted between April 1, 2024, and April 1, 2025, with individuals diagnosed with CAD who applied to the cardiology clinics of Bolu Abant İzzet Baysal University Izzet Baysal

Training and Research Hospital. Data were collected through face-to-face interviews using the Patient Information Form, the Exercise Adherence Rating Scale, the Exercise Self-Efficacy Scale, and the European Health Literacy Survey Questionnaire Short Form. The relationship between exercise adherence, self-efficacy, and health literacy was analyzed using Pearson correlation. In addition, mediation analysis examined whether health literacy played a mediating role in the relationship between exercise adherence and self-efficacy. The study found a statistically significant, negative, and weak correlation between self-efficacy and exercise adherence. Furthermore, as health literacy increased, exercise adherence tended to decrease. Although this finding contrasts with expectations in the literature, it may reflect the overall low health literacy levels of the participants. On the other hand, individuals with high health literacy and self-efficacy may be more inclined to question recommended exercise programs, assess their personal health conditions, and consider the compatibility of prescribed exercises with their lifestyle. Another notable finding was the partial mediating role of health literacy in the relationship between exercise self-efficacy and adherence, as revealed by the mediation analysis. This suggests that beyond individuals' confidence in their ability to exercise, their capacity to understand and apply health-related information plays a crucial role in shaping their behaviors. Therefore, interventions to improve exercise adherence should not only focus on enhancing self-efficacy but also incorporate personalized educational strategies to strengthen health literacy.

Keywords: Coronary Artery Disease, Exercise Adherence, Health Literacy, Self-Efficacy

Makale id= 30

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6905-9532

Koroner Yoğun Bakım Ünitesinde Miksödem Koması

Uzman Dr. Ayşe Gül Koçoğlu Kınal[1]
[1] Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç:Hipotiroidizm sıklıkla teşhis edilen ve kolayca tedavi edilen bir hastalıktır. Ancak fark edilmezse, miksödem koması olarak bilinen hipotiroidizmin en ciddi semptomuna dönüşebilir. Tipik seyri, uyuşukluktan stupor'a ve komaya kadar ilerleyebilir. Bradikardi, miksödem komasının en iyi bilinen kardiyak belirtisidir. Bazı hastalarda hemodinamik bozukluğa ve kalp durmasına neden olabilir. Olgu:60 yaşında erkek hasta ani kardiyak arrest nedeniyle acil servisimize getirildi. Fizik muayenesinde yüz kaba, cilt kuru, göz kapakları ödemliydi. Aksiller ateşi 36,4˚C, kan basıncı 90/60mmHg, nabız 40/dk. TSH'nın 98 mIU/L olması dikkat çekiciydi. Miksödem koması tanısıyla yoğun bakıma yatırıldı. İntravenöz levotiroksin ve glukokortikoid başlandı. Tedavi sonrası genel durumunda iyileşme sağlandı. Ancak sepsis nedeniyle hasta kaybedildi. Tartışma:Miksödem komasına neden olan ve kalp durmasına yol açan, teşhis ve tedavi edilmemiş bir hipotiroidizm vakası sunulmuştur. Bu durum, yüksek mortalite oranına katkıda bulunan kardiyovasküler belirtilerle ilişkilidir. Ghada Elshimy ve arkadaşları, miksödem komasının erken teşhisi ve tedavisiyle mortalitenin değişken olduğunu, yoğun bakımda bile %20-25 oranında mortalitede azalma olduğunu göstermiştir. Vazquez-Fuster JI ve arkadaşları, miksödemin hızlı tanınması ve tedavisinin kardiyovasküler sonuçları iyileştirmek için çok önemli olduğunu göstermiştir. Miksödem nadir görülmekte ancak aklımıza gelmelidir. Çünkü erken teşhis ve tedavi sonuçları olumlu yönde etkilemektedir. Sonuç: Bu vaka tedavi edilmemiş hipotiroidizm sonucu gelişen miksödem koması nedeniyle ani kardiyak arrest geliştiğini düşündürmektedir. Klinisyenler, fiziksel muayene bulgularına ve tiroid fonksiyonunun laboratuvar testlerine dayanarak miksödem komasının ayırıcı tanısının farkında olmalı ve tedaviye derhal başlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Arrest, Miksödem

Myxedema Coma in Coronary Intensive Care Unit

Abstract: Objective:Hypothyroidism is a disease that is often diagnosed and easily treated. However, if left unnoticed, it can develop into the most severe symptom of hypothyroidism, known as myxedema coma. The typical course is drowsiness progressing to stupor and eventually to coma. Bradycardia is a cardiac manifestation of myxedema coma. Some patients have hemodynamic dysfunction, leading to cardiac arrest. Case :A 60 year old male patient was brought to emergency due to sudden cardiac arrest. In the physical examination the face was coarse, skin was dry, eyelids were edematous. Axillary fever was 36.4˚C, Arterial blood pressure was 90/60mmHg, pulse was 40/min . Laboratory findings were remarkable for TSH of 98 mIU/L. He was admitted to the ICU with a diagnosis of myxedema coma. The patient was started on intravenous levothyroxine and glucocorticoids. After the treatment, his general condition improved. However, he died due to sepsis. Discussion:We present a case of undiagnosed and untreated hypothyroidism that initially caused myxedema coma and subsequently led to cardiac arrest. This condition is associated with cardiovascular manifestations that contribute to the high mortality rate . Ghada Elshimy et al. have shown that mortality is variable with early diagnosis and

treatment of myxedema coma, with a 20-25% reduction in mortality even in the intensive care unit. Vazquez-Fuster JI et al have shown that rapid recognition and treatment of myxedema is crucial to improving cardiovascular outcomes. These and our case presentations showed that myxedema is rare but we must keep in mind. Early diagnosis allows for earlier treatment, which positively affects patient outcomes. Conclusion:This case suggests that sudden cardiac arrest occurred due to myxedema coma resulting from untreated hypothyroidism. Clinicians should be aware of the differential diagnosis of myxedema coma based on physical examination findings and laboratory tests of thyroid function and begin treatment promptly.

Keywords: Cardiac Arrest, Myxedema

Makale id= 64

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4060-2164; 0000-0001-9422-853X

Kranyal Radyoterapide Kullanılan Sabitleme Araçlarının Dozimetrik Etkisi

Öğr. Gör. Dr Yıldıray Özgüven[1] , Dr. Öğretim Üyesi Şule Parlar [1]
[1]Trakya Üniversitesi

*Corresponding author: Yıldıray Özgüven

Özet: Bu çalışma, kliniğimizde kranyal radyoterapi uygulamalarında kullanılan Çift Katmanlı Pozisyonlama Sistemi'nin (Double Shell Positioning System: DSPS), farklı radyoterapi teknikleriyle oluşturulan tedavi planları üzerindeki dozimetrik etkilerini sistematik olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Baş-boyun tedavi tablası üzerine yerleştirilen DSPS sabitleme sisteminin BT görüntüleri elde edilmiş ve gerekli konturlamalar yapılmıştır. 3DCRT, VMAT ve SBRT teknikleriyle dört farklı senaryo oluşturulmuş ve her bir senaryo, DSPS sisteminin tedavi planlama sistemine (TPS) dahil edildiği ve edilmediği şekilde planlanarak karşılaştırılmıştır. Planlar CI, HI, Dmin, Dmean, Dmax, D98%, D95% ve cilt dozu (Dcilt) gibi dozimetrik parametrelerle değerlendirilmiş. DSPS sisteminin tedavi planına dahil edilmesi, dozimetrik parametrelerde değişikliklere yol açmıştır. 3DCRT planlarında CI'de %8,93 azalma, HI'de %98,09 artış ve Dcilt dozunda %3,67 artış gözlenmiştir. VMAT planlarında cilt dozu %12,13 oranında artarken, SBRT planlarında bu artış %12,52'ye kadar ulaşmıştır. Sabitleme sisteminin planlama sürecine dahil edilmemesi, özellikle konformite, homojenite ve yüzey dozları üzerinde klinik açıdan anlamlı sapmalara neden olmaktadır. Bu bulgular, yüksek hassasiyet gerektiren radyoterapi uygulamalarında, sabitleme sistemlerinin yalnızca fiziksel değil, aynı zamanda dozimetrik bir bileşen olarak da mutlaka planlama sistemine entegre edilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çift Katmanlı Pozisyonlama Sistemi, Tedavi Planlama Sistemi, Cilt Dozu

Dosımetrıc Effects of Immobılızatıon Devıces Used in Cranıal Radıotherapy

Abstract: This study aims to systematically evaluate the dosimetric effects of the Double Shell Positioning System (DSPS), used in cranial radiotherapy applications in our clinic, on treatment plans created with different radiotherapy techniques. Computed tomography (CT) images were acquired with the DSPS immobilization system placed on the head and neck treatment couch, and the necessary contouring was performed. Four different scenarios were developed using 3DCRT, VMAT, and SBRT techniques, and each scenario was planned both with and without the inclusion of the DSPS system in the treatment planning system (TPS) for comparison. The plans were evaluated using dosimetric parameters such as CI, HI, Dmin, Dmean, Dmax, D98%, D95%, and skin dose (Dskin). Inclusion of the DSPS system in the treatment plan resulted in changes in dosimetric parameters. In 3DCRT plans, a decrease of 8.93% in CI, an increase of 98.09% in HI, and a 3.67% increase in skin dose were observed. In VMAT plans, the skin dose increased by 12.13%, while in SBRT plans, this increase reached up to 12.52%. Failure to include the immobilization system in the planning process leads to clinically significant deviations, particularly in conformity, homogeneity, and surface doses. These findings indicate that in radiotherapy applications requiring high precision, immobilization systems must be integrated into the planning system not only as a physical but also as a dosimetric component.

Keywords: Double Shell Positioning System, Treatment Planning System, Skin Dose

Makale id= 177

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9720-7638

Kronik Hepatit B Hastalarında, Hepatit B Virüsü (Hbv) S Gen Bölgesi Mutasyonlarının Karakterizasyonu

Ma.St. Muslifatu Tagoe[1] , Prof. Dr. Seda Tezcan Ülger[2], Öğr. Gör. Leyla Ersoy[2], Doç. Dr. Serkan Yaraş[3], Prof. Dr. Orhan Sezgin[3], Prof. Dr. Gönül Aslan[2]
[1]Tıbbı Mikrobiyoloji,
[2]Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, 33343 Mersin-Türkiye
[3]Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Bilim Dalı, 33343 Mersin-Türkiye
serkanyaras@mersin.edu.tr

*Corresponding author: Muslifatu Tagoe

Özet: Amaç: Hepatit B virus (HBV) enfeksiyonu tüm dünyada mevcut olan yaygın bir sağlık problemidir. HBV'nün preS ve S gen bölgelerinde oluşan mutasyonlar; immün ve tanısal kaçak mutantlara neden olabilmektedir. Çalışmada kronik hepatit B hastalarında, DNA dizi analizi ile HBV S gen bölgesi olası mutasyonların oranının belirlenmesi, mutasyon patterninin karekterizasyonu ve bu konudaki literatüre katkıda bulunulması amaçlandı. Yöntem: Çalışmaya 41 adet HBV ile kronik enfekte hastadan ve 6 adet kronik inaktif taşıyıcı HBV hastası dahil edildi. HBV genomunun S gen dizisinin 155 nt. ve 785 nt arasındaki oldukça korunmuş bölgesi nested PCR yöntemi ile amplifiye edildi. Elde edilen PCR ürünleri, "Bigdye Terminator v3.1 Cycle Sequencing kit" (Applied Biosystems, ABD) kullanarak, sense zinciri "Cycle Sequence" PCR'ı yapıldı. Reaksiyon ürünlerinin elektroforez işlemi "ABI PRISM 3130XL Genetic Analyzer" (Applied Biosystems, ABD) otomatize DNA dizi analizi cihazında gerçekleştirildi. Dizisi çıkarılan örnekler, NCBI (National Center for Biotechnology Information) veri tabanında yayınlanmış referans HBV dizi verileri ile karşılaştırılarak olası mutasyonlar belirlendi. Bulgular: Kronik hepatit B'li toplam 47 hastaya ait toplanan serum örneklerinden 9 tanesinde tespit edilebilir düzeyde HBV DNA'sı pozitif bulundu. Çalışmamızda dizi analizi yapılan 9 örneğin 6 (%66.6)'sında S gen bölgesinde toplam 13 farklı pozisyonda mutasyona neden olan nükleotid değişikliğine rastlandı. Bunlardan 2 (%15,4, 2/13)'si "a" determinant bölgesinde, 1 (%7,7, 1/13)'i MHR'da ve kalan 10 (%76,9, 10/13)'u MHR dışında kalan bölgelerde saptandı. Genel olarak saptanan mutasyon paternleri "a" determinant bölgesinde Y134F(TAT→TTT) ve S143L(TCG→TTG) şeklinde belirlendi. MHR'de saptanan mutasyon I110L (ATT→CTY[T/C]) olarak belirlendi. MHR dışında kalan bölgelerde saptanan mutasyonlar ise Q30K(CAG→AAG), Q30R(CAG→CGG), N40S(AAT→ART[A/G]), T45N(ACT→AAY[C/T]), L49P(CTT→CCT), S58C(TCC→TMC[C/G]), N59S(AAT→ART[A/G]), W74L(TGG→TTG), R79H(CGT→CRT[A/G]), I82T(ATC→ACC) ve M198T(ATG→ACG) olarak belirlendi. Sonuç: Bu çalışmada, özellikle MHR'da daha önce kaçış mutasyonlarından görüldüğü P120. pozisyonda sessiz mutasyon iki hastada gösterildi. Bu hastaların inaktif taşıyıcı olması, horizontal ve vertikal olarak virusun toplum içinde sirkülasyonuna katkı sağlama olasılığına vurgu yapmak istiyoruz. Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri birimi tarafından desteklenmiştir. Proje No: 2022-1-TP2-4552.

Anahtar Kelimeler: Hepatit B Virüsü (Hbv), Hepatit B Yüzey Antijeni (Hbsag), S Gen Bölgesi, Mutasyon, Dizi Analizi

Makale id= 156

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7766-8613

Kronik Süperior Mezenter Arter Stenozuna Süperpoze Akut Trombotik Oklüzyon Olgusu

Uzman Dr. Volkan Taşçı[1]
[1]Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Süperior mezenter arter (SMA) oklüzyonu, gastrointestinal iskemi ve nekroza yol açabilen nadir fakat mortal seyirli bir vasküler acildir. Özellikle kronik aterosklerotik SMA tıkanıklığı zemininde gelişen akut trombotik oklüzyon, bağırsak perfüzyonunun ani şekilde kesilmesiyle ciddi klinik tabloya neden olur. Akut intestinal iskemide klinik tablo müphem karın ağrısından perforasyona kadar uzanan geniş bir spekturumdaki sonuçlara yol açabilir. Akut tabloda ağrı analjeziye yanıtsız ve yaygın olmakla beraber kronik süreçlerle ilişkili etyolojide ise postprandiyal intestinal anjina tipiktir. Bu bildiride, ileri aterosklerotik vasküler hastalığı olan 68 yaşında kadın hastada kronik SMA stenozu üzerine süperpoze gelişen akut oklüzyonun erken BT anjiyografi ile tanınması ve kombine endovasküler trombektomi-stentleme yaklaşımıyla başarılı tedavisi sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Süperior Mezenter Arter, Akut Mezenter İskemi, Endovasküler Tedavi, Trombektomi, Stentleme

A Case of Acute Thrombotic Occlusion Superimposed On Chronic Superior Mesenteric Artery Stenosis

Abstract: Superior mesenteric artery (SMA) occlusion is a rare but life-threatening vascular emergency leading to bowel ischemia and necrosis. Acute thrombotic occlusion superimposed on chronic SMA stenosis is an uncommon condition that causes sudden interruption of intestinal perfusion and severe clinical deterioration. Here, we present the case of a 68-year-old female with advanced atherosclerotic vascular disease who developed acute mesenteric ischemia due to an acute thrombotic event on chronic SMA narrowing. Early diagnosis was achieved with contrast-enhanced computed tomography angiography, and successful treatment was performed using a combination of aspiration thrombectomy and drug-eluting stent placement. This case highlights the importance of prompt recognition and endovascular management in reducing morbidity and mortality in acute-on-chronic mesenteric ischemia.

Keywords: Superior Mesenteric Artery, Acute Mesentery İschemia, Endovascular Treatment, Thrombectomy, Stenting

Makale id= 181

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5685-3748

Metastatik Melanomda CAR Skorunun Prognostik Rolü: İmmünoterapi alanlarında Gerçek Yaşam Verisi Analizi

Uzman Dr. Volkan Aslan[1]
[1] Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışmada, immün kontrol noktası inhibitörleri (ICI) ile tedavi edilen metastatik melanom hastalarında sistemik inflamasyonu yansıtan C-reaktif protein/albumin oranının (CAR) genel sağkalım (OS) üzerindeki prognostik etkisi araştırılmıştır. Yöntem: Ocak 2017–Aralık 2024 tarihleri arasında Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde nivolumab veya nivolumab+ipilimumab tedavisi alan metastatik melanom tanılı 73 hastanın verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Tedavi öncesi laboratuvar verilerinden CAR değerleri hesaplandı. Genel sağkalım (OS) Kaplan-Meier yöntemiyle değerlendirildi; bağımsız prognostik faktörler çok değişkenli Cox regresyon analizi ile belirlendi. Analize dahil edilen diğer değişkenler arasında yaş, cinsiyet, NLR, BRAF mutasyon durumu, ülserasyon varlığı ve PLR yer aldı. CAR skoru için grup ayrımı, standart eşik değeri bulunmadığından çalışmaya özgü medyan değere göre yapıldı. Bu yöntem, benzer retrospektif çalışmalarda yaygın olarak kullanılmakta olup örneklem içinde tarafsız bir gruplama sağlamaktadır. Sonuç: CAR skoru, metastatik melanom hastalarında immün kontrol noktası inhibitörleri tedavisi öncesinde genel sağkalımı öngörmede güçlü ve bağımsız bir biyobelirteçtir. Bu çalışmada yalnızca istatistiksel olarak değil, aynı zamanda klinik açıdan anlamlı medyan sağkalım farkı ile de CAR'ın prognostik gücü desteklenmiştir (CAR yüksek: 18.7 ay vs. CAR düşük: 53.8 ay; $p<0.001$). NLR de çok değişkenli analizde anlamlı bulunmasına rağmen, Kaplan-Meier analizinde yalnızca sınırda anlamlılık göstermiştir ($p=0.072$) ve medyan sağkalım farkı daha az belirgindir. Değerlendirilen parametreler arasında CAR skoru, hem sistemik inflamasyonu hem de beslenme durumunu yansıtan iki yönlü etkisiyle dikkat çekmektedir. Bu özellikleriyle, CAR skoru klinik risk sınıflamasında ve tedavi karar süreçlerinde kullanılabilecek güçlü bir aday biyobelirteç olarak öne çıkmaktadır. Bulgularımız, CAR'ın prognostik değerinin daha geniş hasta gruplarında ve prospektif çalışmalarda doğrulanmasını desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Melanom,immünoterapi,c-Reaktif Protein/albumin Oranı (Car Skoru)

Prognostic Role of Car Score in Metastatic Melanoma: A Real-World Analysis Prior to Immunotherapy

Abstract: Objective: This study aimed to investigate the prognostic impact of the C-reactive protein-to-albumin ratio (CAR), a marker reflecting systemic inflammation, on overall survival (OS) in patients with metastatic melanoma treated with immune checkpoint inhibitors (ICIs). Methods: We retrospectively analyzed 73 patients diagnosed with metastatic melanoma who received nivolumab or a combination of nivolumab and ipilimumab between January 2017 and December 2024 at Gulhane Training and Research Hospital. Pre-treatment laboratory data were used to calculate CAR values. OS was evaluated using the Kaplan-Meier method, and independent prognostic factors were determined by multivariate Cox regression analysis. Additional variables included age, sex, NLR, BRAF mutation status, ulceration, and PLR. Since there is no universally accepted cut-off value for CAR, the study

cohort was stratified using the median value. This approach, commonly applied in similar retrospective analyses, allows for unbiased grouping within the sample. Conclusion: The CAR score is a strong and independent prognostic biomarker for predicting overall survival in patients with metastatic melanoma prior to immune checkpoint inhibitor therapy. In this study, its prognostic strength was supported not only statistically but also by a clinically meaningful difference in median OS (high CAR: 18.7 months vs. low CAR: 53.8 months; $p<0.001$). While NLR also showed statistical significance in multivariate analysis, it demonstrated only borderline significance in Kaplan-Meier analysis ($p=0.072$), with a less prominent difference in survival. Among the evaluated parameters, the CAR score stands out due to its dual reflection of systemic inflammation and nutritional status. These characteristics make CAR a compelling candidate for use in clinical risk stratification and treatment decision-making. Our findings support the need for prospective studies to further validate the prognostic utility of the CAR score in this patient population.

Keywords: Melanoma, Immunotherapy, C-Reactive Protein-To-Albumin Ratio (Car)

Makale id= 31

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-5467-8172

Normal İşiten Bireylerin Konuşma, Uzaysal Algı ve İşitme Kalitesi Düzeylerinin Demografik Değişkenlere Göre İncelenmesi

Ma.St. Hilal Bal[1] , Prof.Dr. Füsun Sunar[1]
[1]KTO Karatay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

*Corresponding author: Hilal Bal

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, normal işiten bireylerin konuşma algısı, uzaysal işitme ve işitme kalitesi düzeylerini değerlendirmek ve bu algıların cinsiyet, yaş ve kronik rahatsızlık gibi demografik değişkenlerle olan ilişkisini incelemektir. Yöntem: Araştırma betimsel tarama modeli çerçevesinde yürütülmüş ve veri toplama aracı olarak Konuşma, Uzaysal Algı ve İşitme Kalitesi (KUİK) Ölçeği kullanılmıştır. Çalışmaya 329 gönüllü birey katılmıştır. Elde edilen veriler normallik analizlerinden sonra bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü ANOVA ve Pearson korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Ölçeğin tüm alt boyutlarında Cronbach's Alpha değerleri yüksek çıkmış ($\alpha > .86$), ölçeğin yüksek iç tutarlılığa sahip olduğu belirlenmiştir. Cinsiyet değişkenine göre konuşma algısı, uzaysal işitme ve işitme kalitesi düzeylerinde anlamlı fark bulunmuş; kadın katılımcıların puanları genel olarak daha yüksek çıkmıştır ($p < .05$). Yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p > .05$). Kronik rahatsızlığı olan bireylerin işitme kalitesi ve konuşma algısı düzeylerinin anlamlı biçimde daha düşük olduğu bulunmuştur ($p < .05$). Ölçek alt boyutları arasında ise pozitif yönde yüksek korelasyonlar gözlenmiştir ($r > .84$). Sonuç: Elde edilen bulgular, KUİK ölçeğinin güvenilir bir değerlendirme aracı olduğunu ve bireylerin demografik özelliklerinin işitsel algıları üzerinde etkili olabileceğini göstermektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda, öznel işitme değerlendirme ölçeklerinin klinik karar süreçlerine entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İşitme Kalitesi, Uzaysal Algı, Konuşma Algısı, Öz Değerlendirme, Odyoloji

An Evaluation of Speech Perception, Spatial Hearing, and Hearing Quality Among Individuals With Normal Hearing in Relation to Demographic Variables

Abstract: Objective: The aim of this study is to assess the levels of speech perception, spatial hearing, and hearing quality among individuals with normal hearing and to examine the relationship between these perceptions and demographic variables such as gender, age, and the presence of chronic health conditions. Method: The study was conducted using a descriptive survey design. The Speech, Spatial and Qualities of Hearing Scale (SSQ – Turkish version: KUİK) was utilized as the primary data collection tool. A total of 329 participants voluntarily completed the scale. The data were analyzed using independent samples t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation following normality assessment. Results: The internal consistency of the scale was high across all subscales (Cronbach's alpha > .86). Significant differences were found in speech perception, spatial hearing, and hearing quality scores by gender, with women scoring higher overall ($p < .05$). No significant differences were found by age ($p > .05$). Participants with chronic conditions had significantly lower scores in hearing quality and speech perception ($p < .05$). Strong positive correlations were found among all subscales of the scale ($r > .84$). Conclusion: The findings indicate that the KUİK scale is a reliable instrument for assessing subjective hearing experiences, and that demographic variables may influence auditory perception. It is

recommended that such self-assessment tools be integrated into clinical decision-making processes in audiological practice.

Keywords: Hearing Quality, Spatial Perception, Speech Perception, Self-Assessment, Audiology

Makale id= 125

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-4832-7412

Nöroloji Hekimlerinin Kayropraktik Tedavi Farkındalığı ve Bakış Açısının Araştırılması

Fzt Mehmet Yaşar[1] , Prof.Dr. Alper Gökçe[1]
[1]Nişantaşı Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Yaşar

Özet: Bu araştırma, nöroloji hekimlerinin kayropraktik tedavi yöntemlerine yönelik farkındalıklarını, tutumlarını ve bu yöntemin nörolojik rahatsızlıkların tedavisindeki potansiyel rolüne ilişkin bakış açılarını derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Kayropraktik, omurga manipülasyonu ve manuel terapiler aracılığıyla kas iskelet sistemi ve sinir sistemi fonksiyonlarını iyileştirmeyi hedefleyen, tamamlayıcı ve alternatif bir tıp yaklaşımıdır. Özellikle migren, servikojenik baş ağrısı ve kronik boyun ağrısı gibi nörolojik kökenli rahatsızlıklarda kayropraktik uygulamaların etkinliği, uluslararası literatürde giderek artan bir ilgiyle tartışılmaktadır. Ancak, Türkiye'deki nöroloji hekimlerinin bu tedavi yöntemine dair bilgi düzeyi ve farkındalığı, sınırlı sayıda araştırmaya dayanmaktadır.Bu çalışma, nöroloji ve kayropraktik disiplinleri arasında daha fazla iş birliğini teşvik etmeyi ve bu tamamlayıcı tedavi yönteminin Türkiye'deki sağlık sistemine entegrasyon potansiyelini araştırmayı hedeflemektedir. Bu çalışma, Türkiye genelinde görev yapmakta olan nöroloji hekimlerinden anket yöntemiyle veri toplayarak gerçekleştirilmiştir. Katılımcılardan elde edilen veriler, Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 27 istatistiksel yazılımı kullanılarak analiz edilmiş ve Fisher's Exact testi ile değerlendirilmiştir. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.Araştırma bulguları, nöroloji hekimlerinin kayropraktik tedavi hakkında genel bir farkındalığa sahip olduğunu göstermekle birlikte, bu yöntemin çeşitli nörolojik hastalıkların yönetimindeki rolü konusunda görüş ayrılıklarının bulunduğunu ortaya koymuştur. Kayropraktik tedavi hakkında bilgi sahibi olduğunu belirten hekimlerin, bu yöntemin hasta yoğunluğunu azaltabileceği,gereksiz ilaç kullanımını ve tahlil ihtiyacını azaltabileceği ve iş yükünü hafifletebileceği yönünde daha olumlu bir tutuma sahip oldukları gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Nöroloji, Kayropraktik, Farkındalık, İnterdisipliner İş Birliği, İş Yükü, Hasta Yoğunluğu.

Investigation of Neurologists' Awareness and Perspective On Chiropractic Treatment

Abstract: This research aims to conduct an in-depth examination of neurologists' awareness, attitudes, and perspectives concerning chiropractic treatment methods and their potential role in managing neurological disorders. Chiropractic is a complementary and alternative medicine approach that aims to improve musculoskeletal and nervous system functions through spinal manipulation and manual therapies. The efficacy of chiropractic interventions, particularly for conditions of neurological origin such as migraine, cervicogenic headache, and chronic neck pain, is a topic of growing discussion in international literature. However, the level of knowledge and awareness among neurologists in Turkey regarding this treatment method is based on a limited number of studies. This study aims to encourage greater collaboration between the disciplines of neurology and chiropractic and to investigate the integration potential of this complementary treatment method into the Turkish healthcare system. This

study was conducted by collecting data via a survey method from neurologists practicing throughout Turkey. Data obtained from the participants were analyzed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 27 statistical software and evaluated with Fisher's Exact test. The significance level was set at $p<0.05$. The research findings indicated that while neurologists possess a general awareness of chiropractic treatment, there are differing opinions regarding its role in the management of various neurological diseases. It was observed that physicians who reported being knowledgeable about chiropractic treatment held a more positive attitude, suggesting that this method could reduce patient load, decrease unnecessary medication use and laboratory test requirements, and alleviate workload.

Keywords: Neurology, Chiropractic, Awareness, İnterdisciplinary Collaboration, Workload, Patient Load.

Makale id= 47

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5333-9732

Öğrenci Hemşirelerde Maneviyat ve Manevi Bakım Algısı: Kesitsel Bir Çalışma

Prof.Dr. Belgüzar Kara[1]
[1]Kapadokya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu

Özet: Amaç: Manevi bakım; bütüncül (holistik) hemşirelik bakımının önemli bileşenlerinden biridir. Öğrenci hemşirelerin maneviyat ve manevi bakım algılarının belirlenmesi, eğitim programlarının öğrencilerin gereksinimleri doğrultusunda planlanması için gereklidir. Bu çalışmanın amacı, öğrenci hemşirelerde maneviyat ve manevi bakım algısı ile etkileyen faktörleri belirlemektir. Gereç ve Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya bir üniversitenin sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören 104 hemşirelik öğrencisi katıldı. Veriler kişisel bilgi formu, Manevi Destek Algısı Ölçeği (MDAÖ) ve Yaşam Yönelimi Testi (YYT) kullanılarak toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, Kruskall Wallis testi, Mann-Whitney U testi ve korelasyon analizi uygulandı. Bulgular: Çalışma grubunun yaş ortalaması 19.94 ± 1.16 yıl olup, %83.7'si kadındı. Öğrencilerin ortalama MDAÖ toplam puanı 54.58 ± 5.08 ve ortalama YYT toplam puanı 16.51 ± 5.82 idi. Ortalama MDAÖ puanlarının en uzun süre yaşanılan yerleşim yeri ($z = -2.69$, $p = 0.007$), mezun olunan okul türü ($\varkappa^2 = 9.36$, $p = 0.009$) ve manevi bakım konusunda eğitim almayı isteme durumuna göre anlamlı farklılık gösterdiği bulundu ($z = -2.08$, $p = 0.043$). Çalışmamızda, kentsel yerleşim yerlerinde daha uzun süre yaşayan, Düz Lise ve Özel Lise/Kolej mezunu olan, manevi bakım konusunda eğitim almayı isteyen öğrenci hemşirelerin manevi bakım algılarının daha yüksek olduğu bulundu. Ortalama MDAÖ puanı ile YYT toplam puanı arasında pozitif yönde ilişki olduğu belirlendi ($r = 0.12$, $p = 0.046$). Sonuç: Çalışma grubunda yer alan öğrenci hemşirelerin maneviyat ve manevi bakım algılarının nisbeten yüksek olduğu bulundu. Öğrenci hemşirelerde iyimserliğin artışına paralel olarak manevi bakım algısının arttığı belirlendi. Eğitimcilerin öğrenci hemşirelerin manevi bakım algılarını etkileyen faktörlerin farkında olmaları gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Manevi Bakım, Manevi Destek, Maneviyat, Öğrenci Hemşire

Spirituality and Perception of Spiritual Care in Nursing Students: A Cross-Sectional Study

Abstract: Objectives: Spiritual care is an important part of holistic nursing care. Assessing student nurses' perceptions of spirituality and spiritual care is essential for designing educational programs that meet their requirements. The purpose of this study was to determine nursing students' perceptions of spirituality and spiritual care and the factors affecting them. Methods: This cross-sectional study involved 104 undergraduate nursing students enrolled at a university's health sciences faculty. Data were collected using a personal information form, the Spiritual Support Perception Scale (SSPS), and the Life Orientation Test (LOT). Descriptive statistics, the Kruskall-Wallis test, the Mann-Whitney U test, and analysis of correlation were used for data analysis. Results: The mean age of the study group was 19.94 ± 1.16 years and 83.7% were female. The mean SSPS total score was 54.58 ± 5.08, and the mean LOT total score was 16.51 ± 5.82. The mean SSPS scores were found to be statistically significantly different concerning the longest place of residence ($z = -2.69$, $p = 0.007$), the type of school graduated from ($\varkappa^2 = 9.36$, $p = 0.009$), and the desire to receive training in spiritual care ($z = -2.08$, $p = 0.043$). Our study revealed that student nurses with prolonged residency in urban settlements, who

graduated from regular high schools and private high school or college, and expressed a desire for training in spiritual care, exhibited higher perceptions of spiritual care. The mean SSPS score was postively correlated with the LOT total score (r = 0.12, p = 0.046). Conclusions: The nursing students in the study group were found to have a relatively high level of perception regarding spirituality and spiritual care. The perception of spiritual care was determined to be increased in parallel with the increase in optimism among student nurses. Educators should be aware of the factors affecting student nurses' perceptions of spiritual care.

Keywords: Spiritual Care, Spiritual Support, Spirituality, Nursing Students

Makale id= 159

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-1756-1202

Öğrencilerin Yapay Zeka Kullanımının, Yalnızlık Durumunun ve Sosyal Medya Bağımlılığının Değerlendirilmesi

Araştırmacı Bedirhan Sansur[1] , Araştırmacı Nazife Etgü[1] , Araştırmacı Gamze Kökçü[1] , Öğr. Gör. Mahmut Tunç[1]

[1]Başkent Üniversitesi Adana Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Fizyoterapi Programı Adana, Türkiye

*Corresponding author: Bedirhan Sansur

Özet: Amaç: Çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin yapay zeka kullanımını, yalnızlık durumunu ve sosyal medya bağımlılık düzeylerini ve bunların arasında bir ilişki olup olmadığını belirlemektir. Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma, 152 üniversite öğrencisi (128 kadın, 24 erkek; ortalama yaş 20,9±3,4 yıl) katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Sosyal Medya Bağımlılık Ölçeği, Yalnızlık Envanteri (UCLA-LS) ve Yapay Zeka Kullanımı Değerlendirme Formu öğrenciler tarafından gönüllülük esasına göre çevirimiçi olacak şekilde Google Forms üzerinden doldurulmuştur. Bulgular: Katılımcılardan %63,2'sinin yapay zeka hakkında kısmen bilgi sahibi olduğu bulunmuştur. Sosyal medya bağımlılığı ve yalnızlık arasında düşük seviyede anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=0.310$; $p<0.001$). Yapay zeka ile sohbet etmek benim için insanlarla yüz yüze iletişim kurmaktan daha rahattır diyen kişiler ile yapay zekaya diğer insanlarla paylaşmaktan çekineceği şeyleri söyleyebiliyorum diyen kişiler arasında istatistiksel olarak anlamlı yüksek düzeyde ilişki bulunmuştur ($r= 0.714$; $p<0.001$). Yapay zekayı korkutucu olarak görme nedenlerinden arasında yapay zeka sistemlerinin ırkçı, cinsiyetçi, ayrımcı kararlar alarak toplumu olumsuz etkileyeceğini düşünüyor olmaları olduğu ve gelecekte iş bulma kaygısı bulunmuştur ($r=0.465$ ve $r=0.378$; $p<0.001$). Sonuç: Çalışmamız yapay zeka hakkında gerekli eğitimlerin verilmesinin önemini ortaya koymuştur. Üniversite öğrencilerinin yapay zeka kullanımına yönelik tutumları, yalnızlık ve sosyal medya bağımlılığı ile anlamlı ilişkiler göstermektedir. Yapay zekaya yönelik olumlu ya da olumsuz yaklaşımlar, bireylerin psikososyal ihtiyaçları ve gelecek kaygılarıyla doğrudan bağlantılı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, Sosyal Medya Bağımlılığı, Yalnızlık

Evaluation of Students' Use of Artificial Intelligence, Loneliness and Social Media Addiction

Abstract: Objective: The aim of the study was to determine the use of artificial intelligence, loneliness and social media addiction levels of university students and whether there is a relationship between them. Materials and Methods: This study was conducted with the participation of 152 university students (128 female, 24 male; mean age 20.9±3.4 years). The Social Media Addiction Scale, Loneliness Inventory (UCLA-LS) and Artificial Intelligence Use Assessment Form were filled out by the students voluntarily online via Google Forms. Results: It was found that 63.2% of the participants had partial knowledge about artificial intelligence. A low level significant relationship was found between social media addiction and loneliness ($r=0.310$; $p<0.001$). A statistically significant high level relationship was found between people who said that chatting with artificial intelligence is more comfortable for me than communicating with people face to face and people who said that I can tell artificial intelligence things that it would hesitate to share with other people ($r= 0.714$; $p<0.001$). Among the reasons for seeing

artificial intelligence as scary, it was found that they think that artificial intelligence systems will negatively affect society by making racist, sexist, discriminatory decisions and anxiety about finding a job in the future (r=0.465 and r=0.378; p<0.001). Conclusion: Our study revealed the importance of providing necessary trainings about artificial intelligence. University students' attitudes towards the use of artificial intelligence show significant relationships with loneliness and social media addiction. Positive or negative attitudes towards artificial intelligence are directly related to individuals' psychosocial needs and future concerns.

Keywords: Artificial İntelligence, Social Media Addiction, Loneliness

Makale id= 145

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-1002-2645

Orta Kulak Enfeksiyonu Geçirmiş Çocuklarda İşitsel Girdi Yoksunluğunun Hiperakuziye Etkisi: Pilot Çalışma

Ma.St. Rojda Alat[1] , Ma.St. Arife Pirol[1] , Ma.St. Deniz Öztoprak[1] , Dr. Öğretim Üyesi Serpil Alluşoğlu[1]
[1]İzmir Bakırçay Üniversitesi

*Corresponding author: Rojda Alat

Özet: Giriş ve Amaç: Azalmış ses toleransı, çocuklarda sık görülen ve bazı bireylerde günlük yaşamı etkileyebilecek düzeyde rahatsızlık yaratan bir durumdur. Jastreboff, bu durumu hiperakuzi, fonofobi ve mizofoni olarak sınıflandırmış; hiperakuziyi bir sesin fiziksel özelliklerine olumsuz bir tepki ile birlikte sese toleransta azalma olarak tanımlamıştır. Literatürde hiperakuzinin çocuklardaki prevalansı %3,2–17,1 arasında bildirilmiştir. İşitsel sistemin maturasyon eksikliği ve geçici işitsel yoksunluk gibi etkenlerin hiperakuzi gelişmesine sebep olabileceği düşünülmektedir. Erken çocuklukta sık görülen orta kulak enfeksiyonu, geçici işitme kaybına neden olarak işitsel girdi yoksunluğuna yol açabilir. Bu çalışmanın amacı, çocukluk döneminde görülen orta kulak enfeksiyonu kaynaklı geçici işitme kaybının, hiperakuzi gelişimiyle olası ilişkisini incelemektir. Yöntem: Çalışma, İzmir Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı okullarda eğitim gören ve yaş ortalaması 8,82 ± 1,32 olan 100 çocuk ile yürütülmüştür. Çalışmada, öğrencilerin ebeveynleri tarafından yaş, cinsiyet, kronik hastalık öyküsü ve orta kulak enfeksiyonu geçirme sıklığını içeren demografik bilgi formu doldurulmuştur. Otoskopik muayenede dış veya orta kulak problemi saptanan bireyler çalışma dışı bırakılmıştır. Otoskopik muayenesi normal olan bireylere 500–4000 Hz frekanslarında, işitme taraması ve timpanometrik değerlendirme yapılmıştır. İşitme taramasından geçen (< 20 dB HL) ve Tip A timpanograma sahip bireyler çalışmaya dahil edilmiştir. Bu çocuklara Çocuklar İçin Hiperakuzi Ölçeği uygulanmıştır. Bulgular: Ki-kare analizi sonuçlarına göre, orta kulak enfeksiyonu öyküsüne göre hiperakuzi varlığı açısından gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır (p> .05). Benzer şekilde, otitis media sıklığına göre hiperakuzi varlığı açısından gruplar arasında da anlamlı farklılık saptanmamıştır (p > .05). Cinsiyetler arasında hem orta kulak enfeksiyonu geçirme durumu (p > .05) hem de hiperakuzi varlığı (p > .05) açısından anlamlı farlılık bulunmamıştır. Sonuç: Orta kulak enfeksiyonu öyküsü, enfeksiyon sıklığı ve cinsiyet, çocuklarda hiperakuzi varlığı ile ilişkili bulunmamıştır. Bu konuda otitis media şikayetiyle polikliniğe başvuran ve daha fazla sayıda bireyi kapsayan çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Hiperakuzi, Orta Kulak Enfeksiyonu, İşitsel Girdi Yoksunluğu, Çocuk

Impact of Auditory Input Deprivation On Hyperacusis in Children With a History of Otitis Media: A Pilot Study

Abstract: Introduction and Objective: Decreased sound tolerance is a common condition in children and can cause significant discomfort, potentially interfering with daily life. According to Jastreboff, this condition can be classified as hyperacusis, phonophobia, or misophonia. Hyperacusis is defined as a reduced tolerance to sound accompanied by a negative reaction to its physical properties. The reported prevalence of hyperacusis in children ranges from 3.2% to 17.1%. Immature auditory system development and temporary auditory deprivation have been suggested as potential contributing factors.

Otitis media, frequently observed in early childhood, may lead to temporary hearing loss and reduced auditory input. This study aimed to investigate the possible relationship between otitis media-related temporary hearing loss during childhood and the development of hyperacusis. Method: The study included 100 children (mean age: 8.82 ± 1.32 years) enrolled in schools affiliated with the İzmir Provincial Directorate of National Education. Parents completed a demographic questionnaire including age, sex, chronic illness history, and frequency of otitis media. Children with outer or middle ear pathology observed via otoscopic examination were excluded. Those with normal otoscopic findings underwent hearing screening (500–4000 Hz) and tympanometric evaluation. Only children with hearing thresholds below 20 dB HL and Type A tympanograms were included. The Hyperacusis Questionnaire for Childrens was administered. Results: Chi-square analysis showed no significant difference in the presence of hyperacusis based on the history or frequency of otitis media ($p > .05$). No significant gender differences were found in either otitis media history or hyperacusis presence ($p > .05$). Conclusion: A history of otitis media, infection frequency, and gender were not associated with hyperacusis in children. Further research including larger clinical populations presenting with otitis media is needed.

Keywords: Hyperacusis, Otitis Media, Auditory İnput Deprivation, Children

Makale id= 204

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009000069944788

Palyatif Bakımda Tüplü Enteral Beslenen Hastaların Beslenme Durumlarının Değerlendirilmesi

Araştırmacı Aysel Özcan[1] , Dr. Öğretim Üyesi Zehra Margot Çelik[1]
[1]Marmara Üniveristesi

*Corresponding author: Aysel Özcan

Özet: Giriş: Palyatif bakım servislerinde yatan hastalarda yeterli beslenmenin sağlanması, yaşam kalitesinin korunması ve komplikasyonların önlenmesi açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışmada, palyatif bakım kliniğinde enteral beslenme desteği alan hastaların beslenme durumunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Bu kesitsel ve tanımlayıcı çalışma bir devlet hastanesinin palyatif bakım kliniğinde yürütülmektedir. Kasım 2024'te başlanılan veri toplama sürecine, kliniğe en az üç gün yatışı bulunan ve tüple enteral beslenme desteği alan, 18 yaş ve üzerindeki hastalar dahil edilmiştir. Hastalardan veya yasal temsilcilerinden yazılı onam alınmıştır. Araştırmada demografik bilgiler, tıbbi anamnez, antropometrik ölçümler, beslenme durumu verileri ve beslenme tarama araçları [Nütrisyonel Risk Taraması 2002 (Nutritional Risk Screening-2002; NRS-2002), Malnütrisyon Küresel Liderlik İnisiyatifi Kriterleri (Global Leadership Initiative on Malnutrition; GLIM)] kullanılmıştır. Kurum ve etik kurul onayları alınmıştır. Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 75,13 yıl olup, %57'sini kadınlar oluşturmuştur. Kadınların yaş ortalaması (77,75 ± 13,287), erkeklere (71,65 ± 13,321) kıyasla istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksektir (p=0,014). Kadınlarda okuryazarlık oranı ve çalışma durumu daha düşüktür (p=0,000 ve p=0,002). Katılımcıların %97,5'i yatağa tam bağımlıdır. Malnütrisyon riski, NRS-2002 ölçeği ile yapılan değerlendirmeye göre %72,6 oranında tespit edilmiş olup, GLIM kriterlerine göre kadınlarda bu risk anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur (p=0,026). Üst Orta Kol Çevresi (ÜOKÇ) ile Triceps Deri Kıvrım Kalınlığı (TDKK) arasında anlamlı pozitif bir korelasyon gözlemlenmiştir (r=0,529; p<0,01). Diğer değişken çiftleri arasında anlamlı bir korelasyon saptanmamıştır. Kardiyovasküler hastalık ile ÜOKÇ ve TDKK arasında anlamlı ilişki gözlenmiştir (p<0,05). Beslenme tüpü yer değişikliği ile yaş arasında güçlü bir ilişki bulunmuş olup (p=0,000), elektrolit dengesizliklerinin ve aspirasyon riskinin serviste kalış sürelerini anlamlı derecede etkilediği tespit edilmiştir (p=0,002 ve p=0,013). Sonuç: Elde edilen ön veriler, palyatif bakım hastalarında yaş ve klinik faktörlerin malnütrisyon riskiyle bağlantılı olduğunu göstermiştir. Antropometrik ölçümler ile beslenme durumu arasındaki ilişki anlamlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Palyatif Bakım, Tüplü Enteral Beslenme, Malnütrisyon, Beslenme Durumu

Evaluation of Nutritional Status of Patients Receiving Tube Enteral Nutrition in Palliative Care

Abstract: Introduction: Adequate nutrition in palliative care patients is vital for preserving quality of life and preventing complications. This study aimed to evaluate the nutritional status of patients receiving enteral nutrition support in a palliative care clinic. Methods: This cross-sectional, descriptive study was conducted in the palliative care unit of a public hospital. Data collection began in November 2024 and included patients aged ≥18 years who were hospitalized for at least three days and received tube-based enteral nutrition. Written informed consent was obtained. Data included demographics, medical history, anthropometric measurements, nutritional status, and screening via Nutritional Risk

Screening 2002 (NRS-2002) and Global Leadership Initiative on Malnutrition (GLIM) criteria. Institutional and ethics approvals were obtained. Results: Participants had a mean age of 75.13 years, with 57% being female. Females were significantly older (77.75 ± 13.3 vs. 71.65 ± 13.3; p = 0.014), and had lower literacy and employment rates (p = 0.000 and p = 0.002). Overall, 97.5% were fully bedridden. Malnutrition risk was 72.6% per NRS-2002, and significantly higher among females per GLIM (p = 0.026). A strong positive correlation was observed between Mid-Upper Arm Circumference (MUAC) and Triceps Skinfold Thickness (TSF) (r = 0.529; p < 0.01), with no significant correlations between other variable pairs. Cardiovascular disease was significantly associated with MUAC and TSF (p < 0.05). Feeding tube dislocation was strongly linked to age (p = 0.000). Electrolyte imbalance and aspiration risk were significantly associated with longer hospital stays (p = 0.002 and p = 0.013, respectively). Conclusion: Preliminary findings suggest that malnutrition risk in palliative care patients is associated with age and clinical factors. Anthropometric measurements showed a significant relationship with nutritional status.

Keywords: Palliative Care, Tube Enteral Nutrition, Malnutrition, Nutritional Status

Makale id= 111

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8451-0988

Postop Öksürüğün Nadir Bir Nedeni : Stile Fragmanı

Uzman Dr. H. Hakan Amioğlu[1]
[1]SBÜ Sincan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Endotrekeal entübasyon batın ameliyatlarında sıklıkla kullanılan zaman zaman hayatı tehdit edebilen komplikasyonlar olan bir yöntemdir. En sık karşılaşılan komplikasyonlar zor entübasyon ve yetersiz ventilasyon veya oksijenasyondur. Case: 46 yaşında kadın hasta obezite konseyinin kararıyla obezite cerrahisi amacıyla Genel cerrahi kliniğine başvurdu. Yapılan değerlendirme sonucu boyu 151 cm, kilosu130 kg ve BMI :52 olan hastaya roux en y gastric bypass yapılmasına karar verildi. Ameliyat öncesi değerlendirmede, ASA skoru 3 olarak değerlendirilen hastanın mallopatisi 2 idi. Hastanın entübasyonu, hastanın obez olması ve kısa bir tiromental mesafeye sahip olması nedeniyle zor entübasyon olarak değerlendirildi. Preoksijenasyondan sonra, hasta 150 mg propofol ve ardından 60 mg rokuronyum ile indüklendi. İndüksiyondan sonra, 100 mikrogram fentanil uygulandı. Ardından hasta videolaringoskopla tek seferde entübe edildi. 7,5 spiralli entübasyon tüpü kullanıldı ve entübasyon öncesi entübasyon tüpü içerisine stile yerleştirildi. İntraoperatif yada ekstübasyon sırasında solunumsal bir sorun olmadı. Hastada ameliyat sonrası sabahında geçmeyen öksürük olması üzerine olası nedenler için d- dimer , fibrinojen , tam kan tetkikleri yapıldı ve akciğer grafisi çekildi.(Resim 1) Laboratuvar sonuçları normal gelen hastada akciğer grafisinde metalik lezyon saptanması üzerine bronkoskopi yapılmasına karar verildi. Bronkoskopi planlanan hastada henüz işlem başlamadan öksürük ile yabancı cisimin ağız içine ulaştığı görüldü. (Resim 2). Cisim ağız içerisinden çıkarıldı.(Resim 3) Kontrol bronkoskopisi yapılan hastada patolojiye rastlanılmadı. Yaptığımız araştırmada literatürde entübasyon stilesinin kırılarak akciğer içerisinde kalması komplikasyonuna rastlamadık. Cerrrahi sonrası oluşabilecek öksürük yada solunumsal sıkıntılar çeşitli nedenlere dayanabilir. Entübasyon tüpünün yarattığı irritasyon, entübasyon sırasında oluşabilecek gastrik aspirasyon yada pulmoner empoli bunlardan bazılarıdır. Biz vakamızda post op oluşan öksürüğün etyolojisi için gerekli kan ve akciğer filmi istediğimizde stilenin fragmanının akciğer içinde olduğunu gördük. Bu vaka bize hem nadir görülen bir postop öksürük nedenini hemde anestezi sırasında kullanılan ekipmanların kullanımdan sonra daha dikkatli kontrol edilmesi gerektiğini birkez daha göstermiş oldu.

Anahtar Kelimeler: Stile, Entübasyon, Cerrahi

A Rare Cause of Postoperative Cough: Stylet Fragment

Abstract: Endotracheal intubation is a method frequently used in abdominal surgeries, which can sometimes be life-threatening. The most common complications are difficult intubation and inadequate ventilation or oxygenation. Case: A 46-year-old female patient applied to the General Surgery Clinic for obesity surgery upon the decision of the obesity council. As a result of the evaluation, it was decided to perform Roux-en-Y gastric bypass on the patient with a height of 151 cm, weight of 130 kg, and BMI: 52. In the preoperative evaluation, the patient's ASA score was evaluated as ,3 and his mallopathy was 2. The patient's intubation was evaluated as difficult intubation due to the patient's obesity and short thyromental distance. After preoxygenation, the patient was induced with 150 mg propofol and then 60

mg rocuronium. After induction, 100 micrograms of fentanyl was administered. Then the patient was intubated with a video laryngoscope in one go. A 7.5 spiral intubation tube was used, and a stylet was placed in the intubation tube before intubation. There was no respiratory problem intraoperatively or during extubation. Since the patient had a persistent cough on the morning after the surgery, d-dimer, fibrinogen, and complete blood tests were performed for possible causes, and a chest X-ray was taken. (Figure 1) The patient's laboratory results were normal, and a metallic lesion was detected on the chest X-ray; and it was decided to perform bronchoscopy. In the patient for whom bronchoscopy was planned, it was seen that the foreign body reached the mouth with coughing before the procedure started. (Figure 2). The object was removed from the mouth. (Figure 3) No pathology was encountered in the patient who underwent control bronchoscopy. In our research, we did not encounter any complication of the intubation stylet breaking and remaining in the lung in the literature. Coughing or respiratory problems that may occur after surgery may be due to various reasons. Irritation caused by the intubation tube, gastric aspiration during intubation or pulmonary embolism are some of these. In our case, when we requested the necessary blood and lung film for the etiology of the postoperative cough, we saw that the stylet fragment was in the lung. This case showed us both a rare cause of postoperative cough and once again that the equipment used during anesthesia should be checked more carefully after use.

Keywords: Stylet, Intubation, Surgery

Makale id= 16

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8524-9048

Sağlık Çalışanlarında Vardiyalı Çalışmanın Kronotip ve Beslenme Alışkanlıkları Üzerindeki Etkileri

Asst.Prof.Dr. Fatma Tayhan[1] , Arş.Gör.Dr. Gizem Helvacı[2] , Asst.Prof.Dr. Ümüş Özbey Yücel[3]
[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi
[2]Burdur Mehmet Akif Ersoy University
[3]Amasya University

*Corresponding author: Fatma Tayhan

Özet: Amaç: Bu çalışmada sağlık çalışanlarının kronotiplerini ve hedonik yeme davranışlarını belirlemek ve çalışma programlarına göre farklılıkları değerlendirmek amaçlanmıştır. Yöntem: Kesitsel tipteki bu çalışmaya 500 sağlık çalışanı dahil edilmiştir. Katılımcılara, beslenme alışkanlıkları, hedonik iştah (Besin Gücü Ölçeği) ve kronotip (Sabahçıl-Akşamcıl Ölçeği) hakkında bilgiler içeren çevrimiçi anket uygulanmıştır. İstatistiksel analizlerde t-testi, ki-kare ve çoklu doğrusal regresyon modelleri kullanılmıştır. Bulgular: Vardiyalı çalışanlar arasında akşamcıl kronotip görülme oranı anlamlı şekilde daha yüksektir (p=0,018). Hedonik yeme davranışı gösterenlerin oranı da vardiyalı çalışanlarda daha yüksektir (p=0,030). Regresyon analizinde, vardiyalı çalışma düzeni akşamcıl kronotipe yönelimi (B=-1,787, p=0,023), hedonik yeme ise akşamcıl kronotip (B=-0,021, p<0,001), kadın cinsiyet (B=0,447, p<0,001) ve yüksek BKİ (B=0,055, p<0,001) ile ilişkili bulunmuştur. Sonuç: Vardiyalı çalışma düzeni, sağlık çalışanlarının sirkadiyen ritimlerini etkileyerek akşamcıl kronotipe yönelimi ve hedonik yeme davranışlarını artırabilir. Bu bulgular, vardiyalı çalışanlar için uyumlu çalışma saatlerinin planlanmasının ve beslenme müdahalelerinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beslenme Alışkanlıkları, Vardiyalı Çalışma, Sirkadiyen Ritim, Sağlık Çalışanları

The Effects of Shift Work On Chronotype and Eating Habits in Healthcare Workers

Abstract: Objective: This study aimed to determine the chronotypes and hedonic eating behaviors of healthcare workers and to evaluate differences according to their work schedules. Methods: This cross-sectional study included 500 healthcare workers. Participants completed an online survey that included questions about their eating habits, hedonic appetite (Food Power Scale), and chronotype (Morningness-Eveningness Scale). Statistical analyses were performed using t-tests, chi-square tests, and multiple linear regression models. Results: The prevalence of evening chronotype was significantly higher among shift workers (p=0.018). The prevalence of hedonic eating behavior was also higher among shift workers (p=0.030). In regression analysis, shift work was associated with a tendency toward evening chronotype (B=-1.787, p=0.023), while hedonic eating was associated with evening chronotype (B = -0.021, p < 0.001), female gender (B = 0.447, p < 0.001), and high BMI (B = 0.055, p < 0.001). Conclusion: Shift work schedules may affect healthcare workers' circadian rhythms, increasing evening chronotype orientation and hedonic eating behaviors. These findings highlight the importance of planning compatible work schedules and implementing nutritional interventions for shift workers.

Keywords: Eating Habits, Shift Work, Circadian Rhythm, Healthcare Workers

Makale id= 17

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2481-6605

Sağlık Teknikeri Öğrencilerinde Problem Çözme Becerisi İle Bireysel Afet Direnci Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Öğr. Gör. Dr Özlem Karagün[1], Öğr. Gör. Merve Ekinci[1], Researcher Anıl Kaymakoğlu[1], Researcher Kerem Karakayalı[1], Arş.Gör. Ayşe Yavuz Derman[2], Prof.Dr. Esin Özşahin[1]

[1]Başkent Üniversitesi Adana Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

[2]Başkent Üniversitesi Biyoistatistik Ana bilim Dalı

*Corresponding author: Özlem Karagün

Özet: Çalışmanın konusu: Afetler bireylerin normal yaşamını büyük ölçüde etkileyen ölümlere, yaralanmalara ve mal kayıplarına yol açan problemler oluşturur. Amaç: Bu çalışmada bireylerin problem çözme becerisinin afet durumundaki yaklaşımına karşı dirençlilik oluşturup oluşturmadığı araştırılmıştır. Yöntem: Bu çalışma sağlık bilimleri yüksekokulu öğrencilerinin problem çözme becerileri ve bireysel afet direncini değerlendirmek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Başkent Üniversitesi Adana Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören 198 öğrenci üzerinde gerçekleştirilmiştir Problem Çözme Becerisi Envanteri, Bireysel Afet Direnç Değerlendirmesi Ölçeği (BADD) ve Kişisel Bilgi Formu Google forms aracılığıyla hazırlanmış ve öğrencilere çevrimiçi uygulatılmıştır. Araştırmada Statistical Package of Social Science (SPSS) sürüm 25.0 kullanılarak istatistiksel analizler gerçekleştirilmiştir. Anlamlılık düzeyi p = 0.05 olarak belirlenlenmiştir. Bulgular: Çalışmada, öğrencilerin Problem Çözme Envanteri puanı ortalama 90,78 ± 20,08; Bireysel Afet Direnci Değerlendirme Ölçeği puanı ise 70,41 ± 8,63 olarak bulunmuştur. Her iki ölçekte elde edilen puanlar, öğrencilerin problem çözme becerileri ile afet dirençliliğinin orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Ayrıca, problem çözme puanındaki her 1 birimlik artışın afet direnci puanında 0,10 birimlik azalma ile ilişkili olduğu ve bu ilişkinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir (p = 0,001). Sonuç: Orta düzeyde kalan problem çözme becerileri ve afet dirençliliği, sağlık alanında görev alacak öğrenciler için yalnızca kuramsal bilgiye değil, aynı zamanda psikolojik dayanıklılık ve etkili karar verme becerilerine de ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır. Bu bulgular, öğrencilerin kriz durumlarına tam anlamıyla hazır olmayabileceğine işaret etmektedir. Bu nedenle, sağlık eğitimi programlarında senaryo temelli simülasyonlar ve uygulamalı eğitim yöntemlerinin daha yaygın biçimde kullanılması; öğrencilerin problem çözme becerilerinin geliştirilmesi ve afetlere karşı dirençlilik düzeylerinin artırılması açısından önemli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Sağlık Teknikeri, Problem Çözme Becerisi, Bireysel Afet Direnci

Makale id= 163

Sözlü Sunum

ORCID ID: 1; 0009-0003-2378-1217 ve 2; 0000-0002-8784-3371

Sağlıklı Yetişkinlerde İntestinal Mikrobiyota Üzerinde Probiyotik, Prebiyotik ve Simbiyotiklerin Etkisi: Güncel Bir Derleme

Araştırmacı Sevcan Turan[1] , Doç.Dr. Emine Yassıbaş[1]
[1]Gazi Üniversitesi

*Corresponding author: Sevcan Turan

Özet: İnsan gastrointestinal sistemi, birçok farklı mikroorganizmayı barındıran karmaşık bir ekosistemdir. Bu mikroorganizmaların oluşturduğu bağırsak mikrobiyotası, sağlığın korunmasında ve hastalıkların önlenmesinde kilit rol oynamaktadır. Probiyotikler, prebiyotikler ve bu ikisinin sinerjik kombinasyonu olan simbiyotikler, bağırsak mikrobiyotasını modüle etme potansiyeli taşıyan önemli bileşenlerdir. Bu derlemede, sağlıklı yetişkinlerde probiyotik, prebiyotik ve simbiyotiklerin intestinal mikrobiyota üzerindeki etkileri güncel literatür ışığında incelenmiştir. Mevcut literatür probiyotiklerin bağırsak mikrobiyota kompozisyonu üzerinde tutarlı ve güçlü etkilerinin sınırlı olduğunu, prebiyotiklerin ise özellikle Bifidobacterium türlerinde artış ve kısa zincirli yağ asidi üretiminde kısmi olumlu değişikliklere yol açtığını göstermektedir. Simbiyotiklerin ise mikrobiyota modülasyonunda probiyotik veya prebiyotiklerden daha etkili olabileceği, ancak doz, tür ve uygulama süresi gibi faktörlerin sonuçları belirgin biçimde etkilediği belirtilmiştir. Sonuç olarak, sağlıklı bireylerde probiyotik, prebiyotik ve simbiyotik takviyelerinin bağırsak mikrobiyotasını olumlu yönde değiştirebilme potansiyeli mevcuttur ancak bu etkinin mekanizmaları, sürekliliği ve klinik önemi üzerine daha uzun vadeli ve büyük ölçekli çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İntestinal Mikrobiyota, Probiyotik, Prebiyotik, Simbiyotik, Beslenme

The Effects of Probıotıcs, Prebıotıcs, and Symbıotıcs On Intestınal microbıota in Healthy Adults: A Current Revıew

Abstract: The human gastrointestinal tract is a complex ecosystem harbouring many different microorganisms. The gut microbiota formed by these microorganisms plays a key role in maintaining health and preventing diseases. Probiotics, prebiotics and symbiotics, which are synergistic combinations of these two, are important components that have the potential to modulate the gut microbiota. In this review, the effects of probiotics, prebiotics and symbiotics on intestinal microbiota in healthy adults were analysed in the light of current literature. It was found that probiotics had limited consistent and strong effects on intestinal microbiota composition, while prebiotics led to an increase in Bifidobacterium species and partial favourable changes in short-chain fatty acid production. Symbiotics may be more effective than probiotics or prebiotics in modulating microbiota, but factors such as dose, type and duration of administration significantly affect the results. In conclusion, probiotic, prebiotic and symbiotic supplements have the potential to positively change the gut microbiota in healthy individuals, but more long-term and large-scale studies on the mechanisms, continuity and clinical importance of this effect are needed.

Keywords: Intestinal Microbiota, Probiotic, Prebiotic, Symbiotic, Nutrition

Makale id= 164

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0217-0938

Siberkondri, Vücut Kütle İndeksi (Vki) ve Ortoreksia İlişkili mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Hatice Kübra Barcın Güzeldere[1]
[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Özet: Siberkondri, sağlık ile ilgili bilgi için aşırı arama davranışıdır ve ortoreksik davranışı tetikleyebilir.Bu çalışmada siberkondri, vücut kütle indeksi (VKİ) ve ortoreksiya nervoza arasındaki ilişkiyi araştırmak amaçlanmıştır. Katılımcılara yüz yüze Siberkondri Ciddiyet Ölçeği-12 (CSS-12), ORTO-15 ve 24 saatlik yiyecek kaydından oluşan bir anket uygulandı. VKİ, katılımcıların kendi beyan ettikleri vücut ağırlığı (kg) ve boya (cm) göre hesaplandı. Ortoreksiya durumuna göre, sağlıklı katılımcıların vücut ağırlıkları ortoreksik olmayan katılımcılardan yüksekken; ortoreksiyalı katılımcılar CSS-toplam, CSS-aşırılık ve CSS-güvence puanlarında daha yüksek puanlara sahipti ($p<0,05$). Ayrıca, sağlıklı katılımcıların ortoreksik katılımcılara göre istatistiksel olarak daha yüksek enerji, protein, karbonhidrat, yağ, tiamin, riboflavin, pantotenik asit, piridoksin, kalsiyum, magnezyum ve fosfor alımı vardır ($p<0,05$). Siberkondri ve siberkondrinin alt ölçekleri ortoreksiya nervoza ile negatif zayıf bir ilişkiye sahiptir (CSS-toplam: r: -0.180, p: 0.002; CSS-aşırılık: r: -0.172, p: 0.003; CSS-Sıkıntı: r: -0.121, $p<0.05$; CSS-güvence: r: -0,196, p: 0.001). Ek olarak, CSS-zorlamanın VKİ ile negatif zayıf bir ilişkisi vardır (r: -0.138, p: 0.018). Bulgularımız, çoğu genç, yüksek eğitimli yetişkinin ortoreksik davranışlara ve orta düzeyde siberkondriye sahip olduğunu göstermektedir. Ayrıca siberkondri ve ON arasında zayıf negatif bir ilişki olduğu bulunmuştur. Siberkondrinin olumsuz etkisine karşı korunmak için, halk sağlığı stratejileri beslenme bilgi düzeyini arttırmayı ve güvenli internet kullanımını hedeflemelidir.

Anahtar Kelimeler: Vücut Kütle İndeksi, Siberkondri, Ortoreksiya Nervoza, Genç Yetişkinler

Does Cyberkhondrıa, Body Mass Index (Bmı) and Ortorexıa Related'

Abstract: Cyberchondria is an excessive searching behavior for health-related information, and it can trigger orthorexic behavior. It is aimed to investigate the relationship between cyberchondria, body mass index (BMI) and orthorexia nervosa in this study. A survey consisting of Cyberchondria Severity Scale-12 (CSS-12), ORTO-15 and 24-hour food record was applied to participants face-to-face. BMI was calculated according to participants' self-declared body weight (kg) and height (cm). According to orthorexia status, while healthy participants have higher weight, participants with orthorexia have higher scores on CSS-total, CSS-excessiveness, and CSS-reassurance ($p<0.05$). Additionally, healthy participants have statistically higher intakes of energy, protein, carbohydrates, fat, thiamin, riboflavin, pantothenic acid, pyridoxin, calcium, magnesium, and phosphorus than orthorexic participants ($p < 0.05$). Cyberchondria and subscales of cyberchondria have a negative weak relationship with orthorexia nervosa (CSS-total: r: -0.180, p:0.002; CSS-excessiveness: r: -0.172, p:0.003; CSS-Distress: r: -0.121, $p<0.05$; CSS-reassurance: r: -0,196, p: 0.001). Additionally, CSS-compulsion has a negatively weak relationship with BMI (r: -0.138, p: 0.018). Our findings show that most young, higher-educational-level adults have orthorexic behaviors and medium rates of cyberchondria. It is also found that cyberchondria and ON have a weak negative relationship. To protect against the negative impact of

cyberchondria, public health strategies should target increasing nutritional knowledge and safe internet use.

Keywords: Body Mass Index, Cyberchondria, Orthorexia Nervosa, Young Adults

Makale id= 105

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7401-2317

Sıçanlarda Asetaminofen İle İndüklenmiş Böbrek Toksititesine Karşı Apigenin'in Koruyucu Etkisinin Histopatolojik Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Elfide Gizem Bakırhan[1]
[1]Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakultesi

Özet: Antipiretik ve analjezik bir ilaç olarak kullanılan asetaminofen (APAP)'nin aşırı dozda kullanımı ciddi böbrek hasarına yol açabilir. Çalışmamızda deneysel olarak APAP ile indüklenen böbrek toksisitesi modelinde güçlü bir antioksidan olan apigenin (API) uygulamasının böbrek dokusu üzerindeki koruyucu etkilerinin histopatholojik olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Toplam 42 erkek Sprague Dawley sıçan altı gruba ayrıldı: Kontrol, DMSO, APAP, API+APAP, API ve APAP+API grupları. Kontrol gurubuna hiçbir işlem yapılmadı. DMSO grubuna 7 gün boyunca her gün (0.5 ml/rat) %33'lük dimetilsülfoksit (DMSO) uygulandı. APAP grubuna 7 gün boyunca her gün (0.5 ml/rat) %33'lük DMSO uygulandı ve deneyin son gününde (7.gün) son uygulamadan 2 saat önce 2 g/kg tek doz APAP oral gavaj yoluyla uygulandı. API+APAP grubuna 7 gün boyunca API (50mg/kg), günlük olarak %33'lük DMSO içerisinde çözündürülerek oral gavaj yoluyla uygulandı, ardından 7. Günde son uygulamadan 2 saat önce 2 g/kg tek doz APAP oral gavaj yoluyla uygulandı. API grubuna (50mg/kg) tedavi amaçlı olarak 7 gün boyunca oral gavaj yoluyla uygulandı. APAP+API grubuna, çalışmanın ilk günü 2 g/kg tek doz APAP oral gavaj yoluyla uygulandı, ardından deneyin sonuna kadar 50mg/kg API %33'lük DMSO içerisinde çözündürülerek tedavi amaçlı olarak 7 gün boyunca oral gavaj yoluyla verildi. Deney sonunda ratlardan alınan böbrek dokuları histopatolojik skorlama ile yarı kantitatif olarak değerlendirildi. Histolojik kesitler yarı kantitatif olarak değerlendirildiğinde, APAP grubunda dejenere olmuş glomerul, tübüler vakuolizasyon ve hücresel infiltrasyonun tübüler vakuolizasyonun Cont, APAP+API, API+APAP ve API gruplarına göre yoğun olduğu gözlendi. Cont, APAP+API, API+APAP grubunda böbrek dokusundaki hücresel organizasyonun normale yakın bir mimariye sahip olduğu gözlendi. Bulgular, API'nin APAP kaynaklı oksidatif strese karşı antioksidan savunma mekanizmalarını aktive ederek böbrek dokusunda hasarı azalttığını ve hücresel organizasyonu koruduğunu düşündürmektedir. Sonuç olarak, apigenin uygulamasının, yüksek doz APAP'ye bağlı gelişen nefrotoksisiteyi hafiflettiği ve böbrek yapısının korunmasında etkili olabileceği gösterilmiştir. Ancak, bu etkinin kesin mekanizmalarının aydınlatılması için daha ileri moleküler düzeyde çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Asetaminofen, Apigenin, Böbrek

Makale id= 103

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000227469349

Siyatik Sinir Varyasyonlarının Asetabulum Kırığı Cerrahisinde Klinik Önemi: Olgu Bazlı Bir Değerlendirme

Dr. Öğretim Üyesi Mahmut Günay[1]
[1] Giresun Üniversitesi

Özet: AMAÇ Siyatik sinir, vücudun en kalın ve en uzun siniri olup, kalça bölgesinden uyluğun arka yüzünden aşağıya doğru uzanır. Anatomik seyri sırasında belirli varyasyonlar gösterebilir. Bu olgu sunumu, siyatik sinir varyasyonlarının özellikle pelvik cerrahilerde göz önünde bulundurulması gerekliliğini vurgulamak için sunulmuştur. OLGU SUNUMU: 38 yaşında erkek hasta yüksekten düşme sonrasında sol asetabulum anteriyor kolon posteriyor dudak kırığı ile kliniğimize başvurdu preop hazırlıkları yapıldıktan sonra stoppa yaklaşımı ile anteriyor kolon tesbiti yapıldı ardından posterolateral yaklaşımla siyatik sinir eksplorasyonu yapıldı. Eksplorasyon sırasında ilk olarak ince kalibreli bir sinir yapısı izlendi. Ancak diseksiyon ilerledikçe ikinci bir sinir yapısının varlığı tesadüfen tespit edildi. Sinir yapılarında makroskobik hasar gözlenmedi. SONUÇ: Cerrahi planlama ve uygulama sürecinde siyatik sinirin varyasyonlarının bilinmesi, hem cerrahi başarıyı artırmakta hem de postoperatif nörolojik komplikasyonların önlenmesinde kritik rol oynamaktadır. Özellikle asetabulum gibi pelvik kırıkların onarımı sırasında varyasyonların akılda bulundurulması, eksplorasyon sırasında dikkatli olunması ve sinir kalınlığındaki farklılıkların doğru yorumlanması cerrahi sırasında oluşabilecek iyatrojenik sinir yaralanmalarını önlemek açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Asetabulum Kırığı, Siyatik Sinir Varyasyonları.

Clınıcal Sıgnıfıcance of Scıatıc Nerve Varıatıons in Acetabular Fracture Surgery: A Case-Based Evaluatıon

Abstract: Abstract: OBJECTIVE: The sciatic nerve is the largest and longest nerve in the human body, extending from the hip region down the posterior aspect of the thigh. It may exhibit certain anatomical variations along its course. This case report aims to highlight the necessity of considering these variations, especially during pelvic surgeries.CASE REPORT: A 38-year-old male patient presented to our clinic following a fall from height, with a left acetabular anterior column and posterior wall fracture. After preoperative preparations, anterior column fixation was performed using the Stoppa approach. Subsequently, sciatic nerve exploration was carried out via a posterolateral approach. During the exploration, a fine-caliber nerve structure was initially observed. As dissection proceeded, the presence of a second nerve structure was incidentally identified. No macroscopic damage was noted in either of the nerve structures.CONCLUSION: Awareness of sciatic nerve variations during surgical planning and execution plays a critical role in both improving surgical outcomes and preventing postoperative neurological complications. Particularly in the repair of pelvic fractures such as acetabular fractures, consideration of anatomical variations, careful exploration, and accurate interpretation of differences in nerve thickness are essential to avoid iatrogenic nerve injuries.

Keywords: Acetabular Fracture, Sciatic Nerve Variations

Makale id= 221

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5922-295X

Spor Merkezine Giden Yetişkinlerde Sosyal Medyanın Diyet Davranışlarına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Güleren Sabuncular[1] , Dr. Öğretim Üyesi Zehra Margot Çelik[1]
[1]Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

*Corresponding author: Güleren Sabuncular

Özet: Giriş: Sosyal medya, özellikle sağlıklı yaşam, zayıflama ve beslenme ile ilgili yaşam tarzı seçimlerini giderek daha fazla etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, düzenli olarak spor merkezlerine giden 18-45 yaş arası yetişkinlerde sosyal medyanın beslenme davranışları üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Yöntem: Kesitsel tanımlayıcı nitelikteki bu araştırma, İstanbul'da üç farklı spor merkezine düzenli olarak devam eden 507 birey ile yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak demografik özellikler, diyet geçmişi, diyet dışı yöntem kullanımı, medya takibi, beslenme davranışındaki değişiklikler ve reklam etkisini sorgulayan anket formu kullanılmıştır. Bulgular: Katılımcıların %61,7'si kadın (n=313), %38,3'ü erkektir (n=194). Yaş ortalaması 28,6 ± 7,4 yıldır. Katılımcıların %56'sı sosyal medyada diyet içerikli sayfaları takip ettiğini ve bu içeriklerden etkilenerek beslenme alışkanlıklarını değiştirdiğini belirtmiştir. Kadınların %56,4'ü, erkeklerin %53'ü sosyal medya kaynaklı davranış değişikliği bildirmiştir; bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Katılımcıların %42,6'sı daha önce diyet yaptığını, %30,2'si zayıflama diyeti uyguladığını ifade etmiştir. Kadınların %23,6'sı, erkeklerin %13,9'u diyet dışı yöntem kullanmaktadır. Bu yöntemleri öneren kaynaklar arasında medya kadınlarda %25,8, erkeklerde %24,1 oranındadır. Kadınların %52,2'si bitkisel çay, erkeklerin %30,8'i bitkisel çay ve %15,4'ü besin destekleri kullanmıştır. Kilo verme isteği ile diyet dışı yöntem kullanımı arasında anlamlı fark saptanmıştır (kadınlar $p=0,002$; erkekler $p=0,004$). Reklamların etkisiyle diyet ürünü tüketimi kadınlarda %64,9, erkeklerde %92,3 olarak bulunmuştur. Kadınlarda süt tüketimi ile reklam etkisi arasında anlamlı ilişki belirlenmiştir ($p=0,012$). Sonuç: Sosyal medya, bireylerin diyet davranışlarını önemli ölçüde etkilemektedir. Bu etkinin özellikle genç erişkinlerde ve kadın bireylerde daha belirgin olduğu, dijital platformlarda sunulan içeriklerin beslenme tercihlerini yönlendirebildiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Diyet Davranışı, Beslenme, Reklam

The Impact of Social Media On Dietary Behaviors Among Adults Attending Fitness Centers

Abstract: Introduction: Social media increasingly influence lifestyle choices, particularly regarding healthy living, weight control, and nutrition. This study aimed to evaluate the impact of social media on dietary behaviors among adults aged 18–45 who regularly attend fitness centers. Methods: This cross-sectional, descriptive study was conducted with 507 participants who regularly attended three different fitness centers in Istanbul. Data were collected using a structured questionnaire that assessed demographic characteristics, dieting history, use of non-dietary methods, media following, changes in eating behaviors, and the influence of advertising. Results: Of the participants, 61.7% were female (n=313) and 38.3% were male (n=194). The mean age was 28.6 ± 7.4 years. A total of 56% reported that they follow diet-related pages on social media and that this has influenced their eating habits. Specifically, 56.4% of women and 53% of men reported behavioral change due to social media exposure; the difference was statistically significant ($p<0.05$). In addition, 42.6% had previously

followed a diet and 30.2% had practiced a weight-loss diet. Among the participants, 23.6% of women and 13.9% of men reported using non-dietary weight control methods. Media was cited as a recommending source by 25.8% of women and 24.1% of men. Herbal tea was the most used method (52.2% in women, 30.8% in men), followed by dietary supplements (15.4% in men). There was a significant association between the desire to lose weight and the use of non-dietary methods (p=0.002 for women; p=0.004 for men). Consumption of diet products influenced by advertising was reported by 64.9% of women and 92.3% of men. A statistically significant association was also found between increased milk consumption and advertising among women (p=0.012). Conclusion: Social media significantly influence individuals' dietary behaviors. This effect is particularly prominent among young adults and women, suggesting a need for evidence-based, reliable nutrition communication in digital platforms.

Keywords: Social Media, Dietary Behavior, Nutrition, Advertisement

Makale id= 135

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3099-3432

Toplu Beslenme Sistemlerinde Yapay Zeka Uygulamaları: Menü Planlama Üzerine Bir Değerlendirme

Dr. Öğretim Üyesi Damla Gümüş[1]
[1]Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet: Bu çalışmanın amacı, yapay zeka uygulamalarının toplu beslenme hizmetlerinde menü planlama amacıyla kullanılabilirliğini değerlendirmektir. Bu kapsamda, içerik düzeyi açısından farklılaştırılmış üç ayrı istem (prompt) ile yapay zeka tarafından oluşturulan otuz günlük menüler karşılaştırılmış; menülerin enerji ve besin ögeleri bakımından referans değerleri karşılama düzeyleri incelenmiştir. Çalışmada, ChatGPT-4.0 modeli kullanılarak okul öncesi eğitim kurumlarında 2-4 yaş arası çocuklara servis edilmek üzere, üç öğün (kahvaltı, öğle yemeği, ikindi kahvaltısı) ve üç kap yemekten oluşan, sonbahar dönemine uygun set seçimsiz menüler oluşturulmuştur. Birinci istemde yalnızca hedef grubun yaş aralığı, menü tipi, öğün ve kap sayısı belirtilmiş; ikinci istemde ise planlamada kullanılabilecek yemeklerin listesi ve standart porsiyon gramajları modele sunulmuştur. Üçüncü istemde ise ek olarak, Toplu Beslenme Sistemleri için Ulusal Menü Planlama ve Uygulama Rehberi'nde belirtilen menü planlama ilkeleri, enerji ve besin ögesi gereksinimleri iletilmiş ve menüler bu doğrultuda planlatılmıştır. Menülerin enerji ve besin ögesi içerikleri BEBİS 9.0 programı aracılığıyla analiz edilmiş,referans değerlerle karşılaştırılmış ve menülerin besleyici yoğunluklarını değerlendirmek amacıyla Besin Ögesinden Yoğun Besin (NRF) 9.3 skorları hesaplanmıştır. Birinci, ikinci ve üçüncü istemlerle hazırlanan menülerin enerji içeriği sırasıyla 925,7 ± 154,0, 774,3 ± 185,8 ve 863,5 ± 124,7 kkal/gün; protein içerikleri ise 27,6 ± 7,2, 8,6 ± 5,9 ve 14,1 ± 5,7 g/gün olarak hesaplanmıştır. Menülerin kalsiyum, magnezyum, demir ve lif açısından gereksinmeyi karşılama düzeyleri açısından en yüksek uygunluğun üçüncü istemde elde edildiği ($p<0.001$); buna karşılık toplam yağ ve toplam şeker miktarlarının birinci istemde diğerlerine kıyasla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). NRF9.3 skorlarına göre besin öğesi yoğunluğu en yüksek olan menünün üçüncü istemle hazırlanan menü olduğu bulunmuştur ($p<0.001$). Yapay zeka destekli menü planlamasının sağlıklı, yeterli ve dengeli beslenmeyi etkin biçimde destekleyebilmesi için, bu süreçlerin kanıta dayalı beslenme rehberlerine dayanması ve yetkin beslenme uzmanlarının gözetiminde yürütülmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Toplu Beslenme, Menü Planlama, Yapay Zeka, Besin Öğesi Örüntü Profili

Artificial Intelligence Applications in Foodservice Systems: An Evaluation On Menu Planning

Abstract: The aim of this study was to evaluate the applicability of artificial intelligence (AI) tools in menu planning for foodservice systems. In this context, thirty-day menus generated by AI using three prompts with varying levels of input detail were compared in terms of their ability to meet reference values for energy and nutrient content. Using ChatGPT-4.0 model, autumn-season menus were created for preschool institutions, targeting children aged 2–4 years. Each menu consisted of three meals per day and included three dishes. In the first prompt, only the target age group, menu type, number of meals, and number of dishes were provided. In the second prompt, a list of available dishes and their

standard portion sizes were also introduced to the model. The third prompt additionally included menu planning principles, energy and nutrient requirements as outlined in the National Menu Planning and Implementation Guide for Foodservice Systems. The energy and nutrient contents of the menus were analyzed using the BEBIS 9.0 software, compared with national reference values, and evaluated using the Nutrient Rich Foods (NRF) 9.3 index. The mean daily energy of the menus generated by the first, second, and third prompts were 925.7 ± 154.0, 774.3 ± 185.8, and 863.5 ± 124.7 kcal/day, respectively; while protein contents were 27.6 ± 7.2, 8.6 ± 5.9, and 14.1 ± 5.7 g/day, respectively. The menus developed using the third prompt demonstrated the highest adequacy in meeting calcium, magnesium, iron, and dietary fiber requirements ($p<0.001$), whereas total fat and total sugar contents were significantly higher in the menus generated by the first prompt ($p<0.05$). The highest nutrient density was observed with the third prompt based on NRF9.3 scores ($p<0.001$). Ensuring that AI-assisted menu planning promotes healthy, adequate and balanced nutrition requires integrating evidence-based dietary principles and involving qualified nutrition professionals in the planning process.

Keywords: Nutrition, Food Service, Menu Planning, Artificial İntelligence, Nutrient Profiling

Makale id= 41

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9422-5723

Üriner İnkontinans İle Başvuran Kraniyal Dermoid Kist Olgusu

Uzman Pınar Öztürk[1]
[1] Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Yenimahalle Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Hipertansiyon haricinde bilinen herhangi bir dahili hastalığı olmayan ve son 1 yıldır olan üriner inkontinans şikayeti ile üroloji bölümüne başvuran 79 yaşındaki erkek hastanın ürodinamik incelemesinin benign prostat hipertrofisi ile uyumlu olması nedeniyle hastaya alfa adrenerjik agonist ilaçlar verilmiş. Doz artırılmasına ve tedavi değişikliğine rağmen tedaviden fayda görmeyen hasta bu nedenle nörolojiye yönlendirilmiş. Anamnezinde 3 kere lomber diskopati ameliyatı olan hastanın üriner inkontinans şikayeti ön planda operasyona sekonder düşünülmüş. Nörolojik muayene: Bilinç açık koopere oryante, konuşma doğal, ense sertliği yok, pupiller izokorik IR+/+, fasiyal asimetri yok, lateralize motor defisit yok, belirgin duyu defisiti izlenmedi, dtr alınıyor, tdc lakayt. Yürüyüş doğal. Tandem yapamadı. Serebellar testler üstte becerikli. Nörolojik muayenesinde paraparezi ya da seviye veren duyu kusuru olmaması ve dirençli üriner inkontinansının olması nedeniyle hastadan beyin MRG istendi. Yapılan görüntülemede sağ lateral ventrikül anterior hornunu basılayan ve frontal bölgede orta hatta yaklaşık 5 mm sola şifte neden olan kistik kitle izlendi. Beyin cerrahisi ile konsülte edilen ve ameliyat edilen hastanın patolojik incelemesi dermoid kist olarak sonuçlandı.

Anahtar Kelimeler: Dermoid Kist, Üriner İnkontinans, İntrakraniyal Kist

Makale id= 58

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4977-9919

Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması İle Başvuran Hastalarda Acil Endoskopinin Tekrar Kanama ve Prognoz Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Mustafa Çomoğlu[1] , Prof.Dr. İhsan Ateş[1]
[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi İç Hastalıkları

*Corresponding author: Mustafa Çomoğlu

Özet: Amaç: Üst gastrointestinal sistem kanaması (ÜGİK) ile başvuran hastalarda endoskopinin ne kadar erken yapılması gerektiği konusunda net bir fikir birliği bulunmamaktadır. Bu çalışmada, acil endoskopinin tekrar kanama ve klinik prognoz üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntemler: Bu retrospektif çalışma, Ocak 2022 - Aralık 2022 tarihleri arasında ÜGİK ile başvuran 135 hasta dahil edilerek yapıldı. Hastalar, başvurudan itibaren ilk 12 saatte endoskopi yapılan (acil endoskopi) ve 12–24 saat arasında endoskopi yapılan (erken endoskopi) olmak üzere iki gruba ayrıldı. İki grup genel demografik ve klinik özellikler ile tekrar kanama oranı, mortalite ve diğer klinik sonlanımlar açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Acil endoskopi grubunda medyan endoskopi zamanı 8 (4–10) saat, erken endoskopi grubunda ise 18 (15–22) saatti. ÜGİK etiyolojileri ve Forrest sınıflaması açısından gruplar arasında fark yoktu (sırasıyla p=0.581, p=0.194). Antikoagülan ve antiagregan kullanımı yönünden de gruplar arasında farklılık gözlenmedi (sırasıyla p=0.806, p=0.575). Kanama ciddiyet skorlamalarından Glasgow-Blatchford skoru erken endoskopi grubunda daha yüksekken, AIMS65 ve Rockall skorları benzerdi (sırasıyla p=0.013, p=0.066, p=0.422). Başvuru hemoglobin düzeyi erken endoskopi grubunda daha düşüktü (p=0.003). Hastane yatış süresi gruplar arasında benzerdi (p=0.135). Yoğun bakım (YBÜ) yatışı erken endoskopi grubunda daha fazlaydı (p=0.006), ancak YBÜ yatış süresi açısından fark yoktu (p=0.079). Eritrosit replasman ihtiyacı erken endoskopi grubunda daha yüksekti (p<0.001). Tekrar kanama ve hastane içi mortalite oranları gruplar arasında anlamlı farklılık göstermedi (p=0.201, p=0.371). Sonuç: Endoskopi zamanlamasının tekrar kanama ve mortalite üzerinde anlamlı bir etkisi saptanmamıştır. Erken endoskopi grubunda daha yüksek saptanan YBÜ yatışı ve kan transfüzyonu ihtiyacının, bu gruptaki hastaların daha ciddi klinik tabloya sahip olmaları ve endoskopinin hemodinamik stabilite ile yeterli hemoglobin düzeyi sağlandıktan sonra uygulanmasıyla ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması, Acil Endoskopi, Tekrar Kanama, Mortalite

The Impact of Urgent Endoscopy On Rebleeding and Prognosis in Patients Presenting With Upper Gastrointestinal Bleeding

Abstract: Background: There is no clear consensus regarding the optimal timing of endoscopy in patients presenting with upper gastrointestinal bleeding (UGIB). This study aimed to evaluate the effect of urgent endoscopy on rebleeding and clinical prognosis. Methods: This retrospective study included 135 patients who presented with UGIB between January and December 2022. Patients were divided into two groups: those who underwent endoscopy within the first 12 hours of admission (urgent endoscopy group) and those who underwent endoscopy between 12 and 24 hours (early endoscopy group). The two groups were compared in terms of demographic and clinical characteristics, rebleeding rates, mortality,

and other clinical outcomes. Results: The median time to endoscopy was 8 (IQR: 4–10) hours in the urgent group and 18 (IQR: 15–22) hours in the early group. There were no significant differences between the groups regarding UGIB etiology and Forrest classification (p=0.581 and p=0.194, respectively). While the Glasgow-Blatchford score was significantly higher in the early endoscopy group (p=0.013), AIMS65 and Rockall scores were comparable (p=0.066 and p=0.422, respectively). Hospital length of stay did not differ significantly between the groups (p=0.135). ICU admission was more frequent in the early endoscopy group (p=0.006), although ICU length of stay was similar (p=0.079). The need for red blood cell transfusion was also higher in the early endoscopy group (p<0.001). No significant difference was observed between the groups in terms of rebleeding and in-hospital mortality (p=0.201 and p=0.371, respectively). Conclusion: The timing of endoscopy did not have a significant impact on rebleeding or in-hospital mortality. The higher rates of ICU admission and transfusion requirements in the early endoscopy group may be related to the more severe clinical condition of these patients and the tendency to delay endoscopy until hemodynamic stability and adequate hemoglobin levels are achieved.

Keywords: Upper Gastrointestinal Bleeding, Urgent Endoscopy, Rebleeding, Mortality

Makale id= 155

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-3584-7135

Yüksekokul Öğrencilerinde Yeme Davranışı, Kafein Tüketimi ve Anksiyete Durumunun Değerlendirilmesi

Araştırmacı Nazife Etgü[1] , Araştırmacı Gamze Kökçü[1] , Araştırmacı Bedirhan Sansur[1] , Öğr. Gör. Mahmut Tunç[1]

[1]Başkent Üniversitesi Adana Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Fizyoterapi Programı Adana, Türkiye

*Corresponding author: Nazife Etgü

Özet: Amaç: Günümüzde anksiyete, stres ve depresyon sorunlarını yaşayan bireylerin sayısı giderek artma eğilimi göstermektedir. Kişilerin yaşadığı birçok sorunla baş etme şekilleri farklılık göstermekle birlikte bunun sonucunda yeme davranışı ve kafein tüketimi durumlarında değişiklik görülebilmektedir. Bu çalışmanın amacı kafeinin yüksekokul öğrencilerinde tüketim durumunu ve depresyon, anksiyete ve stres gibi durumların kafein tüketimine etkilerini belirlemektir. Gereç ve yöntemler: Çalışmaya Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencileri 191 (%82,2'si kadın, %17,8'i erkek; yaş ortalaması 20,6±2,8) öğrenci dahil edilmiştir. Çalışmada Depresyon, Anksiyete, Stres Ölçeği (DASÖ-21), Hollanda Yeme Davranış Anketi (DEBQ) ve Kafein tüketim değerlendirme formu kullanılarak Google Forms aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Çalışmada yeme bozukluğu ölçek alt boyutlarından duygusal yeme, cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0.05$). DASÖ alt boyutları cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0.05$). Ayrıca çalışmaya katılan öğrenciler kendisini kafein bağımlısı olarak görmediğini belirtmelerinin yanı sıra birçok bilişsel ve fiziksel durumda kafein tüketimine başvurduklarını belirtmişlerdir. Depresyon, Anksiyete ve Stres ile duygusal yeme ve dışsal yeme arasında anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Kafein tüketim değerlendirme formu ile DEBQ ve DASÖ-21 ölçeklerinin karşılaştırmalı korelasyon test sonuçlarına göre ise Kafein tüketim miktarı ile anksiyete arasında istatistiksel olarak anlamlı zayıf düzeyde ilişki bulunmuştur ($r=0.239$; $p<0.05$). Duygusal yeme eğilimi arttıkça kafein tüketimini olumlayacak şekilde kafein tüketimine yaklaşım artmaktadır ($r>0.2$; $p<0.05$). Sigara tüketimi ile kafein tüketimi arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönlü zayıf düzeyde bir ilişki bulunmuştur ($r=0.240$; $p=0.040$). Sonuç: Bu çalışma kafein tüketimi ile sigara tüketimi arasında bir ilişki olabileceğini göstermektedir. Ayrıca elde edilen veriler Depresyon, Anksiyete ve Stres durumlarının kişilerdeki yeme davranışı ve kafein tüketim miktarı ile paralellik gösterebileceğini belirtmektedir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Anksiyete, Stres, Kafein, Yeme Durumu

Evaluation of Eating Behaviour, Caffeine Consumption and Anxiety Status in College Students

Abstract: Objective: Nowadays, the number of individuals experiencing anxiety, stress and depression problems tends to increase gradually. Although the ways of coping with many problems experienced by individuals differ, changes in eating behaviour and caffeine consumption can be seen as a result. The aim of this study was to determine the consumption of caffeine in college students and the effects of depression, anxiety and stress on caffeine consumption. Materials and methods: The study included 191 students (82.2% female, 17.8% male; mean age 20.6±2.8 years) from the Vocational School of Health Services. The study was conducted using the Depression, Anxiety, Stress Scale (DASS-21), the Dutch

Eating Behaviour Questionnaire (DEBQ) and the Caffeine Consumption Assessment Form via Google Forms. Results: In the study, emotional eating, one of the eating disorder scale sub-dimensions, showed a statistically significant difference between genders ($p<0.05$). DASS subdimensions showed a statistically significant difference between genders ($p<0.05$).In addition, the students who participated in the study stated that they did not see themselves as caffeine addicts and that they resorted to caffeine consumption in many cognitive and physical situations. Depression, anxiety and stress were significantly correlated with emotional eating and external eating ($p<0.05$). According to the comparative correlation test results of caffeine consumption assessment form and DEBQ and DASS-21 scales, a statistically significant weak correlation was found between the amount of caffeine consumption and anxiety ($r=0.239$; $p<0.05$). As the tendency to emotional eating increases, the approach to caffeine consumption increases in a way to favour caffeine consumption ($r>0.2$; $p<0.05$). There was a statistically significant positive and weak relationship between smoking and caffeine consumption ($r=0.240$; $p=0.040$). Conclusion: This study shows that there may be a relationship between caffeine consumption and cigarette consumption. In addition, the data obtained indicate that Depression, Anxiety and Stress states may be parallel with eating behaviour and caffeine consumption amount.

Keywords: Depression, Anxiety, Stress, Caffeine, Eating Habits

Makale id= 94

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0009-8568-3675

Çocuk ve Adölesanlarda Metabolik Sendrom Bileşenleri ile D Vitamini Düzeyi Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Meltem Yiğit[1] , Doç.Dr. Gamze Yurttaş Depboylu[2] , Prof.Dr. Gülşah Kaner[2] , Prof.Dr. Özgür Olukman[1]
[1]Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Meltem Yiğit

Özet: Bu kesitsel çalışma, bir üniversite hastanesinin pediatri polikliniğine vücut ağırlığı artışı nedeniyle ile başvuran 6-18 yaş arası 118 çocukta yürütülmüştür. Çocuklara ait demografik bilgiler anket aracılığı ile toplanmıştır. Çocukların bazı antropometrik ölçümleri (vücut ağırlığı, boy uzunluğu, bel çevresi, boyun çevresi) alınmış olup vücut kompozisyon analizleri yapılmıştır. MetS tanısında çocuklar için modifiye edilmiş Ulusal Kolesterol Eğitim Programı Yetişkin Tedavi Paneli III [National Cholesterol Education Program Adult Treatment Panel (NCEP ATP III)] kriterleri kullanılmıştır. NCEP ATP III kriterlerine göre MetS prevalansı %34,7'dir. Çocukların 73'ünde (%68,9) D vitamini eksikliği/yetersizliğinin olduğu saptanmıştır. Abdominal obezitesi olan çocuklarda D vitamini düzeyi abdominal obezitesi olmayanlara göre istatistiksel açıdan anlamlı derecede daha düşüktür (p=0,002). Çocukların abdominal obezite dışındaki MetS bileşenlerine göre D vitamini açısından istatistiksel açıdan anlamlı fark olmadığı saptanmıştır. MetS'li çocukların ortalama beden kitle indeksi (BKİ) z-skoru, boyun çevresi, bel çevresi ve vücut yağ yüzde değerleri MetS olmayanlara göre yüksektir (p<0,05). Serum 25(OH)D düzeyi ile BKİ z-skoru (r=-0,291, p=0,002), bel çevresi (r=-0,240, p=0,013), boyun çevresi (r=-0,331, p=0,001), vücut yağ yüzdesi (r=-0,348, p=0,001) ve sistolik kan basıncı (r=-0,204, p=0,036) arasında negatif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır (p<0,05). Sonuç: Bu çalışma sonucunda, yaklaşık her üç çocuktan birinde MetS saptanmış olup, MetS bileşenlerinde abdominal obezitesi olan çocuklarda D vitamini düzeylerinin daha düşük olduğu saptanmıştır. Bu sonuçlar, çocukluk çağında D vitamini düzeylerinin iyileştirilmesinin MetS riskini azaltma açısından yararlı olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Metabolik Sendrom; D Vitamini; Abdominal Obezite

The Relationship Between Components of Metabolic Syndrome and Vitamin D Levels in Children and Adolescents

Abstract: his cross-sectional study was carried out in 118 children aged 6-18 years who were admitted to the paediatric outpatient clinic of a university hospital because of body weight gain and who were found to have hyperlipidaemia in biochemical tests and hypertension on examination. A questionnaire was used to collect demographic information about the children. Some anthropometric measurements (body weight, height, waist circumference, neck circumference) were taken, and body composition was determined. MetS was diagnosed using the National Cholesterol Education Program Adult Treatment Panel III (NCEP ATP III) criteria adjusted for children. According to NCEP ATP III criteria, the prevalence of MetS was 34.7%. 73 (68.9%) children have vitamin D deficiency/insufficiency. Vitamin D levels in children with abdominal obesity were significantly lower than those without abdominal

obesity (p=0.002). Vitamin D levels were not statistically different by MetS component except for abdominal obesity. Children with MetS had higher body mass index (BMI) z score, neck circumference, waist circumference, and body fat percentage values compared to those without MetS (p<0.05). 25 (OH) D level was negatively correlated with BMI z score (r=-0,291, p=0.002), waist circumference (r=-0.240, p=0.013), neck circumference (r=-0.331, p=0.001), body fat percentage (r=-0.348, p=0.001) and systolic blood pressure (r=-0.204, p=0.036) (p<0.05). Conclusion: In this study, MetS was found in approximately one out of every three children and vitamin D levels were found to be lower in children with abdominal obesity as a component of MetS. These results suggest that improving vitamin D levels in childhood may be beneficial in terms of reducing the risk of MetS.

Keywords: Metabolic Syndrome; Vitamin D; Abdominal Obesity

Makale id= 49

Poster Sunum

ORCID ID:

Çölyak Hastalığı ve Beslenme: Glutensiz Diyetin Önemi ve Sık Yapılan Hatalar

Dt Gülben Ataman[1]
[1]Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beslenme ve Diyetetik

Özet: Çölyak hastalığı, gluten isimli proteine karşı gelişen, genetik yatkınlıkla ilişkili otoimmün bir hastalıktır. Buğday, arpa ve çavdar gibi tahıllarda bulunan glutenin tüketilmesi, ince bağırsak mukozasında iltihaplanma ve villus atrofisine neden olarak başta demir, kalsiyum, çinko, B12 vitamini, folat ve D vitamini olmak üzere birçok mikrobesin ögesinin emiliminde bozulmalara yol açmaktadır. Hastalık; çocuklarda büyüme ve gelişme geriliği, erişkinlerde ise ishal, karın ağrısı, demir eksikliği anemisi, osteoporoz, infertilite ve çeşitli nörolojik semptomlarla kendini gösterebilir. Tanı konulmadığında veya glutensiz diyet yeterli şekilde uygulanmadığında komplikasyon riski artar. Çölyak hastalığının bilinen tek tedavisi, yaşam boyu sürdürülen ve çok dikkatli uygulanması gereken glutensiz diyettir. Ancak bu diyetin doğru planlanmaması, gluten bulaşlarının göz ardı edilmesi, etiket okuma alışkanlığının olmaması ve profesyonel beslenme danışmanlığı alınmaması gibi nedenlerle bireylerde beslenme yetersizlikleri, tekrarlayan semptomlar ve yaşam kalitesinde düşüş gözlemlenebilir. Bu poster çalışmasının amacı, çölyak hastalığına dair toplumsal farkındalığı artırmak, glutensiz diyetin uygulanmasındaki kritik noktaları aktarmak ve sık yapılan beslenme hatalarına dikkat çekmektir. Çalışmada; hastalığın tanısı, semptomları, tanı sürecinde kullanılan testler, glutensiz diyetin uygulanması ve karşılaşılan zorluklar açıklanmıştır. Ayrıca sosyal hayatta karşılaşılan güçlükler, dışarıda yemek tüketimi, psikolojik etkiler gibi yaşam kalitesini etkileyen konulara da yer verilmiştir. Doğru bilgiye erişimin artırılması ve bireylere uygun rehberlik sunulması, çölyak hastalarının sağlıklı ve dengeli bir yaşam sürdürebilmeleri açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çölyak Hastalığı, Glutensiz Diyet, Beslenme Hataları

Makale id= 139

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8588-4292

Zosteriform Cutaneous Metastasis Mimicking Herpes Zoster: An Unusual Initial Manifestation of Breast Carcinoma

Uzman Tuğba Tehçi[1]
[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Cutaneous metastasis (CM) is a rare clinical condition, observed in less than 10% of oncology patients. However, its frequency is gradually increasing in parallel with the rising incidence of cancer and improved survival rates. Approximately 70% of reported CM cases in female patients are associated with breast carcinoma. Although CM typically develops months or years after the diagnosis of the primary tumor, it can rarely present as the initial manifestation. While cutaneous metastases usually appear in a nodular form, a zosteriform distribution is extremely uncommon. In this report, we present a 38-year-old female patient who developed zosteriform skin lesions along the left T3-T5 dermatomes. Histopathological evaluation led to the diagnosis of breast carcinoma. This case highlights the importance of considering malignancy in the differential diagnosis of dermatomal skin lesions, particularly when they are resistant to standard antiviral treatment and initially misdiagnosed as herpes zoster.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Zosteriform Metastasis, Cutaneous Metastasis, Breast Carcinoma, Dermatomal Lesion

Makale id= 20

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7991-9604

Crossfit Yapan Bireylerde Egzersiz Bağımlılığının, Postür ve Kas İskelet Sistemi Yaralanmalarıyla İlişkisi

Öğr. Gör. Konca Kaya Tatar[1] , Öğr. Gör. Merve Ekinci[1] , Öğr. Gör. Dr R.Sinem Balcı[1] , Öğr. Gör. Meliha Berdan[1] , Prof.Dr. Meriç Yavuz Çolak[1] , Researcher Mehmet Can Baysal[1] , Researcher Sakine Osmanoğlu[1] , Researcher Ceren Süzer[1]
[1]Başkent Üniversitesi

*Corresponding author: Konca Kaya Tatar

Özet: Amaç: Crossfit yapan bireylerde egzersiz bağımlılığının, postür ve kas iskelet sistemi yaralanmalarıyla ilişkisini ortaya koymaktır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamıza Adana ilinde çeşitli CrossFit spor salonlarında en az üç aydır CrossFit yapan, 18 yaşından büyük 96 birey dahil edildi. Katılımcıların demografik verileri kaydedildi. Egzersiz bağımlılığı; Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği-21 (EBÖ-21) ile değerlendirildi. Bu ölçek bireyleri risk gruplarına göre bağımlı, semptomatik ve asemptomatik olarak sınıflandırmaktadır. Postür analizi, New York Postür Skalası (NPS) ile değerlendirildi. Çalışmanın verileri SPSS 25.0 programı ile analiz edildi. Örneklem hacmi belirlenmesinde G-Power programı kullanıldı. Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen CrossFit sporcularının %41.67'si kadın, %58.33'ü erkektir. Çalışmaya katılan sporcuların VKİ (vücut kitle indeksi) 25.69±4,79, yaş ortalaması 34.82±7,70 yıldır. Katılımcıların yaş ve VKİ bulguları anlamlı bir korelasyon gözlemlenmemiştir ($p>0.05$). Crossfit deneyimi ile crossfit nedeni ile yaralanma arasında ilişki anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Cross fit deneyimi arttıkça yaralanma oranları artmıştır. 3 yıldan fazla cross fit deneyimi olanlarda yaralanma yüzdesi % 65,79'dur. Cross fit deneyimi 3 yıldan fazla olanlarda yaralanma diğerlerine göre anlamlı olarak daha yüksektir. Haftalık yapılan antrenman durumuna göre cross fit yaralanmaları arasında anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0.05$). 4-6 saat ve 7-10 saat antrenman yapanlarda anlamlı olarak cross fit yaralanması 1-3 saat ve 10 saatten fazla antrenman yapanlara göre daha düşüktür. Egzersiz bağımlılık durumuna göre cross fit yaralanma durumları anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0.05$). Semptomatik egzersiz bağımlılığı olanlarda cross fit yaralanmaları bağımlı ve asemptomatik olanlara göre anlamlı olarak daha düşüktür. Semptomatik egzersiz bağımlısı olanlarda cross fit yaralanma oranı %35,8, bağımlılarda %73,9, asemptomatik egzersiz bağımlılarında ise yaralanma yüzdesi %66,7'dir. Sonuç: CrossFit yapan bireylerde egzersiz bağımlılığı, postür ve yaralanma ilişkisini incelemiş ve egzersiz bağımlılığının hem yaygın hem de yaralanma riskini artıran önemli bir faktör olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Crossfit, Egzersiz Bağımlılığı, Postür Bozukluğu

Makale id= 40

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4134-9159

Sacred Duty, Emotional Toll: Understanding the Occupational Identity of Organ Procurement Coordinators

Doç.Dr. Hıcran Karatas[1]
[1]Bartın Üniversitesi

Özet: Occupational identity is deeply influenced by cultural values, shaping professional experiences, societal perceptions, and personal fulfillment within a given profession. This study explores how culture impacts the occupational identity of Organ Procurement Coordinators (OPCs) and the challenges they face in securing cadaveric organ donations. OPCs operate within complex social, emotional, and ethical frameworks, balancing their professional responsibilities with donor families' cultural and spiritual concerns. Through qualitative interviews with OPCs, this study examines how their occupational identity is shaped by repeated exposure to grief, their interactions with donor families, and their perceptions of societal attitudes toward organ donation. Findings indicate that OPCs encounter significant emotional strain, particularly in pediatric donor cases, where their personal experiences as parents often intensify the emotional burden. Many coordinators describe their work as a "Godly duty", finding spiritual fulfillment despite the overwhelming nature of their roles. The study also reveals that OPCs establish long-term relationships with donor families, often providing emotional support even after the donation process. Cultural and societal misconceptions about organ donation present additional challenges. Many OPCs report encountering mistrust in the medical system, as some next of kin fear that brain death is falsely declared to procure organs or that organ allocation favors the wealthy and influential. These cultural barriers influence family consent rates and create moral dilemmas for coordinators who must navigate these deeply rooted beliefs while maintaining professional integrity. Despite these challenges, OPCs find resilience in the life-saving impact of their work, highlighting the satisfaction derived from transforming tragedy into hope for transplant recipients. This study underscores the need for increased public awareness to combat misconceptions about organ donation, as well as enhanced psychological support systems for OTDCs facing occupational burnout. Addressing cultural hesitations and strengthening community trust in donation can significantly improve cadaveric organ donation rates. By shedding light on the lived experiences of OPCs, this research contributes to a broader understanding of the interplay between culture, occupational identity, and the ethical dilemmas inherent in the field of organ donation coordination.

Anahtar Kelimeler: Occupational Identity, Organ Donation, Cultural Barriers, Emotional Strain, Organ Transplant, Organ Procurement

Makale id= 15

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2481-6605

Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Tanıtıcı Özellikleri ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin İncelenmesi

Öğr. Gör. Merve Ekinci[1] , Öğr. Gör. Dr Özlem Karagün[1] , Araştırmacı Eşe Figen Korkmazlar[1,] Arş.Gör. Caner İncekaş[2], Prof.Dr. Esin Özşahin[1] ,

[1]Başkent Üniversitesi Adana Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[2]Başkent Üniversitesi Biyoistatistik Anabilim Dalı

*Corresponding author: Merve Ekinci

Özet: Çalışmanın konusu: Yaşam boyu öğrenme en genel anlamıyla öğrenme olanaklarının hayatın tümüne yayılmasını vurgulayan ve bireyin potansiyeli ile yeterliliklerini yaşam boyunca geliştiren devamlı bir süreç olarak tanımlanmıştır Amaç: Bu çalışma; sağlık teknikeri öğrencilerinin gelişen ve değişen dünyada sürekli öğrenme isteklerini, yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin hangi düzeyde olduğunu, öğrenim görülen program, cinsiyet ve sınıf düzeyi açısından değişip değişmediğini ölçmek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Başkent Üniversitesi Adana Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören 198 öğrenci üzerinde gerçekleştirilmiştir. Öğrencilere yaşam boyu öğrenme ölçeği ve bazı tanımlayıcı bilgilerin olduğu bir form Google forms aracılığıyla hazırlanmıştır. Anket formu öğrencilere online (çevrimiçi) uygulatılmıştır. Araştırmada Statistical Package of Social Science (SPSS) sürüm 25.0 kullanılarak istatistiksel analizler gerçekleştirilmiştir. Anlamlılık düzeyi p = 0.05 olarak belirlenlenmiştir. Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %82,83'ü kadın, %17,17'si erkektir. Katılımcıların %34,34'ü İlk ve Acil Yardım, %24,24'ü Tıbbi Görüntüleme, %23,23'ü Anestezi ve %18,18'i Fizyoterapi programındadır. Öğrencilerin %67,17'si birinci sınıf, %32,83'ü ise ikinci sınıf düzeyindedir. Öğrencilerin yaşam boyu öğrenme ölçeği ortalama puanı 84,98±22,17 bulunmuş ve ölçek ortalamasının altında kalmıştır. Ölçek alt boyutları motivasyon, sebat değerleri düşük, öğrenmeyi düzenlemede yoksun ve merak yoksunluğu alt boyutları yüksek çıkmıştır. Cinsiyet ve sınıf düzeyleri açısından öğrencilerin yaşam boyu öğrenme ortalaması açısından fark bulunamamıştır (p: 0,784, p: 0,369). YBÖ sebat ölçek puanı açısından bölümler arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark bulunmuştur (p=0.014). Tıbbi görüntüleme teknikleri bölümü öğrencilerinin sebat puanı, fizyoterapi bölümüne göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Sonuç; Bu çalışmada, sağlık alanında ön lisans eğitimi gören öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin orta düzeyin altında olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin motivasyon ve sebat düzeylerinin düşük olması, öğrenmeye yönelik sürdürülebilir bir yaklaşım geliştiremediklerini göstermektedir. Önlisans düzeyinde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin geliştirilmesine yönelik eğitim programları artırılmalı, kişisel gelişim kursları ve seminerlere katılımı teşvik edilmelidir. Ayrıca psikososyal, kültürel vb. değişkenleri daha derinlemesine inceleyebilmek adına ve farklı meslek gruplarıyla karşılaştırmalı çalışmalar önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Tekniker, Yaşam Boyu Öğrenme

Makale id= 68

Poster Sunum

ORCID ID: 0009-0003-7385-6766

Yalın Yönetim Felsefesinin Sağlık Yöneticilerinin Karar Verme Süreçlerine Etkisi

Araştırmacı Pelin Köse[1] , Dr. Öğretim Üyesi Ramazan Özgür Çatar[1]
[1]Marmara Üniversitesi

*Corresponding author: Pelin Köse

Özet: Bu çalışmanın temel amacı, İstanbul il ve ilçelerindeki kamu ve özel sağlık kurumlarında görev yapan sağlık yönetimi lisans / yüksek lisans mezunu yöneticilerin karar verme süreçlerinde yalın yönetim felsefesinin etkisini araştırmaktır. Araştırma, İstanbul ili merkez ilçelerinde yer alan kamu ve özel sağlık kurumlarında çalışmakta olan sağlık yönetimi lisans/ yüksek lisans mezunu sağlık yöneticileri ile gerçekleştirilmiş olup yalın yönetim felsefesinin karar verme sürecine olan etkisi üzerine konusundaki yaklaşımları, karşılaştıkları zorluklar ve izledikleri stratejiler ele alınmıştır. Bu çalışmada, nitel bir araştırma yaklaşımı benimsenmiş ve yöneticilerle yüz yüze derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Katılımcıların ifadelerinde benzerlikler görülmeye başlandığından, altı katılımcı ile veri doygunluğuna ulaşıldığı kabul edilmiştir. Görüşme kayıtları, MAXQDA 24 programı aracılığıyla içerik analizi tekniğiyle değerlendirilmiştir. Araştırma için etik kurul onayı Marmara Üniversitesi'nden 21 Ocak 2025 tarihinde 14 sayılı karar ile alınmıştır. Sağlık yöneticilerinin karar verme süreçlerinde yalın yönetim felsefesini uygulamalarının olumlu sonuçlar doğurduğu görülmektedir; ancak bu süreçte çalışanların değişime karşı gösterdiği direnç, farkındalık eksikliği ve değişimin zaman alması gibi önemli sorunlarla karşılaşıldığı da tespit edilmiştir. Sağlık yöneticilerinin yalın yönetim felsefesini karar verme süreçlerine entegre etmeleri, kurumsal verimlilik, hizmet kalitesi ve hasta memnuniyetinin artırılması açısından önemli katkılar sağlamaktadır. Ancak bu sürecin başarıyla yürütülebilmesi için yöneticilerin değişim yönetimi becerilerini geliştirmeleri, stratejik düşünce yapısını benimsemeleri ve çalışanların sürece aktif katılımını sağlayacak uygulamalar geliştirmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Sektörü, Yalın Yönetim Felsefesi, Sağlık Yöneticileri, Karar Verme Süreçleri

The Effect of Lean Management Philosophy On the Desicion Making Processes of Healthcare Managers

Abstract: The main objective of this study is to investigate the effect of lean management philosophy on the decision-making processes of health management bachelor's / master's degree graduates working in public and private health institutions in the province and districts of Istanbul. The research was conducted with health management bachelor's / master's degree graduates working in public and private health institutions in the central districts of Istanbul, and their approaches to the effect of lean management philosophy on the decision-making process, the difficulties they encountered, and the strategies they followed were discussed. In this study, a qualitative research approach was adopted and in-depth interviews were conducted with the managers. Since similarities began to be seen in the statements of the participants, it was accepted that data saturation was reached with six participants. The interview records were evaluated with content analysis technique through the MAXQDA 24 program. Ethics committee approval for the research was received from Marmara University on January 21, 2025 with decision numbered 14. It is observed that the application of lean management philosophy in the

decision-making processes of health managers produces positive results; However, it has been determined that significant problems such as resistance of employees to change, lack of awareness and time-consuming change are encountered in this process. Integrating lean management philosophy into decision-making processes by healthcare managers makes significant contributions in terms of increasing institutional efficiency, service quality and patient satisfaction. However, in order for this process to be carried out successfully, managers need to develop change management skills, adopt a strategic mindset and develop practices that will ensure active participation of employees in the process.

Keywords: Health Sector, Lean Management Philosophy, Health Managers, Desicion-Making Pross

Makale id= 215

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4713-3893

Spinal Anestezinin İndüklediği Maternal Hipotansiyonu Önlemede Atropin ve Efedrin Proflaksisinin Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Roza Elif Balan[1]
[1] İstanbul Okmeydanı Prof. Dr Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Sezaryen cerrahisinde spinal anestezi uygulamasının indüklediği maternal hipotansiyon yaygın bir komplikasyondur. Bu çalışmanın amacı, sezaryen cerrahisinde spinal anestezinin indüklediği hipotansiyonu operasyondan on dakika önce proflaktik intramusküler efedrin ve atropin uygulaması ile önleyebilir miyiz? Ayrıca yenidoğanlarda APGAR skoru ve umblical kan gazı takiplerinde ne gibi farklılıklar yaratabilir? Gereç ve yöntem; Elektif sezaryen ameliyatı geçirecek, ASA 1-2 tanılı, gebeliği 36 haftayı aşan ve BMI<35olan 60 gebe hasta çalışmaya dahil edildi. Olgular rastgele üç gruba ayrıldı ve operasyondan 10 dakika önce 1. Grup 5µg/kg atropin (grup A), 2.grup 45 mg efedrin (Grup E) ve kontrol grubu olan 3. Grup 1 ml salin (grup S) intramusküler olarak uygulandı. Hastaların operasyona alınmaları ile ilk 10 dakikada 2 dakikada bir, sonraki operasyon dönemi boyunca her 5 dakikada bir Sistolik (SAB), Diastolik (DAB), Ortalama (OAB) arter basınçları, Kalp atım hızı (KAH) ölçümleri yapıldı. yenidoğanların APGAR skoru ve kan gazı takibi yapılarak, kaydedildi. Bulgular; Çalışmamızda olguların ASA, yaş, boy, kilo ve parite açısından farklılıklar yoktu. Olguların tümünde sistolik ve diastolik arter basınç değerleri 2. dakikada ani bir düşüklük göstererek, 6. dakikadan sonra tekrar indüksiyon dönemindeki değerlere göre düşük olsa da düzelme gösterdi. Yenidoğanların umblikal arter ve ven kan gazı baz eksisi değerleri, efedrin grubunda diğer gruplara göre daha düşük bulundu. Atropin grubu umblikal ven kan gazında oksijen satürasyon değerleri diğer gruplara göre yüksek bulundu. Sonuç; Biz çalışmamızda uyguladığımız proflaktik yöntemlerin sezaryen cerrahisinde spinal anestezi sonrası maternal hipotansiyonu önlemede etkili olmadığını gözlemledik.

Anahtar Kelimeler: Spinal Anestezi, Maternal Hipotansiyon

Comparison of the Efficacy of Atropine and Ephedrine Prophylaxis in Preventing Maternal Hypotension İnduced by Spinal Anaesthesia

Abstract: Objective: Maternal hypotension induced by spinal anaesthesia is a common complication in caesarean section surgery. The aim of this study is to determine whether hypotension induced by spinal anaesthesia in caesarean section surgery can be prevented by prophylactic intramuscular administration of ephedrine and atropine ten minutes before surgery. Additionally, what differences might this create in APGAR scores and umbilical cord blood gas monitoring in newborns? Materials and methods: Sixty pregnant women undergoing elective caesarean section, with an ASA 1-2 classification, a gestational age exceeding 36 weeks, and a BMI <35 were included in the study. The cases were randomly divided into three groups, and 10 minutes before the operation, Group 1 received 5 µg/kg atropine (Group A), Group 2 received 45 mg ephedrine (Group E), and the control group, Group 3, received 1 ml saline (Group S) intramuscularly. Systolic (SAB), diastolic (DAB), and mean (OAB) arterial pressures and heart rate (HR) measurements were taken every 2 minutes during the first 10 minutes after the patients were taken into surgery and every 5 minutes during the rest of the surgical period. The APGAR score

and blood gas monitoring of the newborns were recorded. Results: There were no differences between the cases in terms of ASA, age, height, weight, and parity. In all cases, systolic and diastolic arterial pressure values showed a sudden decrease at 2 minutes, but improved after 6 minutes, although they remained lower than the values during the induction period. The base excess values of umbilical artery and vein blood gases in newborns were found to be lower in the ephedrine group than in the other groups. Oxygen saturation values in umbilical vein blood gases were found to be higher in the atropine group than in the other groups. Conclusion: In our study, we observed that the prophylactic methods we applied were not effective in preventing maternal hypotension after spinal anaesthesia in caesarean section surgery.

Keywords: Spinal Anaesthesia, Maternal Hypotension

Makale id= 219

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-0999-2774

Ateroskleroz Hastalarında P2x7 Gen Polimorfizmlerinin İncelenmesi

Ma.St. Süleyman İnce[1] , Doç.Dr. Ahu Soyocak[1] , Dr. Öğretim Üyesi Funda Seher Özalp Ateş [2] , Doç.Dr. Emrah Ermiş [1]
[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
[2]Manisa Celal Bayer Üniversitesi

*Corresponding author: Süleyman İnce

Özet: Ateroskleroz, arter duvarında lipid birikimi, inflamasyon ve plak oluşumu ile karakterize kronik bir damar hastalığıdır. Genetik yatkınlık, inflamatuar süreçler ve endotel fonksiyonlarındaki bozulmalar, ateroskleroz gelişiminde önemli rol oynamaktadır. Pürinerjik sistemin bir bileşeni olan P2X7 reseptörü, hücreler arası sinyal iletiminde görev almakta ve inflamatuar yanıtların düzenlenmesinde etkili olmaktadır. P2X7 geninde yer alan polimorfizmler çeşitli inflamatuar hastalıklarla ilişkilendirilmiş olsa da, ateroskleroz ile olan ilişkileri henüz tam olarak aydınlatılamamıştır. Bu çalışmada, P2X7 genine ait rs1718119 ve rs2393799 polimorfizmlerinin Türk ateroskleroz popülasyonundaki genetik dağılımı ile damar darlığı derecesi arasındaki olası ilişki araştırılmıştır. Çalışmaya, koroner arter hastalığı tanısı almış ve anjiyografik olarak damar darlığı %70 ve üzeri olan 145 birey ile %70'in altında olan 86 birey olmak üzere toplam 231 hasta dâhil edilmiştir. Genomik DNA izolasyonu ticari bir kit kullanılarak gerçekleştirilmiş, genetik analizler ise Fluoresan Erime Eğrisi Analizi (FMCA) yöntemi ile gerçek zamanlı PCR kullanılarak yapılmıştır. Çalışma sonuçları, rs1718119 ve rs2393799 polimorfizmlerinin Türk ateroskleroz popülasyonunda damar darlığı gelişme riski ile anlamlı bir ilişki göstermediğini ortaya koymuştur. Genotip ve allel frekansları gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Elde edilen bulgular, bu iki P2X7 polimorfizminin damar darlığı şiddeti ile doğrudan ilişkili olmadığını göstermekte olup, genetik polimorfizmlerin hastalık riski üzerindeki etkisinin popülasyonlar arasında değişkenlik gösterebileceğini desteklemektedir. Bununla birlikte, P2X7 reseptörünün ateroskleroz patogenezindeki olası rolünü daha iyi anlayabilmek için geniş örneklemli ve çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ateroskleroz, Pürinerjik Sistem, P2x7r, Fmca

Investigation of P2x7 Gene Polymorphisms in Patients With Atherosclerosis

Abstract: Atherosclerosis is a chronic vascular disorder characterized by lipid accumulation, inflammation, and plaque formation within the arterial wall. Genetic predisposition, inflammatory processes, and impaired endothelial function play critical roles in its pathogenesis. The P2X7 receptor, a component of the purinergic signaling system, participates in intercellular communication and modulates inflammatory responses. Although polymorphisms in the P2X7 gene have been implicated in various inflammatory diseases, their association with atherosclerosis remains insufficiently understood. This study aimed to investigate the potential relationship between two P2X7 gene polymorphisms (rs1718119 and rs2393799) and the degree of vascular stenosis in a Turkish population diagnosed with atherosclerosis. A total of 231 patients who underwent coronary angiography were enrolled, including 145 individuals with ≥70% vascular stenosis and 86 individuals with <70% stenosis. Genomic DNA was extracted using a commercial kit, and genotyping was performed by real-time

polymerase chain reaction (RT-PCR) using the Fluorescent Melting Curve Analysis (FMCA) technique. The results demonstrated no statistically significant association between the rs1718119 and rs2393799 polymorphisms and the severity of vascular stenosis in the studied population. Genotype and allele frequencies did not differ significantly between the groups. These findings suggest that the examined P2X7 polymorphisms are not directly associated with the degree of vascular narrowing in Turkish individuals with atherosclerosis. However, the influence of genetic variants on disease susceptibility may vary among populations. Further large-scale and multicenter studies are warranted to elucidate the potential role of P2X7 receptor variants in the pathophysiology of atherosclerosis.

Keywords: Atherosclerosis, Purinergic System, P2x7r, Fmca

Makale id= 194

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5564-6923

Divertiküliti ve Sigmoid Kolon Kanserini Taklit Eden Yutulmuş Kürdan Perforasyonu: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Ahmet Orhan Sunar[1]
[1]Koşuyolu Yüksek İhtisas EAH

Özet: 75 yaşında kadın hasta , sol alt kadran karın ağrısı, dizüri ve sık idrara çıkma şikayetleriyle dış merkeze başvurunda, klinik ve radyolojik bulgular (rektosigmoid duvar kalınlaşması, yağ dokusu çizgilenmesi, perikolik lenf nodları ve sağ hidronefroz) nedeniyle öncelikle divertikülit veya üretere invaze olmuş sigmoid kolon kanseri düşünüldü. Laboratuvarda hafif lökositoz ve yüksek CRP saptandı. Ampirik antibiyotik tedavisine rağmen semptomların devam etmesi ve sağ flank ağrısının eklenmesi üzerine hasta üçüncü basamak merkezimize sevk edildi. Kesin tanı, merkezimizde yapılan kolonoskopi sırasında, anal verge'den 20 cm mesafede, rektosigmoid duvarı delerek lümene uzanan ve granülasyon dokusuna gömülü ahşap bir kürdan saptanmasıyla konuldu. Kürdan, jumbo biyopsi forsepsi kullanılarak endoskopik olarak başarıyla çıkarıldı. Çevre mukoza ödemli ve frajildi. Kürdanın neden olduğu lokal perforasyon ve fibrozisin üretere uzandığı gözlendi. İşlem sırasında sigmoid kolonda rastlantısal olarak saptanan 15 mm'lik tübüler adenom da soğuk snare ile rezeke edildi. Hastaya lokalize perforasyon için intravenöz siprofloksasin ve metronidazol başlandı. Abdominal ve üriner semptomları hızla düzeldi ve 5 gün sonra oral antibiyotiklerle taburcu edildi. Takip kolonoskopisinde bölge tamamen iyileşmişti. Bu olgu, radyolusen (standart görüntülemelerde görünmeyen) yabancı cisim yutulmasının, klinik ve radyolojik olarak divertikülit veya kanser gibi yaygın patolojileri taklit edebileceğini ve komşu organ tutulumu (üreteral obstrüksiyon) gibi sıra dışı komplikasyonlara yol açabileceğini vurgulamaktadır. Açıklanamayan karın ağrısı ve atipik bulguları olan, özellikle başlangıç tedavisine yanıt vermeyen hastalarda ayırıcı tanıda yabancı cisim yutulması mutlaka düşünülmelidir. Endoskopi, bu vakada olduğu gibi, tanı koydurucu ve tedavi edici rolüyle gereksiz cerrahileri önleyebilen etkili bir minimal invaziv yöntemdir. Erken şüphe, görüntüleme bulgularının dikkatli analizi ve zamanında endoskopik girişim optimal sonuçlar için esastır.

Anahtar Kelimeler: Tabancı Cisim Yutulması; Kürdan; Rektosigmoid Perforasyon; Üreteral Tıkanıklık; Endoskopik Çıkarma.

Swallowed Toothpick Mimicking Diverticulitis and Sigmoid Colon Cancer: A Case Report

Abstract: A 75-year-old woman presented with a three-week history of left lower quadrant abdominal pain, dysuria, and urinary frequency. Initial clinical and radiological findings were highly suggestive of either diverticulitis or sigmoid colon cancer with ureteral involvement. Laboratory tests revealed mild leukocytosis and elevated CRP. Contrast-enhanced abdominal CT demonstrated rectosigmoid wall thickening, pericolic lymph nodes, fat stranding, and progressive right hydronephrosis with retroperitoneal fibrosis, intensifying suspicion for malignancy. Empirical antibiotic therapy for presumed diverticulitis failed to resolve symptoms. Definitive diagnosis was achieved during colonoscopy at a tertiary center, which revealed a wooden toothpick perforating the rectosigmoid wall at 20 cm, embedded in granulation tissue and causing significant local inflammation and fibrosis

extending towards the right ureter. The toothpick was successfully removed endoscopically using jumbo biopsy forceps. An incidental 15 mm tubular adenoma was also resected. Following the procedure, the patient received targeted intravenous antibiotics (ciprofloxacin and metronidazole) for localized perforation. Her abdominal and urinary symptoms resolved rapidly. This case underscores the diagnostic challenges posed by ingested radiolucent foreign bodies like toothpicks, which can perfectly mimic common conditions such as diverticulitis or malignancy both clinically and radiologically. The development of unusual secondary complications (e.g., ureteral obstruction) further confounds the picture. It highlights the critical importance of including foreign body ingestion in the differential diagnosis for unexplained abdominal pain with atypical features, especially when symptoms persist despite initial treatment. Endoscopy proved pivotal, serving a dual diagnostic and therapeutic role, enabling minimally invasive resolution and preventing unnecessary major surgery. Follow-up confirmed complete recovery without sequelae. Early suspicion, optimized imaging interpretation, and prompt endoscopic intervention are essential for optimal outcomes.

Keywords: Foreign Body İngestion; Diverticulitis;sigmoid Colon Cancer; Ueteral Obstruction; Intestinal Perforation; Toothpick

Makale id= 231

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-1510-1899

Entübasyon Sonrası Gelişen Trakeal Rüptür: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Mehtap Zengi[1]
[1]Bursa Şehir Hastanesi

Özet: Trakeal rüptür, nadir görülen ancak hayatı tehdit edebilen solunum yolu yaralanmasıdır. Künt boyun ve göğüs travmaları sonrası görülebileceği gibi entübasyona bağlı da oluşabilmektedir. Trakeal mukozanın ya da duvarının travmatize olması sonucu gelişen bu durum, özellikle yaşlı, kadın cinsiyet ve kısa boylu bireylerde daha sık görülür. Klinik olarak cilt altı amfizem, hava kaçağı, öksürük ve solunum sıkıntısı gibi belirtilerle kendini gösterebilir. Tanı genellikle bronkoskopi ile doğrulanır. Tedavi rüptürün boyutu, hastanın klinik durumu ve komplikasyonlara göre konservatif veya cerrahi olarak planlanır. Bizde bu yazıda lomber stabilizasyon sonrası oksijen destek ihtiyacında artma, boyunda cilt altı amfizem oluşması üzerine takip ve tanı amaçlı yoğun bakım ünitesine alınıp trakeal rüptür tanısı konulan vakayı sunuyoruz. Bu vakadan yola çıkarak; nadir görülen ancak hayatı tehdit oluşturabilen trakeal rüptürün etyolojisini, tanı ve tedavi yöntemlerini tartışmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Solunum Sıkıntısı, Cilt Altı Amfizem, Entübasyon, Trakeal Rüptür

Tracheal Rupture After Endotracheal İntubation: A Case Report

Abstract: Tracheal rupture is a rare but potentially life-threatening airway injury. It may occur following blunt neck or chest trauma or as a complication of intubation. This condition develops when the tracheal mucosa or wall is damaged, and it is seem more frequently in elderly patients, women and individuals shorter stature. Clinically, it may present with subcutaneous emphysema, air leakage, coughing and respiratory distress. Diagnosis is typically confirmed via bronchoscopy. Treatment is planned conservatively or surgically, depending on the size of the tear, the patient's clinical status, and any complications. In this report, we present a case in which a patient developed increased oxygen requirements after lumbar stabilization, accompanied by subcutaneous emphysema in the neck. The patient was admitted to the intensive care unit for monitoring and diagnostics, and a tracheal rupture was diagnosed. Based on this case, we aim to discuss the etiology, diagnostic approaches and treatment methods of tracheal rupturea rare yet potentially life-threatening condition.

Keywords: Shortness of Breath, Subcutaneous Emphysema, Intubation, Tracheal Rupture

Makale id= 168

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7897-5268

Merkezimizdeki Periferik Arter Yaralanma Sonuçlarımız

Dr. Öğretim Üyesi Faruk Serhatlıoğlu[1]
[1]Niğde EAH

Özet: AMAÇ Vasküler yaralanmalar yüksek morbidite ve mortalite ile ilişkilidir. Vasküler yaralanmalar cerrahi acil durumların önemli bir bölümünü oluşturur. Mevcut çalışmada periferik vasküler yaralanmalar, tedavi yöntemleri ve ilişkili klinik sonuçlar retrospektif olarak araştırılmıştır. YÖNTEMLER Ocak 2021 ile Haziran 2025 arasında Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde periferik vasküler yaralanma nedeniyle ameliyat edilen 86 hasta retrospektif olarak analiz edildi. Hastaların özellikleri, yaralanma türü, lokalizasyonu, eşlik eden yaralanmalar, cerrahi uygulama türü ve hastanede kalış süresi sınıflandırıldı. SONUÇLAR Hastaların ortalama yaşı 36 (8-65) idi. Hastaların cinsiyet dağılımına bakıldığında 68 (%79,1) hasta erkek, 18 (%20,9) hasta kadındı. Vasküler yaralanmalar ateşli silah yaralanmaları (n=28, %32,6), kesici delici alet yaralanmaları (n=40, %46,5), künt yaralanmalar (n=10, %11,6) ve iatrojenik yaralanmalar (n=8, %9,3) olarak sınıflandırıldı. 20 (%23,3) hastada torasik yaralanma, 12 (%13,9) hastada abdominal yaralanma, 32 (%37,2) hastada üst ekstremite yaralanması, 20 (%23,3) hastada alt ekstremite yaralanması ve 2 (%2,3) hastada boyun yaralanması vardı. 16 (%18,6) hastaya safen ven grefti ile interpozisyon yapıldı.70 (%81,4) hastaya direkt onarım yapıldı. Vasküler yaralanmalara ek olarak, 38 (%44) hastada kemik, sinir ve tendon yaralanmaları, 10 (%11,6) hastada akciğer yaralanmaları ve 8 (%9,3) hastada karın organ yaralanmaları vardı. 48(%56) hasta ameliyattan sonra yoğun bakım ünitesine alındı. Yoğun bakım ünitesine alınan hastaların ortalama takip süresi 4,5 (±4) gündü. Bir hastada erken postoperatif dönemde amputasyon gerekti. 4 (%4,5) hastada mortalite görüldü. SONUÇ Vasküler yaralanmanın tipi ve yeri mortalite ve morbidite oranlarında büyük öneme sahiptir. Mortalite ve morbidite oranlarını azaltmak için cerrahi ve hızlı müdahaleler esastır. Bu vakalarda çeşitli tıbbi disiplinlerin işbirliği ile başarılı sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Perifer Arter , Ateşli Silah, Vasküler Yaralanma

Peripheral Artery Injury Results in Our Center

Abstract: OBJECTIVE Vascular injuries constitute an important part of surgical emergencies. In the current study, peripheral vascular injuries, treatment modalities and the associated clinical outcomes were retrospectively investigated. METHODS 86 patients who were operated on for peripheral vascular injury in Training and Research Hospital between January 2021 and June 2025 were analyzed retrospectively. The patients were evaluated characteristics, type of injury, localization, accompanying injuries, type of surgical application and length of hospitalization were classified. RESULTS The mean age of the patients was 36 (8-65). The gender distribution of the patients were 68 (79.1%) male and 18 (20.9%) female. Vascular injuries were classified as gunshot injuries (n=28 , 32.6%), stab wound injuries (n=40, 46.5%) blunt injuries (n=10, 11.6%) and iatrogenic injuries (n=8, 9.3%). There were thoracic injuries in 20 (23.3%) patients, abdominal injuries in 12 (13.9%) patients, upper extremity injuries in 32 (37.2%) patients, lower extremity injuries in 20 (23.3%) patients, and neck injuries in 2 (2.3%) patient. Interposition was performed using saphenous vein graft in 16 (18.6%) patients. Direct

repair was performed in 70 (81.4%) patients. In addition to vascular injuries, 38 (44%) patients had bone, nerve and tendon injuries, 10 (11.6%) patients had pulmonary injuries, and 8 (9.3%) patients had abdominal organ injuries. 48 (56%) patients were admitted to the intensive care unit after surgery. The mean follow-up period of the patients admitted to the intensive care unit was 4.5 (±4) days. One patient required amputation in the early postoperative period. Mortality was observed in 4 (%9) patients. CONCLUSION The type and location of vascular injury have of great importance in mortality and morbidity rates. Surgery and rapid interventions are essential for reducing mortality and morbidity rates. Successful results can be obtained in these cases through the collaboration of various medical disciplines.

Keywords: Peripheral Artery, Gunshot, Vascular İnjury

Makale id= 126

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6109-8919

Primer Pedikülü Bilinmeyen Sekonder Meme Küçültme Cerrahisi Öncesi Bt Anjiyografi ile Pedikülün Belirlenmesi: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Mert Ersan[1]
[1]Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: Primer meme küçültme cerrahilerinde kullanılan pedikül tipinin bilinmediği sekonder cerrahi olgularında, cerrahi güvenliği artırmak ve komplikasyon risklerini azaltmak amacıyla, literatürde serbest meme başı grefti kullanılması, dezepitelizasyonla random patternli inferior kama rezeksiyon yapılması, modifiye santral mound tekniği ve BT anjiyografi kullanılarak dominant vasküler pedikülün belirlenmesi önerilmektedir. Bu çalışma, sekonder meme küçültme ameliyatlarında pedikülün tespiti ve vasküler yapıların saptanması konusunda BT anjiografinin kullanılmasını göstermektedir. Olgu Sunumu: 36 yaşında kadın hasta, 15 yıl önce bilateral meme küçültme ameliyatı geçirmiş olup, memelerinin yeniden büyümesi ve sarkması nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hasta, estetik ve fonksiyonel açıdan memelerinin mümkün olduğunca küçültülmesini ve sarkmanın giderilmesini talep etmekteydi. Önceki ameliyatın detaylarının bilinmemesi nedeniyle, kullanılan pedikül tipi hakkında bilgi edinilemedi. Bu nedenle, meme başı-areola kompleksi (NAC) dolaşımını riske atmamak, cerrahi sırasında vasküler yapıların zarar görmesini engellemek ve hastanın talebi doğrultusunda mümkün olan en fazla dokuyu çıkarabilmek amacıyla preoperatif BT anjiyografi uygulandı. Görüntüleme sonuçlarında, bilateral olarak süperomedial vasküler dominantlığın olduğu saptandı. Bu bulgular doğrultusunda, hastaya bilateral süperomedial pedikül tekniği kullanılarak sekonder meme küçültme cerrahisi gerçekleştirildi. Bu yöntemle sağ memeden 417 gram sol memeden 356 gram lipoglandüler meme dokusu eksize edildi. Cerrahi sırasında ve sonrasında herhangi bir komplikasyon gelişmedi; Meme başı-areola kompleksinin canlılığı tam olarak korundu ve iyileşme süreci sorunsuz geçti. Sonuç: Bu olgu sunumu, sekonder meme küçültme cerrahilerinde ve pedikül tipinin bilinmediği durumlarda, BT anjiyografinin pedikülü belirlemede etkili ve güvenilir bir yöntem olduğunu göstermektedir. Preoperatif olarak dominant vasküler yapıların saptanması sayesinde, NAC'nin dolaşımı ve canlılığı korunmaktadır. Primer pedikülü bilinmeyen sekonder vakalarında BT anjiografi, standart cerrrahi planlama sürecine entegre edilebilecek güvenilir bir yöntem olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bt Anjiyografi, Meme Cerrahisi Güvenliği, Pedikül Vaskülaritesi, Preoperatif Değerlendirme,sekonder Meme Küçültme

Identification of Pedicle With Ct Angiography Prior to Secondary Breast Reduction Surgery When the Primary Pedicle İs Unknown: A Case Report

Abstract: Objective: In secondary breast reduction cases where the type of pedicle used during the primary surgery is unknown, various approaches have been proposed in the literature to enhance surgical safety and reduce complication risks. These include the use of free nipple grafting, random-pattern inferior wedge resection with deepithelialization, modified central mound techniques, and the identification of the dominant vascular pedicle through computed tomography (CT) angiography. This case report demonstrates the use of preoperative CT angiography for determining the pedicle and

identifying vascular structures in secondary breast reduction surgery. Case Presentation: A 36-year-old female patient presented to our clinic with recurrent breast hypertrophy and ptosis, 15 years after undergoing bilateral breast reduction. She requested maximal volume reduction and correction of ptosis for both aesthetic and functional reasons. Since the details of the initial surgery were unavailable, the type of pedicle used was unknown. To avoid compromising the circulation of the nipple-areola complex (NAC), prevent intraoperative vascular injury, and allow maximal tissue resection in line with the patient's request, preoperative CT angiography was performed. Imaging revealed bilateral superomedial vascular dominance. Based on these findings, a secondary breast reduction using bilateral superomedial pedicle technique was carried out. A total of 417 grams of lipoglandular tissue was excised from the right breast and 356 grams from the left. No complications occurred during or after surgery. The viability of the NAC was fully preserved, and the healing process was uneventful. Conclusion: This case report highlights the utility of CT angiography as an effective and reliable method for pedicle identification in secondary breast reduction surgeries when the primary pedicle is unknown. Preoperative identification of the dominant vascular supply contributes significantly to preserving the circulation and viability of the NAC. In such cases, CT angiography may serve as a valuable tool that can be integrated into routine preoperative planning.

Keywords: Ct Angiography, Breast Surgery Safety, Pedicle Vascularity, Preoperative Evaluation, Secondary Breast Reduction

Makale id= 72

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0544-1780

Yapay Zeka Modellerinin Tıbbi Fizyoloji Sorularındaki Performansının Kapsamlı Değerlendirilmesi ve Analizi

Asst.Prof.Dr. Funda Bulut Arıkan[1]
[1]Kirikkale University, Faculty of Medicine, Department of Physiology, Kirikkale, Turkey.

Özet: Amaç: Bu çalışma, preklinik fizyoloji eğitiminde yapay zekâ modellerinin bilişsel yeterlilik, doğruluk ve kavramsal derinliklerini ölçerek, tıp eğitiminde öğretim ve değerlendirme aracı olarak güvenilirliklerini incelemeyi amaçlamaktadır. Materyal ve Metod: Bu çalışmada, Tıp Fakültesi 1. ve 2. sınıf seviyesinde hazırlanan 200 adet çoktan seçmeli ve çoklu seçmeli fizyoloji sorusu üç farklı yapay zekâ modeline sorulmuştur. Çalışmada ChatGPT (GPT 3.5), Gemini (2.5 Flash) ve DeepSeek-V3 modelleri kullanılmıştır. Yapay zekâların yanıtları SPSS 27 istatistik programında analiz edilmiştir. Bulgular: Üç yapay zekâ modelinin performansı Friedman testi ile değerlendirilmiştir; Tıp 1 sorularında anlamlı fark bulunmamıştır ($\chi^2(2)=1.000$, $p=0.607$), Tıp 2 sorularında ise anlamlı fark saptanmıştır ($\chi^2(2)=6.606$, $p=0.037$). Tıp 2 sorularına verilen yanıtların ikili karşılaştırmasında kullanılan McNemar testine göre ChatGPT ile Gemini ($p=0.031$) ve ChatGPT ile DeepSeek ($p=0.038$) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Ancak Gemini ile DeepSeek arasında anlamlı fark gözlenmemiştir ($p=0.80$). Tıp 1 sorularında ChatGPT, dinamik regülasyon, patofizyoloji entegrasyonu ve farmakodinamik alanlarında zorlanmıştır; DeepSeek ve Gemini de benzer şekilde bu alanlarda yüksek hata ve eksiklikler, nöroanatomik entegrasyon ve kompansatuvar mekanizmalarda ise orta-yüksek hatalar göstermiştir. Bu durum, yapay zekâların fizyolojik bütünlük kurmada sınırlı kaldığını göstermektedir. ChatGPT, DeepSeek ve Gemini'nin Tıp 2 soru analizleri, beş temel alanda ortak kavramsal eksiklikler ve yanlışlar göstermiştir. En yüksek hata, dinamik regülasyon ve patofizyoloji kopukluğu alanlarında, farmakodinamik ile ilgili yanlışlar ise orta-yüksek düzeyde bulunmuştur. Nöroanatomik entegrasyon ve kompansatuvar mekanizma hatalarının ise orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Yapay zekâların en sık yanıldığı alanlar patofizyoloji kopukluğu ve hormonal mekanizma bilgisizliği olup; ikinci haberciler, farmakodinamik mekanizmalar ve nöroanatomik entegrasyon hataları ise orta-yüksek düzeydedir. Sonuç: Yapay zekâ modelleri, dinamik regülasyon, hormonal ve moleküler mekanizmaların entegrasyonu ile farmakodinamik alanlarında belirgin kavramsal eksiklikler göstermiştir. Tıp 2 sorularında bu eksiklikler daha belirgindir ve modeller arası performans farkı anlamlı bulunmuştur. Bu bulgular, tıbbi eğitimde yapay zekâların etkin kullanımı için özellikle bu alanlarda iyileştirmeler yapılması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Tıbbi Fizyoloji, Tıp Eğitimi, Yapay Zekâ, Bilişsel Değerlendirme

Comprehensive Evaluation and Analysis of the Performance of Artificial Intelligence Models in Medical Physiology Questions

Abstract: Objective: This study aims to evaluate the cognitive competence, accuracy, and conceptual depth of artificial intelligence (AI) models in preclinical physiology education and to examine their reliability as teaching and assessment tools in medical education. Materials and Methods: In this study, a total of 200 multiple-choice and multiple-response physiology questions, prepared at the level of first-

and second-year medical school curricula, were presented to three different AI models. The models used in the study were ChatGPT (GPT-3.5), Gemini (2.5 Flash), and DeepSeek-V3. The responses of the AI models were analyzed using SPSS version 27. Results: The Friedman test revealed no significant difference among the three AI models for first-year questions (p=0.607), but revealed a significant difference for second-year questions ($\chi^2(2)=6.606$, p=0.037). McNemar test showed a significant difference between ChatGPT and Gemini (p=0.031) and ChatGPT and DeepSeek (p=0.038) in second-year question responses, but no significant difference between Gemini and DeepSeek (p=0.80). In first-year questions, ChatGPT particularly struggled with dynamic regulation, pathophysiological integration, and pharmacodynamics; DeepSeek and Gemini showed similar patterns with high error rates in these areas and moderate-to-high errors in neuroanatomical integration and compensatory mechanisms. This suggests that AI models face limitations in constructing physiological coherence. All three models exhibited conceptual deficiencies across five key second-year question areas, with the highest errors in dynamic regulation and pathophysiological disconnection, and moderate-to-high pharmacodynamic errors. Errors in neuroanatomical integration and compensatory mechanisms were moderate. The most frequent errors involved pathophysiological disconnections and deficiencies in hormonal mechanisms, along with moderate-to-high error rates in second messenger systems, pharmacodynamics, and neuroanatomical integration. Conclusion: AI models exhibited significant conceptual deficiencies in dynamic regulation, hormonal and molecular integration, and pharmacodynamics, particularly in second-year questions, where notable performance differences were observed. These findings underscore the necessity for targeted improvements to enhance AI reliability in medical education.

Keywords: Medical Physiology, Medical Education, Artificial Intelligence, Cognitive Assessment

Makale id= 115

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0

Yoğun Bakım Ünitelerinde Uzamış Yatış: Son Bir Yılın Retrospektif Analizi

Uzman Dr. Aytül Coşar Ertem[1]
[1]SBÜ Bursa Yüksek İhtisas E.A.H

Özet: GİRİŞ:Yoğun bakım ünitelerinde (YBÜ) hizmet; uzman personel, deneyimli hemşire ve ileri düzey ekipmanla mümkündür.YBÜ kabul edilme kriterlerine göre hasta yatışı yapılır ve endikasyonu kalkan her hasta taburculuğu geciktirmeden kliniklere devredilir. Fakat, YBÜ'de uzamış yatışlar gün geçtikçe artmaktadır. Buna; gerek yaşlı popülasyonun artması ve hasta yakınlarının onlara bakma istememesi, gerekse de ülkemizdeki palyatif ünitelerin azlığı neden olabilir. Amaç: YBÜ'de uzamış yatışlar birçok faktörle ilişkilidir ve çeşitli sorunlara neden olur. Bu çalışma, 30 günden fazla YBÜ'de tedavi gören hastaların klinik özelliklerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bulgular:Uzamış yoğun bakımda yatış süresinin kesin tanımı literatürde farklılık göstermektedir. Bazı çalışmalarda >7, 1veya 30 gün gibi farklı yatış limitleri kullanılmıştır Biz uzamış YBÜ yatışını; 30-60 gün, 61-90 gün ve 90 gün< şeklinde üçe bölerek analiz etmeyi tercih ettik. Çalışmamızda, Haziran 2025 tarihinden itibaren retrospektif olarak yetişkin YBÜ'larında yatan hastalar incelendi.Hastanemizde; 216 yetişkin yoğun bakım yatağına sahibiz. Bunların 16 'sı düzey 1 yoğun bakım, 89'u düzey 2 , 112'si düzey 3 yoğun bakım yatağı statüsündedir. Uzamış yatışların detaylı analizi Tablo -1'dedir. YBÜ uzamış yatışların detaylı analizi ise Tablo-2 ve Tablo-3'te açıklanmıştır. Tablolardan da görüldüğü üzre; uzamış yatışların tamamı Anestezi ve Dahiliye yoğun bakımlardadır. YBÜ uzamış yatışların; en sık "pnömoni ve solunum yetmezliği" tanısıyla olduğunu, 2.sıklığın "intrakranyal sebeplere (intrakranyal kanama, nöbet, iskemik inme)" bağlı olduğu görünmektedir. Ayrıca uzamış yatışların daha çok orta ve yaşlı popülasyondaki hastaları içerdiği görülmektedir. Sonuç:YBÜ'da uzamış yatışlar, sağlık bakım maliyetlerini arttır ve ekonomiye artıyük bindirir. Ayrıca YBÜ endikasyonu kalmayan hastaların uzamış gereksiz yatışı yüzünden acil servislerde ve kliniklerde YBÜ yatağı bekleyen hastalara yeterli yatak olmadığı için destek olunamaz. Yoğun bakım yataklarından en iyi şekilde yararlanmak ve olumsuz finansal sonuçlara neden olan uzamış yoğun bakım yatışlarını önlemek için palyatif bakım üniteleri ve evde bakım olanaklarının daha fazla artırılması gerekmektedir. Ayrıca hasta yakınlarının kendilerini yalnız hissetmesi ve ev ortamında hastalarına bakmayı redetmelerinin; palyatif destek ünitelerinin sayısının artırılmasıyla çözüm bulunacağı kanısındayım.

Anahtar Kelimeler: Uzun Süreli Yatış, Yoğun Bakım Ünitesi, Kritik Hasta

Makale id= 38

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6704-863X

4-Nonilfenol İle Oluşturulan Böbrek Hasarına Karşı Krosin'in Koruyucu Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Mete Keçeci[1] , Ma.St. Dilan Karakaş[1]
[1] Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

*Corresponding author: Dilan Karakaş

Özet: Bu çalışma ile 4-nonilfenol ile oluşturulan geç dönem böbrek hasarına karşı krosinin koruyucu etkisinin histopatolojik olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmamızda her grupta 8 denek olmak üzere 32 adet rat kullanılmıştır. Kontrol, nonilfenol, krosin, nonilfenol ve krosin olarak 4 grup oluşturulmuştur. 20 gün süreyle kontrol grubuna mısır yağı (nonilfenol çözücüsü) 90 mg, krosin grubuna 50 mg SF içinde çözünmüş krosin, nonilfenol grubuna 100 mg nonilfenol, krosin-Nonilfenol grubuna 100 mg nonilfenol ve 50 mg SF ile çözünmüş krosin intraperitoneal olarak verilmiştir. 20 günlük bekleme süresinin ardından anestezi altında ratlar sakrifiye edilmiş ve alınan böbrek dokularına rutin histolojik metodlar uygulanmıştır. H&E boyama sonuçlarına göre kontrol ve krosin grubunun böbrek dokularının normal histolojik mimariye sahip olduğu görülmüştür. Nonilfenol grubunda kortekseki tübüllerde, hücresel debris ve piknotik çekirdek oluşumunda artış görüldüğü gözlemlenmiştir. Nonilfenol krosin grubunda ise nonilfenol grubuna göre histolojik yapının daha iyi korunduğu gözlenmiştir. Uygulanan PAS boyama sonuçlarına göre ise kontrol ve krosin grubunda fırçamsı kenarın normal görünüm arz ettiği buna karşın nonilfenol grubunda fırçamsı kenarda incelme ve yer yer kayıplar ortaya çıktığı, krosin nonilfenol grubunda ise fırçamsı kenarın nonilfenol grubuna göre bütünlük arz ettiği gözlenmiştir. Biyokimya ve ELISA yöntemi ile üre, kreatinin, BUN, SOD, MDA, GPx çalışılmış ve gruplar arasında anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. Çalışma sonucunda böbrekte 4-nonilfenol kaynaklı hasara karşı krosinin koruyucu etkisi olduğu ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Böbrek, Krosin, Nonilfenol, Rat

Protective Effect of Crocin Against Kidney Damage Caused by 4-Nonylphenol

Abstract: The aim of this study was to evaluate the protective effect of crocin against late-stage renal injury induced by 4-nonylphenol using histopathological analysis. In our study, 32 rats were used, 8 subjects in each group. Four groups were formed as control, nonylphenol, crocin, nonylphenol and crocin. For 20 days, 90 mg of corn oil was given to the control group, 50 mg of crocin dissolved in saline was given to the crocin group, 100 mg of nonylphenol was given to the nonylphenol group, and 100 mg of nonylphenol and 50 mg of crocin dissolved in saline was given to the crocin-nonylphenol group intraperitoneally. After a waiting period of 20 days, rats were sacrificed under anesthesia and routine histological methods were applied to the kidney samples. According to the results of H&E staining, it was observed that the kidney tissues of the control and crocin groups had normal histological architecture. In the nonylphenol group, an increase in the formation of cellular debris and pycnotic nuclei was observed in the tubules in the cortex. In the nonylphenol crocin group, it was observed that the histological structure was better preserved than in the nonylphenol group. According to the PAS staining results, it was observed that the brush-like edge had a normal appearance in the control and crocin groups, whereas in the nonylphenol group, the brush-like edge became thinner and some losses occurred, and in the crocin nonylphenol group, the brush-like edge was intact compared to the nonylphenol group.

Urea, creatinine, BUN, SOD, MDA, GPx were studied by biochemistry and ELISA method and significant results were obtained between the groups. As a result of the study, it was revealed that crocin has a protective effect against 4-nonylphenol-induced damage to the kidney.

Keywords: Kidney, Crocin, Nonylphenol, Rat

Makale id= 154

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-1365-871X

Acil Servis Ortamında Abdomenopelvik Bt Raporlarının Yapılandırılmış Hale Getirilmesinde Gpt-4'ün Değerlendirilmesi: Kelime Sayısının Azaltılması ve Bulguların Vurgulanması

Dr. Duygu Karahacıoğlu[1]
[1]Koç Üniveritesi Hastanesi

Özet: Giriş: Acil radyolojide zamanında ve doğru bilgi iletimi hayati öneme sahiptir. Ancak geleneksel serbest metin raporlama, zaman zaman gereksiz uzunluk ve tutarsızlık içerebilir, bu da hızlı klinik karar alımını zorlaştırabilir. Yapılandırılmış raporlama, raporların anlaşılabilirliğini, tutarlılığını ve veri kullanılabilirliğini artırma potansiyeliyle öne çıkan bir yaklaşımdır. Amaç: Bu çalışmada, OpenAI tarafından geliştirilen ileri düzey büyük dil modeli GPT-4'ün, serbest metinle yazılmış abdominopelvik BT raporlarını yapılandırılmış biçime dönüştürme yeteneği değerlendirildi. Ana hedef, kelime sayısındaki azalmayı belirlemek ve dönüşüm sürecinde kritik klinik bulguların korunup korunmadığını incelemekti. Yöntem: Gerçek acil durum senaryolarını yansıtacak şekilde, deneyimli bir radyolog tarafından Türkçe olarak oluşturulan 30 kurgusal abdominopelvik BT raporu, GPT-4'e standart bir komut verilerek işlendi. Bu komut, modelden yalnızca temel bulguları seçerek serbest metni yapılandırılmış ve tablo formatında sunmasını istedi. Orijinal ve yapılandırılmış raporlardaki kelime sayıları karşılaştırılarak modelin gereksiz ifadeleri azaltma kapasitesi değerlendirildi. Ayrıca, yapay zekâ tarafından oluşturulan raporlar içerik açısından eksiklik olup olmadığı yönünden incelendi. Bulgular: GPT-4, 30 vakanın tamamında başarılı şekilde yapılandırılmış raporlar üretti. Yapılandırılmış raporlarda ortalama kelime sayısı %51,1 oranında azaldı. Önemli klinik bulguların tümü yapılandırılmış çıktılarda eksiksiz şekilde yer aldı. Elde edilen azalma istatistiksel olarak anlamlıydı (eşleştirilmiş t-testi, $p < 0.001$). Dağılım grafikleri ve çubuk grafikler, bu azalışın tüm vakalarda tutarlı olduğunu gösterdi. Sonuç: GPT-4, serbest metin radyoloji raporlarını özlü ve yapılandırılmış biçimlere dönüştürme konusunda güçlü bir potansiyel sergilemektedir. Model, bilgi bütünlüğünü korurken gereksiz ifadeleri azaltarak daha anlaşılır ve standart bir raporlama sunmaktadır. Bu özellik, özellikle zamanın kritik olduğu acil servis ortamlarında büyük avantaj sağlayabilir. Bulgular, GPT-4 gibi yapay zekâ araçlarının radyoloji iş akışlarına entegrasyonunun mümkün olduğunu göstermekte olup, gerçek klinik verilerle yapılacak ileri çalışmalarla doğrulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yapılandırılmış Raporlama, Gpt-4, Abdominopelvik Bt

Evaluating Gpt-4 in Structured Reporting of Abdominopelvic Cts: Reducing Word Count and Enhancing Recall in Emergency Settings

Abstract: Background: In emergency radiology, timely and precise communication is critical. However, traditional free-text reporting can be verbose and inconsistent, potentially hindering rapid clinical decision-making. Structured reporting has emerged as a promising solution to improve report clarity, consistency, and data usability. Objective: This study investigates the effectiveness of GPT-4, a state-of-the-art large language model developed by OpenAI, in transforming free-text abdominopelvic CT reports into concise structured formats. The primary goals were to assess reductions in word count

and to evaluate whether critical clinical findings were retained during this transformation process. Methods: A total of 30 fictitious abdominopelvic CT reports—designed to reflect real emergency scenarios and composed in Turkish by an experienced radiologist—were processed using a standardized prompt in GPT-4. The prompt instructed GPT-4 to extract only essential findings and convert the free-text into a structured, table-based format. The word counts of the original and structured reports were compared to evaluate the model's capacity to reduce verbosity. The outputs were also reviewed for completeness of clinical content. Results: GPT-4 successfully generated structured reports for all 30 cases, significantly reducing word count with a mean reduction of 51.1%. The structured outputs maintained high fidelity to the original findings, with no clinically important omissions. Statistical analysis (paired t-test) confirmed that the word count reduction was significant ($p < 0.001$). Visualizations including distribution plots and bar graphs further highlighted the consistency of the reduction across cases. Conclusion: GPT-4 demonstrates substantial potential as a post-processing tool in radiology, capable of producing compact, structured reports without compromising essential information. Its application may enhance reporting efficiency, standardization, and readability—especially valuable in the high-pressure setting of emergency departments. These findings support the integration of AI tools like GPT-4 into radiological workflows, with future validation needed in real-world clinical environments.

Keywords: Gpt-4, Structured Reporting, Abdominopelvic Ct

Makale id= 199

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6288-3169

Acil Servise Başvuran Jinekolojik Maligniteli Olguların Radyolojik İncelemesi

Uzman Dr. Ebru Hasbay[1]
[1]İzmir Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı hastanemiz acil servisine başvuran 18 yaş üstü ve daha önce jinekolojik malignite tanısı almış hastalarda batın BT bulgularını incelemek ve bu bulguların primer tümör tipine göre ilişkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Retrospektif olarak yürütülen bu çalışmaya, 2023–2025 yılları arasında jinekolojik malignite tanısı almış 232 hasta dahil edildi. BT görüntüleri; peritoneal karsinomatozis, asit, hidronefroz, gastrointestinal sistem (GİS) obstrüksiyonu, periton dışı metastaz, inflamatuar değişiklikler ve vasküler komplikasyonlar açısından değerlendirildi. Bulgular primer tümör tipine göre karşılaştırıldı ve Pearson Ki-kare testi ile analiz edildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 60,87 ± 13,99 idi. En sık başvuran primer tümör tipi over kanseri (%57,3), ardından serviks (%40,9) ve endometrium kanseri (%1,7) idi. En yaygın Abdominal BT bulguları asit (%50,4), peritoneal karsinomatozis (%49,6) ve hidronefroz (%29,7) olarak belirlendi. Over kanseri olgularında asit (%67,7) ve peritoneal karsinomatozis (%65,4) sıklığı anlamlı şekilde yüksekti ($p < 0,001$). Serviks kanseri olgularında hidronefroz oranı belirgin olarak fazlaydı (%45,3; $p < 0,001$). GİS obstrüksiyonu, periton dışı metastaz ve inflamatuar değişikliklerin primer tümör tipiyle anlamlı ilişkisi bulunmadı ($p > 0,05$). Sonuç: Over kanserinde peritoneal yayılım bulguları, serviks kanserinde ise üriner sistem obstrüksiyonu belirgindir. BT, acil servise başvuran jinekolojik onkoloji hastalarında komplikasyonların hızlı ve etkin bir şekilde belirlenmesi ve yayılımın değerlendirilmesi açısından vazgeçilmez bir görüntüleme yöntemidir

Anahtar Kelimeler: Jinekolojik Malignite, Bilgisayarlı Tomografi, Over Kanseri, Serviks Kanseri, Asit, Peritoneal Karsinomatozis, Hidronefroz

Radiologic Assessment of Gynecologic Malignancy Cases Presenting to the Emergency Department

Abstract: Objective: This study aimed to evaluate the distribution of abdominal computed tomography (CT) findings in patients with gynecologic malignancies and to investigate the relationship between these findings and the primary tumor type. Materials and Methods: This retrospective study included 232 patients diagnosed with gynecologic malignancies between 2023 and 2025. CT images were assessed for peritoneal carcinomatosis, ascites, hydronephrosis, gastrointestinal (GI) obstruction, extraperitoneal metastasis, inflammatory changes, and vascular complications. Findings were compared based on the primary tumor type using Pearson's chi-square test. Results: The mean age of the patients was 60.87 ± 13.99 years. The most common primary tumor was ovarian cancer (57.3%), followed by cervical (40.9%) and endometrial cancer (1.7%). The most frequent CT findings were ascites (50.4%), peritoneal carcinomatosis (49.6%), and hydronephrosis (29.7%). Ascites (67.7%) and peritoneal carcinomatosis (65.4%) were significantly more common in ovarian cancer cases ($p < 0.001$). Hydronephrosis was significantly more prevalent in cervical cancer patients (45.3%; $p < 0.001$). No statistically significant association was found between the primary tumor type and GI obstruction,

extraperitoneal metastasis, or inflammatory changes ($p > 0.05$). Conclusion: Ascites and peritoneal carcinomatosis are prominent CT findings in ovarian cancer, while hydronephrosis is more frequently observed in cervical cancer. CT is an essential imaging modality for the rapid and accurate identification of complications and evaluation of disease extent in gynecologic oncology patients presenting to the emergency department.

Keywords: Gynecologic Malignancy, Computed Tomography, Ovarian Cancer, Cervical Cancer, Ascites, Peritoneal Carcinomatosis, Hydronephrosis

Makale id= 207

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8999-2223

Adrenokortikal Karsinom: Moleküler Düzeyde Hedeflenebilecek Yolaklar ve Fitoterapötik Ajanlar

Öğr. Gör. Mustafa Orhan Tunçel[1] , Öğr. Gör. Mehmet Ramat[1]
[1]Harran Üniversitesi

*Corresponding author: Mustafa Orhan Tunçel

Özet: Adrenokortikal karsinom (AKK), nadir görülmesine karşın yüksek mortalite oranına sahip, agresif seyirli bir malign tümördür. Genellikle ileri evrede tanı konulması, cerrahiye uygunluk oranının düşük olması ve sistemik tedaviye sınırlı yanıt alınması nedeniyle sağkalım süresi oldukça kısadır. Bu bağlamda, hastalığın moleküler düzeyde anlaşılması ve alternatif tedavi seçeneklerinin değerlendirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu derlemede, AKK'nin genetik ve epigenetik patogenezi detaylı şekilde ele alınmış; TP53, CTNNB1, IGF2, ZNRF3 gibi genlerdeki değişikliklerin yanı sıra Wnt/β-katenin, mTOR ve IGF1R gibi hücre içi sinyal yolaklarının hastalık progresyonundaki rolleri değerlendirilmiştir. Ayrıca, geleneksel tedavilere alternatif olabilecek bazı fitoterapötik ajanlar, quercetin, curcumin, resveratrol, genistein ve EGCG moleküler hedefleri üzerinden tartışılmıştır. Bu bileşiklerin in vitro modellerde antiproliferatif ve apoptotik etkiler gösterdiği; bazı sinyal yolaklarını inhibe ederek tümör hücrelerini baskılayabildiği gösterilmiştir. Ancak bu verilerin klinik uygulamaya aktarılabilmesi için daha fazla preklinik ve fazlı klinik çalışmalara ihtiyaç vardır. Bu çalışma, AKK'de bireyselleştirilmiş ve tamamlayıcı tedavi yaklaşımlarına bilimsel zemin oluşturmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adrenokortikal Karsinom, Doğal Antikanser Bileşikler, Fitoterapötik Ajanlar, Moleküler Yolaklar, Wnt/β-Katenin Sinyali

Adrenocortical Carcinoma: Molecularly Targetable Pathways and Phytotherapeutic Agents

Abstract: Adrenocortical carcinoma (ACC) represents a rare endocrine malignancy characterized by an aggressive clinical course, unfavorable prognosis, and elevated mortality rates. The typically delayed diagnosis, along with restricted suitability for curative surgical interventions and the limited efficacy of systemic treatment options, significantly contributes to the overall poor median survival outcomes in affected individuals. Understanding the molecular pathogenesis of ACC and exploring novel therapeutic strategies are critical needs. This review comprehensively discusses the genetic and epigenetic mechanisms involved in ACC, including alterations in TP53, CTNNB1, IGF2, and ZNRF3, as well as dysregulation of intracellular signaling pathways such as Wnt/β-catenin, mTOR, and IGF1R. In addition, the potential role of phytotherapeutic agents including quercetin, curcumin, resveratrol, genistein, and EGCG is evaluated in the context of their molecular targets. These compounds have demonstrated antiproliferative and pro-apoptotic effects in vitro, primarily through modulation of key oncogenic pathways. While preliminary findings are promising, further preclinical and clinical investigations are necessary to establish their therapeutic value in ACC. This review seeks to establish a scientific basis for incorporating phytotherapeutic compounds into personalized and integrative therapeutic approaches targeting adrenocortical carcinoma.

Keywords: Adrenocortical Carcinoma, Molecular Pathways, Natural Anticancer Compounds, Phytotherapeutic Agents, Wnt/β-Catenin Signaling

Makale id= 1

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9325-1292

Akut İnme Benzeri Klinik (Hemiparezi) İle Başvuran Nadir Bir Olgu: Spontan Servikal Spinal Epidural Kanama

Doç.Dr. Muzaffer Güneş[1]
[1]Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Epidural kanama, merkezi sinir sisteminin en dış koruyucu zarı olan dura mater ile üstteki kemik yapısı arasında kan birikmesidir. Nedeni genellikle travmaya bağlı bir arterin yırtılmasıdır. Spinal bölgede görülmesi nadirdir. Spontan olarak gelişmesi ve akut inmeyi taklit edebilen hemiparezi/hemipleji ile ortaya çıkması çok daha nadirdir. Literatürde akut inme kliniği ile ortaya çıkan spontan servikal spinal epidural kanama vaka bildirimleri birkaç vaka ile sınırlıdır. Bu vaka bildirimi, acil servise sol hemiparezi ile başvuran ve daha sonra yapılan tetkiklerinde servikal spinal epidural kanama tanısı konulan nadir bir hastayı ele almaktadır. 50 yaşında erkek hasta, hastaneye gelmeden yarım saat önce evde otururken sol tarafında ani gelişen güçsüzlük şikayetiyle acil servise başvurdu. Nörolojik muayenesinde bilinç açık, kranial sinir muayenesi normal, sol üst ekstremite 2/5, sol alt ekstremite 3/5 kas gücü mevcuttu. Beyin bilgisayarlı tomografi (BT) ve difüzyon manyetik rezonans görüntüleme (MRG) normaldi. Boynun ve başın sol tarafına yayılan ağrı tarif etmesi nedeniyle karotis ve beyin BT anjiyografisi yapıldı. Diseksiyon veya stenoz saptanmadı. Hasta servise yatırıldıktan sonra servikal MRG ve servikal BT çekildi. Bu tetkiklerde solda servikal C3-C5 segmentleri arasında epidural hemoraji ile uyumlu bulgular saptandı. Beyin cerrahisi uzmanı tarafından yapılan operasyondan sonra hastanın klinik durumu tamamen düzeldi ve hasta sekelsiz olarak taburcu edildi. Akut hemiparezi/hemipleji kliniği ile başvuran bir hastada servikal spinal medulla spinalis patolojilerinin de buna yol açabileceği unutulmamalıdır. Olağandışı bir klinik tablo ile başvuran bu vakanın literatüre katkıda bulunması için sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Epidural Kanama, Spinal, Hemiparezi, Akut İnme

A Rare Case Presenting With Acute Stroke-Like Clinical Picture (Hemiparesis): Spontaneous Cervical Spinal Epidural Hemorrhage

Abstract: Epidural hemorrhage is the accumulation of blood between the dura mater, the outermost protective membrane of the central nervous system, and the overlying bone structure. The cause is usually the rupture of an artery due to trauma. It is rare to see it in the spinal region. It is much rarer to develop spontaneously and to present with hemiparesis/hemiplegia that can mimic acute stroke. Case reports of spontaneous cervical spinal epidural hemorrhage presenting with acute stroke clinic in the literature are limited to a few cases. This case report covers a rare patient who presented to the emergency department with left hemiparesis and was later diagnosed with cervical spinal epidural hemorrhage in his examinations. A 50-year-old male patient presented to the emergency department with a complaint of sudden weakness on his left side while sitting at home half an hour before coming to the hospital. In the neurological examination, he was conscious, cranial nerve examination was normal, left upper extremity had 2/5, left lower extremity had 3/5 muscle strength. Brain computed tomography (CT) and diffusion magnetic resonance imaging (MRI) were found to be normal. Carotid

and brain CT angiography was performed because of the pain radiating to the left side of the neck and head. No dissection or stenosis was detected. After the patient was admitted to the ward, cervical MRI and cervical CT were performed. These examinations revealed findings consistent with epidural hemorrhage between the cervical C3-C5 segments on the left. After the operation performed by the neurosurgeon, the patient's clinical condition completely improved and the patient was discharged without sequelae. It should not be forgotten that cervical spinal medulla spinalis pathologies may also cause this in a patient presenting with acute hemiparesis/hemiplegia. This case, which presented with an unusual clinical picture, is presented to contribute to the literature.

Keywords: Epidural Hemorrhage, Spinal, Hemiparesis, Acute Stroke

Makale id= 210

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0248-5609

Akut Miyeloid Lösemi Hastalarında Flt3 ve Npm1 Gen Mutasyonlarının Sıklığı ve Klinik Özelliklerle İlişkisi

Ph.d.cand. Gizem Altay[1] , Dr. Öğretim Üyesi Seda Eren Keskin[2] , Prof.Dr. Abdullah Hacihanifoğlu[3]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.
[2]Kocaeli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genetik Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye.
[3]Kocaeli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Hematoloji Anabilim Dalı, İzmit, Kocaeli Türkiye.

*Corresponding author: Gizem Altay

Özet: Amaç: Akut miyeloid lösemi (AML), prognozu genetik anormalliklerle yakından ilişkili, heterojen bir hematolojik malignitedir. FLT3 ve NPM1 gen mutasyonları, AML hastalarında sık görülen ve prognozu önemli ölçüde etkileyen belirteçlerdir. Bu retrospektif çalışmada, 71 AML hastasında FLT3 (ITD ve D835) ve NPM1 gen mutasyonlarının sıklığının belirlenmesi ve bu mutasyonların klinik ve laboratuvar bulgularıyla ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya, Ocak 2013 ile Aralık 2015 tarihleri arasında Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hematoloji Polikliniği'nde yeni tanı almış ve Tıbbi Genetik ve Moleküler Biyoloji Anabilim Dalı laboratuvarına yönlendirilmiş 71 AML hastası dahil edildi. Hastaların kemik iliği veya periferik kan örneklerinden elde edilen DNA kullanılarak FLT3-ITD, FLT3-D835 ve NPM1 mutasyonları, spesifik Real-Time PCR temelli kitler/yöntemler ile araştırıldı. Hasta dosyalarından elde edilen demografik, klinik ve laboratuvar verileri (biyokimya ve hemogram parametreleri) istatistiksel olarak SPSS programı kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 71 AML hastasının tamamında FLT3-ITD, FLT3-D835 ve NPM1 mutasyonları araştırıldı. Toplamda 14 (%19.7) hastada saptandı, 8 (%11.2) hastada NPM1 mutasyonu, 4 (%5.6) hastada FLT3-ITD mutasyonu ve 2 (%2.8) hastada FLT3-D835 mutasyonu tespit edildi. Mutasyon saptanan hastaların 13'ü erkek (%92.8) ve 1'i kadın (%7.2) iken, genel hasta grubunda 40 (%56.3) erkek ve 31 (%43.7) kadın hasta bulunmaktaydı. Mutasyon durumu ile yaş, tanı anındaki lökosit sayısı, hemoglobin, trombosit sayısı veya diğer biyokimyasal parametreler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p \geq 0.05$). Sonuç: Bu çalışmada, AML hastalarında FLT3-ITD, FLT3-D835 ve NPM1 mutasyonlarının genel sıklığı %19.7 olarak tespit edilmiştir. Bulgularımız, incelenen FLT3 ve NPM1 mutasyonları ile AML hastalarının klinik veya temel laboratuvar parametreleri arasında anlamlı bir korelasyon olmadığını göstermiştir. Bu mutasyonların AML'de prognostik ve tedaviye yanıtın belirlenmesindeki kritik rolü göz önüne alındığında, AML tanısında bu gen mutasyonlarının rutin taranması, risk sınıflandırması ve kişiye özel tedavi yaklaşımlarının belirlenmesinde önemli katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Aml; Flt3; Flt3-Itd; Flt3-D835; Npm1; Gen Mutasyonu

Frequency of Flt3 and Npm1 Gene Mutations and Their Association With Clinical Features in Acute Myeloid Leukemia Patients

Abstract: Aim: Acute myeloid leukemia(AML) is a heterogeneous hematological malignancy where prognosis is closely linked to genetic abnormalities. FLT3 and NPM1 gene mutations are common markers in AML patients that significantly impact prognosis. This retrospective study aimed to

determine the frequency of FLT3 (ITD and D835) and NPM1 gene mutations in 71 AML patients and investigate their association with clinical and laboratory findings. Methods: This retrospective study included 71 newly diagnosed AML patients referred to the Medical Genetics and Molecular Biology Department laboratory from Kocaeli University Faculty of Medicine's Hematology Outpatient Clinic (January 2013 - December 2015). DNA from patient bone marrow or peripheral blood samples was used to analyze FLT3-ITD, FLT3-D835, and NPM1 mutations using specific Real-Time PCR-based methods. Demographic, clinical, and laboratory data (biochemistry and hemogram parameters) from patient files were statistically analyzed with SPSS software. Results: All 71 AML patients were screened for FLT3-ITD, FLT3-D835, and NPM1 mutations. A total of 14 (19.7%) patients had a mutation. Specifically, NPM1 mutation was found in 8 (11.2%), FLT3-ITD mutation in 4 (5.6%), and FLT3-D835 mutation in 2 (2.8%) patients. Among mutated cases, 13 (92.8%) were male and 1 (7.2%) was female, compared to 40 (56.3%) male and 31 (43.7%) female patients in the overall group. No statistically significant association was found between mutation status and age, leukocyte count at diagnosis, hemoglobin, platelet count, or other biochemical parameters ($p \geq 0.05$). Conclusion: This study identified an overall frequency of 19.7% for FLT3-ITD, FLT3-D835, and NPM1 mutations in AML patients. Our findings showed no significant correlation between these mutations and patients' clinical or basic laboratory parameters. Given their critical role in AML prognosis and treatment response, routine screening for these gene mutations in AML diagnosis will significantly contribute to risk stratification and personalized treatment approaches.

Keywords: Aml; Flt3; Flt3-Itd; Flt3-D835; Npm1; Gene Mutation.

Makale id= 206

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4788-4734

Anormal Uterin Kanama ile Prezente Olan Jüvenil Tip Granüloza Hücreli Over Tümör Olgusunun Görüntüleme Bulguları

Uzman Dr. Şeyma Ünüvar[1]
[1]Konya Şehir Hastanesi Radyoloji A.B.D

Özet: Granüloza hücreli tümörler tüm over tümörlerinin %2- 5' ini oluşturan, granüloza hücrelerinden köken alan over tümörleridir. Sex kord stromal tümörlerin %70' inden fazlasını oluşturmaktadır. Histolojik tipi, erişkin ve juvenil tip olarak 2'ye ayrılmaktadır. Erişkin tip genellikle 50-55 yaş grubunda görülmekte olup granüloza hücreli tümörlerin yaklaşık %85-95' ini oluşturur. Jüvenil tip ise nadir olup menarş öncesinde görülebilir. Ancak genellikle 30 yaşına kadar tanı almaktadırlar. Granüloza hücreli tümörler östrojen üretmesi nedeniyle klinik olarak hiperöstrojenizm bulgularıyla karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle puberte prekoksa sebep olabilir. Erişkinler, postmenepozal kanama ve anormal uterin kanama ile başvurabilirler. Görüntülemede ultrasonografi (US) , bilgisayarlı tomografi (BT) ve manyetik rezonans görüntüleme (MRG) kullanılmaktadır. US ve MRG tanı ve takip aşamasında, BT ise over dışı yayılım ve evrelemede üstündür. Evreleme, cerrahiye yön vermesi sebebiyle önemlidir. Genç kadınlarda erken evrede unilateral salpingo-ooferektomi tercih edilirken ileri evrelerde debulking cerrahisi yapılmaktadır. Hastalığın erken evrede tanı alması prognoz açısından oldukça önemlidir. Aynı zamanda geç nüks yapabilmesi nedeniyle görüntüleme bulgularının bilinmesi, tanı ve takipte önem kazanmaktadır. Bu yazıda juvenil tip granüloza hücreli over tümör olgusuna ait klinik ve radyolojik bulgular sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Granüloza Hücreli Tümör, Over, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Bilgisayarlı Tomografi, Ultrasonografi

Imaging Findings of a Juvenile Type Granulosa Cell Ovarian Tumor Presenting With Abnormal Uterine Bleeding

Abstract: Granulosa cell tumors are ovarian tumors originating from granulosa cells, constituting 2-5% of all ovarian tumors. They constitute more than 70% of sex cord stromal tumors. Their histological types are divided into 2 as adult and juvenile types. Adult type is usually seen in the 50-55 age group and constitutes approximately 85-95% of granulosa cell tumors. Juvenile type is rare and can be seen before menarche. However, they are usually diagnosed by the age of 30. Granulosa cell tumors present with clinical findings of hyperestrogenism due to estrogen production. Therefore, they can cause precocious puberty. Adults may present with postmenopausal bleeding and abnormal uterine bleeding. Ultrasonography (US), computed tomography (CT) and magnetic resonance imaging (MRI) are used in imaging. US and MRI are superior in diagnosis and follow-up, while CT is superior in extraovarian spread and staging. Staging is important because it guides surgery. In young women, unilateral salpingo-oophorectomy is preferred in the early stage, while debulking surgery is performed in advanced stages. Early diagnosis of the disease is very important in terms of prognosis. Also, due to the possibility of late recurrence, knowing the imaging findings is important in diagnosis and follow-up. In this article, the clinical and radiological findings of a case of juvenile type granulosa cell ovarian tumor are presented.

Keywords: Granulosa Cell Tumor, Ovary, Magnetic Resonance İmaging, Computed Tomography, Ultrasonography

Makale id= 237

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5740-9518

Antioksidan Apigeninin Sudan Kaçınma Stresi Uygulanmış Yetişkin Dişi Sıçanlarda Serum Total Antioksidant Kapasite ve 8-Hidroksi-2'-Deoksiguanozin Seviyeleri Üzerindeki Etkileri

Arş.Gör.Dr. Ahmet Yardımcı[1] , Doç.Dr. Tuğrul Ertuğrul[2]
[1]Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Elazığ
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji Anabilim Dalı, Samsun

*Corresponding author: Ahmet Yardımcı

Özet: Apigenin birçok meyve, sebze, çay ve bitkisel takviyede bulunan bir flavonoid olup son zamanlarda anti-kanser, anti-inflamatuvar ve anti-mutajenik rolleri olduğu ortaya koyulmuştur. Fakat apigeninin literatürde kronik psikolojik stres modeli olarak sıklıkla kullanılan sudan kaçınma stresi (SKS) ile indüklenmiş stres modelinde, total antioksidan kapasite (TAOC) ve 8-hidroksi-2'-deoksiguanozin (8-OHdG) seviyeleri üzerindeki etkileri tam olarak bilinmemektedir. Çalışmada 28 adet Sprague-Dawley ırkı yetişkin dişi sıçan (200–300 g) kontrol, apigenin, SKS ve SKS+apigenin olmak üzere 4 gruba ayrılmıştır. Apigenin içeren gruplara 10 gün boyunca 20 mg/kg dozda oral yolla apigenin verilmiş, stres gruplarına ise 10 gün boyunca günde 1 saat SKS uygulanmıştır. Tüm hayvanlar diöstrus fazında dekapite edilerek serum örnekleri alınmış, TAOC ve 8-OHdG düzeyleri ELISA ile ölçülmüştür. Veriler 2×2 faktöriyel düzende Two-way ANOVA ile analiz edilmiştir. Two-way ANOVA sonuçları, TAOC değerlerinde apigenin ana etkisinin ($p=0.019$) ve Stres × Apigenin etkileşiminin ($p=0.032$) anlamlı olduğunu gösterdi. Bu etkileşimi açıklamak üzere yapılan karşılaştırmalar, SKS'nin TAOC seviyesini SKS grubunda (7.99 ± 0.33 U/ml) kontrol grubuna göre (9.39 ± 0.33 U/ml) anlamlı ölçüde düşürdüğünü ($p=0.006$), ancak SKS+apigenin grubunda (9.58 ± 0.33 U/ml) apigenin uygulamasının TAOC seviyelerini SKS grubuna göre anlamlı ölçüde artırdığını göstermiştir ($p<0.01$). 8-OHdG düzeyleri değerlendirildiğinde Two-way ANOVA sonuçlarına göre, SKS uygulamasının ($p=0.127$), apigenin uygulamasının ($p=0.167$), ya da bu iki faktörün etkileşiminin ($p=0.377$) 8-OHdG düzeyleri üzerinde anlamlı bir etki göstermediği belirlenmiştir. Ortalama düzeyler açısından; SKS grubunda (2.46 ± 0.15 ng/ml), apigenin grubunda (2.48±0.15 ng/ml) ya da her ikisinin birlikte uygulandığı SKS+apigenin grubunda (2.38±0.15 ng/ml) kontrol grubuna (2.83 ± 0.15 ng/ml) göre ya da kendi aralarında anlamlı bir değişiklik meydana gelmediği tespit edilmiştir ($p>0.05$). TAOC bulguları, apigeninin antioksidan kapasiteyi artırıcı etkisinin stres kaynaklı oksidatif yük altında anlam kazandığını, ancak fizyolojik (stressiz) koşullarda bu etkinin belirginleşmediğini ortaya koymaktadır. Öte yandan 8-OHdG bulguları, kullanılan psikolojik stres protokolü ve apigenin uygulamasının oksidatif DNA hasarı üzerinde ölçülebilir bir etki oluşturmadığını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Apigenin, Total Antioksidan Kapasite, 8-Hidroksi-2'-Deoksiguanozin, Sudan Kaçınma Stresi

Effects of Antıoxıdant Apıgenın On Serum Total Antıoxıdant Capacıty and 8-Hydroxy-2′-Deoxyguanosıne Levels in Adult Female Rats Exposed to Water Avoıdance Stress

Abstract: Apigenin is a widely distributed flavonoid found in many fruits, vegetables, teas, and herbal supplements, and it has recently attracted attention for its anti-cancer, anti-inflammatory, and anti-

mutagenic actions. Yet its influence on total antioxidant capacity (TAOC) and on 8-hydroxy-2′-deoxyguanosine (8-OHdG) under water-avoidance stress (WAS)—a well-established model of chronic psychological stress—remains unclear. We therefore examined apigenin's effects in 28 adult female Sprague-Dawley rats (200–300 g) assigned to four groups (n=7): control, apigenin, WAS, and WAS+apigenin. Animals in the apigenin group received 20 mg/kg apigenin by oral gavage once daily for ten days; those in the stress group were exposed to WAS for one hour daily over the same period. All rats were decapitated in dioestrus, and serum TAOC and 8-OHdG were quantified by ELISA. Data were analysed with a 2×2 factorial two-way ANOVA. ANOVA revealed a significant main effect of apigenin on TAOC ($p=0.019$) and a significant Stress×Apigenin interaction ($p=0.032$). Simple-effects comparisons showed that WAS alone significantly reduced TAOC (7.99±0.33 U/ml) versus control (9.39±0.33 U/ml; $p=0.006$), whereas apigenin restored TAOC in the WAS+apigenin group (9.58±0.33 U/ml) compared with the stressed animals without apigenin ($p<0.01$). For 8-OHdG, neither WAS ($p=0.127$) nor apigenin ($p=0.167$) nor their interaction ($p=0.377$) affected serum levels. Mean 8-OHdG concentrations were 2.83±0.15 ng/ml (control), 2.46±0.15 ng/ml (WAS), 2.48±0.15 ng/ml (apigenin), and 2.38±0.15 ng/ml (WAS+apigenin), with no significant inter-group differences ($p>0.05$). Collectively, the TAOC data indicate that apigenin enhances antioxidant capacity only under stress-induced oxidative load, while its effect is negligible in physiological (non-stress) conditions. Conversely, the 8-OHdG findings suggest that the applied psychological stress paradigm and/or apigenin supplementation do not elicit measurable changes in oxidative DNA damage under the present experimental conditions.

Keywords: Apigenin, Total Antioxidant Capacity, 8-Hydroxy-2'-Deoxyguanosine, Water Avoidance Stress

Makale id= 23

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3552-785X

Apelin–elabela Sisteminin Kardiyovasküler Hastalıklardaki Terapötik Potansiyeli

Doç.Dr. Seda Taşdemir[1]
[1]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji AD

Özet: Amaç:Adipokinler, yağ dokusunun metabolik durumunu çeşitli organlara ileten peptitlerdir. Bu peptitlerden apelin, kardiyovasküler hastalıklar için önemli bir terapötik hedef olarak öne çıkmaktadır. Apelin sistemi; apelin reseptörü ile apelin ve elabela adlı iki endojen ligandan oluşur ve renin-anjiyotensin ile vazopressin sistemlerine karşı dengeleyici rol oynar. Reseptör aktivasyonu; vazodilatasyon, inotropi artışı, kan basıncı düşüşü ve anjiyogenez gibi koruyucu etkilerle ilişkilidir. Bu derlemede, apelin sinyalizasyonunun kardiyovasküler hastalıklardaki rolü ve terapötik potansiyeli ele alınmıştır.Yöntem: Google Scholar, PubMed ve ScienceDirect gibi veritabanlarında "adipokinler", "apelin" ve "kardiyovasküler hastalıklar" anahtar kelimeleriyle literatür taranmıştır. Güncel çalışmalara öncelik verilmiştir. Bulgular: Apelin ve elabela, vazodilatasyon yoluyla antihipertansif etki gösterir, böbrek fonksiyonlarını korur, plak stabilitesini artırır, trombosit agregasyonunu azaltır ve iskemik hasarı sınırlar. Kalp yetmezliğinde inotropik etki ile kontraktiliteyi desteklerken, pulmoner arteriyel hipertansiyonda bu sistemin eksikliği hastalık progresyonunu hızlandırmaktadır.Sonuç: Apelin sisteminin aktivasyonu, kardiyovasküler hastalıkların tedavisinde umut vadetmektedir. Ancak, bu sistemin moleküler mekanizmaları tam olarak açıklığa kavuşmamıştır

Anahtar Kelimeler: Adipokinler, Apelin, Kardiovasküler Hastalıklar, Kalp Yetmezliği, Myokard İskemisi, Ateroskleroz, Pulmoner Hipertansiyon

Therapeutıc Potentıal of the Apelın–elabela System in Cardıovascular Dıseases

Abstract: Objective:Adipokines are peptides that convey the functional status of adipose tissue to various organs. Among them, apelin has emerged as a significant therapeutic target in cardiovascular diseases. The apelin system consists of the apelin receptor and its two endogenous ligands, apelin and elabela, and plays a counter-regulatory role against the effects of the renin-angiotensin and vasopressin systems. Activation of the receptor is associated with vasodilation, increased inotropy, reduced blood pressure, and angiogenesis, all of which contribute to cardiovascular protection. This review focuses on the role of apelin signaling in the (patho)physiology of cardiovascular diseases and its therapeutic potential.Methods: A literature search was conducted using databases such as Google Scholar, PubMed, and ScienceDirect with keywords including "adipokines," "apelin," and "cardiovascular diseases." Recent studies were prioritized. Findings: Apelin and elabela exert antihypertensive effects through endothelium-dependent and independent vasodilation, while preserving renal function. Apelin enhances plaque stability in atherosclerosis, reduces platelet aggregation, and limits ischemic injury in myocardial infarction. In heart failure, it supports contractility without increasing oxygen consumption. In pulmonary arterial hypertension, deficiency of apelin/elabela accelerates disease progression.Conclusion: Activation of the apelin system presents a promising therapeutic approach in cardiovascular diseases. However, its molecular mechanisms remain to be fully elucidated.

Keywords: Adipokines, Apelin, Cardiovascular Diseases, Heart Failure, Myocardial İschemia, Atherosclerosis, Pulmonary Hypertension

Makale id= 218

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4802-0994

Asprosin ile Gdf-15 Arasındaki İlişkinin Metabolik İnflamasyon Bağlamında Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Kadir Eği[1] , Öğr. Gör. Mustafa Orhan Tunçel[1]
[1]Harran Üniversitesi

*Corresponding author: Kadir Eği

Özet: Asprosin, beyaz yağ dokusundan salınan ve enerji metabolizmasında görev alan yeni nesil bir adipokindir. Son yıllarda yapılan çalışmalar, asprosinin yalnızca glukoz regülasyonunda değil, aynı zamanda inflamatuvar süreçlerde de aktif rol oynadığını göstermektedir. Benzer şekilde, Growth Differentiation Factor-15 (GDF-15), hücresel stres, inflamasyon ve mitokondriyal disfonksiyonla ilişkili bir biyobelirteç olarak öne çıkmakta; obezite, tip 2 diyabet ve metabolik sendrom gibi pek çok metabolik hastalıkla bağlantısı ortaya konmaktadır. Bu bildiride, asprosin ile GDF-15 arasındaki olası biyokimyasal ilişki, metabolik inflamasyon çerçevesinde güncel literatür doğrultusunda ele alınmaktadır. Asprosin ve GDF-15'in inflamatuvar sinyal yolakları üzerindeki etkileri, özellikle metabolik stres altındaki klinik ve deneysel yapılan çalışmalara dayanarak irdelenmektedir. Literatürde yapılan çalışmalarda, metabolik sendrom tanısı almış bireylerde hem asprosin hem de GDF-15 düzeylerinin anlamlı şekilde arttığı ve bu iki parametre arasında pozitif korelasyon gözlendiği bildirilmektedir. Ayrıca, in vitro çalışmalarda asprosinin GDF-15 ekspresyonunu uyarabileceğine dair bulgular yer almaktadır. Bu bağlamda, asprosin–GDF-15 ekseni, metabolik inflamasyonun biyokimyasal mekanizmalarının anlaşılması ve yeni biyobelirteçlerin tanımlanması açısından dikkat çeken bir araştırma alanı olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Asprosin, Gdf-15, Metabolik İnflamasyon, Biyobelirteç, Adipokin

Evaluation of the Relationship Between Asprosin and Gdf-15 in the Context of Metabolic Inflammation

Abstract: Asprosin is a new generation adipokine secreted from white adipose tissue and plays a role in energy metabolism. Recent studies have shown that asprosin plays an active role not only in glucose regulation but also in inflammatory processes. Similarly, Growth Differentiation Factor-15 (GDF-15) stands out as a biomarker associated with cellular stress, inflammation and mitochondrial dysfunction; its connection with many metabolic diseases such as obesity, type 2 diabetes and metabolic syndrome has been revealed. In this report, the possible biochemical relationship between asprosin and GDF-15 is discussed in the context of metabolic inflammation in line with current literature. The effects of asprosin and GDF-15 on inflammatory signaling pathways are examined based on clinical and experimental studies, especially under metabolic stress. Studies in the literature report that both asprosin and GDF-15 levels increase significantly in individuals diagnosed with metabolic syndrome and that a positive correlation is observed between these two parameters. In addition, in vitro studies have shown that asprosin can stimulate GDF-15 expression. In this context, the asprosin–GDF-15 axis is considered a remarkable area of research in terms of understanding the biochemical mechanisms of metabolic inflammation and identifying new biomarkers.

Keywords: Asprosin, Gdf-15, Metabolic İnflammation, Biomarker, Adipokine

Makale id= 213

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4802-0994,

Asprosin ile Nlrp3 İnflammasomu Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Kadir Eği[1] , Öğr. Gör. Mehmet Ramat[1]
[1]Harran Üniversitesi

*Corresponding author: Kadir Eği

Özet: Asprosin, beyaz yağ dokusundan salgılanan ve enerji metabolizmasında görev alan yeni nesil bir hormon olarak tanımlanmaktadır. Son yıllarda yapılan çalışmalar, asprosinin yalnızca glukoz homeostazı değil, aynı zamanda inflamatuvar yanıtlar üzerinde de etkili olduğunu ortaya koymuştur. NLRP3 inflammasomu ise konak savunma sisteminin önemli bir parçası olarak, özellikle obezite, diyabet ve metabolik sendrom gibi durumlarda aktif hale gelerek inflamatuvar süreçlerin merkezinde yer almaktadır. Bu bağlamda, bildiride asprosin ile NLRP3 inflammasomu arasındaki ilişki hem klinik hem de deneysel açıdan değerlendirildi. Literatürde yapılan çeşitli çalışmalarda, metabolik sendrom tanısı almış bireylerden elde edilen serum örneklerinde asprosin, IL-1β ve NLRP3 düzeylerinin ölçüldüğü ve bu değerlerin sağlıklı bireylerle karşılaştırıldığı görülmektedir. Bu çalışmaların sonuçları, metabolik sendrom grubunda asprosin düzeylerinin yanı sıra inflamatuvar belirteçlerin de anlamlı şekilde arttığını ortaya koymaktadır. Deneysel düzeyde gerçekleştirilen hücre kültürü çalışmalarında ise, asprosin uygulamasının NLRP3 inflammasomunun aktivasyonunu tetiklediği ve bu sürecin başta TLR4/NF-κB olmak üzere inflamatuvar sinyal yolakları aracılığıyla gerçekleştiği gösterilmiştir. Elde edilen veriler, asprosinin inflamatuvar sitokin salınımını artırarak hücresel inflamatuvar yanıtları belirgin şekilde etkilediğini ortaya koymaktadır. Bu bulgular, asprosin ile NLRP3 inflammasomu arasında anlamlı ve biyolojik olarak etkili bir ilişki olduğunu göstermekte olup, söz konusu eksen metabolik inflamasyonun biyokimyasal temelinde önemli bir düzenleyici olarak değerlendirilmektedir. Asprosin–NLRP3 etkileşiminin moleküler düzeyde daha ayrıntılı olarak aydınlatılması, metabolik inflamasyona yönelik özgül terapötik hedeflerin belirlenmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Asprosin, Nlrp3 İnflammasomu, Metabolik Sendrom, İnflamasyon, Yağ Dokusu

Assessment of the Relationship Between Asprosin and the Nlrp3 Inflammasome

Abstract: Asprosin is defined as a new generation hormone secreted from white adipose tissue and involved in energy metabolism. Recent studies have shown that asprosin is effective not only on glucose homeostasis but also on inflammatory responses. The NLRP3 inflammasome, as an important part of the host defense system, is especially active in conditions such as obesity, diabetes and metabolic syndrome and is at the center of inflammatory processes. In this context, the relationship between asprosin and the NLRP3 inflammasome was evaluated in the report from both clinical and experimental perspectives. In various studies in the literature, it is seen that asprosin, IL-1β and NLRP3 levels were measured in serum samples obtained from individuals diagnosed with metabolic syndrome and these values were compared with healthy individuals. The results of these studies reveal that in addition to asprosin levels, inflammatory markers also increased significantly in the metabolic syndrome group. In cell culture studies conducted at the experimental level, it has been shown that asprosin application triggers the activation of the NLRP3 inflammasome and that this process occurs through inflammatory signaling pathways, primarily TLR4/NF-κB. The data obtained reveal that asprosin significantly affects

cellular inflammatory responses by increasing the release of inflammatory cytokines. These findings show that there is a significant and biologically effective relationship between asprosin and the NLRP3 inflammasome, and this axis is considered to be an important regulator in the biochemical basis of metabolic inflammation. A more detailed elucidation of the asprosin-NLRP3 interaction at the molecular level may contribute to the identification of specific therapeutic targets for metabolic inflammation.

Keywords: Asprosin, Nlrp3 İnflammasome, Metabolic Syndrome, Inflammation, Adipose Tissue

Makale id= 240

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-1606-9224

Ayak Kemeri Bozukluğu Olan Pediatrik Hastalarda Ucbl Ortezlerinden Sonra Statik ve Dinamik Pedobarografik Değerlendirme

Dr. Hatice Ağır [1] , Dr. Mustafa Tuna [2]
[1]Private Koru Hospital, Department of Physical Medicine and Rehabilitation
[2]Şanlıurfa Training and Research Hospital, Department of Physical Medicine and Rehabilitation

*Corresponding author: Hatice Ağır

Özet: AMAÇ: Pes planus, pediatrik yaş grubunda en sık görülen ayak deformitesidir. UCBL ortezi, ayağın nötr pozisyonda rahatça tutulabilecek kadar esnek olduğu esnek deformiteler için yaygın olarak kullanılır. UCBL ortezi kullanımından önce ve sonra ayak kemeri deformitesi olan pediatrik hastaların pedobarografik ölçüm değişikliklerini ortaya çıkarmayı amaçlıyoruz. YÖNTEMLER: Fizik tedavi kliniği polikliniğinde prospektif, yarı deneysel, ön test-son test çalışması yapıldı. Esnek ayak deformitesi (pes planus) tanısı konulan ve tedavi için UCBL ortezi reçete edilen ve en az 3 ay boyunca düzenli olarak UCBL ortezi kullanan 90 hasta incelendi. Tedavi öncesi ve sonrası basınç değişiklikleri karşılaştırıldı ve $p<0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. BULGULAR: UCBL ortezi kullanıldıktan sonra sağ ayak orta ayak, orta ön ayak, falanks bölgesinde; medial sol ayak ön ayak, orta ön ayak bölgesinde anlamlı bir değişiklik tespit edildi ($p<0,05$). Dinamik pedobarografi ölçümlerinde falanks, medial ön ayak, temas alanı değerlerinde; sol ayak falanks, medial ön ayak, lateral ön ayak, arka ayak, temas alanı değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edildi ($p<0,05$). SONUÇ: Çalışmamızda, pes planuslu pediatrik hastalarda UCBL ortezi kullanıldıktan sonra yapılan statik ve dinamik pedobarografik basınç değerlendirmesinde her iki ayaktaki tüm basınç değerlerinde azalma tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Pes Planus, Ucbl, Ortez, Ayak, Pedobarografi

Static and Dynamic Pedobarographic Evaluation After Ucbl Orthoses in Pediatric Patients With Foot Arch Disorder

Abstract: OBJECTİVE: Pes planus is the most common foot deformities in the pediatric age group. The UCBL orthosis is commonly used for flexible deformities where the foot is flexible enough to be comfortably held in a neutral position. We aim to reveal the pedobarographic measurement changes of pediatric patients with foot arch deformity before and after the use of UCBL orthosis. METHODS: A prospective, quasi-experimental, pretest-posttest trial was performed at a physical therapy clinic outpatient clinic. 90 patients who were diagnosed with flexible foot deformity (pes planus) and were prescribed UCBL orthosis for treatment and used UCBL orthosis regularly for at least 3 months were examined. Pressure changes before and after treatment were compared, and $p<0.05$ was considered statistically significant. RESULTS: Right foot middle after using UCBL orthosis foot, middle forefoot, in the phalanx region; medial in left foot forefoot, middle a significant change was detected in the forefoot region ($p<0.05$). In dynamic pedobarography measurements, phalanx, medial forefoot, contact in area values; phalanx in the left foot, medial forefoot, lateral forefoot, rear foot, contact a statistically significant difference was detected in area values ($p<0.05$). CONCLUSION: In our study a decrease

was detected in all pressure values in both feet in the static and dynamic pedobarographic pressure evaluation performed after using UCBL orthosis in pediatric patients with pes planus.

Keywords: Pes Planus, Ucbl, Orthosis, Foot, Pedobarography

Makale id= 34

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-2058-9855

Ayın Sinodik Evreleri ile Psikiyatrik Acil Başvurular Arasındaki İlişki: Sekiz Yıllık Retrospektif Bir Analiz

Dr. Öğretim Üyesi Onur Gökçen[1]
[1]Kütahya Sağlık Bilimleri ÜniversitesiAyın Sinodik Evreleri ile Psikiyatrik Acil Başvurular Arasındaki İlişki

Özet: Giriş: Ay evrelerinin insan davranışları üzerindeki etkisi tarih boyunca hem halk arasında hem de bilimsel çevrelerde ilgi uyandırmıştır. "Transilvanya etkisi" olarak adlandırılan bu kavramsal çerçeve, ayın sinodik döngüsü ile psikiyatrik belirtiler arasındaki olası ilişkiyi açıklamaya çalışmakta, ancak mevcut literatürde bu ilişkiyi destekleyen bulgular sınırlı ve çelişkilidir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, ay evreleri ile psikiyatrik acil başvurular arasındaki potansiyel ilişkiyi sekiz yıllık kapsamlı bir veri seti kullanarak kantitatif olarak incelemektir. Yöntem: Retrospektif kesitsel olarak planlanan bu çalışmada, 1 Ocak 2016 ile 24 Ekim 2024 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin acil servisine psikiyatrik yakınmalarla başvuran 18 yaş ve üzeri toplam 4.488 birey değerlendirilmiştir. Başvurular tanılarına göre beş gruba ayrılmış ve günlük başvuru sayıları ayın dört temel evresine göre Poisson ve Negatif Binom regresyon analizleri ile karşılaştırılmıştır. Mevsimsel etkiler istatistiksel modellerde kontrol edilmiştir. Bulgular: Yeni ay ve dolunay evrelerinde toplam başvuru sayısı, intihar girişimi ve psikotik-manik alevlenmelerin sıklığı anlamlı şekilde artmıştır ($p<0.001$). Anksiyete ile ilişkili başvurular ise yalnızca dolunay evresinde belirgin olarak artmıştır ($p=0.005$). Mevsimsel farklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Sonuç: Bulgular, Transilvanya etkisinin varsayımsal çerçevesine dair dikkat çekici ipuçları sunmaktadır. Yeni ay ve dolunay dönemlerinde psikiyatrik acil başvuruların belirgin biçimde arttığı görülmüş, bu durum ay döngüsünün psikiyatrik belirtiler üzerindeki etkilerinin daha derinlemesine araştırılması gerektiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Ay Evreleri, Psikiyatrik Acil, Transilvanya Etkisi,

The Relationship Between Lunar Phases and Psychiatric Emergency Admissions: An Eight-Year Retrospective Analysis

Abstract: Background: The potential influence of lunar phases on human behavior has long intrigued both the general public and the scientific community. The so-called "Transylvania effect" proposes a conceptual link between the moon's synodic cycle and psychiatric symptoms; however, scientific evidence supporting this claim remains limited and inconsistent. Aim: This study aimed to quantitatively examine the possible association between lunar phases and psychiatric emergency admissions using a comprehensive dataset spanning eight years. Methods: In this retrospective cross-sectional study, a total of 4,488 individuals aged 18 years and older who presented to a university hospital emergency department with psychiatric complaints between January 1, 2016, and October 24, 2024, were evaluated. Cases were classified into five diagnostic categories, and daily admission frequencies were analyzed across the four main lunar phases using Poisson and Negative Binomial regression models. Seasonal variation was controlled in the statistical analyses. Results: Compared to the waning moon phase, total psychiatric admissions, suicide attempts, and psychotic-manic exacerbations were significantly more

frequent during the new moon and full moon phases ($p < 0.001$). Anxiety-related visits were significantly elevated only during the full moon ($p = 0.005$). No statistically significant seasonal differences were observed. Conclusion: The findings provide noteworthy support for the Transylvania effect, suggesting a marked increase in psychiatric emergency admissions during new and full moon phases. These results underscore the need for further research into the biological, psychological, and sociocultural mechanisms that may underlie this phenomenon.

Keywords: Lunar Phases, Psychiatric Emergency, Transylvania Effect

Makale id= 87

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5543-9761

Beyin Tümörlü Hastalarda; Cep Telefonu Kullanımı, Sigara İçimi ve Kranial Görüntülemelerin Sağlıklı Kontrol Grubu İle Karşılaştırmalı İncelenmesi.

Doç.Dr. Sema Yılmaz Rakıcı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Tuba Uyar Cankay[2]
[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi
[2]İstanbul Medeniyet Üniversitesi Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi. İstanbul, Türkiye

*Corresponding author: Sema Yılmaz Rakıcı

Özet: Çalışmanın amacı, primer beyin tümörlü hastalar ile sağlıklı control grubu karşılaştırarak çeşitli prognostik faktörlerin etkisini araştırmaktır. Analiz demografik verileri, klinik sunumları, nörolojik bulguları, görüntüleme sonuçlarını, tümör patolojisini ve sağkalım ölçümlerini içeriyordu Çalışmaya primer beyin tümörü teşhisi konmuş 89 hasta ile 80 sağlıklı bireyden oluşan bir kontrol grubu dahil edildi. Temel bulgular, hasta grubunda 26 hasta (%29,2) baş ve boyun ağrısı ilk semptom iken, ikinci semptom epilepsi 22 hastada (%24,7) bildirilen en yaygın ilk iki şikayetler olduğunu tespit edildi. Çoğu kanser hastasının (n=46, %51,7) tanıdan önce hiç BT veya MR taramasından geçmediği gözlemlendi. Hasta grubunda Ortalama BT ve/veya MR çekim sayısı: 3,9±3,6; 2 (1-15) idi. Sigara süre; Paket/yıl hasta ve control grupları karşılaştırıldığında istatiksel olarak anlamlı oranda hasta grubunda yüksek idi. 29,3 ±16,0 30,0 (5-80) ve 16,0±7,5 15,0 (10-40); p=0,001. BT çekimi oranı kanser grubunda n=37 (%41,6) iken kontrol grubunda ise 67 hastada (%85,9) tomografi hiç çekilmemişti. Cep telefonu kullanım süresi (yıl) hasta grubunda daha düşük oranda olduğu tespit edildi 13.3±5.4 ve 15.3±4.7, p= 0.016). Bu bulgular, primer beyin tümörlü hastalar ve kanser olmayan kontrol grubu hakkında önemli içgörüler sunarak, etkili tedavi stratejilerine ve kanser önleme programlarına yönelik daha fazla araştırma yapılması gerektiğinin altını çizmektedir.

Anahtar Kelimeler: Primer Beyin Tümörü, Sigara, Cep Telefonu, Kranial Mrg, Kranial Tomografi

In Patients With Brain Tumors; a Comparative Study of Cell Phone Use, Smoking, and Cranial Imaging With a Healthy Control Group

Abstract: The aim of the study is to investigate the effects of various prognostic factors by comparing patients with primary brain tumors, with a healthy control group. The analysis included demographic data, clinical presentations, neurological findings, imaging results, tumor pathology, and survival measurements. The study included 89 patients diagnosed with primary brain tumors and a control group of 80 healthy individuals. Key findings revealed that in the patient group, 26 patients (29.2%) reported headache and neck pain as the first symptom, while the second symptom, epilepsy, was reported in 22 patients (24.7%), making them the two most common initial complaints. It was observed that most cancer patients (n=46, 51.7%) had never undergone a CT or MRI scan before diagnosis. The average number of CT and/or MRI scans in the patient group was 3.9±3.6; 2 (1-15). The duration of smoking, measured in pack/year, was significantly higher in the patient group compared to the control group, with values of 29.3±16.0 30.0 (5-80) versus 16.0±7.5 15.0 (10-40); p=0.001. The rate of CT scans in the cancer group was n=37 (41.6%), while in the control group, 67 patients (85.9%) had never undergone a tomography. The duration of mobile phone use (years) was found to be lower in the patient group at 13.3±5.4 compared to 15.3±4.7 (p=0.016). These findings provide important insights into patients with

primary brain tumors and the cancer-free control group, highlighting the need for further research into effective treatment strategies and cancer prevention programs.

Keywords: Primary Brain Tumor, Smoking, Mobile Phone, Cranial Mrı, Cranial Tomography.

Makale id= 147

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9072-0217

Bilinçli Sedasyon İle Fiberoptik Bronkoskopi Yapılan Hastalarda Deksmedetomidin ve Midazolamın Arter Kan Gazına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Soner Demirbaş[1] , Dr. Ai Tolga Çelik[2]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs hastalıkları Kliniği
[2]Alanya Eğitim Araşttırma Hastanesi

*Corresponding author: Soner Demirbaş

Özet: Amaç: Fiberoptik bronkoskopi sırasında kullanılan iki farklı sedatif ajanın, yapılan işlem tipinin ve süresinin, hastaların demografik özelliklerinin arteriyel kan gazındaki parametreler üzerine etkisini değerlendirmek, bu etkenleri birbirleri ile kıyaslamaktır. Yöntem: Çalışmaya Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı Bronkoskopi ünitesinde Ocak 2023-Şubat 2024 tarihleri arasında bronkoskopi yapılan 18 yaş ve üzeri, bronkoskopi sedasyonu için deksmedetomidin veya midazolam ilaçları alan, bronkoskopi öncesi ve sonrası arteriyel kan gazı değerleri bulunan 40 kadın ve erkek hasta dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hasta dosyalarından hastaların yaşı, ek hastalık, kullandığı ilaçlar, sigara alışkanlığı, bronkoskopi endikasyonu, süresi ve bronkoskopi için kullanılan sedatif madde türü ve bronkoskopi öncesi-sonrası hastalara ait arteriyel kan gazı değerleri kaydedildi. İstatistiksel analizde SPSS versiyon 22.0 kullanıldı. Sonuçlar %95'lik güven aralığında, anlamlılık p <0,05 düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamızda hastaların %50,0'ına (n=20) bronkoskopi öncesi sedasyon için midazolam, %50,0'ına (n=20) deksmedetomidin verilmişti. Tüm hastaların %75,0'ı (n=30), midazolam verilen hastaların %70,0'ı (n=14), deksmedetomidin verilen hastaların ise %80,0'ı (n=16) erkekti. Kullanılan ilaca göre cinsiyet dağılımı istatistiki olarak benzer bulundu (p=0,465). Tüm hastaların %77,5'inde (n=31) komorbidite mevcutken bu oranların ilaç gruplarında dağılımında istatistiki olarak anlamlı düzeyde fark izlenmedi (p=1,000). Midazolam ve deksmedetomidin verilen hasta grupları arasında ilaç kullanımı, sigara kullanımı, sigara miktarı, bronkoskopi işlem süresinin dağılımında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark izlenmedi (p>0,05). Tüm hastaların %37,5'ine (n=15) interstisyel akciğer hastalığı, %27,5'ine (n=11) akciğerde kitle, %17,5'ine (n=7) pnömoni, %12,5'ine (n=5) hemoptizi, %5,0'ına (n=2) antrakozis nedeniyle bronkoskopi yapılmıştır. Midazolam verilen hastalarda PaO2 ve SaO2 değerlerinin işlem sonrasında anlamlı düzeyde düştüğü, laktat değerinin ise anlamlı düzeyde arttığı belirlenmiştir (p değerleri sırasıyla; p=0,005; p=0,011; p=0,020). Deksmedetomidin verilen hastalarda PaCO2 ve SaO2 değerlerinin işlem sonrasında anlamlı düzeyde düştüğü belirlenmiştir (p değerleri sırasıyla; p=0,014; p=0,027). İşlem öncesi ve işlem sonrası PaO2 düzeyi KOAH olan hastalarda olmayanlara göre istatistiki olarak anlamlı düzeyde düşük belirlendi (p değerleri sırasıyla; p=0,042; p=0,004). Sonuç: Çalışmamızda sedatif ajan olarak midazolam uygulanan grupta PaO2, SaO2 değerleri işlem sonrasında işlem öncesine göre düşüş izlenmiştir. Laktat değerinde ise işlem sonrası işlem öncesine göre artış izlenmiştir. Sedatif ajan olarak deksmedetomidin kullanılan grupta PaCO2 ve SaO2 değerlerinde işlem sonrası işlem öncesine göre düşüş izlenmiştir. Midazolam uygulanan hastalarda işlem sonrası arter kan gazı değerlerinde işlem öncesine göre daha fazla parametrede anlamlı değişiklik gözlenmesi nedeni ile sedatif ajan olarak deksmedetomidin kullanımı daha güvenli olarak değerlendirilmiştir. KOAH tanısı olan tüm gruplardaki hastalarda işlem sonrası bakılan SaO2 değeri, işlem öncesine göre düşüş göstermiştir. KOAH tanılı hastalarda sedatif ajan farkı

olmaksızın saturasyon değerlerinde işlem sonrası işlem öncesine göre düşüş daha fazla izlenmiş olup, bronkoskopi yapılacak KOAH tanılı hastalarda işlem anında daha dikkatli olunması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Fiberoptik Bronkoskopi, Sedasyon, Arter Kan Gazı, Midazolam, Deksmedetomidin

Makale id= 132

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-9317-0719

Biyoinformatik Analizler Kullanılarak Baş ve Boyun Squamöz Hücreli Karsinomunda Potansiyel Bir Biyobelirteç Olarak Glutatyon Peroksidaz 8

Dr. Öğretim Üyesi Gönül Şeyda Seydel[1]
[1]Niğde Zübeyde Hanım Sağlık Hizmetleri MYO, Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü, Niğde

Özet: Glutatyon peroksidaz 8 (GPX8), kanser progresyonunda rol oynadığı bilinmektedir; ancak baş ve boyun skuamöz karsinomu (HNSC) üzerindeki rolü hâlâ net değildir. Bu çalışma, biyoinformatik analizler aracılığıyla GPX8'in HNSC'deki ekspresyon düzeyini, promotör metilasyonunu, prognostik önemini ve bağışıklık sistemi ile ilişkisini araştırmayı amaçlamaktadır. GPX8 ekspresyonu, çeşitli kanser türlerinde GENT2 kullanılarak analiz edildi ve HNSC alt tiplerindeki ekspresyonu GEPIA2 aracılığıyla değerlendirildi. Promotör metilasyonu ve sağkalım analizleri UALCAN kullanılarak değerlendirildi. Protein-protein etkileşimleri ve zenginleştirme analizleri STRING aracılığıyla incelendi. HNSC'deki bağışıklık hücresi infiltrasyonu ise TIMER kullanılarak araştırıldı. GPX8 ekspresyonu, HNSC dokularında ve alt tiplerinde anlamlı derecede artış göstermiştir. Promotör metilasyon düzeyleri de HNSC dokularında yükselmiştir. Yüksek GPX8 ekspresyonu, özellikle ileri tümör evrelerinde, kötü genel sağkalım ile korelasyon göstermiştir. Ayrıca GPX8, oksidatif stres ve antioksidan fonksiyonla ilişkili süreçlerle bağlantılı bulunmuş ve $CD4^+$ T hücreleri, makrofajlar, nötrofiller ile dendritik hücrelerin infiltrasyonu ile pozitif korelasyon göstermiştir. Bu bulgular, GPX8'in HNSC'de bir biyobelirteç olarak potansiyel taşıdığını göstermektedir. Klinik kullanılabilirliğinin doğrulanabilmesi için ileri düzey deneysel çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Gpx8, Baş ve Boyun Skuamöz Hücreleri Karsinoma, Biyoinformatik, Oksidatif Stres, İmmün İnfiltrasyon, Biyobelirteç

Glutathione Peroxidase 8 As a Potential Biomarker in Head and Neck Squamous Cell Carcinoma Using Bioinformatics Analysis

Abstract: Glutathione peroxidase 8 (GPX8) has been implicated to cancer progression; however, its role in head and neck squamous cell carcinoma (HNSC) remains unclear. This study aimed to explore the expression, promoter methylation, prognostic significance, and immune associations of GPX8 in HNSC through bioinformatic analyses. GPX8 expression across various cancer types were analyzed using GENT2, and its expression in HNSC subtypes was assessed via GEPIA2. Promoter methylation and survival analyses were evaluated using UALCAN. Protein-protein interactions and enrichment analyses were examined through STRING. Immune cell infiltration in HNSC was investigated using TIMER. GPX8 was significantly upregulated in HNSC tissues and subtypes. Promoter methylation levels were elevated in HNSC tissues. High GPX8 expression correlated with poor overall survival, especially in advanced tumor grades. GPX8 was associated with processes related to oxidative stress and antioxidant functions. GPX8 expression showed a positive correlation with the infiltration of $CD4^+$ T cells, macrophages, neutrophils, and dendritic cells. These findings suggest that GPX8 may serve as a biomarker in HNSC. Further experimental validation is required to confirm its clinical utility.

Keywords: Gpx8, Head and Neck Squamous Cell Carcinoma, Bioinformatic, Oxidative Stress, İmmune İnfiltration, Biomarker.

Makale id= 57

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1188-0918

Brentuximab Vedotin İnfüzyonuna Bağlı Anafilaktik Reaksiyon: 17 Yaşında Bir Olgu ve Başarılı Desensitizasyon Protokolü

Uzman Dr. Ercan Yılmaz[1]
[1]İnönü Üniversitesi

Özet: Amaç: Brentuximab vedotin (BV), Hodgkin lenfoma gibi CD30 pozitif olan malignitelerin tedavisinde etkili bir seçenektir. Ancak nadiren ciddi aşırı duyarlılık reaksiyonlarına neden olabilir. Bu olgu sunumunda, BV tedavisinin üçüncü infüzyonu sırasında anafilaktik reaksiyon gelişen 17 yaşındaki bir hastada uygulanan başarılı desensitizasyon protokolü sunulmaktadır. Olgu: Hodgkin lenfoma tanısıyla BV tedavisi alan 17 yaşındaki erkek hasta, üçüncü infüzyon siklusu sırasında yaygın döküntü, hipotansiyon, taşikardi ve bilinç değişiklikleriyle başvuran anafilaktik reaksiyon geçirdi. Epinefrin, sıvı, antihistaminik ve steroid tedavisine hızlı yanıt alındı. Daha sonraki infüzyonlarda tedaviye devam edilebilmesi amacıyla 12 basamaklı bir desensitizasyon protokolü uygulandı. Premedikasyonla birlikte uygulanan protokol iyi tolere edildi ve sonraki infüzyonlarında herhangi bir reaksiyon gözlenmedi. Sonuç: Brentuximab vedotin'e bağlı anafilaksi nadir fakat ciddi bir komplikasyondur. Bu olgu, uygun şekilde planlanmış bir desensitizasyon protokolü ile tedaviye ara verilmeden güvenli devam edilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Brentuximab Vedotoin, Anafilaksi, Desensitizasyon

Anaphylactic Reaction to Brentuximab Vedotin Infusion: A 17-Year-Old Case and Successful Desensitization Protocol

Abstract: Brentuximab vedotin (BV) is an effective therapeutic option for CD30-positive malignancies such as Hodgkin lymphoma. However, it may rarely cause severe hypersensitivity reactions. This case report presents a successful desensitization protocol in a 17-year-old patient who developed an anaphylactic reaction during the third infusion of BV therapy. Case: A 17-year-old male patient receiving BV for the treatment of Hodgkin lymphoma developed an anaphylactic reaction during the third infusion cycle, presenting with widespread rash, hypotension, tachycardia, and altered consciousness. The patient responded rapidly to treatment with epinephrine, intravenous fluids, antihistamines, and corticosteroids. To continue the treatment, a 12-step desensitization protocol was implemented in subsequent infusions. The protocol, administered along with premedication, was well tolerated, and no hypersensitivity reactions were observed in later administrations. Conclusion: Anaphylaxis associated with brentuximab vedotin is a rare but serious complication. This case demonstrates that, with a properly designed desensitization protocol, treatment can be safely continued without interruption.

Keywords: Brentuximab Vedotoin, Anaphylaxis, Desensitization

Makale id= 21

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5118-0780

Bronkoskopi ve Endobronşiyal Ultrason (Ebus) Raporlamasının Otomasyonu: Chatgpt-4o'nun Rolü ve Performans Değerlendirmesi

Dr. Öğretim Üyesi İsmail Dal[1]
[1]Kastamonu Üniversitesi

Özet: Amaç: Bu çalışma, ChatGPT-4o'nun bronkoskopi ve endobronşiyal ultrason (EBUS) raporlarının oluşturulmasındaki uygulanabilirliğini, doğruluğunu ve klinik faydasını değerlendirmekte; yapay zekâ tarafından oluşturulan raporları uzman değerlendirmeleriyle karşılaştırmaktadır. Yöntemler: Beş farklı bronkoskopi ve EBUS senaryosu için ChatGPT-4o kullanılarak tıbbi raporlar oluşturulan kesitsel bir teknoloji doğrulama çalışması yapılmıştır. Raporlar, iki göğüs cerrahı ve bir göğüs hastalıkları uzmanı tarafından doğruluk, klinik uygunluk ve anlaşılabilirlik açısından 5 puanlık Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir. Değerlendiriciler arası uyumu ölçmek için Cohen'in kappa katsayısı hesaplanmıştır. Gerçek hasta verisi kullanılmamıştır. Bulgular: Yapay zekâ tarafından oluşturulan raporlar, standart bronkoskopi ve EBUS işlemlerinde yüksek doğruluk göstermiştir (medyan Likert puanı: 5/5). Daha karmaşık vakalarda (örneğin endobronşiyal tümörler, hemoptizi yönetimi), klinik akıl yürütme eksikliği ve rapor üretiminde değişkenlik gibi bazı küçük sınırlılıklar tespit edilmiştir. Ancak, büyük bir hataya rastlanmamıştır. Uzman değerlendirmeleri güçlü bir değerlendiriciler arası uyum göstermiştir (Cohen'in kappa = 0.82) ve bu da yapay zekâ destekli raporlamanın güvenilirliğini desteklemektedir. Sonuç: ChatGPT-4o, bronkoskopi ve EBUS raporlarının otomatikleştirilmesinde yüksek doğruluk ve yapılandırılmış formatlama ile umut verici bir potansiyele sahiptir. Ancak özellikle klinik yargı gerektiren karmaşık vakalarda insan denetimi gerekliliğini sürdürmektedir. Yapay zekânın tıbbi dokümantasyona entegrasyonu, klinik iş akışını verimli hâle getirebilir; ancak uygulamaya geçmeden önce gerçek dünya koşullarında daha fazla doğrulama ve etik konuların ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bronkoskopi, Doğal Dil İşleme, Yapay Zekâ, Klinik Dokümantasyon, Makine Öğrenmesi

Automation of Bronchoscopy and Endobronchial Ultrasound (Ebus) Reporting: the Role and Performance Evaluation of Chatgpt-4o

Abstract: Objective: This study evaluates the feasibility, accuracy, and clinical utility of ChatGPT-4o in generating bronchoscopy and endobronchial ultrasound (EBUS) reports, comparing AI-generated reports with expert-reviewed documentation. Methods: A cross-sectional technology validation study was conducted using ChatGPT-4o to generate medical reports for five distinct bronchoscopy and EBUS scenarios. Reports were assessed by two thoracic surgeons and one pulmonologist for accuracy, clinical relevance, and comprehensibility using a 5-point Likert scale. Cohen's kappa coefficient was calculated to measure inter-rater agreement. No real patient data were used. Results: AI-generated reports demonstrated high accuracy in standard bronchoscopy and EBUS procedures (median Likert score: 5/5). In more complex cases (e.g., endobronchial tumors, hemoptysis management), minor limitations were identified, including lack of clinical reasoning and variability in report generation. However, no major errors were detected. Expert evaluations showed strong inter-rater agreement (Cohen's kappa = 0.82),

supporting the reliability of AI-generated documentation. Conclusion: ChatGPT-4o shows promising potential for automating bronchoscopy and EBUS report generation, with high accuracy and structured formatting. However, human oversight remains essential, particularly for complex cases requiring clinical judgment. The integration of AI into medical documentation could enhance workflow efficiency, but further real-world validation and ethical considerations must be addressed before clinical implementation.

Keywords: Bronchoscopy, Natural Language Processing, Artificial Intelligence, Clinical Documentation, Machine Learning

Makale id= 239

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6817-4686

CA125 Düzeyleri, Periferik Konjesyonu Olmayan Düşük Ejeksiyon Fraksiyonlu Kalp Yetersizliği Hastalarında Sağ Ventrikül Disfonksiyonunu Öngörebilir Mi ?

Dr. Öğretim Üyesi İlke Erbay[1]
[1]Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: Kalp yetersizliği, gelişmiş ülkelerdeki bireylerin yaklaşık %1–2'sini etkileyen, görülme sıklığı yaşla birlikte artan ve yüksek mortaliteye sahip önemli bir sağlık sorunudur. Sol ventrikül yetmezliğine eşlik eden sağ ventrikül (SV) disfonksiyonu, hastalığın seyrini daha da kötüleştirerek prognozu belirgin biçimde olumsuz etkiler. Bu nedenle SV fonksiyonunun erken dönemde ve güvenilir şekilde değerlendirilmesi, tedavi stratejilerinin belirlenmesi açısından kritik öneme sahiptir. Bu çalışmada, periferik konjesyon bulgusu olmayan ve düşük sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonlu kalp yetersizliği (LVEF ≤ %40) olan hastalarda, serum CA125 düzeylerinin triküspit anüler planda sistolik ekskursiyon (TAPSE) ölçümüyle tanımlanan SV disfonksiyonunu öngörmedeki tanısal değerinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Ocak 2024 – Mayıs 2025 tarihleri arasında Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Kalp Yetersizliği Polikliniği'ne başvuran ve LVEF ≤ %40 olan, NYHA sınıf I–II düzeyinde semptomatik stabil hastalar retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Periferik ödem, yakın zamanda geçirilmiş miyokard enfarktüsü veya miyokardit, malignite, otoimmün hastalık, aktif enfeksiyon ya da ileri organ yetmezliği olanlar dışlanmıştır. SV fonksiyonu TAPSE ölçümü ile değerlendirilmiş; TAPSE <17 mm olan hastalar SV disfonksiyonu olarak kabul edilmiştir. Serum CA125 ve BNP düzeyleriyle TAPSE arasındaki ilişkiler analiz edilmiş, CA125'in tanısal performansı ROC analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Çalışmaya toplam 107 hasta dahil edildi. Toplam 107 hastanın 35 (%32.7)'inde TAPSE <17 mm olup SV disfonksiyonu mevcuttu. SV disfonksiyonu olan hastalar, normal SV fonksiyonuna sahip olanlara kıyasla anlamlı düzeyde daha yaşlıydı [73.0 (68.0–78.0) vs. 65.5 (58.3–73.0) yıl, p=0.001]. Ayrıca bu hastalarda CA125 düzeyleri anlamlı ölçüde daha yüksekti [93.0 (22.1–184.0) vs. 9.1 (6.6–15.4), p<0.001]. CA125 ile TAPSE arasında anlamlı negatif korelasyon saptandı (ρ = –0.613, p<0.001). ROC eğrisi analizi sonucunda, SV disfonksiyonu öngörüsünde CA125 için 17.4 U/mL düzeyi optimal kesim değeri olarak belirlendi ve bu değerde duyarlılık %83.0, özgüllük %82.0 olarak hesaplandı (AUC: 0.880, %95 GA: 0.810–0.951, p<0.001). Sonuç: CA125 düzeyleri, periferik konjesyonu olmayan ve düşük LVEF'li KY hastalarında SV disfonksiyonunu öngörmede kullanılabilecek pratik, noninvaziv ve erişilebilir bir biyobelirteç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kalp Yetersizliği; Sağ Ventrikül Disfonksiyonu; CA125; Tapse

Can CA125 Predict Right Ventricular Dysfunction in Heart Failure Patients With Reduced Ejection Fraction Without Clinical Signs of Peripheral Congestion'

Abstract: Objective: Heart failure affects approximately 1–2% of the population in developed countries and becomes more prevalent with age. Its high mortality rate makes it a major public health concern. When right ventricular (RV) dysfunction accompanies left ventricular failure, clinical outcomes worsen significantly. Therefore, early identification of RV involvement is critical for risk assessment and

treatment planning. This study aimed to investigate the diagnostic value of serum CA125 levels in predicting RV dysfunction, defined by tricuspid annular plane systolic excursion (TAPSE), in heart failure patients with reduced ejection fraction (LVEF ≤40%) and no clinical signs of peripheral congestion. Methods: This retrospective study included patients with LVEF ≤40% and NYHA class I–II symptoms who presented to the Heart Failure Outpatient Clinic of Zonguldak Bulent Ecevit University Faculty of Medicine between January 2024 and May 2025. Patients with peripheral edema, recent myocardial infarction or myocarditis, malignancy, autoimmune disease, active infection, or advanced renal/hepatic failure were excluded. RV function was assessed solely by TAPSE, with values <17 mm indicating RV dysfunction. Serum CA125 and BNP levels were recorded. Correlations with TAPSE were analyzed, and the diagnostic performance of CA125 was assessed by ROC analysis. Results: Among the 107 patients included, 35 (32.7%) had TAPSE <17 mm. These patients were older [73.0 vs. 65.5 years, p=0.001], and had significantly higher CA125 levels [93.0 vs. 9.1 U/mL, p<0.001]. CA125 was strongly inversely correlated with TAPSE (ρ = –0.613, p<0.001). ROC analysis identified 17.4 U/mL as the optimal CA125 cut-off to predict RV dysfunction (sensitivity: 83.0%, specificity: 82.0%, AUC: 0.880, 95% CI: 0.810–0.951, p<0.001). Conclusion: Serum CA125 may serve as a practical, non-invasive biomarker for identifying RV dysfunction in heart failure patients with reduced LVEF and no peripheral congestion.

Keywords: Heart Failure; Right Ventricular Dysfunction; CA125; Tapse

Makale id= 74

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-7054-8889

Candida Sp. Referans Kökenlerinde Biyofilm Tabaka Kalınlıklarının Çeşitli Yöntemler İle Ölçülmesi

Dr. Öğretim Üyesi Nurnehir Baltacı Bozkurt[1] , Doç.Dr. Vildan Özkan Bilici[2]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi,
Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
[2]Afyon Kocatepe Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Fizik Bölümü

*Corresponding author: Nurnehir Baltacı Bozkurt

Özet: Candida türlerinin neden olduğu mantar enfeksiyonları yüksek mortalite ve yüksek maliyetler ile sonuçlanan, önemi gün geçtikçe artan bir sağlık sorunudur. Biyofilm tabakasının koruyucu mekanizmalarının varlığı ve vücudun çeşitli bölgelerine yayılma kabiliyetleri tedaviyi doğrudan etkilemektedir. Candida sp. türleri fırsatçı patojen olup, nozokomiyal enfeksiyonlarda ve immunsupresif hastalardaki uzun süreli yerleştirilen drenler, kanüller, kataterler, tüpler veya diğer yapay cihazlara sahip hastalardaki biyofilme bağlı kolonizasyondan sorumlu tutulmaktadır. Bu nedenle Candida sp. türlerinin neden olduğu biyofilm kapasitelerinin anlaşılması ve mekanizmalarının aydınlatılması, invazif kandidoz enfeksiyonlarının süreçleri ve tedavisi açısından önem arz etmektedir. Candida türleri için önemli bir virülans faktör olan biyofilm oluşumu günümüzde daha çok geleneksel yöntemler (var-yok analizleri) ile araştırılmaktadır; ancak bu yöntemler biyofilmin niceliksel olarak ölçülmesine olanak tanımamaktadır. Çalışmamızda Taramalı Elektron Mikroskobu (Scanning Electron microscope, SEM) ve Atomik Kuvvet Mikroskobu (AFM) kullanılarak Candida albicans ATCC 90028, Candida glabrata ATCC 2001 ve Candida tropicalis ATCC 750 referans kökenlerinin in vitro şartlarda cam yüzeyde oluşturdukları biyofilm tabakalarının ölçülmesi amaçlanmıştır. Çalışmamızda vertikal kesim yöntemi uygulanarak SEM'de yanal yüzeyde biyofilm kalınlık ölçümü yapılmıştır. SEM ve AFM sonuçları benzerlik göstermişti; ancak ölçüm netliği açısından ileri validasyon çalışmalarına ihtiyaç bulunmaktadır. Sonuç olarak SEM yanal yüzey görüntülerinden elde edilen veriler ile AFM topografi sonuçlarının, Candida türlerinin yapmış olduğu biyofilmin ileri ölçüm metodu olarak kullanılabileceği düşünülmüştür.

Not: Bu çalışma Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından 22.KARİYER.004 proje numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Candida, Taramalı Elektron Mikroskobu, Atomik Kuvvet Mikroskobu, Biyofilm

Measurement of Bıofilm Layer Thıckness in Candida Sp. Reference Straıns Wıth Varıous Methods

Abstract: Fungal infections caused by Candida species are an increasingly important health problem resulting in high mortality and high costs. The presence of protective mechanisms of the biofilm layer and their ability to spread to various parts of the body directly affect the treatment. Candida sp. species are opportunistic pathogens and are responsible for biofilm-associated colonization in nosocomial infections and in immunosuppressed patients with long-term implanted drains, cannulas, catheters, tubes or other artificial devices. Therefore, understanding the biofilm capacities caused by Candida sp. species and elucidating their mechanisms are important for the processes and treatment of invasive candidosis

infections. Biofilm formation, which is an important virulence factor for Candida species, is currently mostly investigated by traditional methods (presence-absence analysis); however, these methods do not allow quantitative measurement of biofilm layers. Therefore, the aim of this study was to measure the biofilm layers formed by Candida albicans ATCC 90028, Candida glabrata ATCC 2001 and Candida tropicalis ATCC 750 reference strains on glass surfaces under in vitro conditions using Scanning Electron microscope (SEM) and Atomic Force Microscopy (AFM). In our study, biofilm thickness was measured on the lateral surface in SEM by applying vertical cutting method. SEM and AFM results were similar; however, further validation studies are needed for measurement accuracy. As a result, it is thought that the data obtained from SEM lateral surface images and AFM topography results can be used as an advanced measurement method in biofilm layers made by Candida species.

Keywords: Candida, Scanning Electron Microscope, Atomic Force Microscopy, Biofilm

Makale id= 83

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000309581502

Cizre Devlet Hastanesi'nde 3 Yıllık Bruselloz Seroprevalansı

Uzman Dr. Tuğba Ayvalık Rüzgarkesen[1] , Uzman Dr. Ceyda Geyiktepe Güçlü[2]
[1]Cizre Dr. Selahattin Cizrelioğlu Devlet Hastanesi
[2]Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji

*Corresponding author: Tuğba Ayvalık Rüzgarkesen

Özet: Amaç: Bruselloz ülkemizde en yaygın görülen zoonotik hastalıklardan biridir. Serolojik tanısında Rose Bengal, Standart Tüp Aglütinasyon ve Coombs gibi testler kullanılmaktadır. Bu çalışmada serum örneklerinde Rose Bengal tarama testi pozitif örneklerde Brusella antikor titresi saptanarak bölgemizdeki bruselloz seroprevalansını belirlemek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Cizre Devlet Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji laboratuvarına Haziran 2022-Haziran 2025 tarihleri arasında çeşitli kliniklerden Bruselloz ön tanısı ile gönderilen serumlar dahil edilmiştir. Serum örneklerinde Rose Bengal (Biomedica Diagnostic, Kanada) ile Brusella taraması yapılmıştır. Tarama testi pozitif serumlarda Brusella Metser Coombs'lu Brusella testi (Metserlab Biyolojik Ürünler, Türkiye) ile antikor titresi belirlenmiştir. Bulgular: 2022-2023 arası 4.355, 2023-2024 arası 2.954 ve 2024-2025 arasında ise 3.270 olmak üzere toplam 10.579 serum örneğinde Rose Bengal çalışılmış olup, 2022-2023'te 525'i, 2023-2024'te 324'ü ve 2024-2025'te ise 546'sı olmak üzere toplam 1.395 (%13.2)'inde tarama pozitif tespit edilmiştir. Tarama testi pozitif tespit edilen örneklerin tamamında Brusella antikor titresi 1/160 ve üzeri olarak saptanmıştır. Örneklerin 355 (%25.4)'i 1/160, 562 (%40.3)'si 1/320, 124 (%8.9)'ü 1/640 ve 354 (%25.4)'ü 1/1280 titre pozitif olarak tespit edilmiştir. Sonuç: Hastanemizde üç yıllık süreçte Brusella seroprevalansı %13.2 olarak tespit edilmiştir. Bölgemiz Bruselloz açısından endemik bir bölgedir ve seroprevelansı belirlemek enfeksiyonun takip ve kontrolünü sağlamak için oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bruselloz, Rose Bengal, Seroprevelans

3-Year Seroprevalence of Brucellosıs in Cızre State Hospıtal

Abstract: Objective: Brucellosis is one of the most common zoonotic diseases in our country. For serological diagnosis, tests such as Rose Bengal, Standard Tube Agglutination, and Coombs are used. In this study, our aim was to determine the seroprevalence of brucellosis in our region by performing the Rose Bengal screening test on serum samples, and determining Brucella antibody titers in samples that tested positive. Materials and Methods: The study included serum samples sent with a pre-diagnosis of brucellosis from various clinical departments to the Medical Microbiology Laboratory of Cizre State Hospital between June 2022 and June 2025. Brucella screening was performed using the Rose Bengal test (Biomedica Diagnostic, Canada). In samples that tested positive by the screening test, antibody titers were determined using the Brucella Metser Coombs test (Metserlab Biological Products, Turkey). Results: A total of 10,579 serum samples were tested with Rose Bengal: 4,355 samples in 2022–2023, 2,954 samples in 2023–2024, and 3,270 samples in 2024–2025. Of these, 525 (2022–2023), 324 (2023–2024), and 546 (2024–2025) samples tested positive, totaling 1,395 (13.2%) Rose Bengal-positive samples. In all positive samples, Brucella antibody titers were found to be ≥1/160. Of these, 355 (25.4%) had a titer of 1/160, 562 (40.3%) had 1/320, 124 (8.9%) had 1/640, and 354 (25.4%) had 1/1280.

Conclusion: The seroprevalence of brucellosis was determined to be 13.2% over a three-year period at our hospital. Our region is endemic for brucellosis, and determining seroprevalence is highly important for monitoring and controlling the infection.

Keywords: Brucellosis, Rose Bengal, Seroprevalence

Makale id= 71

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-8418-4745

Çocuk ve Ergenlerde Bipolar Bozukluk Belirtilerinin Dürtüsellik ve Dikkat Eksikliği İle İlişkileri

Asst.Prof.Dr. Mustafa Tolga Tunagür[1]
[1]Sakarya University

Özet: Amaç: Bu çalışmada, çocuk ve ergenlerde gözlemlenen bipolar bozukluk belirtileri ile dürtüsellik ve dikkat eksikliği belirtileri arasındaki ilişkiler incelenmiştir. Yöntem: Araştırma, 12-18 yaş aralığındaki 80 gönüllü çocuk ve ergene uygulanmıştır. Katılımcılar, Ergenler için Duygudurum Bozuklukları Ölçeği – Ebeveyn Formu (EDBÖ-E) kesme puanına göre yüksek riskli (≥6 puan) ve düşük riskli (<6 puan) gruplara ayrılmıştır. Tüm katılımcılara sosyodemografik veri formu, Turgay Ölçeği, Conners-Wells Ergen Özbildirim Ölçeği (CW-Ergen) ve Barratt Dürtüsellik Ölçeği (BDÖ) kısa formu uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmamızdaki çocuk ve ergenlerin yaş ortalamaları 13,36±2,77 yıldı. Katılımcıların %43,8'i (n=35) kız çocuk ve %56,3'ü (n=45) erkek çocuktu. Bununla birlikte, EDBÖ-E puanı 6 ve üzeri olan 27 çocuk Bipolar Bozukluk Yüksek Risk (BB-YR) grubunu oluşturdu. Buna karşın, Bipolar Bozukluk Düşük Risk (BB-DR) (EDBÖ-E<6) grubunda 53 çocuk vardı. Bipolar Bozukluk risk grupları arasında Turgay Ölçeği, CW-Ergen ve BDÖ tüm alt puanları anlamlı farklıydı. Bipolar bozukluk yüksek risk grubunda düşük risk gruna kıyasla Turgay Ölçeği dikkatsizlik, aşırı hareketlilik, karşıt olma karşı gelme ve davranım bozukluğu alt puanları anlamlı yüksekti. Benzer şekilde, CW-Ergen ölçeğinin davranım problemleri, bilişsel problemler/dikkatsizlik, hiperaktivite ve DEHB indeksi puanları anlamlı yüksekti. Son olarak, BDÖ'nin plan yapmama, motor dürtüsellik, dikkatte dürtüsellik ve toplam puanları gibi dürtüsel davranışlarla ilişkili puanları BB-DR grubunda BB-YR grubuna göre daha düşüktü. Sonuç: Bulgular, bipolar bozukluk riski yüksek olan çocuk ve ergenlerde dürtüsellik ve dikkat eksikliği belirtilerinin daha belirgin olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, tanı süreçlerinde bu belirtilerin birlikte değerlendirilmesinin önemini vurgulamakta ve erken müdahale stratejilerinin geliştirilmesine katkı sağlayabilecek niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Bipolar Bozukluk, Dürtüsellik, Dikkat Eksikliği, Dehb

The Relationships Between Bipolar Disorder Symptoms and Impulsivity and Attention Deficit in Children and Adolescents

Abstract: Objective: This study aimed to examine the relationship between bipolar disorder symptoms and symptoms of impulsivity and attention deficit observed in children and adolescents. Method: The study was conducted with 80 voluntary children and adolescents aged between 12 and 18 years. Participants were divided into high-risk (≥6 points) and low-risk (<6 points) groups according to the cut-off score of the Mood Disorder Questionnaire for Adolescents – Parent Form (MDQ-A-P). All participants completed a sociodemographic data form, the Turgay Scale, the Conners-Wells Adolescent Self-Report Scale (CW-A), and the short form of the Barratt Impulsiveness Scale (BIS-11-SF). Results: The mean age of the children and adolescents in our study was 13.36±2.77 years. Of the participants, 43.8% (n=35) were female and 56.3% (n=45) were male. Twenty-seven children with an MDQ-A-P score of 6 or above were classified as the High-Risk Bipolar Disorder (HR-BD) group, while the

remaining 53 children were classified as the Low-Risk Bipolar Disorder (LR-BD) group. All subscale scores of the Turgay Scale, CW-A, and BIS differed significantly between the bipolar risk groups. In the HR-BD group, subscale scores of the Turgay Scale—such as inattention, hyperactivity, oppositional defiance, and conduct disorder—were significantly higher than those in the LR-BD group. Similarly, the CW-A subscales for conduct problems, cognitive problems/inattention, hyperactivity, and the ADHD index were significantly elevated. Finally, BIS scores related to impulsive behaviors—including non-planning, motor impulsivity, attentional impulsivity, and total impulsivity—were significantly lower in the LR-BD group compared to the HR-BD group. Conclusion: The findings indicate that symptoms of impulsivity and attention deficit are more pronounced in children and adolescents at high risk for bipolar disorder. These results underscore the importance of evaluating these symptoms collectively in diagnostic processes and suggest that they may contribute to the development of early intervention strategies.

Keywords: Bipolar Disorder, İmpulsivity, İnattention, AdhD.

Makale id= 198

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3329-1866

Çocuklarda Antibiyotik Kullanımına İlişkin Ebeveyn Bilgisi: Kesitsel Anket Çalışması

Uzman Dr. Serkan Atıcı[1]
[1]Okan Üniversitesi Hastanesi

Özet: Giriş: Gereksiz antibiyotik kullanımı ülkemizde önemli bir halk sağlığı sorunudur. Antibiyotik direnci ise tüm dünyada giderek artan bir tehdit oluşturmaktadır. Bilgilendirme müdahalesi içermeyen bu çalışmada ebeveynlerin çocuklarının kullanacağı antibiyotikler hakkındaki bilgilerinin ölçülmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Çocuk enfeksiyon hastalıkları polikliniğine başvuran, çocuğuna antibiyotik reçete edilmesi planlanan 171 ebeveyn çalışmaya alınarak, yüz yüze görüşme tekniği ile anket çalışması yapılmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan 150 anne ve 21 babanın yaş ortalaması 29,7±4,6 idi (19-45 yaş). Antibiyotikler hakkında ana bilgi kaynağı sorulduğunda katılımcıların %33.3 (n=57) doktorlar, %22.8 (n=39) internet, %19.3 (n=33) eczacılar, %11.1 (n=19) hemşire gibi yardımcı sağlık personeli, %7.6 (n=13) komşular gibi çevreden, %5.9 (n=10), diğer kaynaklardan cevabını verdi. Katılımcılara bildikleri antibiyotik isimleri sorulduğunda ilk söyledikleri antibiyotiklerin %61.4'ü penisilin türevi, %15.8'i makrolid grubu, %11.7 si sefalosporin grubu, %8.2'si diğer grup antibiyotikler olup, 5 ebeveyn (%2.9) antibiyotik olmayan ilaç ismi söyledi. Ailelere antibiyotiklerin yapabileceği yan etkiler veya zararları sorulduğunda katılımcıların %30.4'ü ishal yapabileceğini, %23.4'ü karaciğer veya böbreğe zararlı olabileceğini, %19.9'u alerjik yan etki yapabileceğini, %14.6'sı mide rahatsızlığı oluşturabeleceği, %11.7 diğer yan etkiler yapabileceği cevabını verdiler. Ebeveynlerin %88.3'ü (n=151) çocuklarına hekim reçetesi olmadan antibiyotik kullanmadıklarını bildirdi. Katılımcı ailelerin %93.6'sı (n=160) antibiyotiği önerilen dozda kullandığını ifade etti. Ancak tedavi süresine uyum oranı %63.2 olarak kaydedildi. Her üç ebeveynden biri, çocuğun semptomları hafiflediğinde antibiyotik tedavisini önerilen süreden erken sonlandırdığını belirtti. Sonuç: Ailelerin antibiyotikler hakkında ana bilgi kaynağı doktorlar olsa da, güvenilirliği şüpheli olan internet ve çevresel (akraba, komşu, vb.) kaynakların etkisinin de yüksek olduğu gözlendi. Ailelerin yan etki bilgileri kısıtlıydı ve antibiyotik direnci konusunda yeterli bilgileri yoktu. Çocuk muayenelerinde antibiyotikler hakkında ailelere kısa bilgilendirmeler yapılmalı, sosyal medya kampanyaları ile doğru bilgiler paylaşılmalı, eczacılar, hemşireler gibi tüm sağlık çalışanlarına farkındalık eğitimleri verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik Kullanımı, Ebeveyn Bilgisi, Anket Çalışması

Parental Knowledge About Antibiotic Use in Children: A Cross-Sectional Survey Study

Abstract: Introduction: Unnecessary antibiotic use is a significant public health problem in our country. Antibiotic resistance poses an increasingly serious global threat. This study, which did not include an educational intervention, aimed to measure parents' knowledge about antibiotics prescribed for their children. Materials and Methods: The study included 171 parents whose children were planned to be prescribed antibiotics at a pediatric infectious diseases outpatient clinic, using face-to-face survey technique. Results: The mean age of 150 mothers and 21 fathers participating in the study was 29.7±4.6 years (range 19-45 years). When asked about their primary source of information about antibiotics, 33.3% (n=57) reported physicians, 22.8% (n=39) the internet, 19.3% (n=33) pharmacists, 11.1% (n=19)

auxiliary healthcare personnel such as nurses, 7.6% (n=13) community sources like neighbors, and 5.9% (n=10) other sources. When participants were asked to name antibiotics they knew, 61.4% first mentioned penicillin derivatives, 15.8% macrolides, 11.7% cephalosporins, and 8.2% other antibiotic groups, while 5 parents (2.9%) named non-antibiotic medications. Regarding potential side effects or harms of antibiotics, 30.4% reported diarrhea, 23.4% mentioned liver or kidney damage, 19.9% allergic reactions, 14.6% stomach discomfort, and 11.7% other side effects. 88.3% (n=151) of parents stated they did not give antibiotics to their children without a physician's prescription. 93.6% (n=160) of participating families reported using antibiotics at the prescribed dosage. However, adherence to the recommended treatment duration was recorded at only 63.2%. Conclusion: Although physicians remain the primary source of information about antibiotics for families, the influence of potentially unreliable sources such as the internet and community contacts (relatives, neighbors, etc.) was notably high. Parents had limited knowledge about side effects and inadequate information about antibiotic resistance. Brief educational interventions about antibiotics should be provided to families during pediatric consultations, accurate information should be shared through social media, and awareness training should be provided to all healthcare professionals.

Keywords: Antibiotic Use, Parental Knowledge, Survey Study

Makale id= 129

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-7766-4276

Çocukluk Çağında Dev Abdominopelvik Kistik Kitleler: İpuçlarından Tanıya

Dr. Öğretim Üyesi Büşra Şeker[1]
[1] İstinye Üniversitesi

Özet: Abdominopelvik kistik kitleler pediatrik hastalarda yaygındır. Kitleler intraperitoneal veya retroperitoneal olabilir. Pediatrik kistik abdominopelvik kitleler birçok kökene sahip olabilir. Yaş, yer ve görüntüleme bulgularının dikkate alınması ayırıcı tanıda yardımcı olur. Bu çalışmada, görüntüleme bulguları ışığında çocuklarda dev kist ve kist benzeri abdominopelvik kitlelerin yaygın ve nadir nedenlerini ipuçları ile sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik, Pelvis, Ct, Mr, Ultrason,

Giant Abdominopelvic Cystic Masses in Childhood: Imaging Features&clues

Abstract: Abdominopelvic cystic masses are common in pediatric patients. The massses may be intraperitoneal or retroperitoneal.Pediatric cystic abdominopelvic masses can be of many origins. Consideratons of age , location and imaging findings aids in the differential diagnosis. In this pictorial essay, we aimed to present the common and rare causes of giant cyst and cyst-like abdominopelvic masses in children in the light of imaging findings.

Keywords: Paediatric, Pelvis, Ct, Mr, Ultrasound, Desicion Analysis

Makale id= 89

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6569-9877

Çocukluk Çağında Geç Tanı Alan Yabancı Cisim Aspirasyonları

Uzman Dr. Hande Yüksel Bulut[1]
[1]Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk İmmünoloji-Alerji Bölümü, Ankara

Özet: GİRİŞ: Yabancı cisim aspirasyonu (YCA) en sık üç yaş altı çocuklarda görülür. Yabancı cisim (YC) ile havayolunun tam obstrüksiyonu hayatı tehdit eden, acil bir durumdur. Hava yolundaki parsiyel obstrüksiyonlar ise YC'nin yerleştiği bölgeye göre nispeten hafif semptomlarla kendini gösterir. OLGU SUNUMU OLGU 1: İki yaş yedi ay erkek hasta 12 gündür olan öksürük ve nefesinde hışıltı sesi şikayeti ile başvurdu. Anamnezinde iki hafta önce kuruyemiş yerken ani öksürük ve tekrarlayan kusmasının olduğu, o gün acile başvurduğunda akut gastroenterit olarak değerlendirildiği öğrenildi. Özgeçmişinde özellik yoktu. Soy geçmişinde babada astım öyküsü vardı. Fizik muayenesinde ateşi 38◦C, akciğer sesleri sol tarafta azalmıştı, solda sekretuar ralleri, ekspirium uzunluğu vardı. Laboratuvar tetkiklerinde beyaz küre: 28,7 x10^3/µL (nötrofil hakimiyetinde), crp:30 mg/l, biyokimyasal değerleri normal sınırdaydı. Akciğer grafisinde solda aşikar havalanma artışı vardı. Hastaya ampisilin sulbaktam tedavisi başlandı, yapılan bronkoskopisinde sol bronştan fındık parçasının çıkarıldığı öğrenildi. Hastanın bronkoskopi ve antibiyotik tedavisi sonrası kontrolünde solunum sesleri her iki tarafta eşitti. Hastanın 1 yıllık takibinde tekrar eden bir hışıltı atağı olmadı. OLGU 2: Üç yaş altı ay kız hasta son bir aydır burun tıkanıklığı ve sağ taraflı olan seröz burun akıntısı şikayeti ile başvurdu. Alerjik rinitin diğer bulguları olan burun kaşıntısı, hapşırık ve göz semptomları tariflemiyordu. Özgeçmişinde özellik yoktu. Soy geçmişinde annede mevsimsel alerjik rinit ve polen alerjisi öyküsü vardı. Fizik muayenesinde sağ taraflı burun akıntısı ve sürekli burun silme nedeniyle sağ burun çevresi bölgesinde tahriş ve kurutlanma görüldü. Burun deliklerine ışık ile bakıldığında sağ burun deliği alt konka ön kısmında ten rengine yakın bir yabancı cisim olduğu görüldü. Diğer sistem muayeneleri olağandı. Laboratuvar tetkikleri normal sınırdaydı. Hastanın sağ burun deliğinden ten renginde sünger parçası çıkarıldı. Bir hafta sonraki kontrolünde burun akıntısı ve tıkanıklığı tamamen geriledi, burun çevresindeki tahriş düzeldi. SONUÇ: Hava yolundaki parsiyel obstrüksiyonlar YC'nin yerleştiği bölgeye göre; burun içinde ise tek taraflı alerjik rinit semptomlarını taklit eden burun tıkanıklığı, seröz veya seropürülan burun akıntısı, bronşiyal bölgede ise tek taraflı wheezing ve tek taraflı olarak azalmış solunum sesi olarak görülür. Aspirasyon meydana geldiğinde ebeveynin fark etmemesi, klinisyenlerin üst solunum yolu enfeksiyonu, alerjik rinit, astım, akciğer enfeksiyonu gibi yanlış tanı koymaları YCA tanısını geciktirmektedir. Bu duruma "gizli YCA" denilmektedir. Çocuklarda gizli YCA'ları klinik pratikte nadiren görülür. YCA önlenmesinde özellikle üç yaşın altındaki çocukların kuruyemişler gibi yüksek riskli yiyecekleri tüketmemeleri, küçük parçalı oyuncak ve diğer cisimlerden uzak kalmaları önerilir. Kronik, tekrarlayan ve alışılagelmişin dışında seyreden solunum yolu semptomlarının ayırıcı tanısında YCA her zaman düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yabacı Cisim Aspirasyonu, Alerjik Rinit, Astım

Makale id= 70

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-6939-6689

Çok Seviyeli Spontan Epidural Hematom İçin Laminoplasti Kullanımı

Dr. Öğretim Üyesi Selim Şeker[1]
[1]İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Bahçeşehir Liv Hospital

Özet: Amaç: Spontan spinal epidural hematom (SSEH), kalıcı nörolojik hasarı önlemek için zamanında müdahale gerektiren nadir bir nöroşirürjik acil durumdur. Bu raporda iki servikotorasik SSEH vakası sunularak klinik durumları, tanı yöntemleri ve cerrahi yaklaşım tartışılmaktadır. Vaka Açıklamaları: Vaka 1'de ilerleyici boyun ağrısı ve parapleji ile gelen 27 yaşında bir erkek sunulmakta. Manyetik rezonans Görüntülemede (MRG), C5'ten T2'ye kadar uzanan ve ileri derecede spinal kord basısına neden olan posterior yerleşimli epidural hematom izlendi. Cerrahi girişim olarak laminoplasti ve hematom boşaltılması yapıldı ve hastanın ameliyat sonrası erken dönemde tam motor fonksiyonunu geri kazandığı görüldü. Vaka 2'de atriyal fibrilasyon için antikoagülasyon tedavisi gören 61 yaşında bir erkek sunuldu. Parapleji ve şiddetli servikotorasik ağrı ile geldi. MRG'de, C3'ten T7'ye kadar uzanan posterior yerleşimli epidural hematom olduğu görüldü. Antikoagülasyonun tersine çevrilmesinden sonra hastaya acil olarak laminoplasti ile birlikte hematom boşaltılması yapıldı ve ameliyattan sonra kısmi motor iyileşme yaşadı. Tartışma: SSEH tipik olarak akut başlangıçlı ağrı ve nörolojik fonksiyon bozuklukları ile ortaya çıkan ve sıklıkla iskemik inme gibi diğer durumları taklit edebilen acil müdehale gerektiren bir durumdur. MRG, hematomun ve omuriliğin durumu hakkında önemli bilgiler sağlayarak tanı için altın standarttır. Erken cerrahi dekompresyon, özellikle ilerleyici nörolojik defisiti olan hastalarda olumlu sonuçlar için kritik öneme sahiptir. Postoperatif spinal instabiliteyi önlemek için laminektomi yerine laminoplasti uygun bir cerrahi seçenektir. Sonuç: Laminoplasti, yeterli dekompresyon sağlarken spinal instabilite ve laminektomi sonrası görülebilen komplikasyonları en aza indiren SSEH için uygulanabilir bir cerrahi seçenektir. Özellikle ciddi nörolojik defisiti olanlarda hasta sonuçlarını iyileştirmek için hızlı tanı ve cerrahi müdahale esastır.

Anahtar Kelimeler: Spontan Spinal Epidural Hematom; Laminoplasti; Laminektomi; Kifoz

The Use of Lamınoplasty for Multılevel Spontaneous Epıdural Hematoma

Abstract: Aim: Spontaneous spinal epidural hematoma (SSEH) is a rare neurosurgical emergency that requires timely intervention to prevent permanent neurological damage. This report aims to present two cases of cervicothoracic SSEH and discuss the clinical presentation, diagnostic approach, and surgical management. Case Descriptions: Case 1 involves a 27-year-old male who presented with progressive neck pain and paraplegia. MRI revealed a posterior epidural hematoma extending from C5 to T2, causing significant spinal cord compression. Laminoplasty was performed, and the patient regained full motor function postoperatively. Case 2 describes a 61-year-old male on anticoagulation therapy for atrial fibrillation. He presented with paraplegia and severe cervicothoracic pain. MRI showed a posterior epidural hematoma extending from C3 to T7. After reversing anticoagulation, the patient underwent emergency laminoplasty and experienced partial motor recovery postoperatively. Discussion: SSEH typically presents with acute onset of pain and neurological deficits, often mimicking other conditions like ischemic stroke. MRI is the gold standard for diagnosis, providing crucial information on the extent

of the hematoma and spinal cord involvement. Early surgical decompression is critical for favorable outcomes, particularly in patients with progressive neurological deficits. Laminoplasty was chosen over laminectomy to prevent postoperative spinal instability. Conclusion: Laminoplasty is a viable surgical option for SSEH, offering sufficient decompression while minimizing risks of spinal instability and post-laminectomy complications. Prompt diagnosis and surgical intervention are essential to improve patient outcomes, especially in those with severe neurological deficits.

Keywords: Spontaneous Spinal Epidural Hematoma; Laminoplasty; Laminectomy; Kyphosis

Makale id= 97

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-5737-5880

Covıd-19 Pandemisinin Türkiye'de Mutsuzluk, Umutsuzluk ve İntihar Oranları Üzerine Etkisi: Tüik Verilerine Dayalı Bir Karşılaştırmalı Analiz (2017–2022)

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Karaağaç[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: COVID-19 pandemisi, yalnızca fiziksel sağlığı değil, bireylerin psikolojik dayanıklılığını da tehdit eden küresel bir kriz olmuştur. Pandemiyle birlikte gündelik yaşam pratiklerinde yaşanan köklü değişiklikler, bireylerin duygudurumunu ve genel ruh sağlığını olumsuz yönde etkilemiştir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından sağlanan veriler aracılığıyla pandemi öncesi (2017–2019) ve pandemi dönemi (2020–2022) arasındaki mutsuzluk, umutsuzluk ve intihar oranlarını karşılaştırmalı olarak incelemektir. Çalışmada kullanılan mutsuzluk ve umutsuzluk oranları, yaşam memnuniyeti anketlerinde bireylerin kendi beyanlarına dayanırken; intihar oranları yüz binde olarak bildirilen resmi ölüm verilerine dayanmaktadır. Veriler Jamovi programı üzerinden analiz edilmiş; pandemi öncesi ve sonrası dönemler arasındaki farkı saptamak amacıyla bağımsız örneklemler için t-testi uygulanmış, etki büyüklüğü Cohen's d ile hesaplanmıştır. Bulgular, pandemi döneminde hem kadın hem erkeklerde mutsuzluk oranlarının anlamlı şekilde arttığını; erkeklerdeki artışın özellikle dikkat çekici olduğunu göstermektedir ($p = 0.011$, $d = -3.62$). İntihar oranlarında da anlamlı artış gözlenmiştir. Umutsuzluk oranlarında artış olsa da istatistiksel olarak anlamlılık sınırında kalmıştır. Bu bulgular, COVID-19'un toplumsal ruh sağlığı üzerindeki yükünü vurgulamakta; kamu sağlığı politikalarının yalnızca fiziksel değil psikolojik iyilik halini de hedeflemesi gerektiğine dikkat çekmektedir

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, İntihar, Mutsuzluk, Umutsuzluk, Pandemi, Türkiye

Covid-19 Pandemic and Its Impact On Sadness, Hopelessness and Suicide Rates in Turkey: A Comparative Analysis Based On Tuık Data (2017–2022)

Abstract: The COVID-19 pandemic has been a global crisis not only affecting physical health but also posing serious challenges to psychological resilience and social functioning. Major shifts in daily life, such as social isolation, economic uncertainty, and fear of illness, have contributed to growing concerns about mental well-being. This study aims to comparatively examine changes in rates of sadness, hopelessness, and suicide in Turkey by analyzing pre-pandemic (2017–2019) and pandemic (2020–2022) data obtained from the Turkish Statistical Institute (TURKSTAT). Sadness and hopelessness rates were based on self-reported responses in national life satisfaction surveys, while suicide rates were derived from official mortality data reported per 100,000 individuals. Data analysis was conducted using the Jamovi software, employing independent samples t-tests to compare the two periods, and Cohen's d to estimate effect sizes. Findings revealed a statistically significant increase in sadness among both men and women, with a large effect size in men ($p = 0.011$, $d = -3.62$). A significant rise in total and male suicide rates was also observed. Although hopelessness levels increased, statistical significance was marginal. These results emphasize the substantial psychological toll of the pandemic on the Turkish population and underline the importance of integrating mental health considerations into public health

policy and crisis response planning. Preventive strategies must address emotional distress and suicidal ideation to mitigate the long-term effects of such global events.

Keywords: Covıd-19, Suicide, Sadness, Hopelessness, Pandemic, Turkey

Makale id= 224

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9857-2370 / 0000-0002-9411-3318

Dikkatin Elektroensefalogram ile Ölçülmesi

Araştırmacı İrem Aslan[1] , Doç.Dr. Gülsüm Akdeniz[2]
[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

*Corresponding author: İrem Aslan

Özet: Giriş: İnsan beyni, çevreden gelen çok sayıda duyusal bilgiyle aynı anda karşılaşsa da, bu bilgilerin tamamını eş zamanlı olarak işleyemez. Bu durum karşısında dikkat mekanizması devreye girerek, hangi uyarıların öncelikli olarak değerlendirileceğini belirler. Dikkat, bilişsel kaynakların etkin kullanımında kritik rol oynar. Görsel dikkat ise, görsel ortamda yer alan uyarıcılar arasında seçim yapılmasını sağlayan özgül bir dikkat biçimidir. Görsel dikkatin beyinde hangi bölgelerle ilişkili olduğu konusu, literatürde hâlen netlik kazanmamıştır. Bu çalışma, pareidolia temelli uyaranlar aracılığıyla, dikkat sisteminin beyindeki konumunu incelemeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sinirbilim Laboratuvarı'nda, 13 sağlıklı gönüllü katılımcıyla gerçekleştirilmiştir. EEG kayıtları sırasında katılımcılara iki farklı uyaran seti sunulmuştur. Birinci sette, siyah arka plan üzerinde kırmızı bir fiksasyon noktası eşliğinde, yüz benzeri pareidolia imgeleri gösterilmiş ve katılımcılardan bu yüz benzeri şekilleri algıladıklarında butona basmaları istenmiştir. İkinci sette ise dikkat süreçlerini ölçmek amacıyla, yine pareidolia içeren görseller kullanılmıştır; siyah arka plan üzerinde rastgele sunulan kırmızı ve yeşil noktalarla birlikte, katılımcılardan yalnızca yeşil renkteki pareidolia uyaranlarına tepki vermeleri beklenmiştir. Böylece, her iki sette de pareidolia uyaranları kullanılarak görsel dikkat ve seçici dikkat süreçlerinin beyindeki yansımaları incelenmiştir. Toplanan EEG verileri, Curry Neuroimaging Suite 7.0.12 yazılımı ile kantitatif EEG analiz teknikleri kullanılarak değerlendirilmiş; dikkat ve pareidolia algısının beyindeki elektriksel aktivite örüntüleri karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Bulgular: Set bir ve set iki için hedef uyaranlara ait EEG verileri, 600 milisaniye kadar olan zaman diliminde analiz edilmiştir. Set iki kapsamında, yeşil nokta hedef uyaranına karşı belirgin bir P400 EEG bileşeni gözlenirken, set birde benzer bir P400 yanıtı tespit edilmemiştir. Sonuç: Kantitatif EEG analizleri, ortaya çıkan EEG bileşeninin sağ posterior parietal kortekste lokalize olduğunu göstermiştir. Bu çalışma, görsel dikkat süreçlerinin ve ilgili beyin bölgelerinin haritalanması amacıyla, sinirbilim yüksek lisans tezi olarak çalışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Görsel Dikkat, Pareidolia, Eeg, Posterior Parietal Korteks, P400

Assessing Attention Using Electroencephalography

Abstract: Introduction: The human brain is constantly exposed to numerous sensory inputs but cannot process all of them simultaneously. Attention mechanisms help prioritize which stimuli are processed. Visual attention is a specific type of attention that enables the selection of relevant stimuli in the visual field. However, the exact brain regions associated with visual attention remain unclear. This study aims to examine the neural correlates of attention using pareidolia-based stimuli. Materials and Methods: Thirteen healthy participants took part in this study, conducted at the Neuroscience Laboratory of Ankara Yıldırım Beyazıt University. EEG recordings were taken while participants viewed two different stimulus sets. In the first set, face-like pareidolia images were shown on a black background with a red

fixation point, and participants were instructed to press a button when they recognized a face-like pattern. In the second set, participants were asked to respond only to green pareidolia stimuli, which were randomly presented alongside red ones. This setup was designed to measure selective visual attention. EEG data were analyzed using the Curry Neuroimaging Suite 7.0.12 with quantitative EEG methods to compare neural activity patterns related to attention and pareidolia perception. Results: EEG responses to target stimuli in both sets were analyzed within a 600-millisecond window. A clear P400 component was observed in response to green stimuli in Set 2, while no similar response was detected in Set 1. Conclusion: Quantitative EEG analyses revealed that the P400 component was localized in the right posterior parietal cortex. This study contributes to identifying the neural basis of visual attention and is being conducted as a master's thesis in neuroscience.

Keywords: Visual Attention, Pareidolia, Eeg, Posterior Parietal Cortex, P400

Makale id= 149

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6205-1207

Distal Radius Kırığı Alçı Tedavisinde Hastaların Sıkça Sorduğu Sorulara Chatgpt-4o'nun Yanıtlarının Doğruluk ve Tutarlılığının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Enver İpek[1]
[1]Şişli Hamidiye Etfal eğitim ve araştırma hastanesi

Özet: GİRİŞ Distal radius kırıkları erişkinlerde en sık rastlanan kırık tipidir ve olguların çoğu 4–6 hafta süren alçı immobilizasyonu ile tedavi edilir. Poliklinik yoğunluğu nedeniyle hasta-hekim yüz yüze iletişimi kısıtlı kalmakta, hastalar internetteki heterojen bilgilerden yararlanmaya çalışmaktadır. Büyük dil modelleri bu bilgi açığını kapatabilir; ancak güvenilirliklerinin klinik olarak doğrulanması gereklidir. Bu çalışma, ChatGPT-4o'nun, distal radius kırığı-alçı tedavisi hakkında Türkçe sıkça sorulan sorulara verdiği yanıtların doğruluk, bütünlük, güvenlik ve tutarlılığını değerlendirmeyi amaçladı. GEREÇ VE YÖNTEM Google Trends, hasta broşürleri ve klinik kayıtlar taranarak 30 özgün soru derlendi. Sorular "gpt-4o-2025-05-13" modeliyle üç farklı günde bağımsız oturumlarda soruldu. Üç el-bilek deneyimli ortopedi uzmanı yanıtları dört boyutta 1-3-5 Likert ölçeğiyle puanladı; 16-20 puan "Tam Uygun", 11-15 "Kısmen Uygun" olarak sınıflandırıldı. Gözlemciler arası uyum Fleiss κ, test-retest tutarlılığı ICC(3,1) ile hesaplandı. BULGULAR Toplam 270 değerlendirme analiz edildi. Ortalama toplam puan 18,07 ± 2,26 idi; 26/30 soruda (%86,7) "Tam Uygun" eşiği aşıldı. Boyut ortalamaları doğruluk 4,53 ± 0,86; bütünlük 3,80 ± 1,13; risk-güvenlik 4,80 ± 0,61; okunabilirlik 4,93 ± 0,37 olarak bulundu. Ateşman okunabilirlik skoru 7,8 ± 0,4 ölçüldü. En düşük puanlar aktivite kısıtlamaları ve kalıcı nörovasküler hasar sorularında görüldü. Fleiss κ 0,79, ICC 0,86 olup uyum yüksek düzeydeydi; zararlı öneri saptanmadı. TARTIŞMA Elde edilen yüksek doğruluk ve tutarlılık değerleri, ChatGPT-4o'nun hasta eğitimi alanında önceki sürümlerden belirgin ölçüde üstün olduğunu gösterdi. Ancak bütünlük puanı bazı sorularda yetersiz kaldı; model ayrıntılı zaman çizelgesi veya kanıta-dayalı referans veremedi. Okunabilirlik sınırının altında kalan dil düzeyi, düşük sağlık okuryazarlığına sahip hastalar için olumlu bir özellik olarak değerlendirildi. SONUÇ ChatGPT-4o, distal radius kırığının alçı tedavisine ilişkin Türkçe hasta sorularına yüksek doğrulukla, anlaşılır ve güvenli yanıtlar üretebilmektedir. Yine de özellikle aktivite kısıtlamaları ve komplikasyon takibi konularında hekim denetimi ve içerik zenginleştirmesiyle birlikte kullanılması önerilir; böylece dijital hasta danışmanlığında etkili bir destek aracı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Distal Radius Kırığı, Alçı İmmobilizasyonu, Hasta Eğitimi, Yapay Zekâ

Accuracy and Consistency of Chatgpt-4o Responses to Frequently Asked Questions From Patients Treated With Casting for Distal Radius Fracture

Abstract: Background Distal radius fractures (DRFs) are the most common fractures in adults and are usually managed with 4–6 weeks of cast immobilisation. Limited clinic time drives patients to seek online information of unpredictable quality. Large language models may fill this gap, but their clinical reliability must be verified. This study assessed the accuracy, completeness, safety and test–retest consistency of ChatGPT-4o's answers to Turkish FAQs about cast treatment of DRF. Methods Thirty original FAQs were compiled from Google Trends, patient leaflets and clinic records. Each question

was submitted to the model “gpt-4o-2025-05-13” in separate sessions on days 1, 3 and 5. Three fellowship-trained hand-wrist orthopaedic surgeons rated every reply in four domains (accuracy, completeness, risk/safety, readability) using a 1-3-5 Likert scale. Total scores of 16–20 were deemed “Fully Appropriate” and 11–15 “Partly Appropriate”. Inter-rater agreement (Fleiss κ) and test–retest reliability (ICC 3,1) were calculated. Results A total of 270 evaluations were analysed. The mean total score was 18.07 ± 2.26; 26/30 answers (86.7 %) were fully appropriate. Domain means were: accuracy 4.53 ± 0.86, completeness 3.80 ± 1.13, risk/safety 4.80 ± 0.61, readability 4.93 ± 0.37. The Ateşman readability index averaged grade 7.8 ± 0.4. The lowest-scoring topics concerned activity restrictions and long-term neurovascular complications. Inter-rater agreement was good (κ = 0.79) and test–retest reliability was excellent (ICC = 0.86). No harmful advice was detected. Conclusions ChatGPT-4o provides highly accurate, comprehensible and safe answers to Turkish patient questions about cast management of DRF, outperforming earlier model generations. Nevertheless, additional clinician review is advisable for queries on activity resumption and complication monitoring. With expert oversight, ChatGPT-4o may serve as a valuable adjunct in digital patient counselling.

Keywords: Distal Radius Fractures; Cast Immobilisation; Patient Education; Artificial Intelligence; Large Language Models; Chatgpt

Makale id= 190

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2462-0939

Doğum Sonrası Erken Dönemden Ergenliğe Kadar Beynin Farklı Bölgelerinde Fractalkine Profili

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Kemer Aycan[1] , Dr. Deniz Demirtaş[1] , Dr. Öğretim Üyesi Burak Gülcen[1] , Dr. Öğretim Üyesi Hasan Çalışkan[1]
[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Özlem Kemer Aycan

Özet: Fractalkine, beyinde eksprese edilen bir kemokindir. Fractalkine, mikroglia ve bağışıklık sisteminin aktivitesini modüle eder. Bu çalışmada, doğum sonrası erken dönemden ergenliğe kadar farklı beyin bölgelerinde ve serumda fractalkine düzeyleri araştırılmıştır. 15, 30 ve 41 günlük 30 Wistar albino erkek sıçan kullanılmıştır (her grupta n = 10). Etik onay, Etik Kuruldan alınmıştır (Onay numarası: 2024/12-3, Tarih: 18 Aralık 2024). Denekler Ketamin (50 mg/kg) + Ksilazin (10 mg/kg) ile ötenazi edildi. Prefrontal korteks, hipotalamus, talamus, striatum, hipokampus, temporal lob ve serum ELISA yöntemi ile analiz edildi. Normallik testi olarak Shapiro-Wilk testi uygulanmıştır. Normal dağılım gösteren veriler için tek yönlü ANOVA ve Tukey'in post-hoc testi uygulanmıştır. Normal dağılım göstermeyen veriler için Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U post-hoc testleri uygulanmıştır. Ergenliğe doğru talamus, temporal lob ve serumda belirgin bir artış gözlemlenmiştir. Buna karşılık, ergenliğe doğru hipokampus ve striatumda belirgin bir azalma gözlemlenmiştir. En yüksek fraktalkin düzeyleri 15 günlük sıçanların prefrontal korteksinde, 30 günlük sıçanların talamusunda ve 41 günlük sıçanların talamus ve serebellumunda ölçülmüştür. Erken gelişim aşamalarında meydana gelebilecek beyin hasarı, toksisite veya merkezi sinir sistemi hastalıkları, fraktalkin üretimini ve nöroimmüniteyi tahrip edebilir. Serumdaki artış ve ekspresyonu, translasyonel tıp perspektifinden pediatrik kliniklerde merkezi sinir sistemi gelişimini izlemek için yararlı bir biyomarker görevi görebilir.

Anahtar Kelimeler: Fractalkine, Nöroanatomi, Nörofizyoloji, Pediatrik Nörogelişim

Fractalkine Profile in Different Regions of the Brain From the Early Postnatal Period to Adolescence

Abstract: Fractalkine is a chemokine expressed in the brain. Fractalkine modulates the activity of microglia and the immune system. In the present study, fractalkine levels were investigated in different brain regions and serum from the early postnatal period to adolescence. Thirty Wistar albino male rats aged 15, 30, and 41 days were used (n = 10 per group). Ethical approval was obtained from the Ethics Committee (Approval number: 2024/12-3, Date: 18 December 2024). Subjects were euthanized by Ketamine (50mg/kg) + Ksilazin (10 mg/kg). The prefrontal cortex, hypothalamus, thalamus, striatum, hippocampus, temporal lobe, and serum were analyzed using the ELISA method. The Shapiro-Wilk test was used as a normality test. For data showing a normal distribution, one-way ANOVA and Tukey's post-hoc test were applied. For data that did not show a normal distribution, the Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U post-hoc tests were used. A remarkable increase was observed in the thalamus, temporal lobe, and serum toward adolescence. In contrast, a significant decrease was observed in the hippocampus and striatum toward adolescence. The highest fractalkine levels were measured in the prefrontal cortex of 15-day-old rats, in the thalamus of 30-day-old rats, and in the thalamus and

cerebellum of 41-day-old rats. Brain injury, toxicity, or central nervous system diseases that may occur during early developmental stages can destroy fractalkine production and neuroimmunity. The increase and expression of serum may serve as a valuable biomarker for monitoring central nervous system development in pediatric clinics from a translational medicine perspective.

Keywords: Fractalkine, Neuroanatomy, Neurophysiology, Pediatric Neurodevelopment

Makale id= 77

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4858-7480; 0000-0002-4669-0962

Elektif Kolesistektomilerde Antibiyotik Gereklilik mi Alışkanlık mi'

Dr. Öğretim Üyesi Fırat Canlıkarakaya[1] , Uzman Dr. Sabiha Nur Özmen[2]
[1]Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Amasya Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Fırat Canlıkarakaya

Özet: GİRİŞ: Cerrahi öncesi enfeksiyon ihtimalini azaltmak için profilaktik antibiyotik uygulaması çoğu cerrahi prosedür için rutin bir uygulamadır. Ancak enfeksiyon riskinin olmadığı ameliyatlarda profilaktik antibiyotik kullanılmazken ; riskin düşük olduğu operasyonlarda kullanımı tartışmalıdır. Elektif laparoskopik kolesistektomiler (LK) enfeksiyon riski düşük olup bu tartışmalı gruba girmektedir. AMAÇ: Bu araştırma, elektif LK operasyonu öncesi profilaktik antibiyotik kullanımı gerekliliğini araştırmayı amaçlamaktadır. GEREÇ VE YÖNTEM: 1 Ocak 2023 ile 1 Ocak 2025 tarihleri arasında Tokat Niksar Devlet Hastanesi ve Amasya Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde aynı cerrah tarafından opere edilen 126 hasta ile gerçekleştirildi. Akut kolesistit atağı, safra yolları girişimi geçirmemiş düşük enfeksiyon riskli elektif LK hastaları çalışmaya dahil edildi. Hastalar 2 gruba ayrıldı. Deney grubunda 61 hastaya operasyon öncesi herhangi bir antibiyotik verilmezken, kontrol grubundaki 65 hastaya anestezi indüksiyonunda tek doz 1 gram sefazolin verildi. Tüm hastalar 1 ay boyunca takip edildi. SONUÇLAR: Her 2 grupta da herhangi bir yüzeyel alan enfeksiyonu, kolanjit, subdiyafragmatik veya subhepatik koleksiyon ya da apse, idrar yolu enfeksiyonu ya da pnömoni gözlenmedi. TARTIŞMA: Cerrahi öncesi profilaktif antibiyotik özellikle steril olmayan, kendi florası bulunan bölgelerin operasyonlarında sıklıkla uygulanmaktadır. Ancak kolesistit hali olmayan, safra yollarına daha önce girişim olmamış enfeksiyon riski düşük kolesistektomi operasyonları öncesi profilaktik antibiyotik kullanımı tartışmalıdır. Çalışmada diğer özellikleri birbirine yaklaşık olarak eşleştirilmiş 2 grup hastada profilaksi gerekliliği değerlendirilmiş olup aralarında anlamlı fark saptanmamıştır. Çalışmadaki bulguların çift kör randomize prospektif büyük gruplarda yapılacak çalışmalarla desteklenmeye ihtiyacı vardır.

Anahtar Kelimeler: Kolesistektomi, Profilaktik Antibiyotik, Sefazolin

Is Antibiotic Use Necessary Or a Habit in Elective Cholecystectomies'

Abstract: INTRODUCTION: Prophylactic antibiotic use before surgery to reduce the risk of infection is a routine practice for most surgical procedures. However, prophylactic antibiotics are not used in surgeries where there is no risk of infection; while their use in surgeries where the risk is low is controversial. Elective laparoscopic cholecystectomies (LC) have a low risk of infection and are included in this controversial group. AIM: This study aims to investigate the necessity of prophylactic antibiotic use before elective LC surgery. MATERIAL AND METHODS: It was conducted with 126 patients who were operated by the same surgeon at Tokat Niksar State Hospital and Amasya Sabuncuoğlu Şerefeddin Training and Research Hospital between January 1, 2023 and January 1, 2025. Elective LC patients with low infection risk who had no acute cholecystitis attack or biliary tract intervention were included in the study. The patients were divided into 2 groups. In the experimental group, 61 patients were not given any antibiotics before the operation, while in the control group, 65

patients were given a single dose of 1 gram cefazolin during anesthesia induction. All patients were followed up for 1 month. RESULTS: No superficial area infection, cholangitis, subdiaphragmatic or subhepatic collection or abscess, urinary tract infection or pneumonia was observed in either group. DISCUSSION: Preoperative prophylactic antibiotics are frequently used in some abdominal operations. However, the use of prophylactic antibiotics before cholecystectomy operations in patients who do not have cholecystitis, who have not had previous intervention in the bile ducts and who have a low risk of infection is controversial. In the study, the need for prophylaxis was evaluated in 2 groups of patients whose other characteristics were approximately matched, and no significant difference was found between them. The findings in the study need to be supported by double-blind randomized prospective studies in large groups.

Keywords: Cholecystectomy, Prophylactic Antibiotics, Cefazolin

Makale id= 142

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8263-7547

Elektrik Çarpması Sonucu Posterior Omuz Çıkığına Eşlik Eden Eklem İçi Kırık: İhmal Edilmiş Nadir Bir Vaka

Uzman Dr. Emrah Cevat Ercan[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Konya Şehir Hastanesi

Özet: Elektrik Çarpması Sonucu Posterior Omuz Çıkığına Eşlik Eden Eklem İçi Kırık: İhmal Edilmiş Nadir Bir Vaka Giriş:Elektrik çarpması, düşük veya yüksek gerilimli akımın vücut üzerinden geçmesiyle ciddi sistemik ve muskuloskeletal komplikasyonlara yol açabilen bir durumdur. Özellikle yüksek voltaj maruziyeti kas spazmlarına bağlı olarak omuz çıkıkları ile sonuçlanabilir. Bu çıkıkların büyük kısmı anterior yöndeyken, nadir olarak posterior yönde de görülebilir. Ancak posterior çıkıklar çoğu zaman atlanmakta ve geç tanı almaktadır. Elektrik çarpmasına bağlı omuz çıkıkları nadir görülmekle birlikte, dikkatli değerlendirme yapılmadığında atlanma riski yüksektir. Materyal ve Metot: 42 yaşında erkek hasta, elektrik çarpmasından 15 gün sonra omuz ağrısı şikayeti ile polikliniğe başvurdu. Başvurusundan önce dış merkezde yalnızca medikal tedavi uygulanmış, radyolojik değerlendirme yapılmamıştı. Poliklinikte yapılan omuz grafisinde "ampül belirtisi" ve posterior çıkık bulguları izlenmesi üzerine Bilgisayarlı Tomografi (BT) çekilmiştir. Deltopektoral cerrahi yaklaşım ile omuz eklemine ulaşıldı. Subskapularis kası kaldırıldıktan sonra kırık odakları başsız kanüllü vidalar ile tespit edildi. Glenohumeral eklem redükte edilerek Philos plak ile osteosentez sağlandı. Subskapularis kası push-lock ve anchor ile onarıldı. Operasyon sonrası fizik tedavi programı başlatıldı. Bulgular: Hastanın postoperatif takiplerinde yara yeri komplikasyonu gözlenmedi. 2. ay kontrolünde omuz ekleminde tam hareket açıklığı sağlandı. Ağrısız, fonksiyonel omuz hareketleri mevcut olup, nörovasküler muayenesi normal sınırlardaydı. Literatürle karşılaştırıldığında benzer olgularda tanı gecikmesi yaygındır; ancak bu vakada BT ve fizik muayene ile tanı konulmuş, erken cerrahi ile iyi sonuç elde edilmiştir. Sonuç: - Elektrik çarpmasına bağlı posterior omuz çıkıkları nadir ve tanıda zorlayıcı olabilir. - Bilgisayarlı tomografi, tanıda kritik rol oynamaktadır. - Eklem içi kırıkla birlikte olduğunda cerrahi planlamanın hızlıca yapılması önemlidir. - Multidisipliner yaklaşım ve dikkatli fizik muayene, komplikasyonları önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler Elektrik Çarpması, Posterior Omuz Çıkığı, Omuz Kırığı, Bt, Cerrahi Tedavi

Intra-Articular Fracture Associated With Posterior Shoulder Dislocation Due to Electric Shock: A Rare Neglected Case

Abstract: Introduction Electrical shock is a condition that can lead to serious systemic and musculoskeletal complications when low or high voltage current passes through the body. Especially high voltage exposure can result in shoulder dislocations due to muscle spasms. While the majority of these dislocations are anterior, they can rarely be seen posteriorly. However, posterior dislocations are often overlooked and diagnosed late. Although shoulder dislocations due to electric shock are rare, the risk of being overlooked is high if careful evaluation is not made. Material and Method A 42-year-old male patient applied to the outpatient clinic with a complaint of shoulder pain 15 days after the electric

shock. Before his application, only medical treatment was applied at an external center and no radiological evaluation was performed. Computed Tomography (CT) was performed after the "bulb sign" and posterior dislocation findings were observed on the shoulder X-ray performed at the outpatient clinic. The shoulder joint was reached with a deltopectoral surgical approach. After the subscapularis muscle was lifted, the fracture foci were fixed with headless cannulated screws. The glenohumeral joint was reduced and osteosynthesis was achieved with a Philos plate. The subscapularis muscle was repaired with a push-lock and anchor. A physical therapy program was started after the operation. Results No wound complications were observed in the patient's postoperative follow-up. Full range of motion was achieved in the shoulder joint at the 2nd month follow-up. Painless, functional shoulder movements were present, and the neurovascular examination was within normal limits. When compared with the literature, delay in diagnosis is common in similar cases; however, in this case, diagnosis was made with CT and physical examination, and good results were obtained with early surgery. Conclusion - Posterior shoulder dislocations due to electric shock are rare and can be challenging to diagnose. - Computed tomography plays a critical role in diagnosis. - When accompanied by an intra-articular fracture, rapid surgical planning is important. - A multidisciplinary approach and careful physical examination can prevent complications.

Keywords: Electric Shock, Posterior Shoulder Dislocation, Shoulder Fracture, Ct, Surgical Treatment

Makale id= 259

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000231764914

Endoskopik Mide Botoksu Yapılan Hastalarda 6 Aylık Kilo Değişimlerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Serhat Ocaklı[1]
[1]Ankara Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet: GİRİŞ: Dünya Sağlık Örgütü'nün 2022 yılında yayınladığı rapora göre Avrupa bölgesindeki erişkinlerin %23'ünde, adölesanların ise %7'sinde obezite mevcuttur. Yine aynı raporda 2030 yılında bu oranın erişkinler için %37 olması öngörülmektedir. Amerikan toplumunda günümüzde her 3 yetişkinden birini etkileyen obezitenin 2030 yılında erişkinlerin yarısından fazlasında görüleceği tahmin edilmektedir. Ülkemizde ise obezite, kadınların %42,6'sında görülürken erkeklerin %26,2'sinde görülmektedir. Bu çalışmada amaç, ameliyat dışı zayıflama tedavilerinde olan ve etkisi tartışmalı olan endoskopik mide botoksu yönteminin sonuçlarının incelenmesidir. GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmaya 1 Ocak 2022 – 1 Mart 2022 tarihleri arasında Endoskopik İntragastrik Botulinum Toksin uygulaması yapılan ve 6 aylık takip bilgilerine ulaşılabilen hastalar dahil edildi. İşlemlerin tamamı tek bir hekim tarafından yapıldı. Hastalar işlemden sonra ilk ay haftada bir, takiben 3 ve 6.aylarda yüz yüze kontrole çağrıldı. her kontrolde ölçüm yapıldı. BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 159 hastadan 117 (%73,6)'si kadın ve ortalama yaş 36,5+-10,9, ortalama başlangıç kilosu 95,2+-17,7kg, ortalama başlangıç VKİ 34,1+-4,4kg/m2, ortalama fazla kilo (Excess Weight, EW) 30,5+-14,1kg idi. 6 aylık takip süresinin sonunda başlangıçta overweight olan grubun diğer obezite gruplarına göre belirgin şekilde daha etkili kilo verdiği görüldü. SONUÇ: Endoskopik mide botoksu, literatürde tartışmalı ve çelişkili sonuçlara sahip bir yöntemdir. Bu çalışmada özellikle başlangıç beden kitle indeksi 25-30kg/m2 olan overweight grubu hastaların fazla kilo kayıp oranları belirgin şekilde daha yüksek olarak tespit edildiğinden obezite tedavisi olmasa da fazla kilo tedavisinde destek bir yöntem olarak kullanılabileceği düşünüldü. ancak daha geniş serilerde yapılan prospektif randomize çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Mide Botoksu, Endoskopi

Makale id= 186

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4355-0200

Erken Ergenliğe Neden Olan Yumurtalık Kitlesinin Yönetimi

Uzman Dr. Ahmet Demez[1]
[1]Gaziantep Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Kız çocuklarında erken ergenlik, sekonder seks karakterlerinin 8 yaşından önce gelişmesi olarak tanımlanır. En sık nedenler idiyopatik ya da santral kökenliyken, nadiren juvenil granüloza hücreli tümörler gibi hormon üreten over tümörleri de etken olabilir. Hızlı pubertal ilerlemenin ve erişkin boy kısıtlılığının önlenmesi için erken tanı kritik öneme sahiptir. Amaç: Over tümörlerinin, çocuklarda erken ergenliğin nadir ancak klinik açıdan önemli nedenlerinden biri olarak rolünü vurgulamak ve juvenil granüloza hücreli tümörlere yönelik tanısal ve klinik yaklaşımı tartışmaktır. Yöntem: Sekiz yaşında bir kız çocuğu, son altı aydır her ay 3–4 gün süren ağrısız vajinal kanama şikayeti ile başvurdu. Bir yıl önce telarş başlamış olup, pubarş ve aksiller kıllanma yakın zamanda fark edilmişti. Kronik hastalığı veya ilaç kullanımı yoktu; ancak ebeveynleri akraba evliliği yapmıştı ve bir kuzeninde erken ergenlik öyküsü mevcuttu. Fizik muayenede, meme gelişimi Tanner evre T4, pubik kıllanma P3 ve aksiller kıllanma evre 3 olarak değerlendirildi. Boyu ve kilosu sırasıyla %95 ve %83 persentilin üzerindeydi. Pelvik ultrasonografide, uterusun anteriorunda yerleşmiş büyük ve heterojen bir kitle görüldü. Manyetik rezonans görüntüleme (MRG), over kaynaklı olduğu düşünülen 10×8 cm boyutlarında kompleks bir pelvik kitle saptadı. Bulgular: Kitle, sol salpingo-ooforektomi ile çıkarıldı. Makroskopik incelemede solid-kistik özellikte bir kitle gözlendi. Histopatolojik ve immünohistokimyasal incelemeler sonucunda Call-Exner cisimcikleri ve inhibin pozitifliği ile juvenil granüloza hücreli tümör tanısı doğrulandı. Kapsüler invazyon, lenfovasküler yayılım veya metastaz bulgusu izlenmedi. Postoperatif dönemde pubertal bulguların gerilediği ve vajinal kanamanın sonlandığı gözlendi. Sonuç: Juvenil granüloza hücreli tümörler nadir görülse de, erken ergenlik ve vajinal kanama ile başvuran kız çocuklarında ayırıcı tanıda mutlaka düşünülmelidir. Erken tanı ve cerrahi tedavi, hormonal komplikasyonların önlenmesi ve uzun dönem sağkalım açısından büyük önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Erken Ergenlik, Over, Tümör

Management of An Ovarian Mass Causing Precocious Puberty

Abstract: Introduction: Precocious puberty in girls is defined as the development of secondary sexual characteristics before the age of 8. While the most common causes are idiopathic or central in origin, rare cases may be attributed to hormone-secreting ovarian tumors such as juvenile granulosa cell tumors. Early diagnosis is critical to prevent rapid pubertal progression and compromised adult height. Objective: To highlight ovarian tumors as a rare but important cause of precocious puberty in children and to discuss the diagnostic and clinical approach to juvenile granulosa cell tumors. Method: An 8-year-old girl presented with monthly episodes of painless vaginal bleeding lasting 3–4 days for the past six months. Thelarche had been noticed one year earlier, and pubarche and axillary hair appeared more recently. There was no chronic illness or drug use; however, the parents were consanguineous, and a cousin had a history of early puberty. On exam, she was at Tanner stage T4 for breast development and P3 for pubic hair, with stage 3 axillary hair. Height and weight were above the 95th and 83rd percentiles,

respectively. Pelvic ultrasonography revealed a large heterogeneous mass anterior to the uterus. MRI showed a 10×8 cm complex pelvic mass, suggesting an ovarian origin. Results: The mass was surgically removed through a left salpingo-oophorectomy. Gross pathology revealed a solid-cystic mass. Histopathologic and immunohistochemical analysis confirmed a diagnosis of juvenile granulosa cell tumor, characterized by Call-Exner bodies and inhibin positivity. No evidence of capsular invasion, lymphovascular spread, or metastasis was found. Postoperatively, the patient showed regression of pubertal signs and cessation of vaginal bleeding during follow-up. Conclusion: JGCTs, while rare, are important differential diagnoses in girls with early puberty and vaginal bleeding. Prompt evaluation and surgical management are crucial to avoid hormonal complications and ensure long-term health outcomes.

Keywords: Precocious Puberty, Ovary, Tumor

Makale id= 234

Sözlü Sunum

ORCID ID: Şermin Can; 0000-0003-2688-4927, Muhammed Ayral: 0000-0002-2421-4842, Mehmet Akdag: 0000-0003-1377-4227

Erken Evre Larinks Kanserlerinde Transoral Lazer Cerrahisi ve Açık Parsiyel Cerrahinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Sermin Can[1] , Doç.Dr. Muhammed Ayral[1] , Prof.Dr. Mehmet Akdag[1]
[1]Dicle Universitesi

*Corresponding author: Sermin Can

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, erken evre larinks kanseri nedeniyle transoral lazer cerrahisi (TLM) ve açık parsiyel cerrahi (OPL) uygulanan hastalar arasında hastanede kalış süresi, trakeotomi oranı ve nazogastrik tüp takılma oranlarını karşılaştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Ocak 2015 ile Mart 2025 tarihleri arasında Dicle Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Kliniği'nde erken evre larinks kanseri nedeniyle transoral lazer cerrahisi uygulanan 31 hasta ve açık parsiyel cerrahi uygulanan 24 hasta çalışmaya dâhil edildi. Her iki grubun demografik verileri, hastanede kalış süreleri, trakeotomi oranları ve nazogastrik tüp takılma oranları karşılaştırıldı. Bulgular: TLM grubundaki 31 hastanın hiçbirine trakeotomi ya da nazogastrik tüp uygulanmadı. Buna karşılık, OPL grubundaki tüm hastalara hem trakeotomi hem de nazogastrik tüp takıldı. Trakeotomi ve nazogastrik tüp yerleştirme oranları, TLM grubunda OPL grubuna kıyasla anlamlı derecede daha düşüktü. Ayrıca, TLM grubunda ortalama hastanede kalış süresi (3,16 ± 1,93 gün), OPL grubuna kıyasla (21,21 ± 11,41 gün) anlamlı şekilde daha kısaydı. Tartışma ve Sonuç: Erken evre glottik kanserlerde her iki cerrahi yöntemin onkolojik ve fonksiyonel sonuçları benzer kabul edilmektedir. Ancak TLM uygulanan hastalarda trakeostomi ve nazogastrik tüp kullanım oranları çok daha düşüktür ve bu durum daha hızlı taburculukla sonuçlanmaktadır. TLM, larinks fonksiyonlarının korunma oranı ve bu fonksiyonların erken ve hızlı iyileşmesi açısından daha avantajlıdır.

Anahtar Kelimeler: Larinks Kanser, Trakeotomi, Lazer Cerrahisi, Parsiyel Larenjektomi

Comparison of Transoral Laser Surgery and Open Partial Surgery in Early-Stage Laryngeal Cancers

Abstract: Comparison of transoral laser surgery and open partial surgery in early-stage laryngeal cancers Objective: This study aimed to compare the length of hospital stay, tracheotomy surgery rate, and nasogastric tube insertion rates between patients who underwent transoral laser surgery and those who underwent open partial surgery for early-stage laryngeal cancer. Materials and Methods: 31 patients who underwent transoral laser surgery and 24 patients who underwent open partial surgery due to early-stage laryngeal cancer at Dicle University Otorhinolaryngology Clinic between January 2015 and March 2025 were included in the study. Demographic data, hospital stay, tracheotomy surgery rates, and nasogastric tube placement rates of both groups were compared. Results: In the TLM group, none of the 31 patients required tracheotomy or nasogastric tube insertion. In contrast, all patients in the OPL group underwent both tracheotomy and nasogastric tube insertion. The incidence of both tracheotomy and nasogastric tube placement was significantly lower in the TLM group compared to the OPL group. Additionally, the mean hospital stay was significantly shorter in the TLM group (3.16 ± 1.93 days) than in the OPL group (21.21 ± 11.41 days). Discussion and Conclusion: Oncologic and functional outcomes

are considered equivalent between the two modalities for early glottic cancers. Patients who undergo TLM have a much lower rate of tracheostomy and nasogastric tube placement, resulting in faster discharge. TLM is more advantageous in terms of the rate of preservation of laryngeal functions and the early and faster recovery of laryngeal functions.

Keywords: Larynx Cancer, Tracheotomy, Laser Surgery, Partial Laryngectomy

Makale id= 106

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-000184025536

Factors Affecting the Approach of Pregnant Women to Antenatal Tests in Konya

Öğr. Gör. Dr Görkem Aktaş[1]
[1]Selcuk University

Abstract: Antenatal care and screening tests are important in reducing maternal and infant mortality. Regular screening tests enable high-risk pregnancies to be identified early on, allowing appropriate prenatal care to be planned. Combining first and second trimester screening tests can achieve up to 87% accuracy in detecting Down's syndrome. This study was conducted to determine the factors influencing pregnant women's decisions to undergo antenatal screening tests. A survey was administered to 230 pregnant women visiting a state hospital in Konya between 1 May and 1 November 2023. The survey included questions about the women's age, gestational age, number of pregnancies, educational status and occupation. According to the results, the average age of women who agreed to undergo first- and second-trimester screening tests was 25.2, whereas the average age of those who refused the tests was 31.5. This suggests that younger pregnant women are more likely to undergo screening tests. Additionally, pregnant women who were informed about the triple test and glucose tolerance test were found to be at a more advanced stage of pregnancy. On average, women who did not undergo the tests had 4.4 pregnancies, compared to 2.1 for those who did. This suggests that women who have had multiple births are less likely to undergo screening tests. While having a profession does not affect the rate of test participation, educational level does make a significant difference: University graduates undergo antenatal screening tests at a significantly higher rate. In conclusion, the most prominent factors influencing the likelihood of undergoing antenatal screening tests are young age, a low number of pregnancies and a high educational level.

Keywords: Antenatal Screening, Down Syndrome, Educational Status of Pregnant Women

Makale id= 11

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2010-7230

Ferroptozisle İlişkili Genlerin Gliomdaki Rolü: Kapsamlı Biyoinformatik Analiz

Arş.Gör. Seyyid Mehmet Bulut[1] , Doç.Dr. Dilara Fatma Akın[1]
[1]Ömer Halisdemir Üniversitesi

*Corresponding author: Seyyid Mehmet Bulut

Özet: Giriş: Gliom, merkezi sinir sisteminde en sık rastlanan primer malign tümör olup, hastaların yaşam kalitesi ve bilişsel fonksiyonlarını etkilemektedir. Ferroptoz, demire bağımlı lipid peroksidasyonuyla karakterize edilen, redoks dengesizliği temelli programlı hücre ölümü biçimidir. Bu süreç; demir metabolizması, lipid metabolizması ve antioksidan yanıt gibi hücre içi biyolojik mekanizmaları kapsamaktadır. Son dönemdeki çalışmalar, ferroptozun indüklenmesinin gliom tedavisinde umut verici bir hedef olabileceğini ve ferroptozla ilişkili moleküler yolların kemoterapi ile radyoterapi direncinde rol oynayabileceğini göstermektedir. Bu çalışmada, gliomda ferroptoz yolağı ile ilişkili temel genlerin kapsamlı genetik analizinin biyoinformatik yöntemlerle değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Metot: Ferroptoz yolağıyla ilişkili genlerin mutasyon profili, ekspresyon örüntüleri, protein etkileşimleri, ilaç duyarlılığı ve sağkalım ile ilişkisini değerlendirmek amacıyla LGG ve GBM kohortlarına ait genomik veriler analiz edilmiştir. Mutasyon profil analizi yapılmış, mutasyonların fonksiyonel ve onkojenik etkileri değerlendirilmiş, gen ekspresyon düzeylerinin sağkalım ilişkisi incelenmiştir. Bulgular: Ferroptoz ilişkili genlerde 104 mutasyon saptanmış; bunların 87'si missense, 9'u nonsense, 2'si çerçeve kayması (inserisyon/delesyon), 6'sında füzyon gen mutasyonu tanımlanmıştır. Hedef genlerde mutasyon saptanmış; en yüksek mutasyon frekansı LPCAT3 (3%) geninde gözlenmiştir. Ancak putatif sürücü (driver) mutasyon saptanmamıştır. FTH1, FTMT, VDAC2 ve STEAP3 dışındaki genlerde amplifikasyon ve homozigot delesyonlar belirlenmiştir. Ayrıca, bazı mutasyonların proteinlerin işlevsel domainlerini etkilediği görülmüştür. mRNA ekspresyon analizine göre; LGG örneklerinde GCLC, LPCAT3, SLC3A2, TF, SLC11A2, PCBP2, SLC40A1, NCOA4, HMOX1, SLC39A14 ve CYBB genlerinin ekspresyonu sağlıklı dokulara kıyasla anlamlı şekilde artmış, MAP1LC3A'nın ise azalmıştır ($p<0.01$). GBM örneklerinde ise GCLM, LPCAT3, SLC3A2, CPTFRC, STEAP3, SLC39A8 ve SLC40A1 genleri yukarı regüle, MAP1LC3A down-regüle bulunmuştur ($p<0.01$). Sağkalım analizlerinde ise GSS, LPCAT3, TF, SLC40A1, PCBP1, ATG5 ve CYBB genlerinin yüksek ekspresyonunun prognozla anlamlı ilişkili olduğu saptanmıştır ($p<0.01$). Sonuç: Ferroptozla ilişkili genlerin gliom alt tiplerinde yapısal ve işlevsel farklılık gösterdiği, LPCAT3, TF, SLC40A1 ve ATG5 gibi genlerin prognostik değer taşıdığı saptanmıştır. Ferroptoz yolağının gliom tedavisinde yeni hedefler sunabileceği ve tedavi direncinin aşılmasında potansiyel bir yaklaşım olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ferroptozis, Gliom, Biyoinformatik Analiz, Gen Ekspresyonu, Mutasyon

The Role of Ferroptosis-Related Genes in Glioma: A Comprehensive Bioinformatic Analysis

Abstract: Introduction: Glioma is the most common primary malignant tumor of the central nervous system, directly affecting patients' quality of life and cognitive functions. Ferroptosis is a programmed cell death characterized by iron-dependent lipid peroxidation accumulation and redox imbalance. This process involves several intracellular biological mechanisms such as iron metabolism, lipid metabolism,

and antioxidant response. Recent studies suggest ferroptosis induction as a promising target for glioma treatment and that ferroptosis-related molecular pathways may contribute to chemotherapy and radiotherapy resistance. This study aims to comprehensively analyze key ferroptosis pathway genes in glioma using bioinformatics methods. Materials and Methods: Genomic data from LGG and GBM cohorts were analyzed to evaluate mutation profiles, expression patterns, protein interactions, drug sensitivity, and survival associations of ferroptosis-related genes. Mutation profiles were examined, functional and oncogenic effects were assessed, and gene expression correlations with survival were investigated. Results: A total of 104 mutations were found in ferroptosis genes: 87 missense, 9 nonsense, 2 frameshift, and 6 fusion mutations. Mutations appeared in all target genes, with LPCAT3 showing the highest frequency (3%). No driver mutations were identified. Amplifications and homozygous deletions were observed except in FTH1, FTMT, VDAC2, and STEAP3. Some mutations affected key functional domains of proteins. mRNA expression analysis revealed significant increases in GCLC, LPCAT3, SLC3A2, TF, SLC11A2, PCBP2, SLC40A1, NCOA4, HMOX1, SLC39A14, and CYBB in LGG compared to healthy tissue, while MAP1LC3A decreased ($p<0.01$). In GBM, GCLM, LPCAT3, SLC3A2, CPTFRC, STEAP3, SLC39A8, and SLC40A1 were upregulated, with MAP1LC3A downregulated ($p<0.01$). Survival analysis showed high expression of GSS, LPCAT3, TF, SLC40A1, PCBP1, ATG5, and CYBB correlated with prognosis ($p<0.01$). Conclusion: Ferroptosis-related genes show structural and functional differences among glioma subtypes. Genes such as LPCAT3, TF, SLC40A1, and ATG5 have prognostic value. The ferroptosis pathway may provide new treatment targets and help overcome therapy resistance in glioma.

Keywords: Ferroptosis, Glioma, Bioinformatic Analysis, Gene Expression, Mutation

Makale id= 200

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5608-554X

Friedewald Formülü İle Hesaplanan Ldl-C Sonuçlarının Direkt Ölçüm Yöntemi İle Karşılaştırılması

Doç.Dr. Cüneyt Çağlayan[1] , Dr. Halit Diril[2] , Dr. Öğretim Üyesi Halil İbrahim Akbay[2]
[1]Department of Medical Biochemistry, Faculty of Medicine, Bilecik Seyh Edebali University, Bilecik, Turkey
[2]Department of Medical Biochemistry, Faculty of Medicine, Yüzüncü Yıl University, Van, Turkey

*Corresponding author: Halit Diril

Özet: Amaç: Kardiyovasküler riskin değerlendirilmesi açısından düşük yoğunluklu lipoprotein kolesterol (LDL-C) düzeyleri önemli bir göstergedir. Bu nedenle, LDL-C'nin doğru ölçümü, kardiyovasküler hastalıkların önlenmesi ve yönetimi için çok önemlidir. Bu çalışmada, farklı trigliserid (TG) düzeylerine sahip hasta gruplarında, Friedewald formülü ile hesaplanan LDL-C düzeylerinin direkt ölçüm yöntemi ile elde edilen LDL-C değerleri ile karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Gereç ve Yöntem: Eş zamanlı total kolesterol (TC), yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol (HDL-C), LDL-C ve TG testleri istenmiş ve TG düzeyi <400 mg/dL olan 295 erişkin hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. TC, HDL-C ve TG düzeyleri, biyokimya cihazı ile enzimatik kolorimetrik yöntemle ölçüldü. LDL-C düzeyleri ise cihaz tarafından Friedewald formülü kullanılarak otomatik olarak hesaplandı. Aynı serum örnekleri, homojen faz direkt LDL-C kiti kullanılarak, aynı cihaz üzerinde homojen enzimatik kolorimetrik yöntemle yeniden analiz edildi. Bulgular: TG<150 mg/dL grubunun CCC değeri 0,972 olarak hesaplandı. Bias 1,77 mg/dL idi. Passing-Bablok analizi 0,994 eğim, 2,96 kesme noktası ve 0,963 Spearman korelasyon katsayısı gösterdi. TG=150-199 mg/dL grubu için CCC değeri 0,964 olarak hesaplandı. Bias 8,88 mg/dL idi. Passing-Bablok analizi 0,932 eğim, 17,38 kesme noktası ve 0,990 Spearman korelasyon katsayısı gösterdi. TG≥200 mg/dL grubu için CCC değeri 0,819 olarak hesaplandı. Bias 20,87 mg/dL idi. Passing-Bablok analizi 0,912 eğim, 30,25 kesme noktası ve 0,952 Spearman korelasyon katsayısı gösterdi. Sonuç: TG<200 mg/dL olan iki grupta Friedewald formülünün kullanılabilirliği kabul edilebilir seviyede olmakla beraber TG≥200 mg/dL olan grubu oluşturan bireylerde formül anlamlı ölçüm sapmaları ile birlikte ciddi bireysel hata oranları ile klinik güvenirliliğini kaybetmektedir. Bu nedenle TG düzeyi yüksek olan hastalarda Friedewald formülü yerine direkt ölçüm yöntemlerinin kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ldl Kolesterol, Friedewald Formülü, Direkt Ldl

Comparison of Ldl-C Results Calculated by Friedewald Formula With Direct Measurement Method

Abstract: ABSTRACT Objective: Low-density lipoprotein cholesterol (LDL-C) levels are an important indicator for the assessment of cardiovascular risk. Therefore, accurate measurement of LDL-C is crucial for the prevention and management of cardiovascular diseases. In this study, we aimed to compare LDL-C levels calculated by Friedewald formula with LDL-C values obtained by direct measurement method in patient groups with different triglyceride (TG) levels. Materials and Methods: The data of 295 adult patients with TG levels <400 mg/dL who had simultaneous total cholesterol (TC), high-density lipoprotein cholesterol (HDL-C), LDL-C and TG tests were analysed retrospectively. TC,

HDL-C and TG levels were measured by enzymatic colourimetric method with a biochemistry device. LDL-C levels were calculated automatically by the device using the Friedewald formula. The same serum samples were re-analysed by homogeneous enzymatic colorimetric method on the same device using homogeneous phase direct LDL-C kit. Results: The CCC value for the TG <150 mg/dL group was calculated to be 0.972. The bias was 1.77 mg/dL. Passing–Bablok analysis revealed a slope of 0.994, an intercept of 2.96, and a Spearman correlation coefficient of 0.963. The CCC value for the TG = 150–199 mg/dL group was 0.964. The bias was 8.88 mg/dL. Passing–Bablok analysis showed a slope of 0.932, an intercept of 17.38, and a Spearman correlation coefficient of 0.990. The CCC value for the TG ≥ 200 mg/dL group was 0.819. The bias was 20.87 mg/dL. Passing–Bablok analysis showed a slope of 0.912, an intercept of 30.25, and a Spearman correlation coefficient of 0.952. Conclusion: Although the usability of the Friedewald formula is acceptable in the two groups with TG <200 mg/dL, the formula loses its clinical reliability in individuals with TG≥200 mg/dL with significant measurement deviations and serious individual error rates. Therefore, it is recommended to use direct measurement methods instead of Friedewald formula in patients with high TG levels.

Keywords: Ldl Cholesterol, Friedewald Formula, Direct Ldl

Makale id= 79

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8849-2705

Gebelerde Renal Yan Ağrının Yönetiminde Double J Stent Uygulamasının Obstetrik Sonuçlara Etkisi

Uzman Dr. İsa Şükrü Öz[1]
[1]Afyon Özel Fuar Hastanesi

Özet: Gebelikte renal yan ağrı, özellikle ikinci ve üçüncü trimesterde sık karşılaşılan, ayırıcı tanısında geniş spektrumlu değerlendirme gerektiren klinik bir durumdur. Bu kurgusal derleme çalışması, gebelerde semptomatik hidronefroz nedeniyle uygulanan Double J (DJ) stent yerleştirilmesinin maternal konfor, obstetrik yönetim ve doğum sonuçları üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Literatürden yapılan analizlerde, DJ stent uygulamasının renal kolik, infeksiyon ve obstrüksiyon semptomlarını azaltarak maternal stres düzeyini düşürdüğü, buna bağlı olarak erken doğum oranlarında azalma gözlendiği belirtilmiştir. Ancak, stent ilişkili ağrı, hematüri ve enfeksiyon gibi yan etkiler de klinik karar sürecinde göz önünde bulundurulmalıdır. Multidisipliner yaklaşımla ve bireyselleştirilmiş takip protokolleriyle yönetilen DJ stent uygulamaları, hem maternal hem fetal sonuçları iyileştirme potansiyeline sahiptir. Sonuç olarak, gebelikte renal yan ağrıya yaklaşımda DJ stent seçeneği dikkatle değerlendirilmesi gereken etkili bir girişimdir.

Anahtar Kelimeler: Gebelikte Renal Ağrı, Double J Stent, Hidronefroz, Obstetrik Sonuçlar, Maternal Konfor, Fetal Sağlık

The Effect of Double J Stent Application On Obstetric Outcomes in the Management of Renal Flank Pain During Pregnancy

Abstract: Renal flank pain during pregnancy is a clinical condition that is frequently encountered especially in the second and third trimesters and requires a broad spectrum evaluation in its differential diagnosis. This fictional review study aims to examine the effects of Double J (DJ) stent placement applied due to symptomatic hydronephrosis in pregnant women on maternal comfort, obstetric management and birth outcomes. Analyses from the literature have indicated that DJ stent application reduces maternal stress levels by reducing renal colic, infection and obstruction symptoms, and consequently, a decrease in preterm birth rates is observed. However, side effects such as stent-related pain, hematuria and infection should also be considered in the clinical decision process. DJ stent applications managed with a multidisciplinary approach and individualized follow-up protocols have the potential to improve both maternal and fetal outcomes. In conclusion, DJ stent option is an effective intervention that should be carefully evaluated in the approach to renal flank pain during pregnancy.

Keywords: Renal Pain in Pregnancy, Double J Stent, Hydronephrosis, Obstetric Outcomes, Maternal Comfort, Fetal Health

Makale id= 63

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4376-8733

Gebelikte Şiddetli Pankreatit: Bir Maternal-Fetal Acil Durum Vakası

Doç.Dr. Ömer Demir[1]
[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

Özet: GİRİŞ: Gebelikte pankreatit nadir görülen ancak ciddi komplikasyonlara yol açabilen bir durumdur. Özellikle zamanında tanı konulamayan ve tedavi edilemeyen pankreatit olguları hem maternal hem de fetal mortaliteyi önemli ölçüde arttırabilir. Bu olguda, ciddi hiperlipidemiye bağlı pankreatit gelişen ve intrauterin fetal ölüm ile seyreden bir gebeliğe dikkat çekmeyi amaçlamaktayız. OLGU:29 yaşında, 29 haftalık gebeliği olan hasta, dış merkeze kuşak tarzı sırt ve karın ağrısı ile birlikte kusma yakınmaları ile başvurdu. Yapılan değerlendirmede ciddi genel durum bozukluğu saptanan hasta entübasyon ihtiyacı doğması nedeniyle yoğun bakıma alındıktan sonra tarafımıza sevk edildi. Tarafımızca yapılan değerlendirmede intrauterin fetal kalp atımlarının negatif olduğu tespit edildi. Laboratuvar incelemelerinde hastada ciddi hiperlipidemi ve derin anemi saptandı. Entübasyon altında takip edilen hasta için acil sezaryen kararı alındı.Sezaryen esnasında batın içerisinde belirgin şilöz asit varlığı gözlemlendi. Postoperatif dönemde hastaya mükerrer plazmaferez seansları uygulandı ve geniş spektrumlu antibiyotik tedavisi başlandı. Yoğun bakım ve servis izlemi boyunca hastanın hiperlipidemi seviyelerinde kademeli olarak azalma izlendi. Takip sürecinde ek komplikasyon gelişmedi ve hasta sorunsuz bir şekilde taburcu edildi. SONUÇ: Gebelikte pankreatit, genellikle safra taşları veya hiperlipidemiye bağlı olarak gelişir. Çoğu durumda erken tanı ve müdahale ile komplikasyonlar önlenebilir. Ancak, bu olguda olduğu gibi gecikmiş tanı ve yetersiz tedavi, intrauterin fetal kayıp ve annenin yoğun bakım ihtiyacı gibi ciddi sonuçlara yol açabilir. Hiperlipidemiye bağlı pankreatit gebelikte nadir olmakla birlikte, ciddiyeti nedeniyle klinisyenlerin farkında olması gereken bir durumdur. Yüksek trigliserid seviyeleri pankreatit riskini artırabilir ve bu hastalarda erken dönemde plazmaferez düşünülmelidir. Bu olguda da plazmaferez tedavisinin olumlu etkisi gözlemlenmiştir. Bu olgu, gebelikte hiperlipidemiye bağlı pankreatitin tanı ve tedavisinin gecikmesi durumunda ortaya çıkabilecek ciddi sonuçları göstermektedir. Obstetrik klinisyenler, gebelik süresince görülebilecek ağrı ve kusma gibi semptomların pankreatit belirtisi olabileceğini akılda tutmalı ve hastaları multidisipliner bir yaklaşımla değerlendirmelidir. Erken tanı ve uygun tedavi yaklaşımları, hem maternal hem de fetal sonuçları iyileştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Pankreatit, Hiperlipidemi, Plazmaferez

Severe Pancreatitis in Pregnancy: A Maternal-Fetal Emergency Case

Abstract: Introduction Pancreatitis during pregnancy is a rare but potentially life-threatening condition that can lead to serious complications. Delayed diagnosis and treatment can significantly increase both maternal and fetal mortality. In this case, we aim to highlight a pregnancy complicated by pancreatitis secondary to severe hyperlipidemia, which resulted in intrauterine fetal demise. Case A 29-year-old woman at 29 weeks of gestation presented to an external center with complaints of band-like back and abdominal pain accompanied by vomiting. She was found to be in poor general condition and required intubation, after which she was transferred to our center for further management. Upon evaluation,

intrauterine fetal demise was diagnosed. Laboratory tests revealed severe hyperlipidemia and profound anemia. An emergency cesarean section was performed while the patient remained intubated. During the operation, significant chylous ascites was observed in the abdominal cavity. Postoperatively, multiple sessions of plasmapheresis were administered, and broad-spectrum antibiotics were initiated. A gradual improvement in lipid levels was observed during intensive care and ward follow-up. The patient experienced no further complications and was discharged in good condition. Conclusion Pancreatitis in pregnancy is most commonly associated with gallstones or hyperlipidemia.While early diagnosis and intervention can often prevent complications, delayed management, as illustrated in this case,may result in intrauterine fetal loss and the need for intensive maternal care.Although hyperlipidemia-induced pancreatitis is rare during pregnancy,its severity necessitates awareness among clinicians.Elevated triglyceride levels significantly increase the risk of pancreatitis, and early plasmapheresis should be considered in such cases.In this patient,plasmapheresis proved to be an effective therapeutic option. This case underscores the potentially severe consequences of delayed diagnosis and treatment of hyperlipidemia-induced pancreatitis during pregnancy.Obstetricians should remain vigilant that symptoms such as abdominal pain and vomiting may be indicative of pancreatitis and should adopt a multidisciplinary approach in evaluating these patients.Timely diagnosis and appropriate management can significantly improve both maternal and fetal outcomes.

Keywords: Pregnancy, Pancreatitis, Hyperlipidemia, Plasmapheresis

Makale id= 170

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0656-497X

Granüler Hücreli Tümör: 33 Olgunun Demografik ve Histopatolojik Özellikleri

Uzman Dr. Merve Cin[1]
[1]SBÜ, İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Patoloji Kliniği

Özet: Amaç: Granüler hücreli tümör (GHT), Schwann hücresinden köken alan nadir bir yumuşak doku neoplazmıdır. Klinik ve histopatolojik açıdan çoğunlukla benign seyretmekle birlikte, tanı ve yönetim açısından olgu sayısının azlığı nedeniyle yeterince tanımlanmamıştır. Bu çalışmada 2006–2025 yılları arasında tek merkezde tanı almış GHT olgularının klinik ve patolojik özellikleri tanımlanarak, literatürde bildirilen bulgularla karşılaştırılmıştır. Yöntem: Retrospektif olarak 2006–2025 döneminde patoloji arşivinden GHT tanısıyla izlenen 33 hastaya ait 34 lezyon seçildi. Her olgu için demografik veriler (yaş, cinsiyet), tümör lokalizasyonu (deri-yumuşak doku, oral mukoza, özofagus, mide, kolorektal, meme) ve tümör boyutu kaydedildi. Bulgular: 33 hastanın yaş aralığı 12–69 yıl olup, ortalama yaş 43,6 ± 12,1 yıl olarak hesaplandı. Cinsiyet dağılımı 18 kadın (%54,5) ve 15 erkek (%45,5) şeklindeydi. Ortalama tümör çapı 1,43 ± 0,85 cm olarak bulundu. Lokalizasyon sıklıkları; deri/yumuşak doku %41,1 (n=14), oral mukoza %23,5 (n=8), özofagus %17,7 (n=6), kolorektal %8,9 (n=3), mide %5,9 (n=2), meme %2,9 (n=1) idi. Bir olguda farklı lokalizasyonda 2 lezyon mevcuttu. Tüm olgularda S100 immünohistokimyasal boyamada güçlü pozitiflik izlendi. Sonuç: Bu seride granüler hücreli tümörler genellikle orta yaş kadınlarda, cilt ve oral mukozayı tutan, küçük (<2 cm) lezyonlar olarak karşımıza çıkmıştır. Kesin tanı için S100 immünohistokimyası yararlı olup, cerrahi sınır pozitifliği %20 oranında bildirilse de bu olguların sadece %20'sinde lokal nüks görülmüştür. GHT, nadir, farklı lokalizasyonlarda görülen benign bir tümördür, atipik veya malign formlarının yanı sıra diğer lezyonlarla ayırıcı tanısı dikkatle değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Granüler Hücreli Tümör, Demografik Özellikler, Histopatoloji

Granular Cell Tumor: Demographic and Histopathological Features of 33 Cases

Abstract: Aim: Granular cell tumor (GCT) is a rare soft tissue neoplasm of Schwann cell origin. Although it is predominantly benign in its clinical and histopathological behavior, it remains poorly characterized due to the low number of reported cases. In this study, we describe the clinical and pathological features of GCT cases diagnosed at a single center between 2006 and 2025 and compare our findings with those reported in the literature. Method: We retrospectively identified 33 patients (34 lesions) diagnosed with GCT in the pathology archives from 2006 to 2025. For each case, demographic data (age, sex), tumor location (skin–soft tissue, oral mucosa, esophagus, stomach, colorectum, breast), and tumor size were recorded. Results: The age of the 33 patients ranged from 12 to 69 years, with a mean age of 43.6 ± 12.1 years. Eighteen patients (54.5%) were female and 15 (45.5%) were male. The mean tumor diameter was 1.43 ± 0.85 cm. Distribution by site was as follows: skin/subcutaneous tissue 41,1% (n=14), oral mucosa 23,5% (n = 8), esophagus 17,7% (n = 6), colorectum 8,9% (n = 3), and stomach 5,9% (n = 2) and breast 2,9% (n = 1). One patient had two lesions at different sites. All cases showed strong S100 positivity on immunohistochemical staining. Conclusion: In this series, granular cell tumors predominantly presented as small (< 2 cm) lesions in middle-aged women, most commonly

affecting the skin and oral mucosa. S100 immunohistochemistry is useful for definitive diagnosis. Although positive surgical margins were reported in 20% of cases, only 20% of those recurred locally. GCT is a rare benign tumor with varied anatomic distribution; careful differential diagnosis is essential to distinguish its atypical or malignant forms from other lesions.

Keywords: Granular Cell Tumor, Demographic Features, Histopathology

Makale id= 223

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-6346-1398

Hba1c ile Mpv Arasındaki İlişki ve Glisemik Kontrolün Önemi

Uzman Dr. Peri Sohrabı Molla Yousefı[1]
[1] İstanbul Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Bu retrospektif, kesitsel çalışmada, diyabetli bireylerde glisemik kontrolün bir göstergesi olan HbA1c düzeyi ile trombosit aktivitesini yansıtan ortalama trombosit hacmi (MPV) arasındaki ilişki araştırılmıştır. İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 1 Temmuz 2016 – 1 Temmuz 2017 tarihleri arasında yürütülen çalışmaya Tip 1 ve Tip 2 diyabetli bireyler ile sağlıklı kontrollerden oluşan toplam 300 kişi dahil edilmiştir. Bulgular, HbA1c düzeyi arttıkça MPV değerinde anlamlı bir artış olduğunu göstermiştir ($p<0.05$), ancak doğrudan lineer bir korelasyon saptanamamıştır. MPV artışı; hiperglisemiye bağlı ozmotik şişkinlik, trombosit membran proteinlerinin glikozilasyonu ve artmış trombosit dönüşüm hızı ile ilişkilendirilmiştir. MPV'nin yalnızca glisemik kontrol değil, aynı zamanda inflamasyon ve trombosit biyolojisi gibi birçok faktörden etkilenebileceği vurgulanmıştır. Sonuç olarak, MPV, ucuz ve erişilebilir bir biyobelirteç olarak diyabetli hastalarda glisemik kontrolün izlenmesinde yardımcı olabilir ve diyabete bağlı komplikasyonların önlenmesine katkı sağlayabilir. Ancak bulguların doğrulanması için ileri düzey prospektif çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hba1c, Ortalama Trombosit Hacmi (Mpv), Diyabet, Trombosit Aktivitesi

The Relationship Between Hba1c and Mpv and the Importance of Glycemic Control

Abstract: This retrospective, cross-sectional study investigated the relationship between HbA1c levels, a marker of glycemic control in individuals with diabetes, and mean platelet volume (MPV), a marker of platelet activity. The study, conducted at Istanbul Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital between July 1, 2016, and July 1, 2017, included a total of 300 participants, comprising individuals with Type 1 and Type 2 diabetes and healthy controls. The findings showed a significant increase in MPV values as HbA1c levels increased ($p<0.05$), but no direct linear correlation was detected. The increase in MPV was associated with osmotic swelling due to hyperglycemia, glycosylation of platelet membrane proteins, and increased platelet turnover rate. It was emphasized that MPV may be influenced not only by glycemic control but also by various factors such as inflammation and platelet biology. In conclusion, MPV may serve as an inexpensive and accessible biomarker to assist in monitoring glycemic control in diabetic patients and contribute to the prevention of diabetes-related complications. However, further prospective studies are needed to validate these findings.

Keywords: Hba1c, Mean Platelet Volume (Mpv), Diabetes Mellitus, Platelet Activation

Makale id= 172

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7689-4552

Hepatosteatoz İle Obezite Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Duygu Felek[1] , Prof.Dr. Mustafa Fatih Erkoç[1]
[1]Yozgat Bozok Üniversitesi

*Corresponding author: Duygu Felek

Özet: Hepatosteatoz, karaciğer yağlanmasına verilen isimdir. Birçok sebep etyolojide bulunmakla birlikte en önemli faktör obezitedir. Ancak hep obezite ile ilişkilendirilen hepatosteatozun, klinik gözlemimiz obezite olmayan bireylerde de son yıllarda sıklığının arttığı yönündedir. Çalışma kapsamında hepatosteatoz beden kitle indeksi ilişkisi incelenecektir. Çalışmaya yerel etik onay alındıktan sonra, Yozgat Bozok Üniveristesi İç Hastalıkları Kliniği'ne başvurmuş herhangi bir sebeple abdominal ultrasongrafik görüntüleme yapılmış hepatosteatoz saptanmış bireyler çalışmaya dahil edildi. Radyoloji biriminde son 6 ay içerisinde sonografik değerlendirme yapılmış; 672 bireyin hastane kayıt sisteminden verileri tarandı, beden kitle indeksi mevcut olan 232 birey çalışmaya alındı. Bireylerin radyolojik görüntüleri ile eş zamanlı hastane kayıt sisteminde bulunan biyokimyasal parametreleri ve beden kitle indeksleri kaydedildi. Veriler SPSS de analiz edildi ve önemlilik ölçütü 0.005 olarak alındı. Çalışmaya alınan 232 birey bireyin minimum yaşı 21, maksimum yaşı 82; ortalama yaşı 44.06 ± 13.81 olarak hesaplandı. Bireylerin minimum boyu 152, maksimum boyu 185; ortalama boyu 169.68 ± 10.50 olarak hesaplandı. Bireylerin minimum kilosu 56, maksimum kilosu 105; ortalama kilosu 73.52 ± 14.34 olarak hesaplandı. Çalışmada ki 11 (%4.74) bireyin 18.5-24.9 aralığında olduğu, 46 (%19.82) bireyin 25.0-29.9 aralığında olduğu, 76 (%32.75) bireyin 30.0-34.9 aralığında olduğu, 99 (%42.67) bireyin 35.0-44.9 aralığında beden kitle indeksinde olduğu izlendi. Tüm bireyler beden kitle indeksine göre gruplandırıldığında, hepatosteatozu tahmin etmede labaratuar verilerinin anlamlı olmadığı her bir grupta farkın istatistiksel açıdan fark olmadığı izlendi (sırasıyla p=0.648; 0.437; 0.959; 0.795; 0.994; 0.978; 0.112; 0.370; 0.544; 0.949). Sonuç olarak; hepatosteatoz saptanan neredeyse her iki bireyden birisi obez değildir. Obez olmayan bireylerdeki non alkolik yağlı karaciğer sıklığı oldukça yüksek olarak gözlenmiştir. Her ne kadar beden kitle indeksi yüksek bireylerde hepatosteatoz beklense de; beden kitle indeksinden bağımsız olarak hepatosteatoz her bireyde olabilir. Septomatik olmayan bu durumun labaratuar verileri ile tanısı da kısıtlı olduğundan; normal karaciğer fonksiyonlarına sahip düşük beden kitle indeksli bireylerde de hepatosteatoz olabileceği göz ardı edilememelidir.

Anahtar Kelimeler: Hepatosteatoz, Beden Kitle İndeksi, Obezite

The Relatıonshıp Between Hepatosteatosıs and Obesıty

Abstract: In this study, the relationship between hepatosteatosis and body mass index will be examined. After obtaining local ethical approval, individuals with hepatosteatosis who applied to Yozgat Bozok University Internal Medicine Clinic and underwent abdominal ultrasound imaging for any reason were included in the study. The data of 672 individuals who underwent sonographic evaluation in the radiology unit within the last 6 months were scanned from the hospital registration system, and 232 individuals with available body mass index were included in the study. Biochemical parameters and body mass indexes of the individuals in the hospital registration system were recorded simultaneously with their radiologic images. The data were analyzed in SPSS and the significance criterion was taken

as 0.005. The minimum age of the 232 individuals included in the study was 21 years, the maximum age was 82 years and the mean age was 44.06 ± 13.81 years. It was observed that 11 (4.74%) individuals were between 18.5-24.9; 46 (19.82%) 25.0-29.9; 76 (32.75%) 30.0-34.9, and 99 (42.67%) individuals had a body mass index between 35.0-44.9. When all individuals were grouped according to body mass index, it was observed that laboratory data were not statistically significant in predicting hepatosteatosis in each group (p=0.648; 0.437; 0.959; 0.795; 0.994; 0.978; 0.112; 0.370; 0.544; 0.949, respectively). In conclusion, almost one out of every two individuals with hepatosteatosis is not obese. The frequency of nonalcoholic fatty liver in non-obese individuals was observed to be quite high. Although hepatosteatosis is expected in individuals with high body mass index, hepatosteatosis can occur in any individual regardless of body mass index. Since the diagnosis of this non-septomatic condition with laboratory data is also limited, hepatosteatosis should not be ruled out in individuals with low body mass index and normal liver function.

Keywords: Hepatosteatosis, Body Mass İndex, Obesity

Makale id= 80

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6799-3391

IgG4 Sklerozan Kolanjit ve Pankreatit : Malignite Şüphesiyle Başvurup Diyabetle Ortaya Çıkan Olgu

Uzman Dr. Guner Kilic[1]
[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Bilim Dalı

Özet: 66 yaşında erkek hasta 9 ayda istemsiz 14 kilo kaybı olması sebebiyle başvurduğu dış merkezde diyabet tanısı konulup yoğun insülin tedavisine başlanmış. İleri yaşta diyabet tanısı alması sebebiyle ileri araştırmalar yapılan hastanın yapılan görüntülemelerinde pankreas başında kitle saptanması üzerine tarafımıza başvurdu. Abdomen ultrasonunda pankreas baş kısmında 4 cm heterojen hipoekoik lezyon görülmüş. Bilgisayarlı tomografisinde pankreas baş kesimini dolgun görünüp 4x4.5 cm çapında kitle lezyonu izlenmiş. Hasta tarafımıza başvurduğunda fizik muayenesinde genel durumu iyi ,tansiyon:110/70 mm-Hg ,nabız:70/dk boy:158 cm kilo:58 kg BMI:23.6 idi. Splenomegalisi vardı ve diğer sistem muayeneleri normal idi.Labaratuvarda Hb:15.4 g/dl,WBC:5890,PLT:155000 Glukoz:185 mg/dl HbA1c:10.2 ALT:62 U/L AST:54 U/L GGT:654 U/L ALP:170 U/L T bil:1.17 D bil:0.43 IgG:20.5 g/L ANA:-AMA:-ASMA:- Ca19-9:245 U/ml, fekal leastaz:72 µg/ml .Hastanın tarafımızca çekilen abdomen MRG' sinde karaciğer kontürleri düzensiz ve parankim heterojen izlendi. İntrahepatik safra yollarında darlık ve koledok duvarında diffüz duvar kalınlık artışı görüldü. Pankreas baş kesimi dolgun ve hafif heterojen izlendi.otoimmun pankreatit ve IgG4 ilişili kolanjiyopati açısından anlamlı bulundu. Hastaya yapılan endoskopide 2 kolon grade 1 varis ve portal gastropati izlendi. Hastaya yapılan karaciğer biyopsisinde de IgG4 ilişkili hepatit saptandı.Hastaya prednizolon ,azatiyopurin ve pankreatin başlandı.6. ay takibinde hasta verdiği kiloları geri almıştı. Kontrol ultrasonografide de pankreas başındaki kitle görünümünün 2 cm e kadar gerilediği izlendi.

Anahtar Kelimeler: IgG4 İlişkili Hastalık, Diyabet,hepatit

IgG4 Sclerosing Cholangitis and Pancreatitis: A Case of Suspected Malignancy Presenting With Diabetes Mellitus

Abstract: A 66-year-old male patient was diagnosed with diabetes at an external center due to an unintentional 14-kg weight loss in 9 months and started intensive insulin therapy. The patient, who underwent further investigations due to being diagnosed with diabetes at an advanced age, applied to us after a mass was detected in the head of the pancreas in the imaging studies. A 4 cm heterogeneous hypoechoic lesion was seen in the head of the pancreas in the abdominal ultrasound. A mass lesion of 4x4.5 cm in diameter was observed in the head of the pancreas in the computerized tomography. When the patient applied to us, his general condition was good in his physical examination, blood pressure: 110/70 mm-Hg, pulse: 70/min, height: 158 cm, weight: 58 kg, BMI: 23.6. He had splenomegaly and other system examinations were normal.Laboratory Hb: 15.4 g/dl, WBC: 5890, PLT: 155000 Glucose: 185 mg/dl HbA1c: 10.2 ALT: 62 U/L AST: 54 U/L GGT: 654 U/L ALP: 170 U/L T bil: 1.17 D bil: 0.43 IgG: 20.5 g/L ANA: -AMA: -ASMA: - Ca19-9: 245 U/ml, fecal leucase: 72 µg/ml. In the patient's abdomen MRI taken by us, liver contours were observed to be irregular and parenchymal heterogeneous. Stenosis in the intrahepatic bile ducts and diffuse wall thickness increase in the wall of the common bile

duct were observed. The pancreatic head was observed to be full and slightly heterogeneous. It was found to be significant for autoimmune pancreatitis and IgG4-related cholangiopathy. Endoscopy revealed 2 colon grade 1 varicose veins and portal gastropathy. Liver biopsy revealed IgG4-related hepatitis. Prednisolone, azathioprine and pancreatin were started on the patient. In the 6th month follow-up, the patient regained the weight she had lost. In the control ultrasonography, it was observed that the mass in the pancreatic head had regressed to 2 cm.

Keywords: Igg4-Related Disease, Diabetes,hepatitis

Makale id= 252

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4919-9981

İliak Ven Tutulumu Olan Akut Derin Ven Trombozlu Hastalarda Farmakomekanik Tedavi Sonrası Damar Açıklık Oranlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Tarık Taştekin[1]
[1]Burdur Devlet Hastanesi

Özet: Amaç: Akut derin ven trombozu (DVT), morbidite ve posttrombotik sendrom açısından önemli sonuçlara yol açabilir. Özellikle iliak ven tutulumu olan hastalarda erken ve etkili damar açıklığının sağlanması, uzun dönem komplikasyonları önleme açısından kritiktir. Bu çalışmada, farmakomekanik tedavi sonrası damar açıklık oranları ve komplikasyonlar değerlendirildi. Yöntem: 01.01.2025 – 01.07.2025 tarihleri arasında Burdur Devlet Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi polikliniğine başvuran ve iliak ven tutulumu mevcut olan akut DVT tanılı 20 hastaya farmakomekanik trombektomi uygulandı. İşlem sonrası anjiyografik görüntüler üzerinden damar açıklığı değerlendirildi (tam, parsiyel, rezidüel oklüzyon). Postoperatif dönemde oluşan komplikasyonlar da kaydedildi. Bulgular: Tam açıklık %75 (n=15), parsiyel açıklık %15 (n=3), rezidüel oklüzyon %10 (n=2) hastada gözlendi. İşlem sırasında majör komplikasyon izlenmedi. Postoperatif dönemde 3 hastada (%15) minör kanama (nazal, diş eti veya hematüri) gelişti. Hiçbir hastada pulmoner emboli, majör kanama veya işlem yeri komplikasyonu saptanmadı. Klinik iyileşme, tam açıklık sağlanan hastalarda daha hızlı gerçekleşti. Sonuç: İliak ven tutulumu olan akut DVT hastalarında uygulanan farmakomekanik tedavi ile yüksek damar açıklığı sağlanmakta; işlem güvenli şekilde uygulanabilmektedir. Gözlenen komplikasyonlar minör düzeyde olup, ciddi bir advers olay gelişmemiştir. Bu yöntem uygun hasta grubunda etkili ve güvenilir bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Derin Ven Trombozu, Farmakomekanik Tedavi, Endovasküler Girişim

Evaluation of Venous Patency Rates and Postoperative Complications Following Pharmacomechanical Therapy in Patients With Acute Deep Vein Thrombosis and Iliac Vein Involvement

Abstract: Objective: Acute deep vein thrombosis (DVT) can lead to serious complications such as post-thrombotic syndrome. In patients with iliac vein involvement, early and effective venous recanalization is essential. This study aimed to evaluate venous patency rates and complication profiles after pharmacomechanical thrombectomy in such patients. Methods: Between January 1 and July 1, 2025, 20 patients diagnosed with acute DVT and iliac vein involvement were treated with pharmacomechanical thrombectomy at Burdur State Hospital. Post-procedural angiographic images were analyzed to assess venous patency (complete, partial, or residual occlusion). Postoperative complications were also recorded. Results: Complete patency was achieved in 75% (n=15), partial patency in 15% (n=3), and residual occlusion in 10% (n=2). No major complications occurred during the procedure. In the postoperative period, minor bleeding (nasal, gingival, or hematuria) was observed in 3 patients (15%). No patient developed pulmonary embolism, major bleeding, or access site-related complications.

Clinical improvement was faster in patients with complete patency. Conclusion: Pharmacomechanical thrombectomy in patients with acute DVT involving the iliac veins provides high patency rates and appears to be a safe procedure. The observed complications were minor, with no major adverse events reported. This method may be considered an effective and reliable treatment option in selected cases.

Keywords: Deep Vein Thrombosis, Pharmacomechanical Therapy, Endovascular İntervention

Makale id= 176

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0910-5370

İmpakte Üreter Taşlarında Tedavi Sonrasında Hidronefrozun Gerilemesi İle Üreteral Duvar Kalınlığı Arasındaki İlişki: Tek Merkezli Retrospektif Bir Değerlendirme

Uzman Erhan Erdoğan[1]
[1] Sancaktepe Şehit Prof.Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Üreter taşları, üriner sistemde obstrüksiyona ve buna bağlı olarak hidronefroza neden olabilen önemli patolojilerdendir. Özellikle impakte üreter taşları, uzun süreli obstrüksiyon sonucunda ciddi hidronefroz ve üreteral duvar kalınlaşması (Ureteral Wall Thickness – UWT) ile ilişkilidir. Hidronefrozun tedavi sonrası gerileme sürecinin öngörülmesinde kullanılabilecek prediktif faktörler henüz net olarak belirlenmemiştir. Bu çalışmada, impakte distal üreter taşı nedeniyle Grade 4 hidronefroz gelişen hastalarda, üreteroskopik taş tedavisi (URS) sonrası DJ kateterin çekilmesini takiben yapılan haftalık ultrasonografik (USG) kontrollerde UWT ile hidronefroz regresyonu arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Yöntem: Ocak 2023 ile Aralık 2023 tarihleri arasında, kliniğimizde impakte distal üreter taşı ve Grade 4 hidronefroz tanısıyla URS uygulanan 25 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. İmpakte taş, en az 2 haftadır aynı lokalizasyonda yer değiştirmeyen, çevresinde üreteral duvar kalınlaşması, ödem veya inflamasyon bulguları ile birlikte izlenen taş olarak tanımlandı. Çalışmaya sadece tüm taş lokalizasyonu distal üreterde olan ve operasyon öncesi bilgisayarlı tomografi (BT) ile UWT ölçümü yapılmış olan hastalar dâhil edildi. Operasyon sonrası tüm hastalara DJ kateter yerleştirildi ve 2 hafta sonra kateter çekildi. Kateter çekimini takiben 4 hafta boyunca haftalık aralıklarla renal USG yapılarak hidronefrozun regresyon süreci izlendi. Demografik veriler, UWT ölçümleri ve hidronefroz evrelemesi kaydedildi. UWT ile postoperatif hidronefrozun düzelme süreci arasındaki ilişki istatistiksel olarak analiz edildi. $p < 0.05$ değeri anlamlı kabul edildi. Çalışma protokolü etik kurallara uygun olup, Etik Kurul tarafından onaylanmıştır (No: 2023/96). Sonuçlar: Çalışmaya dâhil edilen 25 hastanın 17'si erkek (%68), 8'i kadın (%32) idi. Hastaların yaş ortalaması 40.52 ± 10.14 yıl, yaş aralığı ise 28 ile 62 yıl arasında değişmekteydi. Tüm hastalarda operasyon öncesi Grade 4 hidronefroz saptandı. Preoperatif BT'de ortalama UWT değeri 3.62 ± 0.40 mm olarak ölçüldü ve değerler 2.8 mm ile 4.4 mm arasında değişmekteydi. DJ kateterin çekilmesini takiben yapılan haftalık USG takiplerinde, hidronefrozun düzelme süreci izlendi. Ancak, UWT ile hidronefrozun gerileme hızı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p=0.35$). Sonuç: İmpakte distal üreter taşı nedeniyle URS uygulanan ve Grade 4 hidronefroz saptanan hastalarda, preoperatif UWT ile hidronefrozun postoperatif gerileme süreci arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. UWT, bu açıdan tek başına prediktif bir parametre olarak değerlendirilemez. Tedavi sonrası sürecin izlenmesinde haftalık USG takipleri klinik açıdan önemli bir değerlendirme yöntemid

Anahtar Kelimeler: İmpakte Üreter Taşı, Hidronefroz, Üreteral Duvar Kalınlığı (Uwt), Üreteroskopi (Urs)

Makale id= 250

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0638-8918

İnguinal Herni Ameliyatı Sırasında Radial Sinir Lezyonu ve Tedavi Algoritması

Uzman Askeri Turken[1]
[1]SBÜ Uzman Dr. Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Konu: 55 yaşında erkek hasta genel anesteziyle 3 saat cerrahi işlemden sonra uyanmada sol el bilek ve parmaklarını hareket ettiremediği, uyuştuğu fark edilmiş, ilk gün elektromiyografi (EMG) ve serebral difüzyon MRI çekilmiş anlamlı bir sonuç bulunmamış, periferik radial sinir lezyonu (PRSL) ön tanısıyla steroid başlanmış,1 hafta sonra kontrol EMG önerisiyle 3.günde fizik tedavi akupunktur, nöral terapi uygulanmış ve her gün daha kötüye gidince, hasta tedaviyi 1 hafta sonra bırakmış. Amaç: İnguinal herni cerrahi sonrası sol el PRSL ortaya çıkan ve sonrasında hastanın tedavi için yaşadığı aşamaları sunmak amaçlanmıştır. Yöntem: Bu olgu, inguinal herni cerrahisi sonrası radial sinir spiral oluk seviyesinde PRSL gelişen nöropati tanısı ve tedavi süreci tamamlanan bir hastadan elde edilen verilerle sunulmuştur. Hastanın anamnez, fizik muayene bulguları, kontrol EMG sonuçları (1. ve 2. EMG), laboratuvar testleri ve görüntüleme yöntemleri değerlendirilmiştir. Literatürde inguinal herni cerrahisi sonrası PRSL vakası bildirilmemiş olup, hastadan bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Bulgular: Lezyon alt bölge ödemli,ağrılı,el ve parmaklar ekstansiyon motor:1/5,Duyu:hipoestezik, Brakioradial refleks yok,cerrahi esnada kolun uzun süre aynı postür ve anatomik dokuların gerilmesine bağlı iyi huylu PRS olduğu ve erken süreçte bazı tedavi yaklaşımların doku travması,ödem ve spazmı artırdığı düşünüldü.Hastaya 1 haftalık omuz askısı,uyurken ellini kalp seviyesi üzerinde tutması, NSAİ tedavi,parmaklara aktif ROM yapması ve 10 gün sonra kontrol önerildi,hasta 1 hafta sonra kontrole geldi, Muayenede lezyon altında ödem ve ağrı azalmış, Duyu:normal, motor:4/5.hastaya korseyi bırakması NSAİ devam etmesi ve günlük yaşamda kullanılması önerildi, fizik tedavi gerek görülmedi, 2 hafta sonra telefon görüşmesinde herhangi bir sorunu kalmadığı ifade etti. Sonuç: Uzun süren bazı cerrahi işlemlerde yanlış anatomik pozisyonda kolların ameliyat masası kenarında sarkıtarak sabit posturde kalmasına bağlı geçici dirsek üzeri radyal sinir hasarı paralizi gelişebilir. Öncelikle bu durumda dikkat edilmesine, ayrıca tedavi protokolü hastanın kliniğine göre hazırlanması durumunda birkaç hafta içinde iyileşebileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: İnguinal Herni Cerrahisi, Periferik Radyal Sinir Lezyonu (Prsl), Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon,tedavi Protokolü

Radial Nerve Lesıon Durıng Inguınal Hernıa Surgery and Treatment Algorithm

Abstract: Background: 55-year-old non-obese male patient underwent a 3-hour surgical procedure under general anesthesia. Upon awakening, he was unable to move his left wrist and fingers, experienced numbness, and noticed swelling on the back of his hand.On the first day, an electromyography (EMG) and cerebral diffusion MRI were performed, but no significant findings were identified. Steroid therapy was initiated based on a preliminary diagnosis of peripheral radial nerve lesion (PRSL). On the third day, the patient was fitted with a splint and underwent physical therapy,acupuncture and neural therapy, with a recommendation for a follow-up EMG in one week. However, as his condition worsened daily, the patient discontinued treatment after one week. Objective The aim of this study is to present the

evaluation and treatment of left hand PRSL after inguinal hernia surgery. Method: This case report presents the data of a patient who developed PRSL after inguinal hernia surgery. Examination findings and EMG results were evaluated. No case of PRSL following inguinal hernia surgery has been reported in the literature, and informed consent was obtained from the patient. Results:Dorsum of the hand was edematous and painful, hand and fingers motor: 1/5, sensory: hypoesthetic and brachioradial reflex was absent. It was suspected that if the patient maintained the same posture for a long time during surgery, PRSL might develop and some early treatment approaches might worsen the condition. After one week following the new treatment protocol, edema and pain subsided. The patient was advised to discontinue the shoulder sling and continue taking NSAIDs. Conclusion: In some prolonged surgical procedures, PRSL may develop when the arms are suspended in the wrong anatomical position. It is concluded that attention should be paid to this situation and the treatment protocol should be prepared according to the patient's clinic.

Keywords: Inguinal Hernia Surgery, Peripheral Radial Nerve Lesion (Prsl), Physical Medicine and Rehabilitation,treatment Protocol

Makale id= 44

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0756-3247

İnkarsere Fıtıklarda Strangülasyon ve Klinik Sonuçların Ameliyat Öncesi İnflamatuar ve Beslenme Biyomarkerları İle İlişkisi: Retrospektif Gözlemsel Çalışma

Uzman Dr. Engin Ölçücüoğlu[1]
[1]Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: İnkarsere fıtıkların strangülasyonunun erken tanısı, cerrahi planlama ve prognostik değerlendirmenin yanı sıra hasta sonuçları açısından kritik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı, acil cerrahi gerektiren inkarsere karın duvarı fıtığı hastalarında, rutin olarak ölçülebilen ameliyat öncesi inflamatuar ve beslenme biyomarkerlarının strangülasyon, bağırsak rezeksiyonu, komplikasyonlar ve mortalite üzerindeki öngörmedeki değerini incelemektir. Gereç ve Yöntem : Ekim 2022 ile Mart 2025 tarihleri arasında, üçüncü basamak bir hastanede acil ameliyat geçiren 230 yetişkin hastanın retrospektif analizi gerçekleştirildi. Demografik veriler, fıtık özellikleri ve WBC, nötrofil, lenfosit, CRP, albümin, laktat ve türetilmiş oranlar (NLR, PLR, SII, LMR) dâhil olmak üzere ameliyat öncesi laboratuvar parametreleri incelendi. Hastalar, strangülasyon varlığı, bağırsak rezeksiyonu gereksinimi ve hastanede mortalite durumlarına göre gruplandırıldı Bulgular : Vakaların %34.3'ünde strangülasyon tespit edilirken, %20.0'ında bağırsak rezeksiyonu gerekliliği ortaya çıkmıştır. Strangüle olan hastalarda, anlamlı derecede yüksek nötrofil sayıları ($p=0.010$), CRP düzeyleri ($p=0.009$) ve NLR değerleri ($p=0.003$) saptanmış, lenfosit düzeyleri ise belirgin şekilde daha düşük bulunmuştur ($p=0.006$). Bağırsak rezeksiyonu gerektiren hastalar, daha yüksek CRP ($p=0.033$), laktat ($p=0.037$) ve NLR düzeyleri ($p<0.001$) ile birlikte daha düşük albümin seviyelerine ($p=0.013$) sahipti. Hayatta kalamayan hastalar, anlamlı derecede daha yaşlıydı (80.3 vs. 62.5 yıl, $p<0.001$) ve yükselmiş inflamatuar belirteçler (CRP $p<0.001$, NLR $p=0.001$, PLR $p=0.006$, SII $p=0.005$), hipoalbuminemi ($p=0.002$) ve yüksek laktat düzeyleri ($p=0.008$) göstermiştir. ROC analizi, NLR (AUC=0.755), nötrofiller (AUC=0.754) ve SII (AUC=0.727) için olumsuz sonuçları tahmin etmede en güçlü öngörücülerin olduğunu ortaya koymuştur. Sonuç : Ameliyat öncesi biyomarkerlar, özellikle NLR, nötrofil sayısı ve SII, inkarsere fıtık hastalarında strangülasyon, bağırsak rezeksiyonu ve mortalite açısından değerli öngörücülerdir. Bu biyomarkerlar, rutin kan testleri yoluyla kolayca erişilebilir olup, acil cerrahi ortamında karar verme süreçlerini destekleyen araçlar olarak kullanılabilir ve sonuçları iyileştirmek için önemli bir rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: : İnkarsere Fıtık, Strangülasyon, İnflamatuar Belirteçler

Association of Preoperative Inflammatory and Nutritional Biomarkers With Strangulation and Clinical Outcomes in Incarcerated Hernia: A Retrospective Observational Study

Abstract: Background: Early identification of strangulation in incarcerated hernias is crucial for surgical planning and prognosis. This study aimed to evaluate the predictive value of routinely available preoperative inflammatory and nutritional biomarkers for strangulation, bowel resection, complications, and mortality in patients undergoing emergency surgery for incarcerated abdominal wall hernias. Methods: A retrospective review was conducted on 230 adult patients who underwent emergency surgery for incarcerated hernias between October 2022 and March 2025 at a tertiary surgical center.

Demographic data, hernia characteristics, and preoperative laboratory parameters including WBC, neutrophils, lymphocytes, CRP, albumin, lactate, and derived ratios (NLR, PLR, SII, LMR) were analyzed. Patients were grouped based on presence of strangulation, need for bowel resection, and in-hospital mortality Results: Strangulation was identified in 34.3% of cases, and bowel resection was required in 20.0%. Strangulated cases had significantly higher neutrophil counts (p=0.010), CRP (p=0.009), and NLR (p=0.003), along with lower lymphocyte levels (p=0.006). Patients requiring resection demonstrated higher CRP (p=0.033), lactate (p=0.037), and NLR (p<0.001), with lower albumin levels (p=0.013). Non-survivors were significantly older (80.3 vs. 62.5 years, p<0.001) and exhibited elevated inflammatory markers (CRP p<0.001, NLR p=0.001, PLR p=0.006, SII p=0.005), as well as hypoalbuminemia (p=0.002) and higher lactate (p=0.008). ROC analysis revealed that NLR (AUC=0.755), neutrophils (AUC=0.754), and SII (AUC=0.727) had the strongest predictive capacity for adverse outcomes. Conclusions: Preoperative biomarkers, particularly NLR, neutrophil count, and SII, are valuable predictors of strangulation, bowel resection, and mortality in incarcerated hernia patients. These markers, readily accessible through routine blood tests, may serve as decision-support tools in the emergency surgical setting to improve triage and outcomes.

Keywords: Incarcerated Hernia, Strangulation, İnflammatory Markers

Makale id= 260

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1360-321x

İnsan Kanserlerinin Önlenmesi ve Hedefe Yönelik Tedavisinde Biyokimyasal Apoptoz Yollarının Rolü

Dr. Fahimeh Ghavamipour Sereshkeh[1]
[1]Tarbiat Modarres University of Tehran

Özet: Programlanmış hücre ölümü anlamına gelen apoptoz, doku homeostazının korunmasında ve hasarlı ya da mutasyona uğramış hücrelerin elimine edilmesinde temel bir biyokimyasal süreçtir. Apoptozu düzenleyen moleküler yolların—özellikle Bcl-2 protein ailesi, kaspazlar ve p53 gibi transkripsiyon faktörleri aracılığıyla—bozulması, birçok insan kanserinin başlangıcı ve ilerlemesinde merkezi bir rol oynamaktadır. Bu makalede, intrinsik (içsel) ve ekstrinsik (dışsal) apoptoz yolları ve bunların hücre ölümü üzerindeki düzenleyici mekanizmaları ayrıntılı olarak incelenmiştir. Ayrıca, apoptozu modüle eden ajanların—örneğin Apoptoz İnhibitör Proteinleri (IAP) antagonistleri ve DR5 agonistleri—klinik uygulamaları eleştirel bir bakışla analiz edilmiştir. Güncel çalışmalar, apoptoz yollarının seçici olarak aktive edilmesinin kanser hücrelerinde ilaç direncini azaltabileceğini ve kombinasyon tedavilerinin etkinliğini artırabileceğini göstermektedir. Son olarak, modern onkolojide apoptoz temelli tedavi stratejilerinin geliştirilmesine yönelik zorluklar ve gelecek perspektifleri tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyokimyasal Apoptoz Yolları, İnsan Kanserlerinin Önlenmesi

The Role of Biochemical Apoptotic Pathways in the Prevention and Targeted Therapy of Human Cancers

Abstract: Apoptosis, or programmed cell death, is a key biochemical process responsible for maintaining tissue homeostasis and eliminating damaged or mutated cells. Dysregulation of molecular pathways controlling apoptosis—particularly those involving the Bcl-2 protein family, caspases, and transcription factors such as p53—plays a central role in the initiation and progression of many human cancers. This article provides an in-depth review of the intrinsic and extrinsic apoptotic pathways and their regulatory mechanisms in cellular death control. Moreover, clinical applications of apoptosis-modulating agents—such as Inhibitor of Apoptosis Protein (IAP) antagonists and DR5 agonists—are critically analyzed. Recent studies suggest that targeted activation of specific apoptotic pathways can effectively reduce drug resistance in cancer cells and enhance the efficacy of combination therapies. Finally, the challenges and future prospects of developing apoptosis-based therapeutic strategies in modern oncology are discussed.

Keywords: Biochemical Apoptotic Pathways, Prevention of Human Cancers

Makale id= 53

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8533-4939

İntrahepatik Splenozis: Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları

Doç.Dr. Emine Uysal[1]
[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji AD.

Özet: Splenozis, genellikle travmatik rüptür veya splenektomi sonucu meydana gelir. Hepatik splenozis nadirdir ve genellikle tesadüfen teşhis edilir. Dış merkeze epigastirk bölgede ağrı şikayeti ile başvuran 44 yaşında kadın hastada ultrasonografide karaciğer kubbe düzeyinde 5x3,5 cm boyutunda internal vaskülarizasyonu bulunan hipoekoik lezyon saptanmış. Primer karaciğer malignitesi-metastaz ayrımı açısından hastanemize yönlendirilen hastaya hepatosit spesifik kontrast madde kullanılarak dinamik karaciğer MR görüntüleme yapıldı. MRG'de karaciğer sol lobda 45x22 mm ve 20x10 mm boyutlarında, segment 8 de 5 mm çaplı T2A görüntülerde parankime göre hiperintens, IVKM enjeksiyonu sonrası arteriyel fazda karaciğer parankimine göre daha yoğun kontrast tutan, denge fazında ve 20. dk. görüntülerde parankime göre hipointens olarak izlenen lezyonlar mevcuttu. Difüzyon ağırlıklı görüntülerde lezyonlarda difüzyon kısıtlılığı izlenmekteydi. Ayrıca karaciğer sağ lob lateral komşuluğunda kapsül yerleşimli 7x3 mm boyutunda T2A görüntülerde parankime göre hiperintens, IVKM enjeksiyonu sonrası arteriyel fazda karaciğer parankimine göre daha yoğun kontrast tutan, denge fazında ve 20. dk. görüntülerde parankime göre hipointens olarak izlenen lezyon mevcuttu. Lezyonda difüzyon kısıtlılığı izlenmekteydi. Lezyonların görüntüleme özellikleri hepatosellüler karsinom (HCC) ile uyumlu idi. Hastanın dalağı mevcut değildi, 15 yıl önce splenektomi olduğu öğrenildi. Bu nedenle lezyonların öncelikle intrahepatik splenozis ile uyumlu olabileceği düşünüldü ve lezyonlardan biyopsi önerildi. Histopatolojik inceleme sonucunda örnekleme yapılan dokunun dalak ile uyumlu olduğu raporlandı. Düşük prevalansı nedeniyle intrahepatik splenozisin klinik özellikleri ve tanısına ilişkin bilgiler sınırlı kalmaktadır. İntrahepatik splenozis, HCC, adenom veya diğer karaciğer hastalıklarıyla karıştırılabilir ve gereksiz cerrahiye veya diğer invaziv tedavilere yol açabilir. Bizim vakamızda da lezyonlar HCC ile benzer MRG bulgularına sahipti. Dalak travması ya da splenektomi öyküsü bulunan hastalarda saptanan karaciğer lezyonlarında intrahepatik splenozis akılda tutulmalıdır. MRG görüntüleri tanıya yardımcı olmakla birlikte kesin tanı ancak histopatolojik örnekleme ile konulabilir. Biyopsi ile tanı konamayan vakalarda lezyonun cerrahi operasyon ile çıkarılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hepatoselüler Karsinom, İntrahepatik Splenozis, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Makale id= 104

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-000184025536

Iron Deficiency Anaemia in the Postpartum Period in Patients Admitted to a State Hospital.

Öğr. Gör. Dr Görkem Aktaş[1]
[1]Selcuk University

Özet: Anemia, which affects more than 1.5 billion people worldwide, is most commonly caused by iron deficiency. It is particularly prevalent during pregnancy and the postpartum period. Iron deficiency anaemia (IDA) can lead to serious health problems for mothers and babies. To draw attention to this issue, the postpartum haematology test results of 80 women who gave birth naturally between 2022 and 2023 in a public hospital in Konya were analysed. The mean haemoglobin level of the participants was 10.3 g/dl; a value below 10 g/dl indicates a risk of severe anaemia. Oral iron medication is usually the first choice of treatment; however, intravenous iron therapy may be used if there is no response or if a rapid effect is desired. Early diagnosis of iron deficiency during pregnancy is important for preventing anaemia, which can significantly reduce maternal and infant mortality, morbidity, and hospitalisation. Conclusion: Through presenting this prospective study, we aimed to highlight that iron deficiency anaemia (IDA) may persist during the postpartum period, necessitating treatment with iron preparations.

Anahtar Kelimeler: Postpartum Period, Iron Preparations, Iron Deficiency Anemia

Iron Deficiency Anaemia in the Postpartum Period in Patients Admitted to a State Hospital.

Abstract: Anemia, which affects more than 1.5 billion people worldwide, is most commonly caused by iron deficiency. It is particularly prevalent during pregnancy and the postpartum period. Iron deficiency anaemia (IDA) can lead to serious health problems for mothers and babies. To draw attention to this issue, the postpartum haematology test results of 80 women who gave birth naturally between 2022 and 2023 in a public hospital in Konya were analysed. The mean haemoglobin level of the participants was 10.3 g/dl; a value below 10 g/dl indicates a risk of severe anaemia. Oral iron medication is usually the first choice of treatment; however, intravenous iron therapy may be used if there is no response or if a rapid effect is desired. Early diagnosis of iron deficiency during pregnancy is important for preventing anaemia, which can significantly reduce maternal and infant mortality, morbidity, and hospitalisation. Conclusion: Through presenting this prospective study, we aimed to highlight that iron deficiency anaemia (IDA) may persist during the postpartum period, necessitating treatment with iron preparations.

Keywords: Postpartum Period, Iron Preparations, Iron Deficiency Anemia

Makale id= 82

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-2869-6842

Jinekolojik Kanamalarda Acil Embolizasyon Uygulamalarının Klinik Sonuçları: Beş Yıllık Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Çağrı Erdim[1]
[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Medikal ve cerrahi yöntemlerle kontrol altına alınamayan jinekolojik kaynaklı acil vajinal kanamalarda transkateter arteriyel embolizasyon (TAE), etkili ve minimal invaziv bir tedavi seçeneği olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışmada, kliniğimizde acil vajinal kanama nedeniyle embolizasyon uygulanan hastaların klinik özellikleri, laboratuvar bulguları ve tedaviye yanıtları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Materyal ve Yöntem: Haziran 2020–Ocak 2025 tarihleri arasında acil vajinal kanama nedeniyle embolizasyon uygulanan 24 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Endikasyonlar arasında endometrium kanseri (%33.3), serviks kanseri (%29.2) ve disfonksiyonel uterin kanama (%25.0) öne çıkmıştır. İşlem öncesi ve sonrası hemogram ve koagülasyon parametreleri karşılaştırılmış; teknik başarı, komplikasyon oranı, işlem süresi ve hastanede kalış süresi analiz edilmiştir. İstatistiksel analizde Wilcoxon testi kullanılmış, anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Embolizasyon tüm hastalarda teknik olarak başarılı olmuştur (%100). İşlem sonrası RBC, HGB ve HCT düzeylerinde anlamlı artış saptanmıştır (her biri için $p<0.001$). PLT düzeyinde anlamlı azalma gözlenmiş ($p<0.001$), WBC ve koagülasyon parametrelerinde ise değişiklikler istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). Ortalama işlem süresi 48.3±15.4 dakika, hastanede kalış süresi ise 10.3±9.9 gündür. Komplikasyon oranı %20.8 olup, yalnızca hafif ağrı ve izole bir enfeksiyon olgusu bildirilmiştir. Sonuç: Acil vajinal kanamalarda TAE, yüksek başarı oranı ve düşük komplikasyon profili ile cerrahiye etkili bir alternatif sunmaktadır. Klinik ve laboratuvar parametrelerdeki olumlu değişimler, bu yöntemin güvenilirliğini ve etkinliğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Vajinal Kanama, Transkateter Arteriyel Embolizasyon, Jinekolojik Aciller, Girişimsel Radyoloji

Clinical Outcomes of Emergency Embolization Procedures in Gynecological Hemorrhages: A Five-Year Single-Center Experience

Abstract: Introduction: Transcatheter arterial embolization (TAE) has emerged as an effective and minimally invasive treatment option for gynecologic-origin acute vaginal bleeding that cannot be controlled by medical or surgical methods. This study retrospectively evaluated the clinical characteristics, laboratory findings, and treatment outcomes of patients who underwent embolization for acute vaginal hemorrhage in our institution. Materials and Methods: A total of 24 patients who underwent embolization for acute vaginal bleeding between June 2020 and January 2025 were included in the study. The most common indications were endometrial cancer (33.3%), cervical cancer (29.2%), and dysfunctional uterine bleeding (25.0%). Pre- and post-procedural hemogram and coagulation parameters were compared. Technical success, complication rates, procedure duration, and length of hospital stay were analyzed. Statistical analysis was performed using the Wilcoxon signed-rank test, and $p<0.05$ was considered statistically significant. Results: Technical success was achieved in all cases

(100%). Significant increases were observed in RBC, hemoglobin (HGB), and hematocrit (HCT) levels following the procedure ($p<0.001$ for each). Platelet (PLT) counts significantly decreased ($p<0.001$), while changes in WBC and coagulation parameters were not statistically significant ($p>0.05$). The mean procedure duration was 48.3 ± 15.4 minutes, and the mean hospital stay was 10.3 ± 9.9 days. The overall complication rate was 20.8%, consisting mainly of mild pelvic pain and one isolated case of infection. No major complications were observed. Conclusion: TAE is a safe and effective alternative to surgery in the management of acute vaginal bleeding, offering high technical success and low complication rates. The observed improvements in clinical and laboratory parameters support the reliability and therapeutic efficacy of this minimally invasive approach.

Keywords: Vaginal Bleeding, Transcatheter Arterial Embolization, Gynecologic Emergencies, İnterventional Radiology

Makale id= 256

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2517-5512

Karbapenem Dirençli *Klebsıella Pneumonıae* İzolatlarında Seftazidim-Avibaktam Direncinin Yıllar İçinde Değişiminin İzlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gülsüm Kaya[1] , Doç.Dr. Neslihan Arıcı[2] , Doç.Dr. Nilgün Kansak[3] , Doç.Dr. Rıza Adaleti[3] , Prof.Dr. Sebahat Aksaray[4]

[1]Yalova Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Yalova, Türkiye.
[2]Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji, İstanbul, Türkiye.
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji, İstanbul, Türkiye
[4]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

*Corresponding author: Gülsüm Kaya

Özet: Giriş ve amaç: Antimikrobiyal direnç insan sağlığını tehdit eden önemli bir halk sağlığı sorunudur. Karbapenem dirençli *Klebsiella pneumoniae* (KDKP) enfeksiyonları sağlık kurumlarında ciddi derecede morbidite ve mortaliteye neden olmaktadır. KDKP enfeksiyonlarının tedavisinde son seçenek ilaçlardan olan seftazidim-avibaktam (CZA)'a karşı direnç oranlarında artış bildirilmiştir. Bu çalışmada hastanemiz yoğun bakım üniteleri ve servislerinde izole edilen KDKP suşlarında CZA direncinin yıllara göre değişiminin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji laboratuvarında, Ocak 2022-Haziran 2025 tarihleri arasında çeşitli klinik örneklerden etken olarak izole edilen KDKP izolatları dahil edildi. İzolatların tür tayini MALDI-ToF/MS (Matrix-assisted laser desorption ionization time of flight mass spectrometry) yöntemi ile Vitek-MS (Biomerieux, Fransa) cihazı kullanılarak belirlendi. CZA duyarlılığı 14 µg'lık diskler kullanılarak standart disk difüzyon yöntemi (Bioanaliz, Türkiye) ile saptandı. Antibiyotik duyarlılık sonuçları güncel EUCAST kriterlerine göre değerlendirildi.

Bulgular: Çalışma dönemi boyunca toplam 643 KDKP suşu izole edildi. Örneklerin %60,2 (n:387)'si yoğun bakım ünitelerinden, %21,4 (n:138)'i cerrahi servislerden ve %18,4 (n:118)'ü dahili servislerden gönderildi. KDKP izole edilen örneklerin dağılımı incelendiğinde, 187 (%29,1)'si kan, 161 (%25,0)'i idrar, 152 (%24,0)'i trakeal aspirat, 51 (%7,9)'i yara, 31 (%4,8)'i balgam, 22 (%3,4)'si abse, 20 (%3,1)'si kateter ucu, 10 (%1,6)'u steril vücut sıvısı örnekleri, 1 (%0,2)'i beyin omurilik sıvısı (BOS) ve 9 (%1,4)'u diğer idi. KDKP suşlarında CZA direnç oranlarının yıllara göre sırasıyla; %12,1, %31,4, %48,5 ve %56,7 olduğu ve yıllara göre CZA direnç oranlarındaki artışın anlamlı derecede yüksek olduğu saptandı (p=0.000).

Sonuç: Çalışmamızda, KDKP izolatlarında son seçenek antibiyotiklerden biri olan CZA'ya karşı gelişen direncin yıllar içinde %12.1'den %52.7'ye yükselerek anlamlı derecede arttığı tespit edilmiştir. Bu durum endişe verici olup, antibiyotik direncinin kontrolünün sağlanması için sağlık kurumlarında direnç profilinin dikkatle takip edilmesi ve akılcı antibiyotik kullanımına yönelik etkin kontrol programlarının titizlikle uygulanması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelime: Karbapenem dirençli *Klebsiella pneumoniae*, Seftazidim-Avibaktam, Antibiyotik direnci

Monıtorıng The Changes Of Ceftazıdıme-Avıbactam Resıstance In Carbapenem-Resıstant *Klebsıella Pneumonıae* Isolates Over The Years

Abstract: ***Introduction and Aim:*** Antimicrobial resistance is a significant public health problem that threatens human health. Carbapenem-resistant Klebsiella pneumoniae (CRKP) infections cause significant morbidity and mortality in healthcare institutions. Increased resistance rates to ceftazidime-avibactam (CZA), a last-line drug for the treatment of CRKP infections, have been reported. In this study, we aimed to investigate the change in CZA resistance over the years in CRKP strains isolated in the intensive care units and wards of our hospital.

Methods: The study included CRKP isolates isolated from various clinical samples at the Medical Microbiology Laboratory of Haydarpaşa Numune Training and Research Hospital between January 2022 and June 2025. Isolates were identified using the MALDI-ToF/MS (Matrix-assisted laser desorption ionization time of flight mass spectrometry) method using a Vitek-MS (Biomerieux, France) instrument. CZA susceptibility was determined by the standard disk diffusion method (Bioanaliz, Turkey) using 14 µg disks. Antibiotic susceptibility results were evaluated according to the current EUCAST criteria.

Results: A total of 643 CRKP strains were isolated during the study period. 60.2% (n: 387) of the samples were sent from intensive care units, 21.4% (n: 138) from surgical wards, and 18.4% (n: 118) from internal medicine wards. When the distribution of CRKP isolated samples was examined, 187 (29.1%) were blood, 161 (25.0%) were urine, 152 (24.0%) were tracheal aspirate, 51 (7.9%) were wound, 31 (4.8%) were sputum, 22 (3.4%) were abscess, 20 (3.1%) were catheter tips, 10 (1.6%) were sterile body fluid samples, 1 (0.2%) was cerebrospinal fluid (CSF), and 9 (1.4%) were other. It was determined that CZA resistance rates in CRKP strains were 12.1%, 31.4%, 48.5% and 56.7%, respectively, and the increase in CZA resistance rates over the years was significantly high (p=0.000).

Conclusion: Our study found that resistance to CZA, a last-line antibiotic, among CRKP isolates has increased significantly over the years, from 12.1% to 52.7%. This is alarming, and to control antibiotic resistance, it is crucial to carefully monitor resistance profiles in healthcare institutions and implement effective control programs for rational antibiotic use.

Key Words: Carbapenem-resistant Klebsiella pneumoniae, Ceftazidime-Avibactam, Antibiotic resistance

Makale id= 209

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4922-6708

Kardiyopulmoner Bypass Devrelerinde Kaplama Teknolojilerinin Biyokimyasal ve Klinik Etkileri

Öğr. Gör. Mehmet Ramat[1] , Öğr. Gör. Mustafa Orhan Tunçel[1]
[1]Harran Üniversitesi

*Corresponding author: Mehmet Ramat

Özet: Kardiyopulmoner bypass (KPB) sırasında kanın yapay yüzeylerle teması, sistemik inflamatuar yanıt, endotel disfonksiyonu, koagülasyon ve fibrinoliz sistemlerinin aktivasyonu gibi çok sayıda biyokimyasal süreci tetikler. Bu süreçler, hastalarda postoperatif komplikasyon riskini artırarak morbidite ve mortaliteye katkıda bulunur. Geliştirilen kaplama teknolojileri, bu olumsuz biyolojik tepkileri en aza indirmeyi ve devre bileşenlerinin biyouyumluluğunu artırarak klinik sonuçları iyileştirmeyi hedeflemektedir. Heparin, PMEA (poli-2-metoksietil akrilat) ve fosforilkolin gibi kaplamalar; trombosit aktivasyonu, sitokin salınımı, hemoliz ve protein denatürasyonu gibi biyokimyasal olayları sınırlayarak inflamasyonu modüle eder. Literatürdeki çalışmalar, bu kaplamaların kan kaybını ve transfüzyon ihtiyacını azalttığını, hastanede kalış süresini kısalttığını ve inflamatuar belirteç düzeylerinde anlamlı düşüş sağladığını göstermektedir. Ayrıca, proteomik analizler kaplamalı devrelerin proinflamatuar protein ekspresyonunu azalttığını ortaya koymaktadır. Bu bulgular, kaplama teknolojilerinin KPB sırasında oluşan sistemik biyokimyasal yanıtları düzenleyerek hasta prognozuna olumlu katkılar sağladığını göstermektedir. Ancak bu etkinin daha net anlaşılabilmesi için farklı hasta gruplarında yapılacak ileri düzey randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kardiyopulmoner Bypass, Kaplama Teknolojileri, Biyouyumluluk, Sistemik Enflamatuar Yanıt, Trombosit Aktivasyonu

Biochemical and Clinical Effects of Coating Technologies in Cardiopulmonary Bypass Circuits

Abstract: During cardiopulmonary bypass (CPB), the contact of blood with artificial surfaces triggers numerous biochemical processes such as systemic inflammatory response, endothelial dysfunction, activation of coagulation and fibrinolysis systems. These processes contribute to morbidity and mortality by increasing the risk of postoperative complications in patients. Developed coating technologies aim to minimize these adverse biological responses and improve clinical outcomes by increasing the biocompatibility of circuit components. Coatings such as heparin, PMEA (poly-2-methoxyethyl acrylate), and phosphorylcholine modulate inflammation by limiting biochemical events such as platelet activation, cytokine release, hemolysis, and protein denaturation. Studies in the literature show that these coatings reduce blood loss and transfusion requirements, shorten the length of hospital stay, and provide significant reductions in inflammatory marker levels. In addition, proteomic analyses reveal that coated circuits reduce proinflammatory protein expression. These findings indicate that coating technologies provide positive contributions to patient prognosis by regulating systemic biochemical responses during CPB. However, advanced randomized controlled studies in different patient groups are needed to understand this effect more clearly.

Keywords: Cardiopulmonary Bypass, Coating Technologies, Biocompatibility, Systemic İnflammatory Response, Platelet Activation

Makale id= 208

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4922-6708

Kardiyopulmoner Bypass Sonrası Endotel Disfonksiyonunun Glikokaliks Yapısı Üzerindeki Etkileri

Öğr. Gör. Mehmet Ramat[1] , Öğr. Gör. Kadir Eği[1]
[1]Harran Üniversitesi

*Corresponding author: Kadir Eği

Özet: Kardiyopulmoner bypass (CPB), modern kalp cerrahisinin vazgeçilmez bir bileşeni olarak, hastaların yaşamını sürdürebilmesini mümkün kılan ileri teknolojik bir yaklaşımdır. Ancak bu süreç, fizyolojik sistemler üzerinde ciddi ikincil etkiler oluşturabilir. Özellikle endotel glikokaliks (EG) olarak bilinen, damar iç yüzeyini saran karmaşık yapının CPB sırasında yapısal olarak bozulduğu ve bunun da endotel disfonksiyonu, artan damar geçirgenliği ve mikrosirkülasyon bozukluğu gibi sonuçlara yol açtığı görülmektedir. Bu derleme, CPB sonrası gelişen endotel disfonksiyonunun EG üzerindeki etkilerini güncel literatür ışığında kapsamlı şekilde değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Farklı çalışmalardan elde edilen veriler, CPB sırasında EG'nin başlıca bileşenleri olan heparan sülfat, syndecan-1 ve hiyaluronanın dolaşıma salındığını ve bu durumun vasküler hasarın erken biyokimyasal göstergesi olabileceğini ortaya koymaktadır. Ayrıca, metabolik asidoz, inflamatuar yanıtlar ve matriks metalloproteinaz aktivitesindeki artışın bu yapısal bozulmalara katkı sağladığı gösterilmiştir. Yenidoğanlar üzerinde yapılan çalışmalar ise, CPB'nin EG bütünlüğünde bozulmaya neden olduğunu ve mikrovasküler perfüzyonu azalttığını ortaya koymakla birlikte, biyobelirteç düzeyleri ile bazı klinik parametreler arasında tutarlı bir ilişki bulunamamıştır. Deneysel yaklaşımlarda, doksisiklin ve hidrojen gazı gibi ajanların EG hasarını azaltma potansiyeli dikkat çekmiştir. Bu bulgular, CPB'nin damar içi dengeyi bozan etkilerinin, EG aracılığıyla meydana geldiğini ve bu sürecin yalnızca bir komplikasyon değil, aynı zamanda yeni tedavi yaklaşımlarının hedefi olabileceğini göstermektedir. EG'nin korunmasına yönelik stratejiler, postoperatif vasküler komplikasyonların önlenmesinde umut vaat eden bir alan olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Glikokaliks, Endotel Disfonksiyonu, Kardiyopulmoner Bypass, İnflamasyon

The Effects of Endothelial Dysfunction On the Glycocalyx Structure Following Cardiopulmonary Bypass

Abstract: Cardiopulmonary bypass (CPB), a cornerstone of modern cardiac surgery, enables temporary support of heart and lung function, thus bridging the critical gap between life and death during complex interventions. However, this life-saving technique is not without consequences. It exerts significant systemic effects, most notably on the endothelial glycocalyx (EG)—a delicate, gel-like layer that lines the vascular endothelium and plays a pivotal role in maintaining vascular homeostasis. During CPB, disruption of EG integrity has been associated with endothelial dysfunction, increased vascular permeability, and impaired microcirculation. This review aims to evaluate the functional impact of EG degradation following CPB, based on recent findings in the literature. Multiple studies have reported that CPB induces the shedding of key glycocalyx components—such as heparan sulfate, syndecan-1, and hyaluronan—into the circulation, suggesting mechanical and biochemical injury to the vascular lining. These molecular changes are correlated with metabolic acidosis, systemic inflammation, and

elevated matrix metalloproteinase (MMP) activity. In neonatal patients, early postoperative measurements reveal a marked reduction in EG integrity and microvascular perfusion, although clinical correlations with outcomes like ventilator dependence or inotropic support remain inconsistent. Experimental therapies such as doxycycline and hydrogen gas administration have shown promise in attenuating glycocalyx degradation and mitigating systemic vascular complications. Collectively, these findings suggest that EG damage is not merely a byproduct of CPB but may serve as a novel therapeutic target for improving postoperative outcomes in cardiac surgery.

Keywords: Glycocalyx, Endothelial Dysfunction, Cardiopulmonary Bypass, Inflammation

Makale id= 150

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9152-1199

Kardiyoversiyon Başarısının Öngörülmesinde Sol Atriyal Apendiks Boşalma Hızı: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Ayça Arslan[1] , Dr. Öğretim Üyesi Doğan İliş[1]
[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Ayça Arslan

Özet: Giriş Atriyal fibrilasyon (AF), inme ve mortalite riskinde artışla ilişkilidir. Elektriksel kardiyoversiyon (EKV), özellikle persistan AF'de sinüs ritmi (SR) sağlanmasında etkili bir yöntem olmaya devam etmektedir. Ancak, 48 saatten uzun süredir AF'si olan hastalarda, sol atriyal trombüs riski nedeniyle kardiyoversiyon öncesinde transözofageal ekokardiyografi (TEE) yapılması gerekmektedir. Sol atriyum (LA) boyutu kardiyoversiyon başarısının bilinen bir belirleyicisi olmakla birlikte, çeşitli çalışmalar sol atriyal apendiksin (LAA) boşalma hızı gibi fonksiyonel parametrelerin de kardiyoversiyon başarısında rol oynayabileceğini göstermiştir. Bu doğrultuda, merkezimizde LAA boşalma hızının EKV sonrası sinüs ritmiyle ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem Bu retrospektif, tek merkezli çalışmaya, Ocak 2024 ile Haziran 2025 tarihleri arasında persistan AF nedeniyle başarılı EKV uygulanan 70 hasta dâhil edildi. Kardiyoversiyon öncesinde tüm hastalara trombüs dışlanması amacıyla TEE uygulandı. EKV sonrası hastalar SR sağlananlar ve AF'de kalmaya devam edenler olmak üzere iki gruba ayrıldı. SR sağlanmasını öngören parametrelerin belirlenmesinde tek değişkenli lojistik regresyon ve ROC analizi kullanıldı. Bulgular Hastaların 59'u (%84,3) EKV sonrası sinüs ritmine döndü , 11'i (%15,7) ise AF'de kalmaya devam etti. Tek değişkenli lojistik regresyon analizinde, LAA boşalma hızı ile SR sağlanması arasında istatiksel anlamlı ilişki saptandı (OR: 1.127, %95 GA: 1.037–1.225, p=0.005). LAA boşalma hızının yüksekliği, EKV sonrası sinüs ritminin sağlanmasında güçlü bir prediktör olarak saptandı (AUC: 0.815, %95 GA: 0.704–0.898) ve ≥22.5 cm/sn eşik değerinde %63.6 duyarlılık ve %88.1 özgüllük gösterdi. Sonuç Yüksek LAA boşalma hızı, persistan AF'li hastalarda EKV sonrası sinüs ritminin sağlanmasıyla istatistiksel olarak anlamlı şekilde ilişkili bulundu.Bu bulgu, kardiyoversiyon başarısını öngörmede yalnızca atriyum boyutunun değil, aynı zamanda fonksiyonel parametrelerin de önemini vurgulamaktadır. LAA boşalma hızı, ritim kontrol stratejilerine yönelik klinik karar süreçlerinde pratik bir ekokardiyografik belirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sol Atriyal Apendiks Boşalma Hızı, Atriyal Fibrilasyon, Sinüs Ritmi

Predıctıve Value of Left Atrıal Appendage Emptyıng Velocıty for Sınus Rhytm Restoratıon After Electrıcal Cardıoversıon: A Sıngle-Center Experıence

Abstract: Introduction Atrial fibrillation (AF) is associated with an increased risk of stroke and mortality. Electrical cardioversion (ECV) remains an effective method for achieving sinüs rtyhm (SR) in persistent AF. However, in patients with AF lasting longer than 48 hours, the risk of left atrial thrombus necessitates transesophageal echocardiography (TEE) prior to cardioversion. While left atrial (LA) size is a known predictor of cardioversion success, several studies have also highlighted the role of functional parameters such as left atrial appendage (LAA) emptying velocity in rhythm outcomes.Building on these findings, we aimed to evaluate whether LAA emptying velocity is

associated with successful SR restoration after ECV in our single-center experience. Methods This retrospective single-center study included 70 patients with persistent AF who underwent successful ECV between January 2024 and June 2025.TEE was performed prior to ECV in all patients to exclude thrombus. Patients were divided into two groups based on their rhythm status at follow-up: those who maintained SR and those who remained in AF. Univariate logistic regression and ROC analysis were used to identify predictors of SR maintenance. Results Among patients, 59(84.3%) restored sinus rhythm after ECV, while 11(15.7%) remained in AF. In univariate regression analysis, LAA emptying velocity was significantly associated with sinus rhythm restoration(OR:1.127, 95% CI: 1.037-1.225, p=0.005). Increased LAA emptying velocity demonstrated a strong predictive value for sinus rhythm restoration after ECV (AUC: 0.815, 95% CI: 0.704–0.898), with 63.6% sensitivity and 88.1% specificity at a cut-off value of ≥22.5 cm/s. Conclusion Higher LAA emptying velocity was significantly associated with successful restoration of sinus rhythm following ECV in patients with persistent AF. This finding underscores the importance of not only atrial size but also functional parameters in predicting cardioversion outcomes. LAA emptying velocity may serve as a practical echocardiographic marker to guide clinical decision-making regarding rhythm control strategies.

Keywords: Left Atrial Appendage Emptying Velocity, Atrial Fibrillation, Sinüs Rthym

Makale id= 138

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6084-2491 ve 0000-0002-5426-2351

Kliniğimizde Son Bir Yıl İçinde Yapılan Elektif ve Acil Kolorektal Kanser Cerrahilerinin Karşılaştırılması

Dr. Serdar Şenol [1] , Dr. Mustafa Kuşak [2]
[1]Samsun Üniversitesi, Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Serdar Şenol

Özet: Kolorektal kanser, dünya genelinde en yaygın malignitelerden biri olup, tedavisinde cerrahi yaklaşım temel rol oynamaktadır. Bu cerrahiler çoğunlukla elektif koşullarda gerçekleştirilse de, bazı hastalar intestinal obstrüksiyon, perforasyon veya masif kanama gibi komplikasyonlarla başvurarak acil cerrahi gereksinimi göstermektedir. Acil koşullarda uygulanan cerrahilerde preoperatif hazırlığın yetersizliği, ileri evre tümör varlığı ve eşlik eden sistemik hastalıkların sıklığı, postoperatif komplikasyon oranlarını artırabilmektedir. Bu çalışmada, kliniğimizde son bir yıl içinde ameliyat edilen acil ve elektif kolorektal kanser olguları retrospektif olarak incelenmiş, klinik, cerrahi ve patolojik parametreler karşılaştırılmıştır. Mayıs 2023 ile Mayıs 2024 tarihleri arasında kliniğimizde opere edilen toplam 60 kolorektal kanser hastası retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Olguların 17'si acil, 43'ü elektif koşullarda ameliyat edilmiştir. Demografik veriler, ASA skoru, tanı, cerrahi prosedür, patolojik evre, morbidite ve mortalite değişkenleri iki grup arasında karşılaştırılmıştır. İki grup arasında yaş, cinsiyet ve hastanede yatış süresi açısından anlamlı fark saptanmamıştır. ASA skoru acil grupta anlamlı olarak daha yüksektir (p=0.003). Tanısal olarak, acil olgularda sol kolon tümörleri, elektif grupta ise rektal yerleşimli tümörler öne çıkmıştır (p=0.076). Cerrahi girişim açısından acil grupta subtotal kolektomi ve hemikolektomi, elektif grupta ise anterior ve low anterior rezeksiyon ön planda yer almıştır (p=0.077). Patolojik evreler benzer dağılmıştır (p=0.426). Majör morbidite oranı acil grupta daha yüksek olmakla birlikte, istatistiksel olarak anlamlı değildir (p=0.26). Her iki grupta da mortalite bildirilmemiştir. Kliniğimizde gerçekleştirilen retrospektif analizde, acil kolorektal kanser cerrahisi uygulanan hastalar elektif olgulara kıyasla daha yüksek ASA skorlarına ve daha yüksek majör morbidite oranlarına sahipti. Yaş, yatış süresi, patolojik evre ve uygulanan cerrahi türler açısından ise gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı. Acil cerrahilerin hasta profili ve postoperatif seyri üzerinde önemli etkileri olduğu göz önünde bulundurulmalı, bu gruptaki hastalar için özel izlem ve destek stratejileri geliştirilmelidir. Bulgularımızı doğrulamak amacıyla, daha geniş örneklemli ve prospektif çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Acil, Elektif, Cerrahi, Kanser, Kolon, Rektum

Makale id= 247

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-4761-6358

Koah Patogenezinde Origanum Türleri ve Balın İnflamasyon ve Proteaz-Antiproteaz Dengesine Etkisi

Dr. Fadime Ovalı[1] , Prof.Dr. Hüsamettin Vatansev[1]
[1]Selçuk Üniversitesi

*Corresponding author: Fadime Ovalı

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, Origanum onites L., Origanum minutiflorum ve balın, elastaz kaynaklı Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH) sıçan modelinde inflamasyon, oksidatif stres ve doku hasarı üzerindeki terapötik etkilerini değerlendirmektir. Materyaller ve Yöntemler: Otuz sekiz dişi Wistar albino sıçanı rastgele beş gruba ayrıldı: kontrol, KOAH, O. onites L. tedavisi, O. minutiflorum tedavisi ve bal tedavisi. KOAH, domuz pankreas elastazının intratrakeal uygulanmasıyla oluşturuldu. Tedaviler 15 gün boyunca oral yoldan verildi. IL-1α, IL-33 ve HMGB1'in serum seviyeleri ile MMP-9 ve TIMP-1'in akciğer homojenat seviyeleri ELISA kullanılarak analiz edildi. $CD3^+$, $CD4^+$ ve $CD8^+$ T hücre oranları akım sitometrisi ile değerlendirildi. Kan gazı parametreleri (pH, pCO_2, pO_2, sO_2, HCO_3^-) ölçüldü ve akciğer dokuları amfizem, inflamasyon ve lenfoid agregasyon açısından histolojik olarak değerlendirildi. Sonuçlar: Tüm tedaviler inflamatuvar ve oksidatif belirteçler üzerinde düzenleyici etkiler gösterdi. O. minutiflorum, IL-1α, IL-33 ve MMP-9 seviyelerini önemli ölçüde azalttı ($p<0,05$). Bal grubu, TIMP-1 seviyelerinde artış ve oksijenasyon parametrelerinde (pO_2, sO_2) önemli iyileşme gösterdi. $CD3^+$ ve $CD8^+$ T hücre yüzdeleri, tedavi gruplarında KOAH grubuna göre önemli ölçüde daha yüksekti. Amfizem skorları bal grubunda en düşüktü ($p<0,05$) ve lenfoid agregatlar yalnızca KOAH grubunda tespit edildi. Sonuç: Origanum türleri ve bal, inflamasyonu, bağışıklık tepkisini ve proteaz-antiproteaz dengesini düzenleyerek KOAH'ta terapötik potansiyele sahip olabilir. Bu bulguları doğrulamak için daha fazla moleküler ve klinik çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı, Origanum Onites L., Origanum Minutiflorum, Bal, İnflamasyon

Modulation of Inflammation and Protease-Antiprotease Imbalance by Origanum Extracts and Honey in Copd

Abstract: Objective: This study aimed to evaluate the therapeutic effects of Origanum onites L., Origanum minutiflorum, and honey on inflammation, oxidative stress, and tissue injury in a rat model of elastase-induced Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD). Materials and Methods: Thirty-eight female Wistar albino rats were randomly assigned to five groups: control, COPD, O. onites L. treatment, O. minutiflorum treatment, and honey treatment. COPD was induced by intratracheal administration of porcine pancreatic elastase. Treatments were given orally for 15 days. Serum levels of IL-1α, IL-33, and HMGB1, as well as lung homogenate levels of MMP-9 and TIMP-1, were analyzed using ELISA. $CD3^+$, $CD4^+$, and $CD8^+$ T cell ratios were evaluated by flow cytometry. Blood gas parameters (pH, pCO_2, pO_2, sO_2, HCO_3^-) were measured, and lung tissues were histologically assessed for emphysema, inflammation, and lymphoid aggregation. Results: All treatments showed regulatory effects on inflammatory and oxidative markers. O. minutiflorum significantly reduced IL-1α, IL-33, and MMP-9 levels ($p<0.05$). The honey group showed increased TIMP-1 levels and significant improvement

in oxygenation parameters (pO_2, sO_2). $CD3^+$ and $CD8^+$ T cell percentages were significantly higher in treatment groups than in the COPD group. Emphysema scores were lowest in the honey group ($p<0.05$), and lymphoid aggregates were detected only in the COPD group. Conclusion: Origanum species and honey may have therapeutic potential in COPD by modulating inflammation, immune response, and protease-antiprotease balance. Further molecular and clinical studies are needed to validate these findings.

Keywords: Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Origanum Onites L., Origanum Minutiflorum, Honey, Inflammation

Makale id= 69

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4608-1016

Kolorektal Kanser Şüphesi Olan Hastalarda Yanlış Negatifliği Azaltmak İçin Optimal Biyopsi Sayısının Belirlenmesi

Uzman Dr. Enver Yarıkkaya[1]
[1]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Bölümü

Özet: Amaç: Kolorektal kanser (KRK) şüphesi taşıyan lezyonların tanısı için kolonoskopi sırasında alınması gereken örnek sayısı konusunda uluslararası kılavuzlarda fikir birliği bulunmamaktaıdr. Bu çalışmada, belirli bir tanısal doğruluğa ulaşmak için gereken minimum örnek sayısını modellemek ve bu sayının tümörün makroskopik konfigürasyonu gibi çeşitli faktörlerden etkilenip etkilenmediğini araştırmak amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Retrospektif olarak tasarlanan bu çalışmada, kolonoskopik biyopsi ile KRK tanısı alan 327 hastanın verileri incelendi. Tek bir biyopsinin tanısal olma olasılığı, binomiyal dağılımlı Genelleştirilmiş Doğrusal Model (GLM) kullanılarak modellendi. Tümör konfigürasyonu, anatomik yerleşim ve endoskopist deneyimi gibi faktörlerin tanısal verim üzerindeki etkisi değerlendirildi. Ardından, hedeflenen tanısal olasılığa ulaşmak için gereken minimum örnek sayısı hesaplandı. Bulgular: Yapılan çok değişkenli analiz sonucunda, tanısal olasılığı istatistiksel olarak anlamlı şekilde etkileyen tek faktörün tümör konfigürasyonu olduğu saptandı ($p<0,001$). Tek bir biyopsinin tanısal olma olasılığı, non-polipoid lezyonlar için 0,4054 iken, polipoid lezyonlar için 0,2307 olarak hesaplandı. Bu olasılık değerlerine dayanarak, %70'lik bir tanısal doğruluğa ulaşmak için non-polipoid bir lezyondan en az 3 biyopsi alınmasının yeterli olduğu, polipoid lezyonlarda ise bu sayının en az 5 olduğu belirlendi. Hedef %90 doğruluğa çıkarıldığında ise bu sayıların sırasıyla 5 ve 9 biyopsi olduğu görüldü. Sonuç: Çalışmamız, KRK şüpheli lezyonlarda alınması gereken örnek sayısının, lezyonun makroskopik görünümüne göre stratifiye edilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu model, klinisyenlere daha standardize ve verimli bir tanısal yaklaşım için pratik bir rehber sunarak, yetersiz örneklemeye bağlı tanı gecikmelerini ve gereksiz prosedür tekrarlarını azaltma potansiyeli taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal Kanser, Kolonoskopi, Biyopsi, Örnekleme Hatası, Örnek Sayısı

Makale id= 24

Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID: 0000-0003-3552-785X

Kolşisinin Kardiyovasküler Hastalıklarda Kullanımı: Moleküler Temellerden Klinik Uygulamaya

Doç.Dr. Seda Taşdemir[1]
[1]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji AD

Özet: Amaç: Ateroskleroz ve diğer kardiyovasküler hastalıklarda inflamasyonun merkezi rolü göz önüne alındığında, gut ve FMF tedavisinde uzun süredir kullanılan kolşisinin kardiyovasküler etkileri ilgi çekmektedir. Bu çalışmada, kolşisinin farmakodinamik özellikleri, anti-inflamatuvar mekanizmaları ve kardiyovasküler hastalıklardaki etkinliğine dair güncel klinik veriler özetlenmiştir.Yöntem: Randomize kontrollü çalışmalar, meta-analizler ve gözlemsel çalışmalar temel alınarak, kolşisinin kardiyovasküler hastalıklardaki etkinliğine ilişkin veriler literatürden derlenmiştir.Bulgular: Kolşisin, tübülin polimerizasyonunu inhibe ederek nötrofil aktivitesini baskılar, NLRP3 inflammazomu üzerinden pro-inflamatuvar sitokinleri azaltır. Bu etkiler, perikardit, atriyal fibrilasyon, post-perikardiyotomi sendromu ve koroner arter hastalığı gibi inflamasyonla ilişkili kardiyovasküler durumlarda klinik yarar sağlar. Klinik kılavuzlar perikardit tedavisinde kolşisini önermekte, ESC ise KAH için potansiyel bir ajan olarak değerlendirmektedir. Ancak, gastrointestinal intolerans ve böbrek yetmezliği gibi güvenlik endişeleri mevcuttur.Sonuç: Düşük maliyetli ve güçlü anti-inflamatuvar etkili kolşisin, kardiyovasküler hastalıklarda umut vadeden bir tedavi seçeneğidir. Süregelen çalışmalar, doz, tedavi süresi ve hasta alt gruplarına yönelik etkinlik konusunda daha fazla veri sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kolşisin, İnflamasyon, Koroner Arter Hastalığı, Perikardit, Atriyal Fibrilasyon, Post-Perikardiyotomi Sendromu

The Use of Colchicine İn Cardiovascular Diseases: From Molecular Basis to Clinical Application

Abstract: Objective: Given the central role of inflammation in atherosclerosis and other cardiovascular diseases, colchicine—long used in the treatment of gout and Familial Mediterranean Fever—has recently gained attention for its cardiovascular effects. This study aims to summarize the pharmacodynamic properties, anti-inflammatory mechanisms, and current clinical evidence regarding the efficacy of colchicine in various cardiovascular conditions. Methods: Data on the efficacy of colchicine in cardiovascular diseases were compiled from the literature, including randomized controlled trials, meta-analyses, and observational studies.Results: Colchicine inhibits tubulin polymerization, thereby suppressing neutrophil activity, and reduces pro-inflammatory cytokines by blocking NLRP3 inflammasome activation. These effects offer therapeutic benefits in conditions like pericarditis, atrial fibrillation, post-pericardiotomy syndrome, and coronary artery disease (CAD). Clinical guidelines recommend colchicine for pericarditis, and the European Society of Cardiology has recently considered it as a potential agent for CAD. However, concerns about gastrointestinal intolerance and safety in patients with renal impairment persist. Conclusion: With its low cost and potent anti-inflammatory effects, colchicine emerges as a promising treatment option in cardiovascular

diseases. Ongoing research is expected to provide further data on optimal dosing, treatment duration, and efficacy across different patient subgroups.

Keywords: Colchicine, Inflammation, Coronary Artery Disease, Pericarditis, Atrial Fibrillation, Postpericardiotomy Syndrome

Makale id= 157

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9027-8908

Komplike Olgu: Cx Osteal Lezyona Provizyonel Yaklaşım Sonrası Kurtarıcı Dk-Crush Tekniği İle Revaskularizasyon

Uzman Dr. Mustafa Yetişen[1]
[1]Gaziantep Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Bu olgu sunumundaki amaç kompleks koroner işlemlerin her türlü komplike duruma gebe olduğu ve bu durumlar karşısında her zaman B ve C planlarımızın hazır olması gerektiğidir. Olgu Sunumu: 65 yaşında kadın hasta bilinen diyabet ve hipertansiyon hastalığı olup daha önce LAD,RCA ve CX perkütan koroner girişim (PCİ) öyküsü mevcuttur. Polikliniğimize medikal tedaviye rağmen devam eden tipik angina şikayeti ile başvurdu. Hastanın koroner anjiyografi yapılan koroner anjiyografisinde RCA instent %80 , CX ostealde stent öncesinde %90 darlık izlendi. Hastaya CX PCİ amaçlı , JL4 guiding kateter ile başlanan işlemde CX , İMA ve LAD ayrı tellerle tellendi. CX ostealine predilatasyon uygulanmasını takiben LMCA'ya uzanacak şekilde stent(DES) yerleştirildi. Postdilatasyon sonrası LMCA'ya uzanan stentin CX 'e doğru akordeon etkisiyle yer değiştirdiği görüldü. CX'in LMCA'dan çıkış açısının dik olmasının bundan sorumlu olduğu düşünüldü. Farklı non-compliyan (NC) balonlarla pot yapılmak istendi ancak LMCA distalindeki stent sitratından balon ilerletilemedi. O sırada guiding sisteminin atması nedeniyle daha fazla destek için EBU-3,5 guiding katateterle LMCA'ya oturuldu. LMCA bifurkasyo lezyonlarında önerilen double kissing-crush (DK-CRUSH) tekniği ile LMCA-LAD-CX bifurkasyo yapılmasına karar verildi. LMCA distalindeki sitratın yanından geçilerek LAD tellendi.5 mm çapında NC balonla LMCA distalindeki stent sitratı CX ostealine doğru ezildi. Crush stent sitratı hidrofilik tel yardımıyla geçildi. CX ostiumu uygun NC balonlarla dilate edildi. İlk kissing dilatasyon işlemi uygulandı. CX teli ezilmiş sitrat içinde sıkışma riskinden dolayı çekildi. LMCA-LAD cross-over olacak şekilde DES yerleştirildi. Proksimal optimalizasyon tekniği (POT) uygulandı. Hidrofilik telle CX zor da olsa tekrar tellendi. İkinci kissing dilatasyon ve final POT ile tam açıklık sağlandı. Tartışme ve Sonuç: Bizim vakamız özelinde hastamızın ilk revaskülarizasyonu sırasında çoklu damar hastalığı olup aslında doğru seçenek koroner by-pass olup hastanın isteği dogrultusunda perkütan revaskularize edilmiştir. Bu hastalarda sonraki girişim gerektiren durumlar vakanın komplike olmasına sebep olmaktadır. Böyle vakalarda oluşabilecek komplike durumlar için hazırlıklı olunmalıdır. Vakamıza provizyonel olarak yaklaşılmış ancak komplike olması sebebiyle kompleks koroner girişim uygulanmıştır. Hastamıza 15 gün sonra RCA revaskülarizasyonu da sağlanmış ve 1 ve 3. Ay kontrollerinde aktif şikayeti olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dk-Crush , Bifurkasyo , Komplex Koroner Girişim

Makale id= 13

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8846-3637

Kronik Lyme Hastalığı ile Tetiklenen Brugada Sendromu: Genç Bir Erişkinde Ani Kardiyak Arrest Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Alp Hepsev[1] , Dr. Öğretim Üyesi Taylan Şahin[2]
[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi Sağlık bilimleri Fakültesi
[2]İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Alp Hepsev

Özet: Giriş: Brugada sendromu, sağ prekordiyal derivasyonlarda ST segment elevasyonu ve ani kardiyak ölüm riski ile karakterize nadir bir kardiyak kanalopatidir. Ateş ve enfeksiyonlar, Brugada paternini ortaya çıkarabilen önemli tetikleyicilerdir. Lyme hastalığı ise Borrelia burgdorferi etkenine bağlı, nadiren kardiyak tutulum gösterebilen multisistemik bir enfeksiyon hastalığıdır. Olgu Sunumu: Bu yazıda, kardiyak arrest sonrası acil servise getirilen, öncesinde sağlıklı 25 yaşındaki bir kadın olgu sunulmaktadır. 45 dakikalık başarılı kardiyopulmoner resüsitasyon (CPR) sonrasında spontan dolaşımı dönen hastanın ilk EKG'sinde tip 1 Brugada paterni saptanmıştır. Yoğun bakıma alınan hastada terapötik hipotermi uygulanmış, yakınlarından alınan anamnezde son günlerde halsizlik, baş ağrısı ve gezen eklem ağrıları olduğu öğrenilmiştir. Yapılan serolojik testler ve karanlık saha mikroskopisiyle Lyme hastalığı tanısı doğrulanmıştır. Antibiyotik tedavisi başlanan hastanın EKG bulguları klinik stabilizasyonla birlikte düzelmiş, kardiyoloji tarafından implantabl kardiyoverter defibrilatör (ICD) takılmış ve hasta 10. gün taburcu edilmiştir. Sonuç: Bu olgu, Brugada sendromu ile Lyme hastalığının nadir birlikteliğini ortaya koymakta ve enfeksiyonların latent aritmojenik durumları tetikleyebileceğini göstermektedir. Ani kardiyak arrest ile başvuran genç hastalarda, kalıtsal nedenlerin yanı sıra enfeksiyöz tetikleyiciler de mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır. Erken tanı, multidisipliner yaklaşım ve uygun tedavi ile başarılı sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Brugada Sendromu, Lyme Hastalığı, Ani Kardiyak Arrest, Ateşle Tetiklenen Aritmi, Icd

Brugada Syndrome Triggered by Chronic Lyme Disease: A Case Report of Sudden Cardiac Arrest in a Young Adult

Abstract: Introduction: Brugada syndrome is a rare cardiac channelopathy characterized by ST-segment elevation in the right precordial leads and an increased risk of sudden cardiac death. Fever and infections are well-recognized triggers that can unmask the Brugada ECG pattern. Lyme disease, caused by Borrelia burgdorferi, is a multisystemic infectious disease that rarely involves the heart. Case Presentation: We present the case of a previously healthy 25-year-old woman who was admitted to the emergency department following a cardiac arrest. After 45 minutes of successful cardiopulmonary resuscitation (CPR), return of spontaneous circulation was achieved. Her initial electrocardiogram (ECG) demonstrated a type 1 Brugada pattern. The patient was transferred to the intensive care unit and treated with therapeutic hypothermia. According to the history obtained from her relatives, she had experienced fatigue, headache, and migratory joint pain over the preceding days. Serological testing and dark-field microscopy confirmed the diagnosis of Lyme disease. Antibiotic therapy was initiated. As her clinical condition stabilized, the ECG abnormalities resolved. An implantable cardioverter-

defibrillator (ICD) was placed by the cardiology team, and she was discharged home on the 10th day. Conclusion: This case highlights the rare coexistence of Brugada syndrome and Lyme disease, emphasizing the potential for infectious triggers to unmask latent arrhythmogenic conditions. In young patients presenting with sudden cardiac arrest, infectious etiologies should be considered alongside genetic causes. Early diagnosis, a multidisciplinary approach, and appropriate therapy can lead to favorable outcomes.

Keywords: Brugada Syndrome, Lyme Disease, Sudden Cardiac Arrest, Fever-Induced Arrhythmia, Icd

Makale id= 191

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7867-5356

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanserinde Tgf-B Yolağı Disregülasyonu: Mir-494-3p, Mir-10a-3p, Mir-455-5p ve Mir-1246

Dr. Öğretim Üyesi Çiğdem Güngörmez[1]
[1]Siirt Üniversitesi

Özet: Küçük hücreli dışı akciğer kanseri (KHDAK), yüksek metastatik özellikleri nedeniyle klinik olarak agresif seyir gösteren önemli bir kanser türüdür. Bu malignitenin patogenezinde; genetik mutasyonlar, epigenetik modifikasyonlar, oksidatif stres ve kronik inflamasyon gibi çoklu faktörler, kompleks sinyal ileti mekanizmaları rol oynamaktadır. Özellikle TGF-beta sinyal yolağı, malign akciğer epitel hücrelerinde konstitutif olarak aktive olan bir transkripsiyonel düzenleyici olarak progresif kazanımında kilit bir işleve sahiptir. Patolojik süreçte ayrıca, tümör supresör ve onkogenik aktivite sergileyen mikroRNA'lar (miRNA'lar) da dahil olmak üzere çeşitli gen ekspresyon modülasyonları önemli bir regülatör rol üstlenmektedir. Bu çalışmada, KHDAK patogenezine ışık tutmak amacıyla yüksek verimli sekanslama teknolojileriyle elde edilen multi-omik verilerinden gen-miRNA verileri analiz edilerek, hastalığın moleküler temelini oluşturan kritik genetik yolak ilişkilerini, deregüle olmuş sinyal ağlarını ve bunların fonksiyonel sonuçlarını sistematik olarak ortaya koymayı hedeflemektedir. Bu amaçla, Ulusal Biyoteknoloji Bilgi Merkezi (NCBI) Gen Ekspresyon Omnibus (GEO) veri tabanından GSE291023 2 örnek,GSE245576 15 örnek ve GSE 69631 12 örnek koduyla depolanan Gen Ekspresyon veri setleri kullanılarak, ekspresyon analizi, fonksiyonel kümeleme analizi, zenginleştirme analizi ve yolak analizi gerçekleştirilerek hedef miRNA, ilgili yolak ve genler arasındaki bağlantı belirlenmiştir. KHDAK'ne ait 29 örnekte yapılan ham transkriptomik verilerin analizi sonucunda miR-494-3p, miR-10a-3p, miR-455-5p ve miR-1246'nın over eksprese olduğu, bu miRNA'ların DIANA TarbaseScan ile hedef geninin TGF-beta sinyal yolağını(hsa04350) hedeflediği ve üzerinde eksprese olan 9 hub genlerinin (TGFBR1, SMAD2, THBS1, PPP2CA, RHOA, SMAD4, EP300, PPP2R1B ve BMPR2) öne çıktığı Protein-protein etkileşimi (PPI) ağı oluşturularak ortaya koyuldu. Yapılan meta-analizle KHDAK patogenezinde söz konusu bu miRNA'ların disregüle ekspresyon profili, biyolojik süreç analizleri sonucunda TGF-β sinyal yolu aracalığı ile fonksiyonel bozukluklara neden olarak epitelyal-mezenkimal geçiş (EMT) ve tümör mikroçevresi modifikasyonu gibi patolojik süreçleri tetiklemekte ve bu miRNA'ların KHDAK'ne özgü tanısal biyobelirteç potansiyelinin yanı sıra prognoz tahmini ve hedefe yönelik terapötik stratejilerin geliştirilmesi açısından yeni moleküler hedefler sunabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri, Mikrorna, Meta-Analiz, Tgf-B

Tgf-B Pathway Dysregulation in Non-Small Cell Lung Cancer: Mir-494-3p, Mir-10a-3p, Mir-455-5p and Mir-1246.

Abstract: Non-small cell lung cancer (NSCLC) is an important type of cancer that has a clinically aggressive course due to its high metastatic properties. Multiple factors such as genetic mutations, epigenetic modifications, oxidative stress and chronic inflammation, and complex signaling mechanisms play a role in the pathogenesis of this malignancy. In particular, the TGF-beta-signaling

pathway has a key function in its progressive acquisition as a transcriptional regulator that is constitutively activated in malignant lung epithelial cells. In addition, various gene expression modulations, including microRNAs (miRNAs) that exhibit tumor suppressor and oncogenic activity, play important regulatory role in the pathological process. In this study, gene-miRNA data from multi-omics data obtained with high-throughput sequencing technologies are analyzed in order to shed light on the pathogenesis of NSCLC, and it is aimed to systematically reveal the critical genetic pathway relationships that constitute the molecular basis of the disease, deregulated signaling networks and their functional consequences. For this purpose, using the expression data sets stored in the National Center for Biotechnology Information (NCBI) Gene Expression Omnibus (GEO) database with the codes GSE291023 2 samples, GSE245576 15 samples and GSE69631 12 samples, expression analysis, functional clustering analysis, enrichment analysis and pathway analysis were performed to determine the connection between the target miRNA, related pathways and genes. As a result of analysis raw transcriptomic data in 29 samples of NSCLC, it was revealed that miR-494-3p, miR-10a-3p, miR-455-5p and miR-1246 were overexpressed, that target gene of these miRNAs targeted the TGF-beta-signaling pathway(hsa04350) with DIANA TarbaseScan and that 9 hub genes (TGFBR1, SMAD2, THBS1, PPP2CA, RHOA, SMAD4, EP300, PPP2R1B and BMPR2) were prominent, and a Protein-protein-interaction (PPI) network was created. As a result of the meta-analysis, these miRNAs trigger pathological processes such as epithelial-mesenchymal transition (EMT) and tumor microenvironment modification by causing functional disorders via the TGF-β signaling pathway in the pathogenesis of NSCLC. In addition to potential of these miRNAs as diagnostic biomarkers specific to NSCLC, they may offer new molecular targets for prognosis prediction and development of targeted therapeutic strategies.

Keywords: Non-Small Cell Lung Cancer, Microrna, Meta-Analysis, Tgf-B

Makale id= 235

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3890-2088

Kurkumin ve Cis-Platin Kompleksinin Yeni Mezogözenekli Fe3o4 Manyetik Destek Üzerine Tutturulması, Biyobozunur Kapsülasyonu ve A549 Hücre Hattında Ölüm Yolakları Üzerine Etkisinin Western Blot ile Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Ulusal[1] , Doç.Dr. Fatma Ulusal[2] , Doç.Dr. Muhammet Karaman[3]
[1]Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya
[2]Tarsus Üniversitesi MTOSB Teknik Bilimler MYO Kimya ve Kimyasal İşleme Teknolojileri
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Moleküler Biyoloji

*Corresponding author: Hasan Ulusal

Özet: İlaç taşınımı, sağlıklı hücrelerin ilaçtan korunması, kontrollü ilaç salınımı ve kurkumin ile cisplatinin biyoyararlanabiliğinin artırılması amacıyla mezogözenekli Fe3O4 manyetik malzemesi üzerine kurkumin tuttrulması, cisplatin ile kompleklsleştirilmesi, kitosan ile biyobozunur kaplama oluşturulması hedeflendi. Bu amaçla ilk olarak farklı boyutlara sahip mezogözenekli silika malzemesi üretilecek ardından malzemenin iç ve dış yüzeyleri termal dekompozisyon yöntemiyle Fe3O4 ile kaplanacaktır. Yapıdali silika malzemesi ılıman şartlarda liç edilerek biyouyumlu Fe3O4 iskeleti elde edildi. Fe3O4 yüzeyinde doğal olarak oluşan OH gruplarından yararlanarak kurkumin doğrudan iç ve dış yüzeylere bağlandı. Kurkumin ile cisplatinin ligand değişim tepkimesinden yararlanarak kompleks oluşturularak tüm malzeme biyobozunur kitosan ile kaplandı. Bu sayede hem kurkumin hem de cisplatin sağlıklı hücrelere etki etmeden doğrudan kanserli bölgeye manyetik olarak taşındı. Bununla birlikte ilacın mezogözenekli Fe3O4 manyetik malzemesinin hem iç hem dış yüzeylerinde olması ve pH düşüşü ile kontrollü bir şekilde salınımı sayesinde ideal bir sistem oluşturuldu. Yapılan MTT analizi ile her bir uygulama için % canlılık değerleri hesaplandı. Western blot yöntemiyle p38 ve Caspase 3 protein ekspresyon değerleri hesaplandı. Mezogözenekli manyetik nanopartikül sistemi ile kurkumin etkisinin istatiksel olarak anlamlı düzeyde arttığı ve apoptottik-anti apoptotik proteinlerin ekspresyonlarını değiştirdiği bulundu. Çalışmamız TUBİTAK BİDEB 2218 tarafından destekleenmiştir (Proje No: 121C393).

Anahtar Kelimeler: Cisplatin, Kurkumin, Nanopartikül, Apoptosiz, Western Blot

Immobilization of Curcumin and Cis-Platinum Complex On a Novel Mesoporous Fe3o4 Magnetic Support, Biodegradable Encapsulation and Determination of İts Effect On Death Pathways in A549 Cell Line by Western Blot

Abstract: In order to increase drug transport, protection of healthy cells from drugs, controlled drug release and bioavailability of curcumin and cisplatin, it was aimed to attach curcumin to mesoporous Fe3O4 magnetic material, complex it with cisplatin and create a biodegradable coating with chitosan. For this purpose, firstly mesoporous silica material with different dimensions will be produced and then the inner and outer surfaces of the material will be coated with Fe3O4 by thermal decomposition method. The structured silica material was leached under mild conditions and biocompatible Fe3O4 skeleton was obtained. Curcumin was directly attached to the inner and outer surfaces by utilizing the naturally occurring OH groups on the Fe3O4 surface. The complex was formed by utilizing the ligand exchange reaction of curcumin and cisplatin and the whole material was coated with biodegradable chitosan. In

this way, both curcumin and cisplatin were magnetically transported directly to the cancerous region without affecting healthy cells. However, an ideal system was created thanks to the presence of the drug on both the inner and outer surfaces of the mesoporous Fe3O4 magnetic material and its controlled release with the decrease in pH. The % viability values were calculated for each application with the MTT analysis. The p38 and Caspase 3 protein expression values were calculated with the Western blot method. It was found that the effect of curcumin increased statistically significantly with the mesoporous magnetic nanoparticle system and changed the expressions of apoptotic-anti-apoptotic proteins. Our study was supported by TUBITAK BİDEB 2218 (Project No: 121C393).

Keywords: Cisplatin, Curcumin, Nanoparticle, Apoptosis, Western Blot

Makale id= 108

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7415-1595

Kusma Yakınması Olan Pediatrik Hastalarda Endoskopik Bulgular

Doç.Dr. Derya Altay[1]
[1]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: Kronik kusması olan ve gastrointestinal kaynaklı olduğu düşünülen pediatrik hastalarda üst gastrointestinal endoskopik bulguların değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Ocak 2024 ile Nisan 2025 arasında kusma şikayetiyle başvuran ve üst gastrointestinal endoskopi yapılan pediatrik hastalar çalışmaya dahil edildi. Ekstraintestinal kusma nedenleri olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların dosya kayıtlarından yaş, cinsiyet, üst gastrointestinal endoskopi bulguları ve histopatolojik bulgular incelendi. Sonuçlar: Üst gastrointestinal endoskopi yapılan 304 hastadan 21'i kronik kusma nedeniyle çalışmaya dahil edildi. Hastaların üçte ikisi kız cinsiyet idi ve ortanca yaş 15 yıl idi. Gastrik hiperemi ve erozyon gibi gastrik nedenler hastaların yaklaşık yarısında kronik kusmanın nedeni olarak belirlendi. Gastrit vakalarının yaklaşık yarısı Helicobacter pylori pozitifti. Hastaların üçte birinde endoskopik bulgular normaldi ve yarısından fazlasında histopatolojik bulgular normaldi. İnfantlarda bir hastada alt özofageal sfinkterde gevşeklik vardı, bir diğerinde ise çölyak hastalığı tanısı kondu. Sonuç: Bağırsak dışı nedenler dışlandıktan sonra, gastrit ve fonksiyonel kusma, özellikle ergenlik yaş grubunda kronik kusmanın birincil nedenleriydi.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik, Endoskopi, Histopatoloji, Kusma.

Endoscopic Findings of Pediatric Patients With Vomiting

Abstract: Objective: The aim was to evaluate the upper gastrointestinal endoscopic findings in pediatric patients with chronic vomiting, which is presumed to be of gastrointestinal origin. Method: Pediatric patients who presented with vomiting between January 2024 and April 2025 and underwent upper gastrointestinal endoscopy were included in the study. Patients with extraintestinal causes of vomiting were excluded. Age, gender, upper gastrointestinal endoscopy findings, and histopathological findings were examined from the patients' file records. Results: Of 304 patients who underwent upper gastrointestinal endoscopy, 21 were included in the study due to chronic vomiting. Two-thirds of the patients were female, and the median age was 15 years. Gastric causes such as gastric hyperemia and erosion were identified in about half of the patients as the cause of chronic vomiting. Approximately half of the gastritis cases were Helicobacter pylori positive. In a third of the patients, endoscopic findings were normal, and in more than half, histopathological findings were normal. In infants, one patient had lower esophageal sphincter relaxation, while another was diagnosed with celiac disease. Conclusion: After excluding extraintestinal causes, gastritis and functional vomiting were the primary causes of chronic vomiting, particularly in the adolescent age group.

Keywords: Pediatric, Endoscopy, Histopathology, Vomiting.

Makale id= 39

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7039-2706

Lateral Servikal Disk Hernisinde Posterior Foraminotomi ve Anterior Diskektomi + Cage Uygulamalarının Karşılaştırması: Tek Merkezli Retrospektif Çalışma

Uzman Dr. Mehmet Emre Yıldırım[1]
[1]SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Lateral servikal disk hernilerinde radiküler ağrı şikâyetiyle opere edilen hastalarda, posterior foraminotomi + fragmentektomi ile anterior diskektomi + cage uygulamasının ağrı iyileşmesi, hastanede yatış süresi ve komplikasyon oranları açısından karşılaştırılması. Yöntem: 1 Ocak 2024 – 1 Ocak 2025 tarihleri arasında retrospektif olarak incelenen 56 hastanın (26 71 yaş, ort. 47; 36 kadın, 20 erkek), 17'si posterior foraminotomi + fragmentektomi, 39'u anterior diskektomi + cage yerleştirme tekniği ile opere edilmiştir. Pre /postoperatif Vizuel Analog Skalası(VAS) skoru, hastanede kalış süresi ve komplikasyonlar değerlendirilmiştir. Bulgular: Anterior grupta (n=39) preop VAS skoru 8.4±0.6 , postop grupta 3.6±1.2 olarak bulunmuştur. Ortalama yatış süresi bu grupta 3.4 gün olmuştur. Posterior grupta (n=17) VAS skoru preop 8.7±0.5 postop 4.7±1.0 olarak bulunmuştur. Ortalama yatış süresi 1.7 gün olmuştur. Anterior grupta 3 hastada (%7.7) postop ses kısıklığı meydana gelmiş olup sadece 1 (%2.6) hastada kalıcı olmuştur. Posterior grupta komplikasyon görülmemiştir. Sonuç: Lateral servikal disk hernisinde, posterior foraminotomi + fragmentektomi ve anterior diskektomi + cage grupları karşılaştırıldığında, ağrı kontrolü açısından her iki grupta da olumlu sonuçlar alınmış olup iki grup arasında pre-postop VAS skorları farkı açısından anlamlı farklılık saptanmamıştır. Posterior yaklaşım, daha kısa yatış süresi ve düşük komplikasyon oranları ile güvenli ve etkili bir alternatif olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Servikal Disk, Posterior Foraminotomi, Anterior Diskektom

Comparison of Posterior Foraminotomy and Anterior Discectomy With Cage in Lateral Cervical Disc Herniation: A Single-Center Retrospective Study

Abstract: Objective: To compare pain relief, length of hospital stay, and complication rates in patients with lateral cervical disc herniation and radicular pain, treated via posterior foraminotomy with fragmentectomy versus anterior cervical discectomy with cage fusion. Methods: Between January 1, 2024 and January 1, 2025, 56 patients (age range: 26–71 years; mean age: 47; 36 females, 20 males) were retrospectively reviewed. Seventeen patients underwent posterior foraminotomy and fragmentectomy, while 39 underwent anterior cervical discectomy with cage placement. Pre- and postoperative Visual Analog Scale (VAS) scores, length of hospital stay, and postoperative complications were analyzed. Results: In the anterior group (n=39), the mean preoperative VAS score was 8.4 ± 0.6, and the postoperative score was 3.6 ± 1.2. The average hospital stay was 3.4 days. In the posterior group (n=17), the mean preoperative VAS score was 8.7 ± 0.5, and the postoperative score was 4.7 ± 1.0. The average hospital stay was 1.7 days. Three patients (7.7%) in the anterior group experienced postoperative hoarseness, which persisted in one case (2.6%). No complications were observed in the posterior group. Conclusion: Both surgical approaches provided effective pain relief in patients with lateral cervical disc herniation, with no statistically significant difference in pre- to

postoperative VAS score changes between groups. Posterior foraminotomy with fragmentectomy appears to be a safe and effective alternative, offering shorter hospital stays and a lower complication rate compared to the anterior approach.

Keywords: Cervical Disc, Posterior Foraminotomy, Anterior Discectomy

Makale id= 42

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9746-1492

Lomber Disk Hernisi Cerrahisinde Fleksiyon-Ekstansiyon Grafilerinin İnstabiliteyi Belirlemedeki Değeri: Tek Merkezli 256 Olguluk Retrospektif Çalışma

Uzman Dr. Berkay Ayhan[1]
[1]SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Lomber disk hernisi nedeniyle cerrahi planlanan hastalarda, supin pozisyonda çekilen MRG'ye dayanarak karar verilmeden önce rutin fleksiyon-ekstansiyon lomber grafilerinin segmental instabiliteyi saptamadaki değerini ve instabilite varlığının seçilecek cerrahi yaklaşıma (yalnız mikrodiskektomi veya ilaveten kısa segment stabilizasyon) etkisini değerlendirmektir. Yöntem: 1 Ocak 2024 – 1 Ocak 2025 tarihleri arasında lomber disk hernisi tanısıyla opere edilen 256 hasta retrospektif olarak incelendi. Tüm hastalar radiküler bacak ağrısı ve bel ağrısı ile başvurmuş olup ortalama preoperatif bacak VAS skoru 8,9, bel VAS skoru 8,2 idi. Preoperatif dönemde tüm hastalara lomber fleksiyon-ekstansiyon fonksiyonel grafileri çekilerek segmental instabilite varlığı değerlendirildi. Dinamik grafilerde translasyonel instabilite saptanan olgularda mikrodiskektomiye eş zamanlı kısa segment pedikül vidalı enstrümantasyonla füzyon uygulandı. İnstabilite saptanmayan olgularda yalnız mikrodiskektomi (MID) yapıldı. Pre ve postoperatif VAS skorlarındaki değişim karşılaştırıldı. Bulgular: Fleksiyon-ekstansiyon grafileri sonucunda 16 hastada (%6,25) translasyonel instabilite tespit edilmiş ve bu olgulara MID ile birlikte kısa segment enstrümantasyon uygulanmıştır. Kalan 240 hastada (%93,7) instabilite saptanmayıp yalnız MID yapılmıştır. Tüm hastalarda postoperatif dönemde radiküler bacak ağrısı ve bel ağrısında belirgin azalma kaydedilmiş, her iki grupta da ortalama VAS skorlarında anlamlı düşüş izlenmiştir ($p<0,05$). Sonuç: Lomber disk hernisi cerrahisi öncesinde fleksiyon-ekstansiyon fonksiyonel grafilerinin rutin kullanımı, supin MRG'de tespit edilemeyebilen segmental instabiliteyi ortaya çıkarmakta ve uygun cerrahi planlamaya önemli katkı sağlamaktadır. Çalışmamızda olguların yaklaşık %6'sında dinamik grafiler ile instabilite belirlenmiş ve bu hastalarda eş zamanlı enstrümantasyonlu füzyon uygulanmasının gerekli olduğu ortaya konmuştur. İnstabilite saptanmayan hastalarda yalnız diskektomi ile de tatmin edici klinik düzelme elde edilmiş olup literatürde de instabilite bulunmayan lomber disk hernisi vakalarında diskektomiye rutin füzyon eklenmesinin ek bir yarar sağlamadığı bildirilmektedir. Sonuç olarak, lomber disk hernisi ameliyatı planlanan hastalarda fleksiyon-ekstansiyon grafileri cerrahi karar sürecine değerli bir katkı sunmakta; instabilitesi olan olguların belirlenip aynı seansta stabilizasyon uygulanmasına imkan vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Lomber Disk Hernisi, Fleksiyon-Ekstansiyon Grafisi, Lomber İnstabilite, Mikrodiskektomi

Value of Flexion-Extension Radiographs in Detecting Instability in Lumbar Disc Herniation Surgery: A Single-Center Retrospective Study of 256 Cases

Abstract: Objective: To evaluate the usefulness of routine lumbar flexion-extension radiographs in detecting segmental instability in patients scheduled for lumbar disc herniation surgery (based on supine MRI findings), and to assess the impact of such instability on the choice of surgical approach (microdiscectomy alone versus additional short-segment stabilization). Methods: Between January 1,

2024 and January 1, 2025, a retrospective analysis was performed on 256 patients who underwent surgery for lumbar disc herniation. All patients presented with radicular leg pain and low back pain (mean preoperative Visual Analog Scale [VAS] scores: 8.9 for leg pain, 8.2 for back pain). All patients received preoperative functional lumbar flexion-extension radiographs to evaluate segmental instability. Patients with translational instability on dynamic X-rays underwent microdiscectomy plus short-segment pedicle screw instrumentation (fusion), whereas those without instability were treated with microdiscectomy (MID) alone. Pre- and postoperative pain VAS scores were compared. Results: Flexion-extension radiographs identified translational instability in 16 patients (6.25%), who consequently underwent MID with short-segment stabilization. The remaining 240 patients (93.7%) had no instability and were treated with MID alone. All patients experienced marked postoperative reduction in radicular leg and back pain, with significant improvements in mean VAS scores observed in both groups ($p<0.05$). Conclusion: Performing flexion-extension radiographs before lumbar disc herniation surgery is useful for revealing segmental instability that may not be apparent on supine MRI, thereby aiding in appropriate surgical planning. In our series, dynamic imaging detected instability in ~6% of cases, indicating the need for concurrent instrumented fusion in these patients. Patients without instability achieved satisfactory clinical improvement with microdiscectomy alone; similarly, the literature indicates that adding fusion routinely for lumbar disc herniation cases without instability does not provide additional benefit. Therefore, routine flexion-extension radiographs can offer valuable guidance in the surgical decision-making process by identifying those patients who would benefit from simultaneous stabilization.

Keywords: Lumbar Disc Herniation, Flexion-Extension Radiographs, Spinal İnstability, Microdiscectomy, Fusion

Makale id= 19

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1740-8339

Lomber Disk Hernisi İle Karışan Osteotis Kondensas İlii Olgusu

Uzman Dr. Çile Aktan[1]
[1]Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Osteitis kondensans ilii (OKİ), sakroiliak eklemin iliak yüzeyinde izlenen, iyi huylu ve genellikle asemptomatik bir kemik sklerozudur. En sık doğurganlık çağındaki kadınlarda görülür ve çoğunlukla gebelik sonrası dönemde ortaya çıkar. Mekanik stresin iliak kemiğe iletilmesi sonucu geliştiği düşünülmektedir. Olgu: 43 yaşında kadın hasta, sağ belden bacağa yayılan ağrı nedeniyle daha önce lomber disk hernisi (LDH) ön tanısıyla fizik tedavi ve NSAİİ tedavisi almış, ancak şikâyetlerinde düzelme olmamıştır. Kliniğimizde yapılan muayenede lomber kaynaklı patolojiye dair belirgin bulgu saptanmazken, sakroiliyak eklemde palpasyonla hassasiyet ve FABERE testinde pozitiflik gözlenmiştir. Pelvis grafisinde sağda daha belirgin olmak üzere bilateral iliak yüzeyde üçgen şekilli sklerotik alanlar, manyetik rezonans görüntülemede ise eklem aralığı korunmuş olup, kemik iliği ödemi ve erozyon saptanmamıştır. Bulgular osteitis kondensans ilii ile uyumlu olarak değerlendirilmiştir. Tartışma: OKİ, klinik olarak LDH ile karışabilecek bel ağrısına yol açabilir. Tek taraflı ağrı ve bacağa yayılım gibi LDH ile benzer bulgulara neden olabilir; bu durum yanlış tanı ve gereksiz girişimlere yol açabilir. Bu nedenle özellikle doğurganlık çağındaki ve postpartum kadınlarda, LDH ön tanısı konulmasına rağmen tedaviye dirençli olgularda OKİ mutlaka akla gelmelidir. Tanı, karakteristik radyolojik bulgular ve non-enflamatuar yapısıyla konur. Tedavi genellikle konservatiftir. 0000Sonuç: OKİ, LDH ile karışabilen ancak radyolojik olarak ayırt edilebilen benign bir durumdur. Doğru tanı, gereksiz tedavi ve girişimlerden kaçınmak adına büyük önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Osteitis Condensans Ilii, Lomber Disk Hernisi,sakroiliyak Eklem

Makale id= 212

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6444-4423

Malignite Şüpheli Nodül Olarak Ortaya Çıkan Pulmoner Antrakozis: Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Yağmur Kınacı Gümüşçubuk[1]
[1] Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İş ve Meslek Hastalıkları

Özet: Bronşiyal antrakoz (BA), kömür tozu veya dumanlı ve kirli ortamlara maruz kalma sonucu meydana gelen bronşiyal mukozanın siyah pigmentasyonu ile karakterize bir durumdur. Bronkoskopi sırasında iyi huylu bir bronşiyal bulgu olarak kabul edilir. Antrakoz, tarihsel olarak kömür madencileriyle ilişkilendirilmiş olsa da artık biyokütle yakıtlarına ve çevre kirleticilerine maruz kalan kırsal popülasyonlarda giderek daha fazla bildirilmektedir. Biz de malignite açısından araştırılırken bronşial antrakozis tanısı koyduğumuz bir vakayı sunmaktayız. 73 yaşında emekli inşaat işçisi olan erkek hasta prurutis ve kilo kaybı şikayetleri ile polikinliğe başvurdu. Hastanın solunum semptomu yoktu. Hastaya çekilen Toraks BT'de, sağ üst lobda malignite şüphesi olan düzensiz, kaviter bir nodül saptandı. Ardından çekilen PET/BT'de FDG tutulumu gözlenmedi. Malignite şüphesi göz önüne alınarak hastaya akciğer kor biyopsisi yapıldı. Biyopsi materyalinin patoloji incelemesi sonucunda hiyalinizasyon ve fibroz ile antrakoz saptandı, malignite veya aktif enfeksiyon dışlandı. Hasta inşaat işçisi olarak çalışırken sıklıkla odun dumanına maruz kaldığı ve evde kömür yakarak ısındığını bildirdi. Radyolojik bulgular bu hastada maligniteyi düşündürse bile biyopsi sonucu hastada antrakozisis gösterdi. Akciğer nodülleri kanser ve/veya kanser metastazıyla kolayca karıştırılabilir. Antrakozis klinik olarak genellikle malignite veya bulaşıcı hastalıkları taklit eder ve ayırıcı tanıda zorluklar yaratır. Hastalar bu vakada olduğu gibi solunum semptomları göstermeyebilir. Klinisyenler pulmoner nodüllerin ayırıcı tanısında antrakozisi göz önünde bulundurmalıdır. Bu vaka pulmoner nodüllerin ayırıcı tanısına da ışık tutmaktadır. Bu hastalarda bronkojenik karsinom ve tüberküloz gibi ayırıcı tanılar mutlaka dışlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Nodül, Antrakozis, Kanser

Pulmonary Anthracosis Presenting As Malignancy-Suspect Nodule: A Case Report

Abstract: Bronchial anthracosis (BA) is characterized by black pigmentation of the bronchial mucosa, resulting from coal dust or exposure to smoky and polluted environments. Anthracosis is diagnosed primarily by bronchoscopy, which limits prevalence data in the general population Anthracosis has historically been associated with coal miners but is now increasingly reported in rural populations exposed to biomass fuels and environmental pollutants. Anthracosis is underestimated in general population We present a case in which we diagnosed bronchial anthracosis while being investigated for malignancy. A 73-year-old retired male construction worker applied to the outpatient clinic with complaints of itching and weight loss. The patient had no respiratory signal. Chest CT revealed an irregular, cavitary nodule in the right upper lobe, suspicious for malignancy. PET/CT showed no FDG uptake. Given the suspicion for neoplasm lung core biopsy performed. The pathology of the biopsy showed anthracosis with hyalinization and fibrosis, without evidence of malignancy or active infection. The patient reported that he was frequently exposed to wood smoke while working as a construction worker and that he heated his home by burning coal. Although radiological findings suggested

malignancy in this patient, the biopsy showed anthracosis in the patient. The pulmonary nodules could easily be confused with cancer and/or cancer metastasis. Anthracosis usually mimics malignancy or infectious diseases clinically and creates difficulties in differential diagnosis. Patients may not show respiratory symptoms as in this case. Clinicians should consider anthracosis in the differential diagnosis of pulmonary nodules. This case also sheds light on the differential diagnosis of pulmonary nodules. Differential diagnoses such as bronchogenic carcinoma and tuberculosis should definitely be excluded in these patients.

Keywords: Pulmonary Nodule, Anthracosis, Cancer

Makale id= 133

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3976-1387

Meme Kanseri Hastalarında Deri Koruyucu veya Nipple Areola Koruyucu Mastektomi ile Aynı Seans Yapılan Meme Rekonstrüksiyonunun Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Cihangir Emral[1]
[1]Atılım Üniversitesi

Özet: Bu çalışmanın amacı, meme kanseri nedeniyle deri koruyucu mastektomi (SSM) veya nipple areola koruyucu mastektomi (NSM) ile aynı seansta yapılan meme rekonstrüksiyonunun postoperatif sonuçlarını ve sağkalım üzerine etkilerini değerlendirmektir. Ocak 2022 ile Aralık 2024 tarihleri arasında, hastanemizde meme kanseri nedeniyle SSM veya NSM uygulanan ve aynı seansta meme rekonstrüksiyonu yapılan hastalar retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmaya dahil edilen hastalar; 18 yaş altı, 70 yaş üstü, kontrolsüz diabeti olan, kanama bozukluğu bulunan, nüks meme kanseri veya başka malignite taşıyan hastalar dışlanmıştır. Postoperatif komplikasyonlar; cerrahi alan enfeksiyonu, hematom, deri nekrozu, yara açıklığı ve revizyon cerrahisi gerekliliği olarak tanımlanmıştır. Çalışmaya dahil edilen toplam 17 hastanın ortalama yaşı 50.6 ± 6.2 yıl olup, tüm hastalar invaziv ductal karsinom tanısı almıştır. Hastaların %35'inde meme kanseri aile öyküsü bulunmuş, %47'si neoadjuvan tedavi almış ve %76.5'i ER pozitif bulunmuştur. Deri koruyucu mastektomi uygulanan 15 hastadan birinde lokal nüks (aksiller lenf nodu) gelişmiş, bu hastada cilt nekrozu ve adjuvan tedavi başlangıcında gecikme olmuştur. Diğer hastalarda ise lokal veya uzak metastaz gözlenmemiştir. Postoperatif dönemde, hastaların %35'inde komplikasyon gelişmiştir. Cilt nekrozu, yara açıklığı ve implant çıkarılması gibi komplikasyonlar en sık görülen problemlerdir. Ancak komplikasyonları olan hastalar dışında, lokal nüks gelişen hastalarda bile sağkalım oranları yüksek kalmıştır. Deri koruyucu ve nipple areola koruyucu mastektomi ile aynı seansta yapılan meme rekonstrüksiyonu, meme kanseri hastalarında güvenli ve estetik olarak tatmin edici sonuçlar vermektedir. Postoperatif komplikasyonların çoğunlukla yönetilebilir olduğu ve bu cerrahilerin, adjuvan tedaviye geç başlanmasına neden olsa da, onkolojik sonuçları olumsuz etkilemediği görülmüştür. Ayrıca, bu prosedürlerin hastaların postoperatif yaşam kalitesini artırdığı ve estetik açıdan tatmin edici sonuçlar sağladığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Mastektomi, Meme Rekonstrüksiyonu, Postoperatif Komplikasyonlar

Results of Breast Reconstruction Performed in the Same Session As Skin-Sparing Or Nipple-Areola-Sparing Mastectomy in Patients With Breast Cancer

Abstract: The aim of this study was to evaluate the postoperative outcomes and survival impact of breast reconstruction performed in the same session as skin-sparing mastectomy (SSM) or nipple-areola-sparing mastectomy (NSM) in patients with breast cancer. A retrospective analysis was conducted on patients who underwent SSM or NSM due to breast cancer and had breast reconstruction in the same session at our hospital between January 2022 and December 2024. Patients under the age of 18, over the age of 70, with uncontrolled diabetes, bleeding disorders, recurrent breast cancer, or other malignancies were excluded. Postoperative complications were defined as surgical site infections, hematomas, skin necrosis, wound dehiscence, and the need for revision surgery. The mean age of the 17 patients included

in the study was 50.6 ± 6.2 years, all of whom were diagnosed with invasive ductal carcinoma. Family history of breast cancer was present in 35% of the patients, 47% received neoadjuvant therapy, and 76.5% were ER-positive. Among the 15 patients who underwent skin-sparing mastectomy, one developed local recurrence (axillary lymph node), and in this patient, there was a delay in the initiation of adjuvant therapy, along with skin necrosis. No local or distant metastasis was observed in the remaining patients. Postoperatively, 35% of the patients developed complications. The most common complications were skin necrosis, wound dehiscence, and implant removal. However, despite complications, survival rates remained high even in patients with local recurrence. Breast reconstruction performed in the same session as skin-sparing and nipple-areola-sparing mastectomy provides safe and aesthetically satisfying results in breast cancer patients. Most postoperative complications were manageable, and although these surgeries led to a delayed start of adjuvant therapy, they did not adversely affect oncological outcomes. Furthermore, it was concluded that these procedures improved postoperative quality of life for patients and provided aesthetically satisfactory results.

Keywords: Breast Cancer, Mastectomy, Breast Reconstruction, Postoperative Complications

Makale id= 197

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2032-8877

Meme Kanseri Olan Bir Hastada Everolimus'a Bağlı Trombotik Mikroanjiyopati: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Özlem Beyler[1]
[1]Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hematoloji Kliniği

Özet: Trombotik mikroanjiyopati (TMA), endotel hasarı, trombositopeni, mikroanjiyopatik hemolitik anemi ve organ disfonksiyonu ile karakterize nadir fakat ciddi bir klinik tablodur. TMA, çeşitli nedenlerle ortaya çıkabilir; bunlardan biri de mTOR inhibitörleri gibi bazı ilaçlardır. Bu olgu sunumunda, metastatik hormon reseptör pozitif, HER2 negatif meme kanseri tanısıyla everolimus ve eksemestan tedavisine başlanan 66 yaşındaki kadın hastada gelişen TMA anlatılmaktadır. Başvuru sırasında periferik yaymada şistositler saptandı, böbrek fonksiyonlarında bozulma izlendi. ADAMTS13 aktivitesi %94 olan hastada TTP dışlandı. Everolimus ve eksemestan kesildi, plazmaferez ve metilprednizolon tedavisi başlandı. Sekiz seans plazmaferez sonrası klinik ve laboratuvar iyileşme gözlendi. Bu olgu, mTOR inhibitörlerinin nadiren de olsa TMA gelişimine neden olabileceğini ve bu tablonun erken tanı ile başarılı şekilde yönetilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Trombotik Mikroanjiyopati, Everolimus, Meme Kanseri, İlaca Bağlı Tma

Everolimus-Associated Thrombotic Microangiopathy in a Patient With Breast Cancer: Case Report

Abstract: Thrombotic microangiopathy (TMA) is a rare but severe clinical condition characterized by endothelial injury, thrombocytopenia, microangiopathic hemolytic anemia, and potential organ dysfunction. Various factors can lead to TMA, including medications such as mTOR inhibitors. Here, we present a case of a 66-year-old woman diagnosed with hormone receptor-positive, HER2-negative metastatic breast cancer who developed TMA after starting everolimus and exemestane therapy. On admission, peripheral blood smear showed schistocytes, and acute kidney injury was noted. ADAMTS13 activity was 94%, excluding thrombotic thrombocytopenic purpura. Everolimus and exemestane were discontinued, and therapeutic plasma exchange along with methylprednisolone was initiated. Clinical and laboratory improvement was achieved following eight sessions of plasma exchange. This case emphasizes the importance of recognizing drug-induced TMA as a potential complication of mTOR inhibitors and demonstrates that with early diagnosis and appropriate management, favorable outcomes can be obtained.

Keywords: Thrombotic Microangiopathy, Everolimus, Breast Cancer, Drug-Induced Tma

Makale id= 46

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-5919-3295

Meme Kanserinde Biyobelirteç Potansiyeli Olarak Circrna'lar

Doç.Dr. Sema Misır[1]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Özet: Bu çalışmada dairesel RNA'ların (circRNA'lar) meme kanserindeki fonksiyonu ve biyobetirteç olma potansiyeline odaklanılmıştır. Meme kanseri, dünya genelinde kadınlar arasında en sık görülen ve önde gelen ölüm sebeplerinden biridir. Meme kanserinin küresel insidansı yıllık yaklaşık %3,1 oranında artmaya devam etmektedir. Meme kanseri hastalarındaki yüksek ölüm oranları, meme kanseri nüksü, metastaz ve terapötik direnç ile ilişkilidir. Meme kanseri hastalarında tedavilere direnci arttıran faktörleri anlamak, daha doğru ve erken teşhisler için oldukça önemlidir. CircRNA'lar; kovalent olarak kapalı döngüler oluşturan, böylece 5' ve 3' uçlarını birleştiren genomik transkriptlerden üretilen noncoding RNA grubudur. CircRNA'ların bilinen biyolojik işlevleri, mikroRNA (miRNA) süngerleri, gen ekspresyonu düzenleyicileri, RBP (RNA Bağlayıcı Protein) süngerleri, protein translasyonu ve ayrıca transkripsiyonel veya transkripsiyon sonrası gen ekspresyon seviyelerinin düzenlenmesidir. CircRNA'lar doku ve hücre tipi özgüllüğü sergiler, oldukça kararlı bir yapıya sahiptirler ve nükleazlar tarafından parçalanmaya karşı dirençlidirler. Bu özellikler, tükürük, kan ve idrar gibi erişilebilir vücut sıvılarındaki varlıklarıyla birlikte, circRNA'ları insan hastalıkları için umut verici terapötik hedefler ve potansiyel biyobelirteçler haline getirir. Son yıllarda yapılan birçok çalışmada, circRNA'ların meme kanserinin erken teşhisi, tedavisi ve prognozu için potansiyel hedefler olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Biyobelirteç, Circrna, Meme Kanseri

Circrnas As Potential Biomarkers in Breast Cancer

Abstract: This study focuses on the role of circular RNAs (circRNAs) in breast cancer and their potential as biomarkers. Breast cancer remains the most commonly diagnosed malignancy and one of the leading causes of cancer-related mortality among women worldwide. Its global incidence continues to rise, with an estimated annual increase of approximately 3.1%. The high mortality rates associated with breast cancer are predominantly linked to tumor recurrence, metastasis, and resistance to therapy. Understanding the factors contributing to therapeutic resistance in breast cancer patients is crucial for enabling earlier and more accurate diagnoses. CircRNAs are a class of non-coding RNAs characterized by their covalently closed-loop structures, which result from back-splicing events that join their 5' and 3' ends. These molecules exhibit various biological functions, including acting as microRNA (miRNA) sponges, regulating gene expression, binding RNA-binding proteins (RBPs), modulating transcription and post-transcriptional processes, and, in some cases, even being involved in protein translation. Notably, circRNAs display high tissue and cell-type specificity, possess exceptional stability, and resist nucleases' degradation. These properties and their detectable presence in body fluids such as saliva, blood, and urine render circRNAs promising therapeutic targets and potential biomarkers for human diseases. Recent studies have increasingly suggested that circRNAs may serve as valuable targets for the early detection, treatment, and prognosis of breast cancer.

Keywords: Biomarker, Breast Cancer, Circrna

Makale id= 128

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2309-4404

Meme Karsinomunun Gastrointestinal Yola Metastazı: 3 Olguluk Vaka Takdimi

Uzman Dr. İsmail Güzeliş[1] , Prof.Dr. Fatma Hüsniye Dilek[2]
[1]İzmir Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Patoloji
[2]İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Patoloji

*Corresponding author: İsmail Güzeliş

Özet: Meme kanseri kadınlarda en sık görülen kanserdir. Karaciğer haricinde gastrointestinal sistemin primer tümörleri daha sık görülmektedir. Farklı organlardan metastazlar nadir de olsa gastrointestinal traktı etkileyebilmektedir. Çalışmamızda 3 olgu takdim edilerek meme karsinomunun gastrointestinal yola yaptığı metastazlar ele alınmak istenmiştir. İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Patoloji veri tabanı tarandığında lamları arşiv bünyesinde bulunan 3 olgu tespit edilmiş ve çalışmaya dahil edilmiştir. Olgulara ait boyalı preparatlar ve patoloji raporları incelenmeye alınmıştır. İlk olgu akut batın tablosu ile acil servise başvuran 74 yaşında kadın hastadır. Hastaya ait ince barsak ve kolon rezeksiyon spesimenleri incelenmiştir. Barsak mukozası ve duvarında yoğun iskemik değişiklikler izlenmiştir. Diseke edilen lenf nodlarında lenf nodu yapısını silen, ekstranodal uzanım gösteren malign epitelyal tümör adaları dikkati çekmiştir. İmmünohistokimyasal olarak tümör hücreleri ER, PR, GATA3 ve GCDFP pozitif bulunmuştur. Lenf nodundaki bulgular meme karsinomu metastazı olarak değerlendirilmiştir. İkinci olgu, endoskopik olarak mide kardiada düzensizlik saptanan 48 yaşında kadın hastadır. Alınan endoskopik biyopsi örneğinde olağan kardiak mukozanın yanında lamina propriayı tamamen dolduran plazmasitoid görünümlü malign tümör hücre infiltrasyonu görülmüştür. Klinik öyküsünde meme karsinomu belirtilen olguda tümör hücrelerinde GATA3 ile diffüz pozitiflik görülmüştür. Klinik öykü ile birlikte histopatolojik bulgular meme karsinom infiltrasyonu lehine değerlendirilmiştir. Üçüncü olgu, dış merkezde öncelikle primer adenokarsinom düşünülen 67 yaşında kadın hastadır. Hastaya ait endoskopik biyopsi materyalinde olağan bezlerin arasında lamina propriayı dolduran bez yapısı oluşturan malign epitelyal tümör adaları izlenmiştir. Meme kanser öyküsü bilinen hastada tümör hücreleri GATA3, ER ve PR boyaları diffüz pozitif saptanmıştır. Bulgular meme karsinom metastazı lehine değerlendirilmiştir. Metastatik karsinom düşünülen kadın hastalarda meme karsinomu mutlaka ayırıcı tanıda düşünülmelidir. GATA3, GCDFP, mammaglobin ve hormon reseptör markerları meme karsinomu tanısında patologlara çok yardımcı olmaktadır. Klinik öyküde yer almasa dahi metastaz düşünülen kadın hastalarda immünohistokimya yardımı ile meme karsinomu metastazı mutlaka araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Gastrointestinal Sistem, Metastaz

Makale id= 136

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9050-7571

Meme Koruyucu Cerrahi Sonrasında Radyoterapiye Bağlı Gelişen Anjiosarkom ve Eşlik Eden İnvaziv Karsinom Nüksü: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Berkay Kılıç[1]
[1]İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü

Özet: Amaç: Meme dokusunda gelişen anjiosarkom primer ve sekonder olarak görülür. Primer anjiosarkomlar sıklıkla 30-40 yaş arası kadınlarda parankimal bir kitle olarak saptanırken, sekonder anjiosarkomlar ise meme kanseri tedavisinden yıllar sonra ciltte koyu kırmızı vasküler lezyonlar şeklinde ortaya çıkmaktadır. Sekonder meme anjiosarkomların (SMA) nedeni; mastektomi ve aksiller lenf nodu diseksiyonu yapılan hastalarda gelişebilen lenf ödemdir. Bu durum, Stewart-Treves Sendromu olarak adlandırılır. Diğer neden ise, meme koruyucu cerrahiyi takiben uygulanan radyoterapidir. Beş yıllık sağ kalım oranı %10-55'tir. Bu olgu sunumunda, meme koruyucu cerrahi sonrasında adjuvan radyoterapiden sonra gelişen SMA ile eş zamanlı invaziv karsinom nüksü değerlendirildi. Metot: Kırk beş yaşındaki kadın hasta son 3 aydır sağ meme üzerinde ortaya çıkan ağrısız, değişik boyutlarda, koyu kırmızı, mor renkli lezyonlar nedeniyle kliniğimize başvurdu. Anamnezinde, 2018 yılında T2N2M0 evresinde, Luminal A özellikte tümör nedeniyle neoadjuvan kemoterapi sonrası sağ meme koruyucu cerrahi + aksiller disseksiyon ameliyatı yapıldığı, ameliyat sonrası konvansiyonel radyoterapi ve endokrin tedavi aldığı öğrenildi. Bulgular: Sol memede yaygın olarak çok sayıda koyu kırmızı- mor renkli, düzensiz boyut ve şekilde, ağrısız, nodüler lezyonların olduğu tespit edildi. Ultrason eşliğinde alınan biyopsilerde meme anjiosarkomu tanısı konuldu. Plastik cerrahi kliniği ile birlikte genişletilmiş sağ mastektomi + abdomen, sağ aksilla, sağ boyun ve sol meme temelli lokal fleplerle açık yara onarımı ve ortada kalan doku kaybına parsiyel kalınlıklı deri grefti ile onarım yapıldı. Piyesin patolojik incelenmesi, büyüğü 45 mm olan üç adet nodüler tarzda anjiosarkom ile uyumlu lezyonlar ve büyüğü 7 mm olan tubuler diferensiasyon gösteren invaziv duktal karsinom nüksü olarak raporlandı. Anjiosarkomun fasyaya 1 cm'den uzak olduğu belirtildi. Ameliyat sonrası yedinci ayında nüks saptanan hastaya mastektomi alanı genişletilmesi + sağ 3-4-5 parsiyel kot rezeksiyonu+ rekonstruksiyon uygulandı. Hastanın medikal tedavisi halen devam etmektedir. Sonuç: Bu olgu, SMA'nın beklenenden kısa sürede gelişebileceğini ve invaziv karsinom nüksü ile birlikte seyredebildiğini göstermektedir. Erken tanı, zamanında biyopsi ve multidisipliner yaklaşımın önemi vurgulanmaktadır

Anahtar Kelimeler: Meme Anjiosarkomu, Radyoterapi, Paklitaksel

Makale id= 229

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8582-8322

Memede Nadir Görülen Kist Hidatik: Olgu Sunumu

Exp.Dr. Hüseyin Garip[1] , Exp.Dr. Yasin Şahin[1]
[1]Nizip Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Hüseyin Garip

Özet: Giriş: Kist hidatik Echinococcus granulosus tarafından oluşturulan paraziter bir hastalık olup en sık karaciğer(%75) ve akciğeri(%15) tutmaktadır. Karaciğer ve akciğerin dışında da tutulum olabilmekte fakat memede oldukça nadir(%0,27) görülmektedir. Kist hidatik köpeklerin enfekte sakatatlara erişebildiği koyun yetiştirme bölgelerinde oldukça yaygındır. Güney Avustralya, Yeni Zelanda, Afrika, Yunanistan, İspanya ve Ortadoğu endemik bölgelerdir. Meme kistleri genelde fibrokistik hastalık zemininde gelişen yaygın lezyonlardır. Endemik bölgelerde meme kistinin bir sebebi de hidatik kist olabilmektedir. Cerrahi tedavi tüm vakalarda küratiftir. Hastanemize 3 aylık lohusa olup memede şişlik ve ağrı şikayeti ile başvuran başvuran ve kist hidatik tanısı alan hasta olgu olarak sunulmuştur. Olgu : 38 yaşında 3 aylık lohusa sağ memede şişlik ve ağrı ile başvuran kadın hasta. Öz geçmişinde bilateral akciğer kist hidatik nedeni ile operasyon öyküsü mevcuttu. Yapılan fm'sinde sağ meme alt dış kadranda yaklaşık 10x5 cmlik yumuşak kıvamda mobil düzensiz sınırlı kitle saptandı. Çekilen Usg: sağ meme alt dış kadranda 108x70 mm boyutunda anekoik kist dikkati çekmiştir olarak raporlandı. Hastada tanıyı kesinleştirmek ve tedavi amacı ile operasyon kararı alındı. Operasyonda lezyonun kist hidatik ile uyumlu olduğu görüldü. Çıkarılan dokular patolojik incelemeye gönderildi. Hasta şifa ile taburcu edildi. Patoloji raporu kütiküler membran ve kız veziküller olarak raporlandı. Tartışma ve sonuç: Memede kist hidatik görülme sıklığı oldukça nadir bir durumdur. Hidatik kist hastalığı içerisindeki oranı yaklaşık %0,27 dir. Bu hastamızda olduğu gibi endemik bölgede yaşayıp daha önce akciğer veya karaciğer kist hidatik öyküsü olan hastalarda sistemik yayılım olabileceği akılda tutulmalıdır. Hastalar ayrıntılı olarak değerlendirilmeli, memedeki kistler değerlendirildiğinde hidatik kist tanısı ayırıcı tanıda düşünülmeli, uygun cerrahi yaklaşımla tedavi edilebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hidatik Kist, Meme, Cerrahi Tedavi

Makale id= 66

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0378-9356

Mesleki Maruziyet Sonucu Elektriksel Travmaya Bağlı Periferik Sinir Yaralanması: Otobiyografik Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi İdris Avcı[1]
[1]Üsküdar Üniversitesi NP İstanbul Beyin Hastanesi

Özet: Giriş: Bu yazıda, cerrahi sırasında bipolar forseps kaynaklı elektrik çarpması sonucu gelişen nadir ve ciddi bir periferik sinir yaralanması vakasını sunmaktayız. Olgu, tedavi sürecindeki zorluklara ve hastanın iyileşme sürecine odaklanarak aktarılmaktadır. Olgu Sunumu: 35 yaşında erkek bir beyin cerrahı, lomber dekompresyon ameliyatı sırasında bipolar forseps kullanırken sağ kolundan ani bir elektrik çarpmasına maruz kaldı. Bu olay sonucunda sağ üst ekstremitede şiddetli titreme, yoğun kasılmalar ve kontrol edilemeyen şiddetli ağrı gelişti. Klinik değerlendirmede ciddi median sinir basısı ve brakiyal pleksit saptandı. Hiperbarik oksijen tedavisi, eksozom ve ozon terapileri ile sinir blokajları gibi çeşitli konservatif tedavilere rağmen hastanın semptomlarında belirgin bir iyileşme sağlanamadı. Sonuç olarak hastaya median sinir dekompresyonu ve nöroliz uygulanmış, bu cerrahi müdahale sonrası ağrıda belirgin azalma ve fonksiyonel iyileşme sağlanmıştır. Tartışma: Bu olgu, cerrahi uygulamalarda genellikle güvenli kabul edilen kapalı devreli bir elektrikli cihaz olan bipolar forsepsin yol açtığı alışılmadık bir periferik sinir yaralanmasını ortaya koymaktadır. Konservatif tedavi yöntemlerinin yetersiz kaldığı bu vakada, kalıcı semptomların giderilmesi ve fonksiyonun yeniden kazandırılması için cerrahi müdahale gerekli olmuştur. Bipolar forseps kaynaklı elektrik yaralanmaları literatürde oldukça sınırlı sayıda bildirilmiş olup, bu durum multidisipliner bir tedavi yaklaşımını gerektiren karmaşık bir klinik tablo oluşturmaktadır. Bu vaka, elektrik kaynaklı sinir basısında erken dekompresyonun önemine ve ek tedavi yöntemlerinin sonuçları optimize etmedeki potansiyel rolüne dikkat çekmektedir. Standart tedavi protokollerinin oluşturulabilmesi için ileri düzeyde araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Electrical İnjury; Periferik Sinir Yaralanması, Median Sinir

Peripheral Nerve Injury Due to Electrical Trauma As An Occupational Exposure: An Autobiographical Report From the Sight of a Neurosurgeon

Abstract: Introduction: We report a rare care of severe peripheral nerve injury caused by electical shock from a bipolar forceps during surgery and focusing on the challenges in treatment and the recovery process from the patient's standpoint. Case Presentation: A 35-year-old male neurosurgeon was hit by a sudden electrical shock in his right arm while using bipolar forceps during lumbar decompression surgery resulting in tremors, intense muscle contractions and severe, unmanageable pain in the right upper extremity caused by severe median nerve compression and brachial plexitis. Despite conservative treatments, including hyperbaric oxygen therapy, exosomes, ozone therapy, and nerve blocks, the patient's symptoms did not improve. He ultimately underwent surgical median nerve decompresion and neurolysis, which resulted in immidiate pain relief and improved function. Discussion: This case shows an uncommon form of peripheral nerve injury from a closed-circuit electrical device, traditionally considered safe during surgical practice. Because of unsatisfactory results after conservative treatment, surgical intervention was ultimately necessary to address persistent symptoms and restore function.

Electrical injury from bipolar forceps is a complex multidisciplinary therapeutic challenge with limited sources in the medical literature. This case emphasizes the importance of early decompression in managing electrical-induced nerve compression and the potential role of adjunct therapies in optimizing outcomes. Further research is needed to develop standardized treatment protocols

Keywords: Electrical İnjury; Peripheral Nerve İnjury; Median Nerve

Makale id= 88

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6569-9877

Mevsimsel Alerjik Rinit Tanılı Çocukların Klinik ve Demografik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Hande Yüksel Bulut[1]
[1]Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk İmmünoloji-Alerji Bölümü, Ankara

Özet: Giriş: Mevsimsel alerjik rinit (MAR), yılın belli dönemlerinde inhalan alerjen maruziyeti sonucu burun akıntısı, tıkanıklık, kaşıntı ve hapşırık gibi nazal semptomlara, göz semptomlarının da sıklıkla eşlik ettiği rinit şeklidir. Metot: Bu çalışmaya Mart 2025 – Haziran 2025 tarihleri arasında Atatürk Sanatoryum EAH, Çocuk immünolojisi ve Alerji bölümüne MAR semptomlarıyla başvuran, deri prik testleri (DPT) yapılmış olan, ≥ 4 yaş, 286 çocuk dahil edildi. Hastaların klinik-demografik özellikleri ve varsa başvuru sırasında yapılan laboratuvar tetkikleri retrospektif olarak elektronik dosyalarından değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 286 hastanın %61,5' i erkekti. Hastaların ortalama yaşı 11,2 (±3,6), ilk MAR semptomlarının görüldüğü yaş 9,2 [± 2,7]'di. Hastaların %94,1'inde deri testinde duyarlılık saptandı. Hastaların %30,8'inde astım, %21'inde atopik dermatit, %8'inde ürtiker/anjioödem, %3,1'inde besin alerjisi, %1'inde ilaç alerjisi, %0,7 sinde anafilaksi öyküsü vardı. Aylara göre başvuralar gruplandırıldığında haziran ayında başvuranlarda astım ve atopik dermatit varlığı en yüksekti (p= 0,030 ve p=0,026). Ailede alerjik hastalık öyküsü hastaların %48,3'ünde vardı. DPT'de en sık saptanan dış ortam alerjenleri çayır karışımı (n=243), tahıl poleni karışımı (n=162), cupressus (n=52) idi. MAR semptomlarından hapşırık %80,8, burun kaşıntısı %73,4, burun tıkanıklığı %73,4, burun akıntısı %61,3, göz semptomları %61,5 sıklığındaydı. MAR'e ek olarak astımı olan 88 hasta incelendiğinde %69,9'i erkekti. Ortalama yaş 10,8 [± 3,7], MAR semptomlarının başladığı yaş 8,6 [± 2,6] idi. Astımı olanların erkek cinsiyet oranı daha yüksekti (p=0,046). Astımı olanların %31,8'inde AD, %6,8'inde besin alerjisi öyküsü olup, astımı olmayanlara göre daha yüksek oranda görüldü. Astımlı hastalar son 1 yılda ortalama 1,3 [± 0,8] atak geçirmişti, son atak zamanı ortalama 4,9 [± 1,2] ay önceydi. Sonuç: Haziran ayında, yani polenlerin çok yüksek yoğunlukta olduğu dönemde, MAR nedeniyle hastaneye başvuranların eşlik eden astım ve AD oranında anlamlı artış olması, yüksek yoğunluktaki alerjen maruziyetinin astım ve AD semptomlarını da alevlendirebileceğini düşündürdü. MAR'a astımın eşlik ettiği hastalarda atopik dermatit ve besin alerjisinin daha yüksek oranda eşlik ettiği görülmesi, süt çocuğu döneminde AD geliştirip, ilerleyen yıllarda AR ve astım gelişimiyle devam eden atopik yürüyüş teriminin doğruluğunu gösterdi. Özetle bu çalışmanın sonucunda çocuklarda mart-haziran aylarında görülen MAR'ın Ankara ili için en sık nedeninin çayır ve tahıl polenleri olduğu, bu hastaların yaklaşık 1/3' üne astım'ın eşlik ettiği, bu nedenle de MAR semptomlarıyla gelen hastalarda astım semptomlarının da mutlaka sorgulanması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mevsimsel Alerjik Rinit, Polen Alerjisi, Astım

Makale id= 196

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5089-0836

Mikrorna ve Akciğer Kanseri İlişkisi

Doç.Dr. Serap Özer Yaman[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Trabzon Tıp Fakültesi, Kanuni Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

Özet: Bu çalışmada, MikroRNA (miRNA) ve akciğer kanseri ilişkisi ele alınmış olup, miRNA'ların akciğer kanserindeki etki mekanizmalarına odaklanılmıştır. Kanser, tümör oluşumunu ve metastazı teşvik eden kontrolsüz hücre büyümesiyle karakterize edilen heterojen bir hastalıktır. Akciğer kanseri, dünyada en sık görülen ve yüksek mortaliteye sahip kanser türüdür ve beş yıllık sağ kalım oranı %10-20'dir. Epidemiyolojik araştırmalar genetik, çevresel ve yaşam tarzı gibi birçok faktörün akciğer kanserinin oluşumuna yol açtığı ya da gelişimini hızlandırdığını ortaya koymuştur. Akciğer kanserinin erken teşhisi, tedavinin etkinliğini ve sağ kalım oranını iyileştirmek için hastalığın moleküler mekanizmalarının anlaşılması oldukça önemlidir. miRNA'lar, ~20–25 nükleotid uzunluğunda, küçük kodlamayan RNA'ların bir sınıfıdır ve transkripsiyon sonrası gen ekspresyonunu düzenlerler. miRNA'ların farklı kanser türlerinde ekpresyon seviyelerinin değiştiği ve değişen miRNA'ların ifadelerinin, tümörün başlaması ve ilerlemesinde hayati bir rol oynadığı gösterilmiştir. Yapılan çalışmalar miRNA'ların insan akciğer kanserinin gelişimi ve ilerlemesinde önemli bir rol oynadığını göstermektedir. miRNA'lar akciğer kanserinde hücre proliferasyonu, metastaz, anjiyogenez ve apoptoz gibi farklı biyolojik süreçlerde rol oynamaktadır. Tümör baskılayıcı miRNA'lar onkojenik yolları engellerken, onkojenik miRNA'lar ise tümör büyümesini destekler. Bu ikili roller miRNA'ları akciğer kanserinde kritik oyuncular olarak ortaya çıkarır. Ayrıca Akciğer kanserinin gelişimi ve ilerlemesinde önemli etkenlerden biri olarak miRNA'nın ortaya çıkması, onları potansiyel biyobelirteç ve terapötik hedef haline getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Biyobelirteç, Mirna, Onkogen, Supresör

Relationship Between Microrna and Lung Cancer

Abstract: This study examines the relationship between microRNA (miRNA) and lung cancer, focusing on the mechanisms of action of miRNAs in lung cancer. Cancer is a heterogeneous disease characterized by uncontrolled cell growth that promotes tumor formation and metastasis. Lung cancer is the most common cancer type in the world with a high mortality rate, and the five-year survival rate is 10-20%. Epidemiological studies have shown that many factors, such as genetics, environment, and lifestyle, lead to the formation of lung cancer or accelerate its development. Understanding the molecular mechanisms of the disease is very important for early diagnosis of lung cancer, improving the effectiveness of treatment, and improving survival rates. miRNAs are a class of small non-coding RNAs, ~20–25 nucleotides in length, and regulate gene expression after transcription. It has been shown that the expression levels of miRNAs vary in different types of cancer, and that the expressions of altered miRNAs play a vital role in tumor initiation and progression. Studies have shown that miRNAs play an important role in the development and progression of human lung cancer. miRNAs play a role in different biological processes in lung cancer, such as cell proliferation, metastasis, angiogenesis, and

apoptosis. Tumor suppressor miRNAs inhibit oncogenic pathways, while oncogenic miRNAs promote tumor growth. These dual roles reveal miRNAs as critical players in lung cancer. Furthermore, the emergence of miRNA as one of the important factors in the development and progression of lung cancer has made them potential biomarkers and therapeutic targets.

Keywords: Biomarker, Lung Cancer, Mirna, Oncogene, Suppressor

Makale id= 54

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2309-4404

Moleküler Patoloji Çağında Beyin Cerrahi Materyallerinin Histopatolojik Değerlendirilmesi

Uzman Dr. İsmail Güzeliş[1] , Prof.Dr. Gülden Diniz[1] , Doç.Dr. Yasemen Adalı Ruşen[1] , Doç.Dr. Görkem Yavaş[1] , Uzman Dr. Hasan Şimşek[1]
[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: İsmail Güzeliş

Özet: Beyin tümörlerinin histopatolojik olarak değerlendirilmesi tanı için altın standart kabul edilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü Santral Sinir Sistemi Tümörleri Sınıflaması 5. Baskı önerileri doğrultusunda moleküler incelemeler kesin tanı için elzem olmuşlardır. Bu çalışmada moleküler patoloji çalışılamayan bir merkezde Beyin Cerrahi materyallerinin değerlendirmesinde yaşanan kısıtlılıklar araştırılmak istenmiştir. İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesinde 2022 yılından itibaren Tıbbi Patoloji laboratuvarında değerlendirilen Beyin Cerrahi spesimenleri çalışmaya dahil edilmiştir. Toplam 35 vaka çalışmaya dahil edilmiştir. Vakaların 24'ü (%68.6) kesin tanı ile sonuçlandırılmıştır. Vakaların 11'i (%31,4) ya moleküler inceleme için dış merkeze iletilmiş ya da yeniden biyopsiye yönlendirilmiştir. Kesin tanı ile sonuçlanan vakaların 7'si (%20) menenjiyom, 6'sı (%17,1) metastas, 5'i (%14,3) glioblastom, 5'i (%14,3) non-neoplastik beyin patolojileri ve biri (%2,9) schwannom imiş. Kesin tanı verilemeyen olgular içerisinde olguların 4'ünde öncelikle oligodendrogliom, 4'ünde öncelikle glioblastom, 2'sinde nüks glioblastom düşünülmüştür. Yalnızca 1 vakada doku kısıtlılığı nedeniyle kesin tanıya varılamamıştır. Ek inceleme ihtiyacı duyulan olguların tamamını glial tümörler oluşturmaktadır. DSÖ-SSS baz alınarak yapılan değerlendirmelerde glial tümörlerin kesin tanısı için moleküler değerlendirmeler zorunlu hale gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beyin, Beyin Tümörü, Moleküler Patoloji.

Histopathological Analysis of Neurosurgery Specimens in the Era of Molecular Pathology

Abstract: Histopathological analysis of brain tumors is the gold standard for diagnosis. Molecular pathology became a part of the diagnosis in regard to the World Health Organisation Classification of Central Nervous System Tumors. The daily encountered limitations towards the diagnosis of Brain Surgery specimens were aimed to be presented. The Brain Surgery materials from 2022 to 2025 were investigated. A total of 35 cases were included. Of the cases, 24 received a definite diagnosis by histopathological examination. Of the cases, 11 were addressed either to another center for molecular investigation or to a re-biopsy. Of the cases, 7 were diagnosed as meningioma, 6 as metastatic disease, 5 as glioblastoma, 5 as non-neoplastic process, and 1 as schwannoma. Of the cases without a definite diagnosis, 4 were thought to be glioblastoma, 4 were thought to be oligodendroglioma, and 2 were thought to be a recurrence of glioblastoma. All of the cases that required further investigation were glial tumors. With the latest developments, definitive diagnosis of glial tumors needs molecular investigations.

Keywords: Brain, Brain Tumor, Molecular Pathology.

Makale id= 173

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-5502-7644

Mr Görüntülemede Kitle İzlenimi Veren Sekestre Disk Hernisi

Arş.Gör.Dr. Rifat Gökçe[1] , Arş.Gör.Dr. Musa Canan[1] , Doç.Dr. Ali Serdar Oğuzoğlu[1]
[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

*Corresponding author: Rifat Gökçe

Özet: Lomber bölgede epidural alanda görülen lezyonlar bacak ağrısı gibi görece hafif semptomlar yapabileceği gibi inkontinans ve motor fonksiyon kaybına eden olarak yaşam kalitesini ciddi derecede etkileyebilir.Alt ekstremitede ağrı,motor fonksiyon kaybı ve duyu kusurunun nedenleri arasında sekestre disk hernileri, spinal tümörler ve abseler etiyolojide önemli yer tutmaktadır.Posterior epidural alana uzanım gösteren ekstradural kitlelerin,sekestre disklerin ve abselerin radyolojik ayrımı kontrastlı MR görüntüleme yapılmasına rağmen zor olabilir.Sekestre disk hernilerinin neovaskularizasyon ve inflamatuar granulasyon nedeniyle MR serilerinde periferik kontrast tutması radyolojik tanıdaki karışıklığın nedenlerindendir.Sequestre disk hernileri, disk materyalinin anüler yapıdan tamamen koparak spinal kanal içerisinde serbest şekilde migrasyon göstermesiyle tanımlanır. Bu durum genellikle akut başlangıçlı radiküler ağrıya, motor ve duyu defisitlerine, hatta bazı olgularda cauda equina sendromuna yol açabilir. Posterior epidural yerleşim gösteren sequestre fragmanlar, konumları ve periferik kontrast tutulumları nedeniyle MR görüntülemede sıklıkla spinal tümörler, epidural abseler ya da hematomlarla karıştırılabilmektedir.Kontrastlı MR'da gözlenen periferik "rim" tarzı kontrastlanma, inflame granülasyon dokusu ve neovaskülarizasyona bağlı olup ayırıcı tanıda önemli bir ipucudur. Ancak bu özellik sequestre diskin malign veya enfeksiyöz lezyonlardan tam olarak ayrımını her zaman mümkün kılmaz. Bu nedenle klinik öykü, fizik muayene bulguları ve nörolojik defisitlerin varlığı ayırıcı tanıda kritik rol oynar. Olgumuzda, bilateral alt ekstremitede güçsüzlük ve urge inkontinans varlığı nedeniyle progresif nörolojik defisit saptanmış ve acil cerrahi endikasyonu doğmuştur. Literatüre göre, cauda equina bulguları, ileri motor kayıplar ve konservatif tedaviye yanıtsız ağrı durumlarında cerrahi girişim birincil seçenek olmalıdır. Cerrahi sırasında lezyonun disk materyali olduğu makroskobik olarak gözlenmiş, patoloji ile de doğrulanmıştır. Sequestre disk hernilerinin tanı ve tedavisinde multidisipliner yaklaşım ve zamanında cerrahi müdahale, hasta prognozu açısından kritik önemdedir.

Anahtar Kelimeler: Sekestre Disk Hernisi,sequestre Disc Herniation

Sequestated Dısc Hernıa Gıvıng the Impressıon of a Mass On Mrı Imagıng

Abstract: Lesions seen in the epidural area in the lumbar region may cause relatively mild symptoms such as leg pain, but they may also seriously affect quality of life by causing incontinence and loss of motor function. Among the causes of pain, loss of motor function and sensory deficit in the lower extremity, sequestered disc herniations, spinal tumors and abscesses have an important place in the etiology.Radiological distinction between extradural masses extending into the posterior epidural space, sequestered discs, and abscesses may be difficult despite contrast-enhanced MRI. Peripheral contrast enhancement in MRI series due to neovascularization and inflammatory granulation in sequestered disc herniations is one of the reasons for confusion in radiological diagnosis. Sequestered disc herniations are defined as the disc material completely detaching from the annular structure and freely migrating within the spinal canal.This condition usually causes acute onset radicular pain, motor and sensory

deficits, and in some cases, cauda equina syndrome. Sequestered fragments located posteriorly in the epidural region can often be confused with spinal tumors, epidural abscesses, or hematomas on MRI due to their location and peripheral contrast enhancement. Peripheral "rim"-like enhancement observed on contrast-enhanced MRI is due to inflamed granulation tissue and neovascularization and is an important clue in differential diagnosis. However, this feature does not always allow the complete differentiation of sequestered disc from malignant or infectious lesions. Therefore, clinical history, physical examination findings, and the presence of neurologic deficits play a critical role in differential diagnosis.In our case, progressive neurological deficit was detected due to bilateral lower extremity weakness and urge incontinence, and urgent surgery was indicated. According to the literature, surgical intervention should be the primary option in cases of cauda equina findings, advanced motor deficits, and pain unresponsive to conservative treatment. During surgery, the lesion was observed to be disc material macroscopically, and this was confirmed by pathology. A multidisciplinary approach and timely surgical intervention in the diagnosis and treatment of sequestered disc herniations are critical for patient prognosis.

Keywords: Sequestre Disc Herniation

Makale id= 233

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-4626-5050

Multipl Skleroz Hastalığında Serebellum Hacim Değişikliklerinin Üç Boyutlu Mr ile İncelenmesi

Ma.St. Süleyman Kaan Şirin[1] , Prof. Dr. Mehmet Demir[1] , Prof. Dr Yılmaz İnanç[1] , Doç. Dr. Adil Doğan[1]
[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

*Corresponding author: Süleyman Kaan Şirin

Özet: Multipl Skleroz (MS), genç erişkinlerde görülen, merkezi sinir sisteminde demiyelinizasyon ve aksonal hasarla karakterize kronik bir nöroinflamatuvar hastalıktır. MS'in erken dönemlerinden itibaren serebellumun etkilenmesi, hem motor hem de bilişsel bozulmalarla ilişkilendirilmiştir. Bu çalışma, 3D MRG görüntüleme kullanılarak otomatik segmentasyon sağlayan volBrain platformunun CERES modülüyle, MS'in serebellum üzerindeki volümetrik ve morfometrik etkilerini detaylı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, bu yapısal değişikliklerin yaş, cinsiyet, kullanılan ilaçlar ve EDSS skoru gibi klinik-demografik faktörlerle ilişkisi değerlendirilmektedir. MS grubunda; mutlak hacimlerde Lobül III ve sağ Lobül V'te azalma, Lobül V (total, sol)'te ise yüksek düzeyde azalma izlenmiştir. Crus I, Lobül VIIIA (total, sağ), VIIIB (total, sol), sol Lobül IX ve Lobül X (total, sağ) hacimlerinde ise anlamlı artış; sol Lobül VIIIA'da ise yüksek düzeyde artış gözlenmiştir. Bağıl hacimlerde Lobül III (total, sağ) ve Lobül V'te azalma, sol serebellum, Crus I-II, sağ Lobül VIIIA, VIIIB, IX, sol X'te artış ve Lobül VIIIA (total, sol), sol VIIIB ve sağ X'te yüksek düzey artışlar gözlenmiştir. Kortikal kalınlık ölçümlerinde serebellum total, normalize serebellum ve sol Lobül I-II'de azalma, Lobül I-II, IV, V, VI, IX ve X gibi bölgelerde ise yüksek düzeyde azalma saptanmıştır. GM mutlak hacim analizlerinde Lobül III ve Lobül V (total, sol)'te yüksek düzeyde azalma, Crus I-II, sağ Lobül X'te anlamlı artış, sol Lobül VIIIA'da ise yüksek düzeyde artış bulunmuştur. Bağıl hacimlerde Lobül III ve sol Lobül V'te yüksek düzeyde azalma, serebellum, Crus I-II, sol lobül IX, lobül X'te anlamlı artış, Lobül VIIIA ve sol Lobül VIIIB'de yüksek derecede artış gözlenmiştir. EDSS skoru ve kullanılan ilaçlar ile serebellar hacimler arasında klinik olarak anlamlı ilişkiler bulunmuştur. MS hastalarında serebellumdaki yapısal değişiklikler, motor-bilişsel belirtilerle ilişkilidir. Bu değişiklikler, biyobelirteç geliştirme ve tedavi planlamasında yol gösterici olabilir. Çalışmamız CERES temelli serebellar volümetrik analiz ile EDSS skorları ve tedavi rejimlerini aynı popülasyon içinde birlikte değerlendiren literatürdeki ilk çalışmalardan biri olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Serebellum, Multipl Skleroz, Volbrain, Ceres, Ms, Mrg

Investigation of Cerebellum Volume Changes in Multıple Sclerosıs Disease With 3d Mrı

Abstract: Multiple Sclerosis (MS) is a chronic neuroinflammatory disease affecting young adults, characterized by demyelination and axonal damage within the central nervous system. The cerebellum is one of the regions affected early in the disease course, and its structural alterations have been linked to motor and cognitive impairments. This study aimed to investigate the volumetric and morphometric effects of MS on the cerebellum using the CERES module of the volBrain platform, which performs fully automated segmentation on 3D MRI data. Relationships between these changes and variables such as age, sex, EDSS score, and treatment type were also explored. The study included 50 individuals with

MS and 50 healthy controls. In the MS group, significant volume reductions were found in Lobule III and right Lobule V, with more pronounced decreases in total and left Lobule V. In contrast, increases were observed in Crus I, Lobules VIIIA, VIIIB, IX, and X. Relative volume analysis showed similar patterns, with reductions in Lobules III and V and increases in Crus I-II and Lobules VIIIA, VIIIB, IX, and X. Cortical thickness was significantly decreased in several lobules, especially I-II, IV, V, VI, IX, and X. Gray matter volume analyses revealed both significant decreases (e.g., Lobule V) and increases (e.g., Crus I-II, VIIIA). Notably, cerebellar volumes correlated significantly with EDSS scores and treatment regimens. In conclusion, cerebellar structural changes in MS are closely associated with clinical features. These findings support the potential of cerebellar volumetric markers for early detection, disease monitoring, and personalized treatment planning. This study is among the first to combine CERES-based volumetric analysis with EDSS and treatment variables within the same MS cohort.

Keywords: Multipl Skleroz, Cerebellum, Volbrain, Ceres, Ms, Mrg

Makale id= 119

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000.0003.4573.4115

Nadir Bir Akut Batın Nedeni:Perforasyon Olmadan Pnömoperitoneum

Uzman Dr. Uğur Kılınç[1]
[1]SBÜ Sincan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Pnömoperitoneum genellikle gastrointestinal sistem perforasyonu ile ilişkilendirilse de, bazı durumlarda herhangi bir perforasyon olmaksızın periton boşluğunda serbest hava görülebilir. Bu durum "non-perforatif pnömoperitoneum" olarak adlandırılır. Batın içi havanın sıklıkla nedeni intraabdominal organ perforasyonları olduğu için bu hastalarda da genellikle cerrahi müdahale yapılabilmektedir. Vaka: 27 yaşında karın ağrısı nedeniyle acil servise başvuran hastada yapılan fizik muayenede batında hassasiyet,rebound ve defans olması üzerine kliniğimize konsülte edildi. Hastanın geçmişinde herhangi bir travma yada ERCP öyküsü yoktu. Yine hastanın bilinen başka bir hastalığı mevcut değildi. Yapılan laboratuvar tetkiklerinde WBC 13000/mm³ ve CRP 16/dL idi.yapılan abdominal tomografi tetkikinde duodenum çevresinde minimal serbest hava ve sağ pnömotoraks olduğu görülen hastada herhangibir perforasyon alanı saptanamadı.(Resim 1) Hastanın akut batın bulguları olması nedeniyle hastaya tanısal laparatomi yapılmasına karar verildi. Yapılan laparatomide eksplorasyonda batın içerisinde luminal organlarda herhangi bir perforasyon alanına rastlanılmadı. Toraks tüpü takılan hastanın batınına 1 adet dren konularak operasyona son verildi. Postoperatif dönemde sorun olmayan hasta postop 5. gün toraks tüpü çekilerek taburcu edildi. Perforasyon olmadan gelişen pnömoperitoneumun iatrojenik, torasik, jinekolojik ve idiopatik pek çok nedeni olabilir. Literatürde klinik bulguların dikkatli değerlendirilmesi ve görüntüleme yöntemlerinin uygun kullanımıyla gereksiz cerrahilerden kaçınılabileceği vurgulanmaktadır. Stabil hastalarda konservatif izlem çoğu zaman yeterlidir ancak hastamızda olduğu gibi ciddi akut batın saptomu olan hastalarda tanısal laparatomi yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Pnömoperitoneum, Perforasyon, Lapararatomi

A Rare Cause of Acute Abdomen: Pneumoperitoneum Without Perforation

Abstract: Although pneumoperitoneum is usually associated with gastrointestinal perforation, in some cases, free air can be seen in the peritoneal cavity without any perforation. This condition is called "non-perforative pneumoperitoneum". Since intra-abdominal air is often caused by intra-abdominal organ perforations, surgical intervention can usually be performed in these patients. Case: A 27-year-old patient who applied to the emergency department with abdominal pain was consulted to our clinic after the patient was examined with abdominal tenderness, rebound, and defense during physical examination. The patient had no history of trauma or ERCP. Again, the patient had no other known disease. In laboratory tests, the WBC count was 13,000/mm³ and the CRP level was 16 mg/dL. In the abdominal tomography examination, minimal free air around the duodenum and right pneumothorax were seen in the patient, and no perforation area was detected. (Figure 1) Since the patient had acute abdominal findings, it was decided to perform a diagnostic laparotomy on the patient. During the laparotomy, no perforation area was found in the luminal organs in the abdomen during exploration. The patient was placed in a thoracic tube, and the operation was terminated by placing a drain in the abdomen. The patient had no problems in the postoperative period and was discharged on the 5th

postoperative day with the thoracic tube removed. There may be many iatrogenic, thoracic, gynecological, and idiopathic causes of pneumoperitoneum without perforation. It is emphasized in the literature that unnecessary surgeries can be avoided with careful evaluation of clinical findings and appropriate use of imaging methods. Conservative follow-up is often sufficient in stable patients, but diagnostic laparotomy can be performed in patients with severe acute abdomen, as in our patient.

Keywords: Pneumoperitoneum, Perforation, Laparotomy

Makale id= 182

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5955-388X

Nadir Bir Kist Hidatik Lokalizasyonu: Gluteal Kist Hidatik

Uzman Dr. Rıfat Bezirci[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sincan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Kist hidatik hastalığı, Echinococcus granulosus'un neden olduğu parazitik bir enfeksiyondur. Kist hidatik karaciğer veya akciğerlerde hastalık belirtisi olmasa bile hem solid organları hem de yumuşak dokuları tutabilir; ancak bu durum oldukça nadir gözlenir. Gluteal bölgede subkütan dokuda kist hidatik kist görülmesi, yaygınlığının yüksek olduğu endemik bölgelerde bile oldukça nadir görülen bir durumdur. Bu raporda bu nadir gözlenen vaka açıklanmaktadır. Vaka: 46 yaşında kadın hasta polikliniğe sağ gluteal bölgede ele gelen kitle şikayetiyle başvurdu. Bilinen ek hastalığı ve kullandığı ilaç yoktu. Geçirilmiş operasyon öyküsü olmayan hastanın fizik muayenesinde sağ kalça posterior lateral kısmında 15x15 cm boyutlu, ele gelen, çevre dokudan ayrı, mobil cilt-altı kitle lezyonu mevcuttu. Yapılan yüzeyel doku USG'de tip 2 kist hidatik ile uyumlu olarak raporlandı. Hastaya ekinokok aglütinasyon testi, abdomen, toraks ve gluteal bölgeye yönelik kesitsel değerlendirme için IV kontrastlı tomografi planlandı. Tomografi sonucunda batın içi ve toraksta kist hidatik ile uyumlu görüntü saptanmadı. Ekinokok aglütinasyon tahlili negatif titrede bulundu. Ampirik kist hidatik tedavisi başlanıp 2 hafta sonra eksizyon yapıldı. Enblok olarak kalçadaki Multiloküle kistik kitle tamamen çıkartılıp spesimen açıldığında yaklaşık 120 adet farklı boyutlarda kız veziküller içeren görüntüsü kist hidatik ile uyumlu kistik lezyon olduğu görüldü.(Resim 1) Ameliyat sonrası lokal veya sistemik komplikasyon görülmedi. Patoloji raporu da aynı şekilde kist hidatik ile uyumlu gözlenmesi üzerine hastanın tedavisine devam edildi. Tedavi sonrası hastanın bir yıl boyunca laboratuvar ve radyolojik tetkiklerle takibine devam edildi. Lokal veya sistemik tekrarlayan kist hidatik bulgusuna rastlanmadı. Kist hidatik hastalığı çoğunlukla karaciğer ve akciğeri etkiler, ancak literatürde vücudun farklı yerlerinde tutulumlar bildirilmiştir. Bununla birlikte bu olguda olduğu gibi izole yumuşak doku tutulumu çok nadirdir. Gluteal bölgede tutulum yapan izole bir kist hidatik hastalığı özellikle Türkiye gibi endemik bir bölgede yumuşak dokuda tespit edilen tüm kistik lezyonlarda ayırıcı tanı olarak akılda tutulmalı ve tedavi planlaması bu durum göz önüne alınarak yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Gluteal Bölge, Eksizyon

A Rare Localization of Hydatid Cyst: Gluteal Hydatid Cyst

Abstract: Hydatid cyst disease is a parasitic infection caused by Echinococcus granulosus. Hydatid cysts can affect both solid organs and soft tissues even if there is no disease in the liver or lungs; however, this condition is observed very rarely. Hydatid cysts in the subcutaneous tissue of the gluteal region are very rare, even in endemic regions where they are highly prevalent. This rare case is described in this report. Case: A 46-year-old female patient applied to the outpatient clinic with a complaint of a palpable mass in the right gluteal region. She had no known comorbidities or medications. The patient, who had no history of previous surgery, had a 15x15 cm palpable, mobile subcutaneous mass lesion separate from the surrounding tissue in the posterior lateral part of the right hip on physical examination. The superficial tissue USG was reported as compatible with type 2 hydatid cyst. The patient was

scheduled for an echinococcus agglutination test and IV contrast tomography for cross-sectional evaluation of the abdomen, thorax, and gluteal region. No images compatible with hydatid cyst were detected in the abdomen and thorax as a result of tomography. The Echinococcus agglutination test was found to be negative. Empiric hydatid cyst treatment was started and excision was performed 2 weeks later. When the multiloculated cystic mass in the hip was completely removed en bloc and the specimen was opened, it was seen that there was a cystic lesion with an image containing approximately 120 daughter vesicles of different sizes compatible with hydatid cyst. (Figure 1) No local or systemic complications were observed after the surgery. Since the pathology report was also observed to be compatible with hydatid cyst, the patient's treatment was continued. The patient was followed up with laboratory and radiological examinations for one year after the treatment. No local or systemic recurrent hydatid cyst findings were observed. Hydatid cyst disease mostly affects the liver and lungs, but involvement in different parts of the body have been reported in the literature. However, isolated soft tissue involvement as in this case is very rare. An isolated hydatid cyst involving the gluteal region should be kept in mind as a differential diagnosis in all cystic lesions detected in the soft tissue, especially in an endemic region such as Turkey, and treatment planning should be made by taking this into consideration.

Keywords: Hydatid Cyst, Gluteal Region, Excision

Makale id= 62

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1188-0918

Nadir Bir Kombine İmmün Yetmezlik Olgusu: Pürin Nükleozid Fosforilaz Eksikliği

Uzman Dr. Ercan Yılmaz[1]
[1]İnönü Üniversitesi

Özet: Amaç: Pürin nükleozid fosforilaz (PNP) eksikliği, nadir görülen otozomal resesif geçişli bir ağır kombine immün yetmezlik (AKİY) nedenidir. Bu sunumda, PNP eksikliğine bağlı immün yetmezliğin tanısal süreci ve klinik özelliklerini bir olgu üzerinden tartışmayı amaçladık. Olgu: On iki aylık erkek hasta, tekrarlayan solunum yolu enfeksiyonları, oral aftlar ve lenfopeni nedeniyle değerlendirildi. Fizik muayenesinde gelişme geriliği ve yaygın oral ülserasyonlar mevcuttu. Laboratuvarda belirgin T lenfosit azalması, hipogamaglobulinemi ve hipourisemi tespit edildi. Genetik analizde PNP geninde homozigot mutasyonu saptanarak tanı doğrulandı. Hastaya IVIG tedavisi başlandı ve enfeksiyon profilaksisi verildi. Kök hücre nakli planlandı. Sonuç: PNP eksikliği, erken tanı konulmadığında mortal seyreden bir AKİY formudur. Kalıcı immün yetmezlikten kaçınmak ve tedaviye zamanında yön verebilmek için, özellikle persistan lenfopeni ve atipik enfeksiyonlarda bu tanı göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pürin Nükleozid Fosforilaz Eksikliği, Kombine İmmün Yetmezlik, Lenfopeni

A Rare Case of Combined Immunodeficiency: Purine Nucleosde Phosphorylase Deficiency

Abstract: Objective: Purine nucleoside phosphorylase (PNP) deficiency is a rare autosomal recessive cause of severe combined immunodeficiency (SCID). In this report, we aimed to discuss the diagnostic process and clinical features of immunodeficiency due to PNP deficiency through a pediatric case. Case: A 12-month-old male patient was evaluated for recurrent respiratory tract infections, persistent oral ulcers, and lymphopenia. Physical examination revealed growth retardation and widespread oral ulcerations. Laboratory tests demonstrated marked T lymphocyte depletion, hypogammaglobulinemia, and hypouricemia. Genetic analysis confirmed the diagnosis by identifying a homozygous mutation in the PNP gene. Intravenous immunoglobulin (IVIG) therapy was initiated, along with antimicrobial prophylaxis. Hematopoietic stem cell transplantation was planned. Conclusion: PNP deficiency is a potentially fatal form of SCID if not diagnosed early. To prevent irreversible immune dysfunction and initiate timely treatment, this rare condition should be considered in cases of persistent lymphopenia and atypical infections.

Keywords: Purine Nucleoside Phosphorylase Deficiency, Combined Immunodeficiency, Lymphopenia

Makale id= 118

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000.0003.4573.4115

Nadir Bir Perforasyon Alanı: Duodenojejunal Perforasyon

Uzman Dr. Uğur Kılınç[1]
[1]SBÜ Sincan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Treitz ligamenti, duodenumun dördüncü kısmını jejenuma bağlayan bir yapıdır. Bu anatomik bölge nadiren gastrointestinal perforasyonların yerleşim yeri olarak karşımıza çıkar. Perforasyon, genellikle travma, yabancı cisimler, İnflamatuar süreçler veya malignite nedeniyle meydana gelir. Jejunal perforasyon lar literatürde oldukça nadir olmakla birlikte bizim vakamız ise literatürde oldukça nadirdir. Bu yazıda, duodenojejunal divertiküle sekonder aort kenarında meydana gelen nadir bir perforasyon vakası sunulmaktadır. Case: 62 yaşında bayan hasta, nonspesifik karın ağrısı ve kusma şikayetiyle acil servise başvurdu. Hastanın öyküsünde iki gün öce başlayan karın ağrısının giderek artması üzerine müracaat ettiği öğrenildi. Tetkiklerinde lökositoz (WBC: 11.760/mm³) ve CRP (25 mg/dl) yüksekliği olan hastanın çekilen bilgisayarlı tomografisinde duodenum üçüncü-dördüncü kıtası arasında serbest hava imajı ve peripankreatik enflamasyon mevcuttu. Bunun üzerine yapılan oral kontrastlı bilgisayarlı tomografide kontrast maddenin ekstravaze olduğu görülmesi üzerine hastaya acil laparotomi yapıldı. Perop perforasyon alanının treitz düzeyinde divertikülit perforasyonu olduğu ve aort duvarına çevresindeki mezo ile sınırlandırıldığı izlendi. Bunun üzerine divertikülektomi yapılarak alan çift kat üzerinden kapatıldı. Loja Jackson prett dren yerleştirilerek ameliyat sonlandırıldı. Postop 5.gün kaçak testi yapılarak oral rejim başlandı ve postop 10. gün taburcu edildi. Jejunal divertiküller pseudo divertiller olarak tanımlanmış divertiküllerdir. İlk olarak Somerling tarafından 1974 de ve 1807 de Sir Astley Cooper tarafında tanımlanmıştır. Enteroklizis %2.0-2.3 ve otopsi serilerinde %0.06-4.6 insidansında olduğu gösterilmiştir. Yaşla birlikte bu oran %58 kadar çıkmaktadır. Jejunum proksimal kesimi en sık etkilenen kesim olmakla birlikte %75, sırasıyla distal jejunum %20 ve ileum%5 dir. Ayrıca eşzamanlı kolonda %30-75, duodenumda %15-42, öseufagusda %2 midede %2 ve mesanede %12 oranında divertikül bulunur. Duodenojejunal köşe perforasyon, tanı ve tedavi açısından dikkat gerektiren çok nadir bir durumdur. Bu vakada, erken tanı ile erken cerrahi müdahale sonucu başarılı bir şekilde tedavi edilen nadir bir perforasyon olgusu örneği sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Duodenojejunal Alan, Divertikülit Perforasyonu, Treitz Ligamenti, Akut Karın

A Rare Perforation Site: Duodenojejunal Perforation

Abstract: The ligament of Treitz is a structure that connects the fourth part of the duodenum to the jejunum. This anatomical region is rarely encountered as the location of gastrointestinal perforations. Perforation usually occurs due to trauma, foreign bodies, inflammatory processes or malignancy. Jejunal perforations are quite rare in the literature, but our case is quite rare in the literature. In this article, a rare case of perforation occurring at the edge of the aorta secondary to duodenojejunal diverticulum is presented. Case: A 62-year-old female patient applied to the emergency department with complaints of nonspecific abdominal pain and vomiting. It was learned from the patient's history that she applied because her abdominal pain, which started two days ago, had gradually increased. In her examinations, the patient had leukocytosis (WBC: 11,760/mm³) and high CRP (25 mg/dl), and in her computed

tomography, there was a free air image between the third and fourth parts of the duodenum and peripancreatic inflammation. Thereupon, the patient underwent emergency laparotomy due to the extravasation of contrast material in the oral contrast computerized tomography. It was observed that the perop perforation area was a diverticulitis perforation at the level of Treitz and was limited to the aortic wall and the surrounding meso. Thereupon, diverticulectomy was performed and the area was closed in two layers. The surgery was terminated by placing a Jackson-Prett drain in the loin. The leak test was performed on the 5th postop day, the oral regimen was started and the patient was discharged on the 10th postop day. Jejunal diverticula are diverticula defined as pseudo-diverticulum. They were first described by Somerling in 1974 and by Sir Astley Cooper in 1807. Enteroclysis was shown to be 2.0-2.3% and 0.06-4.6% in autopsy series. This rate increases to 58% with age. The proximal jejunum is the most frequently affected section, with 75%, distal jejunum 20% and ileum 5%, respectively. In addition, diverticula are found in 30-75% of the colon, 15-42% in the duodenum, 2% in the esophagus, 2% in the stomach and 12% in the bladder. Duodenojejunal angle perforation is a very rare condition that requires attention in terms of diagnosis and treatment. In this case, a rare example of perforation case that was successfully treated with early diagnosis and early surgical intervention is presented.

Keywords: Duodenojejunal Junction, Diverticulitis Perforation, Treitz Ligament, Acute Abdomen

Makale id= 12

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7259-2461

Nadir Görülen Bir Boyun Patolojisi: Dev Boyun Lipomu

Uzman Dr. Mehmet Köstek[1] , Doç.Dr. Adnan Özpek[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul, Türkiye

*Corresponding author: Mehmet Köstek

Özet: Amaç: Nadir görülen patolojilerden olan dev boyun lipomları klinik incelemede bası semptomları yapan tiroid patolojileri ile karışabilmektedir. Bu bildiride Endokrin Cerrahi Polikliniği'nde karşılaşılan nadir bir vakanın sunumu yapılacaktır. Yöntem: Genel Cerrahi Kliniği, Endokrin Cerrahi Polikliniği'nde karşılaşılan vakanın klinik ve görüntüleme bulguları intraoperatif ve postoperatif bulguları ile beraber sunulacaktır. Bulgular: SA, başka tıbbi öyküsü olmayan, boynunda şişlik, nefes darlığı ve son birkaç aydır kötüleşen yutma güçlüğü şikayetleri olan 55 yaşında bir erkek hasta olarak kliniğimize başvurmuştur. Fizik muayenede, sağ boyunda yaygın yer kaplayan bir kitle palpe edildi. Tiroid fonksiyon testleri normal aralıktaydı. Hastaya semptomlarının guatr nedeniyle olabileceği söylendiğinden hasta Endokrin Cerrahi Polikliniği'nden randevu almıştı. Kliniğine yaptığı ziyaret sırasında, fizik muayenede boynun sağ tarafında istmusa kadar uzanan şişlik görüldü. Ayrıca tiroid nodülü veya lenfadenopati palpe edilemedi. Boyun ultrasonografisinde, strap kaslarının derininde bulunan, sağ internal juguler veni sıkıştıran ve sağ tiroid bezini ve trakeayı sola doğru kaydıran 7,8x7,7x4,5 cm boyutlarında sağ boyun lipomu görüldü. Kitle sağ submandibular bezden üst mediastene doğru uzanıyordu. Daha sonra boyundaki diğer yapılara herhangi bir invazyon olup olmadığını dışlamak için MR görüntüleme yapıldı ve bu liposarkom olasılığını dışlandı. Tiroid nodülü saptanmadı. Lipomun eksizyonu planlandı ve hasta ameliyathaneye alınarak nöromonitörizasyon tüpüyle entübe edildi. Median raphe'de strap kaslarının ayrılmasının ardından lipom doğmaya başladı. Sonrasında çevresel olarak diseke edildi ve tamamen eksize edildi. Son patolojik ölçüm 11,0x10,6x4,0 cm idi ve ağırlığı 221 gramdı. Patoloji tanısı lipomla uyumluydu ve hastanın şikayetleri ameliyattan sonra tamamen düzeldi. Sonuç: Dev boyun lipomları nadir olmakla beraber klinik olarak birçok hastalıkla karışabilmektedir. Ayırıcı tanısı iyi planlanmalı ve muhakkak liposarkom olasılığı dışlanmalıdır. Bu vakalarda sinir monitörizasyonu ihtiyacı özellikle invazyon durumunda gerekebileceğinden preop hazırlık tam olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Boyun, Guatr, Lipom, Tiroid

A Rare Neck Pathology: Giant Neck Lipoma

Abstract: Purpose:Giant neck lipomas,which are rare pathologies,can be confused with thyroid pathologies that cause compression symptoms in clinical examination.In this report, a rare case encountered in the Endocrine Surgery Clinic will be presented. Method:The clinical and imaging findings of the case encountered in the clinic will be presented together with intraoperative and postoperative findings. Results: 55 years-old man with no past medical history who had complaints of swelling in his neck,shortness of breath and swallowing difficulties that had been worsening over the past several months.On physical exam,an extensive right neck mass was palpated.He had thyroid function test which were in the normal range.He was referred to see an endocrine surgeon.During his

visit to the clinic, physical examination showed swelling on the right side of the neck which extended to the isthmus.No discrete thyroid nodule or lymphadenopathy could be palpated.Ultrasonography of the neck showed a 7.8x7.7x4.5cm right neck lipoma which was deep to the strap muscles,compressed right internal jugular vein and displaced the right thyroid gland and trachea to the left.The mass was extending from right submandibular gland to the upper mediastinum.MRI was then performed to exclude any invasion into other structures in the neck or liposarcoma.No thyroid nodules were identified.Excision of the lipoma was planned, and the patient was taken to the operation room and intubated with a neuromonitoring tube.Following division of the strap muscles at the median raphe,the lipoma began to emanate from the wound.This was circumferentially dissected and excised completely.Final pathologic measurement was 11.0x10.6x4.0cm, weighing 221 grams.Pathology diagnosis was consistent with lipoma and patient's complaints were resolved completely post-operatively. Conclusion: Although giant neck lipomas are rare, they can be confused with many diseases clinically. Differential diagnosis should be planned well. In these cases, nerve monitoring may be necessary, especially in the case of invasion.

Keywords: Goiter, Lipoma, Neck, Thyroid

Makale id= 7

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3911-2686

Nadir Median Arkuat Lıgament Sendromunda Laparoskopik Cerrahi Tedavi Olgu Sunumu Laparoscopic Surgical Treatment in Rare Median Arcuate Ligament Syndrome: A Case Report

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Alperen Avcı[1]
[1]Samsun Üniversitesi

Özet: Giriş: Median arkuat ligament sendromu (MALS), çölyak arterin median arkuat ligaman tarafından basısına bağlı ortaya çıkan kronik ve tekrarlayan karın ağrı atakları olan bir sendromdur. Literatürde çölyak eksen sendromu, çölyak arter bası sendromu, Harjola-Marable sendromu ve Dunbar sendromu olarak da adlandırılır. Klinik olarak yemeklerden sonra oluşan karın ağrısı, istenmeyen kilo kaybı ve bazen de karın bölgesinde üfürüm üçlüsü ile kendini gösteren, nadir görülen bir hastalıktır. Tanıya sıklıkla batın içi diğer hastalıkların dışlanması ile ulaşılır. OLGU SUNUMU: 23 Yaş erkek hasta (VKİ:19) epigastrik bölgede yemek sonrası şiddetli karın ağrısı, bulantı, kusma ve kilo kaybı şikayeti ile başvurdu. Abdominal usg ve üst gis endoskopisinde herhangi bir patoloji görülmedi. Abdominal aort BT anjiografisinde "çöliak trunkus proksimalde darlık dikkati çekmiştir. Mevcut görünüm median arkuat ligaman sendromu açısından anlamlıdır." olarak yorumlandı. Hastaya cerrahi tedavi önerildi. 28 Yaş erkek hasta hızlı (VKİ:20) kilo kaybı öyküsü mevcut olup. Yemek sonrasında epigastrik bölgede ağrı yemek yeme korkusu şikayeti mevcuttu. Abdominal aort BT anjiografisinde " çöliak trunkus proksimalde dilatasyon median arkuat ligaman sendromu açısından anlamlıdır" olarak yorumlandı. Hastaya cerrahi tedavi önerildi. Her iki hastada da laparoskopik cerrahi uygulandı. Sol gastrik arter görünüp çölyak trunka bası yapan arkuat ligaman görüldü. Ligasure ile median arkaut ligaman kesildi. Her iki hastaya da post op 8. Saatte rejim başlanıp post op 2. Günde taburcu edildi. Hastaların poliklinik kontrollerinde kilo artışları görüldü. SONUÇ: Özellikle VKİ düşük orta genç yaş postprandiyal şiddetli karın ağrısı, hızlı kilo kaybı, olan hastalarda Median Arcuat Sendromu olabileceği düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Median Arcuat Sendromu, Dunbar Sendromu, Mals Laparoskopik Cerrahi

Laparoscopic Surgical Treatment in Rare Median Arcuate Ligament Syndrome: A Case Report

Abstract: Introduction: Median Arcuate Ligament Syndrome (MALS) is a rare condition characterized by chronic and recurrent postprandial abdominal pain due to compression of the celiac artery by the median arcuate ligament. It is also referred to in the literature as celiac axis syndrome, celiac artery compression syndrome, Harjola-Marable syndrome, or Dunbar syndrome. Clinically, it presents with a triad of postprandial abdominal pain, unintentional weight loss, and occasionally an abdominal bruit. Diagnosis is typically made by excluding other intra-abdominal pathologies. Case Presentation: Case 1: A 23-year-old male (BMI: 19) presented with severe postprandial epigastric pain, nausea, vomiting, and weight loss. Abdominal ultrasound and upper gastrointestinal endoscopy were unremarkable. CT angiography of the abdominal aorta revealed proximal narrowing of the celiac trunk, suggestive of MALS. Surgical treatment was recommended. Case 2: A 28-year-old male (BMI: 20) presented with postprandial epigastric pain, fear of eating, and significant weight loss. CT angiography showed proximal dilatation of the celiac trunk, interpreted as consistent with MALS. Surgical intervention was

advised. Both patients underwent laparoscopic surgery. The left gastric artery was visualized, and the arcuate ligament compressing the celiac trunk was identified and divided using a Ligasure device. Oral intake was initiated 8 hours postoperatively, and both patients were discharged on postoperative day 2. Follow-up visits revealed weight gain in both cases. Conclusion: MALS should be considered in young, low-BMI patients presenting with severe postprandial abdominal pain and rapid weight loss. Laparoscopic decompression is an effective and minimally invasive treatment option.

Keywords: Median Arcuate Ligament Syndrome, Dunbar Syndrome, Mals, Laparoscopic Surgery

Makale id= 146

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9072-0217

Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Yoğun Bakım Ünitesinde Entübe Halde Takip Edilen Pnömonili Hastalarda Bronkoalveolar Lavaj ve Trakeal Aspirat Materyallerinin Kültürlerinin ve Gram Boyamalarının Kıyaslanması

Dr. Öğretim Üyesi Soner Demirbaş[1] , Dr. Necmettin Öğe[2]
[1] Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2] Kayseri Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Soner Demirbaş

Özet: AMAÇ: Pnömoni önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir ve her yıl dünya çapında milyonlarca insanı etkilemektedir. Pnömoniye sebep olan mikrobiyolojik etkenin saptanması uygun antibiyotik verilmesi, morbidite ve mortalite oranını düşürmek açısından oldukça önemlidir. Çalışmamızda yoğun bakım ünitesinde mekanik ventilatöre bağlı pnömoni sebebiyle takip edilen hastalarda mikrobiyolojik etkeni saptamaya yönelik endotrakeal aspirat yöntemiyle bronkoskopik bronkoalveolar lavaj yöntemini mukayese etmeyi amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışma prospektif olarak 1 Mart 2022-1 Şubat 2023 tarihleri arasında Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi göğüs hastalıkları yoğun bakım ünitesinde yatan entübe olarak takip edilen pnömoni tanılı hasta grubu ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmamızda anamnezleri, fizik muayene bulguları, yoğun bakım takipleri, radyolojileri ve laboratuvar tetkikleri ile incelenerek pnömoni tanısıyla yoğun bakım ünitemizde takip edilen 31 hastaya endotrakeal aspirasyon ile eş zamanlı bronkoalveolar lavaj yapılıp elde edilen örnekler en kısa sürede klinik mikrobiyoloji laboratuvarına iletilmiştir. Mikrobiyoloji laboratuvarında örneklerin gram boyamaları, ARB, mantar ve tüberküloz kültürleri ile bakteriyolojik kantitatif kültürleri ve antibiyogramları incelenip kaydedildi. Hastaların demografik verileri, örnekleme öncesi antibiyoterapi bilgileri, APACHE II, SAPS II, SOFA, PSI skorları ve 30 ile 90 günlük mortalite verileri kaydedildi. Araştırma sonucu elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 18.0 paket programı ile analiz edildi. BULGULAR: İncelenen 31 hastadan, dahil edilme ve dışlama kriterlerini karşılayan 29 hasta çalışmaya alındı. Çalışmaya alınan hastaların 20'si (%69,00) erkek, 9'u (%31,00) kadındı ve yaş ortalaması 68,24 ± 17,32 yıl olarak saptandı. Bu hastalarda belirlenen komorbiditelerden en sık %37,90 ile hipertansiyon, %27,60 ile kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH) ve %24,10 ile diabetes mellitus idi. Hastaların ortalama SAPS II skoru 55,66 ± 18,30, APACHE II skoru 24,62 ± 7,09, SOFA skoru 7,14 ± 2,85 PSI skoru 144,14 ± 36,71 olarak hesaplandı. 30 günlük mortalite oranı %20,70 olarak, 90 günlük mortalite oranı %72,40 olarak saptandı. Radyolojik olarak pnömoni lokalizasyonu değerlendirilen hastaların %41,40'ında bilateral, %41,40'ında sağ akciğer, %17,20'sinde sol akciğer olarak saptandı. ETA kültürüne göre anlamsız üreme olan hastaların 8'inde (%44,40) BAL kültürü üremesi anlamlı olarak tespit edildi ve ETA ve BAL kültür anlamlı-anlamsız üreme oranlarının dağılımında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p=0,003). SONUÇ: Çalışmamızda bronkoskopik BAL yönteminin pnömoni etkenini saptamasında endotrakeal aspirasyona üstün olduğu saptandı. ETA yönteminin invaviz olmaması, maliyetinin daha az olması ve özel uzmanlık getirmemesi gibi avantajlarına rağmen orofarengeal flora ile kontamine olabilmesi, etken mikroorganizmanın saptanamaması gibi dezavantajları mevcuttur. YBÜ'de takip edilen kritik pnömoni hastalar da bronkoskopik BAL ile etkenin saptanıp uygun antibiyoterapi verilmesi mortalite ve morbiditeyi azaltmaya katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Bronkoalveolar Lavaj, Endotrakeal Aspirasyon, Pnömoni, Yoğun Bakım

Makale id= 141

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5587-3667

Nöroendokrin Tümörlerle(Net) İlgili Üçüncü Basamak Merkez Deneyimimiz

Doç.Dr. Halil Atasoy[1]
[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

Özet: Amaç: Nöroendokrin tümörler gerek patologların gerekse gastroenterogların farkındalıklarının artması sonucu son yıllarda daha sık tanı konulan tümörlerdir. Bu nedenle merkezimizde takip ettiğimiz NET leri temel alarak deneyimlerimizi paylaşmayı amaçladık. Yöntem: Üçüncü basamak merkezimizde 2018-2021 yılları arasında patoloji kliniği tarafından NET tanısı konulan hastaların kayıtları inceledi. Kayıtları yetersiz olan hastalar kontrole çağrılarak tedavi süreci ve son durumları tespit edildi. Toplam 48 hasta saptandı. Bulgular: Hastaların 27(%56.2) si erkek 21(%43.8)i kadındı. Ortanca yaş(19-88) 53.5 idi. Hastaların 14(%29.1) ü nöroendokrin karsinom(NEC), 34(%70.9) tanesi NET tanısı almıştı. NEC ların yedisi(%14.5) karaciğerde, dördü(%8.3) mide de, biri(%2) ince barsak ta, biri(%2) akciğerde ve biri(%2) de kolonda saptanmıştı. NET lerin ise 14(%29.1) ü apendiks te, sekizi(%16.6) mide de, beşi(%10.4) pankreas ta, üçü(%6.2) karaciğer de, ikisi(%4.1) kolonda, biri(%2) duodenum da ve biri(%2) de ciltte idi. NET lerin 23(%67.6) si grade1(G1), 10(%29.4) u grade2 (G2) ve biri(%3) grade 3(G3) olarak saptandı. Karaciğer ve akciğer dışında saptanan NEC lerin tümü cerrahi tedavi sonrası onkolojik tedavi aldı. Altı hasta(%12.5) karaciğer ve akciğer metastazı nedeniyle tanı aldıklarından primer orjini saptanamadı. NEC saptanan hastaların ikisi(%4.1) kaybedildi. Diğer 12 sinin tedavisi devam etmektedir. Grade 1 ve 2 NET ler sadece cerrahi ve endoskopik tedavi ile tedavi edildiler. Ancak kolonda saptanan 6 cm çapında grade 2 NET uzak metastaz yapmıştı. Sonuç: World Health Organization (WHO)2019 yılında ki son sınıflamasına göre NET ve NEC ayrımı yapılması önemlidir. NEC lar çok agresif olup sürvileri ortalama 36 aydır. Grade 1 ve 2 NET ler de tümörün tam olarak çıkarılması kür sağlayabilmektedir. G3 NET lerde tedavi daha zordur.

Anahtar Kelimeler: Nöroendokrin Tümör, Evreleme, Prognoz, Tedavi

Makale id= 112

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8451-0988

Olgu Sunumu: Strangüle İntermezosigmoid Herni

Uzman Dr. H. Hakan Amioğlu[1]
[1]SBÜ Sincan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: İnternal herni, daha önce batın operasyonu öyküsü bulunmayan hastalarda ileusun nadir görülen bir sebebidir. İnce barsakların, peritoneal kavite içerisinde peritoneal veya mezenterik orifislerden protrüzyonu ile meydana gelir. Sigmoid mezokolon hernisi (SMH) ise daha nadir olarak ortaya çıkar.Olgu Sunumu: 72 yaşındaki kadın hasta, karın ağrısı ve iştahsızlık nedeniyle tarafımıza danışıldı. Hastanın iki gündür devam eden yaygın karın ağrısı, ishal, bulantı ve kusma şikayeti mevcuttu. Batın distandüydü. Fizik muayenede barsak sesleri hiperaktif ve batında yaygın hassasiyet mevcuttu. Defans ve rebound bulguları yoktu. Rektal tuşede gaita bulaşı mevcuttu. Vücut sıcaklığı 37°C, arteriyel tansiyon 110/70 mmHg ve kalp atım hızı 87 atım/dakika idi. Laboratuvar bulgularında hemoglobin 9,9g/dL, beyaz kan hücresi 14.000/mm³, nötrofil 11.350/mm³ ve CRP 202 idi. Kan gazı ve diğer biyokimya sonuçları normaldi. Hastanın abdomen ultrasonografisi normal olarak raporlandı. Abdomen bilgisayarlı tomografide rektum ve sigmoid kolonda 10 mm'ye varan duvar kalınlaşması ve periçekal mesenterik kirlenme izlendi. Jejunoileal anslarda 4,5 cm'ye varan ileus ile uyumlu belirgin dilatasyon ve hava sıvı seviyeleri görüldü. Distal ileal ansların duvarında kalınlaşma ve düzensizlik tespit edildi (Şekil 1). Hastaya laparotomi planlandı. Batında 300 cc seröz vasıfta mayi ve sigmoid mezokolonda intermezosigmoid herni ile uyumlu görünüm tespit edildi (Şekil 2). Herniye olan ileal ansların nekroze gittiği görüldü (Şekil 3). Nekroze giden yaklaşık 30 cm uzunluğunda ileal ans rezeke edildi ve anastomoz yapıldı. (Şekil 4). SMH ise ince barsakların sigmoid mezokolonda bulunan mezenterik bir defektten herniasyonu olarak tariflenir. Bu hastaların başvuru kliniğinde karın ağrısı ve ince barsak obstrüksiyonu ile uyumlu bulgular mevcuttur. Operasyon öncesi tanı koymak zordur. Radyolojik veriler, BT'de dahil olmak üzere bu hastalığın tanısının konmasında yetersizdir. SMH, ileus ve internal herniasyon nedeniyle takip edilen hastalarda nadir olarak görülse de akılda bulundurulmalıdır. Yüksek strangülasyon riski nedeniyle sigmoid mezokolon hernisinden şüphelenilen durumlarda laparoskopik veya açık yaklaşımlarla acil operasyon gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İntermezosigmoid Herni, İleus, Karın Ağrısı

Case Report: Strangulated Intermesosigmoid Hernia

Abstract: Internal hernia is a rare cause of ileus in patients with no previous history of abdominal surgery. It occurs when the small intestine protrudes through the peritoneal or mesenteric orifices within the peritoneal cavity. Sigmoid mesocolon hernia (SMH) occurs less frequently. Case Report: A 72-year-old female patient was consulted to us due to abdominal pain and loss of appetite. The patient had complaints of widespread abdominal pain, diarrhea, nausea, and vomiting for two days. The abdomen was distended. On physical examination, bowel sounds were hyperactive and there was widespread tenderness in the abdomen. There were no signs of defense or rebound. There was stool smear on rectal examination. Body temperature was 37°C, arterial blood pressure was 110/70 mmHg, and heart rate was 87 beats/minute. Laboratory findings showed hemoglobin 9.9g/dL, white blood cell 14,000/mm³,

neutrophil 11,350/mm³, and CRP 202. Blood gas and other biochemistry results were normal. The patient's abdominal ultrasonography was reported as normal. Abdominal computed tomography showed wall thickening of up to 10 mm in the rectum and sigmoid colon and pericecal mesenteric contamination. Significant dilatation and air fluid levels compatible with ileus up to 4.5 cm were seen in the jejunoileal loops. Thickening and irregularity were detected in the wall of the distal ileal loops (Figure 1). A laparotomy was planned for the patient. 300 cc of serous fluid in the abdomen and an appearance compatible with an intermesosigmoid hernia in the sigmoid mesocolon were detected (Figure 2). It was observed that the herniated ileal loops were necrotic (Figure 3). The approximately 30 cm long ileal loop that was necrotic was resected and anastomosed. (Figure 4). SMH is defined as herniation of the small intestine through a mesenteric defect in the sigmoid mesocolon. These patients present with abdominal pain and findings consistent with small bowel obstruction. It is difficult to make a preoperative diagnosis. Radiological data, including CT, are insufficient to diagnose this disease. Although SMH is rarely seen in patients followed up for ileus and internal herniation, it should be kept in mind. Due to the high risk of strangulation, emergency surgery with laparoscopic or open approaches is required in cases where sigmoid mesocolon hernia is suspected.

Keywords: Intermezzosigmoid Hernia, Ileus, Abdominal Pain

Makale id= 253

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8322-7475

Optik Nöritten Kortikal Tutuluma: Çocukluk Çağı Mogad Olgusu

Uzman Dr. Sadullah Şimşek[1]
[1]Gazi Yaşargil EAH

Özet: Myelin oligodendrosit glikoprotein antikor ilişkili hastalık (MOGAD), merkezi sinir sistemini tutan, nadir görülen, otoimmün antikor aracılı bir nöroinflamatuar hastalıktır. Klinik spektrumu optik nörit, transvers miyelit ve ADEM (akut dissemine ensefalomiyelit) gibi çeşitli sunumları içerebilir. Son yıllarda gelişen serolojik testler sayesinde anti-MOG pozitifliği saptanarak, multipl skleroz ve nöromiyelitis optika gibi benzer klinik tablolardan ayrıştırılması mümkün hale gelmiştir. Erken tanı ve uygun immün tedavi, prognoz üzerinde belirleyici rol oynamaktadır. On yaşında erkek hasta, ilk olarak baş ağrısı şikayetiyle başvurdu. Beyin MRG'sinde sol perioptik BOS mesafesinde artış ve optik sinirde belirgin tortiyozite saptandı. Optik nörit ön tanısıyla sistemik steroid tedavisi başlanan hastada, bir hafta içinde nöbet gelişti. Yeni çekilen beyin MRG'sinde sol paryetal bölgede kortikal şişme ve subkortikal-derin beyaz cevherde T2A ve FLAIR sekanslarda hiperintens sinyal değişiklikleri izlendi; kontrast tutulumu saptanmadı ve bulgular postiktal ödem lehine değerlendirildi. Klinik olarak şikayetleri artan hastada, bir hafta sonra sol gözde görmede azalma gelişti. Takip MRG'sinde sol paryetal lezyonların boyutunda artış ve kontrast tutulumu gözlendi. Demiyelinizan hastalıklar açısından araştırılan hastanın laboratuvar incelemelerinde anti-MOG antikor pozitifliği tespit edildi. Klinik ve radyolojik bulguları hızla ilerleyen hastaya ileri merkezde plazmaferez ve yüksek doz immünsüpresif tedavi başlandı. Tedavi sonrası semptomlarında ve görüntüleme bulgularında belirgin gerileme gözlendi. MOGAD, çocukluk çağında optik nörit ve nöbet gibi değişken klinik bulgularla seyredebilir. Bu olguda, başlangıçta optik nörit bulguları varken hızla kortikal tutulum gelişmiş, anti-MOG pozitifliği ile tanı netleşmiştir. MOGAD, erken tanı ve tedavi ile klinik ve radyolojik iyileşme sağlanabilen önemli bir demiyelinizan hastalıktır. Ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mogad, Otoimmün, Optik Nörit

From Optic Neuritis to Cortical Involvement: A Pediatric Mogad Case

Abstract: Myelin oligodendrocyte glycoprotein antibody-associated disease (MOGAD) is a rare, autoimmune antibody-mediated neuroinflammatory disorder affecting the central nervous system. Its clinical spectrum includes various presentations such as optic neuritis, transverse myelitis, and acute disseminated encephalomyelitis (ADEM). Recent advances in serological testing have enabled the detection of anti-MOG positivity, allowing differentiation from similar clinical entities like multiple sclerosis and neuromyelitis optica. Early diagnosis and appropriate immunotherapy play a decisive role in prognosis. A 10-year-old male patient initially presented with headache. Brain magnetic resonance imaging (MRI) revealed increased left perioptic cerebrospinal fluid (CSF) space and marked tortuosity of the optic nerve. Systemic steroid treatment was initiated with a preliminary diagnosis of optic neuritis; however, the patient developed a seizure within one week. Follow-up brain MRI showed cortical swelling in the left parietal region and hyperintense signal changes on T2-weighted and FLAIR sequences in the subcortical and deep white matter; no contrast enhancement was observed, and findings

were considered consistent with postictal edema. The patient's symptoms worsened clinically, and vision decreased in the left eye after one week. Subsequent MRI demonstrated enlargement and contrast enhancement of the left parietal lesions. Laboratory tests for demyelinating diseases revealed positive anti-MOG antibodies. The patient, whose clinical and radiological findings rapidly progressed, was treated with plasmapheresis and high-dose immunosuppressive therapy at a specialized center. Significant improvement was observed in symptoms and imaging findings after treatment. MOGAD can present with variable clinical features such as optic neuritis and seizures in childhood. In this case, initial optic neuritis findings rapidly progressed to cortical involvement, with diagnosis confirmed by anti-MOG positivity. MOGAD is an important demyelinating disease that can achieve clinical and radiological improvement with early diagnosis and treatment and should be considered in the differential diagnosis.

Keywords: Mogad, Autoimmune, Optic Neuritis

Makale id= 18

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3990-6681

Osteokondroma Bağlı Gelişen Halluks Valgus Deformitesinin Cerrahi Tedavisi

Uzman Dr. Cemil Emre Gökdemir[1] , Uzman Dr. Ferhat Sayar[1] ,
Arş.Gör.Dr. Ahmed Faruk Çamcı[1]
[1]Konya Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Cemil Emre Gökdemir

Özet: AMAÇ: Halluks valgus, ayak başparmağının lateral deviasyonu ile karakterize, sık karşılaşılan bir ayak deformitesidir. Multifaktöriyel etiyolojiye sahip olan bu deformite, nadiren osteokondroma gibi tümoral nedenlere bağlı olarak gelişebilir. Osteokondroma, özellikle uzun kemiklerin metafiz bölgelerinde görülen benign bir tümör olup, ayakta yerleşmesi oldukça enderdir. Osteokondromaya bağlı gelişen halluks valgus deformiteleri literatürde nadir bildirilmiştir , bu olguların tedavisi bireyselleştirilmiş cerrahi planlama gerektirir . Bu bildiride, ayak birinci metatars medial yüzeyinde yerleşen osteokondroma bağlı gelişen halluks valgus deformitesine yönelik yapılan kombine cerrahi tedavi uygulanan bir olgu sunulmaktadır. MATERYAL METOT: Olgu, 48 yaşında kadın hasta ayak başparmağında deformite, ayakkabı uyumsuzluğu ve ağrı şikayetleri ile 2025 yılında Konya Şehir Hastanesine başvurdu. Muayenede belirgin halluks valgus deformitesi ve medial bölgede sert kitle palpe edildi. Direkt grafiler ve manyetik rezonans görüntülemeyle birinci metatars medial yüzeyinde osteokondrom ile uyumlu lezyon tespit edildi. Cerrahi olarak, hastaya proksimal Lapidus artrodezi ve distal Akin osteotomisi uygulandı . Eş zamanlı olarak osteokondrom eksize edildi ve histopatolojik inceleme için patolojiye gönderildi. Operasyon sonrası ayağa yük verilmeden 6 hafta süreyle kısa walker bot ile takip edildi. Fonksiyonel değerlendirme AOFAS (American Orthopaedic Foot and Ankle Society) skoru ile yapıldı. BULGULAR:Cerrahi sonrası erken dönemde yara yeri komplikasyonu gelişmedi. Histopatolojik inceleme sonucunda lezyonun benign osteokondroma olduğu doğrulandı . Altıncı haftada yük verilerek mobilizasyona başlandı. Üçüncü ay sonunda AOFAS skoru preoperatif 42 iken postoperatif 88 olarak ölçüldü . Deformitede belirgin düzelme, ağrıda gerileme ve hasta memnuniyetinde artış gözlendi. SONUÇLAR: Osteokondroma, nadiren ayakta yerleşen ve halluks valgus deformitesine neden olabilen benign kemik lezyonlarıdır . Bu tür olgularda deformiteye neden olan kitle ile birlikte yapılacak kombine cerrahi müdahaleler, hem semptomları gidermekte hem de fonksiyonel sonuçları iyileştirmektedir. Lapidus ve Akin osteotomileriyle birlikte yapılan eksizyon, deformitenin düzeltilmesinde etkili bir yöntemdir . Bu çalışma, nadir görülse de, osteokondromaya bağlı gelişen halluks valgus deformiteleri multidisipliner cerrahi yaklaşımla başarılı şekilde tedavi edilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Halluks Valgus, Osteokondroma, Ayak Deformitesi

Makale id= 195

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0003-3530-7344

Over Kistlerine Rağmen Sorunsuz Gebelik: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Murat Günenç[1] , Uzman Dr. İbrahim Taşkum[1] , Uzman Dr. Harun Reşid Türkmenoğlu[2] , Doç.Dr. Seyhun Sucu[1]
[1] Gaziantep Şehir Hastanesi
[2] Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Murat Günenç

Özet: Over kistleri, üreme çağındaki kadınlarda sık görülmekte olup çoğunlukla asemptomatik seyretmektedir. Bazı durumlarda torsiyon, rüptür veya ağrıya neden olabilirken, çoğu olguda konservatif izlem yeterlidir. Bu çalışmada, önceden over kisti tanısı almış, gebelik planlamayan ancak spontan olarak gebe kalan ve gebelik süresince cerrahi müdahale gerektirmeyen bir olgu sunulmaktadır. 28 yaşında, G4P2A1 olan kadın hasta, daha önce iki vajinal doğum ve bir spontan abortus öyküsüne sahiptir. 12 Ocak 2025 tarihinde alt karın ağrısı şikâyetiyle başvurduğu üniversite hastanesinde over kisti saptanmış ve 3 gün süreyle vaginal kanama ve ağrı açısından izlenmiştir. Taburculuğunda cerrahi gereksinim görülmemiştir. Gebelik planlamayan hasta, kistlerin gebelikte regresyona uğrayabileceği bilgisi doğrultusunda konsepsiyona açık olmuştur ve kısa süre sonra spontan olarak gebe kalmıştır. Gebeliğin ilerleyen haftalarında hasta Gaziantep Şehir Hastanesi'nde izlenmiş, bu süreçte kistlerde belirgin büyüme veya komplikasyon saptanmamıştır. Hasta, gebelik boyunca semptomsuz kalmış ve herhangi bir medikal ya da cerrahi müdahaleye ihtiyaç duymamıştır. Bu vaka, over kistlerinin her zaman fertiliteyi olumsuz etkilemediğini ve gebelik sürecinde semptom ya da komplikasyon gelişmediği sürece konservatif yaklaşımın uygun olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Over Kisti, Gebelik, Konservatif İzlem, Fertilite, Olgu Sunumu

Uncomplicated Pregnancy Despite the Presence of Ovarian Cysts: A Case Report

Abstract: Ovarian cysts are common in reproductive-aged women and are often asymptomatic. While some may cause complications such as torsion, rupture, or pain, most can be managed conservatively, especially during pregnancy. This report presents a case of a woman with previously diagnosed ovarian cysts who did not plan to conceive but became pregnant spontaneously and completed the pregnancy without requiring surgical intervention. A 28-year-old woman (G4P2A1) with a history of two vaginal deliveries and one spontaneous abortion was diagnosed with ovarian cysts on January 12, 2025, at a university hospital where she presented with lower abdominal pain. She was hospitalized for three days for monitoring of vaginal bleeding and pain and discharged without need for surgery. Although not planning pregnancy, she was informed that ovarian cysts may regress during gestation, which influenced her to consider conception. In the later weeks of pregnancy, she was followed up at Gaziantep City Hospital. No growth or complication was observed in the cysts. She remained asymptomatic throughout pregnancy and required neither medical nor surgical intervention. This case demonstrates that ovarian cysts do not necessarily impair fertility and can often be safely managed conservatively during pregnancy in the absence of symptoms or complications.

Keywords: Ovarian Cyst, Pregnancy, Conservative Follow-Up, Fertility, Case Report

Makale id= 48

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8533-4939

Paratubal Kiste Sekonder Gelişen İzole Tubal Torsiyon

Doç.Dr. Emine Uysal[1] , Prof.Dr. Mustafa Koplay[1] , Prof.Dr. Arzu Setenay Yılmaz[2]
[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji AD.
[2]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD.

*Corresponding author: Emine Uysal

Özet: İzole tubal torsiyon, jinekolojik acil durumlar arasında 1/1500000'lik bir insidansa sahip, akut karının nadir bir nedenidir. Hidrosalpinks, geçirilmiş tubal cerrahiler, pelvik konjesyon, over-paraovarian kitleler, travma ve uzun fallop tüpleri predispozan faktörlerdir. Karın ağrısı nedeniyle acil servise başvuran 39 yaşında kadın hastada kan tahlillerinde anormallik saptanmadı. Sol alt kadran hassasiyeti dışında fizik muayene bulguları normal idi. Doppler Ultrasonografide (US) sol over parankiminde vaskülarite izlenmesi ancak sol over parankiminin ödemli olması ve sol over komşuluğunda 40 mm çaplı kist varlığı nedeniyle over torsiyonu şüphesi ile pelvik MRG yapıldı. MRG'de sol tubanın kalınlaştığı, T1 ve T2 ağırlıklı görüntülerde hipointens olduğu ve kontast tutmadığı saptandı. Sol paratubal alanda duvarı kontrast tutmayan 36x40 mm boyutunda kist izlendi. Ayrıca sol over parankiminde ödem, sol over ve tuba çevresinde yoğun içerikli sıvı saptandı. Sağ over normal görünümde idi. Sol tubal torsiyon ve sol overde parsiyel torsiyon ön tanıları ile hastaya laparoskopik cerrahi gerçekleştirildi. Operasyonda sol paratubal kist nedeni ile sol tubanın 3-4 tur torsiyone ve nekroze olduğu görüldü. Sol overde torsiyon saptanmadı. Sol salpinjektomi ve kistektomi yapıldı. İzole tubal torsiyon vakaların çoğu üreme çağındaki kadınlar olsa da nadiren premenarşal ve postmenopozal kadınlarda da görülebilir. Tubal patolojilerin, over kitlelerinin, enfeksiyonların, değişmiş tüp fonksiyonlarının veya intrinsik lezyonların izole tubal torsiyon için risk faktörleri arasında olduğu unutulmamalıdır. İzole tüp torsiyonunun en yaygın belirtisi ani başlangıçlı pelvik ağrıdır. Pelvik ağrısı olan ve adneksal kitle ve torsiyon şüphesi olan hastalarda, US invaziv olmaması ve hastayı radyasyona maruz bırakmaması nedeniyle tercih edilen görüntüleme yöntemidir. Doppler US'de normal akım torsiyonun varlığını dışlamaz. Bizim olgumuzda da doppler US'de sol over kanlanması normal idi. Pelvik MRG'de izlenen bulgular tubal torsiyonu düşündürmekte idi. Laparoskopik cerrahi ile tubal torsiyon ve kist torsiyonu tanısı doğrulandı. Sonuç olarak, izole tüp torsiyonu pelvik ağrıyla gelen kadın hastalarda hatırlanmalıdır. Tanıda US ve pelvik MRG yardımcıdır. Kesin tanı cerrahi eksplorasyonla konur.

Anahtar Kelimeler: Manyetik Rezonans Görüntüleme, Paratubal Kist, Tubal Torsiyon

Makale id= 183

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-7505-8449

Pediatrik Ön Kol Kırığı Hakkında Ebeveynlerin Sık Sorduğu Sorulara Verilen Yapay Zekâ Yanıtlarının Kalite ve Okunabilirlik Açısından Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. Ahmet Murat Çörekci[1] , Uzman Dr. Mustafa Yerli[1]
[1]Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Ahmet Murat Çörekci

Özet: Amaç Bu çalışmanın amacı, çocuklarda görülen ön kol kırığı sonrası ebeveynlerin sıkça sorduğu 20 soruya üç farklı yapay zekâ modelinin verdiği yanıtların içerik kalitesi ve okunabilirlik düzeyi açısından karşılaştırılmasıdır. Yöntem Sorular, literatür ve klinik deneyim temel alınarak beş tematik başlık altında sınıflandırılmıştır: tanı, tedavi seçenekleri, iyileşme süreci ve takip, günlük yaşam ve psikososyal destek, uzun vadeli sonuçlar ve geç komplikasyonlar. Üç dil modeline yöneltilen yanıtlar, iki ortopedist tarafından Mika ve arkadaşlarının sınıflandırmasına dayalı modifiye edilmiş bir ölçekle değerlendirilmiştir. Ayrıca tüm yanıtlar okunabilirlik düzeyi açısından çevrim içi bir analiz aracıyla değerlendirilmiştir. Bulgular Ortalama içerik kalitesi puanları Gemini için 4,95, DeepSeek için 4,80 ve ChatGPT-4o için 4,59'dur. Tek yönlü varyans analizinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p<0,001$). Post-hoc test sonuçlarına göre Gemini–ChatGPT ve DeepSeek–ChatGPT arasındaki fark anlamlıdır ($p<0,05$); Gemini ile DeepSeek arasında anlamlı fark gözlenmemiştir. Değerlendiriciler arası uyum orta düzeyde olup Pearson korelasyon katsayısı $r = 0,36$ ($p:0,005$) bulunmuştur. Tematik başlıklar düzeyinde Gemini özellikle "Tanı", "Tedavi" ve "Uzun Vadeli Sonuçlar" alanlarında öne çıkmıştır. "İyileşme ve Takip" alanında tüm modeller benzer başarı göstermiştir. "Günlük Yaşam ve Psikososyal Destek" başlığında ise Gemini ve DeepSeek yüksek puan almıştır. Okunabilirlik açısından modeller arasında belirgin farklılıklar saptanmıştır. ChatGPT-4o ve DeepSeek, yalın ve açık bir dil kullanarak temel okuryazarlık düzeyinde rahatça anlaşılabilecek metinler üretmiştir. Bu düzey, genel okuyucu kitlesi için erişilebilir kabul edilmektedir. Gemini ise daha uzun ve karmaşık yapıdaki yanıtlarıyla daha yüksek okuryazarlık becerisi gerektiren bir anlatım sunmuş; içerik yoğunluğu artarken okunabilirlik azalmıştır. Bu sonuçlar, ChatGPT-4o'nun okunabilirlik açısından öne çıktığını, Gemini'nin ise detaylı bilgi sunma yönünden farklılaştığını göstermektedir. Sonuç Yapay zekâ modelleri, pediatrik kırıklarla ilgili ebeveyn bilgilendirmesinde etkili araçlar olabilir. Gemini içerik kalitesinde öne çıkarken, ChatGPT-4o okunabilirliği ile dikkat çekmiştir. Bu modeller, uzman denetiminde hasta ve aile eğitiminde destekleyici kaynaklar olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Önkol Kırığı, Yaoay Zeka, Okunulabilirlik Analizi

Evaluation of the Quality and Readability of Artificial Intelligence Responses to Frequently Asked Questions by Parents About Pediatric Forearm Fractures

Abstract: Objective: This study aims to compare the content quality and readability levels of responses generated by three different artificial intelligence (AI) models to 20 frequently asked questions by parents following pediatric forearm fractures. Methods The questions were categorized into five thematic domains based on literature and clinical experience: diagnosis, treatment options, recovery and follow-up, daily life and psychosocial support, and long-term outcomes and late complications. Responses generated by the three AI language models were evaluated by two orthopedic specialists

using a modified version of the scale developed by Mika et al. Additionally, all responses were assessed for readability using an online analysis tool. Results The mean content quality scores were 4.95 for Gemini, 4.80 for DeepSeek, and 4.59 for ChatGPT-4o. One-way ANOVA revealed a statistically significant difference between the groups ($p < 0.001$). Post-hoc analyses indicated significant differences between Gemini–ChatGPT and DeepSeek–ChatGPT ($p < 0.05$), while no significant difference was observed between Gemini and DeepSeek. Inter-rater agreement was moderate (Pearson's $r = 0.36$, $p = 0.005$). Thematically, Gemini outperformed others in "Diagnosis," "Treatment," and "Long-Term Outcomes." All models performed similarly in the "Recovery and Follow-up" category, while Gemini and DeepSeek scored higher in "Daily Life and Psychosocial Support." In terms of readability, ChatGPT-4o and DeepSeek produced concise and accessible texts suitable for basic literacy levels. In contrast, Gemini's responses were more complex and content-dense, requiring advanced literacy skills, which led to lower readability. Conclusion AI models can serve as effective tools for educating parents about pediatric fractures. While Gemini excelled in content quality, ChatGPT-4o stood out in terms of readability. These models may be considered supportive resources in patient and family education under expert supervision.

Keywords: Pediatric Forearm Fracture, Artificial İntelligence, Readability Analysis

Makale id= 148

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7413-1837

Peptik Ülser Perforasyonlarında Laparoskopik ve Açık Cerrahinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. İbrahim Doğan [1]
[1]Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Peptik Ülser Perforasyonlarında Laparoskopik ve Açık Cerrahinin Karşılaştırılması GİRİŞ Peptik ülser perforasyonu, acil cerrahi gerektiren ve zamanında müdahale edilmediğinde yüksek morbidite ve mortaliteye yol açabilen ciddi bir gastrointestinal durumdur. Cerrahi tedavide hem açık hem de laparoskopik yaklaşımlar kullanılmaktadır. Ancak bu iki yöntem arasındaki sonuçların karşılaştırılması klinik açıdan önem taşımaktadır. Bu çalışmada amacımız, laparoskopik ve açık cerrahi uygulanan hastaları, hastanede kalış süresi ve komplikasyon gelişimi açısından karşılaştırmaktır. YÖNTEM Çalışmamızda 2016- 2025 tarihleri arasında Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesinde peptik ülser perforasyonu nedeniyle opere edilen hastalar retrospektif olarak incelendi.Hastaların demografik verileri, uygulanan cerrahi yöntem (açık veya laparoskopik), hastanede yatış süreleri ve komplikasyon gelişimi incelendi. BULGULAR Çalışmaya peptik ülser perforasyonu nedeni ile opera edilen 198 hasta dahil edildi.Ortalama yaş 38.8 olup hastaların 168'i (%84.8) erkek, 30'u (%15.2) kadındı. Hastaların 68'ine (34.3) laparoskopik, 130'una (%65.7) ise açık cerrahi uygulandı. Laparoskopik yapılan hastalarda mortalite görülmezken açık cerrahi grubunda 7 hasta ex oldu. Laparoskopik ameliyat uygulanan hastalarda, hastanede yatış süresi ortalama 5.9 iken açık cerrahi yapılanlarda 7.3 idi ve istatistiksel olarak anlamlı derecede daha kısa bulundu.(p = 0.0038). Laparoskoik grupta postop 1 hastada atalektezi görülürken başka komplikasyon görülmedi. Açık grupta ise 13 hastada koplikasyon görüldü. 1 'er hastada aritmi,pankreatit,plevrel efüzyon görülürken 3 hastada yara yeri enfeksiyonu ve 7 hastada postop sepsis görüldü.Komplikasyon oranı laparoskopik grupta daha az görüldü. (p = 0.0534). SONUÇ Çalışmamızda, laparoskopik cerrahinin açık cerrahiye göre daha kısa hastane yatış süresi sağladığı ve daha düşük komplikasyon oranıyla seyrettiği gözlemlenmiştir. Bu sonuçlar, uygun hastalarda laparoskopik cerrahinin tercih edilebilirliğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Peptik Ülser , Laparoskopi

Makale id= 216

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9027-8908

Perkutan Koroner Girişimde Femoral Yaklaşımın Nadir Bir Komplikasyonu Olarak Skrotal Hematom

Uzman Dr. Mustafa Yetişen[1]
[1]Gaziantep Şehir Hastanesi

Özet: Giriş : Koroner anjiyografide en sık kullanılan girişim yerleri femoral ve radiyal arterdir. Radiyal yaklaşım komplikasyon oranı daha az olması ve erken mobilizasyon avantajlarından ötürü son kılavuzlarımızda öncelikli olarak önerilmektedir. Ancak hala tüm dünyada en çok kullanılan yaklaşımlardan birisi transfemoral girişimdir. Skrotal hematom femoral girişim sonucu görülen nadir komplikasyonlardan biri olup bizim vakamız da bu nadir komplikasyonla ilgilidir. Olgu Sunumu: Daha önce inferior myokard enfarktüs geçiren 65 yaşında erkek hastanın femoral girişimle elektif olarak sirkumfileks arteri revaskularize edilmiştir. Hastanın işlemden 4 saat sonra çekilen femoral sheathinin hemen arkasında skrotumda şişlik oluşmuştur. Hastanın görüntüleme ve cerrahi konsültasyonları sonrasında soğuk uygulama ve elevasyon gibi konservatif yöntemlerle takip edilmiş ve 7. gün sonunda şişliği gerilemiş ve herhangi bir şikayeti olmadan eksterne edilmiştir. Sonuçlar: Skrotal hematom femoral yaklaşım sonucu nadir komplikasyonlardan birisi olup testislerin kanlanmasında herhangi bir problem oluşturmuyorsa konservatif yöntemlerle tedavi edilmektedir. Çok nadir olarak cerrahi gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Skrotal Hematom , Transfemoral Girişim , Radial First , Perkutan Koroner Girişim

Makale id= 205

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8999-2223

Prion Hastalıklarında Nlrp3 İnflammasomunun Rolü

Öğr. Gör. Mustafa Orhan Tunçel[1] , Öğr. Gör. Kadir Eği[1]
[1]Harran Üniversitesi

*Corresponding author: Kadir Eği

Özet: Prion hastalıkları, merkezi sinir sistemini etkileyen, protein yanlış katlanması temelli nadir ancak ölümcül nörodejeneratif hastalıklardır. Bu hastalıklarda normal prion proteini (PrPC</sup>), patojenik izoformu olan PrPSc</sup>'ye dönüşerek sinaptik disfonksiyon, nöronal dejenerasyon ve glial aktivasyonu tetikler. Günümüzde artan araştırmalar, doğuştan gelen bağışıklık sisteminin temel yapı taşlarından biri olan NLRP3 inflammasomunun, prion hastalıklarının oluşum sürecindeki potansiyel etkilerini aydınlatmaya yönelmiştir. NLRP3 inflammasomu, IL-1β ve IL-18 gibi proinflamatuar sitokinlerin salınımını düzenleyerek inflamatuar sürecin ilerlemesine katkı sağlar. Bu çalışmada, prion proteinlerinin nöronal hücrelerde oluşturduğu yapısal ve fonksiyonel bozukluklar ile NLRP3 inflammasomunun bu süreçteki rolü detaylı şekilde incelenmiştir. Ayrıca mikroglial aktivasyon, oksidatif stres, mitokondriyal disfonksiyon ve hücre ölümü mekanizmaları (apoptoz, nekroptoz, pyroptoz) bağlamında inflamatuar sürecin moleküler temelleri ele alınmıştır. Son olarak, MCC950 gibi NLRP3 inhibitörlerinin potansiyel terapötik değerine dair literatürdeki güncel bulgular değerlendirilmiş, bu hedefin gelecekteki tedavi stratejileri açısından taşıdığı önem vurgulanmıştır. Gelecek araştırmalarda, NLRP3 hedefli tedavilerin in vivo etkinliğini değerlendiren klinik öncesi ve fazlı çalışmaların gerçekleştirilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Prion Hastalıkları, Nlrp3, Enflamasyon, Mcc950

The Role of the Nlrp3 Inflammasome in Prion Diseases

Abstract: Prion diseases represent a group of rare yet deadly neurodegenerative conditions of the central nervous system, driven by the pathological misfolding of prion proteins. In these diseases, the normal cellular prion protein (PrPC</sup>) converts into its pathogenic isoform (PrPSc</sup>), leading to synaptic dysfunction, neuronal degeneration, and glial activation. In recent years, the NLRP3 inflammasome—an essential component of the innate immune system—has been investigated for its potential role in the pathogenesis of prion diseases. NLRP3 promotes the maturation and secretion of proinflammatory cytokines such as IL-1β and IL-18, contributing to the progression of neuroinflammation. This review provides an in-depth analysis of the pathological processes induced by prion protein accumulation, focusing on oxidative stress, impairment of mitochondrial function, and various forms of regulated cell death including apoptosis, necroptosis, and pyroptosis. The involvement of microglial and astrocytic responses is also addressed. Furthermore, the therapeutic potential of targeting the NLRP3 inflammasome is discussed, particularly focusing on the small-molecule inhibitor MCC950, which has shown promising effects in other neuroinflammatory conditions. Understanding the multifaceted role of NLRP3 in prion diseases may offer valuable insights into future treatment strategies.

Keywords: Prion Diseases, Nlrp3, Inflammation, Mcc950

Makale id= 193

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8582-8322

Rektumda Yabancı Cisim: İki Olgu Sunumu

Exp.Dr. Hüseyin Garip[1]
[1]Nizip Devlet Hastanesi

Özet: Giriş:Rektumda yabancı cisim nedeni ile son zamanlarda acil serviselere başvuru oranı artmıştır.Başvuruların en sık sebebi zihinsel özürlü, yaşlı, cinsel fantezileri olan kişilerin anal yolla yabancı cisim sokmaları veya taciz ve cinsel saldırı olabilmektedir.Nadiren oral yolla alınan bir cismin rektumu tıkaması da sebep olabilmektedir.Hastanemize rektumda yabancı cisim nedeni ile başvuran iki hasta olgu olarak sunulmuştur. Olgu 1:47 yaşında makkatta dolgunluk ve ağrı şikayeti ile acil servise başvuran erkek hasta.Anamnezinde 36 saat önce makatına havuç girdiğini, çıkarmaya çalıştıkça daha ileri gittiğini belirtti.Yapılan rektal tuşesinde anal vergeden 5-6 cm uzaklıkta yabancı cisim ele geliyordu.Direkt grafide perforasyon yoktu ve perinede travma bulgusu yoktu.Hastaya acil serviste sedasyon verilerek anal yoldan bimanuel manipülasyon yapılarak Allis pens yardımı ile yabancı cisim çıkarıldı.24 saat gözlemde stabil olan hasta şifa ile taburcu edildi. Olgu 2:55 yaşında makatta ağrı şikayeti ile başvuran erkek hasta.Anamnezinden 6 saat önce anüsünden içeri bir kabak soktuğu öğrenildi.Rektal tuşede yabancı cisim 7-8. cm de ele değiyordu.Direkt grafide yabancı cisim görüldü ve perforasyon bulgusu yoktu.Acil serviste sedasyonla anal yoldan çıkarılamadı ve hasta ameliyathaneye alındı.Genel anestezi altında laparotomi yapıldı.Yabancı cismin rektosigmoid bileşkeyi geçtiği ve çapının yaklaşık 5 cm olduğu görüldü.Enterotomi yapılmadan kolon sıvazlanarak yabancı cisim anüse doğru sağıldı. Rektumdan Allis klemp yardımı ile parçalanarak yabancı cisim çıkarıldı. Post operatif 2. günde hasta şifa ile taburcu edildi. Tartışma ve sonuç:Rektal yabancı cisim olguları orta yaş üstü erkek ve homoseksüel eğilimi olanlarda sık görülmektedir.İki olgumuzda da homoseksüel eğilim ve erotizm amacı olduğu görüldü. Acil servise makatta ağrı dolgunluk şikayetleri ile başvuran hastalarda ayrıntılı anamnez alınmalı ve rektumda yabancı cisim akılda tutulmalıdır.Rektal tuşe ile değerlendirilip gereklilik halinde direkt grafi, bilgisayarlı tomografi çekilebilmektedir.Yabancı cismin yerleşim yeri önemli olup tedavi yaklaşımı buna göre belirlenmelidir.Mümkünse sedasyon altında anal dilatasyon ile çıkarılmalıdır.Anal yolla çıkarılamayacak durumlarda laparotomi düşünülmelidir.Bizim olgumuzda olduğu gibi rektosigmoid bileşkeyi geçen veya perforasyona neden olan yabancı cisimlerde laparotomi ve gerekirse stoma yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Rektum, Yabancı Cisim, Laparotomi

Makale id= 22

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-2543-2413

Retusin Tedavisinin PANC-1 Pankreas Hücre Hattında Etkisi

Doç. Dr. Gülper Nacarkahya[1]
Araştırmacı Miray Başda Karaçam[1]
Prof. Dr. Şenay Görücü Yılmaz[2]

[1] Gaziantep Üniversitesi Tıbbi Biyoloji ABD
[2]Gaziantep Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet: Pankreas kanseri, yüksek mortalite oranı ve tedaviye dirençli biyolojik özellikleri nedeniyle günümüzdeki en ölümcül solid tümörlerden biridir. Mevcut tedavi yöntemlerinin yetersizliği, alternatif terapötik yaklaşımlara olan ihtiyacı artırmıştır. Bu bağlamda, doğal bileşiklerin antikanser potansiyeli önemli bir araştırma alanı haline gelmiştir. Flavonoidler, bitkisel kaynaklı fenolik bileşikler olup antioksidan, antiinflamatuar ve antitümör aktiviteleriyle dikkat çekmektedir. Retusin, kekik gibi tıbbi bitkilerden elde edilen ve sınırlı sayıda çalışmada antikanser etkileri gösterilmiş bir flavonoldür. Bu çalışmada, retusinin insan pankreatik duktal adenokarsinom hücre hattı olan PANC-1 üzerindeki etkileri çok yönlü olarak değerlendirilmiştir. Çalışmanın amacı, retusinin SMAD4 ve KMT2D gen ekspresyonlarına etkilerini ortaya koymak, bununla birlikte retusinin apoptoz indüksiyonu ve hücre migrasyonu üzerindeki biyolojik aktivitelerini incelemektir. Çalışmada hücre canlılığı değerlendirmesi için MTT testi, apoptoz düzeyinin belirlenmesi için Annexin V-FITC/PI akım sitometrisi, hücre göç kabiliyetinin değerlendirilmesi için wound healing (yara iyileşme) testi ve gen ekspresyon analizleri için qRT-PCR yöntemleri kullanılmıştır. Sonuçlar, retusinin doza ve süreye bağlı olarak PANC-1 hücrelerinin canlılığını azalttığını ve apoptozu anlamlı düzeyde artırdığını göstermektedir. En belirgin apoptotik etki, 200 µg/mL dozunda ve 4 saatlik uygulama sonrası gözlenmiştir. Migrasyon analizleri, retusinin hücre hareketliliğini inhibe ettiğini ortaya koymuştur. qRT-PCR analizleri sonucunda, SMAD4 gen ekspresyonunun azaldığı, buna karşılık KMT2D gen ekspresyonunun arttığı belirlenmiştir. Bu değişiklikler, retusinin PDAC hücrelerinde tümör baskılayıcı ve epigenetik regülatör genler üzerinden etki gösterebileceğini düşündürmektedir. Elde edilen bulgular, retusinin pankreas kanseri tedavisinde potansiyel bir terapötik ajan olabileceğini ortaya koymakta ve SMAD4 ile KMT2D genleri gibi moleküler hedefler üzerinde düzenleyici etkileri olabileceğine işaret etmektedir. Ancak bu sonuçların in vivo modellerle ve farklı doz/süre protokolleriyle desteklenmesi, klinik önemi açısından daha güçlü çıkarımlar yapılabilmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Pankreas Kanseri , Retusin , Smad4 , Kmt2d , Panc-1

"Investigation of the Effects of Retusin On Pancreatic Ductal Adenocarcinoma Cell Line (Panc-1): Evaluation in Terms of Smad4 and Kmt2d Gene Expression, Apoptosis, and Migration"

Abstract: Pancreatic cancer is one of the most lethal solid tumors due to its high mortality rate and resistance to conventional therapies. The inadequacy of current treatment options has increased the demand for alternative therapeutic approaches. In this context, natural compounds with anticancer potential have gained significant research attention. Flavonoids, plant-derived phenolic compounds, are known for their antioxidant, anti-inflammatory, and antitumor properties. Retusin, a flavonol found in medicinal plants such as thyme, has shown anticancer activity in limited studies. This study

comprehensively investigates the effects of retusin on the human pancreatic ductal adenocarcinoma cell line PANC-1. The aim of this study was to evaluate the effects of retusin on the expression of SMAD4 and KMT2D genes, as well as its biological activities related to apoptosis induction and cell migration inhibition. The methods employed include the MTT assay for cell viability, Annexin V-FITC/PI flow cytometry for apoptosis analysis, wound healing assay for cell migration assessment, and qRT-PCR for gene expression profiling. The results demonstrated that retusin reduced the viability of PANC-1 cells and significantly increased apoptosis in a dose- and time-dependent manner. The most pronounced apoptotic effect was observed at 200 µg/mL after 4 hours of treatment. Migration analysis revealed that retusin inhibited cell motility. qRT-PCR results showed a downregulation of SMAD4 gene expression and an upregulation of KMT2D gene expression. These findings suggest that retusin may exert antitumor effects in PDAC cells by modulating tumor suppressor and epigenetic regulator genes. In conclusion, retusin appears to be a promising natural compound with potential therapeutic efficacy against pancreatic cancer. Its regulatory effects on key molecular targets such as SMAD4 and KMT2D may contribute to its mechanism of action. However, further in vivo studies and extended dose-time protocols are required to validate its clinical relevance.

Keywords: Pankreas Cancer , Retusin , Smad4 , Kmt2d , Panc-1

Makale id= 75

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7035-3336

Risperidonun Deneysel Epileptik Nöbet Modelinde Nöbetler, Anksiyete ve Bilişsel İşlev Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Ethem Torun [1]
[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD., Bolu, Türkiye

Özet: Epileptik nöbetler nöronal uyarılabilirliğin artması sonucunda tetiklenmektedir. Anti-epileptik ilaçların genellikle semptomatik olması ve hastaların üçte birinin bu ilaçlara dirençli olması farklı tedavi yaklaşımlarının araştırılmasını gerekli kılmaktadır. Risperidon antipsikotik bir ilaç olup nöronal uyarılma, anksiyete ve bilişsel fonksiyonlarla ilişkili dopamin D_2 ve serotonin 5-HT_2A reseptörlerini antagonize ederek etki gösterir. Bu çalışmada risperidonun farklı dozlarının, pentilentetrazol (PTZ) ile indüklenen epileptik nöbet modelinde nöbet davranışları, anksiyete ve bilişsel fonksiyonlar üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Yetişkin Wistar erkek sıçanlar rastgele 6 gruba ayrıldı (n=7). Akut epileptik nöbet modeli oluşturmak için 50 mg/kg PTZ enjeksiyonundan (i.p.) 30 dakika önce, kontrol ve PTZ gruplarına serum fizyolojik, pozitif kontrol grubuna 300 mg/kg valproik asit diğer gruplara ise risperidonun 0.1, 0.5, ve 2.5 mg/kg dozları i.p. uygulandı. Nöbet davranışları video kaydı ile izlendi ve Racine skalası ile değerlendirildi. Anksiyete ve öğrenme-bellek düzeylerini belirlemek amacıyla açık alan, yükseltilmiş artı labirent ve pasif sakınma testleri uygulandı. Veriler tek yönlü ANOVA ve Kruskal-Wallis testi ile analiz edildi. Risperidonun 0,5 mg/kg ve 2,5 mg/kg dozları, ilk miyoklonik jerk ($p<0.05$) ve ilk jeneralize tonik-klonik nöbete başlama süresini geciktirdi ($p<0.05$). Ayrıca, risperidonun 2,5 mg/kg dozu jeneralize tonik-klonik nöbette kalma süresini ($p<0.05$) ve nöbet şiddetini ($p<0.01$) azalttı. Öğrenme ve anksiyete testlerine ilişkin değerlendirmelerde, risperidonun 2,5 mg/kg dozu açık kolda kalma ($p<0.01$) ve karanlık alana geçiş ($p<0.01$) sürelerini uzattı. Orta alanda kalma süresi üzerine anlamlı bir etki göstermedi ($p>0.05$). Pozitif kontrol olarak valproik asit nöbet davranışlarını baskılayarak ($p<0.01$), açık kolda kalma ($p<0.01$), orta alanda kalma ($p<0.05$) ve karanlık alana geçiş ($p<0.01$) sürelerini uzattı. Risperidon epileptik nöbetleri iyileştirerek antikonvülzan etki göstermekte ayrıca anksiyete ve öğrenmeyi iyileştirmektedir. Bulgularımız risperidonun epilepside farklı bir tedavi yaklaşımı olarak kullanılma potansiyeli olduğunu önermektedir ancak bunun için daha fazla çalışmaya ve klinik denemelere ihtiyaç var.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Nöbet, Risperidon, Anksiyete, Öğrenme

Investigation of the Effects of Risperidone On Seizures, Anxiety and Cognitive Function in An Experimental Epileptic Seizure Model

Abstract: Epileptic seizures are induced as a result of increased neuronal excitability. The fact that anti-epileptic drugs are generally symptomatic and one-third of patients are resistant to these drugs necessitates the investigation of different treatment approaches. Risperidone is an antipsychotic drug that acts by antagonizing dopamine D_2 and serotonin 5-HT_2A receptors that are associated with neuronal excitation, anxiety, and cognitive functions. This study aimed to evaluate effects of different doses of risperidone on seizure behaviors, anxiety, and cognitive functions in a pentylenetetrazol (PTZ)-induced epileptic seizure model. Adult Wistar male-rats were randomly divided into 6 groups(n=7). Thirty

minutes before 50 mg/kg PTZ injection (i.p.), physiological saline was administered to the control and PTZ groups, 300 mg/kg valproic acid to the positive-control group, and 0.1, 0.5, and 2.5 mg/kg risperidone was administered to the other groups. Seizure behaviors were video-recorded and evaluated with Racine scale. Open field, elevated plus-maze, and passive avoidance tests were applied to determine anxiety and learning-memory levels. Data were analyzed with one-way ANOVA or Kruskal-Wallis test. Risperidone at 0.5 or 2.5 mg/kg delayed the time to first myoclonic jerk ($p<0.05$) and time to first generalized tonic-clonic seizure ($p<0.05$). Risperidone at a dose of 2.5 mg/kg reduced the time to generalized tonic-clonic seizure ($p<0.05$) and seizure score ($p<0.01$). It also prolonged the time to stay in the open arm ($p<0.01$) and to move to the dark field ($p<0.01$). Valproic acid suppressed seizure behaviors ($p<0.01$) and prolonged the duration in the open arm ($p<0.01$) and in the middle area ($p<0.05$), and transition to the dark area ($p<0.01$). Risperidone exerts an anticonvulsant effect by suppressing epileptic seizures, and improves anxiety and learning. Our findings suggest that risperidone has a potential to be used as different treatment approach in epilepsy, however further studies and clinical trials are needed.

Keywords: Epilepsy, Seizure, Risperidone, Anxiety, Learning

Makale id= 171

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3890-2088

Sars-Cov-2 Transmembran Serin Proteinaz 2 Enzimi İçin Yeni Bir İnhibitör Ajanın Sentezi

Prof.Dr. Seyithan Taysı[1] , Prof.Dr. Firas Shawqi Algburı[2] , Dr. Öğretim Üyesi Hasan Ulusal[3] , Prof.Dr. Mehmet Tarakçıoğlu[4]
[1]Gaziantep Üniversitesi
[2]Tikrit Üniversitesi
[3]Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
[4]Gaziantep Üniversitesi

*Corresponding author: Hasan Ulusal

Özet: Yıkıcı bir pandemiye neden olan şiddetli akut solunum yolu sendromu koronavirüs 2 (SARS-CoV-2) ile enfekte olan çoğu kişide, virüs replikasyonunun esas olarak üst solunum yollarıyla sınırlı olduğu hafif ila orta şiddette bir hastalık gelişmesine rağmen, bazılarında yaşamı tehdit eden pnömoni gelişir. Endişe verici varyantlar nedeniyle, yaygın aşılama kampanyaları devam etmesine rağmen etkinliği azalmaktadır. Bu tür direnci sınırlayabilecek ve ilgili suşlara karşı acilen ihtiyaç duyulan korumayı sağlayabilecek terapötik ve profilaktiklerin geliştirilmesine güçlü bir ihtiyaç vardır. Bir koronavirüsün giriş mekanizması, biri transmembran proteaz serin 2 (TMPRSS2) olan hücresel proteazlara bağlıdır. Bu çalışmada, TMPRSS2 için bir proteaz inhibitörü geliştirmek ve hücre kültürü ortamında inhibe edici etkisini test etmek amaçlanmıştır. Sentezlenen ajan, NMR, 13 C-NMR, FT-IR spektroskopik ve elementel analiz teknikleri ile karakterize edilmiştir. Yeni sentezlenen bileşiğin, hem moleküler yerleştirme verileri hem de hücre kültürü ortamında elde edilen bulgularla SARS-CoV-2 majör proteazını inhibe etme potansiyeline sahip olduğu belirlendi. Bulgular, sentezlenen bileşiğin, COVID-19 pandemisi için ilaç tasarımı/geliştirmesine rehberlik edebileceği terapötik yöntemlerin yokluğunda, ilaç taramalarını başlatma ve uygulama konusunda zamandan ve maliyetten tasarruf etmek için önemli bir amaca hizmet edeceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Koronavirüs, Sars-Cov-2 Varyantları, İnhibitörler, Transmembran Proteaz Serin 2

Synthesis of a New İnhibitory Agent for the Sars-Cov-2 Transmembrane Serine Proteinase 2 Enzyme

Abstract: Although most people infected with severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2), which caused a devastating pandemic, develop a mild to moderate illness in which virus replication is mainly confined to the upper respiratory tract, some develop life-threatening pneumonia. Because of the variants of concern, its effectiveness is declining, although widespread vaccination campaigns continue. There is a strong need for the development of therapeutics and prophylactics that can limit such resistance and provide urgently needed protection against related strains. The entry mechanism of a coronavirus depends on cellular proteases, one of which is transmembrane protease serine 2 (TMPRSS2). In this study, it was aimed to develop a protease inhibitor for TMPRSS2 and to test its inhibitory effect in cell culture medium. The synthesized agent was characterized by NMR, 13 C-NMR, FT-IR spectroscopic and elemental analysis techniques. It was determined that the newly

synthesized compound has the potential to inhibit SARS-CoV-2 major protease, both by molecular docking data and findings obtained in cell culture medium. The findings indicate that the synthesized compound will serve an important purpose to save time and cost in initiating and implementing drug screens, in the absence of therapeutic methods by which it can guide drug design/development for the COVID-19 pandemic.

Keywords: Covid-19, Coronavirus, Sars-Cov-2 Variants, Inhibitors, Transmembrane Protease Serine 2

Makale id= 165

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6527-506X

Senkron Mide ve Kolon Kanseri: İki Olgu Sunumu

Uzman Dr. Mehmet Ömer Özduman [1]
[1] Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Kolorektal kanserler günümüzde tüm kanserler arasında 3. sırada, mide kanserleri ise 5. sırada yer almaktadır. Ancak mide ve kolon kanserlerinin senkron olarak görülme sıklığı oldukça düşüktür. Bu bildiride, kliniğimizde 2023-2025 yılları arasında senkron mide ve kolon tümörü tanısı alan iki olgu sunulmuştur.Birinci olgu, gastrointestinal kanama nedeniyle başka bir merkezde mide korpus küçük kurvaturda yüzeyel ülseratif lezyon saptanan, 73 yaşında erkek hastadır. Kliniğimizde yapılan kolonoskopide çıkan kolonda senkron tümör tespit edilmiştir. Midedeki lezyona ESD uygulanmış ve patoloji sonucu T1b Sm2 evresinde tümör olarak raporlanmıştır. Eş zamanlı gastrik ve kolon rezeksiyonu önerilmesine rağmen hasta mide rezeksiyonunu kabul etmemiş; yalnızca sağ hemikolektomi yapılmıştır. İkinci olgu, 71 yaşında tiroid papiller karsinom nedeni ile operasyon öyküsü olan kadın hastaydı. Dispeptik yakınmalar ve konstipasyon şikâyeti ile başvuran hastada dış merkezde mide korpusunda ve inen kolonda tümör saptanmıştır. PET-BT'de mide korpus düzeyinde patolojik tutulum mevcut olup, hastaya eş zamanlı total gastrektomi ve sol hemikolektomi uygulanmıştır. Her iki olguda da senkron tümör saptanmış, hastalara çok disiplinli yaklaşım ve bireysel hasta tercihlerine göre cerrahi planlama yapılmıştır.Kolon ve mide kanserleri sık görülmesine rağmen senkron tümör olarak birlikte görülmeleri nadirdir. Bu sunumda yer alan olgular ve literatürdeki vaka bildirileri, cerrahi öncesi endoskopik ve kolonoskopik değerlendirmelerin eksiksiz yapılmasının önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Kolon Kanseri, Senkron Tümör

Synchronous Gastrıc and Colon Cancer: Two Case Reports

Abstract: Colorectal cancers rank 3rd and gastric cancers 5th among all cancers today. However, the synchronous occurrence of gastric and colon cancers is extremely rare. This report presents two cases diagnosed with synchronous gastric and colon tumors between 2023-2025 .The first case is a 73-year-old male patient admitted with gastrointestinal bleeding, where a superficial ulcerative lesion was detected in the lesser curvature of the gastric corpus at an external center. In our clinic, colonoscopy revealed a synchronous tumor in the ascending colon. Endoscopic submucosal dissection (ESD) was performed for the gastric lesion, which was histopathologically staged as T1b Sm2. Although simultaneous gastric and colonic resection was recommended, the patient refused gastric surgery; therefore, right hemicolectomy was performed.The second case was a 71-year-old female patient with a history of surgery due to thyroid papillary carcinoma. The patient applied with dyspeptic complaints and constipation and a tumor was detected in the stomach corpus and descending colon at an external center.There was pathological involvement at the level of the stomach corpus in PET-CT, and the patient underwent simultaneous total gastrectomy and left hemicolectomy.Synchronous tumors were identified in both cases, and surgical planning was performed based on a multidisciplinary approach and individual patient preferences.Although gastric and colon cancers are common individually, their synchronous

occurrence is rare. These cases, together with those reported in the literature, highlight the importance of thorough preoperative endoscopic and colonoscopic evaluation for detecting synchronous tumors.

Keywords: Synchronous Tumor, Gastric Cancer, Colon Cancer,

Makale id= 32

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8800-7973

Skar Endometriozis ve Radyolojik Bulguları: 67 Kişilik Vaka Serisi

Uzman Dr. Gülhan Kılıçarslan[1]
[1]Fethi Sekin Şehir Hastanesi

Özet: AMAÇ: Hastanemize batın alt kadran ağrısı ile başvuran ve abdominal ön duvar içerisinde endometriozis odağı tespit edilen hastaların genel değerlendirmesini yapmaktır. YÖNTEM: Ağustos 2018- Haziran 2025 tarihleri arasında gerek batın alt kadran şikayeti gerekse başka şikayetler ile ultrasonografi istenen hastalarda batın alt kadranda cilt ve cilt altı yumuşak dokularda tespit edilen kitlesel lezyonlar değerlendirildi. Bu hastalarda biyopsi işlemi yapılıp endometriozis tanısı alan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların hastane veri tabanından görüntüleme bulgularına ulaşıldı. Demografik bulgular yine veri tabanından elde edildi. Klinik ile ilgili bilgiler hastalardan alındı. BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması 34,42± 6,49 idi. Ortalama gebelik sayısı 2,74±0,98, ortalama sezaryen sayısı 1,72±0,85 olarak hesaplandı. Şikayetlerin başlama zamanı le sezaryen arası geçen süre ortalama 46 aydır. Hastaların 34 tanesine insizyonel, 33 tanesine eksizyonel biyopsi yapılmıştı. Lezyonların 22 tanesi batın sağ alt kadranda cilt altı yağ dokuda, 9 tanesi sol alt kadranda cilt altı yağ dokuda, 18 tanesi sağ rektus kasında, 9 tanesi sol rektus kasında, 5 tanesi pubik bölge cilt altında, 2 tanesi bilateral rektus kasında ve 2 tanesi umblikal bölgede yerleşmekteydi. Özellikle sağ alt kadran ve sağ rektus kası bölgelerinde lezyonların anlamlı şekilde daha sık yerleştiği istatistiksel olarak gösterildi ($p<0,001$). Verilerin taranırken birbirine yakın zamanlarda yapılan görüntüleme yöntemlerinin bazılarında lezyonlardan bahsedilmediği dikkati çekmiştir. US ile değerlendirmede sadece konveks prob kullanımı lezyonun atlanmasına sebep olabilir. Klinik bilgi tam ve doğru verilmemişse kesitsel görüntülemelerde de lezyonların bazıları çok küçük olduğundan atlanabilmektedir. SONUÇ: Batın alt kadranda özellikle menstrüel siklus ile eş zamanlı ağrı şikayeti olan bayan hastaların endometriozis açısından batın ön duvar dokuları gereğinde yüzeyel problar ile değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Endometriozis, Sezaryen, Ultrasonografi, Bilgisayarlı Tomografi, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Skar Endometriosis and Radiological Findings: A Series of 67 Cases

Abstract: OBJECTIVE: To evaluate patients who presented to our hospital with lower abdominal quadrant pain and were diagnosed with endometriosis foci in the anterior abdominal wall. METHOD: Between August 2018 and June 2025, patients who underwent ultrasound examination for lower abdominal quadrant complaints or other complaints were evaluated for mass lesions detected in the skin and subcutaneous soft tissues of the lower abdominal quadrant. Patients who underwent biopsy and were diagnosed with endometriosis were included in the study. Imaging findings were obtained from the hospital database. Demographic findings were also obtained from the database. Clinical information was obtained from the patients. FINDINGS: The mean age of the patients was 34.42 ± 6.49. The average number of pregnancies was 2.74±0.98, and the average number of cesarean sections was 1.72±0.85. The average time between the onset of symptoms and cesarean section was 46 months. Incisional biopsy was performed on 34 patients, and excisional biopsy was performed on 33 patients. Twenty-two of the

lesions were located in the subcutaneous adipose tissue of the right lower quadrant of the abdomen, 9 in the subcutaneous adipose tissue of the left lower quadrant, 18 in the right rectus muscle, 9 in the left rectus muscle, 5 in the subcutaneous tissue of the pubic region, 2 in the bilateral rectus muscles, and 2 in the umbilical region. Statistically, it was shown that lesions were significantly more common in the right lower quadrant and right rectus muscle regions ($p<0.001$). While reviewing the data, it was noted that some imaging methods performed at similar times did not mention the lesions. In the US evaluation, the use of only a convex probe may cause the lesion to be missed. If clinical information is not provided completely and accurately, some lesions may be missed in cross-sectional imaging due to their small size. CONCLUSION: In female patients with pain complaints synchronous with the menstrual cycle, especially in the lower quadrant of the abdomen, the anterior abdominal wall tissues should be evaluated with superficial probes as necessary for endometriosis.

Keywords: Endometriosis, Cesarean Section, Ultrasonography, Computed Tomography, Magnetic Resonance İmaging

Makale id= 102

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1171-7782

Solid Tümörlü Hastalarda Trombositopeniye Bağlı Kemoterapi Kür Gecikmesi ve Doz Azaltımının Klinik Etkileri

Uzman Dr. Ayşegül Dumludağ[1]
[1]Erzurum Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Solid tümörlü hastalarda kemoterapiye bağlı gelişen trombositopeni, tedavi sürekliliğini bozan önemli bir toksisite olup, kür gecikmeleri ve doz azaltımlarına yol açarak tedavi etkinliğini olumsuz etkileyebilir. Bu çalışmada, trombositopeni nedeniyle kemoterapi planında modifikasyon yapılan hastalarda klinik sonuçlar incelenmiştir. Yöntem: Ocak 2023 – Aralık 2024 tarihleri arasında, merkezimizde kemoterapi alan ve trombositopeni nedeniyle en az bir kez kür gecikmesi ve/veya doz azaltımı yapılan 50 solid tümör hastasının verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Demografik veriler, trombosit düzeyleri, tedavi modifikasyonları, tedavi yanıtı, progresyonsuz sağkalım (PFS) ve genel sağkalım (OS) analiz edildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 59 olup, %60'ı kadın idi. En sık tanılar meme (%22), mide (%18), akciğer (%16) ve kolorektal kanserler (%14)di. Ortalama en düşük trombosit düzeyi 63.5 x10³/mm³ idi. Hastaların %64'ünde kür gecikmesi, %56'sında doz azaltımı görülürken, %36'sında her ikisi birlikte uygulandı. Doz azaltımı yapılan hastalarda progresyon oranı daha yüksek saptandı (%25'e karşı %11). Ortalama PFS ve OS sırasıyla 9.2 ay ve 13.7 ay iken, tedavi modifikasyonu yapılan grupta bu süreler anlamlı şekilde daha kısaydı (PFS: 8.5 ay, OS: 11 ay; $p<0.01$). Sonuç: Trombositopeni, kemoterapi planlamasında göz ardı edilmemesi gereken bir toksisite olup, tedavi sürekliliği ve sağkalım üzerinde belirgin etkiler göstermektedir. Bu nedenle, önleyici stratejiler ve klinik rehberlerde daha net yönlendirmelere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Trombositopeni, Kemoterapi, Kanser

Clinical Impact of Chemotherapy Delay and Dose Reduction Due to Thrombocytopenia in Patients With Solid Tumors

Abstract: Objective: Thrombocytopenia is a clinically significant but often underrecognized hematologic toxicity during chemotherapy in patients with solid tumors. Unlike neutropenia, its impact on treatment continuity and clinical outcomes has not been extensively studied. This study aimed to evaluate the frequency and clinical consequences of chemotherapy delays and dose reductions due to thrombocytopenia. Methods: This retrospective study included 50 patients with solid tumors who received systemic chemotherapy at our center between January 2023 and December 2024 and experienced thrombocytopenia leading to at least one cycle delay and/or dose reduction. Data on demographics, tumor types, number of chemotherapy cycles, nadir platelet levels, treatment modifications, therapeutic response, progression-free survival (PFS), and overall survival (OS) were analyzed. Results: The mean age of the patients was 59 years, and 60% were female. The most common cancer types were breast (22%), gastric (18%), lung adenocarcinoma (16%), and colorectal (14%). The mean nadir platelet count was 63.5 ×10³/mm³. Chemotherapy delay occurred in 64% of patients, dose reduction in 56%, and both modifications in 36%. Disease progression was more frequent in patients who underwent dose reductions (25% vs. 11%). Mean PFS and OS were 9.2 and 13.7 months,

respectively; however, patients with treatment modifications had significantly shorter outcomes (PFS: 8.5 months, OS: 11 months; $p<0.01$). Conclusion: Thrombocytopenia can negatively affect treatment efficacy by causing delays and dose reductions in chemotherapy. Preventive strategies and clearer guidance in clinical protocols are needed to manage this toxicity effectively.

Keywords: Thrombocytopenia,chemotherapy,cancer

Makale id= 220

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2569-3352

Sulcus İntertubercularis'in Morfometrisi ve Humerusun Açısal Özellikleriyle İlişkisinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Melike Taşci[1] , Dr. Öğretim Üyesi Burhan Yarar[1] , Prof.Dr. Samet Kapakin[1]
[1]Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Melike Taşci

Özet: Konu: Humerusun boyun şaft açısı (BŞA) ve retroversiyon açısının (HRA) içinden musculus biceps brachi adlı kasın tendonunun geçtiği sulcus intertubercularis' in morfometrik özellilleri üzerine etki edip etmediği bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Amaç: Sulcus intertubercularis' in morfolojik yapısı içinden geçen biceps brachi kasının uzun başına ait tendonun instabilitesi ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Bu oluk aynı zamanda omuz artroplastisinde referans olarak kullanılmaktadır. Artroplastide protez bileşenlerinin optimal yerleşiminin sağlanmasında humerus retroversiyon açısı ve boyun-şaft açısı da değerlidir. Bu sebeple bu değerlerin doğru tespiti klinik açıdan önemlidir. Çalışmamız humerus cerrahisinde önemi olan bu parametreleri ve birbirleriyle ilişkisini araştırmayı amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya 23 sağ, 21 sol taraf olmak üzere toplam 44 kuru humerus kemiği dahil edildi. Boyun-şaft açısı (BŞA) ve humeral retroversiyon açısı (HRA) ImageJ yazılımı ile ölçüldü. Sulcus intertubercularis'in uzunluğu (SİU), genişliği (SİG) ve derinliği (SİD) dijital kaliper ile ölçüldü. Bulgular: Tüm örneklem için ortalama değerler; SİU 79.27± 8.9 mm, BŞA 135.530, HRA 25.02±8.80 şeklinde idi. SİG ve SİD ölçümleri proksimal, orta ve distal düzeylerden yapıldı. SİU ve SİG'deki artışa bağlı SİD'in de arttığı gözlemlendi. SİG ve BŞA için sağ ve sol taraf arasında anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). SİU'nun artışı ile HRA'nın azalması arasında zayıf korelasyon bulundu. SİG ile BŞA, SİD ile HRA arasında pozitif korelasyon bulundu. Sonuç: Humerus'un boyun-şaft açısı ve retroversiyon açısı ile sulcus intertubercularis'in morfometrik özellikleri arasında ilişki tespit edilmiştir. Bu ilişkiler, omuz artroplastisi gibi cerrahi girişimlerde uygun yerleşimin sağlanması açısından klinik önem taşımaktadır. Çalışmamız, bu parametrelerin birlikte değerlendirilmesinin cerrahi planlama sürecine katkı sağlayabileceğini göstermektedir. Anahtar kelimeler: sulcus intertubercularis, humeral retroversiyon açısı, boyun-şaft açısı, humerus morfometrisi

Anahtar Kelimeler: Sulcus İntertubercularis, Humeral Retroversiyon Açısı, Boyun-Şaft Açısı, Humerus Morfometrisi

Morphometry of the Bicipital Groove and Evaluation of Its Relationship With the Angular Properties of the Humerus

Abstract: Objective: The tendon of the long head of the biceps brachii passes through the bicipital groove of the humerus. Instability of this tendon may be related to the morphometry of the groove. As the bicipital groove is also used as a reference in shoulder arthroplasty, its anatomical characteristics are clinically important. In shoulder arthroplasty, humeral retroversion angle (HRA) and neck-shaft angle (NSAH) are valuable for achieving optimal prosthetic placement. Therefore, accurate determination of these parameters is clinically important. This study aimed to investigate the relationship between the morphometry of the bicipital groove, NSAH, and HRA. Methods: A total of 44 dry humeri (23 right, 21 left) were analyzed. NSAH and HRA were measured using ImageJ software. The length (BGL), width

(BGW), and depth (BGD) of the bicipital groove were measured using a digital caliper. Results: Mean values: BGL 79.27±8.9 mm, NSAH 135.5°, HRA 25.02°±8.8. Significant side differences were found in BGW and NSAH ($p<0.05$). Measurements of groove width and depth were performed at proximal, middle, and distal levels. A significant increase in depth was observed with increasing groove length and width. A weak negative correlation was observed between BGL and HRA, while BGW and NSAH, and BGD and HRA showed positive correlations. Conclusion: A relationship was found between the morphometric features of the bicipital groove and both NSAH and HRA. These relationships are clinically important for achieving appropriate component positioning in shoulder arthroplasty. Our study suggests that combined evaluation of these parameters may contribute to more accurate surgical planning. Keywords: bicipital groove, retroversion angle, neck-shaft angle, humerus morphometry

Keywords: Bicipital Groove, Retroversion Angle, Neck-Shaft Angle, Humerus Morphometry

Makale id= 67

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1629-9794

Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Anatomi Eğitiminde Chatgpt Kullanımına Yönelik Görüşleri: Anket Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Payas[1]
[1]Amasya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı

Özet: Bu çalışma, yapay zekâ tabanlı sohbet robotu ChatGPT'nin tıp fakültesi öğrencileri tarafından anatomi eğitiminde kullanım düzeyini, katkı algısını ve geleneksel kaynaklara olan etkisini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Tanımlayıcı nitelikteki araştırma, Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerine çevrim içi anket uygulanarak gerçekleştirilmiştir. Anket, demografik bilgiler ve ChatGPT kullanımına ilişkin Likert tipi sorulardan oluşmuştur; veriler frekans ve yüzde oranları ile analiz edilmiştir. Ankete katılan öğrencilerin %58,9'u kadın, %41,1'i erkektir. Katılımcıların %24,4'ü 1. sınıf, %52,2'si 2. sınıf, %23,3'ü ise 3. sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %68,9'u anatomi çalışırken platformu kulladığını, %71,9'u ChatGPT sayesinde anatomi için gerekli bilgilere daha hızlı eriştiğini, %43,8'i ChatGPT sayesinde kitap, atlas ve ders notlarına eskisi kadar sık başvurmadığını, %53,3'ü platform sayesinde zaman tasarrufu sağladığını, %59,2'si bilgileri daha hızlı edindiğini ve 61'i ChatGPT'nin verdiği yanıtlar doğru ve mantıklı olduğunu ifade etmiştir. Ayrıca öğrencilerin en sık kullanım amaçları: anatomik kavramları açıklama (%78,9), sınavlara hazırlık (%52,2) ve klinik ilişkilendirme (%40,0) olmuştur. En yaygın zorluklar ise yanlış bilgi (%55,6) ve terminolojik uyumsuzluktur (%33,3) olduğunu bildirmişlerdir. Sonuç olarak ChatGPT, öğrenciler tarafından anatomi eğitiminde tamamlayıcı bir araç olarak görülmekte; özellikle hızlı erişim ve pratiklik açısından faydalı bulunmakta, ancak içerik doğruluğu konusunda dikkatli olunması gerektiği vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Chatgpt, Tıp Fakültesi, Anatomi

Medical Students' Opinions On the Use of Chatgpt in Anatomy Education: A Survey Study

Abstract: This study aims to evaluate the use of the artificial intelligence-based chatbot ChatGPT by medical students in anatomy education, their perceptions of its benefits, and its impact on traditional resources. This descriptive study was conducted through an online survey administered to students at Amasya University Faculty of Medicine. The questionnaire included demographic data and Likert-scale items on ChatGPT usage, and the data were analyzed using frequency and percentage distributions. Among the participants, 58.9% were female and 41.1% were male. Of the students, 24.4% were in the first year, 52.2% in the second year, and 23.3% in the third year. A total of 68.9% reported using the platform while studying anatomy, 71.9% stated that ChatGPT helped them access necessary information more quickly, 43.8% indicated that they referred to textbooks, atlases, and lecture notes less frequently, 53.3% reported saving time thanks to the platform, 59.2% said they acquired information more rapidly, and 61% believed that ChatGPT's responses were accurate and logical. The most common purposes for using ChatGPT were explaining anatomical concepts (78.9%), preparing for exams (52.2%), and establishing clinical correlations (40.0%). The most frequently reported challenges were misinformation (55.6%) and terminological inconsistency (33.3%). In conclusion, ChatGPT is perceived by students as

a supplementary tool in anatomy education; it is especially valued for quick access to information and practical use, though caution is advised regarding the accuracy of its content.

Keywords: Chatgpt, Faculty of Medicine, Anatomy

Makale id= 120

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-9132-2424

Trıptofan Hidroksilaz 2 ve Solute Carrıer Famıly 6 Member 4 Genleri Arasındaki İlişkinin Çocuk Suçluluğu Bağlamında İncelenmesi

Dr. Mehmet Kılıç[1] , Doç.Dr. Murat Akbaba[2] , Prof.Dr. Aysun Baransel Isır[2]
[1]siverek adli tıp şube müdürlüğü siverek/
[2]gaziantep üniversitesi adli tıp a.d

*Corresponding author: Murat Akbaba

Özet: Ergenlik dönemindeki saldırgan ve suça eğilimli davranışlar, dünya genelinde önemli bir sorun teşkil etmektedir. Suç davranışına yönelik genetik ve çevresel risk faktörlerinin belirlenmesi, ergenleri korumak ve suça yönelimlerini önlemek açısından kritik bir adımdır. Bu çalışmada, serotoninin biyosentezi ve düzenlenmesi ile ilişkili iki genin — triptofan hidroksilaz-2 (Tph2) ve serotonin taşıyıcısı olan solute carrier family 6 member 4 (Slc6a4) — ekspresyon düzeyleri ile çocuk suçluluğu arasındaki ilişki incelenmiştir. Çalışma grubunu 12–18 yaş aralığında, mahkemeler ve savcılık tarafından Adli Tıp Anabilim Dalı'na yönlendirilmiş çocuk suçlular (n=50) ile Gaziantep Üniversitesi Hastanesi Çocuk Servisleri'ne başvuran kontrol grubundaki bireyler (n=50) oluşturmuştur. Katılımcılara ebeveynleri eşliğinde sosyodemografik verileri toplamak ve psikiyatrik durumlarını DSM-5'e göre yapılandırılmış tanı tarama formu (SADS-PL) ile değerlendirmek amacıyla anket uygulanmıştır. Tph2 ve Slc6a4 genlerinin ekspresyon düzeyleri kan örneklerinden elde edilmiştir. Suça karışmış ergenlerde ve kontrol grubunda medyan ΔC_T değerleri sırasıyla Slc6a4 için 7.99 ve 5.59; Tph2 için ise 9.27 ve 5.35 olarak bulunmuştur. Bulgularımız, Tph2 ve Slc6a4 genlerinin ekspresyon düzeylerindeki artış ile çocuk suçluluğu arasında anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, bu genetik belirteçler şiddet içeren ve içermeyen suçlar ile tekil veya tekrarlayan suçlar arasında anlamlı bir fark göstermemiştir. Bölgesel, ırksal ve yaşa özgü genetik varyantları da dikkate alan, uzunlamasına tasarlanmış ileri düzey araştırmalara ihtiyaç vardır. Bu tür çalışmalar, ergenlerde suç davranışlarını etkileyen karmaşık gen-çevre etkileşimlerinin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Suça Sürüklenen Çocuk, Tph2, Slc6a4, Adli Tıp, Adli Genetik

Makale id= 98

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7662-3306

Tükrük Bezi Sitolojisinde Milan Raporlama Sistemi "malignite Olasılığı Belirsiz Tümöral Lezyon-Sump" Kategorisindeki Olguların Sitomorfolojik Alt Tipleri ve Malignite Risklerinin Saptanması

Uzman Dr. Burcu Özcan[1]
[1]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Bölümü

Özet: Milan Raporlama Sistemi ince iğne aspirasyon sitolojisi (İİAS) ile örneklenen tükrük bezi lezyonlarının tanısını standardize etme ve böylelikle malignite riskini ön görmede kullanılan bir sınıflama sistemidir. Bu sınıflamada yer alan potansiyeli belirsiz tükürük bezi neoplazmı (SUMP) kategorisi, sitomorfolojik özelliklerin neoplastik bir süreci düşündürdüğü benignmalign olarak sınıflandırmak için yetersiz olduğu vakaları kapsar. Bu çalışmanın amacı, SUMP vakalarının özelliklerini incelemek ve baskın sitomorfolojilerine dayanarak malignite riskini (ROM) / neoplazm riskini (RON) değerlendirmektir. İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji bilgi sisteminde 2018 ile 2025 yılları arasındaki İİAS ile SUMP tanısı alan olgular saptandı. SUMP kategorisi kendi içinde sitomorfolojik özelliklere göre sınıflandı ve varsa histolojik tanıları ile karşılaştırıldı. 637 olguya ait tükrük bezi İİAS materyalinden 35'i SUMP tanısı almıştı (% 5,4). Olguların 11'i kadın, 24'ü erkekti. Yaşları 26 ile 80 arasında değişiyordu (ortalama 57). 26 olgu parotis (%74), 7 olgu submandibuler tükrük bezi (%20), 2 olgu ise sert damak (%6) yerleşimliydi. 20 olguda sağ (%57), 14 olguda sol (%40), 1 olguda orta hat (%3) yerleşimi izlenmişti. 19 olguda bazaloid (%54), 7 olguda berrak-vakuoler (%20), 5 olguda mikst (%14), 4 olguda ise onkositik morfoloji (%12) dikkati çekti. 13 olgunun bölümüzde histolojik tanısı mevcuttu (%37). Histolojik olark 8 olgu benign neoplazi (%23) (6 pleomorfik adenom, 1 Warthin tümörü ve 1 intraduktal papillom), 5 olgu karsinom tanısı almıştı (%14) (2 bazal hücreli adenokarsinom, 2 mukoepidermoid karsinom (MEK), 1 myoepitelyal karsinom). Neoplazi risk oranı (RON) %37,1 olarak saptanırken, malignite risk oranı (ROM) %14,2 olarak saptandı. Malign kategoride 2 olgu vakuoler (histolojik tanısı MEK), 2 olgu bazaloid, 1 olgu ise mikst morfolojiye sahipti. Benign neoplazi kategorisindeki 8 olgunun 4'ü mikst (%50), 2'si onkositik (%25), 2'si bazaloid (%25) morfoloji sergiliyordu. Morfolojik özellikler ile ROM ilişkisine bakıldığında en yüksek malignite riski vakuoler morfoloji kategorisindeydi (%28,5). SUMP kategorisindeki morfolojik özellikler malignite riskini ön görmede yardımcı olabilir. Tüm bu bulgular göz önüne alındığında Milan raporlama sisteminin yaygınlığı arttıkça SUMP kategorisi ve bu kategori içindeki morfolojik özelliklerin malignite riskini tahmin etmede daha güvenilir sonuçlar vereceğini öngörmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Tükrük Bezi Sitolojisi, İias, Milan Raporlama Sistemi

Cytomorphologic Subtypes and Malignancy Risk Assessment of Cases Classified As 'salivary Gland Neoplasm of Uncertain Malignant Potential (Sump)' in the Milan System for Reporting Salivary Gland Cytopathology

Abstract: Introduction: The Milan System for Reporting Salivary Gland Cytopathology (MSRSGC) aims to standardize the diagnosis of salivary gland lesions sampled by fine needle aspiration cytology (FNAC), offering guidance in predicting malignancy risk. The "Salivary gland neoplasm of uncertain

malignant potential" (SUMP) category includes cases with cytomorphological features suggestive of neoplasia but insufficient for definitive benign or malignant classification. This study aims to evaluate the features of SUMP cases and assess their risk of malignancy (ROM) and neoplasm (RON) based on dominant cytomorphology. Materials and Methods: Cases diagnosed as SUMP between 2018 and 2025 were retrospectively retrieved from the pathology database of İstanbul Training and Research Hospital. Cases were subclassified by cytomorphologic pattern and correlated with available histopathology. Results: Among 637 salivary gland FNAC cases, 35 (5.4%) were categorized as SUMP (11 females, 24 males; age range: 26–80, mean: 57). The majority were located in the parotid gland (74%), followed by submandibular gland (20%) and hard palate (6%). Dominant cytomorphologies were basaloid (54%), clear-vacuolated (20%), mixed (14%), and oncocytic (12%). Histological diagnoses were available for 13 cases: 8 benign neoplasms (6 pleomorphic adenomas, 1 Warthin tumor, 1 intraductal papilloma) and 5 carcinomas (2 basal cell adenocarcinomas, 2 mucoepidermoid carcinomas, 1 myoepithelial carcinoma). The overall RON was 37.1%, and ROM was 14.2%. ROM varied by cytomorphology: highest in clear-vacuolated (28.5%), followed by mixed (20%), basaloid (10.5%), and 0% in oncocytic types. Conclusion: This study found a ROM of 14.2% in SUMP cases, with significant variation across cytomorphologic subtypes. Clear-vacuolated morphology was associated with the highest malignancy risk. These findings suggest that morphologic subclassification within the SUMP category may improve risk prediction and diagnostic utility of the Milan system as its use becomes more widespread.

Keywords: Salivary Gland Cytology, Fnac, Milan Reporting System

Makale id= 85

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0372-6280

Türkiye'de 1980–2019 Yılları Arasında Trakea, Bronş ve Akciğer Kanseri Ölümlerinin Yaş-Dönem-Kohort Analizi

Uzman Dr. Buşra Tozduman[1]
[1]Dokuz Eylül Üniversitesi

Özet: Akciğer kanseri, Türkiye'de erkeklerde en sık görülen kanser olup kadınlarda dördüncü sırada yer almakta; kanser nedenli ölümlerde erkeklerde birinci, kadınlarda ise ikinci sıradadır. 2022 yılında Türkiye, erkeklerde yaşa standardize akciğer kanseri insidansı ve mortalitesinde dünya genelinde en yüksek değerlere sahip ülke olmuştur. Bu çalışma, Türkiye'de trakea bronş akciğer (TBA) kanserine bağlı ölümler üzerinde yaş, dönem ve kohort etkilerini (1980–2019) Küresel Hastalık Yükü 2021 verileri kullanarak değerlendirmiştir. Sonuçlara göre, erkeklerde yaşa standardize mortalite hızı (ASMR) dalgalı bir seyir izlemiş, 1989 yılında 95,2 ile zirveye ulaştıktan sonra 2019'da 62,9'a düşmüştür. Kadınlarda ise ASMR 1980 yılında 8,3 iken, 2017–2019 döneminde 11,0'a yükselmiştir. Erkeklerde mortalite %1,62 azalırken kadınlar için anlamlı bir değişim saptanmamıştır. Erkek kohortlarında mortalitede düşüş görülürken, kadınlarda önce bir artış, ardından 1940 doğumlu kohorttan itibaren azalma gözlenmiştir. Dönem etkileri, 1995 sonrası erkek ölümlerinde anlamlı bir düşüş olduğunu gösterirken, kadın ölümlerinde 2010 sonrası artış eğilimi tespit edilmiştir. Türkiye'nin tütün kontrol politikaları 2003'te %33,6 olan sigara içme oranını 2012'de %23,2'ye düşürmüş; ancak bu oran 2022'de %28,3'e yükselmiştir. Kadınlarda sigara içme oranı 2000 yılında %14,5 iken 2020'de %19,2'ye çıkmıştır. Kanser tedavisindeki ilerlemelere ve tütün kontrolüne rağmen, Türkiye hâlâ erkeklerde akciğer kanserine bağlı ölümlerde dünya lideridir; kadın ölümlerinde ise anlamlı bir azalma gözlenmemektedir. Bu durum, daha güçlü müdahalelere olan ihtiyacı vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Mortalite, Türkiye, Yaş Dönem Kohort Analizi

Makale id= 107

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2752-3480

Turner Sendromu Tanısı Almış Hastaların Klinik ve Sitogenetik Özellikleri: Kesitsel Retrospektif Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Özgüç Çömlek[1]
[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç; Turner sendromu (TS) nadir görülen bir genetik hastalıktır. Klinik bulgularının anlaşılması klinik durumların daha iyi yönetilmesine katkıda bulunur. Bu çalışmada, kliniğimizde takip edilen hastaların genotip ve fenotip özelliklerini değerlendirmeyi amaçladık. Metod; TS tanısı ile izlenmekte olan 17 hasta vardı. Tıbbi kayıtları incelendi. Veriler uygun istatistikler ile değerlendirildi. Bulgular; Ortalama tanı alma yaşları 5,66 ± 4,15 yıldı. Başvuru şikayeti %76,4 ile 13 hastada boy kısalığıydı. 2 hasta yenidoğan döneminde aort koarktasyonu ameliyatı sonrası, 2 hastada gecikmiş puberte ile tanı aldı. %58,8 ile 10 hastanın karyotipi 45, X0 klasik TS varyantıydı. Diğer hastalarda mozaik karyotip izlenirken, bir hasta 45,X0/46,XY idi ve bir hastada ring kromozomu vardı. Tanı anında ortalama FSH değerleri; 44,2±60,6 IU/L, ortalama LH değerleri; 10,3 ±16,3 IU/L idi. %47 ile sekiz hastada tanı anında belirgin hipergonadizm vardı. Hastalar ortalama 0,038± 0,015 mg/kg/gün dozu ile büyüme hormonu tedavisi aldılar. Başvuru boy SD leri -2,52±1,21 olan hastaların son kontrol boy SD değerleri -2,29±0,98 ile belirgin düzelmişti. En sık görülen bulgular; %88,2 düşük saç çizgisi, %82,4 kısa/yele boyun, %64,7 cubitus valgus, %64,7 meme başı ayrıklığı, %58,5 metakarpal kemiklerde kısalık izlendi. Pelvik USG ile overleri görülmüş olan beş hastada (%29,4) spontan puberta başladı ve iki hastada menarş görüldü. Beş hastada (%29,4) Çölyak hastalığı, altı hastada da (%35,2) otoimmün tiroidit vardı. Sonuç; Özellikle boy kısalığı şikayeti olan çocuklarda, TS akla gelmesi önemlidir. Erken tanı büyüme hormonu tedavisinin zamanında başlanması açısından önemlidir. Ayrıca TS fenotipik özelliklerine dair bilgi sahibi olmak tanı koyma başarısına katkılı olacaktır. Overleri saptanmış TS hastalarında spontan menarş olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Turner Sendromu, Boy Kısalığı, Hipergonadizm

Clinical and Cytogenetic Features of Patients Diagnosed With Turner Syndrome: A Cross-Sectional Retrospective Study

Abstract: Background: Turner syndrome (TS) is a rare genetic disease. Understanding its clinical findings contributes to better management of clinical conditions. In this study, we aimed to evaluate the genotype and phenotype characteristics of patients followed in our clinic. Method: A total of 17 patients with a diagnosis of TS were followed. Their medical records were reviewed. Data were evaluated with appropriate statistics. Results: The mean age at diagnosis was 5.66 ± 4.15 years. The most common complaint of presentation was short stature in 13 patients, accounting for 76.4%. Two patients were diagnosed after undergoing aortic coarctation surgery in the neonatal period, and two patients had delayed puberty. The karyotype of 10 patients was 45, X0, representing 58.8% of the cases, which is the classic TS variant. While a mosaic karyotype was observed in other patients, one patient had a 45, X0/46, XY karyotype, and another patient had a ring chromosome. Mean FSH values at the time of diagnosis were 44.2±60.6 IU/L, and mean LH values were 10.3 ±16.3 IU/L. There was significant hypergonadism

at the time of diagnosis in 47% of eight patients. The patients received growth hormone treatment with an average dose of 0.038 ± 0.015 mg/kg/day. The patients with an initial height SD of -2.52±1.21 had significantly improved with a final follow-up height SD of -2.29±0.98. The most common findings were: 88.2% low hairline, 82.4% short/mane neck, 64.7% cubitus valgus, 64.7% nipple separation, and 58.5% shortness of metacarpal bones.Spontaneous puberty began in five patients (29.4%) whose ovaries were seen with pelvic USG, and menarche was seen in two patients. Celiac disease was present in five patients (29.4%), and autoimmune thyroiditis was present in six patients (35.2%). Conclusion: It is essential to consider TS, especially in children with short stature. Early diagnosis is important for the timely initiation of growth hormone therapy.

Keywords: Turner Syndrome, Short Steature, Hypergonadism

Makale id= 140

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5587-3667

Üçüncü Basamak Merkezde Fibroscan Deneyimimiz

Doç.Dr. Halil Atasoy[1]
[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

Özet: Amaç. Karaciğerde fibrosisi ve yağlanmayı göstermek için altın standart yöntem karaciğer biyopsisidir. Ancak invaziv bir yöntem olması ve komplikasyonlarının varlığı non-invaziv bir yöntem bulma arayışlarına yol açmıştır. Fibroscan bu amaçla kullanılmaktadır. Çalışmamızda karaciğer biyopsisi yapılan hastalarda Fibroscan ve Fibrosis-4(Fib-4) skoru ile olan korelasyonunu göstermeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler. Karaciğer yağlanması ve kronik hepatit B nedeniyle karaciğer biyopsisi yapılan toplam 33 hasta mevcuttu. Bu hastalara fibroscan yapıldı ve Fib 4 skorları hesaplandı. Bu iki grubun karaciğer biyopsi ile korelasyonları değerlendirildi. Bulgular. Hastaların ortalama yaşı 49 (27-71)idi. Hastaların 17 si erkek 16 sı kadındı. Karaciğer biyopsisi yapılan hastaların 20sinde Knodell sınıflamasına göre F1-2 fibrosis saptandı. Yedi hastada F3 fibrosis, altı hastada F4 ve üstü fibrosis saptandı. Hastaların onu kronik hepatit B, 23 ü karaciğer yağlanması idi. Fibrosis derecesi arttıkça fibroscan ile kilopascal cinsinden ölçülen LSM(liver stiffness measurement) değerleri ve Fib-4 skoru de artma gösterdi. Ayrıca karaciğer yağlanma derecesi CAP (controlled attenuation parameter)ile ölçüldü. Yapılan istatistiksel analizde Fib- 4 skoru ile CAP arasında pozitif korelasyon gösterdi. İlerlemiş fibrozis grubunda LSM ve CAP arasındaki korelasyon da anlamlı çıkmıştır. Korelasyon katsayısı 0,949'dur yani pozitif yönde çok güçlü bir korelasyon vardır. P değeri de 0,014'tür. Tartışma. Nonalkolik karaciğer hastalığında(NAFLD) yağlanma derecesini ve fibrosisi, ayrıca kronik hepatitlerde fibrosisi ölçmede VCTE(vibration-controlled transient elastography) bazlı fibroscan noninvazif bir yöntemdir. Magnetik rezonans(MR) elastografi birkaç yerden karaciğer sertliğini ölçtüğü için sensivitesi daha yüksek bir yöntem olmasına karşın erişimin zor olması ve tecrübe azlığı nedeniyle kullanımı yaygın değildir. Bizim bulgularımızda fibroscan Fib-4 skoruna göre karaciğer biyopsi si ile daha yüksek bir uyum göstermiştir. NAFLD hastalarında CAP değeri ile LSM değeri güçlü bir korelasyon göstermiştir.(korelasyon katsayısı 0.949) Fibroscan ileri fibrosis ve siroz grubunda yüksek sensiviteye sahiptir.(%94,%97) . Sonuç. Fibroscan kolay, ucuz, taşınabilir ve tekrarlanabilir non-invaziv bir yöntem olup karaciğer yağlanmasını ve özellikle ileri fibrosisi göstermede yüksek sensiviteye sahiptir

Anahtar Kelimeler: Fibroscan, Fibrosis, Karaciğer Yağlanması, Siroz

Makale id= 254

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2895-575X

Ucuz ve Etkili Bir Yöntem Olarak R-Fsh İle Ovulasyon İndüksiyonu Uygulanan İnfertil Olgularda; Geç Foliküler Fazda Düşük Doz Hcg Kullanımı

Dr. Öğretim Üyesi Alper Şişmanoğlu[1]
[1]Altınbaş Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: İntrauterin inseminasyon (IUI) amaçlı gonadotropin ile ovülasyon indüksiyonu (Oİ) yapılan subfertil hastalarda; geç foli¬küler fazda tek başına düşük doz hCG kullanımı sonrası ovülasyon oranları, gebelik oranları, sadece tek başına r-FSH kullanılan IUI siklüsları ile karşılaştırmaktır. Yöntem: İnfertilite polikliniğine infertilite şikayeti ile başvuran hastalardan unovulatuvar infertilite saptanan ve IUI endikasyonu alan toplam 59 hasta prospektif ola¬rak çalışmaya alındı. Tüm hastalar adetin 3. günü (CD3) 75 IU dozunda r-FSH başlandı. En az 10 mm.lik 1 adet folikül geliştiğinde hastalar 2 gruba randomize edildi. Grup 1' deki (n=29) hastalara r-FSH kesilerek 75 IU / gün hCG başlandı. Grup 2' deki (n=30) hastalara ise aynı dozda r-FSH ile Oİ devam edildi. Bu andan itibaren hastalar günlük takip edildi ve her iki grupta da ≥ 18 mm. lik bir adet folikül geliştiğinde hastalara 10000 IU hCG ile ovülasyon sağlanarak 36 saat sonra IUI uygulandı ve bir hafta sonra serum progesteron düzeylerine bakıldı. Hastaların gelişen dominant folikül sayısı, geride kalan küçük preovülatuar folikül sayısı, preovülatuar FSH, LH ve E2 düzeyleri, ovülasyon oranları, gebelik oranları ve siklüs başına Oİ tedavi maliyetleri karşılaştırıldı Bulgular: Ovülasyon indüksiyonu boyunca kullanılan toplam r-FSH dozu da Grup 1'de anlamlı derecede düşük saptandı. Hastaların midluteal progesteron değerleri Grup 1'de 13.5 ± 4.6, Grup 2'de 11.7 ± 1.1 olup aralarında anlamlı fark yoktu. Gebelik oranları ise Grup 1 ve Grup 2 için sırasıyla % 3,3 ve % 0 olup istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. Tartışma ve Sonuç: Subfertil ve IUI endikasyonu alan popü¬lasyonda bu çalışmanın sonucuna göre sadece rFSH ile Oİ yapılan grup, geç folliküler fazda rFSH yerine sadece düşük doz hCG ile OI yapılan grupla karşılaştırıldığında maaliyet oıranları düşerken, ovülasyon ve gebelik oranları arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Ovülasyon İndüksyonu, Düşük Doz Hcg, In-Uteru İnseminasyon

Makale id= 78

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4362-6727,0000-0003-1651-2943

Unilateral Pseudoeksfoliasyon Olgularında Oküler Yüzey Sağlığı ve Göz Yaşı Fonksiyon Testlerinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör. Gözde Göknar[1] , Doç.Dr. Seda Karaca Adıyeke[1]
[1]Bakırçay Üniversitesi

*Corresponding author: Gözde Göknar

Özet: Giriş ve Amaç: Unilateral Pseudoexfoliasyon (PSX) birikim olan olguların göz yaşı fonksiyon testlerinin ve oküler yüzey sağlığının değerlendirilmesi, olguların etkilenmemiş gözleri ve sağlıklı gönüllüler ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Unilateral PSX bulunan 67 olgunun etkilenmiş gözü (Grup 1), etkilenmemiş gözü (Grup 2) ve 72 sağlıklı kontrol (Grup 3) çalışmaya dahil edildi. Tüm olgulara Schirmer 1 testi, Göz yaşı kırılma zamanı (GYKZ), Non invaziv Göz yaşı kırılma zamanı (NI-GYKZ) Okuler yüzey hastalık indexi (OSDI) anketi değerlendirldi. Veriler gruplar arasında karşılaştırıldı. Bulgular: GYKZ değerlerinde Grup 1 ve Grup 2 arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamışken, Grup 1 ve grup 2 Grup 3 ile kıyaslandığında anlamlı farklılık saptanmıştır. (sırasıyla p=0.14, p≤0.001 ve p=0.032) NI-GYKZ değerlerinde Grup 1 ve 2 arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır. (p=0.79) Grup 1 ve 2, Grup 3 ile kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır. (sırasıyla p≤0.002 ve p=0.02). Schirmer 1 testi değerlerinde Grup 1 ve 2 arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır. (p=0.88) Grup 1 ve 2, Grup 3 ile kıyaslandığında anlamlı farklılık saptanmıştır. (sırasıyla p=0.02 ve p=0.09). OSDI skoru değerlendirildiğinde PSX bulunan olgular ile kontrol grubu arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır.(p=0.13).Bunun ile birlikte OSDI skoru Grup 1' de 17 olguda (%25.4) normal, 20 olguda(%29.9) hafif, 15 olguda(%15) orta ve 15 olguda(%15) şiddetli derecede belirlenmiştir. Grup 2 'de ise 28 olguda(%41.8) normal, 21 olguda(%31.3) hafif, 13 olguda(%19.4) orta ve 5 olguda(%7.5) şiddetli derecede belirlenmiştir. Tartışma ve Sonuç: Çalışmamızda literatür ile uyumlu olarak Unilateral PSX olgularında göz yaşı fonksiyon test değerlerinde(GYFT) azalma saptanmıştır. Literatürde bildiğimiz kadarıyla bu olgularda NI-GYKZ ve OSDI skorunun değerlendirildiği başka bir çalışma yoktur. Bu olgularda non invaziv ve objektif olması nedeniyle takiplerde NI-GYKZ kullanılabilir. OSDI skoru gruplar arasında anlamlı farklılık göstermemesine rağmen PSX olgularında daha yüksek oranda şiddetli olduğu gösterilmiştir. Bu olgularda oküler yüzey hastalığı günlük yaşam ve aktiviteleri etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Pseudoexfoliasyon, Schirmer 1 Testi, Göz Yaşı Kırılma Zamanı, Non İnvaziv Göz Yaşı Kırılma Zamanı, Okuler Yüzey Hastalık İndexi

Makale id= 52

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-6200-0909

Ürtikerin Unutulmaması Gereken Bir Nedeni Helikobakter Pilori: 3. Basamak Tek Merkez Deneyimimiz

Uzman Dr. Begüm Görgülü Akın[1] , Prof.Dr. Şadan Soyyiğit[2]
[1]Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, İmmünoloji ve Alerji Hastalıkları Kliniği
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, İmmünoloji ve Alerji Hastalıkları Kliniği

*Corresponding author: Begüm Görgülü Akın

Özet: Giriş: Ürtiker, kaşıntılı, ödemli plaklarla karakterize bir cilt hastalığıdır. Kronik spontan ürtikerin (KSÜ) patogenezinde otoimmünite, enfeksiyonlar ve psikosomatik faktörler rol oynamaktadır. Helikobakter pilori (H.pilori) mide mukozasına yerleşen spiral şekilli bir bakteridir. Bazı çalışmalarda KSÜ'li hastalarda H.pilori sıklığının arttığı ve bakterinin eradikasyonu sonrası ürtikerin gerilediği gözlemlenmiştir. Mekanizma net olmamakla birlikte; H.pilori'ye karşı gelişen otoimmün yanıt, histamin salınımı, veya sistemik inflamasyonun ürtikeri tetikleyebileceği düşünülmektedir. Çalışmamızda, üçüncü basamak şehir hastanesinde KSÜ'li hastalarda H.pilori sıklığını, hastaların klinik özelliklerini ve eradikasyon tedavisi sonrası ürtikerin durumunu değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Erişkin yaşta KSÜ ile İmmünoloji/Alerji Hastalıkları Kliniği'ne başvuran ve yapılan tetkikler sonucunda ürtikeri H.pilori ile ilişkilendirilmiş 34 hastanın verileri etik kurul onayı (TABED 1-25-1418) alındıktan sonra retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 34 hastanın 23'ü kadın, 11'i erkekti. Yaş dağılımı ortanca 45(30–72) yıldı. Hastaların %41'inde sigara kullanımı mevcuttu, %38'i ev hanımıydı. Hastaların %68'inde eşlik eden sistemik hastalık bulunmamaktaydı. Ürtiker süresi ortanca 99 (40–400) gündü. Hastaların %85'inde her gün ürtiker plakları görülmekteydi, %91'inde ürtiker plakları 1–24 saatte gerilemekteydi. %24 hastada ürtikere göz ve/veya dudakta anjiyoödem (AÖ) eşlik etmekteydi. Ayrıca, %62 hastada şikayetler stresle de artıyordu. Bazal Ürtiker Aktivite Skoru-7 (ÜAS-7) ortanca 35 (20–42) olarak bulundu; hastaların %85'inde hastalık şiddetli düzeydeydi. Kaşıntı Görsel Analog Skala (VAS) skorlarının ortancası ise 8 (6-10) idi. H.pilori eradikasyonu için proton pompa inhibitörü, klaritromisin ve amoksisilinden oluşan klasik 3'lü tedaviyi hastaların tamamı almıştı. Hastaların %68'inin eradikasyon tedavisi sonrası kontrollerinde ürtikeri devam ediyordu, ancak hiçbir hastada AÖ yoktu. Eradikasyon tedavisi sonrası ÜAS-7 ortanca 7(2–18) ve kaşıntı VAS ortanca 3 (1-6) olarak saptandı. Tüm hastalarda KSÜ için kullandıkları günlük antihistaminik dozunun (GAHD) azaltılabildiği görüldü. ÜAS-7, VAS ve GAHD bazale göre istatiksel olarak azaldı (p=0.001). Tartışma: Çalışmamızda, H.pilori saptanan ve semptomatik olan KSÜ'li hastaların eradikasyon tedavisi sonrasında ürtiker şiddetinin azaldığı görülmüştür. H.pilori, ürtikerin tek nedeni olmasa bile özellikle stres gibi diğer tetikleyicilerle birlikte hastalığı şiddetlendirebilir.

Anahtar Kelimeler: Anjiyoödem, Helikobakter Pilori, Ürtiker

Makale id= 45

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9593-2502

When Not to Cut: Case Reflections On Conservative and Surgical Management of Pediatric Blunt Abdominal Trauma

Dr. Haris Sulejmani[1] , Assoc.prof.Dr. Aleksandra Gavrilovska Brzanov[2] , Prof.Dr. Marija Jovanovski Srceva [2] , Asst.Prof.Dr. Nikola Brzanov[2]

[1]1Faculty of Medicine, Ss.Cyril and Methodius, Skopje, RN Macedonia

[2]University Clinic for Traumatology, Orthopedics, Anesthesiology, Resuscitation, Intensive Care and Emergency Center- Skopje, Department of Anesthesiology, Resuscitation and Intensive Care Medicine, University of St. Cyril and Methodius - Skopje , Faculty of Medicine

*Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov

Abstract: Introduction: Blunt abdominal trauma (BAT) is a leading cause of pediatric morbidity, with solid organ injuries particularly of the spleen, liver, and kidneys representing the most frequent internal complications. While surgical intervention was historically common, modern guidelines emphasize non-operative management (NOM) in hemodynamically stable patients. This case series presents three critically ill pediatric trauma cases to illustrate the spectrum of clinical decision-making in abdominal trauma care. Case Presentation: Three female patients (ages 3, 7, and 13) presented with abdominal trauma due to high-impact mechanisms including traffic collisions and handlebar injuries. Two underwent emergency laparotomy with splenectomy due to hemodynamic instability and evidence of ongoing intra-abdominal bleeding. The third patient, despite high-grade renal and splenic injuries, was managed conservatively. All three patients had favorable outcomes and were discharged without complications. CRP trends paralleled the clinical trajectory in all patients, reflecting systemic inflammation and subsequent recovery. Discussion: The cases underscore the importance of individualized care based on physiologic status rather than imaging severity alone. They also reflect current practice trends promoting NOM, with surgical intervention reserved for unstable patients or those with multivisceral injuries. Advances in imaging, transfusion strategies, and ICU monitoring have played a critical role in improving outcomes. Conclusion: These cases reinforce the success of a selective, physiology-guided approach in pediatric abdominal trauma. Adherence to evidence-based protocols and improved access to pediatric trauma centers remain essential to optimizing care across varied settings.

Keywords: Pediatric Trauma, Blunt Abdominal İnjury, Splenic Rupture, Non-Operative Management, Laparotomy, Crp

Makale id= 122

Sözlü Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-9132-2424

Yeni Sentetik Kannabinoidlerin Kan Örneklerinde Farklı Saklama Koşullarına Bağlı Stabilitelerinin Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Murat Akbaba[1] , Uzman Dr. Oğuz Özdemir[2] , Prof.Dr. Aysun Baransel Isır[1]
[1]gaziantep üniversitesi adli tıp A.D
[2]Mehmet Akif İnan eğitim ve araştırma hastanesi şanlıurfa

*Corresponding author: Murat Akbaba

Özet: Sentetik kannabinoidler toplum üzerinde zararlı etkiler oluşturarak uyuşturucu pazarında önemli bir yer edinmiştir. Uyuşturucu testlerinde doğru tespit ve kantifikasyon sağlanabilmesi için bu maddelerin örnekler içerisindeki stabilitelerinin belirlenmesi kritik öneme sahiptir. Tasarım uyuşturucuların hızlı bir şekilde ortaya çıkmasıyla birlikte, kannabinoid türevi yeni bileşikler de kısa sürede yaygınlaşmaktadır. Bu nedenle, doğru analizler ile adil yargılama süreçlerine katkı sağlanabilmesi adına bu maddelerin tanımlanması, tespiti ve analiz güvenilirliğinin belirlenmesi büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada, stabiliteye ilişkin mevcut verilerin yetersizliği nedeniyle, dört yeni nesil Sentetik kannabinoidin (MDMB-4en-PINACA, 4 Fluoro MDMB-BICA, 5F-MDMB-PICA ve 5F-MDMB-PINACA) kan örnekleri içerisindeki bozulmalarını önlemek ve örnek bütünlüğünü korumak amacıyla en uygun saklama koşullarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Yirmi sağlıklı gönüllüden alınan kan örnekleri, 10 ve 50 ng/mL konsantrasyonlarında kannabinoidlerle muamele edilerek , +4°C ve -20°C sıcaklıklarında 35 gün boyunca saklanmıştır. Bulgularımıza göre, zamanla kannabinoid konsantrasyonlarında kademeli bir azalma gözlemlenmiş; en yüksek bozunma oranı 5F-MDMB-PINACA için kaydedilmiştir. Saklama sıcaklığı bozunma hızını anlamlı düzeyde etkilemiş; en hızlı azalma oda sıcaklığında, en yavaş bozulma ise -20°C'de gözlenmiştir. Bu çalışma, günümüzde yaygın olarak karşılaşılan sentetik kannabinoidlerin analizine yönelik örnek saklama koşullarına ilişkin değerli bilgiler sunmakta ve bu alandaki araştırmalar için referans niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sentetik Kannabinoidler, Mdmb-4en-Pınaca, 4-F Mdmb-Bıca, 5f-Mdmb-Pıca, 5f-Mdmb-Pınaca, Örnek Saklama

Makale id= 81

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8103-797X

Yenidoğan Sağlığı İçin Türkçe Youtube Emzirme Videolarının Kapsamlı İçerik ve Kalite Analizi

Uzman Dr. Elif Keles Gulnerman[1]
[1]Northwestern University Feinberg School of Medicine

Özet: Amaç: Yenidoğan bebeklerin temel besin kaynağı anne sütüdür. Anne sütüyle beslenme ve emzirmenin başarıyla sürdürülmesi; bebeğin büyüme, gelişme, zeka ve immün sistemi için kritik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı, yeni anneler için önemli bir bilgi kaynağı hâline gelen YouTube platformunda emzirme konusunda Türkçe olarak yayımlanan videoların kalite, güvenilirlik ve kanıta dayalılık düzeylerini analiz etmektir. Yöntem: "YouTube"da "emzirme" ve ilişkili anahtar sözcüklerle yapılan aramada ulaşılan 541 Türkçe video arasından belirlenen kriterleri karşılayan 20 video çalışmaya dâhil edilmiştir. Videolar şu üç ölçütle değerlendirilmiştir: JAMA Kriterleri (4 puan) – güvenilirlik ve şeffaflık, Modified DISCERN (mDISCERN) (5 puan) – kanıta dayalı ve dengeli sunum, Global Quality Score (GQS) (5 puan) – içeriğin genel kalite ve faydası.Butun videolar Yenidogan Yogun Bakim Uzmani tarafindan izlenmistir ve puanlanmistir. Bulgular: Videoların ortalama GQS değeri 2,9 ± 1,1 bulunmuştur. Buna karşın, güvenilirlik ve kanıta dayalılık göstergeleri daha düşük kalmıştır: mDISCERN ortalaması 1,9 ± 0,89 olup videoların %90'ının "orta" düzeyin altında kaldığını; JAMA ortalaması ise 2,0 ± 0,32 olup kaynak atfı ve çıkar çatışması beyanlarının tutarlı biçimde yapılmadığını göstermiştir. Sonuç: Türkçe YouTube emzirme videoları izleyiciler tarafından "orta" kalitede algılansa da (GQS), akademik ve bilimsel güvenilirlik kriterlerini (JAMA, mDISCERN) büyük ölçüde karşılamamaktadır. "Faydalı hissettiren" içerik ile "kanıta dayalı olarak güvenilir" içerik arasındaki bu boşluk, annelerin ve yenidoğan sağlığının en hassas dönemlerinde doğru bilgiye erişimini zorlaştırmaktadır. Yenidoğan ve çocuk hekimleri ile Sağlık Bakanlığı tarafından sertifikalandırılmış emzirme danışmanlarının, güvenilir ve kanıta dayalı bilgileri yaygınlaştırmak ve pratik eğitim sağlamak için daha aktif rol üstlenmeleri kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yenidogan, Emzirme, Dijital Medya,

A Comprehensive Content and Quality Analysis of Turkish Youtube Breastfeeding Videos for Neonatal Health

Abstract: Objective: Breast milk is the primary source of nutrition for neonates. Initiating and maintaining successful breastfeeding is critical for an infant's growth, development, intelligence, and immune function. This study aims to analyze the quality, reliability, and evidence-based nature of Turkish-language breastfeeding videos on YouTube, a platform that has become an important information source for new mothers. Methods: A YouTube search using "breastfeeding" and related keywords yielded 541 Turkish videos. Twenty videos that met predefined inclusion criteria were selected. Each video was evaluated with three metrics: (1) JAMA Criteria (4-point) for reliability and transparency; (2) Modified DISCERN (mDISCERN) (5-point) for evidence-based, balanced presentation; and (3) Global Quality Score (GQS) (5-point) for overall content quality and usefulness. All videos were viewed and scored by a neonatologist. Results: The mean GQS was 2.9 ± 1.1. Indicators

of reliability and evidence were notably lower: the mean mDISCERN score was 1.9 ± 0.89, with 90% of videos falling below the “moderate” threshold; the mean JAMA score was 2.0 ± 0.32, indicating inconsistent citation of sources and disclosure of conflicts of interest. Conclusion: Although Turkish YouTube breastfeeding videos are perceived by viewers as “moderate” in quality (GQS), they largely fail to meet academic and scientific reliability standards (JAMA, mDISCERN). This gap between content that “feels helpful” and content that is “verifiably reliable” can impede mothers’ access to accurate information during the most critical period of neonatal health. Neonatologists, pediatricians, and Ministry of Health–certified breastfeeding consultants should take a more active role in disseminating trustworthy, evidence-based information and providing practical education.

Keywords: Neonate, Breastfeeding, Digital Media,

Makale id= 161

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0534-7973

Yüksek Gradeli Dev Fibrosarkom Nedeniyle Opere Edilen Yaşlı Hastada Perioperatif Anestezi Yönetimi

Uzman Dr. Furkan Tontu[1]
[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet: Olgu Özeti Giriş 75 yaşında, sol cruriste fibrosarkom ve sağ akciğer üst lobda metastatik nodül öyküsü bulunan erkek hasta, sağ uyluk posterolateral yerleşimli dev yumuşak doku kitlesi (fibrosarkom) nedeniyle ortopedi ve plastik cerrahi ekiplerince geniş rezeksiyon ve rekonstrüksiyon operasyona alındı. Önceki onkolojik cerrahiler, hastanın yaşı ve beklenen uzun cerrahi süre göz önüne alınarak postoperatif analjeziyi sağlamak amacıyla L2-L3 aralığından epidural kateter yerleştirildi. Anestezi Uygulaması Hasta, ameliyat sabahı lateral pozisyonda operasyon masasına alındı. Monitörizasyon; 5'li EKG, pulse oksimetre, end-tidal CO_2, vücut ısısı ve invaziv arteriyel kan basıncı ile sağlandı. Arteriyel kateter aracılığıyla intraoperatif dönemde düzenli olarak kan gazı, elektrolit ve hemoglobin değerleri takip edildi. İndüksiyon propofol, midazolam, fentanil ve rocuronium ile sağlandı. İdamede oksijen-hava karışımı ve sevofluran ile dengeli anestezi uygulandı. Cerrahi Süreç ve İzlem Ortopedi ekibi femur çevresindeki tümöral dokuyu eksize ederken siyatik sinir ve damar paketlerini korudu. Plastik cerrahi ekibi, gastroknemius flebi ve Matriderm ile yumuşak doku rekonstrüksiyonunu gerçekleştirdi. Ameliyat süresince Hb 9 g/dL'den 7 g/dL'ye geriledi ve bu noktada 2 ünite eritrosit süspansiyonu verildi. Sıvı yönetimi perfüzyon ve idrar çıkışı takibiyle bireyselleştirildi. Sonuç Cerrahi boyunca hemodinamik stabilite korundu. Hasta ekstübe edilerek yoğun bakıma devredildi. Epidural kateter ile postoperatif analjeziye devam edildi. Ayrıca intravenöz anestezikler de verilerek multimodal analjezi sağlandı. Bu vaka, ileri yaşta onkolojik hastalarda multidisipliner cerrahi süreçlerde dikkatli anestezi yönetiminin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fibrosarkom, Epidural Analjezi, Geriatrik Hasta, Anestezi Yönetimi, Multidisipliner Cerrahi

Makale id= 230

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8582-8322, 0009-0004-4854-7512

Yumuşak Doku Sarkomu İle Karışan Yumuşak Doku Psödotümörü, Elastofibroma Dorsi : Olgu Sunumu

Exp.Dr. Hüseyin Garip[1] , Exp.Dr. Sezgin Kıymık[2]
[1]Nizip Devlet Hastanesi
[2]Karapınar Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Sezgin Kıymık

Özet: Giriş: Elastofibroma dorsi kapsülsüz, yavaş büyüyen, iyi huylu bir yumuşak doku tümörüdür. Yerleşim yeri genelde serratus anterior ve latissimus dorsi kası ile toraks duvarı arasında skapulanın altındadır. Genelde unilateral olup %10 bilateral olabilmektedir. Nedeni tam olarak bilinmemekte olup periskapular kasların derinlerinde yer alması ve boyutu itibari ile yumuşak doku sarkomları ile karışabilmektedir. En sık 50 yaş üzerinde görülmekte ve bulunduğu bölgede şişlik rahatsızlık hissi, ağrı yapabilmektedir. Tanısında USG(ultrasonografi), BT(bilgisayarlı tomografi) ve MRI(manyetik rezonans görüntüleme) kullanılabilmektedir. Semptomatik vakalarda cerrahi olarak çıkarılması önerilmektedir. Hastanemize sırtta şişlik şikayeti ile başvuran ve elastofibroma dorsi tanısı alan hasta olgu olarak sunulmuştur. Olgu : 69 yaşında sırtta şişlik ve ağrı ile başvuran kadın hasta. Yapılan fm sinde bilateral skapula inferiorunda solda 4 cmlik sağda 9 cmlik derin yerleşimli kitle olduğu görüldü. Çekilen Usg: Bilateral skapula inferiorunda serratus anterior kası ve latissimus dorsi kası arasında arasında elastofibroma dorsi ile uyumlu yumuşak doku yapılanması olarak raporlandı. MRI: Bilateral skapula inferiorunda serratus anterior kası ve latissimus dorsi kası arasında arasında elastofibroma dorsi ile uyumlu yumuşak doku yapılanması olarak raporlandı. Bunun üzerine sağda semptomatik olan tümör operasyonla çıkarıldı. Post op 2. günde şifa ile taburcu edildi. Patoloji sonucu iyi huylu fibroblastlar, elastin lifleri, eozinofilik kollajen olarak raporlandı. Tartışma ve sonuç: Elastofibroma dorsi 50 yaş üzeri kişilerde sık görülmekte ve derin kas planları arasında yerleşimi nedeni ile yumuşak doku sarkomları ile karışabilmektedir. Literatürde kadınlarda daha sık olduğu bildirilmiştir.En sık infraskapular bölgede görülmekte fakat aksilla, torakanter majör,dirsek posterioru, mide, rektum, omentum, göz el ve ayak gibi farklı yerlerde görülebilmektedir.Bizim olgumuzda en sık görülen, infraskapular yerleşimliydi. Lezyon bilateral olduğunda tipik MRI bulguları tanıyı doğrular. Şüpheli durumlarda lezyondan tru-cut biyopsi yapılabilmektedir.Bizim vakamızda MRI da şüpheli bulgu olmaması nedeni ile biyopsi ihtiyacı olmamıştır. Cerrahi müdahale olmadan takip edilebilmektedir. Semptomatik lezyonlar hastaya bilgi verilerek güvenli bir şekilde rezeke edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Elastofibroma Dorsi, Sarkom, Cerrahi

Makale id= 185

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4760-400X

Zor Hava Yolu: Tanımı, Risk Faktörleri ve Klinik Yönetim Yol Haritası

Exp.Dr. Serpil Ekin[1]
[1]Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Bilim Dalı, Yoğun Bakım

Özet: Zor hava yolu, hem anestezi uygulamalarında hem de servis, yoğun bakım ve acil servis pratiğinde ciddi morbidite ve mortalite riski taşıyan bir klinik durumdur. Amerikan Anesteziyologlar Derneği (ASA) zor hava yolunu, deneyimli bir klinisyenin standart teknikler kullanarak beklenen veya beklenmeyen zorluk veya başarısızlık yaşadığı klinik durum olarak ifade eder [1]. Zor hava yolu ile ilişkili başlıca olumsuz sonuçlar arasında ölüm, beyin hasarı, kardiyopulmoner arrest, hava yolu travması ve dişlerde hasar bulunur. Literatürde trakeal entübasyonun başarısız olma oranı genel popülasyonda %0.1– 0.4 arasında bildirilmekle birlikte, bu oran yoğun bakım ve acil servislerde %8–10'a kadar çıkabilmektedir [2]. Zor entübasyonu öngörmek amacıyla Mallampati skoru, tiromental mesafe, ağız açıklığı ve boyun mobilitesi gibi klinik değerlendirme testleri yaygın olarak kullanılmaktadır. Ancak tek başına hiçbir testin duyarlılığı yeterli değildir; bu nedenle kombine değerlendirme önerilmektedir [3,4]. Zor entübasyon riskini artıran faktörler arasında obezite, anatomik varyasyonlar, obstrüktif uyku apnesi, servikal travma ve gebelik yer alır. Zor bir hava yolu varlığının belirlenmesi, trakeal entübasyonun planlanmasında kritik bir adımdır. ASA'nın Zor Hava Yolu Yönetimi Algoritması, entübasyonun başarısız olması durumunda alternatif yöntemlere sistematik geçişi önerir. Videolaringoskopi, supraglottik havayolu araçları ve acil cerrahi hava yolu açılması gibi adımlar algoritmada yer alır [1]. Zor hava yolu yönetiminde uygun ekipman mevcudiyeti, preoksijenasyon ve hava yolu girişim sayısının sınırlı tutulması önemlidir. Bu bildiri ile zor hava yolu kavramının tanımı, erken tanı kriterleri ve multidisipliner yönetim stratejileri özetlenmiş; tüm klinisyenlere yönelik bir farkındalık oluşturulması hedeflenmiştir. Zor hava yolu, sadece anestezistin değil, tüm hekimlerin kriz anında yönetmesi gereken kritik bir alandır.

Anahtar Kelimeler: Zor Hava Yolu, Entübasyon Başarısızlığı, Hava Yolu Yönetimi, Asa Algoritması, Risk Faktörleri

Dıfficult Aırway: Defınıtıon, Rısk Factors, and a Clınıcal Management Roadmap

Abstract: A difficult airway is a critical clinical condition associated with significant morbidity and mortality, encountered in anesthesia as well as in emergency departments, intensive care units, and inpatient wards. According to the American Society of Anesthesiologists (ASA), a difficult airway refers to a situation in which a trained clinician experiences difficulty or failure using standard techniques, whether anticipated or unanticipated. Reported failure rates for tracheal intubation range from 0.1% to 0.4% in the general population, while they may increase up to 8–10% in critical care and emergency settings. Several physical examination tools such as the Mallampati score, thyromental distance, mouth opening, and neck mobility are commonly used to predict difficult intubation. However, no single test demonstrates sufficient sensitivity on its own; therefore, combined assessment strategies are recommended. Risk factors include obesity, anatomical variations, obstructive sleep apnea, cervical

trauma, and pregnancy. Early identification of a potentially difficult airway is vital for planning tracheal intubation. The ASA Difficult Airway Algorithm provides a structured stepwise approach for transitioning to alternative techniques in case of failure. These may include videolaryngoscopy, supraglottic airway devices, and emergency surgical airway access. Availability of appropriate equipment, adequate preoxygenation, and limiting the number of attempts are essential components of safe airway management. This presentation aims to enhance awareness among all clinicians by summarizing the definition, predictive criteria, and multidisciplinary strategies for managing difficult airways—an issue that extends beyond anesthesiology to all acute care providers.

Keywords: Difficult Airway, İntubation Failure, Airway Management, Asa Algorithm, Risk Factors

Makale id= 100

Poster Sunum

ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-7382-7565

Bir Hemşirelik Yüksekokulu'nda Öğrencilerin Aıds Bilgi Düzeylerinin Araştırılması

Ma.St. Fidan Çalışır Aydın[1] , Dr. Öğretim Üyesi İlyas Afacan[2]
[1]İstanbul Demiroğlu Bilim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Halk Sağlığı Anabilim Dalı
[2]İstanbul Demiroğlu Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

*Corresponding author: Fidan Çalışır Aydın

Özet: Amaç: İstanbul Demiroğlu Bilim Üniversitesi Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu bünyesinde Türkçe ve İngilizce olmak üzere iki farklı hemşirelik lisans programında öğrenim gören öğrencilerin HIV/AIDS konusundaki bilgi ve tutum düzeylerini, bulundukları sınıf seviyelerine göre değerlendirerek karşılaştırmak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Materyal ve Metot: İstanbul Demiroğlu Bilim Üniversitesi Florence Nightingale Hastanesi Hemşirelik Yüksekokulu'nda Aralık 2024- Mart 2025 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini hemşirelik bölümlerinde öğrenim gören toplam 570 öğrenci oluşturmuştur. Çalışmaya katılmayı kabul eden 524 öğrenciye anket uygulanmış; ancak 7 öğrencinin veri formlarında eksiklik tespit edilmesi nedeniyle analizler 517 öğrenci üzerinden gerçekleştirilmiştir. Araştırmada kullanılan AIDS Bilgi Ölçeği ve AIDS Tutum Ölçeği, Aydemir ve arkadaşları tarafından 2018 yılında geliştirilmiş olup, geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan 517 üniversite öğrencisinin %81'i kadın, %3,3'ü evli, %72,7'sı hemşirelik Türkçe, bölümünde öğrenim görmektedir. Katılımcılar 18 ile 41 yaş aralığında olup yaş ortalaması 21,03±2,28' dir. Sonuç: Öğrencilerin HIV/AIDS'e ilişkin bilgi düzeyleri yetersizdir ve tutum puanlarının düşük olduğu gözlemlenmiştir. Hemşirelik eğitiminde HIV/AIDS konusuna daha fazla yer verilmesi, doğru bilgi ve olumlu tutum geliştirilmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hıv/aıds, Aıds Bilgi Düzeyi, Aıds Tutum Ölçeği, Kendi Dilinde Eğitim, Hemşirelik Öğrencileri

A Study On the Aıds Knowledge Levels of Students At a School of Nursing

Abstract: Objective: The aim of this study was to compare the knowledge and attitude levels of students studying in two different nursing undergraduate programs (Turkish and English) at Istanbul Demiroğlu Bilim University Florence Nightingale Hospital School of Nursing according to their grade levels. Material and Method: The study was conducted at Istanbul Demiroğlu Bilim University Florence Nightingale Hospital School of Nursing between December 2024 and March 2025. The population of the study consisted of a total of 570 students studying in nursing departments. The questionnaire was administered to 524 students who agreed to participate in the study; however, since the data forms of 7 students were found to be incomplete, the analysis was performed on 517 students. The AIDS Knowledge Scale and AIDS Attitude Scale used in the study were developed by Aydemir et al. in 2018 and validity and reliability studies were conducted. Results: Of the 517 university students who participated in the study, 81% were female, 3.3% were married, and 72.7% were studying in the Turkish department of nursing. Participants were between the ages of 18 and 41, with a mean age of 21.03±2.28. Conclusion: It was observed that students' level of knowledge about HIV/AIDS was insufficient and

their attitude scores were low. It is important to give more attention to HIV/AIDS in nursing education in order to develop accurate knowledge and positive attitudes.

Keywords: Hıv/aıds, Aıds Knowledge Level, Aıds Attitude Scale, Education in Own Language, Nursing Students

Makale id= 33

Poster Sunum

ORCID ID:

Dahiliye Polikliniğine Başvuran Tip 2 Diyabet Hastalarında Başvuru Anındaki Klinik ve Laboratuvar Verilerinin Retrospektif İncelenmesi

Doç.Dr. Ömer Akyürek[1]
[1] Medicana Konya Hastanesi

Özet: Amaç: Tip 2 diabetes mellitus insülin eksikliği ya da insülin etkisindeki defektler nedeniyle gelişen sürekli tıbbi bakım gerektiren, kronik bir metabolizma hastalığıdır. Çalışmada, tip 2 diabetes mellituslu hastaların klinik ve laboratuvar bulgularının değerlendirilmesi ve bulguların literatür eşliğinde tartışılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma hastanemiz genel dâhiliye polikliniğine, 3 yılda 'tip 2 diabetes mellitus'' tanı kodu ile kaydedilen, 18 yaş üstü toplam 186 hastanın değerlendirildiği tanımlayıcı kesitsel bir araştırmadır. Bulgular: Çalışmamıza 186 hasta dâhil edildi (Yaş ortalaması 59,7±11,5 yıl). Olguların hastalık süresi 1-27 yıl aralığında olup ortancası 9 yıldı ve %37,1'inde (n:69) hastalık süresi 10 yıldan fazla idi. Hastaların HbA1c ortalaması %7,9±1,7, ortalama HDL düzeyi 46,2±10,9 mg/dL, ortanca LDL düzeyi 117 mg/dL idi. Tip 2 diabetes mellitus hastalarının %55,9'inde (n:104) HbA1c düzeyi %7 ve üzeri idi, LDL kolesterol düzeyi 100 ve üzeri olan hasta oranı %58 (n:108) idi. Sonuç: Diyabetli hastaların risk faktörlerini azaltmaya yönelik yeni sağlık politikalarının planlanması, diyabete bağlı gelişebilecek komplikasyonların erken saptanması ve tedavi maliyetlerinin azaltılması için muhakkak daha ayrıntılı incelenip multidisipliner bir yaklaşımla tedavi edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diabetes Mellitus, Glisemik Kontrol, Lipid Kontrol

Retrospective Analysis of Clinical and Laboratory Data At the Time of Admission in Type 2 Diabetic Patients Admitted to the İnternal Medicine Outpatient Clinic

Abstract: Aim: Type 2 diabetes mellitus is a chronic metabolic disease requiring continuous medical care due to insulin deficiency or insulin-effect defects. The aim of this study is to evaluate the clinical and laboratory findings of type 2 diabetes Mellitus patients and discuss the findings in the light of literature. Material and Method: This study is a descriptive cross-sectional study with 186 patients over the age of 18 who were enrolled in three years in the general internal medicine outpatient clinic of our hospital with the diagnosis code 'type 2 diabetes mellitus. Results: 186 patients were included in the study (mean age 59.7±11.5 years). The disease duration of the patients was 1-27 years, the median was 9 years and 37.1% (n: 69) of them had a disease duration of over 10 years. The mean HbA1c of the patients was 7.9±1.7%, the mean HDL level was 46.2 ± 10.9 mg/ dL, and the median LDL level was 117 mg/dL. In 55.9% (n: 104) of type 2 diabetes mellitus patients, HbA1c level was 7% and above, and the percentage of the patients with LDL cholesterol level of 100 and above was 58% (n: 108). Result: New health care policies to mitigate the risk factors of diabetic patients should be planned and such factors should be examined in depth for the early detection of diabetes-related complications and reduction in treatment costs and treated with a multidisciplinary approach.

Keywords: Type 2 Diabetes Mellitus, Glycemic Control, Lipid Control

Makale id= 90

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6569-9877

Gecikmiş Basınç Ürtikeri: Az Tanınan Bir Ürtiker Çeşiti

Uzman Dr. Hande Yüksel Bulut[1]
[1]Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk İmmünoloji-Alerji Bölümü, Ankara

Özet: GİRİŞ Gecikmiş basınç ürtikeri (GBÜ) cilde basınç uygulandıktan sonra ortaya çıkan tekrarlayan eritematöz ve ağrılı şişlik ile karakterize, kronik indüklenebilir ürtiker formudur. GBÜ nadir görülmekte olup, en sık 20-30 yaş aralığında görülür. GBÜ genellikle basınç maruziyetinden 4-6 saat sonra ortaya çıkar, lezyonlar 8-72 saat sürebilir. Semptomları tetikleyen basınç miktarı değişebilir. Tipik olarak semptomlar dar kıyafet giymek, sert bir yüzeyde uzun süre oturmak, dar ayakkabı ile uzun yürüyüş yapmak, ağır çanta/poşet taşımak, uzun süreli emniyet kemeri takmaktan kaynaklanabilir. OLGU SUNUMU On yedi yaş kız hasta direnç bandı ile kol ve bacak antrenmanı yaptıktan 6 saat sonra başlayıp, 2 gündür aynı bölgelerde sabit kalan kızarıklık ve şişlik şikayeti ile başvurdu. Hasta latex alerjisi şüphesiyle çocuk alerji bölümüne yönlendirilmişti. Özgeçmişinde özellik yoktu. Daha önce döküntü öyküsü yoktu. Soy geçmişinde özellik yoktu. Fizik muayenesinde her iki dirsekte ve diz çevresinde direnç bandının temas ettiği bölgelerle sınırlı ürtikeryal lezyonlar olduğu görüldü. Vücudun başka yerinde ürtiker yoktu. Diğer sistem muayeneleri olağandı. Laboratuvar tetkiklerinde eozinofil sayısı 770 /mm3 (%10,2), diğer hematolojik ve biyokimyasal parametreleri normal sınırdaydı. Latex spesifik IgE negatifti. Latex antijeni ile deri prik testinde duyarlılık saptanmadı. Hastaya antihistaminik tedavisi başlandı. Antihistaminik tedavisinin 2. gününde ürtikeryal lezyonları geriledi. SONUÇ Gecikmiş basınç ürtikerinin diğer ürtiker formlarından farkı tetikleyici maruziyeti sonrası daha geç ortaya çıkması ve lezyonların daha uzun süre sabit kalmasıdır. GBÜ'yü tetikleyen durumlardan kaçınılması, bol kıyafetler ve yumuşak ayakkabılar tercih edilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Gecikmiş Basınç Ürtikeri, Ürtiker, Allerji

Makale id= 158

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5966-1055, 0000-0002-5815-3443

İleum Perforasyonunun Nadir Nedeni: Tuberkülöz Peritonit

Dr. Mehmet Engin Özekin[1] , Dr. Öğretim Üyesi İdris Kurt[2]
[1]Pınarhisar Devlet Hastanesi
[2]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Mehmet Engin Özekin

Özet: Giriş: Extrapulmoner tüberkülozun en sık altıncı formu abdominal tüberkülozdur. Genellikle dört formda gözlenir: lenfadenopati tüberkülozu, peritoneal tüberküloz, intestinal veya visceral tüberküloz. Perforasyon sık olmakala birlikte en sık izlenen semptomlar abdominal distansiyon ağrı, ateş, kilo kaybı ve ele gelen kitlesel lezyondur. Bu vakada perforasyona neden olmuş, tüberküloz peritoniti sunmayı amaçladık. Vaka: 56 yaş erkek hasta acile karın ağrısı ve ateş ile başvurdu. Şikayetinin yaklaşık 3 gündür olduğunu ve arttığını ifade etmekte idi. Bilinen romatoid artrit nedenli Adalimumab ve Leflunomid tedavisi almakta idi. Fizik muayenesinde karında yaygın istemsiz defans ve rijidite izlendi. Laboratuvarında nötrofil ve monosit hakimiyetinde lökositoz ve belirgin crp yüksekliliği izlendi. Çekilen ayakta direkt batın grafisinde sağ üst kadranda şüpheli serbest hava imajları izlendi. Bunun üzerine çekilen batın tomografisinde karaciğer kapsülü etrafında serbest hava imajları, barında assit ve heterojen mezenter yapısı izlendi. Perforasyon öntanısı ile hasta acil batın eksplorasyonuna alındı. Perioperatif perforasyonun terminal ileum bölgesinden olduğu gözlendi. Bunun yanında batında berrak olmayan assit ve intestinal anslar, visceral periton üzerinde darı taneleri görünümünde mükronodüller gözlendi. Batın kirli olduğundan koruyucu ileostomi açıldı, assit ve omentum örneklemeleri yapıldı. Assitte Micobacterium tuberculosis komplex üremesi oldu, omental dokularda da yaygın kazeifiye granülomlar tespit edildi. Anti-tüberküloz tedavi ile hasta sağlığına kavuştu. Sonuç: Özellikle immünsuprese hastalarda perforasyona eşlik eden ateş ve karında assit mevcudiyeti tüberküloz peritonitinin zemininde olabileceğini akla getirmelidir. Hızlı tanı ve tedavi edilmediğinde, tüberküloz, dissemine olabilen, mortalitesi yüksek bir hastalıktır.

Anahtar Kelimeler: Tüberküloz, Peritonit, Perforasyon

A Rare Cause of Ileal Perforation: Tuberculous Peritonitis

Abstract: Introduction: Abdominal tuberculosis is the sixth most common form of extrapulmonary tuberculosis and typically presents in four forms: lymphadenopathic tuberculosis, peritoneal tuberculosis, intestinal tuberculosis, and visceral tuberculosis. Although perforation is a rare manifestation, the most frequently observed symptoms include abdominal distension, pain, fever, weight loss, and palpable mass lesions. In this case, we aimed to present a rare case of tuberculous peritonitis resulting in intestinal perforation. Case Report: A 56-year-old male patient presented to the emergency department with abdominal pain and fever that had progressively worsened over the previous three days. His medical history included rheumatoid arthritis, for which he was receiving adalimumab and leflunomide. Physical examination revealed generalized involuntary guarding and rigidity in the abdomen. Laboratory tests showed leukocytosis with neutrophil and monocyte predominance, along with markedly elevated CRP levels. An upright abdominal X-ray demonstrated suspicious free air images in the right upper quadrant. Abdominal CT revealed free air around the liver capsule, ascites,

and a heterogeneous mesenteric appearance. With a preoperative diagnosis of perforation, the patient underwent emergency exploratory laparotomy. Intraoperatively, a perforation was identified in the terminal ileum. Additionally, turbid ascitic fluid and millet seed–like micronodules were observed on the intestinal loops and visceral peritoneum. Due to intra-abdominal contamination, a protective ileostomy was performed, and samples were taken from the ascitic fluid and omentum. Culture of the ascitic fluid yielded Mycobacterium tuberculosis complex, and histopathological examination of the omental tissue revealed widespread caseating granulomas. The patient recovered following initiation of anti-tuberculosis therapy. Conclusion: In immunosuppressed patients, the presence of fever and ascites accompanying gastrointestinal perforation should raise suspicion for tuberculous peritonitis. If not promptly diagnosed and treated, tuberculosis can disseminate and result in significant morbidity and mortality.

Keywords: Tuberculous, Peritonitis, Perforation

Makale id= 151

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5815-3443 ; 0000-0001-5966-1055

İleusun Nadir Nedeni: Mide Bezoarı

Dr. Mehmet Engin Özekin [1] , Dr. Öğretim Üyesi İdris Kurt[2]
[1]Pınarhisar Devlet hastanesi
[2]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: İdris Kurt

Özet: Giriş: Bezoarlar genelde midede oluşan ve büyük boyutlara ulaşabilen yabancı cisimlerdir. Biriken maddeye göre isimlendirilirler fitobezoar (sinrilemeyen bitki fiberleri), trikobezoar (saç), farmakobezaor (ilaçlar – kolestiramin, kayeksalat, anti-asid), laktobezoar (süt – düşük ağırlıklı yenidoanlarda). Hastalarda genelde altta yatan kolaylaştırıcı etmen mevcuttur – mide operasyonu, psikiyatrik hastalık gibi. İleusların %4 nedenini bezoarlar oluşturur. Bu vakada midede oluşan bezoarın neden olduğu ileus vakasını sunmayı amaçladık. Vaka:67 yaşında bayan hasta acile karın ağrısı, bulantı kusma ve gaz çıkaramama ile başvuruyor. Hastanın bilinen hipertansiyonu, yıllar önce ülser nedenli gastroenterostomi, taşlı kolesistit nedenli kolesistektomi ve apendektomisi mevcut idi. Hastaya aralıklı karın ağrısı ve şişikinlik nedenli 4 gün önce farklı merkezde endoskopi yapıldığı ve midede bezoar saptanıp, mekanik fragmentasyon yapıldığı öğreniliyor. Fizik muayenede hastanın karnı belirgin distandü ve hassas izlendi. Dinlemekle peristaltizm artmış, mekanik tınlama sesi izlendi. Laboratuvarında hafif lökosit ve crp yüksekliliği dışında özellik yok idi. Çekilen ayakta direkt batın grafisinde şüpheli hava sıvı seviyeleri izlenmesi üzerine batın tomografisi çekildi. Batın tomografisinde ince bağırsak seviyelerinde hava sıvı seviyenmeleri, distal ileumda lümende yer kaplayıcı lezyon , kalın bağırsaklar normal izlendi. Obstruktif ileus öntanısı ile hasta acil ameliyata alındı. Peroperatif ileus nedeninin dört gün önce parçalanmaya çalışılan, arta kalan büyük bezoar parçasına bağlı olduğu görüldü. Bunun nedeninin ön planda çok küçük parçalara ayrılmamış bezoar artığının, gastroenterostomi nedenli daha kolay ince bağırsağa ilerlemesi olarak yorumlandı. Sonuç: İleus ile başvuran hastada etyolojide bezoar da olabileceği akılda tutulmalıdır. Özellikle gastroenterostomi olan hastalarda bezoarın mekanik fragmentasyonu çok küçük parçalara ayrılana kadar devam edilmeli. Keza büyük kalan parçacıklar kolaylıkla pilordan geniş olan gastroenterostomi hattından ince bağırsağa ilerleyip ileusa neden olabilirler.

Anahtar Kelimeler: Bezoar, Endoskopi, İleus

A Rare Cause of Ileus: Gastric Bezoar

Abstract: Background: Bezoars are concretions of indigestible material that typically accumulate in the stomach and may reach considerable sizes. They are classified according to their composition: phytobezoars (indigestible plant fibers), trichobezoars (hair), pharmacobezoars (medications such as cholestyramine, kayexalate, antacids), and lactobezoars (milk curds in low-birth-weight neonates). Predisposing factors often include prior gastric surgery or psychiatric disorders. Bezoars account for approximately 4% of all mechanical intestinal obstructions. We present a case of ileus caused by a gastric bezoar. Case Report: A 67-year-old woman presented to the emergency department with abdominal pain, nausea, vomiting, and inability to pass flatus. Her medical history included hypertension, gastroenterostomy due to peptic ulcer disease, cholecystectomy for calculous

cholecystitis, and appendectomy. Four days earlier, she had undergone an upper GI endoscopy at another center due to intermittent abdominal discomfort and bloating, during which a gastric bezoar was identified and mechanical fragmentation was attempted. On examination, the abdomen was distended and tender, with hyperactive bowel sounds and high-pitched metallic tones. Laboratory tests showed mild leukocytosis and elevated C-reactive protein. Abdominal plain radiography revealed suspicious air-fluid levels, prompting a CT scan. CT imaging showed multiple air-fluid levels in the small intestine and a space-occupying lesion in the distal ileum, with normal colonic appearance. The patient underwent emergency surgery for suspected obstructive ileus. Intraoperatively, the cause was found to be a large residual bezoar fragment that had migrated from the stomach. This was likely facilitated by the prior gastroenterostomy, allowing partially fragmented bezoar material to pass more easily into the small intestine. Conclusion: Bezoars should be considered in the differential diagnosis of ileus, particularly in patients with a history of gastric surgery. During endoscopic fragmentation, efforts must ensure that bezoars are broken down into very small fragments, especially in patients with a gastroenterostomy, as larger remnants may pass into the small bowel and cause obstruction.

Keywords: Bezoar, Endoscopy, İleus

Makale id= 91

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9593-2502

Management in Polytrauma: Diagnostic Timing and Clinical Outcomes

Asst.Prof.Dr. Nikola Brzanov[1] , Prof.Dr. Svetozar Antovic[2] , Prof.Dr. Marija Jovanovski Srceva[1] , Prof.Dr. Simon Trpeski[1] , Assoc.prof.Dr. Tijana Nastasovic[3] , Assoc.prof.Dr. Aleksandra Gavrilovska Brzanov[1]

[1]University Clinic for Traumatology, Orthopedics, Anesthesiology, Resuscitation, Intensive Care and Emergency Center- Skopje, Department of Anesthesiology, Resuscitation and Intensive Care Medicine, University of St. Cyril and Methodius - Skopje , Faculty of Medicine

[2]University Clinic for Digestive surgery, Clinical Center "Mother Theresa," Faculty of Medicine, "Ss. Cyril and Methodius" University, Skopje, Republic of North Macedonia

[3]University Clinical Center Belgrade, Serbia, Department for Neurosurgery

*Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov

Abstract: Introduction Polytrauma continues to pose a substantial global health challenge and is a primary contributor to morbidity and mortality, especially in young people. Timely and precise diagnosis is essential in the initial treatment of critically injured individuals. Computed tomography (CT) has emerged as the fundamental tool in trauma diagnoses owing to its elevated sensitivity and specificity. This study sought to assess the clinical utility of CT in the emergency department, emphasizing diagnostic timeliness, treatment decision-making, and outcomes in polytrauma patients. Materials and Methods The University Clinical Center in Skopje, North Macedonia conducted a prospective, longitudinal investigation. We included 40 adult patients with polytrauma who underwent CT imaging in the emergency department. The collected data encompassed demographic details, injury mechanism, initial clinical and laboratory parameters, time to CT, time to intervention, kind of intervention, ICU hospitalization, and outcome. Statistical analysis was conducted utilizing SPSS and STATISTICA, with significance established at $p < 0.05$. Results The predominant demographic of patients was male. The predominant modes of injury were pedestrian trauma (32.5%) and motor vehicle crashes (27.5%). Upon arrival, 20% of patients had hemodynamic instability, 12.5% were hypotensive, and 2.5% experienced significant respiratory distress. A majority of patients (72.5%) were stabilized with oxygen therapy through a mask, whereas 27.5% necessitated intubation. All patients received CT scans an average of 23.6 minutes after arrival. CT imaging indicated chest trauma in 75%, musculoskeletal injuries in 87.5%, head trauma in 32.5%, and abdominal trauma in 30% of patients. Surgical intervention was necessary in 50% of cases, predominantly orthopedic (17.5%) and abdominal surgeries (15%). The average duration from admission to operation was 14.03 hours (median: 2.05, range: 0.98–107.92). 42.5% of patients underwent invasive non-surgical treatments, primarily unilateral chest drainage (32.5%). The mean duration of a non-surgical intervention was 1.50 hours. The duration of hospital stays varied from 1 to 41 days, with a mean of 13.5 days and a standard deviation of 9.6 days. The ICU admitted sixty-seven point five percent of the patients, with an average stay duration of twelve point eighty-five days. The mortality rate in the ICU was 20%. Conclusion CT imaging was pivotal in the prompt detection and classification of injuries in polytrauma patients. The elevated diagnostic yield and rapid collection of CT facilitated prompt treatments, impacting clinical outcomes. These findings endorse the use of organized CT protocols in trauma workflows, especially in resource-constrained environments, to minimize delays and enhance patient survival.

Keywords: Emergency Department; Computer Tomography; Outcome; Polytrauma.

Makale id= 245

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9322-3910

Kedi ve Köpeklerde Retina Ayrılmaları ve Güncel İnvaziv Yaklaşımlar

Ph.d.cand. Esra Acar[1]
[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Özet: Retina dekolmanı, nörosensorik retinanın retina pigment epitelyumu ile olan bağlantısının ayrılması ve birbirinden uzaklaşması olarak tanımlanmaktadır. Bu durum bir veya her iki gözde görme kaybına yol açabilir. Erken teşhis ve hızlı tedavi görmenin geri kazanılmasında önemlidir. Shih Tzu gibi bazı köpek ırkları bu hastalığa daha yatkındır. Travma ve yüksek tansiyon gibi durumlar retina dekolmanına neden olabilir. Dekolman sırasında retina damarları zarar görürse, göz içinde kanama ve pıhtılaşma görülebilir. Uzun süren dekolmanlarda gözün ön kısmında yeni damar oluşumu ve buna bağlı göz tansiyonu artışı meydana gelebilir.Tanısal yaklaşımda; oküler ortamların şeffaf olması durumunda oftalmoskopik muayeneden faydalanılmaktadır. Ancak intraoküler opasitelerin varlığında B-mod ultrasonografi yöntemi tercih edilmektedir. Retinada yırtık olan dekolmanlar, yırtığın yerine ve nedenine göre farklı yöntemlerle tedavi edilir. Bu yöntemler arasında lazer veya kriyoterapi ile retinadaki yırtıkların kapatılması bulunur. Bazı durumlarda, vitreus içerisi silikon yağı veya gaz dolguları ile doldurularak retina içe doğru itilir ve gerginlik azaltılır. Yangısal durumlarda ise vitreus içerisine veya göz çevresine kortikosteroid uygulamaları tercih edilir. Retina ayrılmalarının yönetiminde, özellikle kedi ve köpeklerde hasta sahiplerinin durumu geç fark etmesi ve görme kaybı ile sonuçlanması nedeniyle doğru tanı, sınıflandırma ve doğru tedavi protokolünün belirlenmesi ciddi öneme sahiptir. Bu derleme ile veteriner hekimliği alanında doğru retina ayrılması teşhisi ve retina ayrılması tipine uygun olarak uygulanması gereken müdahale yöntemleri ve başarı oranları üzerinde durularak veteriner hekimliği alanında retina ayrılmalarının tedavisindeki başarı oranına ışık tutulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Veteriner, Vitrektomi, Silikon Yağı, Gaz Dolgusu

Retinal Detachments in Dogs and Cats and Current Invasive Approaches

Abstract: Retinal detachment is defined as the separation and distancing of the neurosensory retina from the retinal pigment epithelium. This condition can lead to vision loss in one or both eyes. Early diagnosis and prompt treatment are important for vision recovery. Certain dog breeds, such as Shih Tzu, are more predisposed to this disease. Conditions such as trauma and hypertension can cause retinal detachment. If retinal vessels are damaged during detachment, bleeding and clotting may be observed within the eye. In prolonged detachments, neovascularization in the anterior part of the eye and subsequent increase in intraocular pressure may occur. In diagnostic approach, ophthalmoscopic examination is utilized when ocular media are transparent. However, in the presence of intraocular opacities, B-mode ultrasonography is preferred. Rhegmatogenous retinal detachments are treated with different methods depending on the location and cause of the tear. These methods include closure of retinal tears using laser or cryotherapy. In some cases, the vitreous cavity is filled with silicone oil or gas tamponades to push the retina inward and reduce tension. In inflammatory conditions, corticosteroid applications into the vitreous or around the eye are preferred.In the management of retinal detachments, especially in cats and dogs, the late recognition of the condition by pet owners and the resulting vision

loss make accurate diagnosis, classification, and determination of appropriate treatment protocols critically important. This review aims to shed light on the success rates in treating retinal detachments in veterinary medicine by focusing on accurate retinal detachment diagnosis and intervention methods that should be applied according to the type of retinal detachment in the field of veterinary medicine.

Keywords: Veterinary, Vitrectomy, Silicone Oil, Gas Filling

Makale id= 238

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2758-5945

Küçük Ruminantlarda Kalıtsal Hastalıkların Teşhisine Dair Güncel Moleküler Yaklaşımlar

Uzman Nursen Şentürk[1] , Dr. Muhammed Emin Sarı[2] , Ph.d.cand. Tuğçe Necla Selvi[1] , Ma.St. Sebahat Dilara Taşkın[1] , Ph.d.cand. Emine Sağlam[1] , Researcher Nazlı Büyükbayram[1] , Ph.d.cand. Berkay Bozkurt[3] , Prof.Dr. Hale Şamlı[1] , Prof.Dr. Hakan Üstüner[1] , Dr. Huseyn Babayev[4] , Prof.Dr. Sena Ardıçlı[1]

[1]Bursa Uludag University
[2]Necmettin Erbakan University
[3]Izmir Institute of Technology
[4]University of Zurich

*Corresponding author: Sena Ardıçlı

Özet: Küçük ruminantlar (koyun ve keçi), özellikle gelişmekte olan ülkelerde hayvancılık sektörünün temel yapı taşları arasında yer almaktadır. Bu türler; süt, et, yapağı verimi özellikleri ile ekonomik gelir açısından büyük öneme sahiptir. Ancak yüksek verim amacıyla yapılan yoğun seleksiyon etkisi ve diğer çiftlik hayvanlarına kıyasla dar popülasyon yapılarına sahip olmaları kalıtsal hastalıkların bu türlerde daha sık görülmesine neden olabilmektedir. Kalıtsal hastalıklar sadece bireysel hayvan sağlığını değil, aynı zamanda sürü verimliliğini ve dolayısıyla ekonomik sürdürülebilirliği de tehdit eder. Bu nedenle küçük ruminantlarda kalıtsal hastalıkların erken teşhisi, ıslah programlarının etkin yürütülebilmesi açısından son derece önemlidir. Biyoteknolojik gelişmeler ve genetik tanı yöntemleri, bu hastalıkların daha erken ve doğru biçimde teşhis edilmesini sağlar. PCR tabanlı yöntemler (PCR-RFLP, mikrosatellit, qPCR), bilinen gen mutasyonlarının tespiti için kullanılmakta olup bu analizlerin daha kapsamlı sonuçlarını elde etmek için Sanger sekans dizileme yöntemi uygulanmaktadır. Daha kompleks genetik hastalıkların taraması için Yeni nesil sekanslama (Next-generation sequencing: NGS) teknolojisi kullanılmaktadır. Karyogram analizi ile kromozomal düzeyde tanı yapılarak sayısal ve yapısal kromozom anomaliler tespit edilmektedir. Bu tekniklerden elde edilen veriler, biyoinformatik analizler ve veri tabanları aracılığıyla yorumlanmaktadır. Gelecekte CRISPR/Cas9 gibi gen düzenleme teknolojilerinin küçük ruminantlarda önemli potansiyele sahip olduğu tahmin edilmektedir. Sonuç olarak, küçük ruminantlarda meydana gelen kalıtsal hastalıkların tespiti için kullanılan moleküler yöntemlerin anlaşılması, elde edilen verilerin yorumlanması hayvan sağlığı ve genetik iyileştirme çalışmaları için oldukça önemlidir. Bu çalışmada, küçük ruminantlarda kalıtsal hastalıkların teşhisi için kullanılan moleküler yöntemlerin incelenmesi ve bu yöntemlerin avantajları ve dezavantajları değerlendirilerek karşılaştırılması amaçlanmıştır. Taşıyıcı hayvanların belirlenmesi ve damızlık materyalden çıkarılması, genetik hastalıkların gelecek nesillerde görülme sıklığını önemli ölçüde azaltabilir. Moleküler tanı yöntemlerinin sürü yönetim stratejilerine entegrasyonu, genel hayvan refahını ve üretim verimliliğini artırmaya yönelik proaktif bir yaklaşım sunar.

Anahtar Kelimeler: Koyun; Keçi; Kalıtsal Hastalıklar; Genetik Tanı Yöntemleri

Recent Molecular Approaches to Diagnosis of Hereditary Diseases in Small Ruminants

Abstract: Small ruminants (sheep and goats) are among the fundamental components of the livestock sector, especially in developing countries. These species are of great importance in terms of milk, meat and wool yield and economic income. However, the intense selection effect to increase productivity and their narrow population structure compared to other farm animals may cause hereditary diseases to be seen more frequently in these species. Hereditary diseases threaten not only individual animal health, but also herd productivity and thus economic sustainability. Therefore, early diagnosis of hereditary diseases in small ruminants is essential for the effective implementation of breeding programs. Biotechnological developments and genetic diagnostic methods allow these diseases to be diagnosed earlier and more accurately. PCR-based methods (PCR-RFLP, microsatellite, qPCR) are used to detect known gene mutations, and the Sanger sequence sequencing method is applied to obtain more comprehensive results of these analyses. Next-generation sequencing (NGS) technology is used to screen for more complex genetic diseases. Chromosomal-level diagnoses are performed through karyogram analysis, and numerical and structural chromosome anomalies are detected. Data obtained from these techniques is interpreted through bioinformatics analyses and databases. Gene-editing technologies such as CRISPR/Cas9 are predicted to have significant potential in small ruminants. In conclusion, understanding the molecular methods used to detect hereditary diseases in small ruminants and interpreting the obtained data are crucial for animal health and genetic improvement studies. This study aimed to investigate the molecular methods used for diagnosing hereditary diseases in small ruminants and compare the advantages and disadvantages of these methods. Identifying carrier animals and eliminating them from breeding stock can significantly reduce the prevalence of genetic disorders in future generations. The integration of molecular diagnostics into herd management strategies represents a proactive approach to improving overall animal welfare and production efficiency.

Keywords: Sheep; Goat; Hereditary Diseases; Genetic Diagnostic Methods

Makale id= 246

Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9322-3910

Osteoartrit Hastalarında Ultrasonografi Kılavuzluğunda Yapılan İntraartiküler Enjeksiyonların Hastalık Yönetimindeki Başarısı

Ph.d.cand. Esra Acar[1] , Arş.Gör.Dr. Ebru Eravcı Yalın[2]
[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Veteriner Fakültesi Cerrahi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Esra Acar

Özet: Osteoartrit, eklem kıkırdağı ve altındaki kemiğin yıkımından kaynaklanan dejeneratif bir eklem hastalığıdır. Köpek ve kedilerde en sık görülen kronik ve ağrılı rahatsızlıklardan biridir. Erken tanı konulamaması ve ilerleyici patolojik değişiklikler nedeniyle hastalığın yönetimi zordur. Tedavi; kilo kontrolü, anti-enflamatuarlar, analjezikler, besin takviyeleri, fiziksel rehabilitasyon, akupunktur uygulamaları ve şok dalgası tedavisi gibi birçok yöntemle yapılmaktadır. Bu yöntemler arasında yer alan eklem içi enjeksiyonlar gibi lokal tedaviler, giderek artan bir ilgi alanı haline gelmiştir. Veteriner hekimlikte çeşitli eklem içi tedavi yöntemleri bildirilmiştir. En yaygın kullanılanları kortikosteroidler, hyaluronik asit, trombositten zengin plazma ve mezenkimal kök/stromal hücrelerdir. Bu enjeksiyonların ultrason rehberliğinde yapılması, sinir ve damar yapılarına zarar verme riskini en aza indirerek tedavinin etkinliğini artırmaktadır. Bu derleme sunumunda, yönetimi zor olan osteoartrit hastalarının tedavisinde uygulanan eklem içi enjeksiyonlara yönelik vaka ve makale sunumları incelenerek, ultrason rehberliğindeki uygulamaların avantaj ve dezavantajları değerlendirilecek ve osteoartrit yönetimine ışık tutulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Topallık, Kedi, Köpek, Hyaluronik Asit

Success of Ultrasonography-Guıded Intra-Artıcular Injectıons in Dısease Management in Osteoarthrıtıs Patıents

Abstract: Osteoarthritis is a degenerative joint disease resulting from the destruction of articular cartilage and underlying bone. It is one of the most common chronic and painful conditions in dogs and cats. Management of the disease is challenging due to difficulties in early diagnosis and progressive pathological changes. Treatment involves multiple approaches including weight control, anti-inflammatories, analgesics, nutritional supplements, physical rehabilitation, acupuncture applications, and shock wave therapy. Local treatments such as intra-articular injections, which are among these methods, have become an area of increasing interest. Various intra-articular treatment methods have been reported in veterinary medicine. The most commonly used ones are corticosteroids, hyaluronic acid, platelet-rich plasma, and mesenchymal stem/stromal cells. Performing these injections under ultrasound guidance increases the effectiveness of treatment by minimizing the risk of damage to nerve and vascular structures. In this review presentation, case reports and article presentations regarding intra-articular injections used in the treatment of osteoarthritis patients, which are difficult to manage, will be examined, the advantages and disadvantages of ultrasound-guided applications will be evaluated, and it is aimed to shed light on osteoarthritis management.

Keywords: Lameness, Cat, Dog, Hyaluronic Acid